Digitally signed by Damjan Zugelj
DN: cn=Damjan Zugelj, c=si, o=state-institutions, ou=web-certificates, serialNumber=1235227414015
Reason: Direktor Uradnega lista Republike Slovenije
Date: 2006.10.23 12:51:42 +02'00'

Uradni list Republike Slovenije

Internet: http://www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. 109 Ljubljana, ponedeljek 23. 10. 2006 Cena 1540 SIT · 6,43 EUR ISSN 1318-0576 Leto XVI

DRŽAVNI ZBOR

4646. Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (uradno prečiščeno besedilo) (ZPIZ-1-UPB4)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki obsega:

– Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1 (Uradni list RS, št. 106/99 z dne 23. 12. 1999),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1A (Uradni list RS, št. 72/2000 z dne 11. 8. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prispevkih za socialno varnost – ZPSV-C (Uradni list RS, št. 81/2000 z dne 15. 9. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1B (Uradni list RS, št. 124/2000 z dne 29. 12. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1C (Uradni list RS, št. 109/01 z dne 28. 12. 2001),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1D (Uradni list RS, št. 108/02 z dne 12. 12. 2002),

– Zakon o investicijskih skladih in družbah za upravljanje – ZISDU-1 (Uradni list RS, št. 110/02 z dne 18. 12. 2002),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o izvrševanju proračuna Republike Slovenije za leto 2003 in 2004 – ZIPRS0304-A (Uradni list RS, št. 63/03 z dne 30. 6. 2003),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi tretjega odstavka 186. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99, 72/2000, 124/2000, 109/01, 108/02 in 26/03 – UPB1), kolikor se nanaša na izplačevanje dodatka za pomoč in postrežbo ter na izplačevanje invalidnine po pravnomočnih odločbah, ki so bile upravičencem, ki stalno prebivajo v tujini, izdane pred uveljavitvijo tega zakona, št. U-I-57/00-51 (Uradni list RS, št. 63/03 z dne 30. 6. 2003),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1E (Uradni list RS, št. 135/03 z dne 31. 12. 2003),

– Zakon o delovnih in socialnih sodiščih – ZDSS-1 (Uradni list RS, št. 2/04 z dne 15. 1. 2004),

– Zakon o dohodnini – ZDoh-1 (Uradni list RS, št. 54/04 z dne 20. 5. 2004),

– Zakon o zaposlitveni rehabilitaciji in zaposlovanju invalidov – ZZRZI (Uradni list RS, št. 63/04 z dne 10. 6. 2004),

– Odločbo Ustavnega sodišča Republike Slovenije o razveljavitvi prve alineje prvega odstavka 189. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju v delu, v katerem zahteva, da je bil otrok državljan Republike Slovenije, št. U-I- 273/01-21 (Uradni list RS, št. 136/04 z dne 21. 12. 2004),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1F (Uradni list RS, št. 72/05 z dne 29. 7. 2005) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1G (Uradni list RS, št. 69/06 z dne 3. 7. 2006).

Št. 172-01/89-2/353
Ljubljana, dne 29. septembra 2006
EPA 947-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

Z A K O N
O POKOJNINSKEM IN INVALIDSKEM ZAVAROVANJU
uradno prečiščeno besedilo
(ZPIZ-1-UPB4)

PRVI DEL
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(Ureditev sistema pokojninskega in invalidskega zavarovanja)

Sistem pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Republiki Sloveniji obsega:

– obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi medgeneracijske solidarnosti;

– obvezna in prostovoljna dodatna pokojninska in invalidska zavarovanja;

– pokojninsko in invalidsko zavarovanje na podlagi osebnih pokojninskih varčevalnih računov.

1.a člen

(Predpisi Skupnosti)

(1) S tem zakonom se v slovenski pravni red prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva Sveta 79/7/EGS z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja mo-

ških in žensk v zadevah socialne varnosti (UL L št. 6 z dne 10. januarja 1979, str. 24);

2. Direktiva Sveta 80/987/EGS z dne 20. oktobra 1980 o približevanju zakonodaje držav članic o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti njihovega delodajalca (UL L št. 283 z dne 28. oktobra 1980, str. 23);

3. Direktiva Sveta 86/378/EGS z dne 24. julija 1986 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v poklicnih sistemih socialne varnosti (UL L št. 225 z dne 12. avgusta 1986, str. 40);

4. Direktiva Sveta 86/613/EGS z dne 11. decembra 1986 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki se ukvarjajo z dejavnostjo, vključno s kmetijstvom, ali pa so samozaposleni, ter o varstvu samozaposlenih žensk med nosečnostjo in materinstvom (UL L št. 359 z dne 19. decembra 1986, str. 56);

5. Direktiva Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC (UL L št. 145 z dne 19. junija 1996, str. 4);

6. Direktiva Sveta 96/97/ES z dne 20 decembra 1996 o spremembah Direktive 86/378/EGS o uresničevanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v poklicnih sistemih socialne varnosti (UL L št. 46 z dne 17. februarja 1997, str. 20);

7. Direktiva Sveta 98/49/ES z dne 29. junija 1998 o zaščiti pravic iz dodatnega pokojninskega zavarovanja zaposlenih in samozaposlenih oseb, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L št. 209 z dne 15. julija 1998, str. 46);

8. Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L št. 180 z dne 19. julija 2000, str. 22);

9. Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L št. 303 z dne 2. decembra 2000, str. 16);

10. Direktiva 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L št. 82 z dne 22. marca 2001, str. 16);

11. Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2003/41/ES z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L št. 235 z dne 23. septembra 2003, str. 10).

(2) S tem zakonom se ureja izvajanje naslednjih uredb:

1. Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L št. 149 z dne 5. julija 1971, str. 2);

2. Uredba Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L št. 74 z dne 27. marca 1972, str. 1);

3. Uredba Sveta (ES) št. 3604/93 z dne 13. decembra 1993 o opredelitvi pojmov za uporabo prepovedi privilegiranega dostopa iz člena 104.a Pogodbe (UL L št. 332 z dne 31. decembra 1993, str. 4);

4. Uredba Sveta (ES) št. 1223/98 z dne 4. junija 1998 o spremembi Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, ter Uredbe (EGS) št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 (UL L št. 168 z dne 13. junija 1998, str. 1);

5. Uredba Sveta (ES) št. 1606/98 z dne 29. junija 1998 o spremembah Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, in Uredbe (EGS) št. 574/72 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 zaradi razširitve njune veljavnosti na posebne sisteme za javne uslužbence (UL L št. 209 z dne 25. julija 1998, str. 1).

2. člen

(Namen zakona)

(1) S tem zakonom se ureja sistem obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja na podlagi medgeneracijske solidarnosti (v nadaljnjem besedilu: obvezno zavarovanje).

(2) V tem zakonu je urejeno tudi dodatno pokojninsko in invalidsko zavarovanje oseb, ki so vključene v obvezno zavarovanje.

3. člen

(Temeljna načela)

(1) Z obveznim zavarovanjem se zavarovancem na podlagi dela, prispevkov, ter po načelih vzajemnosti in solidarnosti, zagotavljajo pravice za primer starosti, invalidnosti, smrti, telesne okvare ter potrebe po stalni pomoči in postrežbi.

(2) Obvezno zavarovanje temelji na odgovornosti države in delodajalcev za njegovo delovanje in na osebni odgovornosti zavarovancev.

(3) V obvezno zavarovanje se lahko v primerih, določenih s tem zakonom, prostovoljno vključijo tudi osebe, ki ne izpolnjujejo pogojev za obvezno zavarovanje.

4. člen

(Vrste pravic)

(1) Z obveznim zavarovanjem se zagotavljajo:

a) pravica do pokojnine:
– starostna pokojnina,
– invalidska pokojnina,
– vdovska pokojnina,
– družinska pokojnina,
– delna pokojnina;

b) pravice iz invalidskega zavarovanja:
– pravica do poklicne rehabilitacije,
– pravica do nadomestila za invalidnost,
– pravica do premestitve in dela s krajšim delovnim časom od polnega,
– pravica do drugih nadomestil iz invalidskega zavarovanja,
– pravica do povrnitve potnih stroškov;

c) dodatne pravice:
– pravica do dodatka za pomoč in postrežbo,
– pravica do invalidnine,
– varstveni dodatek k pokojnini;

d) druge pravice:
– odpravnina,
– oskrbnina,
– pravica do letnega dodatka.

(2) Razen pravic iz obveznega zavarovanja se s tem zakonom ureja tudi pravica do državne pokojnine.

(3) Zavarovancem, ki se vključijo v dodatno pokojninsko zavarovanje, se poleg pravic iz obveznega zavarovanja zagotavljajo tudi pravice iz dodatnega pokojninskega zavarovanja.

5. člen

(Značilnosti pravic)

(1) Pravice iz obveznega zavarovanja so neodtujljive osebne pravice, ki jih ni mogoče prenesti na drugega in ne podedovati. Zapadli denarni zneski, ki niso bili izplačani do smrti uživalca, se podedujejo.

(2) Pravice iz obveznega zavarovanja ne zastarajo, razen dospelih neizplačanih zneskov pokojnin in drugih denarnih prejemkov v primerih, določenih s tem zakonom.

(3) Pravic iz obveznega zavarovanja ni mogoče odvzeti, zmanjšati ali omejiti, razen v primerih, ki jih določa ta zakon.

6. člen

(Naloga države)

(1) Država zagotavlja delovanje in razvoj obveznega zavarovanja z:

– določitvijo stopnje prispevkov,

– določitvijo obveznosti plačevanja prispevkov delodajalcev in zavarovancev,

– pravili, ki urejajo obveznost prijave v zavarovanje, način odmere, plačila in izterjave prispevkov ter pogoje za priznanje, odmero in uživanje pravic,

– urejanjem sistema matične evidence ter nadzora nad zagotavljanjem individualnih pravic.

(2) Država zagotavlja upravičencem izplačevanje pokojninskih prejemkov iz obveznega zavarovanja po tem zakonu tudi v primeru, ko izdatki Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije presegajo prihodke iz prispevkov za obvezno zavarovanje. V tem primeru se razlika pokrije iz državnega proračuna oziroma iz drugih virov.

(3) Država določa pravila za delovanje dodatnega zavarovanja, nadzoruje poslovanje nosilcev dodatnega zavarovanja in zagotavlja jamstvo za obvezno dodatno zavarovanje.

7. člen

(Obveznost zavarovanja)

(1) V obvezno zavarovanje so vključeni državljani Republike Slovenije in tujci ob izpolnjevanju pogojev, ki jih določa ta zakon ali mednarodni sporazum.

(2) Zavarovalno razmerje nastane na podlagi zakona z vzpostavitvijo pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje.

(3) Nastanek pravnega razmerja iz prejšnjega odstavka sporoči delodajalec ali drug zavezanec za prijavo nosilcu zavarovanja z obvezno prijavo v zavarovanje.

(4) Zavarovanci in delodajalci so dolžni sporočati podatke, ki so potrebni za odmero oziroma obračun in plačilo prispevkov ter za nadzor nad plačevanjem in izterjavo prispevkov. Evidence, vzpostavljene za nadzor nad plačevanjem javnih dajatev, tvorijo enoten sistem.

(5) Pravice iz obveznega zavarovanja pridobi zavarovanec izključno na podlagi plačila prispevkov, če za posamezne primere zakon ne določa drugače.

(6) Če zakon ne določa drugače, so pravice iz obveznega zavarovanja sorazmerne zavarovančevi plači ali drugim dohodkom in vplačanim prispevkom.

8. člen

(Pomen izrazov)

Po tem zakonu imajo posamezni pojmi naslednji pomen:

Brezposelni: zavarovanec, ki prejema denarno nadomestilo za primer brezposelnosti ter zavarovanec, ki mu manjka do tri leta do izpolnitve pogojev za upokojitev in mu Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje (v nadaljevanju: zavod za zaposlovanje) plačuje prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

Delavec: fizična oseba, zaposlena v skladu s predpisi o delovnih razmerjih;

Delna pokojnina: starostna pokojnina, ki se delavcu, ki je po upokojitvi ostal oziroma ponovno vstopil v delovno razmerje s skrajšanim delovnim časom, izplačuje v sorazmerju s skrajšanjem polnega delovnega časa;

Delodajalec: pravna ali fizična oseba, ki zaposluje delavce v skladu s predpisi o delovnih razmerjih;

Delovna doba: zavarovalna doba, brez upoštevanja dokupljene dobe študija in vojaškega roka ter dodane dobe;

Delovni invalid: zavarovanec, ki je pridobil katero od pravic iz invalidskega zavarovanja;

Dodana doba: čas zunaj zavarovanja, ki se upošteva pri ugotavljanju minimalne pokojninske dobe za pridobitev pravice do starostne pokojnine;

Dodatek za pomoč in postrežbo: denarni prejemek, ki ga upravičenec pridobi v primeru, ko ne more samostojno opravljati vseh ali večine osnovnih življenjskih potreb;

Dokupljena doba: obdobje, določeno z zakonom, v katerem zavarovanec ni bil vključen v obvezno ali prostovoljno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, šteje pa se v zavarovalno dobo ob pogoju plačila prispevkov;

Državna pokojnina: prejemek, ki se ob dopolnitvi določene starosti zagotavlja osebam, določenim s tem zakonom, ki niso dopolnile minimalne zavarovalne dobe za priznanje pravice do pokojnine, in izpolnjujejo pogoje v skladu s tem zakonom;

Družinska pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada družinskim članom umrlega upokojenca ali zavarovanca, ki je dopolnil določeno pokojninsko dobo, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določa ta zakon;

Invalidnina: denarni prejemek, do katerega je zavarovanec upravičen v primeru telesne okvare;

Invalidska pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada zavarovancu ob nastanku invalidnosti, če izpolnjuje pogoje v skladu s tem zakonom;

Kmet: zavezanec za plačevanje davka iz kmetijske dejavnosti in člani kmečkih gospodarstev ter druge osebe, ki v Republiki Sloveniji samostojno opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic, skladno z določbo 16. člena tega zakona;

Minimalna plača: najnižji znesek plače za polni delovni čas po predpisih o minimalni plači;

Najnižja pokojninska osnova: najnižji znesek, od katerega se odmeri pokojnina v primeru, če je bil zavarovanec zavarovan od plač ali zavarovalnih osnov, ki ne omogočajo odmere pokojnine, ki upokojencu zagotavlja ustrezno socialno varnost;

Najvišja pokojninska osnova: najvišji znesek, od katerega se odmeri pokojnina, ne glede na višino plač ali zavarovalnih osnov;

Osebni pokojninski račun: račun za vplačila, na podlagi katerih se obračuna bilanca na računu člana sklada v zavarovalnem obdobju oziroma se odmeri članov pokojninski prejemek ob upokojitvi;

Plača: prejemek iz naslova delovnega razmerja, od katerega se obračunavajo prispevki za obvezno zavarovanje;

Poklicna pokojnina: prejemek iz dodatnega obveznega pokojninskega zavarovanja;

Pokojnina: redni mesečni prejemek, ki uživalcu zagotavlja materialno in socialno varnost za primer starosti, invalidnosti ali smrti zavarovanca;

Pokojninska osnova: mesečno povprečje plač in zavarovalnih osnov v določenem obdobju, ki se skladno s tem zakonom valorizira na raven zadnjega koledarskega leta pred upokojitvijo;

Pokojninska doba: zavarovalna in posebna doba, glede na katero se ugotavljajo pogoji za pridobitev pravice do pokojnine in glede na katero se določi odstotek za odmero pokojnine;

Polna starost: starost, ki zagotavlja zavarovancu odmero pokojnine v višini, odvisni le od dopolnjene pokojninske dobe;

Posebna doba: obdobja, ki se v skladu z zakonom štejejo v pokojninsko dobo ne glede na plačilo prispevkov;

Povečanje pokojnine: povečanje pokojnine, odmerjene glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, zaradi odložitve upokojitve po dopolnjeni polni starosti;

Prispevki: zneski, ki jih zavarovanec oziroma delodajalec vplača v korist zavarovanca v obvezno, obvezno dodatno ali prostovoljno dodatno zavarovanje in ki se upošteva pri določanju pravic iz zavarovanja;

Prišteta doba: del obdobja med nastankom invalidnosti in določeno starostjo, ki se upošteva pri odmeri invalidske pokojnine kot fiktivna pokojninska doba;

Samozaposleni: osebe, ki kot svoj edini ali glavni poklic v Republiki Sloveniji opravljajo samostojno dejavnost iz

15. člena tega zakona in z njo ustvarjajo dohodek, ki dosega vsaj minimalno plačo;

Starostna pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada zavarovancu ob dopolnitvi določene starosti in pokojninske dobe, če izpolnjuje pogoje v skladu s tem zakonom;

Šolanje: čas, v katerem je oseba vključena v javno priznani sistem dodiplomskega oziroma podiplomskega izobraževanja in v katerem ni vključena v obvezno zavarovanje;

Tujec: oseba, ki se šteje za tujca v skladu z zakonom o tujcih;

Uživalec poklicne pokojnine: fizična oseba, ki v skladu z zakonom in pokojninskim načrtom prejema poklicno pokojnino;

Uživalec pokojnine: oseba, ki ima v skladu z zakonom ali mednarodnim sporazumom pravico do uživanja: starostne pokojnine (vključno s predčasnimi pokojninami ali pokojninami delavcev, ki se jim je zavarovalna doba štela s povečanjem in so se upokojili pri nižji starosti, pokojninami borcev NOB, administrativnimi in izjemnimi starostnimi pokojninami), invalidske pokojnine ali družinske pokojnine;

Vajenec: zavarovanec, ki se na podlagi sklenjene učne pogodbe poklicno izobražuje pri delodajalcu in je dopolnil najmanj 15 let starosti;

Varstveni dodatek: denarni dodatek upokojencu s pokojninsko dobo, ki je krajša od 40 let (moški) oziroma 38 let (ženske), ki izpolnjuje premoženjski cenzus in katerega pokojnina je nižja od osnove za odmero dodatnih pravic;

Vdovska pokojnina: pokojninski prejemek, ki pripada preživelemu zakonskemu partnerju, oziroma ob izpolnjevanju določenih pogojev tudi razvezanemu zakoncu ali partnerju v zunajzakonski skupnosti, umrlega zavarovanca ali uživalca pokojnine, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa ta zakon;

Zavarovalna doba: obdobje, ko je bil zavarovanec vključen v obvezno ali prostovoljno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter obdobja, za katera so bili plačani prispevki;

Zavarovalna osnova: osnova, od katere se plačujejo prispevki za zavarovanca, ki se mu ne izplačuje plača;

Zavarovanec: oseba, ki je v skladu s tem zakonom obvezno ali prostovoljno vključena v pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

Zavarovanje za ožji obseg pravic: zavarovanje, izključno za pridobitev pravice do starostne, invalidske, vdovske ali družinske pokojnine ter za pridobitev pravice do dodatka za pomoč in postrežbo v primeru slepote, ki ga lahko izberejo zavarovanci iz 34. člena tega zakona, ki plačujejo prispevke od osnove, ki je nižja od najnižje osnove iz 209. oziroma 210. člena tega zakona, vendar ni nižja od zajamčene plače;

Zmanjšanje pokojnine: znižanje pokojnine, odmerjene glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, zaradi upokojitve pred dopolnjeno polno starostjo.

9. člen

(Financiranje)

(1) Obvezno zavarovanje financirajo zavarovanci, delodajalci in Republika Slovenija. Obvezno zavarovanje se financira tudi iz kapitalskega sklada pokojninskega in invalidskega zavarovanja in drugih virov v skladu z zakonom.

(2) Dodatno zavarovanje financirajo zavarovanci oziroma delodajalci.

10. člen

(Nosilec in izvajalec obveznega zavarovanja)

(1) Nosilec in izvajalec obveznega zavarovanja je Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije (v nadaljevanju: zavod), ki ima status javnega zavoda.

(2) Zavod je pravna oseba. Sedež zavoda je v Ljubljani.

11. člen

(Nosilci dodatnega zavarovanja)

(1) Nosilci obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja so sklad obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja Republike Slovenije ali pokojninske družbe iz 291. člena tega zakona, ki so ustanovljene izključno za opravljanje dejavnosti obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Nosilci prostovoljnega dodatnega pokojninskega oziroma invalidskega zavarovanja so pokojninski skladi, če ni z zakonom drugače določeno.

12. člen

(Postopek)

(1) Pravice iz obveznega zavarovanja se uveljavljajo pri zavodu po zakonu o splošnem upravnem postopku, če s tem zakonom ni drugače določeno.

(2) Sodno varstvo pravic je zagotovljeno po zakonu.

DRUGI DEL
ZAVAROVANCI

1. **Obvezno zavarovanje**

13. člen

(Zaposleni v Republiki Sloveniji)

(1) Obvezno se zavarujejo delavci, zaposleni na območju Republike Slovenije.

(2) Obvezno se zavarujejo izvoljeni ali imenovani nosilci javne ali druge funkcije v organih zakonodajne, izvršilne ali sodne oblasti v Republiki Sloveniji ali v organih lokalne samouprave, če prejemajo za to funkcijo plačo.

(3) Obvezno se zavarujejo tudi delavci, zaposleni pri delodajalcu s sedežem v Republiki Sloveniji, ki so bili poslani na delo v tujino in niso obvezno zavarovani po predpisih države, v katero so bili poslani, če z mednarodnim sporazumom ni drugače določeno.

(4) Obvezno se zavarujejo tudi tujci, ki so na območju Republike Slovenije zaposleni pri mednarodnih organizacijah in ustanovah, tujih diplomatskih in konzularnih predstavništvih, kolikor mednarodni sporazum ne določa drugače.

(5) Obvezno se zavarujejo tudi osebe, ki v okviru kakšnega drugega pravnega razmerja opravljajo delo, za katerega prejemajo plačilo najmanj v mesečnem znesku minimalne plače, kolikor niso obvezno zavarovane na drugi podlagi.

14. člen

(Državljani Republike Slovenije, zaposleni pri tujcih)

Obvezno se zavarujejo državljani Republike Slovenije, ki so:

– na ozemlju Republike Slovenije zaposleni pri tujih ali mednarodnih organizacijah in zavodih ali tujih konzularnih in diplomatskih predstavništvih, če mednarodni sporazum ne določa drugače;

– zaposleni v tujini, če so bili neposredno pred odhodom v tujino zavarovani na ozemlju Republike Slovenije oziroma so imeli pred odhodom v tujino stalno prebivališče na ozemlju Republike Slovenije in niso za ta čas obvezno zavarovani pri tujem nosilcu zavarovanja;

– zaposleni pri tujem delodajalcu v državi, v kateri so obvezno zavarovani, pa z njo ni sklenjen mednarodni sporazum o socialnem zavarovanju, ali v njej ne morejo uveljavljati pravic do pokojnin oziroma do invalidnin določenih s tem zakonom, oziroma jih ne morejo uživati izven navedene države, če so bili neposredno pred odhodom v tujino zavarovani v Republiki Sloveniji oziroma so imeli

neposredno pred odhodom v tujino stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

15. člen

(Samozaposleni)

(1) Obvezno se zavarujejo osebe, ki kot svoj edini ali glavni poklic v Republiki Sloveniji:

– kot samostojni podjetniki posamezniki po zakonu o gospodarskih družbah opravljajo pridobitno dejavnost, vključno s fizičnimi osebami, ki se štejejo za obrtnike ali zasebne trgovce v skladu z zakonodajo, veljavno pred uveljavitvijo zakona o gospodarskih družbah;

– z osebnim delom samostojno opravljajo umetniško ali kakšno drugo kulturno dejavnost ali dejavnost na področju medijev in so skladno z zakonom vpisane v register samostojnih dejavnosti, če je tak register predpisan;

– opravljajo samostojno dejavnost s področja zdravstva ali socialne varnosti: zdravstveno, klinično ali specialistično psihološko dejavnost, zasebno veterinarsko dejavnost ali drugo zasebno dejavnost s področja zdravstva, socialne varnosti ali farmacije, v skladu z zakonom;

– opravljajo duhovniško oziroma drugo versko službo;

– opravljajo odvetniško ali notarsko dejavnost v skladu z zakonom;

– samostojno opravljajo drugo dovoljeno dejavnost.

(2) Obvezno se zavarujejo družbeniki zasebnih družb in zavodov v Republiki Sloveniji, ki so poslovodne osebe in niso zavarovane na drugi podlagi.

16. člen

(Kmetje)

(1) Kmetje in člani kmečkih gospodarstev ter druge osebe, ki v Republiki Sloveniji samostojno opravljajo kmetijsko dejavnost kot edini ali glavni poklic, se obvezno zavarujejo, če ob vložitvi prijave v zavarovanje:

– niso mlajši od 15 let in imajo zdravstveno sposobnost za opravljanje kmetijske dejavnosti, ki jo ugotavlja služba medicine dela, in

– na zavarovanega člana dosegajo najmanj tolikšen katastrski dohodek ali drug dohodek kmečkega gospodarstva, ki ustreza znesku minimalne plače.

(2) Kot kmečko gospodarstvo po prejšnjem odstavku se šteje življenjska skupnost, skupna proizvodnja in poraba prihodkov vseh članov kmečkega gospodarstva, ne glede na sorodstvene vezi, pod pogojem, da se najmanj en član gospodarstva ukvarja s kmetijstvom kot edino ali glavno dejavnostjo.

(3) Kot drugi dohodki kmečkega gospodarstva v smislu prvega odstavka tega člena se štejejo prihodki, od katerih se plačuje davek iz kmetijske dejavnosti, ter prihodki iz drugih dejavnosti, kot so prihodki iz perutninarstva, živinoreje, čebelarstva, ribištva in drugih kmetijskih dejavnosti.

(4) Minister, pristojen za delo, v soglasju z ministrom, pristojnim za kmetijstvo, določi cenzus iz druge alinee prvega odstavka tega člena.

17. člen

(Edini ali glavni poklic)

(1) Šteje se, da samozaposleni in kmetje opravljajo samostojno dejavnost kot edini poklic, če niso v delovnem razmerju, ne opravljajo druge dejavnosti, na podlagi katere so zavarovani, ali niso na šolanju.

(2) Zavarovanci opravljajo samostojno dejavnost kot glavni poklic, če so v delovnem razmerju s polovico ali manj kot polovico polnega delovnega časa in niso na šolanju.

(3) Zavarovanci, ki so zavarovani na podlagi delovnega razmerja manj kot polni delovni čas, se lahko za preostali delovni čas do polnega delovnega časa zavarujejo na podlagi določb, ki urejajo zavarovanje samozaposlenih in kmetov.

18. člen

(Pogoji, pod katerimi zavarovanje ni obvezno)

(1) Šteje se, da samozaposleni ne opravlja samostojne dejavnosti kot edini ali glavni poklic, če v obdobju zadnjih treh let, dobiček iz dejavnosti samozaposlenega – v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih, skladno z zakonom, ki ureja dohodnino – dosežen v posameznem letu in ugotovljen na podlagi odločbe davčnega organa, ne presega letnega zneska minimalne plače v tem letu.

(2) Šteje se, da samozaposleni oziroma kmet ne opravlja dejavnosti kot edini ali glavni poklic, če je izpolnil pogoje za pridobitev pokojnine in starost 63 let (moški) oziroma 61 let (ženska) in:

– ne opravlja dejavnosti z osebnim delom, ker ima zaposlenega vsaj enega delavca za opravljanje te dejavnosti ali

– je do uveljavitve pravice do pokojnine opravljal isto dejavnost v enakem obsegu, vendar je bil zavarovan na podlagi delovnega razmerja.

19. člen

(Izvzem iz obveznega zavarovanja oseb, ki so vključene v obvezno zavarovanje v tujini)

Osebe, ki so obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovane v tujini oziroma njihovi delodajalci, lahko pri ministrstvu, pristojnem za delo, predlagajo izvzem iz obveznega zavarovanja, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.

20. člen

(Vajenci)

Obvezno se zavarujejo vajenci, ki so v učnem razmerju in se na podlagi sklenjene učne pogodbe poklicno izobražujejo pri delodajalcu ter so dopolnili najmanj 15 let starosti.

21. člen

(Vrhunski športniki in šahisti)

(1) Obvezno se zavarujejo vrhunski športniki in šahisti – člani telesnokulturnih in šahovskih organizacij v Republiki Sloveniji, če niso obvezno zavarovani na drugi podlagi in so dopolnili najmanj 15 let starosti.

(2) Naziv vrhunskega športnika ali šahista si skladno z zakonom pridobi državljan Republike Slovenije, ki doseže vrhunski športni dosežek mednarodne vrednosti.

22. člen

(Brezposelni zavarovanci)

Obvezno so zavarovani brezposelni, ki prejemajo denarno nadomestilo za primer brezposelnosti in osebe, ki jim zavod za zaposlovanje plačuje prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do izpolnitve pogojev za priznanje pravice do pokojnine.

23. člen

(Starševstvo)

(1) Obvezno se zavaruje eden od staršev – upravičencev do starševskega dodatka po predpisih o starševstvu, ki skrbi za otroka v prvem letu njegovega življenja, če ni obvezno zavarovan na drugi podlagi, če je njegovo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji in je otrok državljan Republike Slovenije.

(2) Obvezno se zavaruje eden od staršev – upravičencev do delnega plačila za izgubljeni dohodek po predpisih o starševstvu.

(3) Obvezno se zavaruje eden od staršev – upravičenec do starševskega nadomestila, ki nima pravice do starševske-

ga dopusta, če je bil zavarovan po predpisih o starševstvu najmanj dvanajst mesecev v zadnjih treh letih pred nastopom starševskega dopusta oziroma mu je delovno razmerje prenehalo med trajanjem starševskega dopusta, če ni obvezno zavarovan na drugi podlagi.

(4) Obvezno se za razliko do polnega delovnega časa zavaruje eden od staršev, ki neguje in varuje otroka do tretjega leta starosti oziroma neguje in varuje otroka s težko motnjo v duševnem razvoju ali težko gibalno oviranega otroka do 18. leta starosti in ima pravico delati krajši delovni čas.

23.a člen

(Družinski pomočnik)

Obvezno se zavaruje družinski pomočnik, upravičenec do delnega plačila za izgubljeni dohodek po predpisih o socialnem varstvu.

24. člen

(prenehal veljati)

24.a člen

(Prostovoljno služenje vojaškega roka in usposabljanja za zaščito)

Obvezno se zavarujejo vojaki naborniki na prostovoljnem služenju vojaškega roka in državljani med prostovoljnim usposabljanjem za zaščito in reševanje v skladu s predpisi o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami.

25. člen

(Podlaga za obvezno zavarovanje v primeru več pravnih razmerij)

Če oseba istočasno izpolnjuje pogoje za vključitev v obvezno zavarovanje po več podlagah, se obvezno zavaruje po tisti podlagi, ki je v tem zakonu navedena pred drugimi podlagami, po katerih bi bila vključena v zavarovanje.

26. člen

(Posebni primeri zavarovanja)

(1) Za invalidnost, telesno okvaro ali smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, so obvezno zavarovani:

– dijaki in študenti pri praktičnem pouku, pri opravljanju proizvodnega dela oziroma delovne prakse in na strokovnih ekskurzijah;

– otroci in mladostniki z motnjami v telesnem in duševnem razvoju pri praktičnem pouku v podjetjih za usposabljanje ali na obveznem praktičnem delu;

– osebe, ki so po končanem šolanju na prostovoljni praksi, ne glede na to, ali za to prakso prejemajo nagrado;

– osebe, ki so uveljavile izvzem iz zavarovanja po 18. členu tega zakona;

– vojaški invalidi, civilni invalidi vojne in druge invalidne osebe na poklicni rehabilitaciji oziroma usposabljanju pri praktičnih delih in vajah;

– dijaki ter študenti na dodiplomskem in podiplomskem študiju pri opravljanju dela prek pooblaščenih študentskih servisov;

– osebe na prestajanju kazni zapora, ki niso obvezno zavarovane po tem zakonu, ter mladoletniki, proti katerim se izvršuje vzgojni ukrep oddaje v prevzgojni dom, pri delu, poklicnem izobraževanju in pri opravljanju dovoljenih dejavnosti v skladu z zakonom.

(2) Osebe iz zadnje alinee prejšnjega odstavka so obvezno zavarovane tudi za primer invalidnosti, ki je posledica poškodbe izven dela, nastale zaradi višje sile.

27. člen

(Invalidsko zavarovanje oseb, ki opravljajo samostojno dejavnost)

(1) Oseba, ki opravlja pridobitno oziroma poklicno dejavnost in je vpisana v razvid samostojnih podjetnikov posameznikov oziroma drug predpisan register, pa ni zavarovana po 15. členu tega zakona, je obvezno zavarovana za invalidnost, telesno okvaro ali smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri opravljanju navedene dejavnosti.

(2) Zavarovanec, ki v okviru kakšnega drugega pravnega razmerja opravlja delo za plačilo, je pri opravljanju tega dela obvezno zavarovan za invalidnost, telesno okvaro ali smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni.

(3) Oseba, ki opravlja kmetijsko dejavnost, pa ni zavarovana po 16. členu, po četrti alinei prvega odstavka 26. člena ali po šesti alinei prvega odstavka 34. člena tega zakona, se lahko zavaruje za invalidnost, telesno okvaro ali smrt, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni pri opravljanju kmetijske dejavnosti.

28. člen

(Posebni primeri zavarovanja za primer organizirane aktivnosti)

Osebe, ki niso zavarovane na drugi podlagi, so obvezno zavarovane za invalidnost, telesno okvaro ali smrt kot posledico poškodbe pri delu, ko:

– sodelujejo pri organiziranih delovnih akcijah, pri reševalnih akcijah ali pri zaščiti in reševanju v primerih naravnih in drugih nesreč;

– kot udeleženci mladinskih taborov v Republiki Sloveniji sodelujejo pri opravljanju del oziroma nalog na mladinskem taboru;

– opravljajo naloge vojaške službe ali nadomestne civilne službe, civilne zaščite, službe za opazovanje in obveščanje, splošnih reševalnih služb ali enot za zveze ter pri usposabljanju za obrambo in zaščito;

– pomagajo policiji in pooblaščenim uradnim osebam državnih organov pri izpolnjevanju nalog s področja varstva ustavne ureditve, osebne varnosti občanov in varnosti premoženja, vzdrževanja javnega reda in miru, pri preprečevanju in odkrivanju kaznivih dejanj ter pri odkrivanju in prijemanju storilcev in pri varovanju pred kršitvami nedotakljivosti državne meje;

– opravljajo naloge policije kot osebe v rezervnem sestavu policije;

– opravljajo na poziv državnih in drugih pooblaščenih organov javno in drugo družbeno funkcijo ali državljansko dolžnost;

– kot športniki ali šahisti, trenerji ali organizatorji v okviru organizirane športne ali šahovske dejavnosti sodelujejo pri športnih ali šahovskih akcijah;

– kot člani operativnih sestavov prostovoljnih gasilskih organizacij opravljajo naloge pri gašenju požarov, zaščiti in reševanju pri drugih nesrečah, pri usposabljanju, zavarovanju na požarno nevarnih mestih in pri javnih prireditvah, naloge pri javnih nastopih in demonstracijah s prikazovanjem demonstrativnih vaj ter pri poučevanju ljudi o požarni varnosti;

– kot člani gorske reševalne službe ali potapljači opravljajo naloge reševanja življenj ali odvrnitve oziroma preprečitve nevarnosti, ki neposredno ogrožajo življenja ali premoženje oziroma se organizirano usposabljajo za navedene naloge.

29. člen

(Pasivno zavarovanje)

Osebe, ki so bile obvezno zavarovane, so zavarovane za invalidnost in telesno okvaro, kot posledico bolezni ali poškodbe izven dela, še po prenehanju delovnega razmerja oziroma lastnosti, na podlagi katere so bile obvezno

zavarovane, če ob nastanku invalidnosti ali telesne okvare izpolnjujejo pogoje pokojninske dobe za pridobitev pravic ali so uživalci starostne ali invalidske pokojnine.

30. člen

(Trajanje zavarovanja)

Če ta zakon ne določa drugače, traja zavarovanje od začetka pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje, do prenehanja takšnega razmerja.

31. člen

(Prekinitev obveznega zavarovanja)

Obvezno zavarovanje se prekine v obdobju:
– neplačanega dopusta, daljšega od 30 dni,
– suspenza pogodbe o zaposlitvi,
– začasne prekinitve pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje.

32. člen

(Obdobja zunaj dela, ko se obvezno zavarovanje ne prekine)

Zavarovanje zaposlenih v Republiki Sloveniji, državljanov Republike Slovenije, zaposlenih pri tujcih, samozaposlenih in kmetov se ne prekine v obdobjih, ko:
– prejemajo nadomestilo plače za čas bolezni ali nadomestilo plače zaradi nege družinskega člana;
– prejemajo nadomestilo za čas starševskega dopusta, nadomestilo za varstvo in nego otroka, starševski dodatek;
– so na vojaških vajah ali na obrambnem usposabljanju oziroma na usposabljanju za delo v rezervni sestavi policije ali delovanje v silah za zaščito, reševanje in pomoč.

33. člen

(Trajanje obveznega zavarovanja samozaposlenih oseb)

Obvezno zavarovanje samozaposlenih zavarovancev se začne:
– z dnem vpisa v razvid samostojnih podjetnikov posameznikov ali v drug register, ki je predpisan za določeno dejavnost oziroma z dnem izdaje dovoljenja za opravljanje samostojne dejavnosti in se zaključi z dnem vrnitve ali odvzema takšnega dovoljenja ali z nastopom pravnomočnosti prepovedi opravljanja dejavnosti;
– za odvetnike in notarje z vstopom v odvetniško oziroma notarsko zbornico in se zaključi s prenehanjem članstva;
– za družbenike zasebnih družb in zavodov z dnem vpisa v register kot poslovodna oseba in se zaključi z izbrisom iz takšnega registra;
– za samostojne kulturne delavce z dnem vpisa v razvid samostojnih kulturnih delavcev in se zaključi z dnem izbrisa iz takšnega razvida;
– v drugih primerih z dnem pričetka opravljanja samostojne dejavnosti in se zaključi s prenehanjem opravljanja te dejavnosti.

2. **Prostovoljna vključitev v obvezno zavarovanje**

34. člen

(Prostovoljna vključitev v zavarovanje)

(1) Državljani Republike Slovenije, ki so dopolnili 15 let starosti, in niso obvezno zavarovani, se lahko prostovoljno vključijo v obvezno zavarovanje po tem zakonu v času, ko:
– so na neplačanem dopustu;
– traja suspenz pogodbe o zaposlitvi;
– so na dodiplomskem oziroma na podiplomskem šolanju;
– služijo vojaški rok, opravljajo naloge nadomestne civilne službe ali se usposabljajo za rezervni sestav policije;
– skrbijo za otroka, mlajšega od sedmih let oziroma za invalidno osebo, ki je nezmožna za samostojno življenje in delo, ali za uživalca dodatka za pomoč in postrežbo;
– opravljajo samostojno kmetijsko dejavnost in ne izpolnjujejo pogojev iz druge alinee prvega odstavka 16. člena tega zakona;
– so kot brezposelne osebe vpisani v katero od evidenc pri zavodu za zaposlovanje. Zavod za zaposlovanje obvesti zavod o izbrisu osebe iz evidence brezposelnih;
– bivajo v tujini kot zakonci oziroma kot zunajzakonski partnerji zavarovancev, poslanih na delo ali usposabljanje v tujino;
– so kot invalidi v varstvenih delavnicah;
– so na strokovnem izpopolnjevanju ali na specializaciji po prenehanju obveznega zavarovanja;
– so zaposleni s krajšim delovnim časom od polnega, vendar le za razliko do polnega delovnega časa.

(2) Osebe iz tretje, sedme in devete alinee prejšnjega odstavka se lahko vključijo v zavarovanje tudi, če so uživalci družinske pokojnine.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se lahko državljan Republike Slovenije v roku šestih mesecev po prenehanju obveznega zavarovanja prostovoljno vključi v zavarovanje, če je bil v zadnjih desetih letih najmanj pet let vključen v obvezno zavarovanje.

(4) Tujec se lahko prostovoljno vključi v zavarovanje po prvem odstavku tega člena, če je tako določeno z mednarodnim sporazumom.

(5) Zavod lahko osebo iz prvega odstavka tega člena pred vključitvijo v zavarovanje pošlje na predhodni zdravstveni pregled, na katerem se ugotovi, ali je zmožna za delo po predpisih o zaposlovanju.

(6) Stroški pregleda iz prejšnjega odstavka bremenijo zavod.

(7) Zavarovanci iz prvega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se lahko zavarujejo tudi po osnovi, ki je nižja od osnove iz 210. člena tega zakona, vendar znaša najmanj toliko kot zajamčena plača.

(8) Zavarovanec oziroma upokojenec, ki je pretežni del skupnega obveznega zavarovanja do pridobitve pravice do pokojnine dosegel v zavarovanju za ožji obseg pravic, nima pravice do delne pokojnine, odmere pokojnine od najnižje pokojninske osnove, do odpravnine in oskrbnine, do varstvenega dodatka, do dodatka za pomoč in postrežbo, do invalidnine, do pravic za primer invalidnosti, razen do invalidske pokojnine in do dodatka za rekreacijo.

(9) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka imajo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo slepi in nepokretni zavarovanci iz 138. člena tega zakona.

TRETJI DEL
PRIDOBITEV IN ODMERA PRAVIC

I. poglavje
Splošni pojmi

35. člen

(Zavarovani primeri)

Zavarovani primeri kot podlaga za pridobitev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja so:
– starost,
– invalidnost,
– potreba po stalni pomoči in postrežbi,
– telesna okvara,
– smrt.

II. poglavje
Starostna pokojnina

36. člen

(Minimalni pogoji za pridobitev pravice do starostne pokojnine)

(1) Zavarovanec pridobi pravico do starostne pokojnine pri starosti 58 let, če je dopolnil 40 let pokojninske dobe (moški) oziroma 38 let pokojninske dobe (ženska).

(2) Zavarovanec pridobi pravico do starostne pokojnine pri starosti 63 let (moški) oziroma 61 let (ženska), če je dopolnil 20 let pokojninske dobe.

(3) Zavarovanec pridobi pravico do starostne pokojnine pri starosti 65 let (moški) oziroma 63 let (ženska), če je dopolnil najmanj 15 let zavarovalne dobe.

37. člen

(Znižanje starostne meje zaradi otrok)

(1) Zavarovancu se starostna meja iz prejšnjega člena tega zakona zniža za vsakega rojenega ali posvojenega otroka, ki ima državljanstvo Republike Slovenije, če ni z mednarodnim sporazumom drugače določeno, za katerega je skrbel in ga vzgajal vsaj pet let, in sicer se zavarovancu starostna meja zniža za osem mesecev za enega otroka, za 20 mesecev za dva otroka, in za 36 mesecev za tri otroke. Za vsakega nadaljnjega otroka se znižanje starostne meje poveča za 20 mesecev.

(2) Starša se o tem, kdo od njiju uveljavlja znižanje starostne meje za vsakega posameznega otroka, sporazumno dogovorita. Če do sporazuma ne pride, je do znižanja starostne meje upravičen tisti od staršev, ki je v pretežnem delu uveljavil pravico do starševskega dopusta. Če nobeden od staršev ni bil na starševskem dopustu, ali sta uveljavila pravico do starševskega dopusta v enakem delu, je do znižanja starostne meje upravičena ženska.

(3) V primerih iz prejšnjih odstavkov se ženski minimalna upokojitvena starost iz prejšnjega člena zniža največ do 56 let starosti, moškemu pa do 58 let starosti.

38. člen

(Znižanje starostne meje zaradi zaposlitve pred 18. letom starosti)

Ženski, ki se je v obvezno zavarovanje vključila, preden je dopolnila 18 let starosti, se starostna meja, določena v prvem odstavku 36. člena tega zakona, zniža za ves čas trajanja obveznega zavarovanja pred dopolnjenim 18. letom starosti, vendar največ do 55 let.

39. člen

(Pokojninska osnova)

(1) Starostna pokojnina se odmeri od mesečnega povprečja plač, ki jih je zavarovanec prejel, oziroma zavarovalnih osnov, od katerih so mu bili obračunani prispevki, v katerihkoli zaporednih 18 letih zavarovanja po 1. 1. 1970, ki so zanj najugodnejša (v nadaljnjem besedilu: pokojninska osnova).

(2) Za leto zavarovanja se upošteva koledarsko leto, v katerem je zavarovanec prejemal plačo oziroma nadomestilo plače za najmanj šest mesecev zavarovanja oziroma v katerem so bili najmanj za šest mesecev plačani prispevki od zavarovalne osnove.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se za izračun pokojninske osnove ne upoštevajo plače, nadomestila plače oziroma zavarovalne osnove iz koledarskega leta, v katerem zavarovanec uveljavlja pravico do pokojnine.

(4) Za izračun pokojninske osnove po tem zakonu se vzamejo plače oziroma osnove, od katerih so bili plačani prispevki, zmanjšane za davke in prispevke, ki se obračunavajo in plačujejo od plače po povprečni stopnji v Republiki Sloveniji.

(5) Povprečne stopnje davkov in prispevkov iz prejšnjega odstavka ugotovi in določi minister, pristojen za finance.

(6) Minister, pristojen za delo, predpiše metodologijo za določitev plač, ki se upoštevajo pri izračunu pokojninske osnove.

40. člen

(Določitev pokojninske osnove zavarovancem, ki nimajo vsaj enega leta zavarovanja)

(1) Zavarovancu, ki po 1. 1. 1970 ni imel najmanj enega leta zavarovanja, vendar je dosegel vsaj eno leto zavarovanja v obdobju od 1. 1. 1966 do 31. 12. 1969, se ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena, za izračun pokojninske osnove upoštevajo plače oziroma zavarovalne osnove po 1. 1. 1966.

(2) Zavarovancu, ki po 1. 1. 1966 ni imel najmanj enega leta zavarovanja, se pokojnina odmeri od pokojninske osnove v višini povprečne izhodiščne plače, ki bi mu bila glede na stopnjo dejanske strokovne izobrazbe, ki jo je imel v zadnjem letu zavarovanja pri zavodu, določena po kolektivni pogodbi dejavnosti ali po splošni kolektivni pogodbi za leto 1995, valorizirane na zadnje koledarsko leto pred letom, v katerem je uveljavil pravico do pokojnine.

(3) Osnova iz prejšnjega odstavka se poveča glede na dopolnjeno zavarovalno dobo v posameznem letu zavarovanja.

(4) Na način, določen v prejšnjih odstavkih, se določi pokojninska osnova tudi zavarovancu, za katerega ni mogoče ugotoviti plače, nadomestila plače oziroma zavarovalne osnove.

(5) Minister, pristojen za delo, objavi višino poprečnih izhodiščnih plač in način povečanja osnov iz tretjega odstavka tega člena.

41. člen

(Vštevnost nadomestil)

(1) Za izračun pokojninske osnove se štejejo tudi:

– nadomestila plače, izplačana po predpisih o delovnih razmerjih in predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti, razen nadomestil plače po predpisih o delovnih razmerjih za delavce, katerih delo ni več potrebno iz operativnih razlogov;

– nadomestila plače iz invalidskega zavarovanja, ki jih je zavarovanec prejel zaradi dela na drugem delovnem mestu, nadomestila plače za čas poklicne rehabilitacije iz drugega odstavka 89. člena tega zakona, nadomestila za invalidnost in delne invalidske pokojnine, če je bil zavarovanec v času uživanja navedenih pravic obvezno zavarovan.

(2) Zavarovancem, ki so prejemali nadomestilo plače za čas začasne zadržanosti z dela po predpisih o zdravstvenem zavarovanju in predpisih o delovnih razmerjih, po predpisih o starševskem dopustu, oziroma po predpisih o zavarovanju za primer brezposelnosti, o delovnih razmerjih za delavce, katerih delo ni več potrebno, ali nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije iz prvega odstavka 89. člena tega zakona, se za čas prejemanja nadomestila, za izračun pokojninske osnove upošteva plača oziroma osnova, od katere so bili plačani prispevki iz koledarskega leta pred začetkom prejemanja nadomestila.

(3) Kadar se v plačo za izračun pokojninske osnove všteva plača iz preteklega leta, se ta plača valorizira z istim valorizacijskim količnikom, kot bi se plača, ki je bila podlaga za izračun osnove za odmero nadomestila.

(4) Zavarovancu, ki v koledarskem letu pred začetkom prejemanja nadomestila plače ni imel plače, nadomestila plače iz invalidskega zavarovanja oziroma nadomestila iz drugega odstavka tega člena, se za izračun pokojninske osnove upošteva plača iz tekočega leta.

42. člen

(Prejemki, ki se ne vštevajo v pokojninsko osnovo)

Za izračun pokojninske osnove se ne glede na obračunane prispevke, ne štejejo:

– prejemki, od katerih niso plačani prispevki, razen nadomestil iz invalidskega zavarovanja po tem zakonu;

– prejemki za delo, ki ga je delavec opravil zunaj okvira rednega dela (npr. delo preko polnega delovnega časa, ki presega omejitve, določene z zakonom, sodelovanje v izpitni komisiji, predavanja izven redne zaposlitve);

– prejemki, ki pomenijo povračilo materialnih stroškov (npr. dnevnice, kilometrine, terenski dodatki, dodatek za ločeno življenje, dodatek za prehrano, potni stroški, prevoz na delo);

– regres za letni dopust;

– nagrade ob delovnih jubilejih;

– prejemki v naravi, razen kadar pomenijo sestavni del plačila po pogodbi o zaposlitvi in so od njih plačani prispevki;

– odpravnine, prejemki zaradi upokojitve ali priprave na upokojitev;

– prejemki v obliki delnic, obveznic in drugih vrednostnih papirjev;

– osnove, od katerih so bili plačani prispevki za dokup pokojninske dobe.

43. člen

(Preračun plače na polni delovni čas)

(1) Plača, ki jo doseže delavec z delom v času, krajšem od polnega delovnega časa v posameznem letu zavarovanja, se za ugotovitev pokojninske osnove preračuna na povprečni znesek, ki ustreza plači za polni delovni čas.

(2) Znesek, ki ustreza plači za polni delovni čas za posamezno leto zavarovanja, se izračuna tako, da se skupni znesek plače, ki se upošteva za izračun pokojninske osnove in ga je delavec prejel za leto zavarovanja, deli s številom ur, ki jih je prebil na delu s časom, krajšim od polnega delovnega časa. Tako dobljeni znesek se pomnoži z letnim številom ur polnega delovnega časa pri delodajalcu, določenega z zakonom oziroma kolektivno pogodbo. Preračunani znesek se vzame kot plača za leto zavarovanja, ki se upošteva za izračun pokojninske osnove.

44. člen

(Vštevanje plače za delo preko polnega delovnega časa)

(1) Plača za delo preko polnega delovnega časa se za ugotovitev pokojninske osnove upošteva največ za toliko ur dela preko polnega delovnega časa, kolikor je dovoljeno po predpisih o delovnih razmerjih, in pod pogojem, da so od nje plačani prispevki.

(2) Plača, ki jo je delavec prejel za delo pri drugem delodajalcu, opravljenim v skladu s predpisi o delovnih razmerjih, se za ugotovitev pokojninske osnove upošteva v celoti, če so bili od nje plačani prispevki.

45. člen

(Upoštevanje zavarovalnih osnov)

Zavarovancu, ki ne prejema plače, in ki mu osnova ni določena po določbah od 39. do 44. člena tega zakona, niti ni prejemal nadomestila plače, se upošteva za izračun pokojninske osnove znesek, ki je bil podlaga za plačilo prispevkov za obvezno zavarovanje, zmanjšan za davke in prispevke, ki se plačujejo iz plač na način iz četrtega in petega odstavka 39. člena tega zakona.

46. člen

(Pokojninska osnova za detaširane delavce)

Delavcem, ki so jih delodajalci poslali na delo v tujino in so ostali v tem času zavarovani pri zavodu, se vzame za izračun pokojninske osnove plača, od katere so bili plačani prispevki za obvezno zavarovanje, zmanjšana za davke in prispevke, na način iz četrtega in petega odstavka 39. člena tega zakona.

47. člen

(Valorizacija plač iz prejšnjih let)

(1) Pri določitvi pokojninske osnove se plače oziroma zavarovalne osnove iz prejšnjih let preračunajo z valorizacijskimi količniki, tako da ustrezajo gibanjem povprečnih plač in pokojnin v koledarskem letu pred uveljavitvijo pravice do pokojnine.

(2) Valorizacijski količniki se vsako leto določijo na novo tako, da se povprečno plačo na zaposleno osebo v državi, izplačano za oktober 1990 in povečano za odstotek vseh uskladitev pokojnin po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona in po 150.a in 150.b členu, opravljenih od 1. 1. 1991 do konca koledarskega leta pred letom uveljavitve valorizacijskih količnikov, deli z zneskom povprečne plače na zaposleno osebo v državi, dosežene v letih, iz katerih se plače upoštevajo za izračun pokojninske osnove.

(3) Povprečno plačo na zaposleno osebo v posameznem koledarskem letu se izračuna tako, da se povprečno bruto plačo na zaposleno osebo, ugotovljeno po uradnih statističnih podatkih, preračuna s povprečno stopnjo davkov in prispevkov v koledarskem letu, za katero se izračunava.

(4) Višino povprečne stopnje prispevkov in davkov, veljavno v posameznem koledarskem letu, določi in objavi minister, pristojen za finance.

(5) Minister, pristojen za delo, v soglasju z ministrom, pristojnim za finance, predpiše metodologijo za izračun plač iz tretjega odstavka tega člena ter določa in objavlja valorizacijske količnike iz drugega odstavka tega člena.

48. člen

(Najnižja pokojninska osnova)

(1) Najnižja pokojninska osnova se določi v višini najnižje pokojninske osnove, veljavne za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Najnižjo pokojninsko osnovo objavi zavod.

(3) Višina najnižje pokojninske osnove, določene po prvem odstavku tega člena, se nato spreminja v višini in rokih iz 150.a in 150.b člena tega zakona, v katerih se izvajajo uskladitve pokojnin.

(4) Zavarovancu se odmeri starostna pokojnina od najnižje pokojninske osnove, če starostna pokojnina, odmerjena glede na dopolnjeno pokojninsko dobo od zavarovančeve pokojninske osnove, skupaj s pripadajočimi uskladitvami, ne dosega zneska starostne pokojnine za enako pokojninsko dobo, odmerjene od najnižje pokojninske osnove.

49. člen

(Najvišja pokojninska osnova)

(1) Najvišja pokojninska osnova se določi v višini štirikratnika najnižje pokojninske osnove.

(2) Znesek najvišje pokojninske osnove določi in objavi zavod.

(3) Zavarovancu se odmeri starostna pokojnina od najvišje pokojninske osnove, če starostna pokojnina, odmerjena glede na dopolnjeno pokojninsko dobo od zavarovančeve pokojninske osnove, skupaj s pripadajočimi uskladitvami, presega znesek starostne pokojnine za enako pokojninsko dobo, odmerjene od najvišje pokojninske osnove.

50. člen

(Določitev odstotka za odmero starostne pokojnine)

(1) Starostna pokojnina se odmeri od pokojninske osnove v odstotkih, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, in

sicer za zavarovanca z zavarovalno dobo 15 let v višini 35% pokojninske osnove (moški) oziroma 38% pokojninske osnove (ženska), nato pa se za vsako nadaljnje leto pokojninske dobe odmerni odstotek poveča za 1,5%.

(2) Če pokojninska doba ne znaša polno leto, vendar pa vsaj 6 mesecev, se odmerni odstotek iz prejšnjega odstavka poveča za 0,75%.

(3) Zavarovancu, ki vključno z upoštevanjem več kot pet let dodane dobe pridobi pravico do starostne pokojnine z 20 leti pokojninske dobe, se starostna pokojnina odmeri v višini 35% pokojninske osnove (moški) oziroma 38% pokojninske osnove (ženska).

51. člen

(Odmera pokojnine zavarovancu z delovno dobo, daljšo od polne delovne dobe)

(1) Pri odmeri starostne pokojnine se delovna doba nad 40 leti delovne dobe (moški) oziroma 38 leti (ženska), ki jo je zavarovanec dopolnil do dopolnitve 63 let starosti (moški) oziroma 61 let starosti (ženska), vrednoti na naslednji način:

Leto daljše delovne dobe od polne:

Moški	Ženska	Vrednost posameznega leta delovne dobe
41. leto	39. leto	3,0%
42. leto	40. leto	2,6%
43. leto	41. leto	2,2%
44. leto	42. leto	1,8%
45. in vsako naslednje leto	43. in vsako naslednje leto	1,5%

(2) Če znaša daljša delovna doba manj kot eno leto, vendar pa vsaj šest mesecev, se pri odmeri starostne pokojnine vrednoti v polovični vrednosti, določeni v prejšnjem odstavku tega člena.

(3) Če zavarovanec uveljavlja pravico do starostne pokojnine po dopolnitvi 63 let starosti (moški) oziroma 61 let (ženska), se mu pri odmeri starostne pokojnine daljša delovna doba od polne, ki jo je dopolnil do dopolnitve 63 let (moški) oziroma 61 let (ženska) starosti, vrednoti po prvem odstavku tega člena, vsako nadaljnje leto delovne dobe, dopolnjeno po dopolnitvi navedene starosti, pa se vrednoti v višini 1,5% pokojninske osnove.

52. člen

(Polna starost)

(1) Polna starost, ki zagotavlja zavarovancu pokojnino v višini, odvisni le od dopolnjene pokojninske dobe, je za moškega 63 let, za žensko pa 61 let.

(2) Zavarovanki ali zavarovancu se polna starost iz prejšnjega odstavka zniža pod pogoji in na način, določen v prvem in drugem odstavku 37. člena tega zakona.

(3) Ženski, ki se je v obvezno zavarovanje vključila preden je dopolnila 18 let starosti, se polna starost, določena v prvem odstavku tega člena, zniža za ves čas trajanja obveznega zavarovanja pred dopolnjenim 18. letom starosti.

(4) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov polna starost ne more biti nižja od 60 let (moški) oziroma 58 let (ženska).

53. člen

(Zmanjšanje oziroma povečanje starostne pokojnine)

(1) Zavarovancu, ki nima 40 let (moški) oziroma 38 let (ženska) delovne dobe, in pridobi pravico do starostne pokojnine pred dopolnitvijo polne starosti iz prejšnjega člena, se pokojnina, odmerjena glede na dopolnjeno pokojninsko dobo in pokojninsko osnovo, zniža za vsak mesec starosti, ki mu manjka do dopolnjene polne starosti, na naslednji način:

Starost – v letih	Odstotek zmanjšanja na mesec
58	0,30%
59	0,25%
60	0,20%
61	0,15%
62	0,10%
63	0,00%

(2) Polna starost iz prejšnjega člena se zniža za toliko mesecev, kolikor jih je zavarovanec pridobil na račun štetja zavarovalne dobe s povečanjem.

(3) Zavarovancu, ki je izpolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, in ostane v zavarovanju po dopolnitvi 63 let starosti (moški) oziroma po dopolnitvi 61 let starosti (ženske), se pokojnina, ki mu je odmerjena glede na pokojninsko dobo in pokojninsko osnovo, poveča za vsak mesec zavarovanja po dopolnitvi navedene starosti, na naslednji način:

Starost ob upokojitvi		Odstotek povečanja na mesec
moški	ženske	
od 63. do 64. leta	od 61. do 62. leta	0,3%
od 64. do 65. leta	od 62. do 63. leta	0,2%
od 65. do 66. leta	od 63. do 64. leta	0,1%
66 let in več	64 let in več	0,0%

(4) Zmanjšanje oziroma povečanje pokojnine po prejšnjih odstavkih je trajno.

54. člen

(Starostna pokojnina brez zmanjšanja zavarovancem s polno delovno dobo)

(1) Zavarovancu, ki je dopolnil 58 let starosti in 40 let delovne dobe (moški) oziroma 38 let delovne dobe (ženska), se pokojnina odmeri v višini, odvisni le od dopolnjene pokojninske dobe, brez zmanjšanja zaradi upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti.

(2) Ženski, ki je dopolnila 38 let delovne dobe, se starostni pogoj 58 let zniža zaradi otrok pod pogoji iz 37. člena tega zakona največ do 56 let starosti.

(3) Ženski z dopolnjenimi 38 leti delovne dobe, ki je bila vključena v obvezno zavarovanje pred 18. letom starosti, se starostni pogoj 58 let zniža pod pogoji iz 38. člena tega zakona največ do 55. leta starosti.

55. člen

(Starostna pokojnina brez zmanjšanja v posebnih primerih)

(1) Pravico do starostne pokojnine brez zmanjšanja zaradi upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti pridobi zavarovanec, ki je dopolnil minimalne pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, če:

– mu je delovno razmerje prenehalo zaradi stečaja ali druge oblike prenehanja delodajalca in mu po mnenju zavoda za zaposlovanje ni možno zagotoviti druge zaposlitve;

– je delodajalec iz ekonomskih razlogov, zaradi katerih bi bil ogrožen obstoj večjega števila delovnih mest, pripravil finančno ovrednoten program razreševanja presežnih delavcev skladno s predpisi o delovnih razmerjih in kolektivnimi pogodbami, v katerega je vključenih najmanj pet presežnih delavcev pri velikih delodajalcih oziroma najmanj pet presežnih delavcev ali vsaj 30% vseh delavcev pri manjših delodajalcih;

– je pri zavarovancu podana invalidnost po tem zakonu;

– je zavarovancu prenehalo delovno razmerje na podlagi programa, po katerem je delodajalec dolžan na njegovo

delovno mesto zaposliti mlajšo brezposelno osebo, v skladu s pogoji, ki jih ureja poseben zakon;

– je brezposeln in je bil v zadnjih 24 mesecih najmanj 12 mesecev kot brezposelna oseba vpisan v katero od evidenc, ki jih vodi zavod za zaposlovanje. Obdobje 24 mesecev se podaljša za čas, v katerem je bil zavarovanec vključen v program zaposlovanja, v katerega ga je napotil zavod za zaposlovanje.

(2) V primerih iz druge alinee prejšnjega odstavka tega člena pridobi zavarovanec pravico do starostne pokojnine brez zmanjšanja, če je:

– v postopku ugotavljanja presežnih delavcev delodajalec predhodno pisno predložil program zavodu za zaposlovanje,

– na podlagi predloženega programa presežnih delavcev zavod za zaposlovanje ugotovil, da navedenih delavcev ni možno zaposliti na drugih delovnih mestih pri delodajalcu, niti pri drugem delodajalcu.

(3) Pravico do starostne pokojnine brez zmanjšanja zaradi upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti, pridobi slepi zavarovanec, ki mu je prenehalo delovno razmerje po krivdi delodajalca in mu ni možno zagotoviti druge zaposlitve. Zavarovancu pripada najmanj pokojnina v višini osnove za odmero dodatnih pravic.

(4) O pravici iz drugega odstavka tega člena odloča komisija, ki je sestavljena iz predstavnikov ministrstva, pristojnega za delo, ministrstva, pristojnega za gospodarstvo, Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, Inšpektorata Republike Slovenije za delo, sindikatov in delodajalcev.

(5) Odločitev komisije iz prejšnjega odstavka je dokončna in zoper njo ni pritožbe. Pri izdaji odločbe o odmeri pokojnine je zavod vezan na odločitev komisije iz prejšnjega odstavka.

(6) Vlada Republike Slovenije imenuje komisijo iz četrtega odstavka tega člena ter predpiše postopek za njeno delo.

(7) Stroški za delo komisije bremenijo zavod.

56. člen

(Najnižja pokojnina)

Zavarovancu, ki pridobi pravico do starostne pokojnine po določbah tega zakona, je zagotovljena najnižja pokojnina v višini 35% najnižje pokojninske osnove.

57. člen

(Osnova za odmero dodatnih pravic)

(1) Osnova za odmero dodatnih pravic iz 4. člena tega zakona se določi v višini najnižje pokojnine za polno pokojninsko dobo, veljavne za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona.

(2) Znesek iz prejšnjega odstavka se usklajuje tako, kot se usklajujejo pokojnine po določbah 150.a, 150.b in 151. člena tega zakona.

58. člen

(Delna pokojnina)

(1) Zavarovanec, ki je izpolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne pokojnine, lahko pridobi pravico do delne pokojnine, če je v delovnem razmerju z največ polovico polnega delovnega časa.

(2) Delna pokojnina se zavarovancu odmeri v višini polovice starostne pokojnine, ki mu gre na dan uveljavitve delne pokojnine, glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, pokojninsko osnovo in starost in se potem usklajuje kot druge pokojnine.

(3) Po prenehanju uživanja delne pokojnine lahko zavarovanec zahteva:

– izplačilo usklajenega zneska starostne pokojnine, ugotovljene ob odmeri delne pokojnine ali

– odstotno povečanje starostne pokojnine, ugotovljene ob odmeri delne pokojnine, glede na dejansko dopolnjeno zavarovalno dobo v času prejemanja delne pokojnine in starost na dan uveljavitve odstotnega povečanja ali

– ponovno odmero starostne pokojnine ob upoštevanju dejansko dopolnjene zavarovalne dobe in plače v času prejemanja delne pokojnine in starosti na dan uveljavitve ponovne odmere.

III. poglavje

Pravica do državne pokojnine

59. člen

(Državna pokojnina)

(1) Oseba s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki nima pravice do pokojnine po tem zakonu, iz tujega javnega pokojninskega sistema oziroma po drugih predpisih, in katere lastni dohodki ne presegajo premoženjskega cenzusa za pridobitev pravice do varstvenega dodatka po tem zakonu, pridobi pravico do državne pokojnine, če:

– je dopolnila 65 let starosti, in

– je med 15. in 65. letom starosti najmanj 30 let imela prijavljeno stalno prebivališče v Republiki Sloveniji.

(2) Državna pokojnina iz prejšnjega odstavka znaša 33,3% najnižje pokojninske osnove.

(3) Oseba, ki je upravičena do samostojne družinske oziroma vdovske pokojnine, ki ne dosega zneska državne pokojnine, lahko ob pogojih iz prvega odstavka tega člena namesto te pokojnine uveljavi pravico do državne pokojnine.

IV. poglavje

Pravice na podlagi invalidnosti

1. **Splošne določbe**

60. člen

(Definicija invalidnosti)

(1) Invalidnost po tem zakonu je podana, če se zaradi sprememb v zdravstvenem stanju, ki jih ni mogoče odpraviti z zdravljenjem ali ukrepi medicinske rehabilitacije in so ugotovljene skladno s tem zakonom, zavarovancu zmanjša zmožnost za zagotovitev oziroma ohranitev delovnega mesta oziroma za poklicno napredovanje.

(2) Invalidnost se razvršča v naslednje kategorije:

– I. kategorija – če zavarovanec ni več zmožen opravljati organiziranega pridobitnega dela ali, če je pri njem podana poklicna invalidnost, nima pa več preostale delovne zmožnosti;

– II. kategorija – če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za 50% ali več;

– III. kategorija – če zavarovanec z ali brez predhodne poklicne rehabilitacije ni več zmožen za delo s polnim delovnim časom, lahko pa opravlja določeno delo vsaj s polovico polnega delovnega časa oziroma če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50% ali, če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerega je razporejen.

(3) Kot svoj poklic se šteje delo na delovnem mestu, na katero je zavarovanec razporejen in vsa dela, ki ustrezajo zavarovančevim telesnim in duševnim zmožnostim, za katera ima ustrezno strokovno izobrazbo, dodatno usposobljenost in delovne izkušnje, ki se zahtevajo za določena dela skladno z zakoni ali kolektivnimi pogodbami.

61. člen

(Preostala delovna zmožnost)

(1) Preostala delovna zmožnost je podana,

– če zavarovanec lahko dela s polnim delovnim časom in z delovnim naporom, ki ne poslabša njegove invalidnosti,

na drugem delovnem mestu, ki ustreza njegovi strokovni izobrazbi oziroma usposobljenosti, ali

– če se zavarovanec s poklicno rehabilitacijo lahko usposobi za delo s polnim delovnim časom na drugem delovnem mestu ali

– če zavarovanec lahko opravlja določeno delo vsaj polovico polnega delovnega časa.

(2) Preostala delovna zmožnost zavarovanca se ugotavlja pri invalidnosti II. in III. kategorije.

62. člen

(Vzrok za nastanek invalidnosti)

Vzroki za nastanek invalidnosti so:
– poškodba pri delu,
– poklicna bolezen,
– bolezen,
– poškodba izven dela.

63. člen

(Poškodba pri delu)

(1) Za poškodbo pri delu po tem zakonu se šteje:

– poškodba, ki je posledica neposrednega in kratkotrajnega mehaničnega, fizikalnega ali kemičnega učinka, ter poškodba, ki je posledica hitre spremembe položaja telesa, nenadne obremenitve telesa ali drugih sprememb fiziološkega stanja organizma, če je takšna poškodba v vzročni zvezi z opravljanjem dela ali dejavnosti, na podlagi katere je poškodovanec zavarovan;

– poškodba, povzročena na način iz prejšnje alinee, ki jo utrpi zavarovanec na redni poti od stanovanja do delovnega mesta ali nazaj, na službeni poti ali na poti, da nastopi delo;

– obolenje, ki je neposredna in izključna posledica nesrečnega naključja ali višje sile med opravljanjem dela oziroma dejavnosti, na podlagi katere je oboleli zavarovan.

(2) Za poškodbo pri delu se šteje tudi poškodba, povzročena na način iz prve alinee prejšnjega odstavka, ki jo utrpijo zavarovanci iz 26., 27., 28. in 29. člena tega zakona.

64. člen

(Poškodba, nastala v zvezi z uveljavljanjem zdravstvenega varstva)

Za poškodbo pri delu po tem zakonu se šteje tudi poškodba, povzročena na način, določen v prvi alinei prvega odstavka prejšnjega člena, ki jo utrpi zavarovanec v zvezi z uveljavljanjem pravice do zdravstvenega varstva, če nastane:

– na redni poti od stanovanja oziroma delovnega mesta do kraja zdravniškega pregleda ali ob vrnitvi, ali pa med prebivanjem v kraju, kjer je pregled, če je zavarovanca poklical na pregled pristojni zdravnik, konzilij zdravnikov ali invalidska komisija zavoda, ali če ni bil napoten, pa je iskal potrebno nujno zdravniško pomoč;

– na redni poti od stanovanja oziroma delovnega mesta do zdravstvene organizacije, kamor je bil zavarovanec napoten na zdravljenje ali pri vrnitvi, ali pa med prebivanjem v zdravstveni organizaciji, v kateri se zdravi, pri čemer je z zdravljenjem mišljena tudi medicinska rehabilitacija;

– na redni poti od stanovanja oziroma delovnega mesta do kraja pregleda ali zdravljenja ali pri vrnitvi, kadar je pristojni zdravnik, konzilij zdravnikov ali invalidska komisija zavoda določil zavarovanca, naj spremlja bolnika, ki ga je poslal na zdravniški pregled ali na zdravljenje v drug kraj, ali pa med prebivanjem v tistem kraju, če pride do poškodbe v neposredni zvezi s spremljanjem bolnika;

– na redni poti od stanovanja oziroma delovnega mesta, ali od kraja, v katerem je bil zavarovanec na pregledu ali zdravljenju, do zavoda ali organizacije, kjer naj zavarovanec dobi proteze ali druge ortopedske pripomočke, katere mu je predpisal pristojni zdravnik ali ob vrnitvi, kakor tudi tisti čas, ko se mudi v teh zavodih ali organizacijah.

65. člen

(Poklicna bolezen)

(1) Poklicne bolezni po tem zakonu so določene bolezni, povzročene z daljšim neposrednim vplivom delovnega procesa in delovnih pogojev na določenem delovnem mestu ali na delu, ki sodi v neposredni okvir dejavnosti, na podlagi katere je oboleli zavarovan.

(2) Poklicne bolezni in dela, na katerih se pojavljajo te bolezni, in pogoje, ob katerih se štejejo za poklicne bolezni, določi minister, pristojen za delo, v sodelovanju z ministrom, pristojnim za zdravstvo.

66. člen

(Splošni pogoji za pridobitev pravic na podlagi invalidnosti)

(1) Če ni s tem zakonom drugače določeno, pridobi zavarovanec pravice na podlagi invalidnosti II. in III. kategorije, če ob nastanku invalidnosti še ni dopolnil starosti 63 let (moški) oziroma 61 let (ženska) in:

– je vključen v obvezno zavarovanje – ne glede na dopolnjeno pokojninsko dobo,

– ni vključen v obvezno zavarovanje – če izpolnjuje pogoje zavarovalne oziroma pokojninske dobe, določene s tem zakonom, za pridobitev pravice do invalidske pokojnine.

(2) Zavarovanci iz 20., 21., 23., 24.a, 26., 27., 28. in 34. člena tega zakona pridobijo pravice iz invalidskega zavarovanja le v primeru nastanka I. in II. kategorije invalidnosti.

(3) Zavarovanec iz 15. in 16. člena tega zakona pridobi pravice iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja v primeru I. in II. kategorije invalidnosti, v primeru III. kategorije invalidnosti pa uveljavi pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega in pravico do delne invalidske pokojnine, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa ta zakon, za pridobitev teh pravic.

2. **Invalidska pokojnina**

67. člen

(Pogoji za pridobitev pravice do invalidske pokojnine)

Pravico do invalidske pokojnine pridobi:

– zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost I. kategorije;

– zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije, in ni zmožen za drugo ustrezno delo brez poklicne rehabilitacije, le-ta pa mu ni zagotovljena, ker je star nad 50 let;

– zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. ali III. kategorije, ki mu ni zagotovljena ustrezna zaposlitev oziroma prerazporeditev, ker je dopolnil 63 let starosti (moški) oziroma 61 let starosti (ženska).

68. člen

(Minimalna pokojninska doba)

Zavarovanec iz prejšnjega člena pridobi pravico do invalidske pokojnine, če je invalidnost posledica:

– poškodbe pri delu ali poklicne bolezni – ne glede na pokojninsko dobo;

– poškodbe izven dela ali bolezni – pod pogojem, da je ob nastanku invalidnosti dopolnil pokojninsko dobo, ki pokriva najmanj tretjino razdobja od dopolnjenega 20. leta starosti do nastanka invalidnosti (v nadaljnjem besedilu: delovna leta), šteto delovna leta kot polna leta.

69. člen

(Mlajši invalid)

(1) Zavarovanec, pri katerem je nastala I. kategorija invalidnosti pred dopolnjenim 21. letom starosti, pridobi pravico do invalidske pokojnine, če je bil ob nastanku invalidnosti vključen v obvezno zavarovanje ali, če je dopolnil najmanj tri mesece zavarovalne dobe.

(2) Zavarovanec, pri katerem je nastala I. kategorija invalidnosti po dopolnjenem 21. letu starosti, vendar pred dopolnjenim 30. letom starosti, pridobi pravico do invalidske pokojnine pod pogojem, da je pred nastankom invalidnosti dopolnil pokojninsko dobo, ki pokriva najmanj eno četrtino delovnih let.

70. člen

(Štetje delovnih let od višje starostne meje)

(1) Zavarovancu, ki je pridobil višjo strokovno izobrazbo, se delovna leta štejejo od dopolnjenega 23. leta starosti. Zavarovancu, ki je pridobil visoko strokovno ali univerzitetno izobrazbo, se delovna leta štejejo od dopolnjenega 26. leta starosti.

(2) V delovna leta se zavarovancu ne šteje čas služenja vojaškega roka, opravljanja nadomestne civilne službe ali usposabljanja za rezervni sestav policije in čas, v katerem je bil prijavljen pri zavodu za zaposlovanje kot brezposelna oseba ali iskalec zaposlitve.

(3) Če se zavarovancu čas študija, čas služenja vojaškega roka, čas opravljanja nadomestne civilne službe ali usposabljanja za rezervni sestav policije, ali čas v katerem je bil prijavljen pri zavodu za zaposlovanje kot brezposelna oseba ali iskalec zaposlitve šteje v zavarovalno dobo, se mu starostna meja iz prvega odstavka tega člena zniža za toliko mesecev, kolikor znaša njegova zavarovalna doba po tem odstavku.

71. člen

(Nova invalidnost)

(1) Če se zavarovancu, pri katerem je podana invalidnost II. ali III. kategorije, že ugotovljena invalidnost poslabša ali nastane nov primer invalidnosti zaradi bolezni ali poškodbe izven dela tako, da izpolnjuje pogoje za pridobitev nove pravice, pridobi to pravico, če na dan nastanka spremembe ali nove invalidnosti, izpolnjuje pogoje starosti in zavarovalne oziroma pokojninske dobe, določene s tem zakonom za pridobitev nove pravice.

(2) Za izpolnitev pogojev zavarovalne oziroma pokojninske dobe, se brezposelnim zavarovancem v delovna leta ne vštevajo obdobja brezposelnosti, ko so prejemali ustrezno nadomestilo na podlagi invalidnosti po tem zakonu.

(3) Delovni invalid II. ali III. kategorije invalidnosti, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, pridobi na podlagi nastanka sprememb v invalidnosti ali nove invalidnosti v primerih iz prvega odstavka tega člena, novo pravico, ne glede na dopolnjeno pokojninsko dobo.

72. člen

(Pokojninska osnova za odmero invalidske pokojnine)

(1) Invalidska pokojnina se odmeri od pokojninske osnove, izračunane na enak način kot pokojninska osnova za odmero starostne pokojnine.

(2) Invalidska pokojnina, pridobljena s krajšo zavarovalno dobo, kot je obdobje, iz katerega se po 39. in 40. členu tega zakona upoštevajo plače oziroma zavarovalne osnove za izračun pokojninske osnove za odmero starostne pokojnine, se odmeri od pokojninske osnove, izračunane na podlagi plač oziroma zavarovalnih osnov, ki jih je zavarovanec prejel oziroma je bil na njihovi podlagi zavarovan v času trajanja zavarovanja, razen iz koledarskega leta, v katerem je uveljavljena pravica do invalidske pokojnine.

(3) Zavarovancu, ki razen v letu, v katerem uveljavlja pravico do invalidske pokojnine, ni bil zavarovan, se invalidska pokojnina odmeri od pokojninske osnove, določene v drugem odstavku 40. člena tega zakona.

73. člen

(Pokojninska osnova za odmero invalidske pokojnine v posebnih primerih)

Osebam, pri katerih je invalidnost nastala v času trajanja zavarovanja po prvi alinei prvega odstavka 26. člena, po 27. členu oziroma po drugi alinei 28. člena tega zakona, se kot pokojninska osnova za odmero invalidske pokojnine upošteva povprečna plača na zaposleno osebo v državi, izplačana za zadnji mesec pred priznanjem pravice do invalidske pokojnine, za katerega so objavljeni uradni statistični podatki v mesecu nastanka invalidnosti.

74. člen

(Odmera invalidske pokojnine v primeru poškodbe pri delu ali poklicne bolezni)

Invalidska pokojnina za primer invalidnosti, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, se odmeri od pokojninske osnove v enaki višini kot starostna pokojnina za pokojninsko dobo najmanj 40 let (moški) oziroma 38 let (ženska), brez zmanjšanja glede na starost ob upokojitvi.

75. člen

(Odmera invalidske pokojnine v primeru poškodbe izven dela ali bolezni)

(1) Invalidska pokojnina za invalidnost, ki je posledica bolezni ali poškodbe izven dela, se odmeri od pokojninske osnove v odstotku, določenem glede na dopolnjeno pokojninsko dobo na način, določen v 50. členu tega zakona, brez znižanja glede na starost ob upokojitvi.

(2) Invalidska pokojnina iz prejšnjega odstavka se odmeri zavarovancu, ki je postal invalid pred dopolnitvijo starosti 63 let (moški) oziroma 61 let (ženske), najmanj v višini 45% (moški) oziroma 48% (ženske) pokojninske osnove.

(3) Če je invalidnost zaradi bolezni ali poškodbe izven dela nastopila po dopolnitvi starosti 63 let (moški) oziroma 61 let (ženske), se invalidska pokojnina odmeri od pokojninske osnove najmanj v višini določeni za odmero starostne pokojnine za 15 let zavarovalne dobe.

76. člen

(Upoštevanje prištete pokojninske dobe)

(1) Višina odstotka za odmero invalidske pokojnine se določi ob upoštevanju dejanske pokojninske dobe zavarovanca in prištete pokojninske dobe, izračunane po 200. in 201. členu tega zakona.

(2) Invalidska pokojnina, odmerjena po prejšnjem odstavku, za invalidnost, ki je posledica poškodbe izven dela ali bolezni, ne more presegati zneska pokojnine za invalidnost, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, razen v primeru, če dejanska pokojninska doba presega 40 let pokojninske dobe (moški) oziroma 38 let pokojninske dobe (ženska).

77. člen

(Kombinirani vzroki invalidnosti)

(1) Če je invalidnost, na podlagi katere pridobi zavarovanec pravico do invalidske pokojnine, deloma posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, deloma pa posledica bolezni ali poškodbe izven dela, se invalidsko pokojnino odmeri kot eno pokojnino, ki je sestavljena iz sorazmernega dela invalidske pokojnine, odmerjene za poškodbo pri delu ali poklicno bolezen, in iz sorazmernega dela invalidske pokojnine, odmerjene za bolezen ali poškodbo izven dela.

(2) Sorazmerna dela za odmero invalidske pokojnine po prejšnjem odstavku se izračunata glede na to, koliko so vplivale na skupno invalidnost posledice poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, koliko pa posledice bolezni ali poškodbe izven dela.

78. člen

(Odmera invalidske pokojnine pri kombiniranih vzrokih invalidnosti)

(1) Invalidska pokojnina, ki gre zavarovancu po prejšnjem členu, se odmeri tako, da se posebej odmeri invalidska pokojnina, kot če bi bila skupna invalidnost posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, in posebej invalidska pokojnina, kot če bi bila skupna invalidnost posledica bolezni ali poškodbe izven dela.

(2) Od vsakega tako izračunanega zneska se odmeri odstotek, ki ustreza vplivu posameznega vzroka invalidnosti na skupno invalidnost. Seštevek tako dobljenih zneskov ne more presegati zneska pokojnine, odmerjene za 40 let pokojninske dobe (moški) oziroma 38 let pokojninske dobe (ženska).

79. člen

(Izbira vrste pokojnine)

Zavarovanec, ki ob nastanku invalidnosti izpolnjuje pogoje za invalidsko pokojnino in pogoje za starostno pokojnino, lahko uveljavi po svoji izbiri pravico do invalidske pokojnine ali pravico do starostne pokojnine.

3. **Poklicna rehabilitacija**

80. člen

(Namen in obveznost poklicne rehabilitacije)

(1) Poklicna rehabilitacija je celostni proces, v katerem se zavarovanca strokovno, fizično in psihosocialno usposobi za drug poklic ali delo tako, da se lahko ustrezno razporedi oziroma zaposli in ponovno vključi v delovno okolje, oziroma se usposobi za opravljanje istega poklica ali dela, tako da se mu ustrezno prilagodi delovno mesto z ustreznimi tehničnimi pripomočki.

(2) Zavarovanec, ki je pridobil pravico do poklicne rehabilitacije, se je dolžan usposabljati za ustrezno delo ob pogojih in na način, določen s tem zakonom, ter v skladu z obveznostmi, ki so določene v pogodbi iz 86. člena tega zakona.

81. člen

(Pogoji za pridobitev pravice do poklicne rehabilitacije)

Pravico do poklicne rehabilitacije pridobi zavarovanec:

– pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti ter

– na dan nastanka invalidnosti še ni dopolnil 50 let starosti in

– ki se glede na preostalo delovno zmožnost lahko usposobi za drugo delo, ki ga bo opravljal poln delovni čas.

82. člen

(Prilagoditev prostorov in delovnih sredstev ter pospeševanje zaposlovanja)

(1) Če je za poklicno rehabilitacijo zavarovanca, pri katerem je nastala invalidnost, na ustreznem delovnem mestu potrebno, da se prilagodijo prostori in delovna sredstva, zavod prevzame stroške prilagoditve.

(2) Če je za zaposlitev oziroma razporeditev zavarovanca, pri katerem je nastala invalidnost, na drugo delovno mesto potrebno, da se prilagodijo prostori in delovna sredstva, lahko zavod delno ali v celoti prevzame stroške prilagoditve.

(3) Zavod lahko nameni del sredstev za invalidsko zavarovanje za pospeševanje zaposlovanja nezaposlenih delovnih invalidov.

(4) Kriterije, merila in postopek za določanje višine sredstev iz prejšnjih odstavkov določi zavod.

83. člen

(Poklicna rehabilitacija v posebnih primerih zavarovanja)

Zavarovanec iz prve, druge, tretje in šeste alinee 26. člena, iz 27. člena in druge alinee 28. člena tega zakona se s poklicno rehabilitacijo praviloma usposobi za delo, za katero se zahteva strokovna izobrazba, kakršno daje šola, ki jo je obiskoval pred nastankom invalidnosti.

84. člen

(Način poklicne rehabilitacije)

Poklicna rehabilitacija se v skladu s preostalo delovno zmožnostjo zavarovanca opravi:

– z izobraževanjem na ustreznih šolah in z drugimi oblikami izobraževanja;

– s praktičnim delom na ustreznem delovnem mestu pri delodajalcu oziroma v drugih oblikah delovnega usposabljanja;

– z izobraževanjem ob delu, s soglasjem zavarovanca.

85. člen

(Privajanje na delo)

Za poklicno rehabilitacijo se šteje tudi čas privajanja na delo, za katerega se je zavarovanec s poklicno rehabilitacijo usposobil, če je to potrebno, da bi mogel z normalnim delovnim učinkom opravljati drugo ustrezno delo.

86. člen

(Pogodba o poklicni rehabilitaciji)

(1) Oblika oziroma način poklicne rehabilitacije, roki za nastop in trajanje poklicne rehabilitacije, natančnejši pogoji za usposabljanje zavarovanca za delo, pogoji ter roki za sklenitev pogodbe o zaposlitvi po končani poklicni rehabilitaciji se določijo v pogodbi, ki jo sklenejo zavod, delodajalec ali zavod za zaposlovanje in zavarovanec.

(2) Pogodba iz prejšnjega odstavka se sklene, ko postane odločba o priznanju pravice do poklicne rehabilitacije dokončna.

(3) S pogodbo iz prvega odstavka tega člena se določijo tudi medsebojne pravice in obveznosti pogodbenih strank.

(4) Pri poklicni rehabilitaciji, usposabljanju in zaposlitvi zavarovancev sodelujejo organizacije za usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb ter zavod za zaposlovanje.

(5) Zavarovanec in izvajalec poklicne rehabilitacije sta zavodu dolžna poročati o izvajanju in poteku poklicne rehabilitacije najmanj vsakih šest mesecev.

87. člen

(Pravica do nastanitve)

Če je glede na oddaljenost invalidovega bivališča od šole, podjetja za usposabljanje in zaposlovanje invalidnih oseb oziroma od delodajalca, kjer je na poklicni rehabilitaciji, nujno potrebna vožnja s prevoznimi sredstvi, zavarovanec pa se glede na stanje invalidnosti ne more voziti z javnimi prevoznimi sredstvi in mu tudi ni preskrbljen poseben prevoz ima pravico do nastanitve na stroške zavoda.

88. člen

(Dolžnost zagotavljanja poklicne rehabilitacije)

(1) Zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, je dolžan zagotoviti poklicno rehabilitacijo delodajalec, pri katerem je bil zaposlen v času nastanka invalidnosti, ostalim zavarovancem pa zavod.

(2) Pri poklicni rehabilitaciji zavarovancev lahko sodeluje z zavodom in delodajalci tudi zavod za zaposlovanje.

(3) Stroške poklicne rehabilitacije pokriva zavod.

89. člen

(Nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije)

(1) Zavarovancu pripada v obdobju od pridobitve pravice do poklicne rehabilitacije pa do končane poklicne rehabilitacije denarno nadomestilo, odmerjeno v višini 100% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(2) Zavarovanec, ki se usposablja ob delu, ima od nastopa pa do končane poklicne rehabilitacije pravico do nadomestila v višini 40% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

90. člen

(Začasno nadomestilo)

(1) Zavarovanec ima od zaključka poklicne rehabilitacije do pričetka dela na novem delovnem mestu pravico do nadomestila v višini 100% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti, po pričetku dela na novem delovnem mestu pa nadomestilo v višini 20% te pokojnine.

(2) Če je zavarovancu iz prejšnjega odstavka delovno razmerje prenehalo na podlagi odločitve komisije iz 103. člena tega zakona, oziroma v primeru, če je zavarovanec vključen v obvezno zavarovanje kot samozaposleni, kmet ali vrhunski športnik oziroma šahist ali brezposelni, ima po končani poklicni rehabilitaciji oziroma po prenehanju delovnega razmerja pravico do nadomestila v višini 80% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(3) Če je zavarovanec vključen v obvezno zavarovanje kot vajenec ali če je zavarovan na podlagi 23., 24.a, 26., 27., 28., 29. in 34. člena tega zakona, ima po končani poklicni rehabilitaciji pravico do nadomestila v višini 60% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(4) Nadomestilo iz drugega odstavka tega člena se zavarovancu izplačuje do dneva ponovne zaposlitve, po ponovni zaposlitvi pa ima pravico do nadomestila v višini 20% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(5) Nadomestilo iz tretjega odstavka tega člena se zavarovancu izplačuje do dneva ponovne zaposlitve, vendar največ pet let. Po preteku petih let oziroma po ponovni zaposlitvi se zavarovancu izplačuje nadomestilo v višini 20% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(6) Zavarovanec iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena izgubi pravico do nadomestila, če v 15 dneh po vročitvi pogodbe iz 86. člena tega zakona pogodbe ne podpiše, če v določenem roku iz neopravičenih razlogov ne nastopi ali ne konča poklicne rehabilitacije oziroma ne izpolnjuje obveznosti iz pogodbe iz 86. člena tega zakona ali ne nastopi dela, ki mu je bilo preskrbljeno v skladu s 101. členom tega zakona.

(7) V primeru iz prejšnjega odstavka zavarovanec na podlagi iste invalidnosti ne more pridobiti nobenih pravic po tem zakonu.

4. **Pravica do premestitve in nadomestila**

91. člen

(Pravica do premestitve)

(1) Pravico do premestitve pridobi zavarovanec:

– po končani poklicni rehabilitaciji,

– s preostalo delovno zmožnostjo, pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti po dopolnjenem 50. letu starosti,

– s III. kategorijo invalidnosti, če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50% ali, če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerega je razporejen.

(2) Pravico do premestitve zagotovi zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, delodajalec.

92. člen

(Nadomestilo v času dela na drugem delovnem mestu)

Zavarovanec iz druge in tretje alinee prvega odstavka prejšnjega člena, ki dela na novem delovnem mestu, ima pravico do nadomestila za invalidnost v skladu s 94. členom tega zakona.

5. **Pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega in delna invalidska pokojnina**

93. člen

(Pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega in odmera delne invalidske pokojnine)

(1) Zavarovanec, pri katerem je podana III. kategorija invalidnosti, če ni več zmožen za delo s polnim delovnim časom z ali brez predhodne poklicne rehabilitacije, in zavarovanec, pri katerem je nastala II. kategorija invalidnosti po dopolnjenem 50. letu starosti in ima preostalo delovno zmožnost za opravljanje določenega dela vsaj s polovico polnega delovnega časa, imata:

– pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega in

– pravico do delne invalidske pokojnine.

(2) Delna invalidska pokojnina se odmeri v odstotku, ki ustreza skrajšanju polnega delovnega časa, od invalidske pokojnine, ki bi zavarovancu pripadala na dan nastanka invalidnosti, in sicer v višini:

– 50%, ko zavarovanec dela s polovico polnega delovnega časa,

– 37,5%, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 5 ur dnevno,

– 25%, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 6 ur dnevno in

– 12,5%, ko zavarovanec dela s krajšim delovnim časom 7 ur dnevno.

(3) Delna invalidska pokojnina odmerjena po prejšnjem odstavku, se poveča, če zavarovanec:

– ni več zmožen za delo na delovnem mestu, na katero je razporejen, in je zato premeščen na drugo delovno mesto, za 30% ali

– izgubi delo brez lastne volje ali krivde, za 40%.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka, povečana delna invalidska pokojnina ne sme presegati 80% invalidske pokojnine, ki bi zavarovancu pripadala na dan nastanka invalidnosti.

(5) Delna invalidska pokojnina, odmerjena po drugem odstavku tega člena, se zmanjša za 30%, če zavarovanec po lastni volji ali krivdi prekine delovno razmerje.

(6) Zavarovancu iz 22. in 29. člena tega zakona se delna invalidska pokojnina odmeri v višini, določeni v drugem odstavku tega člena.

(7) Zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, zagotavlja pravico do dela s krajšim delovnim časom od polnega delodajalec.

6. **Pravica do nadomestila za invalidnost**

94. člen

(Pravica do nadomestila za invalidnost in odmera nadomestila)

(1) Pravico do nadomestila za invalidnost ima zavarovanec, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije po dopolnjenem 50. letu starosti ali invalidnost III. kategorije, če je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50% ali če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katero je razporejen, če:

– ob nastanku invalidnosti ni bil zaposlen oziroma ni bil obvezno zavarovan, ali

– mu je delovno razmerje prenehalo neodvisno od njegove volje oziroma krivde, ali

– je delovno razmerje prekinil po lastni volji ali krivdi ali

– se je zaposlil na drugem delovnem mestu.

(2) Zavarovancu, pri katerem je nastala invalidnost II. kategorije po dopolnjenem 50. letu starosti, se nadomestilo odmeri:

– v primerih iz prve alinee prejšnjega odstavka, v višini 60% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;

– v primerih iz druge alinee prejšnjega odstavka, v višini 80% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;

– v primerih iz tretje alinee prejšnjega odstavka v višini 40% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti, če je prekinil delovno razmerje po dopolnitvi 53 let starosti;

– v primerih iz tretje alinee prejšnjega odstavka, če zavarovanec še ni dopolnil 53 let starosti, in v primerih iz četrte alinee prejšnjega odstavka, v višini 20% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti.

(3) Zavarovancu, pri katerem je nastala invalidnost III. kategorije, v primeru, ko je zavarovančeva delovna zmožnost za svoj poklic zmanjšana za manj kot 50% ali, če zavarovanec še lahko dela v svojem poklicu s polnim delovnim časom, vendar pa ni zmožen za delo na delovnem mestu, na katerega je razporejen, se nadomestilo odmeri:

– v primerih iz prve alinee prvega odstavka tega člena, v višini 40% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;

– v primerih iz druge alinee prvega odstavka tega člena, v višini 60% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti;

– v primerih iz tretje in četrte alinee prvega odstavka tega člena, v višini 25% invalidske pokojnine, ki bi mu pripadala ob nastanku invalidnosti.

95. člen

(Izbira pravice do poklicne rehabilitacije)

(1) Delovnemu invalidu se namesto pravice do premestitve in nadomestila, pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega in delne invalidske pokojnine ter pravice do nadomestila za invalidnost, prizna pravica do poklicne rehabilitacije, če to zahteva.

(2) Delovni invalid, ki mu je bila priznana pravica do poklicne rehabilitacije po prejšnjem odstavku, ima vse pravice na podlagi in v zvezi s poklicno rehabilitacijo.

96. člen

(Odmera nadomestil iz invalidskega zavarovanja od osnove iz 57. člena)

(1) Nadomestila iz 89., 90., 93. in 94. člena tega zakona se v primerih, ko invalidska pokojnina, ki bi zavarovancu pripadala ob nastanku invalidnosti, ne dosega zneska pokojnine, ki bi bila odmerjena od najnižje pokojninske osnove zavarovancu s pokojninsko dobo 40 let (moški) oziroma 38 let (ženska), odmerijo od osnove iz 57. člena tega zakona.

(2) Nadomestila iz prejšnjega odstavka se osebam, ki niso vključene v obvezno zavarovanje, odmerijo najmanj v višini najnižje pokojnine iz 56. člena tega zakona.

97. člen

(Zaposlovanje brezposelnih delovnih invalidov)

Zavarovanec, ki ob nastanku invalidnosti ni bil obvezno zavarovan in zavarovanec, ki je izgubil delo ali po lastni krivdi prekinil delovno razmerje oziroma obvezno zavarovanje ob ali po nastanku invalidnosti, pridobi pravico do delne invalidske pokojnine ali ustreznega denarnega nadomestila po tem zakonu, če se v roku 30 dni po dokončnosti odločbe o priznani pravici iz invalidskega zavarovanja oziroma po prenehanju delovnega razmerja ali zavarovanja prijavi pri zavodu za zaposlovanje.

98. člen

(Zagotavljanje nadomestil)

(1) Zavod zagotavlja, odmerja, usklajuje in izplačuje:

– delno invalidsko pokojnino in

– denarna nadomestila iz 89., 90. in 94. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka nadomestilo, ki gre zavarovancu, ki ima sklenjeno delovno razmerje v Republiki Sloveniji, za čas od končane poklicne rehabilitacije do pričetka del na novem delovnem mestu izplačuje in usklajuje po določbah tega zakona delodajalec v svoje breme, odmeri pa ga zavod.

99. člen

(Usklajevanje delne invalidske pokojnine in denarnih nadomestil)

Delna invalidska pokojnina in denarna nadomestila v zvezi s pravicami na podlagi II. in III. kategorije invalidnosti se usklajujejo enako kot pokojnine.

100. člen

(Izplačevanje delne invalidske pokojnine in denarnih nadomestil)

(1) Za izplačilo delne invalidske pokojnine in denarnih nadomestil iz prvega odstavka 98. člena tega zakona se smiselno uporabljata določbi 171. in 172. člena tega zakona.

(2) Delna invalidska pokojnina in denarna nadomestila iz prejšnjega odstavka, ki se po 41. členu tega zakona štejejo v pokojninsko osnovo, zavod pred izplačilom obračuna enako kot velja za obračun plač pri delodajalcu vendar tako, da jih poveča s povprečno stopnjo davkov in prispevkov.

(3) Delna invalidska pokojnina in denarna nadomestila iz prvega odstavka tega člena, ki se po 41. členu tega zakona ne vštevajo v pokojninsko osnovo, zavod pred izplačilom obračuna na način, kot velja za pokojnine.

(4) Denarna nadomestila iz drugega odstavka 98. člena tega zakona delodajalec izplačuje enako kot to velja za izplačilo plač.

101. člen

(Dolžnosti in postopki delodajalca v zvezi z zagotovitvijo pravic delovnega invalida)

(1) Zavarovancu, kateremu so z dokončno odločbo priznane pravice na podlagi invalidnosti II. ali III. kategorije in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas na območju Republike Slovenije, mora delodajalec ponuditi opravljanje drugega dela na delovnem mestu v skladu z njegovo preostalo delovno zmožnostjo in strokovno izobrazbo oziroma usposobljenostjo oziroma mu zagotoviti poklicno rehabilitacijo ali delo s krajšim delovnim časom od polnega, razen v primerih, ko mu lahko skladno s 102. členom tega zakona in predpisi o delovnih razmerjih odpove pogodbo o zaposlitvi.

(2) Zavarovancu, kateremu je z dokončno odločbo priznana pravica do poklicne rehabilitacije na podlagi invalidnosti II. kategorije, delodajalec redno odpove pogodbo o zaposlitvi iz razloga invalidnosti šele po uspešno končani poklicni rehabilitaciji, sočasno z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi pa mu mora ponuditi sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za delo na drugem delovnem mestu skladno s pogodbo o poklicni rehabilitaciji iz 86. člena tega zakona in predpisi o delovnih razmerjih. Določbe sicer veljavne pogodbe o zaposlitvi se v času poklicne rehabilitacije zavarovanca ne izvajajo v tistem delu, ki je urejen v pogodbi o poklicni rehabilitaciji.

(3) Zavarovancu, kateremu je z dokončno odločbo priznana pravica do dela s krajšim delovnim časom od polnega ali pravica do premestitve na drugo delovno mesto na podlagi invalidnosti III. kategorije ali invalidnosti II. kategorije po dopolnjenem 50. letu starosti, delodajalec iz razloga invalidnosti redno odpove pogodbo o zaposlitvi, sočasno z odpovedjo pogodbe o zaposlitvi pa mu mora ponuditi sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za delovni čas krajši od polnega delovnega časa ali za delo na drugem delovnem mestu skladno s predpisi o delovnih razmerjih.

(4) Pri zagotovitvi pravic in zaposlovanju zavarovancev, pri katerih je nastala invalidnost oziroma pri izbiri drugega delovnega mesta, mora delodajalec upoštevati:

– mnenje invalidske komisije o zavarovančevi preostali delovni zmožnosti,

– usposobljenost zavarovanca po uspešno končani poklicni rehabilitaciji ter

– določbe zakona, ki ureja delovna razmerja in kolektivnih pogodb.

(5) Zavarovanec in delodajalec lahko zahtevata dopolnilno izvedensko mnenje invalidske komisije o ustreznosti ponujenega delovnega mesta ali poklicne rehabilitacije.

(6) Če zavarovanec ne sprejme ponudbe delodajalca za sklenitev nove pogodbe o zaposlitvi za nedoločen čas, skladno z drugim ali tretjim odstavkom tega člena, v roku 30 dni od prejema ponudbe ter mu preneha delovno razmerje, nima pravice do odpravnine kot delavec, ki mu je odpovedana pogodba o zaposlitvi iz poslovnega razloga ali iz razloga nesposobnosti, ima pa pravico do minimalnega odpovednega roka kot delavec, ki mu je odpovedana pogodba o zaposlitvi iz poslovnega razloga, v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(7) Če delodajalec v skladu s prvimi petimi odstavki tega člena zavarovancu ne ponudi sklenitve nove pogodbe o zaposlitvi pod pogoji, ki so mu priznani kot pravice na podlagi invalidnosti, je to skladno s predpisi o delovnih razmerjih razlog za izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi s strani zavarovanca, delodajalec pa mu je dolžan izplačati odpravnino, določeno za primer redne odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga, in odškodnino najmanj v višini izgubljenega plačila za čas odpovednega roka.

7. **Prenehanje delovnega razmerja delovnemu invalidu**

102. člen

(Odpoved pogodbe o zaposlitvi zaradi ugotovljene invalidnosti II. ali III. kategorije ali iz poslovnega razloga brez ponudbe nove pogodbe o zaposlitvi)

(1) Zavarovancu, kateremu so z dokončno odločbo priznane pravice na podlagi invalidnosti II. ali III. kategorije in ima sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas na območju Republike Slovenije, lahko delodajalec odpove pogodbo o zaposlitvi za nedoločen čas brez ponudbe nove pogodbe o zaposlitvi v skladu s predpisi o delovnih razmerjih le v primeru, če mu zaradi ugotovljene invalidnosti II. ali III. kategorije ali iz poslovnega razloga utemeljeno ne more skladno s prejšnjim členom tega zakona zagotoviti pravice do premestitve na drugo delovno mesto brez ali po končani poklicni rehabilitaciji oziroma pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega.

(2) Delodajalec lahko skladno s predpisi o delovnih razmerjih odpove pogodbo o zaposlitvi zavarovancu iz prejšnjega člena oziroma prvega odstavka tega člena, če delovni invalid brez opravičljivih razlogov:

– v zakonsko določenem roku ne podpiše pogodbe o poklicni rehabilitaciji iz 86. člena tega zakona ali ne nastopi oziroma ne konča rehabilitacije v roku, določenem s to pogodbo,

– ne izpolnjuje obveznosti, ki so določene v pogodbi o poklicni rehabilitaciji,

– ne nastopi dela na drugem delovnem mestu v skladu s prejšnjim členom tega zakona, ali

– ne prične z delom s krajšim delovnim časom od polnega v skladu s prejšnjim členom tega zakona.

(Opomba: glede pričetka uporabe glej prvi odstavek 110. člena ZZRZI.)

103. člen

(Komisija za ugotovitev podlage za odpoved pogodbe o zaposlitvi)

(1) Pri delodajalcu, ki ima najmanj pet zaposlenih delavcev, ugotovi razloge za odpoved pogodbe o zaposlitvi na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena komisija v sestavi:

– predstavnik zavoda,

– predstavnik Inšpektorata Republike Slovenije za delo,

– predstavnik zavoda za zaposlovanje,

– predstavnik delodajalcev in predstavnik sindikatov.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko pri delodajalcu, ki ima zaposlenih manj kot pet delavcev ugotavlja razloge za odpoved pogodbe o zaposlitvi na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena komisija iz prejšnjega odstavka, če tako predlaga zavod, zavod za zaposlovanje, zavarovanec ali delodajalec.

(3) Komisijo iz prvega odstavka tega člena ter način njenega dela določi minister, pristojen za delo.

(4) Komisija veljavno odloča, če je prisotna večina članov. Odločitev komisije je dokončna.

(5) Stroške dela komisije nosi zavod.

(Opomba: glede pričetka uporabe glej prvi odstavek 110. člena ZZRZI.)

104. člen

(Pravice delovnega invalida v primeru prenehanja delovnega razmerja)

(1) Zavarovanec, ki mu je bila odpovedana pogodba o zaposlitvi po prvem odstavku 102. člena tega zakona, uveljavi pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti, po izteku teh pravic, pa pravice po tem zakonu.

(2) Zavarovanec, ki mu je bila pogodba o zaposlitvi odpovedana po drugem odstavku 102. člena tega zakona, ne more po prenehanju delovnega razmerja na podlagi iste invalidnosti uveljaviti nobenih pravic po tem zakonu.

(Opomba: glede pričetka uporabe glej prvi odstavek 110. člena ZZRZI.)

105. člen

(Poslabšanje invalidnosti)

Zavarovanec iz drugega odstavka 102. člena tega zakona, ki se mu že ugotovljena invalidnost poslabša ali pri njemu nastane nov primer invalidnosti tako, da izpolnjuje pogoje za pridobitev nove pravice, pridobi to pravico, če na dan nastanka spremembe ali nove invalidnosti izpolnjuje pogoje starosti in pokojninske oziroma zavarovalne dobe, določene s tem zakonom za pridobitev nove pravice, in sicer ne glede na vzrok nastanka prve invalidnosti.

(Opomba: glede pričetka uporabe glej prvi odstavek 110. člena ZZRZI.)

106. člen

(Kontrolni pregledi)

(1) Zavarovancu, ki je pridobil pravico na podlagi invalidnosti, ki je nastala pred dopolnjenim 45. letom starosti, se z obveznimi kontrolnimi pregledi, ki se opravijo praviloma vsakih pet let, ponovno ugotavlja invalidnost.

(2) Zavarovancu se lahko določi kontrolni pregled tudi po dopolnitvi starosti iz prejšnjega odstavka oziroma pred ali po preteku petletnega roka.

(3) V postopku ugotavljanja invalidnosti se lahko ugotovi, da kontrolni pregled ni potreben.

8. **Povračilo potnih stroškov**

107. člen

(Upravičenci)

(1) Zavarovanec ima pravico do povračila potnih stroškov v zvezi z uveljavljanjem oziroma uživanjem pravic, kadar ga zavod:

– napoti ali pokliče v drug kraj zaradi opravljanja zdravstvenih preiskav in podaje mnenja izvedencev;

– napoti v drug kraj zaradi poklicne rehabilitacije.

(2) Pravico do povračila potnih stroškov ima tudi oseba, ki je določena za spremljanje zavarovanca iz prejšnjega odstavka.

(3) Povračilo potnih stroškov se določi v znesku stroškov prevoza in stroškov prehrane in namestitve v času potovanja in bivanja v drugem kraju.

108. člen

(Določitev potnih stroškov)

Zavod s splošnim aktom določi vrsto in način uporabe prevoznega sredstva, upoštevaje zdravstveno stanje zavarovanca in dolžino poti, potovalne pogoje in način uveljavljanja povračila potnih stroškov in znesek povračila stroškov prehrane in namestitve v času potovanja in bivanja v drugem kraju.

V. poglavje

Pravice za primer zavarovančeve smrti

1. **Pogoji na strani umrlega zavarovanca**

109. člen

(Pogoji na strani umrlega zavarovanca)

(1) Vdova, vdovec oziroma drugi zavarovančevi družinski člani pridobijo pravico do pokojnine po umrlem zavarovancu, če je umrli zavarovanec:

– dopolnil najmanj pet let zavarovalne dobe ali najmanj deset let pokojninske dobe ali

– izpolnil pogoje za pridobitev pravice do starostne oziroma invalidske pokojnine ali

– bil uživalec starostne ali invalidske pokojnine ali užival pravico na podlagi invalidnosti.

(2) Če je zavarovanec umrl zaradi poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, pridobijo upravičenci pravico do pokojnine po umrlem zavarovancu ne glede na dopolnjeno pokojninsko dobo zavarovanca.

(3) Pri ugotavljanju pogojev za pridobitev pravice vdove, vdovca in drugih družinskih članov do pokojnine po umrlem zavarovancu, ima enake posledice kot smrt tudi pravnomočna odločba o razglasitvi zavarovanca za pogrešanega.

2. **Vdovska pokojnina**

110. člen

(Pogoji za pridobitev pravice do vdovske pokojnine)

(1) Vdovsko pokojnino lahko uveljavi vdova oziroma vdovec umrlega zavarovanca:

– če je do smrti zavarovanca, po katerem ji(mu) gre pravica, dopolnil(a) starost 53 let;

– če je bil(a) do zavarovančeve smrti popolnoma nezmožen(a) za delo ali je to postal(a) v enem letu po zavarovančevi smrti, ali

– če ji(mu) je po zavarovančevi smrti ostal otrok ali več otrok, ki imajo pravico do družinske pokojnine po umrlem zavarovancu, vdova oziroma vdovec pa ima do njih dolžnost preživljanja.

(2) Vdova oziroma vdovec, ki postane med trajanjem pravice do vdovske pokojnine po tretji alinei prejšnjega odstavka tega člena popolnoma nezmožen(a) za delo, obdrži pravico do vdovske pokojnine, dokler je takšna nezmožnost podana.

(3) Vdova oziroma vdovec, ki do zavarovančeve smrti ni dopolnil(a) 53 let starosti, dopolnil(a) pa je 48 let starosti, pridobi pravico do vdovske pokojnine, ko dopolni 53 let starosti.

(4) Če je umrli zavarovanec v času sklenitve zakonske zveze že dopolnil starost iz prvega odstavka 36. člena tega zakona, pridobi vdova oziroma vdovec pravico do vdovske pokojnine le v primeru, če je imel(a) z umrlim zakoncem skupnega otroka ali pa, če je zakonska zveza trajala nepretrgoma eno leto.

(5) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo v primeru, če je bila zakonska zveza razvezana pred dopolnitvijo starosti iz prvega odstavka 36. člena tega zakona in je bila znova sklenjena po tem, ko je zavarovanec že dopolnil starost iz prvega odstavka 36. člena tega zakona.

(6) Vdova oziroma vdovec, ki med trajanjem pravice do vdovske pokojnine, pridobljene ob pogojih iz druge ali tretje alinee prvega odstavka tega člena, dopolni 53 let starosti, obdrži pravico do vdovske pokojnine trajno. Če ji(mu) ta pravica preneha pred dopolnjenim 53. letom, toda po dopolnjenem 48. letu, jo lahko znova uveljavi, ko dopolni 53 let starosti.

(7) Ne glede na pogoje, določene v prvi alinei prvega odstavka in v tretjem odstavku tega člena, pridobi pravico do vdovske pokojnine tudi vdova oziroma vdovec, ki ob zavarovančevi smrti nima lastnosti zavarovanca:

– če je do zavarovančeve smrti dopolnil(a) starost 48 let;

– če do zavarovančeve smrti ni dopolnil(a) starost 48 let, dopolnil(a) pa je 45 let, ko dopolni 48 let starosti.

111. člen

(Rojstvo otroka po očetovi smrti)

Pravico do vdovske pokojnine ima tudi vdova, ki se ji je zavarovančev otrok rodil najkasneje 300 dni po smrti zavarovanca oziroma upokojenca. Pravica ji gre od zavarovančeve smrti dalje.

112. člen

(Uživanje vdovske pokojnine v času, ko otrok služi vojaški rok, opravlja nadomestno civilno službo ali se usposablja za rezervni sestav policije)

Vdova oziroma vdovec ima pravico do vdovske pokojnine ob pogojih iz tretje alinee prvega odstavka 110. člena tega zakona tudi v času, ko se otroku, ki je upravičen do družinske pokojnine, zaradi služenja vojaškega roka, opravljanja nadomestne civilne službe ali usposabljanja za rezervni sestav policije, družinska pokojnina ne izplačuje.

113. člen

(Razveza zakonske zveze)

(1) Pravico do vdovske pokojnine ima ob pogojih iz 110. člena tega zakona tudi zakonec, čigar zakon je bil razvezan, če ima po sodni odločbi oziroma po sporazumu, pravico do preživnine in jo je užival do smrti zavarovanca.

(2) Če ima zakonec iz poznejše zakonske zveze pravico do vdovske pokojnine, pridobi razvezani zakonec iz prejšnjega odstavka pravico do vdovske pokojnine kot soživalec.

114. člen

(Zunajzakonska skupnost)

Ob pogojih iz 110. člena tega zakona pridobi ob zavarovančevi smrti pravico do vdovske pokojnine tudi oseba, ki je zadnja tri leta pred smrtjo zavarovanca živela z zavarovancem v življenjski skupnosti, ki je po predpisih o zakonski zvezi in družinskih razmerjih v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo, ali je v takšni skupnosti živela z umrlim zadnje leto pred njegovo smrtjo in je z njim kadarkoli imela skupnega otroka.

3. **Družinska pokojnina**

115. člen

(Pogoji za pridobitev pravice do družinske pokojnine)

(1) Po smrti zavarovanca iz 109. člena tega zakona pridobijo pravico do družinske pokojnine:

– otroci (zakonski ali nezakonski ter posvojenci),

– pastorki, vnuki in drugi otroci brez staršev, ki jih je zavarovanec preživljal,

– starši (oče in mati, očim in mačeha) in posvojitelji, ki jih je zavarovanec preživljal,

– bratje in sestre, ki jih je zavarovanec preživljal do svoje smrti in nimajo lastnih sredstev za preživljanje.

(2) V primerih iz druge alinee prejšnjega odstavka se šteje, da so brez staršev tudi vnuki oziroma drugi otroci, katerih starši so živi, a so popolnoma nezmožni za delo v smislu 121. člena tega zakona.

(3) Zavod določi, kdaj se šteje, da je zavarovanec preživljal družinskega člana.

116. člen

(Otroci)

(1) Otrok ima pravico do družinske pokojnine do dopolnjenega 15. leta starosti oziroma do konca šolanja, vendar največ do dopolnjenega 26. leta starosti.

(2) Ne glede na določbo 20. člena tega zakona ima pravico do družinske pokojnine otrok, ki je po tem členu obvezno zavarovan.

(3) Otrok, ki je po dopolnjenem 15. letu starosti prijavljen pri zavodu za zaposlovanje, ima pravico do družinske pokojnine najdlje do dopolnjenega 18. leta starosti pod pogojem, da je prijavljen pri zavodu za zaposlovanje in izpolnjuje obveznosti po predpisih o zaposlovanju.

(4) Otrok, ki postane popolnoma nezmožen za delo do starosti, do katere mu je zagotovljena pravica do družinske pokojnine oziroma do konca šolanja, ima pravico do družinske pokojnine, dokler traja takšna nezmožnost.

(5) Otrok, ki postane popolnoma nezmožen za delo po starosti, do katere mu je zagotovljena pravica do družinske pokojnine oziroma po končanem šolanju, pridobi pravico do družinske pokojnine, če ga je zavarovanec oziroma uživalec pravice do svoje smrti preživljal.

117. člen

(Potrdilo o šolanju)

(1) Otrok dokazuje šolanje vsako leto s potrdilom šole.

(2) Otrok, ki v letu izgube starša ne izpolni pogojev za vpis v višji letnik šolanja ima pravico do družinske pokojnine do konca naslednjega šolskega leta.

118. člen

(Prekinitev šolanja)

(1) Če je otrok prekinil šolanje zaradi bolezni, nosečnosti ali poroda, pridobi oziroma obdrži pravico do družinske pokojnine tudi med boleznijo ter prekinitvijo zaradi nosečnosti ali poroda do dopolnjenega 26. leta starosti, pa tudi dlje, vendar največ toliko časa, kolikor ga je zaradi bolezni, nosečnosti ali poroda izgubil pri šolanju, če je šolanje nadaljeval pred dopolnjenim 26. letom starosti.

(2) Če je otrok prekinil šolanje zaradi služenja vojaškega roka, nadomestne civilne službe ali osnovnega usposabljanja za rezervni sestav policije, ima v primeru, da se šola, pravico do družinske pokojnine tudi po dopolnjenem 26. letu starosti, vendar največ toliko časa, za kolikor je prekinil šolanje zaradi služenja vojaškega roka, nadomestne civilne službe ali osnovnega usposabljanja za rezervni sestav policije.

119. člen

(Starši)

(1) Starši, ki jih je zavarovanec preživljal do svoje smrti, pridobijo pravico do družinske pokojnine, če so:

– do smrti zavarovanca dopolnili starost 58 let, ali

– so bili ob smrti zavarovanca popolnoma nezmožni za delo.

(2) Če med trajanjem pravice do družinske pokojnine po drugi alinei prejšnjega odstavka upravičenec dopolni 58 let starosti, trajno obdrži družinsko pokojnino.

120. člen

(Pogoji, ki jih morajo izpolnjevati bratje in sestre)

Bratje in sestre umrlega zavarovanca, ki jih je zavarovanec preživljal do svoje smrti, pridobijo pravico do družinske pokojnine, če izpolnjujejo pogoje, ki so določeni za otroke ali pogoje, ki so določeni za starše umrlega zavarovanca.

121. člen

(Popolna nezmožnost za delo)

Za popolno nezmožnost za delo oziroma pridobivanje, ki je pogoj za pridobitev pravice do družinske oziroma vdovske pokojnine, velja pri otrocih nezmožnost za samostojno življenje in delo, pri drugih osebah pa I. kategorija invalidnosti.

4. **Odmera vdovske oziroma družinske pokojnine**

122. člen

(Osnova za odmero)

(1) Vdovska oziroma družinska pokojnina se odmeri od starostne ali invalidske pokojnine, ki bi jo zavarovanec pridobil ob smrti, oziroma od pokojnine, ki je uživalcu pokojnine pripadala ob smrti, in sicer:

– po smrti zavarovanca – od starostne pokojnine, ki bi jo imel zavarovanec glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, če je za upravičenca ugodnejše, pa od invalidske pokojnine, ki bi jo imel zavarovanec glede na vzrok smrti. Če je zavarovanec umrl zaradi posledic poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, se osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine določi v višini invalidske pokojnine, ki bi bila zavarovancu odmerjena za 40 let pokojninske dobe (moški) oziroma 38 let pokojninske dobe (ženska), ne glede na starost. Če je zavarovanec umrl zaradi posledic bolezni ali poškodbe zunaj dela, se osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine določi v višini invalidske pokojnine, ki bi bila zavarovancu odmerjena glede na dopolnjeno pokojninsko dobo z upoštevanjem prištete dobe in brez zmanjšanja;

– po smrti uživalca starostne pokojnine – od pokojnine, do katere je imel uživalec pokojnine pravico ob smrti, če je za upravičenca ugodneje, pa od invalidske pokojnine, ki bi jo dobil uživalec pokojnine, če bi namesto starostne pokojnine uveljavil invalidsko pokojnino;

– po smrti uživalca invalidske pokojnine – od pokojnine, do katere je imel ta pravico ob smrti;

– po smrti zavarovanca, ki je užival pravico na podlagi invalidnosti po tem zakonu – od invalidske pokojnine, do katere bi imel pravico, če bi ob smrti izpolnil pogoje za priznanje pravice do invalidske pokojnine.

(2) Določbe tega zakona o najnižji in najvišji pokojninski osnovi se upoštevajo tudi za izračun osnove za odmero vdovske in družinske pokojnine.

(3) Najnižja osnova za odmero vdovske oziroma družinske pokojnine je pokojnina, odmerjena najmanj v višini 45% pokojninske osnove umrlega zavarovanca, ne glede na njegovo starost.

123. člen

(Odmera vdovske pokojnine)

(1) Vdovska pokojnina se odmeri v višini 70% od osnove za odmero družinske pokojnine.

(2) Vdova oziroma vdovec, ki ima poleg pravice do vdovske pokojnine tudi pravico do starostne ali invalidske pokojnine, lahko uživa pokojnino, ki si jo sam izbere.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka se vdovska pokojnina odmeri najmanj v višini osnove iz 57. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena, se lahko vdovi oziroma vdovcu, če je to zanj ugodneje, poleg starostne ali invalidske pokojnine izplačuje tudi 15% zneska vdovske pokojnine, ki mu gre po pokojnem zavarovancu ali uživalcu pravic po tem zakonu, vendar največ do zneska v višini 15% povprečne mesečne pokojnine, izplačane v državi v predhodnem koledarskem letu.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pa se vdovi oziroma vdovcu ne izplača dela vdovske pokojnine oziroma se del vdovske pokojnine zmanjša tako, da skupno

izplačilo lastne in dela vdovske pokojnine ne presega starostne pokojnine moškega, odmerjene od najvišje pokojninske osnove za 40 let pokojninske dobe.

(6) Zgornja meja za izplačilo dela vdovske pokojnine, določena v četrtem odstavku tega člena, se usklajuje po 150.a in 150.b členu tega zakona.

124. člen

(Odmera družinske pokojnine)

(1) Družinska pokojnina se odmeri od osnove, določene za odmero družinske pokojnine v odstotku, katerega višina je odvisna od števila družinskih članov.

(2) Če imajo pravico do družinske pokojnine samo ožji družinski člani (otroci, posvojenci) ali samo širši družinski člani (pastorki, vnuki in drugi otroci brez staršev, bratje in sestre, starši in posvojitelji), se družinska pokojnina odmeri v naslednji višini:

za enega člana	za dva člana	za tri člane	za štiri člane
70%	80%	90%	100%

(3) Če imajo pravico do družinske pokojnine člani ožje in člani širše družine, se odmeri družinska pokojnina članom ožje družine v višini, določeni v prejšnjem odstavku, članom širše družine pa pripada ostanek osnove za odmero družinske pokojnine.

125. člen

(Obojestranska sirota)

(1) Otrokom, ki izgubijo oba roditelja – zavarovanca, pripada poleg družinske pokojnine po enem roditelju tudi 30% od osnove za odmero družinske pokojnine po drugem roditelju, za vsakega otroka, vendar skupno največ 100% osnove za odmero družinske pokojnine po drugem roditelju.

(2) Skupen znesek družinske pokojnine in dela družinske pokojnine, določenega po prejšnjem odstavku tega člena, ne more presegati zneska družinske pokojnine, odmerjene od starostne pokojnine moškega za 40 let pokojninske dobe, odmerjene od najvišje pokojninske osnove, uveljavljene pri polni starosti.

126. člen

(Odmera vdovske in družinske pokojnine)

Če družinski člani izpolnjujejo pogoje za priznanje vdovske in družinske pokojnine, se vdovska pokojnina odmeri:

– v sorazmernem delu družinske pokojnine, odmerjene od osnove v odstotku, določenem glede na število družinskih članov v drugem odstavku 124. člena tega zakona, med katere se šteje tudi vdova oziroma vdovec, če so do pokojnin upravičeni vdova oziroma vdovec in ožji družinski člani, ali

– v višini določeni v prvem odstavku 123. člena tega zakona, če so do pokojnine upravičeni vdova oziroma vdovec in širši družinski člani – širšim družinskim članom pripada ostanek osnove za odmero družinske pokojnine – ali

– v sorazmernem delu družinske pokojnine, odmerjene od osnove v odstotku, določenem glede na število družinskih članov v drugem odstavku 124. člena tega zakona, med katere se šteje tudi vdova oziroma vdovec, če so do pokojnine upravičeni vdova oziroma vdovec in ožji družinski člani – širšim družinskim članom pripada ostanek osnove za odmero družinske pokojnine.

5. **Odpravnina in oskrbnina**

127. člen

(Upravičenci)

Vdova ali vdovec, ki po zaključku smrti ni pridobil pravice do vdovske pokojnine, ker ni izpolnjeval posebnih pogojev iz 110. člena tega zakona, pridobi pravico do odpravnine oziroma oskrbnine.

128. člen

(Odpravnina)

(1) Pravico do odpravnine ima vdova ali vdovec, ki ni zavarovan po tem zakonu.

(2) Odpravnina gre vdovi oziroma vdovcu v višini šestmesečnega zneska vdovske pokojnine, ki bi mu šla, če bi imel pravico do vdovske pokojnine.

(3) Odpravnina se prične izplačevati od prvega dne naslednjega meseca po zaključku smrti, izplača pa se v šestih mesečnih obrokih.

(4) Vdovi oziroma vdovcu se ustavi izplačevanje odpravnine z dnem, ko izpolni pogoje za starostno, invalidsko ali vdovsko oziroma družinsko pokojnino, oziroma z dnem, ko vstopi v zavarovanje po tem zakonu, ali če sklene novo zakonsko zvezo oziroma živi v zunajzakonski skupnosti.

129. člen

(Oskrbnina)

(1) Vdova oziroma vdovec ima pravico do oskrbnine po prenehanju izplačevanja odpravnine, če se je v 30 dneh od dneva izgube pravice do odpravnine prijavil pri zavodu za zaposlovanje in če izpolnjuje premoženjske pogoje za pridobitev pravice do varstvenega dodatka.

(2) Pravico do oskrbnine ima tudi vdova oziroma vdovec, ki je izgubil pravico do vdovske pokojnine, ker še ni dopolnil 53 let starosti, če se je v 30 dneh od dneva izgube pravice do vdovske pokojnine, prijavil pri zavodu za zaposlovanje.

130. člen

(Odmera oskrbnine)

(1) Oskrbnina znaša toliko, kolikor bi znašala vdovska pokojnina vendar največ toliko kot znaša osnova iz 57. člena tega zakona.

(2) Vdova oziroma vdovec ima pravico do oskrbnine najdlje 24 mesecev po prenehanju izplačevanja odpravnine oziroma vdovske pokojnine.

(3) Vdova oziroma vdovec izgubi pravico do oskrbnine v primerih iz četrtega odstavka 128. člena tega zakona, v primeru, če ne izpolnjuje več premoženjskih pogojev za pridobitev pravice do varstvenega dodatka in v primeru, če neupravičeno ne izpolnjuje več obveznosti, določenih s predpisi o zaposlovanju.

131. člen

(Izplačevanje in usklajevanje)

Odpravnina in oskrbnina se usklajujeta in izplačujeta na enak način kot pokojnine.

VI. poglavje
Varstveni dodatek

132. člen

(Pojem varstvenega dodatka)

(1) Zaradi zagotovitve socialne varnosti imajo uživalci starostne, invalidske, vdovske in družinske pokojnine s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, katerih pokojnina ne dosega zneska osnove iz 57. člena tega zakona, pravico do varstvenega dodatka, če skupaj z družinskimi člani nimajo drugih dohodkov, ki bi zadoščali za preživljanje.

(2) Višina varstvenega dodatka k starostni in invalidski pokojnini je odvisna od dopolnjene pokojninske dobe, višina varstvenega dodatka k vdovski oziroma družinski pokojnini pa je odvisna tudi od števila uživalcev.

133. člen

(Premoženjski cenzus)

(1) Med skupne dohodke uživalca pokojnine in družinskih članov se v smislu prejšnjega člena vštevajo vsi dohodki,

ki jih ima uživalec pokojnine in družinski člani iz delovnega razmerja, dohodek iz samostojne dejavnosti, dohodek od kmetijskih in gozdnih zemljišč, dohodek od premoženja in drugi dohodki, od katerih se plačuje davek, pokojnine in dodatki k pokojnini ter vojaška invalidnina iz tujine, invalidnine in druge dajatve po predpisih o vojaških invalidih in civilnih invalidih vojne, prejemki iz prostovoljnega zavarovanja, prejemki iz starostnega zavarovanja kmetov, preživnine ter drugi prejemki, razen tistih, za katere je s posebnimi predpisi določeno, da se pri ugotavljanju premoženjskega stanja ne upoštevajo.

(2) Dohodek od kmetijskih in gozdnih zemljišč se všteva med skupne dohodke uživalca pokojnine in družinskih članov tako, da se katastrski dohodek pomnoži s količnikom za preračun katastrskega dohodka, ki ga določi minister, pristojen za delo.

(3) Med skupne dohodke uživalca pokojnine in družinskih članov se ne vštevata dodatek za pomoč in postrežbo ter invalidnina, priznana po določbah tega zakona.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena uživalec pokojnine ne more pridobiti pravice do varstvenega dodatka, če kljub izkazanemu nizkemu dohodku ni ogrožena socialna varnost uživalca pokojnine in njegovih družinskih članov, s katerimi živi v skupnem gospodinjstvu, ker premoženje uživalca pokojnine in premoženje njegovih družinskih članov presega 4,194.828 SIT.

(5) V premoženje iz prejšnjega odstavka se ne šteje lastništvo delnic oziroma kapitalskih deležev gospodarskih družb ali zadrug do višine 2 milijona tolarjev, stanovanje ali stanovanjska hiša, ki služi kot prebivališče zavarovanca in njegovih družinskih članov, in kmetijska ter gozdna zemljišča s katastrskim dohodkom do višine, ki je določena kot podlaga za vključitev v obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju.

(6) Zavod lahko kadarkoli zahteva, da zavarovanec predloži dokazila ter podatke, ki izkazujejo premoženjsko stanje oseb iz prvega odstavka tega člena. Če uživalec pokojnine zahtevanih dokazil ali podatkov v postavljenem roku, ki ne sme biti krajši kot osem dni, ne predloži, se varstveni dodatek ne dodeli ali se ukine.

(7) Minister, pristojen za delo, določi, katero premoženje se upošteva po tretjem odstavku tega člena, način ugotavljanja vrednosti in valorizacije vrednosti premoženja iz tretjega odstavka ter enkrat letno uskladi z rastjo inflacije znesek delnic oziroma kapitalskih deležev gospodarskih družb ali zadrug iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Natančnejše pogoje za pridobitev in uživanje pravice do varstvenega dodatka določi zavod.

134. člen

(Družinski člani, ki se upoštevajo pri ugotavljanju premoženjskega cenzusa)

(1) Družinski člani, katerih dohodki sestavljajo skupni dohodek družine, so ob pogoju skupnega stalnega bivališča uživalec pokojnine, njegov zakonec ali oseba, ki živi z zavarovancem v zunajzakonski skupnosti, prevzemnik kmetije, na kateri ima upokojenec stalno bivališče in otroci ter drugi družinski člani, pri katerih obstaja dolžnost preživljanja.

(2) V primeru pokojnine za primer zavarovančeve smrti, se ob pogoju skupnega stalnega bivališča med družinske člane poleg oseb iz prejšnjega odstavka štejejo tudi vsi soživalci družinske pokojnine in starši otroka – uživalca družinske pokojnine.

135. člen

(Odmera varstvenega dodatka k starostni pokojnini)

Varstveni dodatek k starostni pokojnini se odmeri od razlike med pokojnino in zneskom osnove iz 57. člena tega zakona (v nadaljevanju: osnova za odmero varstvenega dodatka) in znaša 60% osnove pri uživalcu pokojnine s pokojninsko dobo 15 ali manj let. Za vsako nadaljnje dopolnjeno leto pokojninske dobe, se višina varstvenega dodatka poveča za 2% s tem, da ne presega 100% navedene razlike.

Pokojninska doba	Delež osnove (%)
15 let	60
16 let	62
17 let	64
18 let	66
19 let	68
20 let	70
21 let	72
22 let	74
23 let	76
24 let	78
25 let	80
26 let	82
27 let	84
28 let	86
29 let	88
30 let	90
31 let	92
32 let	94
33 let	96
34 let	98
35 let	100

136. člen

(Odmera varstvenega dodatka k invalidski, vdovski ali družinski pokojnini)

(1) Varstveni dodatek k invalidski pokojnini, priznani zaradi bolezni ali poškodbe izven dela, znaša za uživalca pokojnine s pokojninsko dobo 20 let ali manj, najmanj 70% osnove za odmero varstvenega dodatka.

(2) Za vsako nadaljnje dopolnjeno leto pokojninske dobe se poveča višina varstvenega dodatka za 2% s tem, da ne presega 100% osnove.

(3) Varstveni dodatek k invalidski pokojnini, odmerjeni v sorazmernih delih glede na vzrok za nastanek invalidnosti, se odmeri v sorazmernih delih.

(4) Osnova za odmero varstvenega dodatka iz prejšnjega odstavka je razlika med skupnim zneskom odmerjene pokojnine in zneskom osnove iz 57. člena tega zakona. Skupen znesek varstvenega dodatka ne sme presegati zneska razlike med odmerjeno pokojnino in osnovo iz 57. člena tega zakona.

(5) Varstveni dodatek k pokojnini po umrlem zavarovancu se odmeri od razlike med pokojnino, odmerjeno po umrlem zavarovancu in zneskom osnove iz 57. člena tega zakona in znaša 70% za enega, 80% za dva, 90% za tri in 100% razlike za štiri ali več uživalcev pokojnine.

(6) Otroku, ki uživa poleg družinske pokojnine po enem roditelju tudi del družinske pokojnine po drugem roditelju, se odmeri varstveni dodatek po prejšnjem odstavku. Del družinske pokojnine po drugem roditelju pa se upošteva med skupnimi dohodki uživalca pokojnine in družinskih članov, ki vplivajo na pravico do varstvenega dodatka.

(7) Če nekateri od soživalcev pokojnine po umrlem zavarovancu, izpolnjujejo pogoje za varstveni dodatek, drugi pa ne, se varstveni dodatek določi in razdeli, kot da bi vsi izpolnjevali pogoje, nato pa se tako določeni deli varstvenega dodatka izplačujejo samo tistim, ki izpolnjujejo pogoje zanj.

(8) Če uživajo pokojnino po umrlem zavarovancu člani ožje in širše družine, pa vsi izpolnjujejo pogoje za pridobitev pravice do varstvenega dodatka, se odmeri tisti del varstvenega dodatka, ki pripada članom ožje družine po petem odstavku tega člena, članom širše družine pa gre ostanek do polnega zneska osnove iz 57. člena tega zakona.

136.a člen

(Odmera varstvenega dodatka uživalcu pokojnine, ki uživa tudi pokojnino iz tujine)

Uživalcu pokojnine, ki uživa tudi pokojnino, uveljavljeno v tujini, se pri ugotavljanju upravičenosti do varstvenega dodatka ter pri njegovi odmeri upošteva seštevek vseh pokojnin.

VI.a poglavje
Letni dodatek

136.b člen

(Določitev zneska letnega dodatka)

(1) Letni dodatek se določi v dveh različnih višinah tako, da prejmejo:

– višji znesek uživalci pokojnin, katerih pokojnina je v mesecu izplačila letnega dodatka enaka ali nižja od zneska osnove iz 57. člena tega zakona;

– nižji znesek uživalci pokojnin, katerih pokojnina v mesecu izplačila letnega dodatka presega znesek osnove iz 57. člena tega zakona;

– nižji znesek uživalci nadomestil iz invalidskega zavarovanja, po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98; ZPIZ), veljavnem do vključno 31. 12. 1999 ter uživalci delne invalidske pokojnine, nadomestila za čas poklicne rehabilitacije, začasnega nadomestila in nadomestila za invalidnost.

(2) Uživalcem denarnih prejemkov iz tretje alinee prejšnjega odstavka se letni dodatek izplača, če ne prejemajo plače oziroma niso vključeni v obvezno zavarovanje, ali pa so vključeni v obvezno zavarovanje in so zdravstveno zavarovani kot uživalci pravice iz invalidskega zavarovanja.

(3) Letni dodatek se ne izplača uživalcem delne invalidske pokojnine iz 58. člena in pokojnine iz drugega odstavka 178. člena tega zakona.

136.c člen

(Določitev sorazmernega dela letnega dodatka)

Uživalcem pokojnin, katerim se pokojnina po določbah mednarodnih sporazumov o socialni varnosti izplačuje v sorazmernem delu, uživalcem družinskih oziroma vdovskih pokojnin, katerim se družinska oziroma vdovska pokojnina izplačuje ločeno, se znesek letnega dodatka, določen v prejšnjem členu, izplača v sorazmernem delu.

136.č člen

(Odmera letnega dodatka v letu uveljavitve ali prenehanja prejemkov)

(1) Uživalcem pokojnine oziroma nadomestila iz prvega odstavka 136.b člena tega zakona, ki pravico do prejemkov pridobijo v tekočem letu, se letni dodatek izplača v sorazmernem delu (po dvanajstinah), izračunanem glede na čas trajanja pravice do pokojnine oziroma nadomestila v tem letu, pod pogojem, da v tem letu niso prejeli regresa za letni dopust ali so ga prejeli le v sorazmernem delu.

(2) Na enak način se izplača letni dodatek tudi upravičencem, ki jim pravica do pokojnine oziroma nadomestila preneha do konca meseca, v katerem se izplača letni dodatek. Kot mesec uživanja prejemka se šteje mesec, v katerem jo je upravičenec prejemal najmanj 15 dni.

136.d člen

(Rok za izplačilo)

(1) Letni dodatek se izplača skupaj z izplačilom rednih pokojnin za mesec maj. Zavod lahko s soglasjem ministra, pristojnega za finance, v izjemnih primerih izplača letni dodatek v dveh obrokih oziroma kasneje.

(2) V primeru, da je pravica do pokojnine oziroma nadomestila priznana po roku iz prejšnjega odstavka, se letni dodatek upravičencem izplača skupaj z izplačilom prve pokojnine oziroma prvega nadomestila.

(3) Razlika med zneski iz prvega odstavka tega člena in zneski dodatka za rekreacijo, ki so bili v letu 2005 že izplačani pred uveljavitvijo tega zakona, se izplača najkasneje ob koncu prvega meseca po mesecu, v katerem začne veljati ta zakon.

VII. poglavje
Dodatek za pomoč in postrežbo

137. člen

(Upravičenci)

Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo uživalci starostne, invalidske, vdovske ali družinske pokojnine s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji, ki jim je za osnovne življenjske potrebe neogibna stalna pomoč in postrežba drugega.

138. člen

(Upravičenci – aktivni zavarovanci)

(1) Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo tudi zavarovanci, ki so sklenili delovno razmerje ali začeli opravljati samostojno poklicno dejavnost kot slepi ali slabovidni opredeljeni v 2. skupini definicije slepote (v nadaljevanju: slabovidni), zavarovanci, ki postanejo med delovnim razmerjem ali opravljanjem samostojne poklicne dejavnosti slepi ali slabovidni, ter nepokretni zavarovanci, ki so zaposleni primerno svojim delovnim zmožnostim, vendar najmanj s polovico polnega delovnega časa, če nimajo pravice do dodatka za pomoč in postrežbo po kakšni drugi podlagi.

(2) Osebe iz prejšnjega odstavka obdržijo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo tudi po prenehanju delovnega razmerja, če jim je delovno razmerje prenehalo brez lastne volje ali krivde oziroma če pridobijo pravico do pokojnine.

(3) Za nepokretnega se šteje zavarovanec, pri katerem je zmožnost premikanja zmanjšana najmanj za 70%.

(4) Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo tudi osebe, ki so kot uživalci pokojnine oslepele.

(5) Pravico do dodatka za pomoč in postrežbo imajo tudi slepe osebe, ki so zdravstveno zavarovane po drugem zavarovancu zavoda oziroma po upokojencu.

(6) Zavarovanci, pri katerih je zmožnost premikanja zmanjšana najmanj za 70% in niso v delovnem razmerju, pridobijo pravico do dodatka za pomoč in postrežbo tudi, če so pridobili pravico do poklicne rehabilitacije. Dodatek za pomoč in postrežbo gre tem zavarovancem od dneva nastopa poklicne rehabilitacije.

139. člen

(Opravljanje osnovnih življenjskih potreb)

(1) Pomoč in postrežba je uživalcu pokojnine neogibno potrebna za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, kadar zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju ne more zadovoljevati osnovnih življenjskih potreb, ker se niti ob osebnih prizadevanjih in ob pomoči ortopedskih pripomočkov ne more samostojno gibati v stanovanju in izven njega, samostojno hraniti, oblačiti in slačiti, se obuvati in sezuvati, skrbeti za osebno higieno, kakor tudi ne opravljati drugih življenjskih opravil, neogibno potrebnih za ohranjanje življenja.

(2) Pomoč in postrežba je uživalcu pokojnine neogibno potrebna za opravljanje večine osnovnih življenjskih potreb, kadar zaradi trajnih sprememb v zdravstvenem stanju ne more zadovoljevati večine osnovnih življenjskih potreb iz prejšnjega odstavka ali kadar kot težji psihiatrični bolnik v domači negi potrebuje stalno nadzorstvo.

140. člen

(Ugotavljanje in določanje pogojev)

(1) Mnenje o tem, ali je upravičencu potrebna stalna pomoč in postrežba za opravljanje vseh ali pa le večine življenjskih potreb, da je slep ali slaboviden, oziroma, da mu je potrebno stalno nadzorstvo, ali da je zmožnost premikanja zmanjšana za 70%, da invalidska komisija ali drug izvedenec zavoda.

(2) Kriterije in merila, kdaj se šteje, da je zmožnost premikanja zavarovanca znižana najmanj za 70%, ali kdaj je zavarovancu potrebno stalno nadzorstvo, določi zavod.

141. člen

(Odmera dodatka za pomoč in postrežbo)

(1) Dodatek za pomoč in postrežbo se upravičencu, ki mu je stalna pomoč in postrežba neogibno potrebna za opravljanje vseh osnovnih življenjskih potreb, ter slepim in nepokretnim osebam iz 138. člena tega zakona odmeri v višini najmanj 70% zneska osnove iz 57. člena tega zakona.

(2) Dodatek za pomoč in postrežbo pri opravljanju večine osnovnih življenjskih potreb ter za slabovidne se odmeri v višini polovice zneska iz prejšnjega odstavka.

(3) Za nekatere najtežje prizadete kategorije upravičencev iz prvega odstavka tega člena lahko zavod s sklepom določi tudi višji znesek dodatka za pomoč in postrežbo od tistega, ki je določen v prvem odstavku tega člena. Kriterije za določitev upravičencev do višjega zneska dodatka za pomoč in postrežbo določi minister, pristojen za zdravstvo.

142. člen

(Izbira)

Če pridobi upravičenec pravico do dodatka za pomoč in postrežbo po tem zakonu in pravico do tega dodatka po drugih predpisih, lahko uživa le tisto od obeh pravic, ki si jo sam izbere.

VIII. poglavje
Invalidnina

143. člen

(Telesna okvara)

(1) Telesna okvara je podana, če nastane pri zavarovancu izguba, bistvenejša poškodovanost ali znatnejša onesposobljenost posameznih organov ali delov telesa, kar otežuje aktivnost organizma in zahteva večje napore pri zadovoljevanju življenjskih potreb, ne glede na to, ali ta okvara povzroča invalidnost ali ne.

(2) Zavarovanec, pri katerem nastane telesna okvara med zavarovanjem, pridobi pravico do denarnega nadomestila za to okvaro (v nadaljnjem besedilu: invalidnina) ob enakih pogojih glede pokojninske dobe, ki veljajo za pridobitev pravice do invalidske pokojnine.

(3) Vrste telesnih okvar, na podlagi katerih se pridobi pravica do invalidnine, in odstotke teh okvar določi minister, pristojen za delo, po predhodnem mnenju ministra, pristojnega za zdravstvo.

144. člen

(Pridobitev pravice do invalidnine)

(1) Pravico do invalidnine pridobi zavarovanec za telesno okvaro, ki je posledica:

– poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, če znaša telesna okvara najmanj 30%, ne glede na dopolnjeno pokojninsko dobo;

– bolezni ali poškodbe izven dela, če znaša telesna okvara najmanj 50%, in če ima zavarovanec ob nastanku telesne okvare dopolnjeno pokojninsko dobo, ki je določena za pridobitev pravice do invalidske pokojnine, ne glede na to ali telesna okvara povzroča invalidnost ali ne.

(2) Pravico do invalidnine pridobi zavarovanec ne glede na to, ali uživa tudi kakšno drugo pravico po tem zakonu.

(3) Zavarovanec ne pridobi pravice do invalidnine za telesno okvaro, ki jo je imel pred vključitvijo v zavarovanje, če pa se takšna telesna okvara poslabša med trajanjem zavarovanja, se odmeri invalidnina samo za telesno okvaro, ki jo predstavlja poslabšanje.

(4) Izjemoma pridobi zavarovanec, ki je imel pred vključitvijo v zavarovanje poškodovano oko, uho, roko, nogo ali drug parni organ, pa si pozneje poškoduje še drug enak organ, pravico do invalidnine za telesno okvaro obeh organov.

145. člen

(Stopnje telesnih okvar)

(1) Telesne okvare se glede na težo razvrščajo v naslednjih osem stopenj:

Stopnja	Telesna okvara %
1. stopnja	100
2. stopnja	90
3. stopnja	80
4. stopnja	70
5. stopnja	60
6. stopnja	50
7. stopnja	40
8. stopnja	30

(2) Invalidnina se odmeri glede na stopnjo in vzrok nastanka telesne okvare v času njenega nastanka.

146. člen

(Odmera invalidnine)

(1) Invalidnina, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, se odmeri od zneska osnove iz 57. člena tega zakona in znaša:

Za telesno okvaro	Odstotek od zneska osnove iz 57. člena
1. stopnja	24
2. stopnja	22
3. stopnja	20
4. stopnja	18
5. stopnja	16
6. stopnja	14
7. stopnja	12
8. stopnja	10

(2) Invalidnina, ki je posledica bolezni ali poškodbe izven dela, znaša 70% zneska, določenega za telesno okvaro iste stopnje, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni.

147. člen

(Odmera invalidnine pri mešanih vzrokih telesne okvare)

Če je telesna okvara, na podlagi katere pridobi zavarovanec pravico do invalidnine, deloma posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, deloma pa posledica bolezni ali poškodbe izven dela, se invalidnina odmeri v skupnem znesku glede na ugotovljeno skupno stopnjo telesne okvare. Znesek invalidnine se določi sorazmerno glede na vpliv posameznega vzroka na skupen odstotek telesne okvare.

148. člen

(Poslabšanje telesne okvare)

(1) Uživalcu invalidnine se upošteva poznejše poslabšanje telesne okvare za priznavanje višje stopnje telesne okvare.

(2) Če se pri zavarovancu, ki je imel prej telesno okvaro pod 30% oziroma pod 50%, ta okvara toliko poslabša, da znaša 30% oziroma 50% ali več, pridobi zavarovanec pravico do invalidnine, če ob poslabšanju telesne okvare izpolnjuje pogoje za priznanje te pravice.

(3) Nova stopnja telesne okvare se v primerih iz prejšnjih dveh odstavkov določi na podlagi skupne telesne okvare.

149. člen

(Izbira med invalidninami po različnih predpisih)

Če ima zavarovanec za isti primer telesne okvare pravico do invalidnine po tem zakonu in pravico do invalidnine po drugih predpisih, lahko uživa le tisto od obeh pravic, ki si jo izbere.

IX. poglavje
Usklajevanje pokojnin

150. člen

(Usklajevanja pokojnin)

(1) Pokojnine se usklajujejo glede na rast zneska povprečne mesečne plače, izplačane zaposlenim pri pravnih osebah, ki ga Statistični urad RS objavlja v Uradnem listu RS (v nadaljnjem besedilu: povprečna plača).

(2) Osnova za uskladitev pokojnin je pokojnina, ki upravičencu pripada za mesec pred mesecem, v katerem se izvede uskladitev oziroma ob odmeri, če je odmerjena v mesecu izvedbe uskladitve.

(3) Uskladitev pokojnin iz prvega odstavka tega člena velja od 1. januarja leta, v katerem se opravi uskladitev.

150.a člen

(Redna letna uskladitev pokojnin)

(1) Pri izplačilu pokojnin za februar se pokojnine uskladijo največ za toliko odstotkov, za kolikor je povprečna plača za preteklo koledarsko leto porasla v primerjavi s povprečno plačo za koledarsko leto pred tem.

(2) Pri izračunu odstotka uskladitve pokojnin v februarju se upošteva odstotek uskladitve pokojnin, ki je bila v skladu s 150.b člena tega zakona opravljena v novembru preteklega leta. Izračun odstotka uskladitve se opravi tako, da se povprečno plačo za obdobje januar – december preteklega leta deli s povprečno plačo za obdobje januar – september tega leta.

(3) Odstotki uskladitve pokojnin v obdobjih, določenih s tem členom, se izračunavajo na podlagi sprememb najnižje pokojninske osnove, veljavne v teh obdobjih.

150.b člen

(Uskladitev pokojnin glede na rast plač v tekočem letu)

(1) Pri izplačilu pokojnin za november se pokojnine uskladijo za toliko odstotkov, za kolikor je povprečna plača za obdobje januar – september tekočega leta porasla v primerjavi s povprečno plačo za obdobje januar – december predhodnega leta.

(2) Pokojnine se po prejšnjem odstavku uskladijo največ za toliko odstotkov, da povprečen mesečni porast najnižje pokojninske osnove, veljavne v tekočem letu, po opravljeni februarski in novembrski uskladitvi, v primerjavi z mesečnim povprečjem te osnove, veljavne v preteklem letu, ne preseže z jesensko napovedjo ocenjenega porasta povprečne plače, za obdobje januar – december tekočega leta v primerjavi z njenim povprečjem za obdobje januar – december preteklega leta.

151. člen

(Preračun pokojnin, uveljavljenih v različnih obdobjih)

(1) Pri izvedbi prve uskladitve iz prejšnjega člena v vsakem tekočem letu se za zagotovitev enakopravnega položaja med upokojenci, ki so se upokojili v različnih obdobjih, opravi uskladitev med pokojninami, uveljavljenimi v tekočem letu in pred tem uveljavljenimi pokojninami.

(2) Odstotek uskladitve se določi tako, da se primerjata odmerni stopnji za 40 let pokojninske dobe moškemu v tekočem koledarskem letu in predhodnem letu.

(3) Uskladitev po prvem odstavku tega člena se nanaša na vse uveljavljene pokojnine, ki bi glede na dopolnjeno pokojninsko dobo presegale novo uveljavljene pokojnine z enako pokojninsko dobo.

(4) Način uskladitve pokojnin po prejšnjih odstavkih določi zavod.

(5) Uskladitve pokojnin po določbah tega člena in prejšnjega člena, opravi zavod.

152. člen

(Omejitev preračuna pokojnin)

Kadar se v posameznem koledarskem letu plače povečajo manj od porasta življenjskih stroškov, se pokojnine ne glede na določbo prejšnjega člena povečajo za porast povprečne plače.

153. člen

(Usklajevanje letnega dodatka)

Znesek letnega dodatka se v vsakem koledarskem letu uskladi najmanj za toliko odstotkov, kot je za uskladitev regresa za letni dopust določeno za zaposlene v javnem sektorju.

ČETRTI DEL
PRAVICA DO POKOJNINE POD UGODNEJŠIMI POGOJI

154. člen

(Omejitev znižanja upokojitvenih pogojev po posebnih predpisih)

(1) Posamezne kategorije zavarovancev lahko v primerih in na način, določen v posebnih zakonih, izjemoma pridobivajo in uveljavljajo pravico do pokojnine pod ugodnejšimi pogoji.

(2) Ne glede na določbe zakonov iz prejšnjega odstavka, zavarovanec ne more uveljaviti starostne pokojnine pred dopolnitvijo 55 let starosti in 35 let pokojninske dobe (moški) oziroma 53 let starosti in 33 let pokojninske dobe (ženske).

155. člen

(Zagotavljanje sredstev za pokojnine, uveljavljene pod ugodnejšimi pogoji)

(1) Sredstva za povečane obveznosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ki nastajajo zaradi pridobivanja in uveljavljanja pravic do starostne pokojnine pod ugodnejšimi pogoji, zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna.

(2) Sredstva iz prejšnjega odstavka se določijo v višini razlike med dajatvijo, priznano in odmerjeno po splošnih predpisih, ter dajatvijo, priznano in odmerjeno po ugodnejših pogojih; v to razliko se vštevajo tudi vsi prispevki od teh dajatev in sorazmerni del stroškov odmere in izplačevanja dajatev.

(3) Če zavarovanec ne izpolnjuje pogojev za pridobitev pravice do pokojnine po splošnih predpisih, celotna sredstva za to pokojnino, vključno s prispevki, stroški odmere in izplačevanja te dajatve, zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna.

PETI DEL
PRIDOBITEV, UŽIVANJE IN IZGUBA PRAVIC

156. člen

(Pridobitev pravic)

(1) Zavarovanec pridobi pravico iz obveznega zavarovanja z dnem, ko so izpolnjeni pogoji za pridobitev pravice.

(2) Pogoj za pridobitev pravice do pokojnine je prenehanje obveznega zavarovanja, razen za vajence in osebe iz drugega odstavka 34. člena tega zakona.

(3) Kmet pridobi pravico do pokojnine po tem zakonu, ko odda kmetijo prevzemniku, jo proda ali odda v dolgoročni najem. V primeru, ko kmet na podlagi javno objavljene ponudbe za prodajo ali zakup kmetijskih zemljišč ali gozdov ne more predati kmetije prevzemniku, proti plačilu cene oziroma zakupnine, ki ustreza ugotovljeni vrednosti po predpisih o prednostni pravici do nakupa oziroma zakupa kmetijskih zemljišč, se šteje pogoj predaje kmetije za izpolnjenega.

(4) Podrobnejše pogoje za predajo kmetije skladno s prejšnjim odstavkom določi minister, pristojen za kmetijstvo.

(5) Pravice na podlagi invalidnosti, telesne okvare ali potrebe po stalni pomoči in postrežbi pridobi zavarovanec z dnem nastanka invalidnosti ali telesne okvare oziroma z dnem nastanka potrebe po stalni pomoči in postrežbi.

157. člen

(Začetek izplačevanja)

(1) Pokojnina pripada uživalcu od prvega naslednjega dne po prenehanju zavarovanja.

(2) Osebi, ki ob uveljavitvi pravice ni zavarovana, se pokojnina izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in največ za šest mesecev nazaj.

158. člen

(Izplačevanje delne invalidske pokojnine in denarnih nadomestil)

Delna invalidska pokojnina, denarna nadomestila v zvezi s pravico do poklicne rehabilitacije in pravico do premestitve ter nadomestilo za invalidnost se zavarovancem v delovnem razmerju oziroma zavarovancem, ki so vključeni v obvezno zavarovanje, izplačujejo za dneve dela in za druge dneve, za katere imajo po posebnih predpisih pravico do nadomestila za čas odsotnosti z dela.

159. člen

(Izplačevanje delne invalidske pokojnine)

(1) Delna invalidska pokojnina se izplačuje od dneva pričetka dela s krajšim delovnim časom od polnega vse dokler zavarovanec opravlja delo z delovnim časom, ki ustreza njegovi delovni zmožnosti.

(2) Delna invalidska pokojnina odmerjena po prvi alinei tretjega odstavka 93. člena tega zakona, se izplačuje od dneva pričetka dela s krajšim delovnim časom od polnega na drugem delovnem mestu vse dokler zavarovanec opravlja delo z delovnim časom, ki ustreza njegovi delovni zmožnosti.

(3) Delna invalidska pokojnina, odmerjena po drugi alinei tretjega odstavka in po petem odstavku 93. člena tega zakona se izplačuje od prvega naslednjega dne po prenehanju delovnega razmerja oziroma zavarovanja, dokler se zavarovanec ponovno ne vključi v obvezno zavarovanje.

160. člen

(Izplačevanje delne invalidske pokojnine in nadomestila za invalidnost brezposelnim zavarovancem)

(1) Delna invalidska pokojnina, odmerjena po šestem odstavku 93. člena tega zakona in nadomestilo za invalidnost v primeru prve alinee prvega odstavka 94. člena tega zakona, se izplačujeta:

– zavarovancu iz 22. člena tega zakona od prvega naslednjega dne po prenehanju prejemanja nadomestila za primer brezposelnosti,

– zavarovancu iz 29. člena tega zakona od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve za priznanje pravic iz invalidskega zavarovanja in še za šest mesecev nazaj, vendar največ od nastanka invalidnosti.

(2) Določba prvega odstavka tega člena se smiselno uporablja tudi v primeru prvega odstavka 104. člena tega zakona.

161. člen

(Izplačevanje nadomestila za invalidnost)

Nadomestilo za invalidnost se izplačuje v primerih iz druge in tretje alinee prvega odstavka 94. člena tega zakona od dneva prenehanja delovnega razmerja oziroma obveznega zavarovanja – dokler se zavarovanec ponovno ne zaposli oziroma vključi v obvezno zavarovanje, oziroma od pričetka dela na drugem delovnem mestu, dokler ima zavarovanec sklenjeno delovno razmerje oziroma je obvezno zavarovan.

162. člen

(Izplačevanje delne invalidske pokojnine in nadomestil zavarovancem, ki jim je prenehalo delovno razmerje zaradi invalidnosti)

Delna invalidska pokojnina in nadomestilo za invalidnost se v primeru iz tretjega odstavka 159. člena, 160. člena in 161. člena tega zakona izplačujeta za čas, ko je zavarovanec prijavljen zavodu za zaposlovanje in izpolnjuje obveznosti po predpisih o zaposlovanju.

163. člen

(Trajanje pravic na podlagi invalidnosti)

(1) Na podlagi invalidnosti in telesne okvare pridobljene pravice trajajo, dokler traja stanje invalidnosti oziroma telesne okvare, na podlagi katere je bila pridobljena pravica, razen v primerih izgube ali omejitve uživanja pravic, določenih s tem zakonom.

(2) Če nastanejo v stanju invalidnosti ali telesne okvare spremembe, zaradi katerih določena pravica preneha ali se spremeni, ta pravica preneha ali se spremeni s prvim dnem naslednjega meseca po nastanku spremembe.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se uživalcu invalidske pokojnine in uživalcu denarnih nadomestil iz invalidskega zavarovanja, ki se izplačujejo za čas brezposelnosti, ki se mu je zdravstveno stanje toliko izboljšalo, da je po mnenju invalidske komisije postal znova zmožen za delo, invalidska pokojnina in denarna nadomestila izplačujejo, vse dokler mu ni zagotovljena ustrezna zaposlitev, če se v 30 dneh po prejemu odločbe o prenehanju pravice do denarnih dajatev prijavi pri zavodu za zaposlovanje.

(4) Uživalec denarnega nadomestila iz invalidskega zavarovanja, ki se zaposli za krajši delovni čas od delovnega časa, ki ustreza njegovi preostali delovni zmožnosti, ne glede na to, da je vključen v obvezno zavarovanje, obdrži nadomestilo tudi po zaposlitvi, in sicer v sorazmernem delu. Sorazmerni del nadomestila se izračuna tako, da se pripadajoče nadomestilo v času, ko je uživalec zaposlen s krajšim delovnim časom od polnega, zmanjša za:

– 12,5%, ko dela uživalec 1 uro na dan,
– 25%, ko dela uživalec 2 uri na dan,
– 37,5%, ko dela uživalec 3 ure na dan,
– 50%, ko dela uživalec 4 ure na dan,
– 62,5%, ko dela uživalec 5 ur na dan,
– 75%, ko dela uživalec 6 ur na dan,
– 87,5%, ko dela uživalec 7 ur na dan.

163.a člen

(Izplačevanje prejemkov iz invalidskega zavarovanja uživalcem, ki ne pridejo na kontrolni pregled)

(1) Zapadli mesečni zneski prejemkov, pridobljeni iz invalidskega zavarovanja, se ne izplačajo uživalcu, ki brez upravičenega razloga ne pride v določenem roku na pregled, na katerem naj bi se znova ugotovilo stanje invalidnosti ali stopnja telesne okvare.

(2) Po prejšnjem odstavku zadržani mesečni zneski se izplačajo uživalcu, ki pride na pregled, v enem mesecu od dneva, ki je bil določen za pregled.

(3) Uživalcu, ki pride na pregled po preteku enomesečnega roka, se zadržani mesečni zneski prejemkov ne

izplačajo, novi prejemki pa se mu izplačujejo od prvega dne naslednjega meseca po tem, ko se je zglasil na pregledu.

164. člen

(Pridobitev pravice do vdovske oziroma družinske pokojnine po upokojencu)

Vdovi, vdovcu ali drugemu družinskemu članu, ki je uveljavil pravico do vdovske oziroma družinske pokojnine po uživalcu starostne ali invalidske pokojnine, se izplačuje pokojnina pod pogoji iz 157. člena tega zakona od prvega dne naslednjega meseca po prenehanju izplačevanja starostne ali invalidske pokojnine umrlemu.

165. člen

(Delitev družinske pokojnine)

(1) Če imajo pravico do družinske pokojnine samo člani ožje družine ali samo člani širše družine, pa nekateri od njih živijo ločeno, se na zahtevo upravičencev družinska pokojnina deli na enake dele.

(2) Če imajo pravico do družinske pokojnine tako člani ožje družine kot tudi člani širše družine, nekateri od njih pa živijo ločeno, se družinska pokojnina najprej razdeli na del, ki gre članom ožje družine, in na del, ki gre članom širše družine, nato pa se vsak del razdeli naprej na enake dele, glede na število upravičencev.

(3) Če imajo družinski člani pravico do družinske in vdovske pokojnine, se družinska pokojnina razdeli na enake dele, glede na število družinskih članov.

166. člen

(Sprememba števila souživalcev družinske pokojnine)

(1) Če uživa družinsko pokojnino dvoje ali več družinskih članov, pa kateremu od njih ta pravica preneha oziroma se mu izplačilo družinske pokojnine ustavi, se ostalim članom ponovno odmeri pokojnina.

(2) Če imajo družinski člani pravico do družinske in vdovske pokojnine, pa kateremu od njih ta pravica preneha oziroma se mu izplačilo pokojnine ustavi, se ostalim družinskim članom pokojnina ponovno odmeri.

(3) Pokojnina odmerjena po prejšnjih dveh odstavkih gre upravičencu od dneva, od katerega nekomu od njih preneha pravica do pokojnine.

167. člen

(Sorazmerni del pokojnine)

(1) Uživalcem pokojnin po mednarodnih sporazumih o socialni varnosti, ki prejemajo pokojnino v sorazmernem delu, in ki uživajo tudi pravice do drugih denarnih prejemkov iz obveznega zavarovanja, gredo ti prejemki v delu, ki ustreza sorazmernemu delu pokojnine.

(2) Določba prejšnjega odstavka ne velja za invalidnino.

168. člen

(Pridobitev oziroma izguba pravice do varstvenega dodatka)

(1) Pravica do varstvenega dodatka gre uživalcu pokojnine od dneva pridobitve pravice do pokojnine, če vloži zahtevo za njegovo priznanje v šestih mesecih od dneva vročitve odločbe o pravici do pokojnine.

(2) Če vloži uživalec pokojnine zahtevo po preteku roka iz prejšnjega odstavka ali pa šele med uživanjem pokojnine izpolni pogoje za pridobitev pravice do varstvenega dodatka, mu gre pravica do varstvenega dodatka od dneva izpolnitve pogojev, vendar največ za šest mesecev nazaj od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(3) Uživalec varstvenega dodatka mora zavodu v vsakem drugem koledarskem letu do 31. marca predložiti dokazila o dohodkih in o premoženju, ki vplivajo na pravico do tega dodatka.

(4) V primeru, da upravičenec ne predloži zahtevanih dokazil v roku iz prejšnjega odstavka, izgubi pravico do varstvenega dodatka. Izplačilo varstvenega dodatka se mu v tem primeru ustavi z veljavnostjo od 1. maja dalje.

(5) Uživalec pokojnine, ki v primeru iz prejšnjega odstavka izgubi pravico do varstvenega dodatka, jo znova pridobi, če naknadno predloži zahtevana dokazila. V tem primeru se mu varstveni dodatek izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po predložitvi dokazil.

(6) V drugih primerih preneha pravica do varstvenega dodatka s prvim dnem naslednjega meseca po prenehanju pogojev za njeno uživanje.

169. člen

(Pridobitev pravice in pričetek izplačevanja dodatka za pomoč in postrežbo)

(1) Pravica do dodatka za pomoč in postrežbo gre zavarovancu od dne, ko je nastala potreba po pomoči in postrežbi in traja, dokler je takšna potreba podana. Dodatek za pomoč in postrežbo se izplačuje največ od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in še za šest mesecev nazaj.

(2) Zavarovancu, ki je sklenil delovno razmerje kot slep ali je oslepel v času zavarovanja, gre dodatek za pomoč in postrežbo od vstopa v delovno razmerje oziroma od takrat, ko je oslepel, vendar se izplača največ od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in še za šest mesecev nazaj.

(3) Določbe prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za nepokretne zavarovance, ki jim je po tem zakonu zagotovljen dodatek za pomoč in postrežbo.

(4) Osebam iz petega odstavka 138. člena tega zakona gre dodatek za pomoč in postrežbo od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

(5) Vse spremembe, ki vplivajo na višino oziroma obseg pravice do dodatka za pomoč in postrežbo, učinkujejo od prvega dne naslednjega meseca po nastanku spremembe, vendar se novi znesek izplača največ od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in še za šest mesecev nazaj.

(6) Dodatek za pomoč in postrežbo se ne izplačuje upravičencu za obdobje, ki ga je preživel v bolnišnici ali v kakšnem drugem stacionarnem zavodu, in sicer za čas nad šest mesecev takšne oskrbe.

170. člen

(Izplačevanje invalidnine)

Invalidnina se izplačuje od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in največ za šest mesecev nazaj.

171. člen

(Izplačevanje v mesečnih zneskih za nazaj)

Pokojnine, invalidnine in dodatki za pomoč in postrežbo se odmerjajo v mesečnih zneskih in se izplačujejo za nazaj.

172. člen

(Izplačilo zapadlih mesečnih zneskov)

(1) Zapadli mesečni zneski dajatev iz prejšnjega člena, ki niso mogli biti izplačani zaradi okoliščin, ki jih je povzročil uživalec, se izplačajo največ za tri leta nazaj, računano od dneva vložitve zahteve za izplačilo.

(2) Zapadli denarni prejemki, ki ob smrti uživalca pravice oziroma zavarovanca še niso bili izplačani, se lahko podedujejo in izplačajo dedičem na podlagi ustreznih dokazil.

173. člen

(Samopoškodba)

Zavarovanec ne more pridobiti pravice, delovni invalid pa izgubi pridobljeno pravico, če si je sam povzročil invalidnost ali telesno okvaro z namenom, da bi uveljavil pravice po tem zakonu.

174. člen

(Razlogi za prenehanje pravice do vdovske ali družinske pokojnine)

(1) Vdova oziroma vdovec izgubi pravico do vdovske pokojnine, če sklene novo zakonsko zvezo pred dopolnitvijo starosti iz prvega odstavka 36. člena tega zakona, razen če je pravico pridobil ali obdržal zaradi popolne nezmožnosti za delo.

(2) Ob pogojih iz prejšnjega odstavka izgubi pravico do vdovske pokojnine tudi upravičenec, ki vstopi v življenjsko skupnost, ki je po zakonu v pravnih posledicah izenačena z zakonsko zvezo.

(3) Otrok izgubi pravico do družinske pokojnine po umrlem zavarovancu oziroma je ne pridobi, če je sklenil zakonsko zvezo, ne glede na to, ali jo je sklenil pred smrtjo zavarovanca oziroma uživalca pravice ali po smrti, razen otrok, ki so to pravico pridobili ali obdržali zaradi popolne ali trajne nezmožnosti za delo, ali če se oba zakonca šolata in nista zavarovanca po tem zakonu.

(4) Otroku, ki v času šolanja odide na služenje vojaškega roka, nadomestne civilne službe ali osnovnega usposabljanja za rezervni sestav policije, se družinska pokojnina v tem času ne izplačuje.

175. člen

(Ponovna pridobitev pravice do vdovske pokojnine)

Vdovi oziroma vdovcu, ki je v skladu s prejšnjim členom izgubil pravico do vdovske pokojnine in ni pridobil pravice do vdovske pokojnine po zakoncu iz nove zakonske zveze, oživi pravica do prejšnje vdovske pokojnine:

– če ima po prenehanju nove zakonske zveze še otroka ali več otrok iz prve zakonske zveze, ki imajo pravico do družinske pokojnine, in do njih izvršuje dolžnost preživljanja ali

– če so izpolnjeni pogoji, ob katerih ima glede na svojo starost pravico do vdovske pokojnine.

176. člen

(Omejitev pridobitve vdovske ali družinske pokojnine)

Družinski član ne more pridobiti pravice do vdovske oziroma družinske pokojnine oziroma jo izgubi, če je s pravnomočno sodno odločbo obsojen za naklepno kaznivo dejanje uboja zavarovanca.

177. člen

(Izbira med pokojninami iz obveznega zavarovanja)

(1) Zavarovanec, ki izpolni pogoje za pridobitev pravice do dveh ali več pokojnin iz obveznega zavarovanja v Republiki Sloveniji, lahko uživa le eno od njih po lastni izbiri.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi v primeru, ko zavarovanec izpolni pogoje za pridobitev pokojnin tudi v drugih državah, če pridobi pravice na podlagi istih pokojninskih obdobij.

Vpliv dohodkov po pridobitvi pravice do pokojnine na uživanje pokojnine

178. člen

(Ponoven vstop v zavarovanje)

(1) Uživalec pokojnine, ki na območju Republike Slovenije oziroma v tujini ponovno sklene delovno razmerje, je izvoljen ali imenovan za nosilca javne ali druge funkcije, za katero prejema plačo oziroma nadomestilo plače za opravljanje te funkcije, ali začne opravljati dejavnost, na podlagi katere je zavarovan, pridobi lastnost zavarovanca in se mu pokojnina v tem času ne izplačuje.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se upravičencu izplačuje polovica pokojnine, če je zaposlen z največ polovico polnega delovnega časa.

179. člen

(Opravljanje dejavnosti, ki ne vpliva na uživanje pokojnine)

Uživalcu pokojnine, ki prične ali nadaljuje s samostojno umetniško ali drugo kulturno dejavnostjo, dejavnostjo ustvarjalca izumov, novih oblik teles, slik in risb ali v primerih iz 18. in 19. člena tega zakona, se na njegovo željo pokojnina izplačuje, ta čas pa se mu ne upošteva za odstotno povečanje že uveljavljene pokojnine oziroma za novo odmero pokojnine.

180. člen

(Ponovna odmera pokojnine)

(1) Zavarovancu se pokojninska doba in plača iz ponovnega zavarovanja upoštevata pri ponovni odmeri pokojnine.

(2) Upravičenec lahko zahteva, da se mu namesto ponovne odmere že uveljavljena pokojnina odstotno poveča glede na obdobje zavarovalne dobe, dosežene v času ponovnega zavarovanja.

(3) Pri ponovni odmeri oziroma odstotnem povečanju pokojnine, ki je bila zmanjšana po prvem odstavku 53. člena tega zakona, se upošteva starost ob prenehanju zavarovanja, od katere se odšteje čas uživanja pokojnine pred ponovno vključitvijo v zavarovanje.

(4) Pravica do pokojnine, odmerjena po prejšnjih odstavkih, gre zavarovancu od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in največ za šest mesecev nazaj.

181. člen

(Odstotno povečanje pokojnine)

(1) V primeru naknadnega priznanja določenega obdobja pokojninske dobe, dopolnjene pred uveljavitvijo pravice do pokojnine, se takšna doba upošteva samo za odstotno povečanje že uveljavljene pokojnine.

(2) Pravica do odstotno povečane pokojnine gre zavarovancu od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve in največ za šest mesecev nazaj.

182. člen

(črtan)

183. člen

(črtan)

184. člen

(črtan)

185. člen

(Obveščanje o spremembah)

(1) Uživalec pravice mora naznaniti zavodu vsako osebno ali dejansko okoliščino oziroma njeno spremembo, ki vpliva na pravico po tem zakonu, njen obseg ali izplačevanje.

(2) Prijavo po prejšnjem odstavku mora uživalec pravice vložiti v osmih dneh od dneva, ko nastane sprememba.

(3) Delodajalec je dolžan v osmih dneh prijaviti zavodu zaposlitev ali prekinitev zaposlitve za vsakega delavca.

(4) Matični urad mora zavodu v osmih dneh posredovati obvestilo o smrti zavarovanca. Zavod lahko od matičnega urada zahteva tudi podatek o sklenitvi zakonske zveze uživalcev družinskih oziroma vdovskih pokojnin.

186. člen

(Izplačevanje v tujino)

(1) Uživalcu pravic, ki se kot tuj državljan za stalno izseli v tujino, se pokojnina izplačuje v tujino, če je s to državo sklenjen sporazum ali če ta država priznava takšno pravico državljanom Republike Slovenije.

(2) Uživalcu pravic – državljanu Republike Slovenije, ki se za stalno izseli, se pokojnina izplačuje v tujino.

(3) Državna pokojnina, varstveni dodatek, dodatek za pomoč in postrežbo, oskrbnina in invalidnina se ne izplačujejo v času, ko upravičenec stalno prebiva v tujini, ne glede na to, ali ima v Republiki Sloveniji dovoljenje za stalno ali začasno prebivanje. **(Opomba: glej odločbo Ustavnega sodišča RS, št. U-I-57/00-51, Uradni list RS, št. 63/03.)**

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se invalidnina za telesno okvaro, ki je posledica poškodbe pri delu ali poklicne bolezni, izplačuje tudi v času, ko upravičenec stalno prebiva v tujini.

(5) V primerih iz prejšnjih odstavkov mora uživalec zavodu v vsakem koledarskem letu posredovati uradno potrdilo o življenju.

ŠESTI DEL
POKOJNINSKA DOBA

I. poglavje
Splošne določbe

187. člen

(Pokojninska doba)

(1) Pokojninska doba, ki je določena kot pogoj za pridobitev in uveljavitev pravice iz obveznega zavarovanja, obsega čas:

– prebit v obveznem zavarovanju, ki se všteva v zavarovalno dobo po določbah tega zakona;

– ki se zavarovancu skladno z zakonom šteje v pokojninsko dobo brez plačila prispevkov;

– dopolnjen do uveljavitve tega zakona, ki se državljanu Republike Slovenije všteva v pokojninsko dobo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, razen če ni s tem zakonom ali mednarodnim sporazumom drugače določeno.

(2) Osebi, ki nima državljanstva Republike Slovenije, se šteje v zavarovalno dobo čas, dopolnjen v zavarovanju pri zavodu do uveljavitve tega zakona, razen če ni s tem zakonom ali mednarodnim sporazumom drugače določeno.

188. člen

(Zavarovalna doba)

(1) V zavarovalno dobo se šteje čas, prebit v obveznem zavarovanju s polnim delovnim časom.

(2) Kot polni delovni čas se šteje tudi čas, ki ga prebije v obveznem zavarovanju s krajšim delovnim časom od polnega zavarovanec zaradi nege svojega otroka starega do treh let oziroma zaradi nege in varstva težje telesno ali zmerno, težje ali težko duševno prizadete osebe, v skladu s predpisi, ki urejajo pravice v zvezi s starševstvom, in čas, ki ga prebije v delovnem razmerju s krajšim delovnim časom od polnega delovni invalid s pravico do delne invalidske pokojnine.

(3) V zavarovalno dobo se šteje tudi obdobje, prebito v delovnem razmerju s krajšim delovnim časom od polnega, v trajanju, ki ustreza skupnemu številu ur takšnega dela v posameznem letu, preračunanem na polni delovni čas.

(4) Določbe prvega in drugega odstavka tega člena se uporabljajo tudi, kadar je delovni čas dosežen z delom v dveh ali več delovnih razmerjih.

(5) Vajencem se učna doba upošteva v zavarovalno dobo tako, da se 12 mesecev učnega razmerja šteje za šest mesecev zavarovalne dobe.

189. člen

(Čas zunaj delovnega razmerja, ki se šteje v zavarovalno dobo)

V zavarovalno dobo se šteje tudi čas:

– skrbi za otroka v prvem letu otrokove starosti, do uveljavitve tega zakona, če v tem času mati ali oče ni bil zavarovan(a) na drugi podlagi, če je bilo otrokovo stalno prebivališče v Republiki Sloveniji; **(Opomba: upoštevana odločba Ustavnega sodišča RS, št. U-I-273/01-21, Uradni list RS, št. 136/04.)**

– poklicne rehabilitacije zavarovanca s preostalo delovno zmožnostjo;

– poklicne rehabilitacije vojaškega invalida, slepega, gluhega in naglušnega, obolelega za distrofijo in sorodnimi mišičnimi in nevromišičnimi boleznimi, paraplegijo, cerebralno in otroško paralizo ter multiplo sklerozo, ekstrapiramidnimi obolenji ali civilnega invalida vojne, ne glede na to, ali je bil pred tem zavarovan;

– zadržanosti od dela zaradi začasne nezmožnosti za delo ali starševskega dopusta po prenehanju delovnega razmerja ali drugega razmerja, ki je bilo podlaga za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, če je zavarovanec v tem času prejemal nadomestilo plače;

– ko je duhovnik, redovnik, redovnica ali oseba v drugi verski skupnosti poklicno opravljala versko službo na območju Republike Slovenije in ji ni bilo omogočeno plačevati prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje pred 1. 1. 1983, pri čemer njeno delo tudi na drugi podlagi ni bilo šteto v pokojninsko dobo.

190. člen

(Podaljšano zavarovanje)

V zavarovalno dobo se ob pogoju, da je plačan prispevek za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje, šteje tudi čas, ko je zavarovanec med trajanjem delovnega razmerja:

– na strokovnem izpopolnjevanju ali specializaciji,

– na neplačanem izrednem dopustu,

– na prestajanju zaporne kazni, ki ni daljša od 30 dni, če ni obvezno zavarovan kot zapornik (po 24. členu tega zakona),

– v priporu, če ta ni vštet v kazen, ter

– čas, ko delodajalec zavarovancu prepove opravljati delo v primeru izredne odpovedi.

191. člen

(Pogoj plačila prispevkov)

(1) V zavarovalno dobo se štejejo obdobja zavarovanja, če so bili za ta obdobja plačani predpisani prispevki.

(2) Če je bil za določeno obdobje zavarovanja plačan le del prispevkov, se v pokojninsko dobo upošteva le sorazmeren del zavarovalne dobe.

192. člen

(Upoštevanje obdobij, za katera so bili obračunani prispevki, v zavarovalno dobo)

(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena, se v pokojninsko dobo štejejo obdobja, v katerih je, glede na podatke nosilca obveznega zavarovanja, delodajalec obračunal prispevke za obvezno zavarovanje od zavarovančeve plače, vendar jih ni vplačal v pokojninsko in invalidsko zavarovanje, ne glede na uspeh ukrepov za izterjavo plačila prispevkov.

(2) Če je obstoj zavarovanja ali obstoj podatkov, ki se nanašajo na zavarovalno obdobje, mogoče ugotoviti na podlagi evidenc nosilca obveznega zavarovanja se, ne glede na možnost ugotovitve plačila prispevkov za obvezno zavarovanje ali, če tega ni moč dokazati zaradi stečaja ali druge oblike prenehanja delodajalca, pri katerem je bil zavarovanec v delovnem razmerju, šteje, da so bili prispevki za obvezno zavarovanje plačani.

193. člen

(Dodana doba)

(1) Za izpolnitev pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine, se poleg pokojninske dobe upoštevajo tudi leta zaključenega študija na dodiplomskem in podiplomskem

šolanju in dejanski čas obveznega vojaškega roka, nadomestne civilne službe ali čas osnovnega usposabljanja za rezervni sestav policije, razen če niso ta obdobja že všteta v pokojninsko dobo.

(2) Za izpolnitev pogojev pokojninske dobe za pridobitev pravice do starostne pokojnine se poleg pokojninske dobe upošteva tudi čas, v katerem je bil zavarovanec prijavljen pri zavodu za zaposlovanje kot iskalec zaposlitve ali brezposelna oseba, razen če niso ta obdobja že všteta v pokojninsko dobo.

(3) Čas zaključenega študija iz prvega odstavka tega člena se upošteva v dejanskem trajanju, vendar se šteje največ toliko let, kolikor jih je potrebnih za pridobitev diplome po aktu akademije, fakultete, višje oziroma visoke šole. Pri štetju časa šolanja se upoštevajo obdobja od prvega dne v mesecu, v katerem se študijsko obdobje prične (akademsko leto, semester) do zadnjega dne v zadnjem mesecu študijskega obdobja, razen če niso ta obdobja že upoštevana v pokojninsko dobo. Obdobje študija na tujih akademijah, fakultetah, višjih ali visokih šolah se upošteva pri ugotavljanju pogojev za pridobitev pravice, če je bila v tujini pridobljena diploma nostrificirana, ali če je obdobje študija v tujini priznano kot del študija na katerikoli od višjih ali visokih šol ali na univerzi v Republiki Sloveniji.

(4) Zavarovancu, ki je bil vključen v obvezno dodatno zavarovanje po tem zakonu, se za izpolnitev pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine, k dejanski zavarovalni dobi doda četrtina obdobja, v katerem je bil vključen v obvezno dodatno zavarovanje.

194. člen

(Računanje zavarovalne in pokojninske dobe)

(1) Zavarovalna doba se šteje v koledarskih letih, mesecih in dnevih, pri tem se 30 dni šteje kot en mesec, 12 mesecev pa kot eno leto.

(2) Ista obdobja se po tem zakonu štejejo v zavarovalno dobo le enkrat, razen v primerih, določenih s tem zakonom.

(3) Pokojninska doba se upošteva na podlagi podatkov nosilca obveznega zavarovanja.

(4) Vštevnost zavarovalnih obdobij, ki pri nosilcu niso evidentirana kot takšna se, če zakon ne določa drugače, ugotovi pri zavodu z odločbo po postopku, ki velja za uveljavljanje pravic iz obveznega zavarovanja po tem zakonu.

II. poglavje
Dokup pokojninske dobe

195. člen

(Dokup za presežne delavce)

Zavarovancu, katerega delo ni več potrebno zaradi nujnih operativnih razlogov ali mu je prenehalo delovno razmerje po predpisih o prisilni poravnavi, stečaju ali likvidaciji, se lahko dokupi največ pet let zavarovalne dobe za izpolnitev pogojev za pridobitev pravice do pokojnine, če:

– je dopolnil 35 let pokojninske dobe (moški) ali 33 let pokojninske dobe (ženske) in 58 let starosti ali

– je dopolnil 63 let starosti (moški) ali 61 let starosti (ženska) in 15 let pokojninske dobe ali

– je dopolnil 65 let starosti (moški) ali 63 let starosti (ženske) in 10 let zavarovalne dobe ali

– je zavarovanec, pri katerem je podana invalidnost po tem zakonu, in nima zavarovalne dobe, potrebne za pridobitev pravice do invalidske pokojnine.

196. člen

(Dokup za ugodnejšo odmero)

Do pet let zavarovalne dobe lahko dokupi tudi zavarovanec, ki je že izpolnil pogoje za priznanje pravice do starostne pokojnine, oziroma uživalec pokojnine.

197. člen

(Dokup za odmero pokojnine brez znižanja zaradi upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti)

(1) Zavarovanec lahko ob upokojitvi pred dopolnitvijo polne starosti vplača denarni znesek v višini kapitaliziranih odbitkov zaradi upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti in s tem pridobi pravico, da se mu pokojnina izplačuje brez navedenih odbitkov.

(2) V kolektivni pogodbi med delodajalci in sindikati, se lahko določi, da v primerih, ko obstoja skupni interes delavca in delodajalca za upokojitev delavcev na določenih delovnih mestih (zlasti kjer je pri delavcu v obdobju najmanj 20 let zavarovanja tempo dela narekoval stroj, kjer je bilo uvedeno stalno nočno delo ali kjer je veljalo stalno triizmensko delo in v podobnih primerih trajnega dela v posebnih pogojih) delodajalec plača prispevke za dokup iz prejšnjega odstavka.

198. člen

(Dokup za izpolnitev pogojev in odmero pokojnine)

(1) Zavarovancu oziroma uživalcu pokojnine se ob pogoju, da plača prispevke za obvezno zavarovanje, upošteva v zavarovalno dobo za izpolnitev pogojev in odmero pokojnine:

– čas, ko je bil prijavljen pri zavodu za zaposlovanje kot iskalec zaposlitve ali brezposelna oseba, in

– čas, ki ga je prebil zunaj zavarovanja zaradi nege in varstva svojega otroka, mlajšega od treh let,

če v tem času ni bil vključen v obvezno zavarovanje.

(2) Zavarovancu oziroma uživalcu pokojnine se ob pogoju plačila prispevkov za obvezno zavarovanje, upošteva v zavarovalno dobo za izpolnitev pogojev in odmero pokojnine:

– čas zaključenega dodiplomskega in podiplomskega študija, in

– čas služenja vojaškega roka, nadomestne civilne službe ali osnovnega usposabljanja za rezervni sestav policije,

če v tem času ni bil vključen v obvezno zavarovanje.

(3) Državljanu Republike Slovenije se, ob pogoju plačila prispevkov za obvezno zavarovanje, upošteva v zavarovalno dobo čas, v katerem je bil po prenehanju zavarovanja pri zavodu zaposlen v državi, s katero ni sklenjen sporazum o socialnem zavarovanju.

199. člen

(Določitev koeficientov)

Koeficiente za določanje prispevkov za izračun prispevkov za dokup zavarovalne dobe in za odmero pokojnine brez znižanja zaradi upokojitve pred dopolnjeno polno starostjo določi zavod.

III. poglavje
Prištevanje pokojninske dobe

200. člen

(Prišteta pokojninska doba za odmero pravic na podlagi invalidnosti)

(1) Prišteta doba je fiktivna pokojninska doba, ki se upošteva zavarovancu pri odmeri pravic, če na dan nastanka invalidnosti še ni dopolnil starosti 63 let (moški) oziroma 61 let (ženska).

(2) Če je invalidnost nastopila pred dopolnjenim 58. letom starosti, predstavlja prišteto dobo:

– dve tretjini obdobja med datumom nastanka invalidnosti in datumom, pri katerem bi zavarovanec dopolnil 58 let starosti in

– ena polovica obdobja med datumom, pri katerem bi dopolnil starost 63 let (moški) oziroma 61 let (ženska) in datumom, pri katerem bi dopolnil(a) 58 let starosti.

(3) Če je invalidnost nastopila po dopolnjenem 58. letu starosti, predstavlja prišteta doba eno polovico obdobja med

datumom, pri katerem bi dopolnil starost 63 let (moški) oziroma 61 let (ženska) in datumom nastanka invalidnosti.

(4) Dolžina obdobja, ki služi za določitev prištete dobe, se računa v letih in mesecih. Obdobje, daljše od 15 dni, se šteje kot en mesec.

201. člen

(Prišteta doba za pridobitev in odmero pravic na podlagi osebnih okoliščin)

(1) Zavarovalni dobi zavarovancev, ki so jo prebili v delovnem razmerju ali drugem delu, na podlagi katerega so bili obvezno zavarovani, kot zavarovanci s telesno okvaro najmanj 70%, vojaški invalidi od I. do VI. skupine, civilni invalidi vojne od I. do VI. skupine, slepi, gluhi, oboleli za distrofijo in sorodnimi mišičnimi in nevromišičnimi boleznimi in za paraplegijo, cerebralno in otroško paralizo, multiplo sklerozo ter ekstrapiramidnimi obolenji, se za pridobitev in odmero pravic prišteje ena četrtina dobe dejanskega zavarovanja.

(2) Zavarovancem iz prejšnjega odstavka se ne glede na določbo tretjega odstavka 37. člena in 38. člena tega zakona zniža starost iz 36. člena tega zakona in ne glede na četrti odstavek 52. člena tega zakona zniža starost iz prvega odstavka 52. člena tega zakona za eno leto za vsaka štiri leta, prebita v zavarovanju.

SEDMI DEL
MATIČNA EVIDENCA IN DOLŽNOST OBVEŠČANJA

202. člen

(Nosilec informacijske službe)

(1) Nosilec informacijske službe za področje pokojninskega in invalidskega zavarovanja je zavod.

(2) Zavod se vključuje v informacijski sistem v Republiki Sloveniji.

203. člen

(Podatki matične evidence)

(1) Pokojninska doba, plača, vplačila prispevkov ter druga dejstva, ki vplivajo na pridobitev in odmero pravic, se upoštevajo pri uveljavljanju pravic iz obveznega zavarovanja po podatkih iz matične evidence o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(2) Podatke v smislu prejšnjega odstavka tega zakona zagotavljajo v skladu z zakonom, delodajalci, samozaposleni, kmetje, vrhunski športniki in šahisti, ter osebe, ki so prostovoljno vključene v zavarovanje, zavod za zaposlovanje, ministrstvo, pristojno za pravosodje, Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije in Davčna uprava Republike Slovenije.

(3) Zavezanci iz prejšnjega odstavka so dolžni zavodu enkrat letno posredovati potrdilo o obračunanih in vplačanih prispevkih. Delodajalec je dolžan posredovati kopijo tega potrdila tudi zavarovancem, za katere plačuje prispevek delodajalca.

(4) Prijavno-odjavno službo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje opravlja Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Povračilo stroškov za vodenje prijavno-odjavne službe se uredi s pogodbo, ki jo skleneta zavod in Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije.

(5) Matična evidenca se uredi s posebnim zakonom.

OSMI DEL
ZAGOTAVLJANJE SREDSTEV

I. poglavje
Tekoče financiranje

204. člen

(Vrste prihodkov)

(1) Prihodki obveznega zavarovanja so prispevki:
– zavarovancev za pokojninsko zavarovanje,
– delodajalcev za pokojninsko zavarovanje,
– zavarovancev za invalidsko zavarovanje,
– delodajalcev za invalidsko zavarovanje,
– delodajalcev za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni,
– delodajalcev za zavarovalno dobo s povečanjem za zavarovance iz četrtega odstavka 430. člena tega zakona,
– za posebne primere zavarovanja,
– za dokup pokojninske dobe.

(2) Med prihodke obveznega zavarovanja se štejejo tudi:
– kupnine za zemljo na podlagi zakona o preživninskem varstvu kmetov,
– prihodki od dividend, obresti in ostali prihodki.

(3) Obvezno zavarovanje se financira tudi iz državnega proračuna.

205. člen

(Vrste odhodkov)

Odhodki iz obveznega zavarovanja so:
– pokojnine, denarna nadomestila in drugi denarni prejemki na podlagi pridobljenih pravic;
– stroški poklicne rehabilitacije;
– stroški v zvezi z ocenjevanjem invalidnosti in telesne okvare;
– stroški v zvezi z izplačevanjem pokojnin in drugih pokojninskih prejemkov;
– stroški izvajanja zavarovanja;
– stroški delovanja organov upravljanja zavoda;
– prispevki za obvezno zdravstveno zavarovanje uživalcev pokojnin in uživalcev nadomestil iz invalidskega zavarovanja;
– stroški službe zavoda;
– drugi odhodki.

II. poglavje
Prispevki

206. člen

(Določitev in obračun prispevkov)

(1) Prispevki se obračunajo od osnove za plačilo prispevkov.

(2) Prispevne stopnje za obvezno zavarovanje se določijo tako, da se s pričakovanimi prihodki od prispevkov, ob upoštevanju drugih prihodkov po drugem in tretjem odstavku 204. člena tega zakona, pokrijejo pričakovani odhodki.

(3) Prispevna stopnja za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni se določi v različnih višinah ob upoštevanju ravni varnega in zdravega dela, števila poklicnih bolezni in poškodb pri delu ter stopnje invalidizacije v dejavnosti ali pri delodajalcu. Podrobnejše kriterije za določitev različnih prispevnih stopenj določi zavod.

(4) Stopnje oziroma višine prispevkov iz prejšnjih odstavkov se določajo z zakonom. Za primere iz prejšnjega odstavka tega člena zakon določi minimalno in maksimalno prispevno stopnjo.

207. člen

(Osnove za plačilo prispevkov)

(1) Osnove za plačilo prispevkov za obvezno zavarovanje so:
– za zaposlene v Republiki Sloveniji in državljane Republike Slovenije, zaposlene pri tujcih – plača oziroma nadomestilo plače,
– za samozaposlene, državljane Republike Slovenije, zaposlene v tujini, kmete, vrhunske športnike in šahiste, ter osebe, ki so prostovoljno vključene v zavarovanje – zavarovalne osnove,
– za vajence, brezposelne, ki prejemajo denarno nadomestilo za primer brezposelnosti, starše, družinske pomočnike, vojake nabornike in državljane med prostovoljnim

usposabljanjem za zaščito in reševanje – prejemek, ki ga prejemajo skladno s posebnimi predpisi,

– za brezposelne, ki jim zavod za zaposlovanje plačuje prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do izpolnitve pogojev za priznanje pravice do pokojnine – zadnje denarno nadomestilo, ki ga je prejel zavarovanec.

(2) Prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje se ne plačujejo od nadomestil iz invalidskega zavarovanja.

208. člen

(Najnižja in najvišja osnova za plačilo prispevkov)

(1) Za zaposlene v Republiki Sloveniji in državljane Republike Slovenije, zaposlene pri tujcih, se prispevki za obvezno zavarovanje plačujejo iz plače in iz nadomestil plače za čas odsotnosti z dela v skladu s predpisi o delovnih razmerjih in predpisih o zdravstvenem zavarovanju, če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se za zaposlene v Republiki Sloveniji in državljane Republike Slovenije, zaposlene pri tujcih, prispevki za obvezno zavarovanje obračunajo in plačajo tudi od vseh drugih prejemkov iz delovnega razmerja, vključno s stimulacijami in bonitetami, če poseben zakon ne določa drugače.

(3) Najnižja osnova za obračun prispevkov za zavarovance iz 13. in iz 14. člena tega zakona je znesek minimalne plače.

(4) Ne glede na določbo prve alinee prvega odstavka 209. člena tega zakona, je najnižja osnova za obračun prispevkov, za zavarovance iz drugega odstavka 15. člena tega zakona, najnižja pokojninska osnova.

(5) Osnova za plačilo prispevkov za delavce, ki so v delovnem razmerju pri domačem izplačevalcu plače in so razporejeni na delo v tujino, je plača, od katere se po posebnem zakonu plačuje davek od osebnih prejemkov.

209. člen

(Določitev zavarovalnih osnov za samozaposlene zavarovance in za druge zavarovance, ki ne prejemajo plače)

(1) Osnova iz druge alinee prvega odstavka 207. člena tega zakona (v nadaljevanju: zavarovalna osnova) se za samozaposlene in kmete določi glede na doseženi dobiček zavarovanca, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih, skladno z zakonom, ki ureja dohodnino, in sicer:

– če dosežena davčna osnova ne preseže minimalne letne plače zaposlenih v Republiki Sloveniji, najmanj v višini minimalne plače;

– če je davčna osnova med zneskom minimalne letne plače in povprečno letno plačo, najmanj v višini 60% povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova;

– če je davčna osnova med eno in enoinpolkratno povprečno letno plačo, najmanj v višini 90% povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova;

– če je davčna osnova med enoinpolkratno in dvakratno povprečno letno plačo, najmanj v višini 1,2 povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova;

– če je davčna osnova med dvakratno in dvainpolkratno povprečno letno plačo, najmanj v višini 1,5 povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova;

– če je davčna osnova med dvainpolkratno in trikratno povprečno letno plačo, najmanj v višini 1,8 povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova;

– če je davčna osnova med trikratno in triinpolkratno povprečno letno plačo, najmanj v višini 2,1 povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova;

– če je davčna osnova nad triinpolkratno povprečno letno plačo, najmanj v višini 2,4 povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova.

(2) Uvrstitev v zavarovalno osnovo se določi na podlagi zadnje odmerne odločbe o davku iz dejavnosti oziroma zadnjega obračuna akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti oziroma zadnje odločbe o odmeri dohodnine in glede na podatke o povprečni plači oziroma minimalni plači za leto, na katero se nanaša akontacija dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti. Kot povprečna plača iz tega člena se šteje zadnji objavljeni podatek Statističnega urada Republike Slovenije.

(3) Prispevki se plačujejo od osnov, ki veljajo v tekočem obdobju.

(4) Zavarovanec se lahko zavaruje tudi od zavarovalne osnove, ki presega znesek zavarovalne osnove, v katero je uvrščen skladno s prvim odstavkom tega člena, vendar največ od zneska v višini 2,4 povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določi zavarovalna osnova.

(5) Zavarovanec se ob vstopu v zavarovanje zavaruje najmanj od zneska osnove iz prve alinee prvega odstavka tega člena.

(6) Če zavarovanec oceni, da zavarovalna osnova ne ustreza pričakovanemu poslovnemu izidu v tekočem letu, in bi plačevanje prispevkov od osnove iz drugega odstavka tega člena ogrozilo njegovo nadaljnje poslovanje, lahko zahteva znižanje zavarovalne osnove, vendar največ do zneska iz druge alinee prvega odstavka tega člena. O zahtevi odloči zavod.

(7) Zavarovanci iz pete, šeste, sedme, devete in enajste alinee prvega odstavka 34. člena tega zakona plačujejo prispevke od polovice zavarovalne osnove iz druge alinee prvega odstavka tega člena.

(8) Podrobnejše določbe o postopku za razvrščanje v zavarovalne osnove in drugih postopkih določi minister, pristojen za finance, v soglasju z ministrom, pristojnim za delo.

210. člen

(Osnove za zavarovanje vrhunskih športnikov in šahistov ter oseb, ki so prostovoljno vključene v obvezno zavarovanje)

(1) Vrhunski športniki in šahisti plačujejo prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje od osnove, ki jo prosto izberejo, vendar najmanj od zneska minimalne plače.

(2) Osebe, ki so prostovoljno vključene v zavarovanje, plačujejo prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje od osnove, ki jo prosto izberejo, vendar najmanj od zneska v višini 60% povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem se določa zavarovalna osnova.

211. člen

(Osnova za zavarovanje vajencev)

(1) Osnova za plačevanje prispevkov za vajence je mesečna nagrada vajenca.

(2) Osnova iz prejšnjega odstavka ne more biti nižja od polovice zneska minimalne plače.

212. člen

(Osnova za zavarovanje po drugih podlagah)

Za osebe iz 23., 23.a in 24.a člena tega zakona se prispevki za pokojninsko in invalidsko zavarovanje plačajo najmanj od zneska minimalne plače.

213. člen

(Osnova za prispevek za posebne primere zavarovanja)

Za osebe, zavarovane za posebne primere zavarovanja iz 26., 27. in 28. člena tega zakona se prispevek plača od osnov ali v pavšalnih zneskih, ki jih določi zavod.

214. člen

(Zmanjšanje ali odpis prispevkov)

(1) Z zakonom se lahko določijo primeri, kriteriji in pogoji, pod katerimi se določenim zavarovancem zmanjšani ali odpisani prispevki iz 204. člena tega zakona, štejejo za plačane.

(2) Za zavarovance, ki so na podlagi tega zakona ali posebnega zakona oproščeni plačila prispevka delodajalca, plača ta prispevek Republika Slovenija iz državnega proračuna.

215. člen

(Prispevek delodajalcev, ki ga plačujejo zavarovanci)

Državljani Republike Slovenije, zaposleni v tujini, samozaposleni, kmetje, vrhunski športniki in šahisti, ter osebe, ki so prostovoljno vključene v zavarovanje plačujejo poleg prispevka zavarovanca tudi prispevek delodajalca, razen v primerih, določenih s posebnim zakonom.

216. člen

(Osnova za zavarovanje brezposelnih)

(1) Osnova za obračun prispevkov za brezposelne je znesek nadomestila za primer brezposelnosti oziroma zavarovalna osnova, od katere zavod za zaposlovanje plačuje prispevek.

(2) Osnova za brezposelne, ki jim zavod za zaposlovanje plačuje prispevke za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do izpolnitve pogojev za priznanje pravice do pokojnine, je zadnje denarno nadomestilo, ki ga je prejel zavarovanec, in se usklajuje po predpisih o zaposlovanju.

217. člen

(Osnova za plačilo prispevkov za podaljšano zavarovanje)

V primerih iz 190. člena tega zakona se prispevek plača od plače zavarovanca, ki jo je imel v zadnjem mesecu pred nastopom teh primerov, valorizirane glede na gibanje povprečnih mesečnih plač na zaposlenega v Republiki Sloveniji na raven meseca pred mesecem, za katerega se plača prispevek.

218. člen

(Osnova za dokup dobe za presežne delavce)

(1) Prispevek za dokup zavarovalne dobe iz 195. člena tega zakona se izračuna tako, da se izračunana pokojnina, ki bi šla zavarovancu z upoštevanjem dokupljene zavarovalne dobe na dan izdaje odločbe o dokupu, pomnoži s koeficientom, ki izraža pričakovano število obrokov pokojnine, ki jih bo zavarovanec prejel do roka, s katerim bi pridobil pravico do pokojnine s tekočim zavarovanjem.

(2) Znesku prispevka iz prejšnjega odstavka se prišteje razlika med pokojnino, ki bi jo zavarovanec prejemal z upoštevanjem dejanske pokojninske dobe in pokojnino, ki bi jo prejemal na osnovi dokupa, pomnožena s koeficientom, ki izraža pričakovano dobo uživanja pokojnine.

219. člen

(Prispevek za dokup dobe za ugodnejšo odmero pokojnine)

Prispevek za dokup zavarovalne dobe iz 196. člena tega zakona se izračuna tako, da se izračuna pokojnina, ki bi šla zavarovancu z dokupljeno dobo, ter pokojnina brez dokupljene dobe, njuna razlika pa se pomnoži s koeficientom, ki izraža pričakovano število mesecev uživanja pokojnine.

220. člen

(Osnova za dokup za odmero brez znižanja pokojnine zaradi upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti)

Prispevek za odmero pokojnine brez znižanja pokojnine zaradi upokojitve pred dopolnitvijo polne starosti se izračuna ob upoštevanju načel aktuarske matematike tako, da se izračuna pokojnina, ki bi šla zavarovancu brez zmanjšanja in z zmanjšanjem, njuna razlika pa se pomnoži s koeficientom, ki izraža pričakovano število mesecev uživanja pokojnine.

221. člen

(Naknadno plačilo prispevkov za vštevanje določenih obdobij v pokojninsko dobo)

(1) Osnova za plačilo prispevka za vštevanje obdobij iz 198. in 420. člena tega zakona v pokojninsko dobo je enaka znesku povprečne plače zavarovanca iz koledarskega leta pred vložitvijo zahteve, povečane za odstotek porasta pokojnin do zadnjega dne v mesecu, v katerem je vložena zahteva za vštetje navedenih obdobij v zavarovalno dobo.

(2) Osnova iz prejšnjega odstavka ne more biti nižja od zneska v višini 60% povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem je vložena zahteva za vštetje navedenih obdobij v zavarovalno dobo.

(3) Če zavarovanec v zadnjem koledarskem letu pred vložitvijo zahteve ni prejel plače najmanj za šest mesecev, se osnova iz prvega odstavka tega člena določi v znesku v višini 60% povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem je vložena zahteva za vštetje navedenih obdobij v zavarovalno dobo.

(4) Osnova za plačilo prispevka za vštevanje obdobij iz prvega odstavka 198. člena tega zakona, za katera prispevek še ni bil plačan, je znesek v višini 60% povprečne plače za predzadnji mesec pred mesecem, v katerem je vložena zahteva za vštetje navedenih obdobij v zavarovalno dobo.

222. člen

(Zavezanci za plačilo prispevkov zavarovanca)

(1) Zavezanci za plačilo prispevkov zavarovancev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje so:

– zavarovanci iz 13., 14., 15., 16. in 21. člena tega zakona ter zavarovanci iz 22. člena tega zakona, ki prejemajo denarno nadomestilo za primer brezposelnosti, zavarovanci iz drugega, tretjega in četrtega odstavka 23. člena in zavarovanci iz 23.a člena tega zakona,

– osebe, ki so prostovoljno vključene v zavarovanje,

– Republika Slovenija za zavarovance iz 20., prvega odstavka 23. in 24.a člena tega zakona,

– zavod za zaposlovanje za osebe, ki jim plačuje prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje do izpolnitve pogojev za priznanje pravice do pokojnine,

– delodajalci za zavarovance iz 190. člena tega zakona.

(2) Če se prispevki plačujejo od najnižje osnove, določene v tretjem odstavku 208. člena tega zakona, je ne glede na prvo alineo prejšnjega odstavka, zavezanec za plačilo prispevka zavarovanca za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, zavarovanec za del prispevka, ki odpade na plačo oziroma nadomestilo plače, in delodajalec za del prispevka, ki odpade na razliko med najnižjo osnovo, določeno v tretjem odstavku 208. člena tega zakona in plačo oziroma nadomestilom plače.

223. člen

(Zavezanci za plačilo prispevkov delodajalcev)

Zavezanci za plačilo prispevkov delodajalcev za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni so:

– delodajalci – za zavarovance iz 13. in prve alinee 14. člena tega zakona;

– zavarovanci iz druge in tretje alinee 14. člena, 15., 21. in 34. člena tega zakona, ki so sami zavezanci za plačilo prispevkov;

– izplačevalec nagrade – za vajence, v skladu z zakonom o poklicnem in strokovnem izobraževanju;

– zavod za zaposlovanje – za osebe iz 22. člena tega zakona;

– zavod za zaposlovanje za zavarovanje po enajsti alinei 34. člena tega zakona v primeru, ko so se zaposlili na podlagi posebnega programa po predpisih o zaposlovanju;

– Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije – za zavarovance, ki jim ta zavod izplačuje nadomestilo plače za čas bolezni;

– Republika Slovenija – za zavarovance iz 23. in 24.a člena tega zakona, za zavarovance, ki so na starševskem dopustu ter za kmete, ki so oproščeni obvezne vključitve v zavarovanje (zavarovane osebe iz 16. člena in šeste alinee 34. člena tega zakona);

– pristojna občina za zavarovance iz 23.a člena tega zakona.

224. člen

(Zavezanci za plačilo prispevka za dokup zavarovalne oziroma pokojninske dobe)

Zavezanci za plačilo prispevkov so:

– delodajalci za prispevke za dokup zavarovalne dobe iz 195. člena tega zakona,

– zavarovanci za prispevke za dokup zavarovalne dobe iz 196., 197., 198. in 420. člena tega zakona.

225. člen

(Zavezanci za plačilo prispevkov za posebne primere zavarovanja)

Zavezanci za plačilo prispevkov za posebne primere zavarovanja iz šeste alinee prvega odstavka 204. člena tega zakona so pravne in fizične osebe, pri katerih so te osebe na usposabljanju oziroma delu, pooblaščeni študentski servisi in agencije za posredovanje dela dijakov in študentov, oziroma organizatorji del in akcij, v katerih te osebe sodelujejo.

226. člen

(Odstop prispevkov invalidskim podjetjem)

(1) Podjetjem, zavodom in drugim organizacijam za zaposlovanje invalidov, ki so zavezanci za plačilo prispevkov iz prvega odstavka 204. člena tega zakona, se prispevki zavarovanca in delodajalca za obvezno zavarovanje po tem zakonu, ki se obračunajo za pokojninsko in invalidsko zavarovanje zaposlenih, vplačajo na poseben račun pri delodajalcu in kot odstopljena sredstva uporabljajo za materialni razvoj teh podjetij oziroma v skladu z zakonom.

(2) Za zavarovance, ki so na podlagi prejšnjega odstavka oproščeni plačila prispevkov, plača te prispevke Republika Slovenija iz državnega proračuna.

227. člen

(Plačevanje prispevkov)

(1) Prispevki za obvezno zavarovanje, ki so določeni z zakonom, se plačujejo zavodu.

(2) Prispevki za obvezno zavarovanje se plačajo v skladu s predpisi, ki veljajo v času dospelosti prispevkov.

(3) Z namenom kontrole pravilnosti plačila prispevkov ima zavod pravico nadzora nad poslovnimi knjigami zavezancev za plačilo prispevkov.

228. člen

(Pobiranje, izterjava in nadzor nad plačevanjem prispevkov)

(1) Davčna uprava Republike Slovenije opravlja nadzor nad obračunavanjem in plačevanjem prispevkov za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter pobira, izterjuje, odpisuje, delno odpisuje oziroma dovoljuje odlog ali obročno odplačevanje prispevkov za obvezno zavarovanje skladno s kriteriji, ki jih določi svet zavoda ter v roku treh let od uveljavitve tega zakona vzpostavi in vodi evidence o prispevkih, ki so jih izplačevalci plač ali nadomestil plačali za vsakega zavarovanca.

(2) Za način izterjave zapadlih prispevkov, nadzor nad plačevanjem in obračunavanjem prispevkov, zastaranje in zamudne obresti se smiselno uporablja zakon, ki ureja davčni postopek.

229. člen

(Zapadlost plačila prispevkov)

Izplačevalci plač oziroma nadomestil morajo plačati prispevke po tem zakonu ob izplačilu plače oziroma nadomestila za vsakega posameznega zavarovanca.

230. člen

(Naknadno plačilo prispevkov)

(1) V primerih, ko je obveznost plačila prispevkov ugotovljena za nazaj, se prispevki obračunajo po prispevnih stopnjah, veljavnih na dan plačila obveznosti.

(2) Kadar se prispevki za nazaj plačujejo od plače ali nadomestila, je osnova za obračun prispevkov iz prejšnjega odstavka mesečna plača iz obdobja, na katero se nanaša. Od te osnove obračunani prispevki se valorizirajo na dan plačila prispevkov tako, da se povečajo za porast povprečnih plač od meseca v koledarskem letu, na katerega se osnova nanaša, do predpreteklega meseca pred mesecem plačila prispevkov. Če se plača nanaša na koledarsko leto, se od nje obračunani prispevki valorizirajo na dan plačila tako, da se povečajo od vključno naslednjega januarja po tem letu do predpreteklega meseca pred mesecem plačila prispevkov.

(3) V primerih iz prejšnjega odstavka, ko ni podatkov o plači iz obdobja, na katero se nanaša, se prispevki obračunajo od 60% zneska povprečne plače iz tega obdobja in se povečajo na način iz prejšnjega odstavka.

(4) V primerih iz drugega in tretjega odstavka tega člena so zavarovanci zavezanci za plačilo prispevka zavarovanca, obračunanega brez povečanja iz drugega odstavka tega člena od določenih osnov, zavezanci za plačilo zneska povečanja prispevka zavarovanca pa izplačevalci plač ali nadomestil. Zavezanci za plačilo prispevka delodajalca so izplačevalci plač ali nadomestil.

(5) Kadar se prispevki za nazaj obračunajo od zavarovalne osnove, se obračunajo od najnižje mesečne osnove za posamezno vrsto zavarovanja, veljavne v obdobju, na katero se prispevek nanaša. Od te osnove obračunani prispevki se povečajo na način iz drugega odstavka tega člena.

(6) Zavezanec je dolžan plačati prispevke iz drugega odstavka tega člena v roku 30 dni od dokončnosti odločbe, s katero je ugotovljeno obdobje zavarovanja, oziroma od datuma vložitve prijave v zavarovanje, če takšna odločba ni bila izdana.

(7) Zavezanec je dolžan plačati prispevek za dokup zavarovalne dobe po določbah 195., 196., 197., 198. in 420. člena tega zakona v enkratnem znesku v roku 15 dni od prejema odločbe o odmeri prispevka.

230.a člen

(Upoštevanje osnov pri plačilu prispevkov za nazaj za izračun pokojninske osnove)

(1) Če so bili v primerih iz prvega odstavka prejšnjega člena prispevki plačani, kljub določbam tega zakona, od osnov, veljavnih na dan plačila, se te osnove pri določitvi pokojninske osnove preračunajo na raven leta, na katero se nanašajo.

(2) Če se je plačilo prispevkov nanašalo na mesečni znesek, se osnove iz prejšnjega odstavka preračunajo glede na gibanje povprečnih plač od predpreteklega meseca pred

mesecem plačila prispevkov do meseca v koledarskem letu, na katerega se nanašajo. Če se plačilo prispevkov nanaša na koledarsko leto, pa se osnove iz prejšnjega odstavka preračunajo glede na gibanja povprečnih plač od predpreteklega meseca pred mesecem plačila prispevkov do vključno januarja pred letom, na katerega se nanašajo.

230.b člen

(Vračilo prispevkov)

Vračilo prispevkov se izvaja po predpisih, ki veljajo za vračilo preveč ali neupravičeno plačanih davkov.

231. člen

(Zamudne obresti)

Zavezanec za plačilo prispevkov za obvezno zavarovanje, ki ne vplača prispevka v predpisanem roku, je dolžan na dospeli znesek plačati obresti za vse dni zamude v skladu s posebnimi predpisi.

III. poglavje
Prihodki iz državnega proračuna

232. člen

(Obveznosti državnega proračuna)

(1) Republika Slovenija zagotavlja sredstva iz državnega proračuna za pokrivanje obveznosti obveznega zavarovanja, ki nastanejo zaradi priznavanja ali odmere pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja pod posebnimi pogoji oziroma zaradi izpada prispevkov, in sicer za:

– udeležence NOB in druge vojne veterane, udeležence španske vojne, narodne heroje in nosilce Partizanske spomenice 41, družinske člane padlih oziroma umrlih borcev NOB, žrtve vojnega nasilja;

– osebe, ki jim je v pokojninsko dobo vštet čas neupravičenega kaznovanja zaradi političnih razlogov oziroma neupravičenega odvzema prostosti;

– uživalce izjemnih pokojnin;

– uživalce državne pokojnine;

– uživalce varstvenega dodatka;

– uživalce oskrbnine;

– delavce ministrstva za notranje zadeve in zavodov za izvrševanje kazenskih sankcij;

– uživalce administrativnih pokojnin po zakonih o notranjih zadevah, poslancih, o vladi, o obrambi, o prekrških, o sodniški službi;

– uživalce vojaških pokojnin;

– uživalce akontacij pokojnin, ki bi jih bil dolžan izplačati nosilec zavarovanja iz katere od drugih držav, nastalih na območju nekdanje SFRJ;

– uživalce dodatkov k pokojninam, ki jih izplačuje nosilec zavarovanja iz katere od drugih držav, nastalih na območju nekdanje SFRJ;

– žrtve dachauskih procesov;

– upravičence do višjega zneska pokojnine na podlagi zakona o popravi krivic;

– izjemne pokojnine delavcev v premogovnikih in pri proizvodnji ter predelavi azbesta;

– upokojene člane sklada obrtnikov, ki so pridobili pravice do skladove pokojnine na podlagi obdobja zavarovanja od uvedbe skladovega zavarovanja, pa do 1. 1. 1983 – do zneska minimalne pokojnine;

– preživnine bivšim zasebnim dimnikarskim obrtnikom;

– prispevek zavarovanca in delodajalca za delavce v invalidskih podjetjih;

– prispevek delodajalca za zavarovance, za katere ta prispevek plačuje Republika Slovenija;

– kmete in člane kmečkih gospodinjstev, ki jim je bil prispevek zmanjšan ali odpisan po zakonu o pogojih, pod katerimi se kmetom zmanjšani ali odpisani prispevki štejejo za plačane;

– del pokojnine, ki je bila priznan ob upoštevanju obdobij iz 189. člena tega zakona;

– del pokojnine, ki je bila priznana ob upoštevanju obdobij, prebitih v invalidskih podjetjih, za katere po 226. členu tega zakona niso bili plačani prispevki;

– del pokojnine, ki je priznan ob upoštevanju pokojninske dobe iz četrtega odstavka iz 193. člena in 201. člena tega zakona;

– del pokojnine, ki je priznan ob upoštevanju 55. člena tega zakona;

– del pokojnine iz 54. ter iz 56. člena tega zakona ter

– v drugih primerih, če tako določa zakon.

(2) Poračunavanje finančnih obveznosti med Republiko Slovenijo in zavodom ureja poseben zakon.

233. člen

(Sofinanciranje iz državnega proračuna)

Republika Slovenija iz državnega proračuna oziroma iz drugih virov zagotavlja sredstva za pokrivanje razlike med prihodki zavoda iz prispevkov in iz drugih virov, ter odhodki zavoda.

234. člen

(Zagotavljanje likvidnosti zavoda)

Če zavodu primanjkuje likvidnih sredstev za izpolnitev obveznosti za izplačilo pokojnin in drugih obveznosti ter za kritje morebitnega primanjkljaja med prihodki in odhodki v posameznem koledarskem letu, mu Republika Slovenija iz državnega proračuna zagotovi potrebna sredstva.

IV. poglavje
Finančno poslovanje

235. člen

(Vodenje sredstev zavoda)

Zavod ima žiro račun, v okviru katerega se vodijo sredstva za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

236. člen

(Finančni načrt zavoda)

(1) Zavod opredeljuje svoje finančno poslovanje s finančnim načrtom. Finančni načrt se sestavlja in sprejema za vsako koledarsko leto oziroma za časovno obdobje, za katero se sprejema državni proračun.

(2) V finančnem načrtu se opredelijo sredstva iz prispevkov in drugih virov ter sredstva za zagotavljanje pravic in za izvajanje zavarovanja ter drugih obveznosti.

(3) V finančnem načrtu se opredelijo sredstva, ki jih zagotavlja državni proračun.

(4) Finančni načrt sprejme svet zavoda. Vlada Republike Slovenije da soglasje k finančnemu načrtu.

(5) Državni zbor Republike Slovenije obravnava finančni načrt zavoda ob obravnavi in sprejemanju državnega proračuna. V skladu s proračunskimi izhodišči se finančni načrt zavoda lahko sprejme za več let, skladno s predpisi, ki urejajo sprejemanje državnega proračuna.

237. člen

(Poročilo o poslovanju)

(1) Zavod pripravi letno poročilo o poslovanju v prejšnjem koledarskem letu in ga do 31. maja tekočega leta predloži v obravnavo Državnemu zboru Republike Slovenije.

(2) V poročilu iz prejšnjega odstavka morajo biti specificirani prihodki iz prispevkov zavarovancev in delodajalcev, ki jih je zavod prejel v prejšnjem koledarskem letu, in sicer kot:

– prispevki zaposlenih pri pravnih in fizičnih osebah;

– prispevki delodajalcev za zaposlene pri pravnih osebah, pri fizičnih osebah, pri lastnikih kmetijskih zemljišč,

za učence, ki so v učnem razmerju, za zavarovalno dobo s povečanjem za zaposlene pri pravnih osebah, pavšalni prispevki za posebne primere zavarovanja ter prispevki za posebne primere iz drugih pravnih razmerij;

– prispevki samozaposlenih od in iz zavarovalne osnove, lastnikov kmetijskih zemljišč ter za zavarovalno dobo s povečanjem;

– ostali prispevki, kot so zamudne obresti iz naslova prispevkov, pozneje vplačani odloženi prispevki in prispevki iz preteklih let, prispevek zavarovanca od nadomestil za porodniški dopust, zaradi bolezenske odsotnosti nad 30 dni in za čas brezposelnosti.

(3) V poročilu iz prvega odstavka tega člena morajo biti navedeni tudi drugi prihodki zavoda, kot so:

– povračila iz državnega proračuna za pokojnine in druge pravice, ki jih na podlagi posebnih predpisov določene skupine oseb pridobivajo pod ugodnejšimi pogoji in v višjih zneskih kot zavarovanci po splošnih predpisih,

– sofinanciranje iz državnega proračuna,

– prejeta sredstva iz drugih skladov socialnega zavarovanja in javnih skladov,

– drugi prihodki.

(4) V poročilu iz prvega odstavka tega člena morajo biti specificirani tudi odhodki, ki jih je zavod v prejšnjem koledarskem letu izplačal za naslednje namene:

– starostne, invalidske, vdovske in družinske pokojnine, kmečke starostne pokojnine in vojaške pokojnine,

– varstveni dodatki k starostnim, invalidskim, vdovskim in družinskim pokojninam,

– transferji zavodovih pokojnin v tujino ter akontacije in dodatki k pokojninam nosilcev zavarovanja iz drugih držav na območju nekdanje SFRJ,

– dodatki za pomoč in postrežbo, invalidnine in preživnine,

– dodatek za rekreacijo upokojencev ali enkratni letni dodatek,

– delna invalidska pokojnina, nadomestila za čas dela na drugem ustreznem delovnem mestu, nadomestilo za invalidnost, nadomestilo za čas poklicne rehabilitacije in začasno nadomestilo,

– nadomestilo za sofinanciranje zaposlovanja invalidov,

– obvezno zdravstveno zavarovanje uživalcev pravic,

– stroški službe zavoda, dostave pokojnin po pošti, prijavno-odjavne službe, stroški Davčne uprave Republike Slovenije in ostali stroški izvajanja zavarovanja.

(5) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati tudi bilanco stanja na dan 31.12. preteklega koledarskega leta.

V. poglavje
Premoženje zavoda

238. člen
(Premoženje zavoda)

V premoženje zavoda se štejejo nepremičnine, stvarnopravne in obligacijskopravne pravice, delnice ali lastniški deleži, denar in ostala sredstva, na katerih ima zavod lastninsko pravico.

239. člen
(Nastopanje zavoda v pravnem prometu)

(1) Zavod ima pravico sklepati pogodbe v pravnem prometu in opravljati druge posle z namenom povečanja svojega premoženja v skladu z zakonom in splošnim aktom zavoda.

(2) Zavod ima v pravnem prometu neomejeno pravno in poslovno sposobnost ter lahko v pravnem prometu pridobiva pravice in prevzema obveznosti.

(3) Za obveznosti, prevzete v pravnem prometu, zavod odgovarja s svojim celotnim premoženjem.

(4) Zavod ima pravico ustanavljati gospodarske družbe, sklade in varstvene delavnice (gospodarski subjekti za poklicno rehabilitacijo in preprečevanje invalidnosti).

VI. poglavje
Nepremičninski sklad

240. člen
(Status nepremičninskega sklada)

(1) Nepremičninski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja je pravna oseba, ki je ustanovljena z namenom upravljanja nepremičnin in zagotavljanja neprofitnih in varovanih stanovanj za upokojence in druge starejše osebe.

(2) Osnovni kapital nepremičninskega sklada so:

– stanovanja, stanovanjske hiše in drugi objekti, zgrajeni s sredstvi nosilcev pokojninskega in invalidskega zavarovanja v Republiki Sloveniji,

– stanovanja, zgrajena namensko za upokojence, in stanovanja, zgrajena namensko za potrebe borcev NOV,

– druge nepremičnine,

– kupnine iz prodaje stanovanj in stanovanjskih hiš na podlagi stanovanjskega zakona.

(3) Nepremičninski sklad je pravna oseba, ki posluje kot družba z omejeno odgovornostjo s pravicami, obveznostmi in odgovornostmi, določenimi s tem zakonom in zakonom o gospodarskih družbah.

(4) Edini ustanovitelj in družbenik nepremičninskega sklada je Zavod.

(5) Firma nepremičninskega sklada je »Nepremičninski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.o.o.«

(6) Sedež nepremičninskega sklada je v Ljubljani.

(7) Nepremičninski sklad pokriva stroške poslovanja s prihodki od svojih naložb in z drugimi sredstvi.

(8) Nepremičninski sklad ima statut, ki ga sprejme skupščina nepremičninskega sklada.

241. člen
(Nadzor)

(1) Vlada Republike Slovenije daje soglasje k:

– statutu nepremičninskega sklada;

– naložbeni politiki nepremičninskega sklada in finančnem načrtu;

– zaključnemu računu nepremičninskega sklada in poročilu o poslovanju in

– rezultatih dela nepremičninskega sklada;

– imenovanju in razrešitvi direktorja nepremičninskega sklada.

(2) Ministrstvo, pristojno za delo, je vabljeno na vse seje skupščine in nadzornega sveta nepremičninskega sklada.

(3) Minister, pristojen za delo, zadrži izvršitev odločitve, ki jo sprejme skupščina ali nadzorni svet nepremičninskega sklada, če oceni, da ni zakonita oziroma ni skladna s finančnim načrtom ali naložbeno politiko nepremičninskega sklada in o tem obvesti Vlado Republike Slovenije.

242. člen
(Organi nepremičninskega sklada)

(1) Organi nepremičninskega sklada so skupščina, nadzorni svet in direktor.

(2) Skupščina nepremičninskega sklada ima predsednika in štirinajst članov.

(3) Nadzorni svet ima pet članov.

(4) Nepremičninski sklad zastopa in njegovo poslovanje vodi direktor, ki ga na podlagi javnega razpisa imenuje skupščina nepremičninskega sklada.

(5) Skupščino nepremičninskega sklada imenuje Vlada Republike Slovenije za mandatno obdobje štirih let. Polovica članov skupščine nepremičninskega sklada se imenuje izmed predstavnikov upokojenskih organizacij. Skupščina nepremičninskega sklada imenuje nadzorni svet.

VII. poglavje
Kapitalski sklad

243. člen

(Status kapitalskega sklada)

(1) Kapitalski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja je pravna oseba, ki je ustanovljena za opravljanje dejavnosti po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: kapitalski sklad).

(2) Kapitalski sklad je delniška družba.

(3) Za kapitalski sklad se uporabljajo določbe zakona o gospodarskih družbah o delniški družbi, če ni s tem ali drugim zakonom drugače določeno.

(4) Edini ustanovitelj kapitalskega sklada je Republika Slovenija.

(5) Firma kapitalskega sklada je »Kapitalski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja, d.d.«.

(6) Sedež kapitalskega sklada je v Ljubljani.

(7) Kapitalski sklad pokriva stroške poslovanja s prihodki od svojih naložb ter z drugimi prihodki.

244. člen

(Dejavnost kapitalskega sklada)

Kapitalski sklad opravlja naslednje dejavnosti:

– upravljanje in razpolaganje z vrednostnimi papirji in drugimi sredstvi, pridobljenimi v postopku lastninskega preoblikovanja podjetij,

– upravljanje Prvega pokojninskega sklada v skladu z zakonom, ki ureja Prvi pokojninski sklad,

– upravljanje sklada obveznega dodatnega zavarovanja v skladu s tem zakonom,

– upravljanje vzajemnih pokojninskih skladov po tem zakonu.

245. člen

(Sredstva kapitalskega sklada)

(1) Prihodki kapitalskega sklada so obresti, dividende in drugi prihodki, ki izvirajo iz naložb ter poslovanja kapitalskega sklada.

(2) Pri opravljanju dejavnosti iz prve alinee prejšnjega člena kapitalski sklad nalaga sredstva v skladu s predpisi o naložbah investicijskih skladov, ki se nanašajo na pooblaščene investicijske družbe, pri čemer ima lahko do 10% vseh naložb v obliki nepremičnin.

246. člen

(Organi kapitalskega sklada)

(1) Organi kapitalskega sklada so skupščina, nadzorni svet in uprava.

(2) Skupščina kapitalskega sklada ima petnajst članov.

(3) Nadzorni svet ima devet članov.

(4) Skupščino kapitalskega sklada in nadzorni svet kapitalskega sklada imenuje Vlada Republike Slovenije.

247. člen

(Uprava Kapitalskega sklada)

(1) Uprava kapitalskega sklada šteje tri člane.

(2) Najmanj en član uprave mora imeti ustrezna strokovna znanja in izkušnje, potrebne za opravljanje nalog upravljanja pokojninskih skladov.

(3) Predsednika in člane uprave imenuje skupščina kapitalskega sklada.

248. člen

(Statut kapitalskega sklada)

(1) Statut kapitalskega sklada mora poleg obveznih sestavin, določenih z zakonom o gospodarskih družbah, določati še:

– pogoje, ki jih mora izpolnjevati oseba, ki kandidira za opravljanje funkcije predsednika oziroma člana uprave,

– pristojnosti predsednika in članov uprave ter način zastopanja kapitalskega sklada,

– delavce s posebnimi pooblastili in odgovornostmi,

– način določanja naložbene politike sklada.

(2) K statutu kapitalskega sklada mora dati soglasje Vlada Republike Slovenije.

DEVETI DEL
POSTOPEK ZA UVELJAVLJANJE IN VARSTVO PRAVIC

I. poglavje
Splošne določbe

249. člen

(Subsidiarna uporaba splošnih določb o upravnem postopku)

Za odločanje o pravicah iz obveznega zavarovanja se uporabljajo določbe zakona o splošnem upravnem postopku, če s tem zakonom ni drugače določeno.

250. člen

(Uveljavljanje pravic)

(1) Pravice iz obveznega zavarovanja lahko uveljavi pri zavodu oseba, ki je bila zavarovana pri zavodu, in to tudi tedaj, ko gre za pravice na podlagi mednarodnih sporazumov.

(2) Pravice za primer invalidnosti in smrti zaradi poškodbe pri delu se uveljavljajo pri zavodu, če je bil zavarovanec v času poškodbe zavarovan pri tem zavodu.

(3) Pravice za primer invalidnosti ali smrti zaradi poklicne bolezni se uveljavljajo pri zavodu, če je bil zavarovanec zavarovan pri zavodu v času obolenja, oziroma če v tem času ni bil zavarovan, vendar je bil nazadnje zavarovan pri zavodu.

(4) Pokojninska doba in plača ter druga dejstva, ki vplivajo na pridobitev in odmero pravice, se ugotavljajo po določbah tega zakona.

251. člen

(Varstvo pravic)

(1) Zoper odločbo, izdano na prvi stopnji, ima zavarovanec pravico do pritožbe.

(2) V postopku za uveljavljanje pravic na podlagi invalidnosti ima pravico do pritožbe tudi delodajalec.

252. člen

(Sodno varstvo)

(1) Sodno varstvo pravic se zagotavlja pred pristojnim sodiščem, ki ga določa zakon.

(2) Sodno varstvo lahko zavarovanec uveljavi v roku 30 dni od vročitve odločbe, izdane na drugi stopnji.

(3) Sodno varstvo lahko uveljavi tudi delodajalec, če je z dokončno odločbo zavoda odločeno o pravici zavarovanca na podlagi invalidnosti.

(4) **(Opomba: četrti odstavek je prenehal veljati – glej ZDSS-1.)**

253. člen

(Pristojnost za odločanje o pravicah iz zavarovanja)

(1) O pravicah iz zavarovanja odločajo:

– na prvi stopnji – enota zavoda, na območju katere je bila oseba, ki uveljavlja pravico oziroma, od katere se izvaja pravica, nazadnje zavarovana (v nadaljevanju: območna enota zavoda);

– na drugi stopnji – posebna enota na sedežu zavoda (v nadaljevanju: enota na sedežu zavoda).

(2) O pravicah iz obveznega zavarovanja, ki se uveljavljajo z uporabo mednarodnih sporazumov in o transferju pokojnin odloča:

– na prvi stopnji – območna enota zavoda;

– na drugi stopnji – enota na sedežu zavoda.

(3) Odločbe iz prvega in drugega odstavka tega člena izdaja predstojnik pristojne enote zavoda.

254. člen

(Revizija)

(1) Odločba prve stopnje, s katero je osebi priznana pravica po tem zakonu, se predloži v revizijo organu druge stopnje.

(2) Revizija se opravi po uradni dolžnosti.

(3) Revizija ne odloži izvršitve odločbe.

(4) Če je zoper odločbo območne enote zavoda vložena pritožba, se odloči o reviziji in pritožbi z isto odločbo.

(5) Odločbe, s katero je bila priznana pravica do pokojnine po mednarodnem sporazumu, ni potrebno predložiti v revizijo.

255. člen

(Učinek revizije)

(1) Če revizija odločbe, ki je postala dokončna, ker zoper njo ni bila vložena pritožba, ni opravljena v treh mesecih od dneva, ko preteče rok za pritožbo, se šteje, da je revizija opravljena in da je odločba potrjena.

(2) V reviziji se lahko odločba prve stopnje potrdi, spremeni, odpravi ali razveljavi.

(3) Odločba o pravici iz obveznega zavarovanja, izdana v revizijskem postopku, učinkuje s prvim dnem naslednjega meseca po izdaji revizijske odločbe.

(4) Območna enota zavoda, katere odločba je bila v reviziji odpravljena ali razveljavljena, izda novo odločbo prve stopnje čimprej, najpozneje pa v 30 dneh od prejema odločbe o reviziji.

(5) Novo odločbo prve stopnje je potrebno predložiti v revizijo; v njej se preizkusi, ali je nova odločba popravljena v skladu z razlogi, zaradi katerih je bila prejšnja odločba odpravljena ali razveljavljena.

256. člen

(Revizija v postopkih iz invalidskega zavarovanja)

(1) Ne glede na določbo prejšnjega člena se v postopkih uveljavljanja pravic iz invalidskega zavarovanja v revizijo predloži pozitivno mnenje invalidske komisije prve stopnje. Revizijo opravi invalidska komisija druge stopnje.

(2) V reviziji lahko invalidska komisija izvedensko mnenje potrdi, spremeni ali vrne v ponovno obravnavo invalidski komisiji prve stopnje.

257. člen

(Sodno varstvo v postopku revizije)

(1) Zoper odločbo izdano v reviziji, s katero je spremenjena odločba prve stopnje, je zagotovljeno sodno varstvo.

(2) Sodno varstvo ni mogoče zoper odločbo, s katero je bila v reviziji odločba prve stopnje odpravljena ali razveljavljena.

(3) Sodno varstvo ni mogoče zoper odločbo, izdano na drugi stopnji, če je bila z njo hkrati v reviziji odpravljena ali razveljavljena odločba, izdana na prvi stopnji.

258. člen

(Ugotavljanje lastnosti zavarovanca)

(1) Lastnost zavarovanca iz obveznega zavarovanja se ugotavlja na podlagi predpisov o matični evidenci o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(2) Za zavarovance za posebne primere zavarovanja iz 26., 27., 28. in 29. člena tega zakona se lastnost zavarovanca ugotavlja takrat, ko nastane zavarovalni primer, na podlagi katerega pridobijo pravice iz obveznega zavarovanja.

II. poglavje

Uveljavljanje pravic iz zavarovanja

259. člen

(Pričetek postopka za uveljavljanje pravic)

(1) Postopek za uveljavljanje pravic iz obveznega zavarovanja se začne na zahtevo zavarovanca, postopek za uveljavljanje pravice do vdovske ali družinske pokojnine pa na zahtevo vdove ali vdovca oziroma družinskega člana ali zakonitega zastopnika.

(2) Postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja se začne tudi na predlog zavarovančevega osebnega zdravnika ali imenovanega zdravnika. Če je uveden postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja na predlog zdravnika ali imenovanega zdravnika, pa umakneta predlog, ni mogoče ustaviti postopka, če se zavarovanec z ustavitvijo ne strinja in zahteva, da se postopek nadaljuje. Če je bil postopek uveden na predlog zdravnika ali imenovanega zdravnika, zavarovanec ali njegov zakoniti zastopnik ne moreta predlagati umika predloga.

(3) Postopek je uveden, ko zavod prejme zahtevo za uveljavljanje pravice.

(4) Postopek za uveljavljanje pravic iz invalidskega zavarovanja je uveden, ko zavod prejme zahtevo s popolno delovno dokumentacijo zavarovanca ter medicinsko dokumentacijo o zavarovančevem zdravstvenem stanju in o njegovi delovni zmožnosti.

(5) Zahteva za uvedbo postopka za uveljavljanje ali varstvo pravic se poda s pisno vlogo ali ustno na zapisnik pri katerikoli enoti zavoda. Če je za odločitev o zahtevku pristojna enota v drugem kraju, se zahtevek oziroma vloga takoj odstopi krajevno pristojni enoti.

259.a člen

(Trajanje postopka)

(1) Če je za ugotovitev pravic iz invalidskega zavarovanja potrebno izvedensko mnenje, mora pristojni organ zavoda izdati odločbo najpozneje v šestih mesecih od dneva uvedbe postopka.

(2) V roku, določenem v prejšnjem odstavku, se izda tudi odločbo o pravicah iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja z uporabo mednarodnih sporazumov.

260. člen

(Akontacija)

(1) Kadar se v postopku ugotovi, da ima zavarovanec pravico do pokojnine, ni pa mogoče določiti njene višine ali ni mogoče takoj končati postopka zaradi kakšnega predhodnega vprašanja, se začasno izplačuje akontacija, ki se določi po zbranih podatkih. Akontacija se izplačuje na podlagi naloga, ki ga izda pooblaščeni delavec zavoda. Kopija naloga se izroči zavarovancu.

(2) Akontacije iz prejšnjega odstavka se usklajujejo pod enakimi pogoji kot pokojnine.

261. člen

(Izvedenski organi)

(1) Kadar je za ugotovitev pravic iz zavarovanja, ki jih uveljavljajo zavarovanci in njihovi družinski člani, potrebno izvedensko mnenje, dajejo izvedenska mnenja

o invalidnosti, telesni okvari, potrebi po stalni pomoči in postrežbi ter o nezmožnosti za delo oziroma nezmožnosti za delo vdove ali vdovca oziroma drugih zavarovančevih družinskih članov, izvedenski organi zavoda.

(2) Izvedenski organi zavoda dajejo izvedenska mnenja tudi na zahtevo tujih nosilcev zavarovanja in drugih organov, skupnosti in oseb, če tako določajo mednarodni sporazumi.

(3) Izvedenski organi zavoda so invalidske komisije, zdravniki posamezniki in druge strokovne institucije, ki jih imenuje pristojni organ zavoda.

(4) V primerih, ko se ugotavlja invalidnost, poda izvedensko mnenje invalidska komisija v sestavi dveh članov – zdravnikov in enega člana – strokovnjaka s področja pokojninskega in invalidskega zavarovanja, varstva pri delu, organizacije dela, industrijske psihologije ali tehnologije oziroma drugega ustreznega področja. V postopku in pred izdajo izvedenskega mnenja ima v teh primerih pravico in dolžnost sodelovati tudi predstavnik delodajalca.

(5) Če se v postopku ugotavljanja invalidnosti ugotovi, da je pri zavarovancu podana invalidnost II. kategorije, poda invalidska komisija izvedensko mnenje o obliki poklicne rehabilitacije na podlagi mnenja strokovne institucije s področja medicine dela oziroma poklicne rehabilitacije.

(6) V postopku pred izdajo izvedenskega mnenja sodelujejo izvedenski organi zavoda z zavarovančevim osebnim zdravnikom, službo medicine dela, specialistično službo oziroma z zavodi za usposabljanje invalidnih oseb in z delodajalci.

(7) Zavod določi organizacijo in način delovanja invalidskih komisij ter drugih izvedenskih organov s splošnim aktom. S tem aktom se določi tudi seznam obvezne medicinske in delovne dokumentacije, ki je potrebna za podajo izvedenskega mnenja ter kriterije za ocenjevanje invalidnosti.

262. člen

(Izvršljivost odločb)

(1) Pritožba ne zadrži izvršitve odločbe, s katero je odločeno o pravicah iz obveznega zavarovanja, razen če ni z zakonom drugače določeno.

(2) Odločba, s katero so priznane pravice na podlagi invalidnosti II. ali III. kategorije, se izvrši, ko postane dokončna v upravnem postopku.

(3) Odločba o pravici do invalidske pokojnine postane izvršljiva z dnem, ko postane pravnomočna.

(4) Odločbe o pravicah iz obveznega zavarovanja izvrši zavod, razen v primerih, ko je z zakonom določeno, da jih v določenem delu izvrši delodajalec ali zavod za zaposlovanje.

263. člen

(Učinek obnove postopka)

Odločba, izdana v obnovi postopka, učinkuje od prvega dne naslednjega meseca po dani zahtevi oziroma od prvega dne naslednjega meseca po izdaji odločbe, če je bil postopek uveden po uradni dolžnosti.

264. člen

(Stroški postopka)

(1) Stroške postopka uveljavljanja in varstva pravic iz obveznega zavarovanja, kot so potni stroški in nadomestilo izgubljenega zaslužka izvedencev, ki jih imenuje pristojni organ zavoda, krije zavod.

(2) Za zahtevke, odločbe, pritožbe in druge vloge v postopku za uveljavljanje in varstvo pravic iz obveznega zavarovanja se ne plačujejo takse.

DESETI DEL
ORGANIZIRANOST POKOJNINSKEGA IN INVALIDSKEGA ZAVAROVANJA

I. poglavje
Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije

265. člen

(Organizacija zavoda)

Zavod je organiziran tako, da zagotavlja učinkovito upravljanje s sredstvi in izvajanje:

– zavarovanja za primer starosti, smrti in drugih pravic iz obveznega pokojninskega zavarovanja,

– zavarovanja za primer invalidnosti, telesne okvare, potrebe po stalni pomoči in postrežbi in drugih pravic iz invalidskega zavarovanja ter,

– zavarovanja za odpravnino, oskrbnino in pravico do dodatka za rekreacijo ali enkratnega letnega dodatka.

266. člen

(Svet zavoda)

(1) Zavod upravlja svet zavoda, ki ga sestavlja 27 članov, od tega:

– 10 članov imenuje Vlada Republike Slovenije;

– 6 članov imenujejo sindikati, reprezentativni za območje države, od tega lahko imenujejo zveze ali konfederacije, ki so po registru reprezentativnih sindikatov reprezentativne za območje države, najmanj enega predstavnika;

– 4 člane imenujejo delodajalska združenja na ravni države;

– 5 članov imenujejo zveze oziroma organizacije upokojencev na ravni države;

– 1 člana imenuje organizacije delovnih invalidov na ravni države;

– 1 člana izvolijo delavci zavoda.

(2) Svet zavoda izmed svojih članov izvoli predsednika in namestnika predsednika.

(3) Mandat članov sveta zavoda, predsednika in namestnika predsednika traja štiri leta.

(4) Svet zavoda opravlja naslednje naloge:

– sprejema kriterije za določitev različnih prispevnih stopenj prispevka za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni;

– sprejema kriterije za odpis, delni odpis ter obročno plačevanje prispevkov;

– spremlja gmotni položaj upokojencev in delovnih invalidov;

– odloča o uskladitvah pokojnin in drugih pravic iz tega zakona;

– odloča o višini letnega dodatka;

– sprejema programe dejavnosti, finančni načrt, zaključni račun ter poslovna poročila zavoda;

– določa način uporabe sredstev za pokojninsko zavarovanje;

– določa način uporabe sredstev za invalidsko zavarovanje;

– odloča o ukrepih, s katerimi se zagotavlja materialna podlaga ter možnosti za poklicno rehabilitacijo in zaposlovanje delovnih invalidov;

– imenuje in razrešuje generalnega direktorja zavoda;

– sprejema statut zavoda, splošne akte za izvajanje zavarovanja in druge splošne akte zavoda.

(5) Svet zavoda sprejema izvršilne akte, s katerimi ureja vprašanja obveznega zavarovanja iz tega zakona, za katera ni izrecno določena pristojnost državnih organov.

(6) Izvršilni akti iz prejšnjega odstavka se začnejo uporabljati, ko k njim da soglasje minister, pristojen za delo.

267. člen

(črtan)

268. člen

(Generalni direktor)

(1) Poslovodni organ zavoda je generalni direktor zavoda.

(2) Generalni direktor organizira in vodi delo in poslovanje zavoda, predstavlja in zastopa zavod in je odgovoren za zakonitost dela zavoda.

(3) Generalnega direktorja zavoda imenuje svet zavoda. K imenovanju direktorja zavoda daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

269. člen

(Statut)

(1) Zavod ima statut.

(2) Statut zavoda določa način imenovanja in izvolitve članov sveta zavoda, njegovega predsednika in namestnika, konstituiranje, pristojnosti, organizacijo in način njegovega delovanja, organizacijo službe zavoda in položaj delavcev zavoda, njihova delovna razmerja in materialni položaj ter druga vprašanja.

(3) K statutu zavoda daje soglasje Vlada Republike Slovenije.

(4) Statut in splošni akti zavoda za izvajanje zavarovanja se objavljajo v Uradnem listu Republike Slovenije.

II. poglavje
Nadzor

270. člen

(Nadzor)

(1) Nadzor nad zakonitostjo delovanja zavoda ter namembnostjo rabe sredstev izvaja minister, pristojen za delo. Če se pri nadzoru ugotovijo nepravilnosti, izda minister, pristojen za delo, odločbo, s katero določi ukrepe in roke za odpravo nepravilnosti.

(2) Ministrstvo, pristojno za delo, je vabljeno na vse seje sveta zavoda.

(3) Minister, pristojen za delo, zadrži izvršitev odločitve, ki jo sprejme svet zavoda, če oceni, da ni zakonita oziroma ni skladna s finančnim načrtom zavoda, državnim proračunom in o tem obvesti Vlado Republike Slovenije.

(4) Zavod izvaja interni strokovni nadzor.

ENAJSTI DEL
POVRNITEV POVZROČENE ŠKODE IN NEUPRAVIČENO PRIDOBLJENIH SREDSTEV

271. člen

(Odgovornost posameznika za škodo zavodu)

(1) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od tistega, ki je namenoma ali iz velike malomarnosti povzročil invalidnost, telesno okvaro, potrebo po tuji pomoči in postrežbi ali smrt zavarovanca.

(2) Za škodo, ki jo povzroči v primerih iz prejšnjega odstavka delavec pri delu ali v zvezi z delom, je odgovoren delodajalec.

(3) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode iz prejšnjega odstavka tudi neposredno od osebe, ki je povzročila invalidnost, telesno okvaro, potrebo po tuji pomoči in postrežbi ali smrt zavarovanca s kaznivim dejanjem.

(4) Zavod določi najnižji in najvišji znesek odškodnine, ki jo lahko zahteva od fizične osebe iz prejšnjih odstavkov.

272. člen

(Odgovornost delodajalca za škodo zavodu)

(1) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od delodajalca, če je zavarovančeva invalidnost, telesna okvara, potreba po tuji pomoči in postrežbi ali smrt posledica tega, ker niso bili izvedeni ukrepi za varnost in zdravje pri delu ali drugi ukrepi, predpisani ali odrejeni za varnost ljudi.

(2) Zavod ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od delodajalca tudi, če nastane škoda zaradi tega, ker je bilo delovno razmerje sklenjeno brez predpisanega zdravstvenega pregleda z osebo, ki zdravstveno ni bila zmožna za opravljanje določenih del oziroma nalog, kar se je pozneje ugotovilo.

(3) Zavod ima pravico zahtevati povrnitev povzročene škode od delodajalca, če je škoda nastala zato, ker mu delodajalec ni dal podatkov oziroma je dal neresnične podatke o dejstvih, od katerih je odvisna pridobitev, odmera ali izguba pravice.

273. člen

(Izključitev kritja zavarovanega primera)

(1) V primerih iz prejšnjih dveh členov se šteje, da je imel zavod škodo, ne glede na to, da je zavarovani primer pokrit z zavarovanjem po tem zakonu.

(2) Zavod zahteva povrnitev povzročene škode od zavarovanca, ki je sam dolžan dajati podatke v zvezi z zavarovanjem, če je škoda nastala zato, ker ni dal podatkov ali je dal neresnične podatke.

(3) Za povrnitev povzročene škode je solidarno odgovorna tudi oseba, ki je kot priča s pravnomočno sodbo obsojena za kaznivo dejanje krive izpovedbe, če je bilo na podlagi takšne izpovedbe komu priznano neko obdobje v pokojninsko dobo in je bila na podlagi tako priznanega obdobja uveljavljena pokojnina, do katere tisti, ki jo je dobil, ni imel pravice, ali je bila uveljavljena večja pokojnina od tiste, do katere je imel pravico.

274. člen

(Ugotavljanje odškodnine)

(1) Pri ugotavljanju pravice do povrnitve škode, povzročene zavodu, se uporabljajo določbe zakona o obligacijskih razmerjih, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Odškodnina, ki jo ima zavod pravico zahtevati v primerih iz 271. do 273. člena tega zakona, obsega nastale stroške in celotne zneske pokojnine oziroma drugih dajatev, ki jih izplačuje zavod.

(3) Če pomeni povzročena škoda obveznost zavoda za izplačevanje pokojnine ali drugih dolgoročnih dajatev, lahko zavod zahteva odškodnino v skupnem znesku. Ta znesek se odmeri tako, da ustreza priznani pokojnini oziroma drugi dajatvi in povprečnemu trajanju uživanja pokojnine oziroma druge dajatve, ne glede na starost uživalca.

(4) Pri ugotavljanju višine odškodnine po prejšnjih dveh odstavkih se upošteva dopolnjena pokojninska doba zavarovanca.

(5) Če zavod ugotovi, da je nastala škoda, zahteva od zavarovanca ali delodajalca, da jo povrne v določenem roku. Če škoda ni povrnjena v določenem roku, uveljavlja zavod odškodninski zahtevek pred pristojnim sodiščem.

275. člen

(Povrnitev preplačil)

(1) Oseba, ki ji je bil na račun zavoda izplačan denarni znesek, do katerega ni imela pravice, mora vrniti prejeti znesek v skladu z določbami zakona o obligacijskih razmerjih.

(2) Zavod preveč izplačani znesek iz prejšnjega odstavka pobota s pokojninskimi prejemki upravičenca.

(3) Zavod izda odločbo o ugotovitvi preplačila, v kateri je določen znesek preplačila in način, po katerem mu bo preplačilo povrnjeno.

(4) Pritožba zoper odločbo iz prejšnjega odstavka ne zadrži izvršitve.

(5) V primeru, ko oseba uživa pokojnino ali kakšno drugo pravico iz obveznega zavarovanja, lahko zavod odloči, da se preplačilo povrne v obrokih, ki se odtegujejo od navedenih prejemkov.

276. člen

(Odškodninska odgovornost zavoda)

(1) Zavod odgovarja za škodo, ki jo povzroči zavarovancu pri opravljanju ali v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti, v skladu z določbami zakona o obligacijskih razmerjih.

(2) Če je zavod dolžan denarno dajatev ali dajatev v višjem znesku izplačati za nazaj na podlagi odločbe druge stopnje o priznanju pravice ali po odločbi sodišča, pa do izdaje ustrezne odločbe na prvi stopnji ni prišlo zaradi ravnanja zavarovanca oziroma vlagatelja, delodajalca oziroma druge osebe, se upravičencu izplača v breme zavoda odškodnina v višini obračunanih zamudnih obresti od dneva, ko bi posamezni znesek bil izplačan, pa do izvršitve odločbe.

(3) Če je vzrok za izdajo neustrezne oziroma nepravočasne odločbe sporen, ima zavod pravico terjati izplačano odškodnino zaradi plačila zamudnih obresti od odgovornih oseb.

(4) Zavod je dolžan odškodnino iz drugega odstavka tega člena izplačati v 60 dneh po plačilu denarnih dajatev.

277. člen

(Zamudne obresti)

(1) Če zavod ne izplača priznanih pokojninskih prejemkov v roku 60 dni od dneva, ko je postala odločba o priznanju pravice izvršljiva, je dolžan izplačati prejemniku zamudne obresti na zapadle prejemke ali ga v istem roku pozvati, da sporoči potrebne podatke oziroma da prejemke dvigne na blagajni zavoda.

(2) Zamudne obresti se odmerijo po zakonu od naslednjega dne po izteku roka iz prejšnjega odstavka.

DVANAJSTI DEL
DODATNO POKOJNINSKO ZAVAROVANJE

I. poglavje
Splošna določba

278. člen

(Pojem dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) S tem zakonom se urejajo tiste oblike obveznega in prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, ki sodijo skladno z določbo druge alinee 1. člena tega zakona v sistem pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(2) Ta zakon ne ureja tistih pokojninskih zavarovanj, ki so jih do uveljavitve tega zakona pod nazivom »pokojninska zavarovanja« izvajale zavarovalnice in sodijo skladno z določbami odredbe o uvrščanju posameznih zavarovalnih vrst v zavarovalne skupine in zavarovalne razrede (Uradni list RS, št. 5/95) med življenjska zavarovanja.

II. poglavje
Obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje

1. **Splošne določbe**

279. člen

(Pojem obveznega dodatnega zavarovanja)

Obvezno dodatno zavarovanje po tem zakonu je zbiranje prispevkov delodajalcev zato, da bi se iz zbranih sredstev zagotavljale pravice do poklicne pokojnine oziroma druge pravice, ki bi jih poleg pravic iz obveznega zavarovanja uživali zavarovanci, ki opravljajo posebno težka in zdravju škodljiva dela, in zavarovanci, ki opravljajo dela, ki jih po določeni starosti ni moč uspešno poklicno opravljati.

280. člen

(Krog zavarovancev obveznega dodatnega zavarovanja)

(1) V obvezno dodatno zavarovanje se pod pogoji, določenimi s tem zakonom, vključijo zavarovanci, ki opravljajo posebno težka in zdravju škodljiva dela, in zavarovanci, ki opravljajo dela, ki jih po določeni starosti ni moč uspešno poklicno opravljati.

(2) Delovna mesta, na katerih se zavarovanci vključijo v obvezno dodatno zavarovanje zaradi težavnosti ali škodljivosti dela, je možno določiti v primerih, ko so izpolnjeni naslednji pogoji:

– da obstajajo v zvezi z opravljanjem del znatnejši škodljivi vplivi na zdravstveno stanje in delovno zmožnost delavcev, kljub temu, da so bili uporabljeni vsi splošni in posebni varstveni ukrepi, določeni s predpisi, in drugi ukrepi, s katerimi jih je mogoče odpraviti ali zmanjšati;

– da opravljajo delavci dela v težkih in zdravju škodljivih razmerah neposredno ob virih škodljivih vplivov v nepretrganem delovnem procesu;

– da se opravlja delo v okoliščinah iz prejšnjih dveh alinei polni delovni čas, pri tem pa se za polni delovni čas šteje tudi delovni čas, krajši kot polni delovni čas, določen z zakonom in kolektivnimi pogodbami, če je tako določeno zaradi posebnih delovnih pogojev.

(3) Seznam delovnih mest iz prejšnjega odstavka določi minister, pristojen za delo, s soglasjem reprezentativnih sindikatov in združenj delodajalcev.

281. člen

(Prispevki za obvezno dodatno zavarovanje)

(1) Zavezanci za plačilo prispevkov za obvezno dodatno zavarovanje so delodajalci.

(2) Prispevki za obvezno dodatno zavarovanje imajo enak davčni status kot prispevki za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

282. člen

(Postopek za vključitev v obvezno dodatno zavarovanje)

(1) Delovna mesta, za katera so delodajalci dolžni plačevati prispevke za obvezno dodatno zavarovanje, so vsa tista, za katera se je ob uveljavitvi tega zakona štela zavarovalna doba s povečanjem.

(2) Posebna komisija lahko na podlagi meril in kriterijev, ki jih določi Vlada Republike Slovenije, poleg delovnih mest iz prejšnjega odstavka, določi tudi druga delovna mesta, za katera je obvezna vključitev v dodatno pokojninsko zavarovanje, oziroma ugotovi, da niso več izpolnjeni pogoji iz 280. člena tega zakona.

(3) Z zakonom se lahko poleg delovnih mest iz prejšnjega odstavka tega člena določijo nova delovna mesta, na katerih se zavarovanci vključijo v obvezno dodatno zavarovanje v primerih, ko je uspešno opravljanje dejavnosti omejeno z določeno starostjo, ker gre za dela v tistih poklicih, v katerih fiziološke funkcije organizma zaradi narave in teže dela v tolikšni meri pešajo, da delavcu onemogočajo nadaljnje uspešno opravljanje iste poklicne dejavnosti po dopolnitvi določene starosti.

(4) Posebno komisijo za ugotavljanje obveznosti dodatnega pokojninskega zavarovanja iz drugega odstavka tega člena imenuje minister, pristojen za delo.

283. člen

(Pravice iz obveznega dodatnega zavarovanja)

(1) Na podlagi obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja pripada zavarovancem pravica do poklicne

pokojnine. Zavarovancem se čas obveznega dodatnega zavarovanja upošteva kot dodana doba za pridobitev pravic iz obveznega zavarovanja skladno s četrtim odstavkom 193. člena tega zakona.

(2) Kriteriji za določanje višine in oblike poklicne pokojnine se določijo s pokojninskim načrtom.

(3) Pravice iz obveznega dodatnega zavarovanja se izplačujejo v obliki:

– poklicne pokojnine, ki se izplačuje uživalcu poklicne pokojnine v mesečnih zneskih od pridobitve poklicne pokojnine do izpolnitve pogojev za pridobitev pokojnine v obveznem zavarovanju;

– znižane poklicne pokojnine, ki se izplačuje v mesečnih zneskih od upokojitve v obveznem zavarovanju do zavarovančeve smrti.

(4) Uživalec poklicne pokojnine se lahko ob pridobitvi pravice do poklicne pokojnine v skladu s pokojninskim načrtom odloči tudi za drugačno obliko izplačila poklicne pokojnine. V primeru, da bo odložil začetek uživanja poklicne pokojnine, mu delodajalec ni več dolžan plačevati prispevkov za obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje.

(5) Uživalec poklicne pokojnine je v času od poklicne upokojitve do upokojitve v obveznem zavarovanju zdravstveno zavarovan in se mu od mesečnega zneska poklicne pokojnine obračunavajo prispevki v skladu z zakonom, ki ureja plačilo prispevkov za socialno varnost.

(6) Zavarovanec, ki se invalidsko upokoji, ima pravico do izplačila odkupne vrednosti enot premoženja na osebnem računu, izračunane na način, določen v tretjem odstavku 320. člena tega zakona.

(7) V primeru smrti zavarovanca v času do poklicne upokojitve, se izplača dedičem odkupna vrednost enot premoženja na osebnem računu umrlega zavarovanca, izračunana na način, določen v tretjem odstavku 320. člena tega zakona.

284. člen

(Pokojninski načrt obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Pokojninski načrt obveznega dodatnega zavarovanja mora vsebovati poleg postavk iz prejšnjega člena tega zakona tudi:

– način izračuna poklicne pokojnine,

– minimalni zajamčeni donos na vplačane prispevke,

– pogoje za pridobitev poklicne pokojnine,

– oblike izplačila poklicne pokojnine,

– investicijsko strategijo obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja,

– višino prispevkov za posamezna delovna mesta.

(2) Pogoji za pridobitev poklicne pokojnine ne smejo biti določeni različno glede na spol zavarovanca.

(3) Pokojninski načrt obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja aktuarsko potrdi Urad za zavarovalni nadzor pri ministrstvu za finance, sprejme pa ga minister, pristojen za delo.

(4) Za pravice, določene v pokojninskem načrtu obveznega pokojninskega zavarovanja, jamči država.

2. **Upravljanje sklada**

285. člen

(Sklad obveznega dodatnega zavarovanja)

(1) Obvezno dodatno zavarovanje izvaja sklad obveznega dodatnega zavarovanja (v nadaljevanju: sklad), ki se oblikuje z dnem uveljavitve tega zakona kot vzajemni pokojninski sklad.

(2) Sklad je premoženje, ki je financirano s sredstvi, zbranimi z vplačilom premij obveznega dodatnega zavarovanja oziroma ustvarjenimi z upravljanjem s temi sredstvi, in je namenjeno izključno kritju obveznosti do zavarovancev obveznega dodatnega zavarovanja.

(3) Sklad je v lasti zavarovancev obveznega dodatnega zavarovanja, članov sklada.

(4) Za potrebe izvajanja dodatnega obveznega zavarovanja sklad vzpostavi in obdeluje naslednje evidence:

– evidenco zavarovancev,

– evidenco zavezancev za plačilo prispevkov.

(5) Evidenca zavarovancev vsebuje:

– osebne podatke: ime in priimek, rojstne podatke, enotno matično številko občana oziroma enotno matično številko tujca, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, državljanstvo;

– davčno številko;

– podatke o zaposlitvi: podjetje, delovno mesto, plača;

– podatke o pokojninski dobi;

– številko dokumenta o sklenitvi zavarovanja.

(6) Evidenca zavezancev za plačilo prispevkov vsebuje:

– ime in sedež;

– registrsko številko;

– davčno številko.

(7) Osebni podatki se zbirajo praviloma neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo, podatki, ki se nanašajo na delovno razmerje, se zbirajo na podlagi podatkov delodajalcev, podatki o pokojninski dobi se črpajo iz matične evidence pri zavodu, podatki o pravilnosti obračunanih prispevkov se pridobijo iz davčne evidence.

(8) Podatki se hranijo 10 let po zadnjem izplačilu poklicne pokojnine oziroma odkupne vrednosti enot premoženja.

286. člen

(Upravljavec sklada)

(1) Sklad obveznega dodatnega zavarovanja v svojem imenu in za račun zavarovancev in drugih upravičencev upravlja kapitalski sklad ločeno od drugega premoženja kapitalskega sklada.

(2) Posli upravljanja sklada obsegajo:

– zbiranje premij obveznega dodatnega zavarovanja in vodenje osebnih računov zavarovancev – članov sklada,

– upravljanje s premoženjem sklada,

– izplačevanje poklicnih pokojnin oziroma odkup pokojninske rente.

(3) Kapitalski sklad lahko posle iz druge alinee prejšnjega odstavka s pogodbo prenese na družbo za upravljanje, ki ima dovoljenje za upravljanje investicijskih skladov v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

287. člen

(Stroški upravljanja sklada)

(1) Kapitalski sklad je upravičen do povračila vstopnih in izstopnih stroškov kakor tudi do letne provizije za upravljanje sklada.

(2) Za obračunavanje stroškov in provizije iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja določba 318. člena tega zakona.

288. člen

(Obveščanje in poslovanje sklada)

(1) Delodajalec je dolžan obveščati sklad o vsaki novi zaposlitvi in prerazporeditvi delavca na delovno mesto, za katero je dolžan skleniti obvezno dodatno pokojninsko zavarovanje po tem zakonu. V primeru, da je bil sklad o tem obveščen z zamudo, je delodajalec dolžan poravnati zaostale premije skupaj z zamudnimi obrestmi od dneva razporeditve delavca.

(2) Za namen določitve poklicne pokojnine in znižane poklicne pokojnine je zavod dolžan skladu pravočasno posredovati podatke o datumu pridobitve pravice do starostne upokojitve ter druge podatke, ki vplivajo na pridobitev in uživanje poklicne pokojnine.

(3) Za poslovanje sklada se smiselno uporabljajo določbe 319. člena in členov od 321. do 327. člena tega zakona.

289. člen

(Nadzor nad poslovanjem sklada)

(1) Nadzor nad poslovanjem sklada izvaja minister, pristojen za delo.

(2) Pravilnost izvajanja naložb in pravilnost vrednotenja naložb nadzoruje in preverja agencija za trg vrednostnih papirjev.

(3) Pravilnost poslovanja sklada z vidika davčnih predpisov na področju dodatnega pokojninskega zavarovanja nadzoruje Davčna uprava Republike Slovenije.

290. člen

(Poslovna poročila sklada)

Za poslovna poročila sklada se uporabljajo določbe tega zakona o poslovnem poročilu in računovodskih izkazih vzajemnega pokojninskega sklada prostovoljnega dodatnega zavarovanja.

291. člen

(Drugi nosilci obveznega dodatnega zavarovanja)

(1) Obvezno dodatno zavarovanje po tem zakonu lahko izvaja tudi pokojninska družba, ustanovljena v skladu s tem zakonom, ki pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije.

(2) Soglasje iz prejšnjega odstavka omogoča uveljavitev davčnih olajšav za obvezna dodatna pokojninska zavarovanja po tem zakonu.

(3) Prošnji za izdajo soglasja je potrebno priložiti:

– statut pokojninske družbe;

– potrjen pokojninski načrt obveznega dodatnega zavarovanja iz 284. člena tega zakona,

– pisna soglasja delodajalcev, ki bodo plačevali prispevke za obvezno dodatno zavarovanje za najmanj 5000 zavarovancev;

– pisno soglasje reprezentativnih sindikatov v dejavnostih, v katerih so delovna mesta zavarovancev iz prejšnje alinee;

– poslovni načrt sklada vključno s projekcijo poslovanja sklada za triletno obdobje,

– imena članov uprave in nadzornega sveta pokojninske družbe,

– imena fizičnih oseb, ki bodo poleg uprave vodile pokojninske družbe,

– dokumentacijo, iz katere je razvidno, da bo pokojninska družba kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati posle obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja,

– pogodbo z družbo za upravljanje v primerih, ko pokojninska družba ne bo sama upravljala s sredstvi za obvezno dodatno zavarovanje.

III. poglavje

Prostovoljno dodatno zavarovanje

1. **Splošne določbe**

292. člen

(Področje urejanja)

(1) V tem poglavju se urejajo tiste oblike prostovoljnega dodatnega pokojninskega zavarovanja, pri katerih zavarovanci, vključeni v to obliko zavarovanja, in delodajalci, ki v korist zavarovancev, vključenih v prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje, plačujejo premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja, pridobijo davčne olajšave po tem zakonu.

(2) V tem poglavju se določajo tudi pogoji za ustanovitev pokojninskih skladov, ureja način njihovega poslovanja ter upravljanje s temi skladi.

(3) Členi od 295 do 301 ter določbe prvega, tretjega in četrtega odstavka 377. člena tega poglavja se smiselno uporabljajo tudi za sklad obrtnikov.

293. člen

(Pojem)

(1) Prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje predstavlja po tem zakonu zbiranje denarnih sredstev na osebnih računih zavarovancev, vključenih v to obliko zavarovanja, z namenom, da se jim ob dopolnitvi določene starosti ali v drugih primerih, določenih v pokojninskem načrtu, zagotovijo dodatne pokojnine ali druge v tem zakonu določene pravice (v nadaljevanju: prostovoljno dodatno zavarovanje).

(2) Individualno prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje je zavarovanje, v katerega se lahko vključi samostojno vsak posameznik iz 294. člena tega zakona (v nadaljevanju: individualno zavarovanje).

(3) Kolektivno prostovoljno dodatno pokojninsko zavarovanje je zavarovanje, v katerega se vključijo posamezniki iz 294. člena tega zakona preko delodajalca, ki v celoti ali delno financira pokojninski načrt (v nadaljevanju: kolektivno zavarovanje). V kolektivno zavarovanje se ne more vključiti posameznik, samozaposlena oseba in posameznik, ki je pretežni lastnik podjetja, zavoda ali zadruge, v kateri je zaposlen. Za pretežnega lastnika podjetja, zavoda ali zadruge se šteje oseba, če je imetnik poslovnega deleža, delnic ali drugih pravic, na podlagi katerih ima 25% glasovalnih pravic ali 25% delež v kapitalu določene pravne osebe.

294. člen

(Zavarovanci prostovoljnega dodatnega zavarovanja)

(1) V prostovoljno dodatno zavarovanje po tem zakonu se lahko vključi le zavarovanec ali uživalec pravic iz obveznega pokojninskega zavarovanja.

(2) Pogoji za pridobitev pravic iz prostovoljnega dodatnega zavarovanja ne smejo biti določeni različno glede na spol zavarovanca.

2. **Pokojninski načrt**

2.1. *Skupne določbe*

295. člen

(Pokojninski načrt)

Pokojninski načrt določa pogoje za pridobitev pravic iz prostovoljnega dodatnega zavarovanja, vrsto in obseg teh pravic ter postopek za njihovo uveljavitev.

296. člen

(Predmet in vsebina pokojninskega načrta)

(1) Prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu mora kriti izplačilo dodatne starostne pokojnine iz 362. člena tega zakona. Prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu lahko poleg izplačila dodatne starostne pokojnine krije tudi izplačilo predčasne starostne pokojnine iz 363. člena tega zakona za čas od pridobitve pravice do predčasne starostne pokojnine do pridobitve pravice do pokojnine po predpisih o obveznem pokojninskem zavarovanju.

(2) Prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu lahko poleg izplačil iz prejšnjega odstavka krije tudi izplačilo dodatne invalidske pokojnine iz 364. člena tega zakona oziroma dodatne družinske pokojnine iz 365. člena tega zakona.

(3) Pokojninski načrt mora vsebovati:

– opredelitev, ali je pokojninski načrt namenjen individualnemu ali kolektivnemu zavarovanju,

– pogoje za vključitev v pokojninski načrt,

– razčlenitev zavarovalne premije za posamezne nevarnosti,

– način in roke za plačevanje premije ter pravne posledice, če premija ni plačana,

– določbo, da so pravice iz prostovoljnega dodatnega zavarovanja po pokojninskem načrtu neprenosljive razen v primerih določenih s tem zakonom,

– prepoved zastave police prostovoljnega dodatnega zavarovanja, ki jo zavarovanec pridobi z vključitvijo v prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu oziroma prepoved zastave pravic iz enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, vpisanih na osebnem računu zavarovanca,

– druge določbe, ki jih morajo vsebovati splošni zavarovalni pogoji po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

(4) Pokojninski načrt mora v zvezi z zavarovanjem iz prvega odstavka tega člena obsegati:

– opredelitev zavarovanja kot zavarovanja, pri katerem zavarovanec prevzema naložbeno tveganje,

– določila, ki sestavljajo izjavo o naložbeni politiki iz 298.a člena tega zakona,

– zajamčeni donos,

– najvišjo višino stroškov, ki jih zaračunava izvajalec pokojninskega načrta,

– pogoje za pridobitev pravice do dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne dodatne starostne pokojnine,

– način izračuna odkupne vrednosti,

– način izračunavanja pokojninske rente,

– določbo ali bo pokojninsko rento izplačeval izvajalec pokojninskega načrta ali pa bo izvajalec pokojninskega načrta v imenu in za račun zavarovanca z zavarovalnico sklenil ustrezno zavarovalno pogodbo,

– pogoje za prenehanje zavarovanja pred pridobitvijo pravice do dodatne starostne pokojnine oziroma predčasne starostne pokojnine, in pravice zavarovanca oziroma upravičencev v takšnih primerih.

(5) Pokojninski načrt mora v zvezi z zavarovanjem iz drugega odstavka tega člena obsegati:

– pogoje za pridobitev pravice do dodatne invalidske pokojnine oziroma dodatne družinske pokojnine,

– pogoje za prenehanje zavarovanja pred pridobitvijo pravice do dodatne invalidske pokojnine oziroma dodatne družinske pokojnine, in pravice zavarovanca oziroma upravičencev v takšnih primerih,

– sestavine iz četrte, šeste, sedme in osme alinee prejšnjega odstavka.

297. člen

(Odobritev pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt, na podlagi katerega se lahko uveljavljajo davčne olajšave, mora odobriti minister, pristojen za delo.

(2) Zahtevo za odobritev pokojninskega načrta vloži izvajalec tega načrta.

(3) Če izvajalec pokojninskega načrta še ni vpisan v sodni register, vloži zahtevo iz prejšnjega odstavka njegov ustanovitelj.

(4) Minister, pristojen za delo, odobri pokojninski načrt, če ugotovi, da je pokojninski načrt v skladu s tem zakonom.

(5) Minister, pristojen za delo, mora izdati odločbo o odobritvi pokojninskega načrta najkasneje v roku 60 dni od dneva prejema popolne zahteve za odobritev.

(6) Pokojninski načrt iz četrtega odstavka tega člena se vpiše v register, ki ga vodi ministrstvo, pristojno za delo.

(7) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za vse kasnejše spremembe pokojninskega načrta iz prvega odstavka tega člena.

298. člen

(Naložbeno tveganje in zajamčeni donos)

(1) Prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu iz prvega odstavka prejšnjega člena, je oblika prostovoljnega pokojninskega zavarovanja, pri kateri zavarovanec prevzema naložbeno tveganje z zajamčenim donosom na vplačano čisto premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja in pridobi pravico do dodatne starostne pokojnine iz 362. člena tega zakona.

(2) Čista premija prostovoljnega dodatnega zavarovanja iz prejšnjega odstavka (v nadaljnjem besedilu: čista premija) je vplačana premija prostovoljnega dodatnega zavarovanja, zmanjšana za vstopne stroške, ki pripadajo izvajalcu pokojninskega načrta v skladu s tem zakonom.

(3) Zajamčeni donos iz prvega odstavka tega člena mora biti izražen z letno stopnjo donosnosti, za katero jamči upravljavec pokojninskega sklada.

(4) Letna stopnja donosnosti iz prejšnjega odstavka ne sme biti nižja od 40% povprečne letne obrestne mere na državne vrednostne papirje z dospelostjo nad enim letom (minimalna zajamčena donosnost).

(5) Minister, pristojen za finance, predpiše pravila, ki se nanašajo na izračun povprečnega donosa na državne vrednostne papirje iz prejšnjega odstavka v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona.

(6) Minister, pristojen za finance, objavi najkasneje do 15. v mesecu minimalno zajamčeno donosnost iz četrtega odstavka tega člena za pretekli mesec.

(7) Če prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu krije tudi izplačilo dodatne invalidske pokojnine oziroma dodatne družinske pokojnine, se za ta zavarovanja ne uporabljajo določbe prejšnjih odstavkov tega člena, določbe 307. do 336. člena ter določbe 352., 353. in 356. člena tega zakona.

(8) Če je v primeru iz prejšnjega odstavka izvajalec pokojninskega načrta vzajemni pokojninski sklad, mora upravljavec tega sklada:

– v imenu in za račun zavarovanca skleniti polico življenjskega zavarovanja, po kateri zavarovanec oziroma upravičenec pridobi pravico do dodatne invalidske pokojnine oziroma dodatne družinske pokojnine ter

– v imenu in za račun zavarovalca vplačevati premijo za to zavarovanje.

(9) Če prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu krije tudi izplačilo predčasne starostne pokojnine, se za ta zavarovanja smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za zavarovanje iz prvega odstavka tega člena.

298.a člen

(Izjava o naložbeni politiki)

(1) Izvajalec pokojninskega načrta iz 297. člena tega zakona (v nadaljevanju: izvajalec pokojninskega načrta) mora sprejeti izjavo o naložbeni politiki in jo posredovati nadzornemu organu iz prvega ali drugega odstavka 377. člena tega zakona.

(2) Izjava iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti:

– največje dopustne izpostavljenosti iz prvega odstavka 306.č člena tega zakona,

– razporeditev naložb glede na vrsto in trajanje obveznosti,

– načela in obseg odstopanja od razporeditve (taktična razporeditev),

– določitev posameznih vrst tveganj,

– opis postopkov za obvladovanje posameznih vrst tveganj,

– metode ocenjevanja tveganj,

– predvideno izpostavljenost članov oziroma zavarovancev vrstam tveganj iz četrte alinee tega odstavka.

(3) Izvajalec pokojninskega načrta mora izjavo o naložbeni politiki preveriti in po potrebi spremeniti vsaj vsaka tri leta. O tem mora obvestiti pristojni organ iz prvega ali drugega odstavka 377. člena tega zakona.

(4) Izvajalec pokojninskega načrta lahko kadarkoli ob predhodnem soglasju nadzornega organa iz prvega ali dru-

gega odstavka 377. člena tega zakona izjavo o naložbeni politiki spremeni.

(5) V primeru spremembe izjave o naložbeni politiki glede prve in druge alinee drugega odstavka tega člena, mora izvajalec pokojninskega načrta najmanj 30 dni pred začetkom uporabe spremenjene naložbene politike o tem predhodno obvestiti zavarovance pokojninskega načrta, na katere se izjava nanaša.

(6) Podrobnejšo vsebino izjave o naložbeni politiki predpiše Agencija.

298.b člen

(Redno obveščanje članov in zavarovancev)

(1) Izvajalec pokojninskega načrta mora članu oziroma zavarovancu enkrat letno po stanju na dan 31. decembra posameznega leta izdati:

– potrdilo o številu enot premoženja, vpisanih na posameznih osebnih računih individualnega in kolektivnega zavarovanja člana oziroma zavarovanca, in obračun vplačanih premij v tem letu tega pokojninskega načrta;

– obračun vplačanih premij kolektivnega zavarovanja v posameznem letu in vrednost sredstev na računu člana oziroma zavarovanca, ki so posledica delodajalčevega financiranja, tudi delodajalcu;

– informacije o ciljni višini pričakovane dodatne starostne pokojnine na podlagi enotnih pravil in predpostavk, ki jih določi minister, pristojen za delo;

– obvestilo o vseh spremembah pokojninskega načrta v preteklem letu.

(2) Posamezno potrdilo iz prejšnjega odstavka je legitimacijski papir za uveljavljanje pravic iz prostovoljnega dodatnega zavarovanja ter za uveljavljanje davčnih olajšav.

(3) Izvajalec pokojninskega načrta mora enkrat letno izdati:

– povzetek letnega poslovnega poročila izvajalca pokojninskega načrta članom oziroma zavarovancem;

– revidirano letno poročilo delodajalcu, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja.

(4) Izvajalec pokojninskega načrta iz 297. člena tega zakona mora ob rednem prenehanju zavarovanja članu oziroma zavarovancu posredovati informacijo o pravicah iz naslova zavarovanja in možnostih izplačila.

298.c člen

(Obveščanje članov in zavarovancev na zahtevo)

Na zahtevo člana oziroma zavarovanca mu mora izvajalec pokojninskega načrta omogočiti dostop do:

– izjave o naložbeni politiki iz 298.a člena tega zakona,

– revidiranega letnega poročila izvajalca pokojninskega načrta, katerega član je zavarovanec,

– informacije o dejanski izpostavljenosti tveganju pokojninskega načrta,

– informacije o ciljni višini pričakovane dodatne starostne pokojnine na podlagi enotnih pravil in predpostavk, ki jih določi minister, pristojen za delo,

– informacije o pravicah v primeru prenehanja zaposlitve in možnostih prenosa sredstev v drug pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja.

2.2. *Financiranje pokojninskega načrta*

299. člen

(Premija prostovoljnega dodatnega zavarovanja)

(1) Premija prostovoljnega dodatnega zavarovanja je denarni znesek, ki ga plačuje zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja, na podlagi katerega pridobi pravice iz prostovoljnega dodatnega zavarovanja po tem zakonu.

(2) Premijo ali del premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja lahko v korist zavarovanca prostovoljnega dodatnega zavarovanja plačuje tudi delodajalec, pri kateremu je zavarovanec zaposlen oziroma pravna oseba ali državni organ, pri katerem zavarovanec poklicno opravlja določeno funkcijo (v nadaljevanju: delodajalec), na način in pod pogoji določenimi v tem zakonu.

300. člen

(Plačevanje premije)

(1) Premija prostovoljnega dodatnega zavarovanja se določi in plačuje za koledarski mesec, lahko pa se plača tudi v višini polletne ali celoletne premije, če je tako določeno s pokojninskim načrtom.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za obdobje koledarskega leta lahko plačajo tudi dodatne premije v enkratnem znesku, če je tako določeno s pokojninskim načrtom.

301. člen

(Višina premije in davčne olajšave)

(1) Znesek mesečne premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja, ki se plačuje po pokojninskem načrtu iz prvega odstavka 297. člena tega zakona, v koledarskem letu ne sme biti nižji od 3.683 tolarjev.

(2) Znesek davčne olajšave za premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja, vplačane v koledarskem letu, lahko znaša največ 24% obveznih prispevkov za pokojninsko in invalidsko zavarovanje za zavarovanca, oziroma 5,844% pokojnine zavarovanca, vendar ne več kot 441.958 tolarjev letno.

(3) **(Opomba: tretji odstavek se ne uporablja – glej ZDoh-1-UPB2.)**

(4) Če je v koledarskem letu znesek vplačane premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja višji od zneska davčne olajšave, določene v drugem odstavku tega člena, se lahko olajšava uveljavi le za tisti del premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja, ki ne presega zneska olajšave, določene v drugem odstavku tega člena.

(5) Če plačujeta premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja tako delodajalec kot zaposleni, se pri določitvi maksimalne višine premije, za katero se prizna davčna olajšava po tem zakonu, upošteva kumulativni znesek vplačanih premij.

(6) Če v primeru iz prejšnjega odstavka skupni znesek vplačanih premij presega najvišjo premijo iz drugega odstavka tega člena, lahko zavarovanec uveljavlja davčne olajšave samo od tistega dela vplačane premije, ki je enaka razliki med najvišjo premijo in premijo, ki jo je zanj vplačal delodajalec.

(7) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi v primeru, ko je zavarovanec istočasno vključen v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in v pokojninski načrt individualnega zavarovanja.

(Opomba: v delu, ki se nanaša na dohodnino, se ta člen preneha uporabljati – ZDoh-1-UPB2.)

2.3. *Pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja*

302. člen

(Pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja)

(1) Delodajalec oblikuje pokojninski načrt za svoje zaposlene, s tem da se na način, določen v drugem odstavku 303. člena tega zakona, zaveže, da bo financiral ta pokojninski načrt tako, da bo delno ali v celoti plačeval premijo prostovoljnega dodatnega zavarovanja, določeno v tem pokojninskem načrtu, v korist svojih zaposlenih, ki so se vključili v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja.

(2) Delodajalec, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 310. člena tega zakona ali več delodajalcev skupaj, lahko samostojno oblikuje pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja, ki ga izvaja zaprt vzajemni pokojninski sklad.

(3) Delodajalec lahko oblikuje pokojninski načrt tudi tako, da pristopi k odobrenemu pokojninskemu načrtu kolektivnega zavarovanja, ki ga izvaja zavarovalnica, pokojninska družba ali odprt vzajemni pokojninski sklad. Za sklenitev pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta iz prejšnjega stavka se ne uporablja določba šestega odstavka 304. člena tega zakona.

(4) Pravico do vključitve v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja morajo pod enakimi pogoji imeti vsi zaposleni pri tem delodajalcu.

(5) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se lahko kot pogoj za uveljavitev pravice do vključitve v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja določi, da mora biti zaposleni v delovnem razmerju pri delodajalcu iz prvega odstavka tega člena določeno časovno obdobje, ki pa ne sme biti daljše od enega leta.

(6) Vključitev v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja ne sme biti pogoj za sklenitev delovnega razmerja pri delodajalcu.

(7) Za pridobitev davčnih olajšav po tem zakonu mora delodajalec ob uveljavljanju davčnih olajšav dokazati, da je bilo v obdobju koledarskega leta, za katerega uveljavlja davčne olajšave, v pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja vključenih povprečno najmanj 51% vseh zaposlenih, ki so pri njem v delovnem razmerju.

303. člen

(Oblikovanje pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja)

(1) Če je s pokojninskim načrtom kolektivnega zavarovanja, določeno, da morajo del premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja plačevati tudi zavarovanci prostovoljnega dodatnega zavarovanja, zaposleni pri delodajalcu, ki pokojninski načrt financira, se ta pokojninski načrt oblikuje v skladu s kolektivno pogodbo, sklenjeno med delodajalcem in reprezentativnim sindikatom, organiziranim pri delodajalcu.

(2) Če kolektivna pogodba iz prejšnjega odstavka ni sklenjena, se pokojninski načrt iz prejšnjega odstavka oblikuje v skladu s pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta, ki jo kot pogodbeni stranki skleneta delodajalec in zaposleni.

304. člen

(Sklenitev pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, s strani zaposlenih)

(1) V imenu zaposlenih odloča o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, pristojni organ reprezentativnega sindikata, organiziranega pri delodajalcu.

(2) Če je v družbi organiziranih več reprezentativnih sindikatov, odločajo o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, ti sindikati skupaj.

(3) Če v družbi ni organiziranega reprezentativnega sindikata, odloča o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, svet delavcev, organiziran v skladu z zakonom, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju.

(4) Če v družbi ni organiziranega reprezentativnega sindikata in ne sveta delavcev, odločajo o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, zaposleni neposredno na zboru delavcev.

(5) Sklep o sklenitvi pogodbe mora biti sprejet z večino glasov vseh zaposlenih. Pogodba o oblikovanju pokojninskega načrta, kolektivnega zavarovanja, je s strani zaposlenih sklenjena, ko je sprejet sklep o sklenitvi pogodbe s predpisano večino.

(6) Sklep iz prejšnjega odstavka potrdi notar v notarskem zapisniku. V zapisniku se navede kraj in datum zbora delavcev, notarjevo ime, izid glasovanja in ugotovitev predsedujočega zbora o sprejetju sklepa ter ime osebe, pooblaščene za podpis pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja.

305. člen

(Sklenitev pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, s strani delodajalca)

(1) Na strani delodajalca odloča o sklenitvi pogodbe o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, uprava družbe.

(2) Če je s pogodbo o oblikovanju pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, določeno, da se premija prostovoljnega dodatnega zavarovanja, ki jo plačuje delodajalec, plačuje iz dobička družbe, mora uprava pred sklenitvijo te pogodbe pridobiti soglasje skupščine družbe.

(3) Skupščina lahko da soglasje iz prejšnjega odstavka, če je v statutu družbe oziroma v družbeni pogodbi določeno, da se del dobička nameni prostovoljnemu dodatnemu zavarovanju.

(4) Določbe prejšnjih dveh odstavkov tega člena veljajo za delodajalce, ki so organizirani kot kapitalske družbe po zakonu o gospodarskih družbah.

2.4. *Izvajalci pokojninskega načrta*

306. člen

(Izvajalci pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt iz prvega odstavka 297. člena tega zakona izvajajo pokojninski skladi, ustanovljeni po tem zakonu.

(2) Pokojninski sklad se lahko oblikuje kot vzajemni pokojninski sklad ali ustanovi kot pokojninska družba.

(3) Pokojninski načrt iz prvega odstavka 297. člena tega zakona lahko izvajajo tudi zavarovalnice, ki imajo dovoljenje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

(4) Pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja iz prvega odstavka 297. člena tega zakona lahko izvajajo tudi izvajalci pokojninskega načrta, ustanovljeni po predpisih ene od držav članic EU (v nadaljevanju: držav članic) in v državi, v kateri ima institucija svoj uradni sedež in svojo glavno upravo ali, če nima sedeža, svojo glavno upravo (v nadaljevanju: matična država članica) opravljajo posle dodatnega pokojninskega zavarovanja.

306.a člen

(Izvajanje pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja v eni od držav članic)

(1) Izvajalec pokojninskega načrta, ki že izvaja vsaj en pokojninski načrt, vpisan v poseben register po 370. členu tega zakona, sme svojo dejavnost razširiti na ozemlje vseh držav članic. V drugi državi članici sme izvajati samo pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja.

(2) Preden izvajalec pokojninskega načrta začne izvajati pokojninski načrt v drugi državi članici, mora pri ministru, pristojnem za delo, pridobiti predhodno dovoljenje za opravljanje te dejavnosti v državi, katere socialno in delovno pravo, ki je merodajno za področje poklicnega pokojninskega zavarovanja, se uporablja za odnos med ustanoviteljskim podjetjem in člani (v nadaljevanju: gostiteljska država članica). V svoji prošnji za izdajo dovoljenja po prejšnjem stavku mora izvajalec pokojninskega načrta posredovati naslednje informacije:

– ime države članice oziroma držav članic, v katerih namerava opravljati dejavnosti dodatnega pokojninskega zavarovanja,

– ime podjetja ali drugega subjekta, ki plačuje prispevke v institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, ne glede na to, ali to podjetje ali ta subjekt vključuje eno ali več pravnih ali fizičnih oseb, ki delujejo kot delodajalci ali samozaposleni, ali pa se sestoji iz poljubne kombinacije teh možnosti (v nadaljevanju: ustanoviteljsko podjetje), in

– glavne značilnosti pokojninskega načrta, ki ga izvaja za ustanoviteljsko podjetje.

(3) Po prejemu prošnje iz prejšnjega odstavka minister, pristojen za delo, v treh mesecih posreduje informacije iz prejšnjega odstavka pristojnemu nadzornemu organu gostiteljske države članice in o tem obvesti izvajalca pokojninskega načrta. To stori, če ni nikakršnega dvoma o upravljavskih in organizacijskih vidikih ali finančnem stanju izvajalca pokojninskega načrta in ugledu ter poklicnih kvalifikacijah ali izkušnjah vodstvenega osebja glede na združljivost z dejavnostmi, načrtovanimi v gostiteljski državi članici.

(4) Izvajalec pokojninskega načrta lahko začne opravljati posle iz dodatnega pokojninskega zavarovanja v drugi državi članici šele, ko pristojni organi gostiteljske države članice ministra, pristojnega za delo, seznanijo s predpisi, ki urejajo delovna razmerja in socialno varnost, ki jih je treba upoštevati pri upravljanju pokojninskega načrta v navedeni državi. Ne glede na prvi stavek tega odstavka lahko izvajalec pokojninskega načrta začne opravljati dejavnosti po preteku petih mesecev, potem ko je izvajalec pokojninskega načrta naslovil prošnjo iz drugega odstavka tega člena, vendar mora upoštevati predpise, ki urejajo delovna razmerja in socialno varnost v gostiteljski državi članici.

(5) Izvajalec pokojninskega načrta se ob začetku izvajanja pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja v drugi državi članici vpiše v posebno evidenco, ki jo vodi ministrstvo, pristojno za delo (v nadaljnjem besedilu: evidenca izvajalcev pokojninskega načrta). V evidenco se za vsakega izvajalca pokojninskega načrta in za vsak pokojninski načrt vpišejo podatki o državi članici, v kateri se kolektivno zavarovanje izvaja, podatki o ustanoviteljskem podjetju, za katerega izvajalec pokojninskega načrta izvaja pokojninski načrt, in glavne značilnosti pokojninskega načrta, ki ga izvaja.

(6) Če pristojni organ gostiteljske države članice pri opravljanju dejavnosti slovenskega izvajalca pokojninskega načrta odkrije nepravilnosti, kot je to določeno v prvem odstavku tega člena, in o tem obvesti ministra, pristojnega za delo, ta ob sodelovanju z ostalimi nadzornimi organi iz 377. člena tega zakona in v sodelovanju s pristojnim organom gostiteljske države članice sprejme vse potrebne ukrepe, s katerimi se zagotovi odprava kršitev.

306.b člen

(Izvajanje pokojninskega načrta kolektivnega zavarovanja, s strani izvajalca pokojninskega načrta druge države članice)

(1) Po prejemu prošnje iz tretjega odstavka prejšnjega člena s strani pristojnega organa v eni od držav članic, minister, pristojen za delo, v roku dveh mesecev ta organ seznani z določbami tega zakona, ki urejajo kolektivno dodatno pokojninsko zavarovanje, razen določb, ki se nanašajo na naložbeno politiko.

(2) Izvajalec pokojninskega načrta iz druge države članice sme začeti opravljati posle na ozemlju Republike Slovenije, ko ga pristojni organ matične države članice seznani z določbami iz prejšnjega odstavka. V kolikor ga pristojni organ matične države članice ne seznani v petih mesecih od prejema prošnje, lahko izvajalec prične z opravljanjem dejavnosti brez odobritve.

(3) Nadzor nad izvajanjem dejavnosti izvajalca pokojninskega načrta iz druge države članice na ozemlju Republike Slovenije opravljajo pristojni organi iz 377. člena tega zakona. Ob odkritju nepravilnosti pri poslovanju tujega izvajalca pokojninskega načrta na območju Republike Slovenije, pristojni nadzorni organi iz 377. člena tega zakona o tem nemudoma obvestijo pristojni organ matične države članice.

(4) Če pristojni organ matične države članice ne zagotovi odprave kršitev ali sprejme nezadostne ukrepe za njihovo odpravo, lahko pristojni nadzorni organ iz 377. člena tega zakona po predhodni obvestitvi pristojnega organa matične države članice sprejme ustrezne ukrepe za odpravo kršitev.

306.c člen

(Načela naložbene politike)

Izvajalec pokojninskega načrta mora skrbeti, da je upravljanje s premoženjem skladno z načeli preudarnosti, predvsem da:

– se sredstva nalagajo v največjo in izključno korist zavarovancev,

– se sredstva upravljajo v skladu s pričakovanimi ekonomskimi gibanji in dovoljenim odstopanjem od razporeditve naložb, opredeljene v izjavi iz 298.a člena tega zakona,

– so naložbe, glede na opredeljeno naložbeno politiko, primerno razpršene, in sicer tako znotraj posameznih naložbenih razredov kot med njimi,

– se z vrstami in strukturo naložb zagotavlja najbolj ugodno možno razmerje med donosnostjo in tveganjem, ob upoštevanju likvidnosti,

– se posamezne naložbe presojajo glede na doprinos k tveganju v dobro razpršenem premoženju, in ne samostojno,

– so sredstva v upravljanju po vrstah in strukturi skladna z dospelostmi pričakovanih bodočih obveznosti,

– so je valutna sestava sredstev v upravljanju skladna z valutno sestavo pričakovanih bodočih obveznosti,

– se pri razporeditvi sredstev s pomočjo metod obvladovanja tveganja iz 306.i člena tega zakona oceni in pretehta vpliv novih naložb na celotno premoženje pokojninskega načrta, predvsem z vidika razmerja med donosnostjo in tveganjem,

– se preudarno omejuje pretirano izpostavljenost celotnih naložb do posamezne vrste naložb, posameznega izdajatelja in posamezne skupine izdajateljev.

306.č člen

(Največje dopustne izpostavljenosti po vrstah naložb)

Celotno premoženje je dovoljeno skupaj naložiti:

– do 70% v delnice in podjetniške obveznice, s katerimi se trguje na organiziranih trgih,

– do 30% v naložbe, s katerimi se ne trguje na organiziranih trgih,

– do 30% v sredstva, nominirana v drugih valutah kot v tolarju (euro).

306.d člen

(Največje dopustne izpostavljenosti do posameznih in določenih oseb)

(1) Glede največjih dopustnih izpostavljenosti do posameznih in določenih oseb, vključno z delodajalcem, izvajalcem in upravljavcem, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(2) V primeru povezanih oseb, opredeljenih v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje, se uporabljajo dvakratne največje dopustne izpostavljenosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Pri ugotavljanju izpostavljenosti do posameznih in določenih oseb, s katerimi vrednostnimi papirji se ne trguje na organiziranem trgu, znaša največja dopustna izpostavljenost polovico izpostavljenosti iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(4) V primeru, da je delodajalcev več, je potrebno naložbe v njihove vrednostne papirje preudarno razpršiti.

306.e člen

(Skrbniške storitve)

Izvajalec pokojninskega načrta mora za račun sklada, ki ga upravlja, skleniti pogodbo o opravljanju skrbniških storitev, v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe o upravljanju.

306.f člen

(Ločitev premoženja pokojninskega sklada)

(1) Premoženje pokojninskega sklada mora biti ločeno od premoženja ustanovitelja in upravljavca pokojninskega sklada na način, določen v členih od 306.g do 306.k tega zakona.

(2) Na premoženje pokojninskega sklada je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo terjatev zavarovanca prostovoljnega dodatnega zavarovanja na podlagi sklenjene pogodbe o prostovoljnem dodatnem zavarovanju.

306.g člen

(Ločitev naložb v vrednostne papirje)

(1) Upravljavec pokojninskega sklada mora s Klirinško depotno družbo skleniti pogodbo, na podlagi katere postane član Klirinško depotne družbe in ima v zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, in vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili slednji izdani v nematerialni obliki, naslednje pravice:

– neposredni vpogled v stanje vrednostnih papirjev na računu pokojninskega sklada, ki ga upravlja;

– neposredno izpolnjevanje obveznosti prenosa vrednostnih papirjev, nastalih na podlagi poslov, ki jih je za račun pokojninskega sklada sklenil upravljavec pokojninskega sklada oziroma po njegovem pooblastilu borzno posredniška družba.

(2) Če upravljavec pokojninskega sklada upravlja več pokojninskih skladov, mora zagotoviti, da Klirinško depotna družba za vsakega od teh pokojninskih skladov odpre poseben račun, na katerem se ločeno vodijo stanja vrednostnih papirjev iz prvega odstavka tega člena za vsak pokojninski sklad.

(3) V zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in so bili izdani kot pisne listine, mora upravljavec pokojninskega sklada s pogodbo, ki jo sklene z banko, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov hrambe vrednostnih papirjev, ki niso bili javno ponujeni, pooblastiti le-to za opravljanje vseh poslov v zvezi s hrambo teh vrednostnih papirjev za račun posameznega pokojninskega sklada, ki ga upravlja.

(4) Klirinško depotna družba mora ustanovitelju pokojninskega sklada in nadzornemu organu po tem zakonu, na njihovo zahtevo, posredovati podatke o stanju vrednostnih papirjev na računu pokojninskega sklada ter jim omogočiti pregled tega stanja.

306.h člen

(Poseben denarni račun pokojninskega sklada)

Upravljavec pokojninskega sklada mora pri banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, za vsak pokojninski sklad, ki ga upravlja, odpreti poseben denarni račun pokojninskega sklada, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz poslov v zvezi s premoženjem pokojninskega sklada, in vodi denarna sredstva pokojninskega sklada.

306.i člen

(Obvladovanje tveganja pokojninskega sklada)

(1) Za ugotavljanje, merjenje in obvladovanje tveganj iz naložb, se smiselno uporabljajo določbe o obvladovanju tveganj iz naložb, opredeljene v predpisih o investicijskih skladih in družbah za upravljanje.

(2) Agencija s sklepom določi način za uskladitev s prvim odstavkom tega člena.

306.j člen

(Lastni kapital)

Za določanje lastnega kapitala izvajalca pokojninskega načrta se smiselno uporabljajo določbe o lastnem kapitalu zakona, ki ureja bančništvo oziroma zavarovalništvo.

306.k člen

(Dodatni lastni kapital)

(1) Izvajalec pokojninskega načrta mora glede na velikost sredstev v upravljanju razpolagati z ustreznim dodatnim kapitalom.

(2) Za določanje dodatnega lastnega kapitala izvajalca pokojninskega načrta, se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja investicijske sklade.

(3) Agencija s sklepom predpiše način izračuna in postavke dodatnega lastnega kapitala, ki izhaja iz obveznosti zajamčene donosnosti iz 298. člena tega zakona v višini, kot jo prevzema izvajalec pokojninskega načrta po pokojninskem načrtu.

(4) Če izvajalec pokojninskega načrta po pokojninskem načrtu prevzema obveznosti iz 364. ali 365. člena tega zakona oziroma izplačuje pokojninske rente, mora v ta namen stalno razpolagati z dodatnim lastnim kapitalom, ki presega tehnične rezervacije in po vsoti odgovarja vrstam tveganja.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom predpiše način izračuna in postavke dodatnega lastnega kapitala iz prejšnjega odstavka.

306.l člen

(Uporaba določb)

(1) Če je izvajalec pokojninskega načrta pokojninska družba ali zavarovalnica iz 306. člena, se uporablja določba 318. člena tega zakona.

(2) Če izvajalec pokojninskega načrta iz prejšnjega odstavka izračunava odkupno vrednost iz 320. člena tega zakona z uporabo enot premoženja kritnega sklada, se uporabljajo določbe 319., 320. in 322. člena tega zakona.

(3) Če izvajalec pokojninskega načrta iz prvega odstavka tega člena izračunava odkupno vrednost iz 320. člena tega zakona na podlagi sorazmernega deleža zavarovanca v donosu kritnega sklada, se smiselno uporabljajo določbe 319., 320. in 322. člena tega zakona.

(4) Pokojninska družba ali zavarovalnica v pokojninskem načrtu določi, ali bo upravljala kritni sklad v skladu z drugim ali tretjim odstavkom tega člena.

3. **Vzajemni pokojninski sklad**

3.1. *Splošno*

307. člen

(Vzajemni pokojninski sklad)

(1) Vzajemni pokojninski sklad je premoženje, ki je financirano s sredstvi, zbranimi z vplačilom premij prostovoljnega dodatnega zavarovanja oziroma ustvarjenimi z upravljanjem s temi sredstvi, in je namenjeno kritju obveznosti do zavarovancev prostovoljnega dodatnega zavarovanja.

(2) Vzajemni pokojninski sklad je v lasti zavarovancev prostovoljnega dodatnega zavarovanja. Zavarovanec postane lastnik sorazmernega dela vzajemnega pokojninskega sklada z vplačilom premij prostovoljnega dodatnega zavarovanja.

(3) Vzajemni pokojninski sklad ni pravna oseba.

(4) Vzajemni pokojninski sklad mora imeti najmanj 1000 članov.

(5) Vzajemni pokojninski sklad se oblikuje in upravlja izključno v korist zavarovancev prostovoljnega dodatnega zavarovanja.

(6) Določba četrtega odstavka tega člena se ne uporablja prvo leto po ustanovitvi vzajemnega pokojninskega sklada.

308. člen

(Ime oziroma firma vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Ime oziroma firma vzajemnega pokojninskega sklada mora vsebovati označbo, da gre za vzajemni pokojninski sklad.

(2) Ime oziroma firma drugih pravnih subjektov ne sme vsebovati besed »vzajemni pokojninski sklad« ali besednih zvez, ki bi zavajale v zmoto, da gre za vzajemni pokojninski sklad.

309. člen

(Vrste vzajemnih pokojninskih skladov)

(1) Vzajemni pokojninski sklad je lahko odprti vzajemni pokojninski sklad ali zaprti vzajemni pokojninski sklad.

(2) Zaprti vzajemni pokojninski sklad je tisti vzajemni pokojninski sklad, katerega člani lahko postanejo le zavarovanci prostovoljnega dodatnega zavarovanja, ki so v delovnem razmerju pri delodajalcu, ki je ustanovitelj sklada.

(3) Odprti vzajemni pokojninski sklad je tisti vzajemni pokojninski sklad, ki članstva v skladu ne pogojuje z delovnim razmerjem pri določenem delodajalcu.

3.2. *Oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada*

310. člen

(Ustanovitelji)

(1) Zaprt vzajemni pokojninski sklad lahko ustanovi delodajalec (vsak zase ali skupno), ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, in ki je oblikoval pokojninski načrt iz prvega odstavka 302. člena tega zakona.

(2) Za delodajalca iz prejšnjega odstavka se šteje:

– gospodarska družba, ki je organizirana kot kapitalska družba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, in ki se v skladu z njim šteje za veliko družbo;

– več gospodarskih družb iz prejšnjega odstavka, ki skupno izpolnjujejo pogoje za razvrstitev v veliko družbo po zakonu o gospodarskih družbah;

– Republika Slovenija;

– zadruga, ki se po predpisih o vodenju poslovnih knjig in sestavi letnih poročil šteje za veliko gospodarsko družbo oziroma več zadrug, ki skupaj izpolnjujejo pogoje za veliko gospodarsko družbo;

– javni zavodi, ki imajo (posamično ali skupaj) več kot 1000 zaposlenih.

(3) Odprt vzajemni sklad lahko ustanovi zavarovalnica ali banka, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 315. člena tega zakona.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Republika Slovenija oblikuje posamezne pokojninske načrte za posamezne skupine zaposlenih in oblikuje zaprte vzajemne pokojninske sklade za izvajanje teh pokojninskih načrtov.

(5) Pokojninski načrti iz prejšnjega odstavka se določijo s predpisi oziroma kolektivnimi pogodbami, ki urejajo plače in druge prejemke za posamezne skupine zaposlenih.

311. člen

(Oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Če je ustanovitelj delodajalec, oblikuje vzajemni pokojninski sklad tako, da sprejme pravila vzajemnega pokojninskega sklada ter sklene pogodbo o upravljanju vzajemnega pokojninskega sklada z upravljavcem iz 315. člena tega zakona.

(2) Če je ustanovitelj upravljavec iz 315. člena tega zakona oblikuje vzajemni pokojninski sklad tako, da sprejme pravila vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada mora ustanovitelj pridobiti dovoljenje agencije za trg vrednostnih papirjev, ustanovljene v skladu z zakonom, ki ureja trg vrednostnih papirjev (v nadaljevanju: agencija).

312. člen

(Zahteva za izdajo dovoljenja za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Agencija izda dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada na zahtevo ustanovitelja, ki mora vsebovati:

– ime vzajemnega pokojninskega sklada,

– firmo in sedež ustanovitelja,

– pričakovano število zavarovancev prostovoljnega dodatnega zavarovanja, v prvem letu obstoja sklada ter način pridobitve članov,

– zavezance za plačevanje premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja,

– višino, način in roke plačevanja premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja,

– številko in datum izdaje odločbe o odobritvi pokojninskega načrta, ki ga bo izvajal vzajemni pokojninski sklad.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora ustanovitelj priložiti:

– izpisek iz sodnega registra,

– listine, iz katerih je razvidno, da izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 310. člena tega zakona, če je ustanovitelj delodajalec,

– dovoljenje pristojnega organa, iz katerega je razvidno, da izpolnjuje pogoje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov, če je ustanovitelj upravljavec iz 315. člena tega zakona,

– zadnje revidirane računovodske izkaze,

– pokojninski načrt, odobren s strani pristojnega organa po tem zakonu,

– pravila vzajemnega pokojninskega sklada,

– pogodbo o upravljanju vzajemnega pokojninskega sklada, če je ustanovitelj delodajalec,

– pogodbo o upravljanju premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, v skladu z določbo drugega odstavka 317. člena tega zakona,

– pogodbo, sklenjeno z Klirinško depotno družbe v skladu z določbo 325. člena tega zakona,

– pogodbo sklenjeno z banko v skladu z določbo 327. člena tega zakona,

– druge listine, ki dokazujejo, da ustanovitelj izpolnjuje pogoje za ustanovitev vzajemnega pokojninskega sklada.

313. člen

(Dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada)

Agencija izda dovoljenje za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada, če iz priloženih listin izhaja:

– da ustanovitelj izpolnjuje pogoje za ustanovitev vzajemnega pokojninskega sklada,

– da so določbe pravil vzajemnega pokojninskega sklada v skladu z določbami tega zakona,

– da je pogodba o upravljanju pokojninskega sklada v skladu z določbami tega zakona,

– da sta pogodbi, sklenjeni z Klirinško depotno družbo in banko v skladu z določbami tega zakona.

314. člen

(Pravila vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Pravila vzajemnega pokojninskega sklada morajo določati:

– ime vzajemnega pokojninskega sklada,

– firmo in sedež ustanovitelja,

– pogoje za članstvo v skladu,

– predvideni dokument o pristopu k skladu,

– višino oziroma način pokrivanja stroškov upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada,

– naložbeno politiko vzajemnega pokojninskega sklada,

– izdelavo računovodskih izkazov sklada,

– način obveščanja ustanovitelja oziroma članov sklada ter nadzornega organa o poslovanju vzajemnega pokojninskega sklada,

– postopek likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada,

– postopek za spremembo pravil vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Sestavni del pravil vzajemnega pokojninskega sklada je tudi pokojninski načrt.

3.3. *Upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada*

315. člen

(Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Vzajemni pokojninski sklad lahko upravlja le:

– zavarovalnica, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,

– banka, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov, po zakonu, ki ureja bančništvo,

– pokojninska družba, ki ima dovoljenje za opravljanje poslov upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo.

(2) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada lahko upravlja:

– odprt vzajemni pokojninski sklad, ki ga je ustanovil sam,

– zaprt vzajemni pokojninski sklad, če ga je za upravljanje tega s pogodbo o upravljanju vzajemnega pokojninskega sklada pooblastil delodajalec, ki je ustanovitelj tega sklada,

– zaprt vzajemni pokojninski sklad, ki ga ustanovi kot delodajalec.

316. člen

(Obseg poslov, ki jih opravlja upravljavec)

Posli upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada obsegajo:

– zbiranje premij prostovoljnega dodatnega zavarovanja in vodenje osebnih računov zavarovancev – članov sklada,

– upravljanje s premoženjem vzajemnega pokojninskega sklada,

– vnovčenje oziroma izplačevanje odkupnih vrednosti.

317. člen

(Prenos premoženja v upravljanje)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada lahko posle iz druge alinee prejšnjega člena s pogodbo prenese na družbo za upravljanje, ki ima dovoljenje za upravljanje investicijskih skladov v skladu z zakonom, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje.

(2) Če banka oziroma zavarovalnica upravlja zaprt vzajemni pokojninski sklad, ki ga je ustanovila kot delodajalec, mora premoženje tega sklada prenesti v upravljanje družbi za upravljanje iz prejšnjega odstavka.

318. člen

(Provizija in vstopni ter izstopni stroški)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada je upravičen do povračila vstopnih in izstopnih stroškov, kakor tudi do letne provizije za upravljanje z vzajemnim pokojninskim skladom.

(2) Vstopni stroški se obračunajo v odstotku od vplačane premije ob njenem vplačilu.

(3) Izstopni stroški se obračunajo v odstotku od odkupne vrednosti iz tretjega odstavka 320. člena tega zakona ob njenem unovčenju oziroma izplačilu.

(4) Provizija za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada se določi v odstotku od povprečne čiste letne vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada.

(5) Minister za finance predpiše najvišji dovoljeni odstotek vstopnih in izstopnih stroškov ter najvišjo provizijo za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada, do katere je upravičen upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada.

319. člen

(Vodenje osebnih računov in vrednost enote premoženja)

(1) Premoženje vzajemnega pokojninskega sklada je razdeljeno na enake enote. Vrednost enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada je enaka skupni čisti vrednosti premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, deljeni s številom enot v obtoku.

(2) Vplačana čista premija se preračuna v ustrezno število enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada na določeni datum (datum konverzije) glede na vrednost enote premoženja na ta datum. Način določitve datuma konverzije predpiše agencija.

(3) Enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada knjiži upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada v korist osebnih računov na ime člana vzajemnega pokojninskega sklada.

(4) Upravljavec mora voditi register članov in njihovih osebnih računov, na katere se vpisujejo enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, izračunane po drugem odstavku tega člena.

320. člen

(Izplačilo odkupne vrednosti)

(1) Član vzajemnega sklada lahko od upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada v primerih, določenih s tem zakonom, pisno zahteva, da mu izplača odkupno vrednost enot premoženja, vpisanih na njegovem osebnem računu.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora biti vložena na posebnem obrazcu, če tako določajo pravila vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Odkupna vrednost enot premoženja, vpisanih na osebnem računu člana oziroma zavarovanca, se izračuna glede na vrednost enote premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, ki velja na dan obračuna, in se zmanjša za znesek izstopnih stroškov, do katerih je upravičen upravljavec.

(4) Izplačilo odkupne vrednosti enot premoženja, vpisanih na osebnem računu člana, opravi upravljavec v denarju, na način in v roku, določenem v pokojninskem načrtu.

(5) Z dnem izplačila odkupne vrednosti enot premoženja, vpisanih na osebnem računu člana, preneha lastninska pravica člana na sorazmernem delu premoženja vzajemnega pokojninskega sklada.

3.4. *Naložbe vzajemnega pokojninskega sklada*

321. člen

(Naložbe vzajemnega pokojninskega sklada)

Za naložbe vzajemnega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, o naložbah kritnega sklada.

322. člen

(Določitev čiste vrednosti sredstev sklada)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada mora na koncu vsakega meseca (v nadaljnjem besedilu: obračunsko obdobje) izračunati dejansko čisto vrednost sredstev

sklada in zajamčeno vrednost sredstev sklada na način, določen v drugem odstavku tega člena.

(2) Dejanska čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada se izračunava tako, da se od sredstev vzajemnega pokojninskega sklada odštejejo obveznosti vzajemnega pokojninskega sklada. Zajamčena vrednost sredstev je enaka vsoti vplačanih čistih premij, povečanih za zajamčeno donosnost iz tretjega odstavka 298. člena tega zakona, od dneva konverzije posamezne čiste premije do dneva, na katerega se izračunava zajamčena vrednost sredstev.

(3) Če je dejanska čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada v obračunskem obdobju nižja od zajamčene vrednosti sredstev sklada, mora upravljavec v breme kapitala oblikovati rezervacije za nedoseganje zajamčene donosnosti v znesku, ki je enak razliki med zajamčeno in dejansko čisto vrednostjo sredstev.

(4) V primeru izplačila odkupne vrednosti enot premoženja, katerih odkupna vrednost je nižja od zajamčene vrednosti, upravljavec razliko med obema izplača v breme oblikovanih rezervacij za nedoseganje zajamčene donosnosti.

323. člen

(Predpisi o vrednotenju vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Agencija predpiše:

– pravila, ki se nanašajo na izračunavanje donosa vzajemnega pokojninskega sklada,

– metodologijo za ugotavljanje čiste vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada, povprečne letne čiste vrednosti teh sredstev, vrednosti enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada ter odkupne vrednosti enot premoženja, vpisanih na osebnem računu zavarovanca,

– roke, v katerih mora upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada obveščati agencijo o čisti vrednosti sredstev vzajemnega pokojninskega sklada, vrednosti enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, odkupni vrednosti le-teh, donosu vzajemnega pokojninskega sklada ter o načinu tega obveščanja,

– podrobnejši način vodenja registra osebnih računov članov vzajemnega pokojninskega sklada,

– podrobnejšo vsebino potrdila iz petega odstavka 319. člena tega zakona,

– vrste in sheme računovodskih izkazov vzajemnih pokojninskih skladov,

– podrobnejšo vsebino letnega poslovnega poročila vzajemnega pokojninskega sklada in dodatkov k temu poročilu,

– podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk in sestavljanja računovodskih izkazov.

(2) Agencija mora predpise iz prejšnjega odstavka izdati v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona.

3.5. *Ločitev premoženja vzajemnega pokojninskega sklada*

324. člen

(Ločitev premoženja vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Premoženje vzajemnega pokojninskega sklada mora biti ločeno od premoženja ustanovitelja in upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada na način, določen v naslednjih členih tega zakona.

(2) Na premoženju vzajemnega pokojninskega sklada je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo terjatev zavarovanca prostovoljnega dodatnega zavarovanja na podlagi sklenjene pogodbe o prostovoljnem dodatnem zavarovanju.

325. člen

(Ločitev naložb v vrednostne papirje)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada mora s Klirinško depotno družbo skleniti pogodbo, na podlagi katere postane član Klirinško depotne družbe in ima v zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, in vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili slednji izdani v nematerialni obliki, naslednje pravice:

– neposredni vpogled v stanje vrednostnih papirjev na računu vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja;

– neposredno izpolnjevanje obveznosti prenosa vrednostnih papirjev, nastalih na podlagi poslov, ki jih je za račun vzajemnega pokojninskega sklada sklenil upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada oziroma po njegovem pooblastilu borzno posredniška družba.

(2) Če upravljavec upravlja več vzajemnih pokojninskih skladov mora zagotoviti, da Klirinško depotna družba za vsakega od teh pokojninskih skladov odpre poseben račun, na katerem se ločeno vodijo stanja vrednostnih papirjev iz prvega odstavka tega člena za vsak vzajemni pokojninski sklad.

(3) V zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in so bili izdani kot pisne listine, mora upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada s pogodbo, ki jo sklene z banko, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov hrambe vrednostnih papirjev, ki niso bili javno ponujeni, pooblastiti le-to za opravljanje vseh poslov v zvezi s hrambo teh vrednostnih papirjev za račun posameznega vzajemnega pokojninskega sklada, ki ga upravlja.

(4) Za hrambo iz prejšnjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) Klirinško depotna družba mora ustanovitelju vzajemnega pokojninskega sklada in nadzornemu organu po tem zakonu, na njihovo zahtevo, posredovati podatke o stanju vrednostnih papirjev na računu vzajemnega pokojninskega sklada ter jim omogočiti pregled tega stanja.

326. člen

(Naložbe v denarne depozite oziroma posojila)

(1) Upravljalec vzajemnega pokojninskega sklada mora v zvezi z naložbami vzajemnega pokojninskega sklada v bančne denarne depozite oziroma posojila skleniti pogodbo z banko oziroma posojilojemalcem v svojem imenu in za račun vzajemnega pokojninskega sklada. Iz pogodbe mora biti jasno razvidno, da je sklenjena za račun vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Kadar je posojilo iz prejšnjega odstavka zavarovano z zastavno pravico na nepremičnini, mora upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada zagotoviti, da se zastavna pravica v zemljiški knjigi vknjiži v korist vzajemnega pokojninskega sklada kot zastavnega upnika.

(3) Kadar je posojilo iz prvega odstavka tega člena zavarovano z zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so bili izdani v nematerializirani obliki, mora upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada zagotoviti, da se zastavna pravica v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev vknjiži v korist vzajemnega pokojninskega sklada kot zastavnega upnika.

(4) V vseh drugih primerih zavarovanja posojila iz prvega odstavka tega člena, ki jih ne urejata drugi in tretji odstavek tega člena, mora biti zastavna pravica ustanovljena v korist vzajemnega pokojninskega sklada kot zastavnega upnika v skladu s predpisi, ki urejajo ustanovitev zastavne pravice na premoženju, ki je predmet zastave.

327. člen

(Poseben denarni račun vzajemnega pokojninskega sklada)

Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada mora pri banki oziroma organizaciji, ki opravlja plačilni promet, za vsak vzajemni pokojninski sklad, ki ga upravlja, odpreti poseben denarni račun vzajemnega pokojninskega sklada, preko

katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz poslov v zvezi s premoženjem vzajemnega pokojninskega sklada, in vodi denarna sredstva vzajemnega pokojninskega sklada.

3.6. *Prenos upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca*

328. člen

(Pogodba o prenosu upravljanja)

(1) Upravljavec zaprtega vzajemnega pokojninskega sklada lahko s pogodbo prenese upravljanje tega sklada na drugega upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 315. člena tega zakona, če s tem soglaša delodajalec – ustanovitelj vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Za prenos upravljanja odprtega vzajemnega sklada na način iz prejšnjega odstavka je potrebno soglasje zavarovancev prostovoljnega dodatnega zavarovanja, članov tega sklada, ki so lastniki 70% enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, vpisanih na njihovih osebnih računih.

(3) Upravljavec odprtega vzajemnega sklada mora o pogodbi o prenosu upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada pisno obvestiti vse zavarovance prostovoljnega dodatnega zavarovanja, člane sklada. Šteje se, da zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja, član sklada, soglaša s prenosom upravljanja, če v roku 15 dni od prejema obvestila s pisno vlogo ne obvesti upravljavca, da prenosu nasprotuje. Na pravico do ugovora mora biti zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja jasno in razumljivo opozorjen v obvestilu o prenosu.

329. člen

(Soglasje agencije k prenosu upravljanja)

(1) Za prenos upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada iz prejšnjega člena mora upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada pridobiti soglasje agencije.

(2) Zahtevi za izdajo soglasja mora upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada predložiti:

– listine, iz katerih je razvidno da prevzemnik upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 315. člena tega zakona,

– pogodbo o prenosu upravljanja,

– soglasje delodajalca, ustanovitelja zaprtega vzajemnega sklada, da soglaša s prenosom, oziroma dokazilo o tem, da s prenosom soglašajo zavarovanci prostovoljnega dodatnega zavarovanja, člani tega sklada, ki so lastniki 70% enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, vpisanih na njihovih osebnih računih.

(3) Agencija izda soglasje k prenosu upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada, če iz priloženih listin izhaja:

– da prevzemnik upravljanja izpolnjuje pogoje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada,

– da so izpolnjeni pogoji za prenos upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada po tem zakonu.

330. člen

(Prenos upravljanja na zahtevo delodajalca oziroma članov sklada)

(1) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada je dolžan prenesti upravljanje tega sklada na drugega upravljavca, če to zahteva delodajalec, ustanovitelj zaprtega vzajemnega pokojninskega sklada ali če to zahtevajo zavarovanci prostovoljnega dodatnega zavarovanja, člani odprtega vzajemnega pokojninskega sklada, ki so lastniki 70% enot premoženja tega sklada, vpisanih na njihovih osebnih računih.

(2) Upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada, na katerega se prenaša upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada, mora izpolnjevati pogoje za upravljanje tega sklada po tem zakonu.

(3) Za prenos upravljanja po tem členu se smiselno uporablja določba prejšnjega člena.

3.7. *Likvidacija vzajemnega pokojninskega sklada*

331. člen

(Razlogi za začetek likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada)

(1) Likvidacija vzajemnega pokojninskega sklada se začne v naslednjih primerih:

– če je s pravnomočno odločbo agencije upravljavcu vzajemnega pokojninskega sklada odvzeto dovoljenje za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada ali, če je bil nad upravljavcem začet stečajni postopek ali postopek likvidacije,

– če je število članov vzajemnega pokojninskega sklada ob izteku enega leta od ustanovitve vzajemnega pokojninskega sklada manjše od 1000,

– če se število članov vzajemnega pokojninskega sklada zmanjša pod 1000 in v naslednjih treh mesecih ne doseže tega števila,

– če se čista vrednost sredstev vzajemnega pokojninskega sklada zmanjša pod 50.000.000 tolarjev in v nadaljnjih treh mesecih ne doseže 50.000.000 tolarjev,

– v drugih primerih, določenih s pravili vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Niti član vzajemnega pokojninskega sklada niti njegov upnik ne moreta zahtevati razdelitve premoženja oziroma likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada.

332. člen

(Sklep o začetku likvidacije)

(1) V primerih iz druge do pete alinee prvega odstavka prejšnjega člena sprejme sklep o začetku likvidacije upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Sklep o začetku likvidacije objavi upravljavec v Uradnem listu Republike Slovenije in o njem pisno obvesti vse člane vzajemnega pokojninskega sklada.

333. člen

(Pravne posledice začetka likvidacijskega postopka)

Od dneva objave sklepa o začetku likvidacijskega postopka člani vzajemnega pokojninskega sklada od upravljavca ne morejo več zahtevati izplačila odkupne vrednosti enot premoženja, knjiženih v korist njihovih osebnih računov.

334. člen

(Unovčenje in razdelitev likvidacijske mase)

(1) Po sprejemu sklepa o začetku likvidacije upravljavec unovči vse naložbe vzajemnega pokojninskega sklada.

(2) Iz denarne likvidne mase, ki nastane z unovčenjem naložb vzajemnega pokojninskega sklada, si upravljavec izplača provizijo za upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada v sorazmerju s časom upravljanja tega sklada v letu likvidacije, in stroške likvidacije, do katerih je upravičen po pravilih vzajemnega pokojninskega sklada, ostanek likvidacijske mase pa se razdeli članom vzajemnega pokojninskega sklada v sorazmerju s številom enot premoženja, knjiženih v korist njihovega osebnega računa.

(3) Če je prišlo do likvidacije vzajemnega pokojninskega sklada iz razloga navedenega v prvi alinei prvega odstavka 331. člena tega zakona, upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada ni upravičen do provizije iz prejšnjega odstavka.

(4) Od izplačila sredstev članom vzajemnega pokojninskega sklada iz likvidacijske mase, upravljavec ni upravičen do provizije.

335. člen

(Likvidacija po sklepu agencije)

(1) V primeru iz prve alinee prvega odstavka 331. člena tega zakona izda sklep o likvidaciji agencija.

(2) Za likvidacijo vzajemnega pokojninskega sklada po sklepu agencije se smiselno uporabljajo določbe 332. do 334. člena tega zakona.

(3) Prenehal veljati.

(4) Prenehal veljati.

336. člen

(Prenos upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada namesto likvidacije)

(1) V primeru iz prve alinee prvega odstavka 331. člena tega zakona lahko agencija sklene, da se namesto likvidacije prenese upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada na drugega upravljavca iz 315. člena tega zakona, če ta na tak prevzem pristane.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka agencija s sklepom o prenosu upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada namesto likvidacije pooblasti banko, pri kateri je odprt denarni račun iz 327. člena tega zakona, da izvede vsa opravila, potrebna za prenos upravljanja vzajemnega pokojninskega sklada. Stroške prenosa izplača upravljavec-prevzemnik banki iz sredstev vzajemnega pokojninskega sklada, in za račun vzajemnega pokojninskega sklada uveljavi povrnitev le-teh od upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada iz prve alinee prvega odstavka 331. člena tega zakona.

4. **Pokojninska družba**

4.1. *Splošno*

337. člen

(Pojem)

(1) Pokojninska družba je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima dovoljenje za opravljanje dejavnosti prostovoljnega dodatnega zavarovanja po tem zakonu.

(2) Pokojninska družba mora imeti najmanj 15.000 zavarovancev prostovoljnega dodatnega zavarovanja.

(3) Določba prejšnjega odstavka se ne uporablja v prvem letu po ustanovitvi pokojninske družbe.

338. člen

(Pravno organizacijska oblika)

(1) Pokojninska družba je lahko organizirana le kot delniška družba.

(2) Za pokojninsko družbo se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, o zavarovalni delniški družbi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

339. člen

(Dejavnost pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba ne sme opravljati nobene druge dejavnosti razen dejavnosti prostovoljnega dodatnega zavarovanja.

(2) Za dejavnost prostovoljnega dodatnega zavarovanja po tem zakonu se šteje opravljanje poslov:

– zbiranja premij prostovoljnega pokojninskega zavarovanja in vodenja osebnih računov zavarovancev,

– upravljanja s premoženjem pokojninske družbe,

– izplačevanja pokojninske rente,

– upravljanja z zaprtimi in odprtimi vzajemnimi pokojninskimi skladi.

(3) Pokojninska družba lahko opravljanje poslov iz druge in tretje alinee prejšnjega odstavka s pogodbo prenese na drugo pravno osebo v skladu s tem zakonom.

340. člen

(Osnovni kapital in delnice pokojninske družbe)

(1) Osnovni kapital pokojninske družbe mora biti vedno enak eni tretjini minimalnega kapitala, ki ga za zavarovalnico, ki opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih zavarovanj, predpisuje zakon o zavarovalništvu, in ne sme biti nikoli nižji od višine zajamčenega kapitala, ki ga za to zavarovalnico določa zakon, ki ureja zavarovalništvo.

(2) Delnice pokojninske družbe so lahko le imenske.

341. člen

(Kvalificirani deleži)

(1) Za pridobitev delnic pokojninske družbe, na podlagi katerih oseba postane posredno ali neposredno imetnik 10%, 20%, 33% ali 50% vseh delnic pokojninske družbe (v nadaljevanju: kvalificirani delež), je potrebno dovoljenje nadzornega organa po zakonu o zavarovalništvu.

(2) Za izdajo in odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža zavarovalne delniške družbe.

4.2. *Dovoljenje za opravljanje dejavnosti prostovoljnega dodatnega zavarovanja*

342. člen

(Dovoljenje za opravljanje dejavnosti prostovoljnega dodatnega zavarovanja)

(1) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti prostovoljnega dodatnega zavarovanja izda nadzorni organ po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, na podlagi pozitivnega mnenja ministra, pristojnega za delo.

(2) Za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

343. člen

(Kadrovske zahteve)

(1) Pokojninska družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov prostovoljnega dodatnega zavarovanja iz prve in tretje alinee drugega odstavka 339. člena tega zakona mora imeti pooblaščenega aktuarja, ki ga imenuje skupščina pokojninske družbe.

(2) Glede pogojev, ki jih mora izpolnjevati oseba za pridobitev naziva pooblaščeni aktuar, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo.

(3) Pokojninska družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov prostovoljnega dodatnega zavarovanja iz druge alinee drugega odstavka 339. člena tega zakona mora zaposlovati delavce, ki imajo ustrezna strokovna znanja in izkušnje s področja financ.

(4) Minister, pristojen za delo, predpiše najmanjše število delavcev, ki jih mora zaposlovati pokojninski sklad v skladu s prejšnjim odstavkom, pogoje, ki jih morajo izpolnjevati ter način preverjanja teh pogojev.

4.3. *Organi pokojninske družbe*

344. člen

(Uprava pokojninske družbe)

(1) Za člana uprave pokojninske družbe je lahko imenovana le oseba, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena, in ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana pokojninske družbe.

(2) Za člana uprave pokojninske družbe je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalne delniške družbe, določene z zakonom, ki ureja zavarovalništvo.

(3) Uprava pokojninske družbe, ki opravlja posle iz dveh oziroma vseh alinej drugega odstavka 339. člena tega zakona mora imeti najmanj dva člana, ki pokojninsko družbo zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nobeden izmed članov uprave te pokojninske družbe oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje pokojninske družbe za celoten obseg poslov iz drugega odstavka 339. člena tega zakona.

(4) Član uprave mora biti v pokojninski družbi v delovnem razmerju s polnim delovnim časom za nedoločen čas.

345. člen

(Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Za člana uprave pokojninske družbe je lahko imenovana le oseba, ki pridobi dovoljenje nadzornega organa po zakonu, ki ureja zavarovalništvo, za opravljanje funkcije člana uprave pokojninske družbe.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz prejšnjega člena.

(3) Nadzorni organ izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če na podlagi listin iz drugega odstavka tega člena zaključi, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave pokojninske družbe.

(4) Nadzorni organ zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje pokojninske družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

(5) Oseba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave, mora pred imenovanjem za opravljanje te funkcije v drugi pokojninski družbi ponovno pridobiti dovoljenje nadzornega organa za imenovanje za člana uprave.

346. člen

(Nadzorni svet pokojninske družbe)

(1) Pokojninska družba mora imeti nadzorni svet.

(2) Glede sestave nadzornega sveta se ne uporabljajo določbe zakona o sodelovanju delavcev pri upravljanju.

(3) Član nadzornega sveta ne more biti oseba, ki je povezana s pravnimi osebami, v katerih je pokojninska družba udeležena z več kot 5% kapitalskim deležem.

(4) Najmanj ena tretjina članov nadzornega sveta pokojninske družbe mora biti imenovana na predlog zavarovancev pokojninske družbe.

(5) Način imenovanja članov nadzornega sveta iz prejšnjega odstavka se določi v statutu pokojninske družbe.

347. člen

(Statut pokojninske družbe)

Poleg določb, ki jih mora imeti statut delniške družbe po zakonu o gospodarskih družbah, mora statut pokojninske družbe obvezno vsebovati:

– temeljna načela in omejitve vlaganj,

– znesek in osnovo za izračunavanje stroškov družbe, depozitne banke oziroma pravne osebe, na katero se prenaša opravljanje določenih poslov,

– način ugotavljanja udeležbe na dobičku,

– način informiranja članov o stanju na njihovih osebnih računih.

348. člen

(Poslovanje pokojninske družbe)

Če ni s tem zakonom drugače določeno, se za poslovanje pokojninske družbe smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo, o opravljanju zavarovalnih poslov, o obvladovanju tveganj, o varovanju zaupnih podatkov, o poslovnih knjigah in poslovnih poročilih, o revidiranju ter o nadzoru nad zavarovalnicami.

349. člen

(Prenehanje pokojninske družbe)

Za prenehanje pokojninske družbe se uporabljajo določbe zakona, ki ureja zavarovalništvo o likvidaciji in stečaju zavarovalne delniške družbe.

5. **Vključitev v prostovoljno dodatno zavarovanje ter prenehanje tega zavarovanja**

350. člen

(Vključitev v prostovoljno dodatno zavarovanje)

(1) Oseba se vključi v prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu, ki ga izvaja zavarovalnica iz tretjega odstavka 306. člena tega zakona tako, da sklene pogodbo o prostovoljnem dodatnem zavarovanju z zavarovalnico (zavarovalna pogodba prostovoljnega dodatnega zavarovanja) oziroma da k taki pogodbi pristopi.

(2) Oseba se vključi v prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu, ki ga izvaja vzajemni pokojninski sklad tako, da pristopi k pravilom sklada s pravicami in obveznostmi člana vzajemnega pokojninskega sklada.

(3) Oseba se vključi v prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu, ki ga izvaja pokojninska družba tako, da sklene pogodbo o prostovoljnem dodatnem zavarovanju s to družbo.

(4) Oseba se lahko istočasno vključi v prostovoljno dodatno zavarovanje po enem pokojninskem načrtu kolektivnega zavarovanja in po enem pokojninskem načrtu individualnega zavarovanja, ki izpolnjujeta pogoje iz prvega odstavka 297. člena tega zakona.

351. člen

(Razlogi za prenehanje prostovoljnega dodatnega zavarovanja)

(1) Prostovoljno dodatno zavarovanje preneha, ko zavarovanec, vključen v to zavarovanje, pridobi pravice iz 362. oziroma 363. člena tega zakona (redno prenehanje).

(2) Prostovoljno dodatno zavarovanje preneha tudi v naslednjih primerih (izredno prenehanje):

– z izstopom iz prostovoljnega dodatnega zavarovanja,

– z odpovedjo pogodbe o prostovoljnem dodatnem zavarovanju,

– s smrtjo zavarovanca prostovoljnega dodatnega zavarovanja pred pridobitvijo pravice iz 361. člena tega zakona,

– s prenehanjem izvajalca prostovoljnega dodatnega zavarovanja.

352. člen

(Obveznosti upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada ob rednem prenehanju)

(1) Ko zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja, član vzajemnega pokojninskega sklada, pridobi pravico do dodatne pokojnine po tem zakonu, unovči upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada odkupno vrednost enot premoženja tega sklada, vpisanih na osebnem računu zavarovanca, v skladu z določbo 320. člena tega zakona.

(2) Upravljavec mora v imenu in za račun zavarovanca iz prejšnjega odstavka skleniti življenjsko zavarovanje, po katerem zavarovanec pridobi pravico do doživljenjske mesečne pokojninske rente v višini, ki se po aktuarskih načelih izračuna tako, kot če bi bila v enkratnem znesku vplačana čista premija v višini odkupne vrednosti iz prejšnjega odstavka.

(3) Zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja, član sklada, samostojno izbere zavarovalnico, pri kateri upravljavec vzajemnega pokojninskega sklene življenjsko zavarovanje iz prejšnjega odstavka, če pokojninski načrt daje možnost izbire med več zavarovalnicami.

353. člen

(Obveznosti zavarovalnice oziroma pokojninske družbe ob rednem prenehanju)

(1) Ko zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja, na podlagi police prostovoljnega dodatnega zavarovanja, sklenjene z zavarovalnico iz tretjega odstavka 306. člena tega zakona, pridobi pravico do dodatne pokojnine po tem zakonu, mora zavarovalnica denarna sredstva v višini odkupne vrednosti police prenesti z računa kritnega sklada, oblikovanega v zvezi z zavarovanji, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, na račun kritnega sklada, oblikovanega v zvezi z zavarovanji, ki krijejo izplačilo doživljenjske mesečne pokojninske rente.

(2) Ko zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja, na podlagi pokojninskega načrta, ki ga izvaja pokojninska družba, pridobi pravico do dodatne pokojnine po tem zakonu, mora pokojninska družba ravnati po prejšnjem odstavku, če je v pokojninskem načrtu določeno, da bo doživljenjsko mesečno pokojninsko rento izplačevala sama.

(3) Če je s pokojninskim načrtom določeno, da pokojninska družba zagotavlja izplačilo pokojninske rente pri zavarovalnici, mora pokojninska družba v imenu in za račun zavarovanca skleniti življenjsko zavarovanje, po katerem zavarovanec pridobi pravico do doživljenjske mesečne pokojninske rente v višini, ki se po aktuarskih načelih izračuna tako, kot če bi bila v enkratnem znesku vplačana čista premija v višini odkupne vrednosti police prostovoljnega dodatnega zavarovanja, sklenjene s pokojninsko družbo.

(4) Če pokojninski načrt daje možnost izbire med več zavarovalnicami, lahko zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja tudi sam izbere zavarovalnico, pri kateri bo pokojninska družba sklenila življenjsko zavarovanje iz prejšnjega odstavka.

354. člen

(Prenehanje prostovoljnega dodatnega zavarovanja zaradi izstopa)

(1) Prostovoljno dodatno zavarovanje preneha z izstopom zavarovanca prostovoljnega dodatnega zavarovanja iz članstva v vzajemnem pokojninskem skladu oziroma z odpovedjo pogodbe o prostovoljnem dodatnem zavarovanju, sklenjene med zavarovalnico ali pokojninsko družbo in zavarovancem prostovoljnega dodatnega zavarovanja, s strani zavarovanca.

(2) Izstop iz prejšnjega odstavka je možen na podlagi pisne izjave o izstopu.

(3) Izstopni rok mora biti določen v pokojninskem načrtu in ne sme biti daljši od treh mesecev. Izstopni rok začne teči s prvim dnem naslednjega meseca po vročitvi izstopne izjave.

(4) Prostovoljno dodatno zavarovanje preneha z iztekom izstopnega roka iz prejšnjega odstavka.

355. člen

(Prenehanje prostovoljnega dodatnega zavarovanja zaradi odpovedi izvajalca pokojninskega načrta)

(1) Izvajalec pokojninskega načrta odpove prostovoljno dodatno zavarovanje:

– če zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja ni plačal premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja 12 zaporednih mesecev oziroma daljše časovno obdobje določeno s pokojninskim načrtom, razen v primeru mirovanja pravic;

– če je zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja ob sklenitvi pogodbe o prostovoljnem dodatnem zavarovanju oziroma ob pristopu k pravilom vzajemnega pokojninskega sklada dal neresnične podatke oziroma navajal neresnična dejstva, pomembne za sklenitev zavarovanja;

– če je zavarovancu prostovoljnega dodatnega zavarovanja prenehalo delovno razmerje pri delodajalcu, ki financira pokojninski načrt, delovno razmerje pa je bilo pogoj za vključitev v pokojninski načrt.

(2) Pred odpovedjo prostovoljnega dodatnega zavarovanja iz razlogov navedenih v prvi alinei prejšnjega odstavka mora izvajalec pokojninskega načrta posredovati zavarovancu prostovoljnega dodatnega zavarovanja pisni opomin.

356. člen

(Prenehanje prostovoljnega dodatnega zavarovanja zaradi smrti zavarovanca)

(1) Prostovoljno dodatno zavarovanje preneha, če zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja umre pred pridobitvijo pravice do dodatne starostne pokojnine iz 362. člena tega zakona oziroma predčasne dodatne starostne pokojnine iz 363. člena tega zakona.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka pridobi oseba, ki jo je zavarovanec imenoval za upravičenca v primeru smrti, pravico zahtevati od izvajalca prostovoljnega dodatnega zavarovanja izpolnitev obveznosti iz 357. člena tega zakona.

(3) Če zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja ni navedel upravičenca za primer smrti, preide pravica zahtevati od izvajalca prostovoljnega dodatnega zavarovanja izpolnitev obveznosti iz 357. člena tega zakona na dediče zavarovanca.

357. člen

(Obveznost izvajalca prostovoljnega dodatnega zavarovanja ob izrednem prenehanju zavarovanja)

(1) Ob izrednem prenehanju prostovoljnega dodatnega zavarovanja mora upravljavec vzajemnega pokojninskega sklada izplačati zavarovancu ali upravičencu za primer smrti enkratno denarno izplačilo v višini odkupne vrednosti enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, vpisanih na osebnem računu zavarovanca.

(2) Izračun odkupne vrednosti se opravi na način določen v 320. členu tega zakona.

(3) Če je izvajalec prostovoljnega dodatnega zavarovanja zavarovalnica ali pokojninska družba, mora le-ta izplačati zavarovancu ali upravičencu za primer smrti enkratno denarno izplačilo v višini odkupne vrednosti police prostovoljnega dodatnega zavarovanja, na podlagi katere je bil vključen v pokojninski načrt, ki ga izvaja ta zavarovalnica ali pokojninska družba.

(4) Izvajalec prostovoljnega dodatnega zavarovanja mora opraviti denarno izplačilo po tem členu najkasneje v roku 60 dni po izrednem prenehanju prostovoljnega dodatnega zavarovanja, če v naslednjih odstavkih ni drugače določeno.

(5) Če je prostovoljno dodatno zavarovanje prenehalo zaradi izstopa ali zaradi odpovedi izvajalca pokojninskega načrta, ima zavarovanec možnost, da se v 30. dneh, šteto od dne, ko ga je upravljavec obvestil o tej pravici, odloči za izplačilo odkupne vrednosti po prvem odstavku tega člena ali za zadržanje pravic iz vplačanih enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, vpisanih na njegovem osebnem računu. V kolikor zavarovanec ne pošlje pisnega obvestila upravljavcu vzajemnega pokojninskega sklada v zakonsko določenem roku, se šteje, da se je odločil za zadržanje pravic iz vplačanih enot premoženja vzajemnega pokojninskega sklada, vpisanih na njegovem osebnem računu.

(6) Upravljavec mora zavarovanca obvestiti o pravici iz prejšnjega odstavka v roku 8 dni od prejema izjave o izstopu iz drugega odstavka 354. člena tega zakona oziroma hkrati z obvestilom o odpovedi dodatnega zavarovanja po 355. členu tega zakona.

(7) Če prostovoljno dodatno zavarovanje krije tudi izplačilo dodatne invalidske pokojnine, in po pokojnin-

skem načrtu s pridobitvijo pravice do dodatne invalidske pokojnine preneha tudi zavarovanje, ki krije izplačilo dodatne starostne oziroma predčasne starostne pokojnine, mora izvajalec pokojninskega načrta v imenu in za račun zavarovanca, v enkratnem znesku vplačati dodatno čisto premijo v višini odkupne vrednosti za zavarovanje, ki krije izplačilo dodatne invalidske pokojnine.

(8) Določba prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če prostovoljno dodatno zavarovanje krije izplačilo dodatne družinske pokojnine.

(9) Če zavarovanec zadrži pravice iz petega odstavka tega člena oziroma v primeru iz sedmega in osmega odstavka tega člena, se ne uporablja določba četrtega odstavka 350. člena in določba 359. člena tega zakona.

(10) Določbe petega do devetega odstavka tega člena se uporabljajo tudi v primeru, če je izvajalec prostovoljnega dodatnega zavarovanja zavarovalnica oziroma pokojninska družba.

358. člen

(Odkupna vrednost, če je načrt financiral delodajalec)

(1) Določbe prejšnjega člena se uporabljajo tudi za pravico zavarovanca oziroma upravičenca do denarnega izplačila v višini odkupne vrednosti enot premoženja, ki jih je financiral delodajalec, če ni v naslednjih odstavkih tega člena drugače določeno.

(2) V primeru izrednega prenehanja zavarovanja zaradi izstopa oziroma zaradi odpovedi izvajalca pokojninskega načrta pridobi zavarovanec že ob prenehanju zavarovanja pravico do denarnega izplačila v višini odkupne vrednosti enot premoženja, ki jih je financiral delodajalec, če je bil v pokojninski načrt vključen najmanj 120 mesecev.

(3) Če je zavarovanje zaradi izstopa oziroma zaradi odpovedi izvajalca pokojninskega načrta prenehalo pred iztekom 120 mesecev, zavarovanec zadrži pravice iz petega odstavka prejšnjega člena, pravico do denarnega izplačila v višini odkupne vrednosti enot premoženja, ki jih je financiral delodajalec pa pridobi, ko preteče 120 mesecev šteto od vključitve v pokojninski načrt.

(4) Določbe prejšnjih odstavkov se uporabljajo tudi v primeru iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

359. člen

(Obdavčitev izplačila odkupne vrednosti)

(1) Če je v primeru izrednega prenehanja prostovoljnega dodatnega zavarovanja zavarovanec oziroma upravičenec pridobil pravico do izplačila odkupne vrednosti, nastane obveznost zavarovanca plačati davek od osebnih prejemkov in dohodnino od odkupne vrednosti v skladu z zakonom o dohodnini.

(2) Ne glede na zakon o dohodnini se davek od osebnih prejemkov od odkupne vrednosti plača tudi, če je zavarovanje prenehalo zaradi smrti zavarovanca.

(3) Izvajalec pokojninskega načrta mora v roku 30 dni od dneva izrednega prenehanja zavarovanja o prenehanju obvestiti pristojni davčni organ. Obvestilu mora priložiti izračun odkupne vrednosti.

(4) Izvajalec pokojninskega načrta mora v imenu in za račun zavarovanca od odkupne vrednosti plačati davek od osebnih prejemkov po stopnji, določeni za druge prejemke po zakonu o dohodnini, razliko med odkupno vrednostjo in davkom od osebnih prejemkov (v nadaljevanju: čista odkupna vrednost) pa izplačati zavarovancu oziroma upravičencu za primer smrti oziroma dedičem.

(5) Čista odkupna vrednost, ki se izplača upravičencu za primer smrti oziroma dediču, je osnova za odmero davka na dediščine in darila.

(Opomba: v delu, ki se nanaša na dohodnino, se ta člen preneha uporabljati – ZDoh-1-UPB2.)

360. člen

(Prenos sredstev iz enega pokojninskega načrta v drugi)

(1) Prenos sredstev iz enega pokojninskega načrta k drugemu pokojninskemu načrtu je dovoljen po tem zakonu le, če gre v obeh primerih za pokojninska načrta iz prvega odstavka 297. člena tega zakona in če je premija prostovoljnega dodatnega zavarovanja plačana za obdobje, ki ni krajše od 36 mesecev.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je v primeru spremembe delodajalca prenos sredstev med pokojninskima načrtoma kolektivnega zavarovanja iz prvega odstavka 297. člena tega zakona dovoljen tudi, če je premija kolektivnega prostovoljnega dodatnega zavarovanja plačana za obdobje, krajše od 36 mesecev.

(3) Prenos sredstev se opravi na podlagi pisne zahteve za prenos sredstev, kateri mora zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja priložiti soglasje izvajalca pokojninskega načrta, na katerega se prenašajo sredstva.

(4) V primeru prenosa sredstev po tem členu ne nastopijo posledice iz prejšnjega člena.

(5) Izvajalec pokojninskega načrta, iz katerega je izstopil zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja po tem členu, ima pravico do povračila stroškov zaradi prenosa sredstev v višini, določeni v pokojninskem načrtu.

(6) Izvajalec pokojninskega načrta mora opraviti prenos sredstev najkasneje v roku 30 dni po vložitvi zahteve iz drugega odstavka tega člena.

6. **Pravice iz prostovoljnega dodatnega zavarovanja**

361. člen

(Prejemki iz dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) S prostovoljnim dodatnim zavarovanjem se zavarovancu prostovoljnega pokojninskega zavarovanja zagotavlja pravica do dodatne starostne pokojnine v obliki mesečne pokojninske rente.

(2) Če je tako določeno s pokojninskim načrtom iz prvega odstavka 297. člena tega zakona se lahko zavarovancu prostovoljnega pokojninskega zavarovanja zagotavljata tudi pravica do dodatne invalidske pokojnine in pravica do dodatne družinske pokojnine.

362. člen

(Dodatna starostna pokojnina)

(1) Zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja pridobi pravico do dodatne starostne pokojnine, če:

– je dopolnil starost 58 let,

– je uveljavil pravico do pokojnine po predpisih o obveznem pokojninskem zavarovanju,

– je od vključitve v prostovoljno dodatno zavarovanje preteklo najmanj 120 mesecev.

(2) Zavarovanec pridobi pravico do dodatne starostne pokojnine z dnem, ko je izpolnjen zadnji od pogojev iz prejšnjega odstavka.

(3) Če zavarovanec pridobi pravico do pokojnine po predpisih o obveznem pokojninskem zavarovanju pred izpolnitvijo pogojev za pridobitev dodatne starostne pokojnine, ima pravico zahtevati mirovanje prostovoljnega dodatnega zavarovanja od dneva pridobitve pravice do pokojnine po predpisih o obveznem pokojninskem zavarovanju do izpolnitve pogojev za pridobitev dodatne starostne pokojnine, lahko pa nadaljujejo z vplačevanjem premij v prostovoljno dodatno zavarovanje do izpolnitve pogojev za starostno pokojnino iz prvega odstavka tega člena.

(4) Zavarovancu, ki je pridobil pravico do dodatne starostne pokojnine in se za stalno izseli v tujino, se ta pokojnina izplačuje tudi na ozemlje druge države.

363. člen

(Predčasna dodatna starostna pokojnina)

Ne glede na določbo prejšnjega člena zavarovanec, ki ni več vključen v obvezno pokojninsko zavarovanje po tem zakonu, pridobi pravico do dodatne starostne pokojnine pred izpolnitvijo pogojev iz prvega oziroma drugega odstavka prejšnjega člena tega zakona (predčasna dodatna starostna pokojnina), če:

– je bil vključen v prostovoljno dodatno zavarovanje najmanj 180 mesecev,

– je dopolnil 53 let starosti,

– je vključen v prostovoljno dodatno zavarovanje po pokojninskem načrtu, ki zagotavlja pravico do predčasne dodatne starostne pokojnine.

364. člen

(Dodatna invalidska pokojnina)

Če zavarovanje po pokojninskem načrtu krije izplačilo dodatne invalidske pokojnine, pridobi zavarovanec pravico do dodatne invalidske pokojnine v naslednjem mesecu po nastopu zavarovalnega primera.

365. člen

(Dodatna družinska pokojnina)

(1) Če zavarovanje po pokojninskem načrtu krije izplačilo dodatne družinske pokojnine, je upravičenec do dodatne družinske pokojnine lahko samo oseba, ki je po predpisih o obveznem pokojninskem zavarovanju upravičena do družinske oziroma vdovske pokojnine.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka pridobi upravičenec pravico do dodatne družinske pokojnine v naslednjem mesecu po smrti zavarovanca.

366. člen

(Mirovanje prostovoljnega dodatnega zavarovanja)

(1) Zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja in izvajalec pokojninskega načrta se lahko dogovorita, da se začasno preneha s plačevanjem premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja po pokojninskem načrtu (mirovanje prostovoljnega dodatnega zavarovanja).

(2) Pogoji za vzpostavitev mirovanja in dolžina trajanja navedenega obdobja se določijo v pokojninskem načrtu.

7. **Pridobitev davčnih in drugih olajšav**

367. člen

(Davčne olajšave za zavarovance in plačilo dohodnine)

(1) Zavarovancu, ki v svojo korist plačuje premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Republiki Sloveniji po pokojninskem načrtu, ki izpolnjuje pogoje iz 369. člena tega zakona, se lahko zniža osnova za dohodnino za leto, v katerem je bila premija plačana, vendar največ do zneska olajšave, določene v drugem odstavku 301. člena tega zakona oziroma do višine razlike iz šestega odstavka 301. člena tega zakona. Plačane premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja ni mogoče uveljavljati kot zmanjšanje osnove za dohodnino v skladu s 4. točko prvega odstavka 9. člena zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 71/93, 7/95 in 44/96).

(2) Znesek premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja, ki jo za račun zavarovanca plačuje delodajalec izvajalcu pokojninskega načrta s sedežem v Republiki Sloveniji po pokojninskem načrtu, ki izpolnjuje pogoje iz 369. člena tega zakona, se ne glede na določbe zakona o dohodnini, zavarovancu ne všteva v osnovo za dohodnino v letu, v katerem je bila premija plačana, vendar največ do zneska olajšave, določene v drugem odstavku 301. člena tega zakona.

(3) V primeru izplačila dodatne starostne pokojnine iz 362. člena tega zakona oziroma predčasne dodatne starostne pokojnine iz 363. člena tega zakona, dodatne invalidske pokojnine iz 364. člena tega zakona ali dodatne družinske pokojnine iz 365. člena tega zakona je upravičenec do navedene pokojnine zavezan plačati davek od osebnih prejemkov in dohodnino od navedene pokojnine, ki se v skladu z zakonom o dohodnini obdavči kot drug prejemek po četrti alinei prvega odstavka 15. člena zakona o dohodnini.

(Opomba: v delu, ki se nanaša na dohodnino, se ta člen preneha uporabljati – ZDoh-1-UPB2.)

368. člen

(Davčna olajšava za delodajalca, ki financira pokojninski načrt)

(1) Delodajalcu, ki financira pokojninski načrt kolektivnega zavarovanja in izpolnjuje pogoje iz 302. do 305. člena tega zakona, se premije prostovoljnega dodatnega zavarovanja, ki jih v posameznem letu plača v korist zavarovancev po pokojninskem načrtu, ki izpolnjuje pogoje po 369. členu tega zakona, priznajo kot davčna olajšava pri davku od dobička pravnih oseb in pri davku od dohodkov iz dejavnosti za leto, v katerem so bile premije plačane, vendar največ do zneska olajšave, določene v drugem odstavku 301. člena tega zakona in največ do višine davčne osnove v tem letu.

(2) Od premije iz prejšnjega odstavka se ne plačujejo prispevki za socialno varnost.

(3) Premija iz prvega odstavka tega člena se ne upošteva pri izračunu pokojninske osnove zavarovanca in se ne šteje za izplačilo plače.

(Opomba: v delu, ki se nanaša na dohodnino, se ta člen preneha uporabljati – ZDoh-1-UPB2.)

369. člen

(Pogoji za uveljavitev olajšav)

Zavarovancu iz 367. člena in delodajalcu iz 368. člena tega zakona se priznajo olajšave, določene s tem zakonom, pod pogojem, da je pokojninski načrt, na podlagi katerega se plačuje premija prostovoljnega dodatnega zavarovanja, odobren v skladu z 297. členom tega zakona in vpisan v poseben register v skladu s tem zakonom.

(Opomba: v delu, ki se nanaša na dohodnino, se ta člen preneha uporabljati – ZDoh-1-UPB2.)

370. člen

(Registracija pokojninskega načrta)

(1) Pokojninski načrt se vpiše v poseben register, ki ga vodi pristojni davčni organ (v nadaljevanju: register).

(2) Register se sestoji iz glavne knjige in zbirke listin.

(3) Glavna knjiga je namenjena vpisu podatkov, za katere ta zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis določa, da se vpišejo v register.

(4) Pokojninski načrt in listine, za katere ta zakon ali na njegovi podlagi izdan predpis določa, da se predložijo registru pogodb, se vložijo v zbirko listin.

371. člen

(Prijava za vpis v register)

Prijavo za vpis v register vloži izvajalec pokojninskega načrta po tem zakonu.

372. člen

(Podzakonski akt)

Natančnejše predpise o vsebini in obliki prijave za vpis v register, prijavi sprememb, načinu dajanja podatkov ter dokumentaciji, ki jo je potrebno priložiti prijavi za vpis v register, izda minister, pristojen za finance.

373. člen

(Postopek vpisa v register)

(1) Postopek za vpis v register se začne z vložitvijo prijave iz 371. člena tega zakona.

(2) O vpisu v register odloča na prvi stopnji davčni urad, na območju katerega je vlagatelj prijave vpisan v davčni register.

(3) Davčni organ iz prejšnjega odstavka opravi vpis v register, če je prijavo v predpisani obliki in vsebini vložila pristojna oseba, če so prijavi priložene predpisane listine in če pokojninski načrt, ki se prijavlja za vpis v register, izpolnjuje pogoje za uveljavitev davčnih olajšav v skladu s tem zakonom.

(4) Davčni organ iz drugega odstavka tega člena mora oceniti ali so za vpis v register izpolnjeni predpisani pogoji ter izdati odločbo, s katero odloči o prijavi za vpis v register.

374. člen

(Pravna sredstva)

(1) Zoper odločbo iz četrtega odstavka prejšnjega člena je dovoljena pritožba.

(2) Pritožba se vloži v roku 15 dni od vročitve odločbe na glavni urad Davčne uprave Republike Slovenije.

375. člen

(Učinek vpisa)

Z vpisom pokojninskega načrta v register delodajalec in zavarovanci prostovoljnega dodatnega zavarovanja pridobijo pravico davčnih olajšav iz 367. in 368. člena tega zakona.

376. člen

(Izbris iz registra)

(1) Pristojni davčni urad izbriše pokojninski načrt iz registra pogodb, če ugotovi:

– da pokojninski načrt ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev davčnih olajšav po tem zakonu,

– da se je prostovoljno dodatno zavarovanje po vpisanem pokojninskem načrtu prenehalo izvajati.

(2) Pristojni davčni urad izbriše pokojninski načrt iz registra tudi če ugotovi, da je bil pokojninski načrt vpisan v register na podlagi neresničnih dejstev oziroma listin.

(3) Zoper odločbo o izbrisu pokojninskega načrta iz registra je dovoljena pritožba.

(4) Za vložitev in odločanje o pritožbi iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe tega zakona o vložitvi in odločanju o pritožbi zoper odločbo o vpisu pokojninskega načrta v register.

(5) Izbris pokojninskega načrta iz registra ima za posledico izgubo pravice davčnih olajšav iz 367. in 368. člena tega zakona.

8. **Nadzor**

377. člen

(Nadzor)

(1) Nadzor nad upravljanjem vzajemnih pokojninskih skladov opravlja agencija v sodelovanju z nadzornim organom po zakonu o zavarovalništvu.

(2) Nadzor nad poslovanjem pokojninskih družb opravlja nadzorni organ po zakonu o zavarovalništvu.

(3) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede pokojninskega načrta in pravic, ki se zagotavljajo zavarovancu z vključitvijo v prostovoljno dodatno zavarovanje po posameznem pokojninskem načrtu, opravlja minister, pristojen za delo.

(4) Nadzor nad izvajanjem določb tega zakona glede pridobitve davčnih in drugih olajšav opravlja pristojni davčni urad, v skladu s posebnim zakonom, ki ureja davčno službo in davčni postopek.

378. člen

(Opravljanje nadzora)

(1) Nadzorni organi iz prejšnjega člena opravljajo nadzor:

– s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil pokojninskih skladov in upravljavcev vzajemnih pokojninskih skladov, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžni poročati pristojnemu nadzornemu organu oziroma ga obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;

– z opravljanjem pregledov poslovanja subjektov nadzora.

(2) Nadzorni organi iz prejšnjega člena lahko pri izvajanju nadzora po tem zakonu brez omejitev pregledujejo poslovne knjige, spise in druge dokumente, ki se nanašajo na poslovanje pokojninskega sklada.

(3) Pokojninska družba in upravljavec vzajemnih pokojninskih skladov mora nadzornemu organu iz prejšnjega člena omogočiti opravljanje pregleda po tem zakonu ter mu na njegovo zahtevo izročiti računalniške izpise oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

379. člen

(prenehal veljati)

380. člen

(prenehal veljati)

381. člen

(Ukrepi nadzora nad poslovanjem pokojninske družbe)

Če ni s tem zakonom drugače določeno se glede nadzora nad poslovanjem pokojninske družbe in ukrepov, ki jih v postopku nadzora lahko izreče nadzorni organ po zakonu o zavarovalništvu, uporabljajo določbe zakona o zavarovalništvu o ukrepih nadzora nad zavarovalno delniško družbo.

IV. poglavje
Sklad obrtnikov

382. člen

(Status in poslovanje sklada obrtnikov)

(1) Sklad obrtnikov je pravna oseba, ki je ustanovljena za opravljanje storitev prostovoljnega pokojninskega in invalidskega zavarovanja samostojnih podjetnikov, samozaposlenih, njihovih družinskih članov in pri njih zaposlenih delavcev.

(2) Sklad obrtnikov se vpiše v sodni register.

(3) Sedež sklada obrtnikov je v Ljubljani.

383. člen

(Organi upravljanja sklada obrtnikov)

(1) Organi sklada obrtnikov so skupščina, nadzorni svet in uprava.

(2) Skupščina šteje 25 članov, nadzorni svet pa pet članov.

(3) Sklad obrtnikov zastopa in vodi njegove posle uprava. Predsednika in člane uprave imenuje skupščina na podlagi javnega razpisa.

(4) Sklad obrtnikov ima statut, ki ga sprejme skupščina.

384. člen

(Zavarovanci sklada obrtnikov)

(1) V dodatno pokojninsko zavarovanje, ki ga izvaja sklad obrtnikov, se lahko prostovoljno vključijo osebe, ki so že vključene v obvezno zavarovanje po tem zakonu.

(2) Zavezanci za plačilo prispevkov za dodatno pokojninsko zavarovanje, ki ga izvaja sklad obrtnikov, so zavarovanci, oziroma njihovi delodajalci, če se tako dogovorijo z zavarovancem. Prispevki za dodatno pokojninsko zavarovanje imajo enak davčni status kot prispevki za obvezno pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(Opomba: v delu, ki se nanaša na dohodnino, se ta člen preneha uporabljati – ZDoh-1-UPB2.)

385. člen

(Pravice iz dodatnega pokojninskega zavarovanja pri skladu obrtnikov in poslovanje sklada obrtnikov)

(1) Na podlagi dodatnega pokojninskega zavarovanja pripada zavarovancem pravica do dodatne pokojnine.

(2) Kriterije za določanje višine dodatne pokojnine pri skladu obrtnikov se določi s pokojninskim načrtom.

(3) Pokojninski načrt dodatnega pokojninskega zavarovanja pri skladu obrtnikov določa:

– višino mesečnih prispevkov za posameznega zavarovanca,

– način izračuna poklicne pokojnine,

– minimalni donos na vplačane prispevke,

– pogoje za pridobitev dodatne pokojnine in

– investicijsko strategijo.

(4) Pokojninski načrt dodatnega pokojninskega zavarovanja pri skladu obrtnikov aktuarsko potrdi Urad za zavarovalni nadzor pri Ministrstvu za finance, sprejme pa ga minister, pristojen za delo.

386. člen

(Nadzor nad poslovanjem sklada obrtnikov)

(1) Sklad obrtnikov mora voditi poslovne knjige in letna poslovna poročila v skladu z določbami zakona o gospodarskih družbah in slovenskimi računovodskimi standardi, če ni s tem zakonom drugače določeno.

(2) Sklad obrtnikov mora zagotavljati javnost podatkov iz letnih poročil tako, kot določa zakon o gospodarskih družbah.

(3) Nadzor nad poslovanjem sklada obrtnikov izvaja minister, pristojen za delo.

(4) Pravilnost poslovanja sklada obrtnikov z vidika davčnih predpisov na področju dodatnega pokojninskega zavarovanja nadzoruje Davčna uprava Republike Slovenije.

TRINAJSTI DEL
KAZENSKE DOLOČBE

387. člen

(1) Z denarno kaznijo najmanj 500.000 tolarjev se kaznuje za prekršek:

– delodajalec, če zavarovancu, pri katerem je podana invalidnost, ne zagotovi pravice do premestitve (91. in 101. člen) ali pravice do dela s krajšim delovnim časom od polnega (93. člen);

– delodajalec, če zavarovancu, pri katerem je podana invalidnost, ne omogoči poklicne rehabilitacije (88. člen);

– delodajalec, če ne vloži prijave v zavarovanje skladno s predpisi o matični evidenci o zavarovancih in uživalcih pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja (tretji odstavek 7. člena in 203. člen);

– delodajalec ali drug dajalec podatkov iz tega zakona in zakona, ki ureja matično evidenco, ki zavodu ne sporoči podatkov, na podlagi katerih preneha pravica iz obveznega zavarovanja ali se ta pravica zmanjša (185. člen in drugi odstavek 203. člena);

– zavarovanec ali delodajalec, ki ne sporoči podatkov, ki so potrebni za odmero oziroma obračun in plačilo prispevkov ter za nadzor nad plačevanjem in izterjavo prispevkov (227. in 228. člen).

(2) Z denarno kaznijo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek tudi odgovorna oseba pri delodajalcu, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

388. člen

Z denarno kaznijo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje za prekršek:

– delodajalec, upravičenec ali drug dajalec podatkov iz tega zakona ali zakona, ki ureja matično evidenco, ki zavodu ne sporoči podatkov oziroma sporoči napačne podatke, ki vplivajo na obseg in uživanje pravic (prvi in drugi odstavek 203. člena);

– delodajalec, ki zavodu in zavarovancu ne posreduje potrdila o obračunanih in vplačanih prispevkih (tretji odstavek 203. člena).

389. člen

Z denarno kaznijo najmanj 100.000 tolarjev se kaznuje za prekršek uživalec pravice, ki se mu na katerikoli podlagi izplačujejo prejemki iz obveznega zavarovanja, in ne sporoči podatkov, na podlagi katerih mu pravica preneha ali se mu zmanjša (prvi in drugi odstavek 185. člena).

Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1 (Uradni list RS, št. 106/99) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

ŠTIRINAJSTI DEL
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

390. člen

(Varstvo pravic, pridobljenih po prejšnjih predpisih)

(1) Uživalcem, ki so uveljavili pravice do uveljavitve tega zakona, se od uveljavitve tega zakona dalje zagotavljajo te pravice najmanj v obsegu, določenem s predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, in se usklajujejo po določbah tega zakona.

(2) Pri ponovni odmeri invalidskih ali družinskih pokojnin, uveljavljenih pred uveljavitvijo tega zakona, se dodatek na invalidnost odmeri po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

391. člen

(Nadaljevanje postopkov, začetih pred uveljavitvijo tega zakona)

(1) V postopku za uveljavljanje pravic iz obveznega zavarovanja oziroma za ugotavljanje pokojninske dobe, ki se je začel pred uveljavitvijo tega zakona, se uporabljajo predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se pravice na podlagi invalidnosti določijo po predpisih, veljavnih na dan nastanka invalidnosti.

392. člen

(Varstvo pričakovanih pravic)

(1) Osebe, ki so do uveljavitve tega zakona izpolnile pogoje za pridobitev pravice do pokojnine po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, vendar še niso vložile zahtevka, lahko uveljavijo to pravico po navedenih predpisih, tudi po tem dnevu.

(2) V primerih iz prejšnjega odstavka se za odmero pokojnine upoštevata zavarovalna doba in plača do dneva prenehanja zavarovanja.

(3) Šteje se, da je zavarovanec izpolnil pogoje za priznanje pravice do starostne ali predčasne pokojnine do uveljavitve tega zakona, če je do uveljavitve tega zakona vložil zahtevo za dokup pokojninske dobe, četudi mu je bilo šele po uveljavitvi tega zakona priznano obdobje pokojninske dobe, s katerim je izpolnil pogoje za priznanje pravice do pokojnine.

393. člen

(Pridobitev pravic oseb, ki nimajo lastnosti zavarovanca po tem zakonu)

(1) Osebe, ki po uveljavitvi tega zakona nimajo lastnosti zavarovanca po tem zakonu, imele pa so lastnost zavarovan-

ca po prejšnjih predpisih, lahko uveljavijo pravice iz pokojninskega zavarovanja pod pogoji, ki jih določa ta zakon.

(2) Za osebe, ki so imele lastnost zavarovanca v skladu s prejšnjim odstavkom, se štejejo tudi osebe, ki so bile zavarovane pri tujem nosilcu obveznega zavarovanja v državi, s katero je sklenjen mednarodni sporazum o socialnem zavarovanju, če uveljavljajo pravice po tem sporazumu.

(3) Pravico do družinske oziroma vdovske pokojnine lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, uveljavijo družinski člani osebe iz prejšnjih dveh odstavkov, prav tako pa tudi družinski člani uživalca pokojnine po prejšnjih predpisih, če izpolnjujejo pogoje, ki jih določa ta zakon za družinske člane.

394. člen

(Varstvo pravic po prejšnjih predpisih za brezposelne zavarovance)

Zavarovanec, ki je na dan 31. 12. 1999 užival pravico do denarnega nadomestila za čas brezposelnosti ali je bil na ta dan nezaposlen brez svoje krivde, ter mu je do izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, manjkalo pet let starosti in pokojninske dobe ali manj, lahko uveljavi pravico do starostne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

395. člen

(Varstvo pravic za brezposelne zavarovance v prehodnem obdobju)

Zavarovanec, ki mu je na dan 1. 1. 2000 za pridobitev pravice do starostne pokojnine manjkalo do pet let starosti in pokojninske dobe, in mu je po uveljavitvi tega zakona prenehalo delovno razmerje ter je pridobil pravico do denarnega nadomestila po predpisih o zaposlovanju, lahko uveljavi pravico do starostne pokojnine pod pogoji, veljavnimi na dan prenehanja delovnega razmerja.

396. člen – **upoštevana sprememba iz ZPIZ-1C**

(Uveljavitev pravice do starostne ali predčasne pokojnine po prejšnjih predpisih)

(1) Zavarovanec, ki mu je na dan 31. 12. 1999 do izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne ali predčasne pokojnine po predpisih, veljavnih do tega dne, manjkalo pet let starosti in pokojninske dobe ali manj, lahko uveljavi pravico do starostne ali predčasne pokojnine po teh predpisih, če:

– je na dan 31. 12. 1999 užival pravico do denarnega nadomestila za čas brezposelnosti oziroma mu je na ta dan pravica do denarnega nadomestila mirovala, po 1. 1. 2000 pa je uveljavil pravico do denarnega nadomestila za preostali čas ali

– mu je prenehalo delovno razmerje zaradi stečaja, likvidacije, prisilne poravnave ali drugih operativnih razlogov do vključno 31. 12. 1999 in je do navedenega dne ostal dejansko nezaposlen;

– ima na dan 31. 12. 1999 status delovnega invalida II. oziroma III. kategorije;

– mu je delovno razmerje za nedoločen čas prenehalo brez lastne krivde pred uvedbo stečaja podjetja, uvedenega do 31. 12. 1999 in je bil do 31. 12. 1999 prijavljen pri zavodu za zaposlovanje več kot 24 mesecev ter je do 31. 12. 1999 ostal dejansko nezaposlen.

(2) Zavarovanec, ki je bil na dan 31. 12. 1999 prijavljen pri zavodu za zaposlovanje in mu do izpolnitve pogojev starosti za pridobitev pravice do predčasne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, manjka manj kot leto dni, lahko uveljavi pravico do predčasne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, ko izpolni pogoje iz tretje alinee prvega odstavka 40. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnega do uveljavitve tega zakona.

(3) Zavarovanec, ki je bil na dan 31. 12. 1999 prijavljen pri zavodu za zaposlovanje, in je na ta dan izpolnjeval pogoje starosti in pokojninske dobe za pridobitev pravice do predčasne pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, lahko uveljavi pravico do predčasne pokojnine po teh predpisih, ko izpolni pogoj iz tretje alinee prvega odstavka 40. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnega do uveljavitve tega zakona.

396.a člen – **upoštevana dopolnitev iz ZPIZ-1C**

(Postopno dviganje starosti iz drugega odstavka 18. člena, pri kateri zavarovanje ni obvezno)

Ne glede na določbo drugega odstavka 18. člena tega zakona znaša v prehodnem obdobju starost, pri kateri zavarovanje ni obvezno za samozaposlene in kmete, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka 18. člena tega zakona:

Leto	Ženske		Moški	
	leta	meseci	leta	meseci
2002	54	0	59	6
2003	54	4	60	0
2004	54	8	60	6
2005	55	0	61	0
2006	55	4	61	6
2007	55	8	62	0
2008	56	0	62	6
2009	56	4		
2010	56	8		
2011	57	0		
2012	57	4		
2013	57	8		
2014	58	0		
2015	58	4		
2016	58	8		
2017	59	0		
2018	59	4		
2019	59	8		
2020	60	0		
2021	60	4		
2022	60	8		

397. člen

(Uživanje pravic iz invalidskega zavarovanja, pridobljenih po prejšnjih predpisih)

(1) Uživalci pravic na podlagi preostale delovne zmožnosti (II. in III. kategorija invalidnosti), uveljavljenih po predpisih, ki so se uporabljali do datuma, določenega v 446. členu tega zakona, obdržijo te pravice v nespremenjenem obsegu tudi po navedenem datumu.

(2) Denarna nadomestila se uživalcem iz prejšnjega odstavka usklajujejo enako, kot se usklajuje pokojnina po tem zakonu.

(3) Uživalci pravic iz prvega odstavka tega člena, lahko pridobijo pravice po tem zakonu le v primeru poslabšanja že ugotovljene invalidnosti ali nastanka nove invalidnosti.

398. člen

(Pogoji za pridobitev pravice do starostne pokojnine za zavarovanko v prehodnem obdobju)

(1) Ne glede na določbe prvega odstavka 36. člena tega zakona, znaša v obdobju od uveljavitve tega zakona do 31. 12. 2013 minimalna starost in pokojninska doba za pridobitev pravice do starostne pokojnine za ženske:

Leto	Starostna meja		Pokojninska doba	
	leta	meseci	leta	meseci
2000	53	4	35	0
2001	53	8	35	0
2002	54	0	35	3
2003	54	4	35	6
2004	54	8	35	9
2005	55	0	36	0
2006	55	4	36	3
2007	55	8	36	6
2008	56	0	36	9
2009	56	4	37	0
2010	56	8	37	3
2011	57	0	37	6
2012	57	4	37	9
2013	57	8		

(2) Ne glede na določbe drugega odstavka 36. člena tega zakona, znaša v obdobju od uveljavitve tega zakona do 31. 12. 2007 minimalna starost za pridobitev pravice do starostne pokojnine za ženske:

Leto	Starostna meja	
	Starost (leta)	Starost (meseci)
2000	58	4
2001	58	8
2002	59	0
2003	59	4
2004	59	8
2005	60	0
2006	60	4
2007	60	8

(3) Ne glede na določbe tretjega odstavka 36. člena tega zakona, znaša v obdobju od uveljavitve tega zakona do 31. 12. 2007 minimalna starost za pridobitev pravice do starostne pokojnine za ženske:

Leto	Starostna meja	
	Starost (leta)	Starost (meseci)
2000	60	4
2001	60	8
2002	61	0
2003	61	4
2004	61	8
2005	62	0
2006	62	4
2007	62	8

399. člen

(Znižanje starosti zaradi otrok)

Ne glede na določbo 37. člena tega zakona se zavarovanki oziroma zavarovancu v prehodnem obdobju znižuje starostna meja iz 36. člena tega zakona, za vsakega rojenega ali posvojenega otroka, ki ima državljanstvo Republike Slovenije, za katerega je skrbel(a) in ga vzgajal(a) pet let, na sledeči način:

Leto	Znižanje starostne meje v mesecih			
	En otrok	Dva otroka	Trije otroci	dodatek za četrtega in naslednje otroke
2000	0,5	1,25	2,25	1,25
2001	1	2,5	4,5	2,5
2002	1,5	3,75	6,75	3,75
2003	2	5	9	5
2004	2,5	6,25	11,25	6,25
2005	3	7,5	13,5	7,5
2006	3,5	8,75	15,75	8,75
2007	4	10	18	10
2008	4,5	11,25	20,25	11,25
2009	5	12,5	22,5	12,5
2010	5,5	13,75	24,75	13,75
2011	6	15	27	15
2012	6,5	16,25	29,25	16,25
2013	7	17,5	31,5	17,5
2014	7,5	18,75	33,75	18,75

400. člen

(Znižanje starostne meje zaradi zavarovanja pred 18. letom starosti)

Ne glede na določbo 38. člena tega zakona se zavarovankam iz prvega odstavka 36. člena tega zakona, ki so se vključile v obvezno zavarovanje pred dopolnjenim 18. letom starosti, znižuje starostna meja v prehodnem obdobju za vsako leto zavarovanja pred dopolnitvijo 18. leta starosti, na naslednji način:

Leto	Znižanje starostne meje v mesecih
2000	0
2001	0
2002	1
2003	2
2004	3
2005	4
2006	5
2007	6
2008	7
2009	8
2010	9
2011	10
2012	11
2013	12

401. člen

(Omejitev znižanja upokojitvene starosti v prehodnem obdobju)

(1) Ne glede na določbo 37. in 38. člena tega zakona, zavarovanec v prehodnem obdobju ne more pridobiti pravice do starostne pokojnine pred dopolnitvijo 53 let starosti (ženska) oziroma 58 let (moški), razen v primerih 402. in 430. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo 52. člena tega zakona, v prehodnem obdobju polna starost ne more biti nižja od 53 let (ženska) oziroma 58 let (moški), razen v primerih iz 402. in 430. člena tega zakona.

402. člen – **upoštevane dopolnitve iz ZPIZ-1C**

(Upoštevanje znižanja starostne meje po prejšnjih predpisih)

(1) Ne glede na določbe tega zakona se zavarovancem, ki se jim je do uveljavitve tega zakona zavarovalna doba štela s povečanjem, starostna meja, predpisana za pridobitev starostne pokojnine in polna starost, zniža za toliko mesecev, za kolikor je bila povečana zavarovalna doba.

(2) V prehodnem obdobju znašajo najnižje možne starosti za pridobitev pravice do starostne pokojnine iz prejšnjega odstavka, po stopnjah povečanja:

	12/18		12/17		12/16		12/15		12/14	
	moški	ženska	moški	ženska	moški	ženska	moški	ženska	moški	ženska
2000	45	40	46,5	41,5	48,5	43,5	50,5	45,5	53	48
2001	45,5	40,5	47	42	49	44	51	46	53,5	48,5
2002	46	41	47,5	42,5	49,5	44,5	51,5	46,5	54	49
2003	46,5	41,5	48	43	50	45	52	47	54,5	49,5
2004	47	42	48,5	43,5	50,5	45,5	52,5	47,5	55	50
2005	47,5	42,5	49	44	51	46	53	48	55,5	50,5
2006	48	43	49,5	44,5	51,5	46,5	53,5	48,5	56	51
2007	48,5	43,5	50	45	52	47	54	49	56,5	51,5
2008	49	44	50,5	45,5	52,5	47,5	54,5	49,5	57	52
2009	49,5	44,5	51	46	53	48	55	50	57,5	52,5
2010	50	45	51,5	46,5	53,5	48,5	55,5	50,5	58	53

(3) V prehodnem obdobju znašajo najnižje možne polne starosti za zavarovance (moški) po stopnjah povečanja:

	12/18	12/17	12/16	12/15	12/14
2000	45,5	47	49	51	53,5
2001	46,5	48	50	52	54,5
2002	47,5	49	51	53	55,5
2003	48,5	50	52	54	56,5
2004	49,5	51	53	55	57,5
2005	50,5	52	54	56	58,5
2006	51,5	53	55	57	59,5
2007	52,5	54	56	58	60,5
2008	53,5	55	57	59	61,5
2009	54,5	56	58	60	62,5
2010	55	56,5	58,5	60,5	63

(4) Če je zavarovanec delal na delovnih mestih, na katerih se je štela zavarovalna doba s povečanjem po različnih stopnjah povečanja, se minimalna starost iz prejšnjega odstavka določi v sorazmerju glede na trajanje zavarovanja na posameznih delih. Starostna meja se najprej zniža do omejitev, določenih za najvišjo stopnjo povečanja, znižanje za naslednjo stopnjo povečanja pa se izvede le, če znižanje po prejšnji višji stopnji povečanja ni doseglo minimalne starosti za naslednjo nižjo stopnjo povečanja.

(5) Določba drugega odstavka se ne uporablja za zavarovance, ki se jim je zavarovalna doba štela s povečanjem na podlagi osebnih okoliščin po predpisih, veljavnih do 31. 12. 1999 in za zavarovance iz 201. člena tega zakona.

403. člen

(Znižanje starosti po različnih podlagah)

Če je zavarovanec upravičen do znižanja starosti po prejšnjem členu tega zakona ter do znižanja starosti po določbah 37. in 38. oziroma 399. ali 400. člena tega zakona, se mu starostna meja zniža najprej skladno s prejšnjim členom tega zakona, nato pa se tako znižana starostna meja zniža še po drugih podlagah, do minimalne starostne meje, določene v 37. in 38. oziroma 401. členu tega zakona.

404. člen – **upoštevane spremembe iz ZPIZ-1C**

(Postopno spreminjanje pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine po posebnih predpisih)

(1) Ne glede na določbe 154. člena tega zakona in ne glede na določbe

– zakona o policiji (Uradni list RS, št. 49/98) ali

– zakona o izvrševanju kazenskih sankcij (Uradni list RS, št. 22/00) minimalna starost in minimalna pokojninska doba za pridobitev pravice do starostne pokojnine ne moreta biti nižji od:

Leto	Starost				Pokojninska doba			
	moški		ženska		moški		ženska	
	leta	meseci	leta	meseci	leta	meseci	leta	meseci
2000	48	6	45	6	28	6	25	6
2001	49	0	46	0	29	0	26	0
2002	49	6	46	6	29	6	26	6
2003	50	0	47	0	30	0	27	0
2004	50	6	47	6	30	6	27	6
2005	51	0	48	0	31	0	28	0
2006	51	6	48	6	31	6	28	6
2007	52	0	49	0	32	0	29	0
2008	52	6	49	6	32	6	29	6
2009	53	0	50	0	33	0	30	0
2010	53	6	50	6	33	6	30	6
2011	54	0	51	0	34	0	31	0
2012	54	6	51	6	34	6	31	6
2013	55	0	52	0	35	0	32	0
2014	55	0	52	6	35	0	32	6
2015	55	0	53	0	35	0	33	0

(2) Določbe prejšnjega odstavka ter določbe 154. člena tega zakona se ne uporabljajo za zavarovance, ki uveljavijo pokojnino pod ugodnejšimi pogoji po zakonu o prepovedi proizvodnje in prometa z azbestnimi izdelki ter o zagotovitvi sredstev za prestrukturiranje azbestne proizvodnje v neazbestno (Uradni list RS, št. 56/96, 35/98 in 86/00) ali po zakonu o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. 63/95, 8/96, 44/96, 70/97, 43/99, 28/00 in 64/01).

(3) Zavarovancem, ki so delali na delovnih mestih, na katerih se je zavarovalna doba štela s povečanjem, se starostne meje iz prejšnjega odstavka znižajo za toliko mesecev, kolikor je znašalo povečanje zavarovalne dobe, vendar največ do omejitev iz 402. člena tega zakona, če je to za zavarovanca ugodneje.

405. člen – **upoštevana dopolnitev iz ZPIZ-1E**

(Postopno uveljavljanje obdobij dodane dobe)

(1) Obdobja dodane dobe se uveljavljajo postopno, in sicer tako, da se zavarovancem, ki uveljavijo pravico do starostne pokojnine v prehodnem obdobju, za posamezno leto obdobja, ki se po 193. členu tega zakona šteje v dodano dobo, upošteva pri ugotavljanju pokojninske dobe po 36. členu tega zakona, naslednje število mesecev:

Leto	Dodana doba (meseci)
2000	0
2001	0
2002	1
2003	2
2004	3

Leto	Dodana doba (meseci)
2005	4
2006	5
2007	6
2008	7
2009	8
2010	9
2011	10
2012	11
2013	12

(2) Določbe tega člena se ne uporabljajo za obdobje dodane dobe, pridobljene na podlagi četrtega odstavka 193. člena tega zakona.

406. člen

(Postopno daljšanje obdobja za izračun pokojninske osnove)

(1) Uveljavitev določb prvega odstavka 39. člena tega zakona se zagotovi postopoma.

(2) Zavarovancu, ki se upokoji v letu uveljavitve tega zakona, se pokojninsko osnovo določi na podlagi plač oziroma zavarovalnih osnov iz najugodnejših zaporednih desetih let zavarovanja pred uveljavitvijo tega zakona. V začetku vsakega naslednjega koledarskega leta se obračunsko obdobje podaljša za eno leto, vse dokler ne doseže 18 zaporednih let zavarovanja iz obdobja od 1. 1. 1970 do zadnjega koledarskega leta pred letom, v katerem zavarovanec uveljavlja pravico do pokojnine, ki so za zavarovanca najbolj ugodna.

407. člen

(Upoštevanje plačila za delo preko polnega delovnega časa po prejšnjih predpisih)

Plača, izplačana za delo preko polnega delovnega časa do uveljavitve zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnega do 31. 3. 1992, se upošteva pri izračunu pokojninske osnove, če je bila izplačana za delo, ki se je po predpisih o delovnih razmerjih štelo kot poseben delovni pogoj.

408. člen

(Upoštevanje plač oziroma zavarovalnih osnov iz obdobja do 31. 12. 1999)

(1) Pri izračunu pokojninske osnove se za čas do 31. 12. 1991 prejete plače in osnove, od katerih so bili plačani prispevki, upoštevajo v neto zneskih.

(2) Plače in osnove, od katerih so bili plačani prispevki v obdobju od 1. 1. 1992 do 31. 12. 1999, se pri izračunu pokojninske osnove preračunajo v neto zneske po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

409. člen

(Odmera pokojnine v prehodnem obdobju)

(1) Zavarovancu, ki je del pokojninske dobe dopolnil do 31. 12. 1999, se pokojnina odmeri ob upoštevanju odstotkov za odmero pokojnine po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona in odstotkov za odmero pokojnine, določenih s tem zakonom.

(2) Odstotek za odmero pokojnine po prejšnjem odstavku se določi tako, da se odstotku za odmero pokojnine po prejšnjih predpisih, ki gre zavarovancu glede na pokojninsko dobo, dopolnjeno do uveljavitve tega zakona, prišteje 1,5% za eno leto pokojninske dobe oziroma delovne dobe, oziroma 0,75% za vsaj šest mesecev pokojninske ali delovne dobe po letu 2000.

(3) Pokojninska doba, dopolnjena po prejšnjih predpisih, ki je po teh predpisih ni mogoče vrednotiti, ker je krajša od šestih mesecev, se prišteje k pokojninski dobi, dopolnjeni po uveljavitvi tega zakona.

(4) Ne glede na določbo 49. člena tega zakona znaša znesek najvišje pokojninske osnove v prehodnem obdobju najmanj toliko kot je bil določen za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona in se ne usklajuje po tem zakonu, dokler presega znesek v višini štirikratnika najnižje pokojninske osnove, povečan za odstotek uskladitve pokojnin od 1. 1. 2000 dalje.

410. člen

(Odmera pokojnine zavarovancu s polno delovno dobo v prehodnem obdobju)

Zavarovancu, ki je kljub dopolnitvi polne delovne dobe 40 let (moški) oziroma 38 let (ženska) še naprej ostal v zavarovanju, se v prehodnem obdobju pri odmeri starostne pokojnine, uveljavljene pred dopolnitvijo starosti 63 let (moški) oziroma 61 let (ženska), vrednoti na način, določen v 51. členu tega zakona le daljša delovna doba, dopolnjena v zavarovanju po uveljavitvi tega zakona.

410.a člen – **upoštevana dopolnitev iz ZPIZ-1C**

(Povečanje starostne pokojnine v prehodnem obdobju)

Za povečanje starostne pokojnine po drugem odstavku 53. člena tega zakona se upošteva le zavarovalna doba, dopolnjena v zavarovanju od 1. 1. 2000 dalje.

411. člen

(Pravica do predčasne pokojnine po prejšnjih predpisih)

Uživalcem predčasne pokojnine, ki so pravico do te pokojnine uveljavili do 31. 12. 1999, se pokojnina odmeri brez zmanjšanja zaradi predčasne upokojitve, ko dopolnijo starost, do katere jim je bilo obračunano zmanjšanje zaradi predčasne upokojitve.

412. člen

(Odmera invalidske pokojnine v primeru poškodbe pri delu ali poklicne bolezni v prehodnem obdobju)

Ne glede na določbo 74. člena tega zakona, se v prehodnem obdobju invalidska pokojnina v primeru invalidnosti, nastale zaradi poškodbe pri delu ali poklicne bolezni odmeri v višini, v kateri se odmeri starostna pokojnina moškemu za 40 let pokojninske dobe, brez zmanjšanja, v posameznem koledarskem letu.

413. člen

(Postopno dviganje polne starosti za zavarovance)

Ne glede na določbe prvega odstavka 52. člena tega zakona znaša v prehodnem obdobju polna starost za zavarovanca v posameznem koledarskem letu:

	Leta	Meseci
2000	58	6
2001	59	0
2002	59	6
2003	60	0
2004	60	6
2005	61	0
2006	61	6
2007	62	0
2008	62	6

414. člen

(Postopno dviganje polne starosti za zavarovanke)

Ne glede na določbe prvega odstavka 52. člena tega zakona znaša v prehodnem obdobju polna starost za zavarovanke:

Leto	Starostna meja po prejšnjih predpisih 53 let		Starostna meja po prejšnjih predpisih 58 let		Starostna meja po prejšnjih predpisih 60 let	
	leta	meseci	leta	meseci	leta	meseci
2000	53	4	58	4	60	4
2001	53	8	58	8	60	8
2002	54	0	59	0		
2003	54	4	59	4		
2004	54	8	59	8		
2005	55	0	60	0		
2006	55	4	60	4		
2007	55	8	60	8		
2008	56	0				
2009	56	4				
2010	56	8				
2011	57	0				
2012	57	4				
2013	57	8				
2014	58	0				
2015	58	4				
2016	58	8				
2017	59	0				
2018	59	4				
2019	59	8				
2020	60	0				
2021	60	4				
2022	60	8				

415. člen

(Zniževanje polne starosti v prehodnem obdobju)

Ne glede na določbo 52. člena tega zakona, se zavarovancem v prehodnem obdobju znižuje starostna meja iz 413. in 414. člena tega zakona, na način, ki je določen v 399. in 400. členu tega zakona.

416. člen

(Pravica do uveljavitve starostne pokojnine brez zmanjšanja po 55. členu v prehodnem obdobju)

Zavarovanka, ki izpolnjuje enega od pogojev, določenih v prvih petih alineah prvega odstavka 55. člena tega zakona, lahko v posameznem letu uveljavi starostno pokojnino brez zmanjšanja glede na starost, skladno z določbo 55. člena tega zakona, če je v prehodnem obdobju dopolnila starost in pokojninsko dobo, določeno v prvem odstavku 398. člena tega zakona.

417. člen

(Ponovna odmera oziroma odstotno povečanje pokojnine uživalcem pokojnine po prejšnjih predpisih)

(1) Uživalcu delne pokojnine, priznane po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, se ob prenehanju zavarovanja pokojnina odmeri ob upoštevanju naknadno dopolnjene zavarovalne dobe, v primeru, da je to zanj ugodneje, pa tudi ob upoštevanju plače.

(2) Pri ponovni odmeri pokojnine se ne upošteva povečanje starostne pokojnine po 53. členu tega zakona.

(3) Na način, določen v prejšnjih dveh odstavkih, se ob prenehanju ponovnega zavarovanja odmeri pokojnina tudi uživalcu pokojnine, priznane po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, ki se ponovno vključi v zavarovanje.

418. člen

(Odmera pokojnine za ožji obseg pravic)

Zavarovancem, ki so pretežni del zavarovalne dobe prebili v zavarovanju za ožji obseg pravic po prej veljavnem zakonu, se pokojnina odmeri brez upoštevanja določbe 48. člena tega zakona, vendar najmanj v višini 35% najnižje pokojninske osnove.

419. člen

(Postopno uveljavljanje državne pokojnine)

(1) V prehodnem obdobju od leta 2000 do leta 2005 uveljavijo pravico do državne pokojnine osebe, ki so dopolnile najmanj 65 let starosti, če izpolnjujejo tudi druge pogoje, določene za pridobitev denarne pomoči kot edinega vira preživljanja po predpisih o socialnem varstvu.

(2) Ne glede na prvo alineo prvega odstavka 59. člena tega zakona, je starostni pogoj za pridobitev pravice do državne pokojnine v prehodnem obdobju:

Leto	Starost
2001	70
2002	69
2003	68
2004	67
2005	66
2006	65

420. člen

(Vštevanje časa opravljanja samostojne dejavnosti pred 1. 1. 1983 v zavarovalno dobo)

Obdobja iz 309. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98) se štejejo v zavarovalno dobo, če je plačan prispevek po 221. členu tega zakona.

421. člen – **upoštevana dopolnitev iz ZPIZ-1C**

(Postopno spreminjanje starostne meje za pridobitev pravice do vdovske pokojnine)

(1) Ne glede na določbo 110. člena tega zakona se v prehodnem obdobju spreminja starostna meja za pridobitev pravice do vdovske pokojnine na naslednji način:

Leto	Starostna meja – vdove				Starostna meja – vdovci			
	Prvi odstavek 10. člena		Tretji in sedmi odstavek 110. člena		Prvi odstavek 110. člena		Tretji in sedmi odstavek 110. člena	
	leta	meseci	leta	meseci	leta	meseci	leta	meseci
2000	50	6	45	6	54	6	49	6
2001	51	0	46	0	54	0	49	0
2002	51	6	46	6	53	6	48	6
2003	52	0	47	0	53	0	48	0
2004	52	6	47	6	53	0	48	0
2005	53	0	48	0	53	0	48	0

(2) Ne glede na določbo druge alinee sedmega odstavka 110. člena tega zakona se v prehodnem obdobju spreminja starostna meja za pridobitev pravice do vdovske pokojnine pri starosti 48 let za vdove, ki ob zavarovančevi smrti niso bile zavarovane, na naslednji način:

Leto	Starostna meja iz druge alinee sedmega odstavka 110. člena	
	leta	meseci
2000	40	6
2001	41	0
2002	41	6
2003	42	0
2004	42	6
2005	43	0
2006	43	6
2007	44	0
2008	44	6

422. člen

(Odmera vdovske pokojnine v prehodnem obdobju)

(1) Določba četrtega odstavka 123. člena tega zakona se prične uporabljati 1. 1. 2001.

(2) Delež vdovske pokojnine, ki ga lahko uveljavi vdova oziroma vdovec poleg starostne ali invalidske pokojnine, se povečuje v prehodnem obdobju na naslednji način:

Leto	Delež vdovske pokojnine (%)
2001	2,5
2002	5
2003	7,5
2004	10
2005	12,5
2006	15

423. člen

(Sprememba družinske pokojnine v vdovsko pokojnino)

(1) Vdova oziroma vdovec, ki je uveljavil pravico do družinske pokojnine po predpisih, veljavnih do 31. 12. 1999, lahko zahteva odmero vdovske pokojnine po določbi četrtega odstavka 123. člena tega zakona.

(2) Pravica do vdovske pokojnine po prejšnjem odstavku gre od prvega dne naslednjega meseca po vložitvi zahteve.

424. člen

(Pravica do oskrbnine v prehodnem obdobju)

(1) Vdova, ki je izgubila pravico do družinske pokojnine zato, ker v prehodnem obdobju še ni dopolnila starosti:

Leto	Dopolnjena starost			
	vdova		vdovec	
	let	mesecev	let	mesecev
2000	50	6	54	6
2001	51	0	54	0
2002	51	6	53	6
2003	52	0		
2004	52	6		

pridobi pravico do oskrbnine, ne glede na starost, določeno v drugem odstavku 129. člena tega zakona.

(2) Premoženjski pogoji za pridobitev pravice do oskrbnine, določeni v prvem odstavku 129. člena ter omejitev izplačila, določena v prvem odstavku 130. člena tega zakona, ne vplivajo na izplačevanje oskrbnin, pridobljenih po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

425. člen

(Pravica do družinske pokojnine staršev, pridobljena do uveljavitve tega zakona)

Starši umrlega zavarovanca oziroma uživalca pravic, ki so do uveljavitve tega zakona pridobili pravico do družinske pokojnine zaradi popolne nezmožnosti za delo po prejšnjih predpisih, trajno obdržijo pokojnino, ne glede na določbe drugega odstavka 119. člena tega zakona, če med trajanjem pravice do družinske pokojnine dopolnita naslednjo starostno mejo:

Leto	Dopolnjena starost staršev			
	mati		oče	
	leta	meseci	leta	meseci
2000	50	6	55	6
2001	51	0	56	0
2002	51	6	56	6
2003	52	0	57	0
2004	52	6	57	6
2005	53	0		
2006	53	6		
2007	54	0		
2008	54	6		
2009	55	0		
2010	55	6		
2011	56	0		
2012	56	6		
2013	57	0		
2014	57	6		

426. člen

(Pravica do družinske pokojnine staršev, ki jih je umrli zavarovanec do svoje smrti preživljal)

Ne glede na starost, določeno v 119. členu tega zakona, znaša starost, pri kateri pridobijo starši, ki jih je zavarovanec oziroma uživalec pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja do svoje smrti preživljal, pravico do družinske pokojnine, v posameznem koledarskem letu:

Leto	Starost staršev za pridobitev pravice do družinske pokojnine			
	mati		oče	
	leta	meseci	leta	meseci
2000	50	6	55	6
2001	51	0	56	0
2002	51	6	56	6
2003	52	0	57	0
2004	52	6	57	6
2005	53	0		
2006	53	6		
2007	54	0		
2008	54	6		
2009	55	0		
2010	55	6		
2011	56	0		
2012	56	6		
2013	57	0		
2014	57	6		

427. člen

(Ohranitev pravice do družinske pokojnine po prejšnjih predpisih)

(1) Širši družinski člani, ki jim je bila družinska pokojnina odmerjena po tretji alinei 86. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnega do uveljavitve tega zakona, obdržijo pravico do družinske pokojnine, dokler izpolnjujejo pogoje za pridobitev in odmero družinske pokojnine po citirani zakonski določbi.

(2) Družinskemu članu, ki je pridobil pravico do družinske pokojnine v višini, določeni v drugem odstavku 87. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnega do uveljavitve tega zakona, se pokojnina ne usklajuje po določbah tega zakona toliko časa, dokler presega znesek družinske pokojnine, odmerjene v višini, določeni v tretjem odstavku 123. člena tega zakona.

(3) Vdovam, ki so kot osebe zunaj zavarovanja, ki so bile ob smrti zakonca starejše od 40 let, do uveljavitve tega zakona dopolnile pogoje za pridobitev pravice do družinske pokojnine, skladno z določbo zadnjega odstavka 72. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnega do uveljavitve tega zakona, se prične družinska pokojnina izplačevati, ko dopolnijo starost 45 let.

(4) Vdovi, ki ji je pravica do družinske pokojnine, pridobljeni po drugi ali tretji alinei prvega odstavka 72. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnega do uveljavitve tega zakona, prenehala po dopolnitvi 45. leta starosti, vendar pred dopolnjenim 50. letom starosti lahko, ne glede na določbe 110. člena tega zakona, pridobi pravico do družinske pokojnine, ko dopolni 50 let starosti.

428. člen

(Razlogi za prenehanje pravice do družinske pokojnine uveljavljene po prejšnjih predpisih)

Določba prvega oziroma drugega odstavka 174. člena tega zakona se uporablja tudi za vdovo oziroma vdovca, ki mu je bila pravica do družinske pokojnine priznana po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona.

428.a člen – **upoštevana dopolnitev iz ZPIZ-1C**

(Odložitev začetka uporabe določb za pridobitev pravice do pokojnine za kmete)

Določbe tretjega in četrtega odstavka 156. člena tega zakona se uporabljajo od 1. 1. 2014 dalje. Opravljanje kmetijske dejavnosti v tem času ne vpliva na pridobitev oziroma uživanje pokojnine.

428.b člen – **upoštevana dopolnitev iz ZPIZ-1F**

(črtan)

428.c člen – **upoštevana dopolnitev iz ZPIZ-1C**

(Postopno spreminjanje pogojev za dokup zavarovalne dobe iz 195. člena za zavarovanke)

Ne glede na določbe 195. člena tega zakona, znaša za zavarovanke starostna meja iz prve, druge in tretje alinee ter pokojninska doba iz prve alinee 195. člena tega zakona, ki omogoča dokup zavarovalne dobe, v prehodnem obdobju:

leto	Starostna meja				Pokojninska doba			
	prva alinea 195. člena		druga alinea 195. člena		tretja alinea 195. člena		prva alinea 195. člena	
	leta	meseci	leta	meseci	leta	meseci	leta	meseci
2002	54	0	59	0	61	0	30	3
2003	54	4	59	4	61	4	30	6
2004	54	8	59	8	61	8	30	9
2005	55	0	60	0	62	0	31	0
2006	55	4	60	4	62	4	31	3
2007	55	8	60	8	62	8	31	6
2008	56	0					31	9
2009	56	4					32	0
2010	56	8					32	3
2011	57	0					32	6
2012	57	4					32	9
2013	57	8					33	0

429. člen

(Vzpostavitev enakega položaja med prejemniki najvišjih pokojnin)

(1) Z namenom, da se med prejemniki najvišjih pokojnin vzpostavi enakopraven položaj, se pokojnine, ki so bile do uveljavitve tega zakona odmerjene od najvišje pokojninske osnove, določene po prejšnjih predpisih, izjemne pokojnine, pokojnine nosilcev Partizanske spomenice 1941 in druge pokojnine, ki so presegale znesek najvišje pokojnine za polno pokojninsko dobo po predpisih, veljavnih do uveljavitve tega zakona, ne usklajujejo po določbah tega zakona toliko časa, dokler presegajo znesek pokojnine, do katerega bi bili prejemniki po tem zakonu upravičeni glede na dopolnjeno pokojninsko dobo, če bi bila njihova pokojnina odmerjena od najvišje pokojninske osnove, določene v tem zakonu.

(2) Na način, določen v prejšnjem odstavku, se ravna tudi s pokojninami, ki do uveljavitve tega zakona sicer niso bile odmerjene od najvišje pokojninske osnove, določene po prejšnjih predpisih, če presegajo znesek pokojnine, do katerega bi bili prejemniki glede na dopolnjeno pokojninsko dobo upravičeni, če bi bila njihova pokojnina odmerjena od najvišje pokojninske osnove, določene v tem zakonu.

430. člen

(Zavarovanje delavcev, ki se jim je po prejšnjih predpisih štela zavarovalna doba s povečanjem)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona se prenehajo uporabljati predpisi o štetju zavarovalne dobe s povečanjem, razen v primeru iz četrtega odstavka tega člena.

(2) Zavarovalna doba s povečanjem, dopolnjena do uveljavitve tega zakona, se šteje v pokojninsko dobo po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

(3) Zavarovanci, ki so do prenehanja uporabe predpisov o štetju zavarovalne dobe s povečanjem delali na delovnih mestih, na katerih se je zavarovalna doba štela s povečanjem, se obvezno vključijo v dodatno pokojninsko zavarovanje. Prispevke za dodatno pokojninsko zavarovanje takšnih delavcev, ki znašajo najmanj toliko, kot so znašali prispevki za štetje zavarovalne dobe s povečanjem, plačuje delodajalec iz svojega dohodka.

(4) Zavarovanci, ki na dan uveljavitve tega zakona delajo na delovnih mestih, kjer se zavarovalna doba šteje s povečanjem, in imajo najmanj 25 let (moški) oziroma 23 let (ženske) pokojninske dobe, imajo ne glede na določbo prejšnjega odstavka še naprej pravico do štetja zavarovalne dobe s povečanjem in do znižanja starostne meje po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona.

431. člen

(Izplačevanje kmečkih starostnih pokojnin)

(1) Uživalcem starostne ali družinske pokojnine po zakonu o starostnem zavarovanju kmetov (Uradni list SRS, št. 30/79 in 1/82) se izplačuje pokojnina v znesku, kot je bil določen za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona in se usklajuje tako, kot pokojnine po tem zakonu.

(2) Uživalcem pokojnine iz prejšnjega odstavka – kmetom borcem NOV pred 9. 9. 1943 oziroma pred 13. 10. 1943 ali njihovim zakoncem se izplačuje pokojnina v znesku, kot je bil določen za zadnji mesec pred uveljavitvijo tega zakona in se usklajuje tako, kot pokojnine po tem zakonu.

(3) Pokojnine po prejšnjih dveh odstavkih se izplačujejo ob pogojih za uživanje pravic, ki jih določa ta zakon.

(4) Po smrti uživalca pokojnine iz prvega odstavka tega člena, ki je uveljavil pravico do pokojnine kot zavarovanec iz šestega odstavka 17. člena zakona o starostnem zavarovanju kmetov, pridobi njegov zakonec pravico do družinske pokojnine ob pogojih iz 22. člena navedenega zakona.

(5) Po smrti uživalca starostne pokojnine iz drugega odstavka tega člena, ki je kot kmet – borec NOV pred 9. 9. 1943 oziroma pred 13. 10. 1943 uveljavil pravico do varstvenega dodatka k pokojnini, pridobi pravico do pokojnine njegov zakonec, ki je souživalec navedene starostne pokojnine, čeprav sam ni bil borec NOV.

432. člen

(Prenehanje sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha sklad dodatnega pokojninskega zavarovanja, ustanovljen na podlagi zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96, in 54/98).

433. člen

(Prenos premoženja na kapitalski sklad)

(1) Z dnem prenehanja sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja se prenese na kapitalski sklad celotno premoženje sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Ne glede na določbo prve alinee prvega odstavka 511. člena zakona o gospodarskih družbah se zavodu, kot edinemu ustanovitelju sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja, ne zagotovijo delnice kapitalskega sklada.

434. člen

(Prenos pravic in obveznosti na kapitalski sklad)

(1) Z dnem prenehanja sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja se prenesejo na kapitalski sklad vse pravice in obveznosti sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja.

(2) Kapitalski sklad mora najkasneje v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona opraviti prenos zavarovalnega portfelja sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja na zavarovalnico, s sedežem v Republiki Sloveniji.

(3) Za prenos portfelja iz prejšnjega odstavka se uporablja določba zakona o zavarovalnicah o prenosu zavarovalnih pogodb.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko kapitalski sklad, če oblikuje vzajemni pokojninski sklad po tem zakonu, zavarovancu dodatnega pokojninskega zavarovanja iz prvega odstavka tega člena ponudi, da sredstva v višini odkupne vrednosti zavarovalne police vplača kot premijo dodatnega pokojninskega zavarovanja po tem zakonu in pristopi k pokojninskemu načrtu, po katerem dodatno pokojninsko zavarovanje izvaja vzajemni pokojninski sklad.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka rok iz drugega odstavka tega člena ne teče od dneva, ko kapitalski sklad pri pristojnih organih vloži zahteve za izdajo dovoljenj, potrebnih za oblikovanje vzajemnega pokojninskega sklada, do dneva vročitve odločb.

435. člen

(Prehod delavcev sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja)

(1) Delavci, ki so v delovnem razmerju pri skladu dodatnega pokojninskega zavarovanja, postanejo z dnem prenehanja sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja delavci kapitalskega sklada.

(2) Oseba, ki je do uveljavitve tega zakona opravljala funkcijo direktorja sklada dodatnega pokojninskega zavarovanja, nadaljuje delo kot tretji član uprave kapitalskega sklada do izteka mandata, za katerega je bila imenovana.

(3) Kapitalski sklad mora v roku 60 dni po uveljavitvi tega zakona uskladiti statut in splošne akte, ki urejajo organizacijo in sistematizacijo delovnih mest, z določbami tega zakona.

(4) Skupščina in nadzorni svet kapitalskega sklada, ki delujeta ob uveljavitvi tega zakona, opravljata delo še naprej v isti sestavi, do poteka mandata, za katerega sta bila imenovana.

436. člen

(Pojem pooblaščenega aktuarja v prehodnem obdobju)

Do uveljavitve zakona, ki ureja zavarovalništvo, se za pooblaščenega aktuarja iz petega odstavka 297. člena in drugega odstavka 343. člena tega zakona šteje oseba, ki je pridobila ta naziv v skladu z določbami zakona o zavarovalnicah (Uradni list RS, št. 64/94 – v nadaljnjem besedilu: ZZAV).

437. člen

(Izvajalci pokojninskega načrta v prehodnem obdobju)

Do uveljavitve zakona, ki ureja zavarovalništvo, je izvajalec pokojninskega načrta iz tretjega odstavka 306. člena tega zakona zavarovalnica, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja po določbah ZZAV.

438. člen

(Oblikovanje in upravljanje vzajemnega pokojninskega sklada v prehodnem obdobju)

(1) Do uveljavitve zakona, ki ureja zavarovalništvo, je upravljavec iz prve alinee prvega odstavka 315. člena tega zakona zavarovalnica, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje poslov življenjskega zavarovanja po določbah ZZAV.

(2) Za naložbe vzajemnega pokojninskega sklada se do uveljavitve zakona, ki ureja zavarovalništvo, uporabljajo določbe zakona o zavarovalnicah o nalaganju matematičnih rezervacij.

439. člen

(Osnovni kapital pokojninske družbe v prehodnem obdobju)

Do uveljavitve zakona, ki ureja zavarovalništvo, osnovni kapital pokojninske družbe ne sme biti nižji od 320,000.000 tolarjev.

440. člen

(Poslovanje pokojninske družbe v prehodnem obdobju)

Do uveljavitve zakona, ki ureja zavarovalništvo, se za pokojninsko družbo uporabljajo določbe ZZAV o oblikovanju matematičnih rezervacij, rezervacij v korist življenjskih zavarovancev, ki prevzemajo naložbeno tveganje, izračun solventne meje ter nalaganju matematičnih rezervacij.

441. člen

(Pristojnost za izdajo dovoljenj v prehodnem obdobju)

Do uveljavitve zakona, ki ureja zavarovalništvo, je za izdajo in odvzem:

– dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža pokojninske družbe,

– dovoljenja za opravljanje dejavnosti prostovoljnega dodatnega zavarovanja pokojninski družbi,

– dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave pokojninske družbe ter

– izdajo odločbe o ugotovitvi stečajnega postopka,

pristojen Urad Republike Slovenije za zavarovalni nadzor.

442. člen

(Nadzor nad poslovanjem pokojninske družbe v prehodnem obdobju)

Do uveljavitve zakona, ki ureja zavarovalništvo, je za izvajanje nadzora nad pokojninsko družbo pristojen Urad Republike Slovenije za zavarovalni nadzor.

443. člen – **upoštevana sprememba in dopolnitev iz ZPIZ-1C**

(Uporaba določb zakona za pokojninske sklade, ki jih upravlja kapitalski sklad)

(1) Določbe tega zakona o vzajemnem pokojninskem skladu se uporabljajo tudi za Prvi pokojninski sklad, ustanovljen po zakonu o prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 50/99 – v nadaljevanju: ZPSPID), če ni z ZPSPID drugače določeno.

(2) Za pravice in obveznosti kapitalskega sklada v zvezi z upravljanjem Prvega pokojninskega sklada se uporabljajo določbe tega zakona o pravicah in obveznostih upravljavca vzajemnega pokojninskega sklada, če ni z ZPSPID drugače določeno.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka 315. člena tega zakona lahko kapitalski sklad oblikuje in upravlja vzajemni pokojninski sklad po tem zakonu.

444. člen

(Uskladitev zavarovalnih produktov pokojninskega zavarovanja z določbami tega zakona)

(1) Zavarovalnice, ki so do uveljavitve tega zakona na podlagi dovoljenja nadzornega organa izvajale prostovoljno pokojninsko zavarovanje, lahko nadaljujejo z izvajanjem tega zavarovanja po določbah tega zakona, če v roku enega leta od uveljavitve tega zakona uskladijo obstoječe programe pokojninskega zavarovanja z določbami tega zakona.

(2) Prestop in prenos sredstev posameznega zavarovanca na njegovem računu iz programa pokojninskega zavarovanja pred uveljavitvijo tega zakona k pokojninskemu načrtu po določbah tega zakona je možen le s soglasjem zavarovanca.

445. člen – **upoštevana sprememba iz ZPIZ-1F**

(Uporaba določb o posebnih prispevkih za invalidsko zavarovanje)

Prispevki zavarovancev in delodajalcev za invalidsko zavarovanje ter prispevki delodajalcev za primer poškodbe pri delu in poklicne bolezni iz tretje, četrte in pete alinee prvega odstavka 204. člena tega zakona se pričnejo obračunavati po posebnih prispevnih stopnjah s 1. 1. 2009.

446. člen – **upoštevana sprememba in dopolnitev iz ZPIZ-1C in ZPIZ-1E**

(Uporaba določb o pravicah iz invalidskega zavarovanja)

(1) Določbe 60. do 71. člena, 80. do 101. člena, 106. člena, petega odstavka 138. člena, 158. do 163. člena in četrtega odstavka 169. člena tega zakona se začnejo uporabljati 1. 1. 2003.

(2) Določbe 102. do 105. člena tega zakona se začnejo uporabljati z dnem uveljavitve novega zakona o usposabljanju in zaposlovanju invalidov, vendar najpozneje s 1. 1. 2005.

(3) Do dneva pričetka uporabe določb iz prejšnjega odstavka in prejšnjega člena se o pravicah iz invalidskega zavarovanja uporabljajo določbe zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, veljavnega do uveljavitve tega zakona.

447. člen

(Uporaba določb prejšnjega zakona v denacionalizacijskih postopkih)

(1) Določbe 247. in 248. člena Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98) se uporabljajo do zaključka postopkov vračanja premoženja.

(2) Postopke vodi kot upravičenec kapitalski sklad, na katerega se prenesejo premoženje in druge pravice.

448. člen

(Vzpostavitev evidenc o vplačanih prispevkih)

Zaradi nadzora nad plačilom prispevkov vzpostavi zavod na podlagi podatkov Davčne Uprave Republike Slovenije in v sodelovanju z njo, evidenco o vplačanih prispevkih, ki so bili obračunani po tem zakonu, najpozneje v treh letih po uveljavitvi tega zakona.

449. člen

(Odložitev pričetka uporabe določb o obveznem dodatnem zavarovanju)

(1) Določbe II. poglavja dvanajstega dela tega zakona od 279. do 291. člena ter 430. člena tega zakona se uporabljajo od 1. 1. 2001 dalje.

(2) Podatke za vzpostavitev evidenc za izvajanje obveznega dodatnega pokojninskega zavarovanja so skladu dodatnega pokojninskega zavarovanja dolžni posredovati zavod, na podlagi podatkov matične evidence zavarovancev in uživalcev pravic iz pokojninskega in invalidskega zavarovanja, ter delodajalci, ki zaposlujejo osebe, ki se bodo po določbah tega zakona vključile v obvezno dodatno zavarovanje.

(3) Do uveljavitve novega zakona, ki bo urejal matično evidenco, je zavod dolžan posredovati skladu iz prejšnjega odstavka vse podatke v zvezi z novo zaposlenimi delavci, ki se morajo na podlagi določb tega zakona obvezno vključiti v dodatno pokojninsko zavarovanje.

450. člen

(Odložitev pričetka uporabe določb o varstvenem dodatku)

(1) Določbe tretjega in četrtega odstavka 133. člena in tretjega, četrtega in petega odstavka 168. člena se pričnejo uporabljati s 1. 1. 2001.

(2) Preverjanje upravičenosti do varstvenega dodatka po tretjem odstavku 168. člena se prvič izvede v letu 2001.

451. člen

(Preoblikovanje sklada prostovoljnega zavarovanja za dodaten obseg pravic in sklada za vzajemno pomoč obrtnikov)

(1) Sklad prostovoljnega zavarovanja za dodaten obseg pravic se preoblikuje v sklad dodatnega pokojninskega zavarovanja Republike Slovenije, sklad za vzajemno pomoč obrtnikov pa se preoblikuje v sklad obrtnikov, v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe.

(2) Sklad prostovoljnega zavarovanja za dodaten obseg pravic in sklad za vzajemno pomoč obrtnikov, sta dolžna uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona v dvanajstih mesecih od uveljavitve tega zakona.

452. člen

(Konstituiranje skupščine in upravnega odbora zavoda)

(1) Skupščina in upravni odbor zavoda se konstituirata v skladu z določbami 266. in 267. člena v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Skupščina in upravni odbor zavoda, ki delujeta ob uveljavitvi tega zakona, opravljata dela še naprej v isti sestavi do konstituiranja novih organov iz prejšnjega odstavka.

453. člen

(Preoblikovanje stanovanjskega sklada v nepremičninski sklad)

(1) Stanovanjski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja se preoblikuje v nepremičninski sklad pokojninskega in invalidskega zavarovanja.

(2) Sklad iz prejšnjega odstavka je dolžan uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

454. člen

(Uporaba prejšnjih podzakonskih aktov do izdaje novih)

Podzakonski akti, ki so se uporabljali do uveljavitve tega zakona, se uporabljajo še naprej, do sprejema novih.

455. člen

(Prenehanje veljavnosti)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehata veljati zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98) in zakon o uvedbi pravice do izjemne pridobitve pokojnine za delavce v premogovnikih (Uradni list SRS, št. 44/69) ter določbe 24. do 27. člena zakona o Prvem pokojninskem skladu Republike Slovenije in preoblikovanju pooblaščenih investicijskih družb (Uradni list RS, št. 50/99).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati določba 7.a člena zakona o prispevkih za socialno varnost (Uradni list RS, št. 5/96, 34/96 in 3/98).

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se še naprej uporabljajo:

– šesti odstavek 219. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – do ureditve v posebnem zakonu; in

– prvi in drugi odstavek 254. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju, ki se uporablja za državljane Republike Slovenije, ki so dopolnili pokojninsko dobo na območju drugih republik nekdanje SFRJ – do sklenitve mednarodnih sporazumov o socialnem zavarovanju z državami, nastalimi na območju nekdanje SFRJ.

456. člen

(Pričetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2000.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1A (Uradni list RS, št. 72/2000) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1B (Uradni list RS, št. 124/2000) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

2. člen

Ne glede na določbe drugega in tretjega odstavka 150. člena zakona se v letu 2001 izjemoma opravi uskladitev pokojnin v februarju, in sicer za odstotek rasti povprečja plač, izplačanih v obdobju od junija 2000 do vključno decembra 2000, v primerjavi s povprečno plačo, izplačano za maj 2000. V mesecu septembru 2001 zavod preveri usklajenost gibanja plač in pokojnin v zadnjih sedmih mesecih v primerjavi z obdobjem prejšnjih 12 mesecev. Če se ugotovi, da je stopnja rasti plač večja od stopnje rasti pokojnin, se pokojnine uskladijo za ugotovljeno razliko v rasti. Usklajene pokojnine se izplačujejo od septembra dalje.

3. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1C (Uradni list RS, št. 109/01) vsebuje naslednji prehodni in končno določbo:

75. člen

Izvajalci pokojninskih načrtov so dolžni svoje poslovanje prilagoditi določbam tega zakona v roku 6 mesecev po njegovi uveljavitvi.

Prenos sredstev zaradi prilagoditve iz prejšnjega odstavka se opravi na podlagi pisne zahteve za prenos sredstev, kateri mora zavarovanec prostovoljnega dodatnega zavarovanja priložiti soglasje izvajalca pokojninskega načrta, na katerega se prenašajo sredstva.

V primeru prenosa sredstev iz prejšnjega odstavka ne nastopijo posledice iz 359. člena zakona.

Izvajalci pokojninskih načrtov oziroma upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov za opravljene prenose sredstev ne smejo zaračunati nobenih stroškov.

Izvajalci pokojninskih načrtov oziroma upravljavci vzajemnih pokojninskih skladov morajo opraviti prenos sredstev najkasneje v roku 30 dni po vložitvi zahteve iz drugega odstavka tega člena.

76. člen

Določbi četrtega odstavka 307. člena in drugega odstavka 337. člena zakona se začneta uporabljati eno leto po uveljavitvi tega zakona.

77. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2002.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1D (Uradni list RS, št. 108/02) vsebuje naslednjo končno določbo:

5. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2003.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1E (Uradni list RS, št. 135/03) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

20. člen

(1) Zavarovanec, ki pred uveljavitvijo 69. člena zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 109/01) ni mogel pridobiti pravice do pokojnine po določbah zakona o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št. 63/95, 8/96, 70/97, 43/99, 28/2000, 64/01 in 110/02) zaradi veljavnosti določbe 404. člena zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 106/99), lahko vloži zahtevek za pridobitev pravice do pokojnine po zakonu o žrtvah vojnega nasilja, če je zanjo v obdobju od 1. 1. 2000 do 31. 12. 2001 izpolnil predpisane pogoje.

(2) Pokojnina, priznana po prejšnjem odstavku, pripada upravičencu od dneva izpolnitve pogojev, če ni bil zavarovan oziroma od prvega naslednjega dne po prenehanju zavarovanja.

21. člen

Ta zakon začne veljati 1. januarja 2004.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1F (Uradni list RS, št. 72/05) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

32. člen

(Določanje dela vdovske pokojnine v prehodnem obdobju)

(1) Ne glede na določbo novega petega odstavka 123. člena zakona se vdovi ali vdovcu v prehodnem obdobju ne izplača dela vdovske pokojnine oziroma se del vdovske pokojnine zmanjša tako, da skupno izplačilo starostne ali invalidske pokojnine in dela vdovske pokojnine ne presega:

– v letu 2005 zneska povprečne mesečne pokojnine, izplačane v državi v predhodnem koledarskem letu;

– v letu 2006 zneska 1,5 povprečne mesečne pokojnine, izplačane v državi v predhodnem koledarskem letu;

– v letu 2007 zneska 2 povprečnih mesečnih pokojnin, izplačanih v državi v predhodnem koledarskem letu;

– v letu 2008 zneska 3 povprečnih mesečnih pokojnin, izplačanih v državi v predhodnem koledarskem letu, vendar pa ne sme znašati več kot znesek starostne pokojnine moškega, odmerjene od najvišje pokojninske osnove za 40 let pokojninske dobe;

– od 1. 1. 2009 zneska starostne pokojnine moškega, odmerjene od najvišje pokojninske osnove za 40 let pokojninske dobe.

(2) Meja za skupno izplačilo lastne in dela vdovske pokojnine iz prejšnjega odstavka se usklajuje po 150.a in 150.b členu tega zakona.

33. člen

(Določitev zneska letnega dodatka v letu 2005)

(1) Ne glede na določbe VI.a poglavja se letni dodatek za leto 2005 določi:

– uživalcem pokojnin, katerih pokojnina je v mesecu izplačila letnega dodatka enaka ali nižja od zneska osnove iz 57. člena zakona, v znesku 79.401 tolarjev;

– uživalcem pokojnin, katerih pokojnina v mesecu izplačila letnega dodatka presega znesek osnove iz 57. člena zakona, v znesku 48.241 tolarjev;

– uživalcem nadomestil iz invalidskega zavarovanja, priznanih po Zakonu o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 12/92, 5/94, 7/96 in 54/98; ZPIZ) ter uživalcem delne invalidske pokojnine, nadomestila za čas poklicne rehabilitacije, začasnega nadomestila in nadomestila za invalidnost, v znesku 48.241 tolarjev.

(2) Uživalcem denarnih prejemkov iz tretje alinee prejšnjega odstavka se letni dodatek izplača, če ne prejemajo plače oziroma niso vključeni v obvezno zavarovanje, ali pa so vključeni v obvezno zavarovanje in so zdravstveno zavarovani kot uživalci pravice iz invalidskega zavarovanja.

34. člen

(Prva uskladitev pokojnin)

Ne glede na prvi odstavek 150.b člena zakona se pri izplačilu pokojnin za november 2005 pokojnine izjemoma uskladijo za razliko med porastom povprečne plače za obdobje januar – september 2005, v primerjavi s povprečno plačo za obdobje januar – december 2004 in porastom pokojnin po uskladitvi od 1. marca 2005 dalje, ugotovljeno tako, da se indeks porasta plač deli z indeksom porasta pokojnin. Uskladitev pokojnin velja od 1. oktobra 2005.

35. člen

(Konstituiranje sveta zavoda)

(1) Svet zavoda se konstituira v skladu z določbo 24. člena tega zakona v treh mesecih po uveljavitvi tega zakona.

(2) Skupščina in upravni odbor zavoda, ki delujeta ob uveljavitvi tega zakona, delujeta še naprej v isti sestavi do konstituiranja prvega sveta zavoda po tem zakonu.

36. člen

(Uskladitev splošnih aktov zavoda)

(1) Zavod mora uskladiti statut in druge splošne akte zavoda najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

(2) Statut in drugi splošni akti zavoda, ki so se uporabljali do uveljavitve tega zakona, se uporabljajo še naprej, do sprejema novih, kolikor niso v nasprotju z določbami tega zakona.

37. člen

(Uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu RS.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o pokojninskem in invalidskem zavarovanju – ZPIZ-1G (Uradni list RS, št. 69/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

14. člen

Agencija najkasneje do 1. januarja 2007 s sklepom predpiše podrobnejšo vsebino izjave o naložbeni politiki iz 298.a člena zakona, izvajalci pokojninskih načrtov pa morajo izjavo o naložbeni politiki podati agenciji najkasneje do 1. avgusta 2007.

15. člen

(1) Agencija najkasneje do 1. januarja 2007 s sklepom določi način uskladitve iz drugega odstavka 306.i člena zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor in Agencija najkasneje do 31. marca 2007 predpišeta s sklepom način izračuna in postavke dodatnega lastnega kapitala iz tretjega in petega odstavka 306.k člena zakona.

(3) Izvajalci pokojninskih načrtov morajo pokojninske načrte uskladiti s predpisi iz prejšnjega odstavka v šestih mesecih po njihovi objavi.

16. člen

(1) Druga in četrta alinea četrtega odstavka 296. člena ter 306.j člen tega zakona se uporabljajo od 1. januarja 2007 dalje.

(2) Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4647. Zakon o zavarovalništvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZZavar-UPB2)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o zavarovalništvu, ki obsega:

– Zakon o zavarovalništvu – ZZavar (Uradni list RS, št. 13/2000 z dne 17. 2. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o prekrških – ZP-L (Uradni list RS, št. 31/2000 z dne 7. 4. 2000),

– Popravek Zakona o zavarovalništvu – ZZavar (Uradni list RS, št. 91/2000 z dne 6. 10. 2000),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-A (Uradni list RS, št. 21/02 z dne 11. 3. 2002),

– Zakon o javnih agencijah – ZJA (Uradni list RS, št. 52/02 z dne 14. 6. 2002),

– Odločbo o razveljavitvi petega odstavka 22. člena ter drugega in tretjega odstavka 29. člena Zakona o zavarovalništvu, št. U-I-131/00-22 (Uradni list RS, št. 29/03 z dne 21. 3. 2003,

– Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-1 (Uradni list RS, št. 40/04 z dne 20. 4. 2004),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-B (Uradni list RS, št. 50/04 z dne 6. 5. 2004),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju – ZZVZZ-H (Uradni list RS, št. 76/05 z dne 12. 8. 2005),

– Avtentična razlaga prvega stavka četrtega odstavka 62. člena Zakona o zavarovalništvu (Uradni list RS, št. 102/04 – uradno prečiščeno besedilo in 76/05 – ZZVZZ-H) – ORZZavar62 (Uradni list RS, št. 8/06 z dne 26. 1. 2006) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-C (Uradni list RS, št. 79/06 z dne 27. 7. 2006).

Št. 460-01/99-6/29
Ljubljana, dne 29. septembra 2006
EPA 996-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

Z A K O N
O ZAVAROVALNIŠTVU
uradno prečiščeno besedilo
(ZZavar-UPB2)

1. SPLOŠNE DOLOČBE

Zavarovalnica

1. člen

(1) Zavarovalnica je pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) V sodni register se ne sme vpisati ime zavarovalnica ter izpeljanka iz te besede, če pravna oseba ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov.

Prenos direktiv Evropskih skupnosti

1.a člen

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske Skupnosti:

– Direktiva Sveta 64/225/EGS z dne 25. februarja 1964 o odpravi omejitev svobode ustanavljanja in svobode opravljanja storitev na področjih pozavarovanja in retrocesije (UL L št. 56 z dne 4. aprila 1964, str. 878);

– Direktiva Sveta 72/166/EGS z dne 24. aprila 1972 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju civilne odgovornosti pri uporabi motornih vozil in o izvajanju obveznosti zavarovanja takšne odgovornosti (UL L št. 103 z dne 2. maja 1972, str. 1);

– Prva Direktiva Sveta 73/239/EGS z dne 24. junija 1973 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 228 z dne 16. avgusta 1973, str. 3);

– Direktiva Sveta 73/240/EGS z dne 24. julija 1973 o odpravi omejitve svobode ustanavljanja na področju dejavnosti neposrednega zavarovanja, razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 228 z dne 16. avgusta 1973, str. 20);

– Direktiva Sveta 76/580/EGS z dne 29. junija 1976 o spremembi Direktive 73/239/EGS o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 189 z dne 13. julija 1976, str. 13);

– Direktiva Sveta 78/473/EGS z dne 30. maja 1978 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o sozavarovanju na ravni Skupnosti (UL L št. 151 z dne 7. junija 1978, str. 25);

– Direktiva Sveta 84/641/EGS z dne 10. decembra 1984 o spremembi Prve direktive 73/239/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede zavarovanja pomoči (UL L št. 339 z dne 27. decembra 1984, str. 21);

– Direktiva Sveta 87/343/EGS z dne 22. junija 1987 o spremembi Prve direktive 73/239/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede kreditnega in kavcijskega zavarovanja (UL L št. 185 z dne 4. julija 1987, str. 72);

– Direktiva Sveta 87/344/EGS z dne 22. junija 1987 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o zavarovanju stroškov postopka (UL L št. 185 z dne 4. julija 1987, str. 77);

– Druga Direktiva Sveta 88/357/EGS z dne 22. junija 1988 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, ki opredeljuje določbe za učinkovito uresničevanje svobode opravljanja storitev in o spremembah Direktive 73/239/EGS (UL L št. 172 z dne 4. julija 1988, str. 1);

– Direktiva Sveta 90/618/EGS z dne 8. novembra 1990 o spremembah Direktive 73/239/EGS in Direktive 88/357/EGS o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja, zlasti glede zavarovanja avtomobilske odgovornosti (UL L št. 330 z dne 29. novembra 1990, str. 44);

– Direktiva Sveta 91/371/EGS z dne 20. junija 1991 o izvajanju Sporazuma med Evropsko gospodarsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja (UL L št. 205 z dne 27. julija 1991, str. 48);

– Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 374 z dne 31. decembra 1991, str. 7);

– Direktiva Sveta 92/49/EGS z dne 18. junija 1992 o spremembah Direktiv 73/239/EGS in 88/357/EGS in o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o neposrednem zavarovanju razen življenjskega zavarovanja Tretja direktiva o premoženjskem zavarovanju (UL L št. 228 z dne 11. avgusta 1992, str. 1);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/26/EC z dne 29. junija 1995 ki spreminja Direktivi 77/780/EGS in 89/646/EGS na področju kreditnih institucij, Direktivi 73/239/EGS in 92/49/EGS na področju premoženjskega zavarovanja, Direktivi 79/267/EGS in 92/96/EGS na področju življenjskega zavarovanja, Direktivo 93/22/EGS na področju investicijskih družb ter Direktivo 85/611/EGS na področju kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje KNPVP) z namenom okrepitve nadzora varnega in skrbnega poslovanja (UL L št. 168 z dne 18. julija 1995, str. 7);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 98/78/ES z dne 27. oktobra 1998 o dopolnilnem nadzoru nad zavarovalnicami v zavarovalniški skupini (UL L št. 330 z dne 5. decembra 1998, str. 1);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/26/ES z dne 16. maja 2000 o približevanju zakonodaje držav članic o zavarovanju avtomobilske odgovornosti, ki spreminja Direktivi Sveta 73/239/EGS in 88/357/EGS (Četrta direktiva o zavarovanju avtomobilske odgovornosti (UL L št. 181 z dne 20. julija 2000, str. 65);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/64/ES z dne 7. novembra 2000 o spremembah Direktiv Sveta 85/611/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS in 93/22/EGS glede izmenjave podatkov s tretjimi državami (UL L št. 290 z dne 17. novembra 2000, str. 27);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2001/17/ES z dne 19. marca 2001 o reorganizaciji in prenehanju zavarovalnic (UL L št. 110 z dne 20. aprila 2001, str. 28);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/13/ES z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživljenjskega zavarovanja (UL L št. 77 z dne 20. marca 2002, str. 17);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/83/ES z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L št. 345 z dne 19. decembra 2002, str. 1);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/87/ES z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES (UL L št. 35 z dne 11. februarja 2003, str. 1);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2002/92/ES z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju (UL L št. 009 z dne 15. januarja 2003, str. 3);

– Direktiva Sveta 2004/66/ES z dne 26. aprila 2004 o prilagoditvi Direktiv 1999/45/ES, 2002/83/ES, 2003/37/ES in 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktiv 77/388/EGS, 91/414/EGS, 96/26/ES, 2003/48/ES in 2003/49/ES Sveta na področjih prostega pretoka blaga, svobode opravljanja storitev, kmetijstva, prometne politike in obdavčitve zaradi pristopa Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške (UL L št. 168 z dne 1. maja 2004, str. 35);

– Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/1/ES z dne 9. marca 2005 o spremembi direktiv Sveta 73/239/EGS, 85/611/EGS, 91/675/EGS, 92/49/EGS in 93/6/EGS ter direktiv 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES in 2002/87/ES za vzpostavitev nove organizacijske strukture odborov za finančne storitve (UL L št. 79 z dne 24. marca 2005, str. 9).

Zavarovalni posli

2. člen

(1) Zavarovalni posli po tem zakonu so sklepanje in izvrševanje pogodb o premoženjskem in življenjskem zavarovanju ali pozavarovanju, razen obveznih socialnih zavarovanj.

(2) Zavarovanja se glede na glavne nevarnosti, ki jih krijejo, razvrščajo v naslednje zavarovalne vrste:

1. nezgodno zavarovanje (vključno z zavarovanjem nesreč pri delu in poklicnih obolenj) je zavarovanje, ki v primeru smrti ali izgube zdravja zaradi nezgode krije:

– izplačilo dogovorjenih denarnih nadomestil, odškodnin oziroma povračil stroškov, v enkratnem znesku,

– obročno izplačevanje dogovorjenih denarnih nadomestil,

– kombinacijo izplačil po prejšnjih alineah,

– izplačila zaradi poškodbe, okvare zdravja ali smrti potnikov;

2. zdravstveno zavarovanje je zavarovanje, ki v primeru bolezni, poškodbe ali posebnega zdravstvenega stanja krije:

– stroške zdravstvenih ter z njimi povezanih storitev, stroške oskrbe z zdravili in medicinsko-tehničnimi pripomočki,

– izplačila dogovorjenih denarnih nadomestil in

– kombinacijo izplačil po prejšnjih alineah;

3. zavarovanje kopenskih vozil je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo,

– kopenskih vozil na lasten pogon, razen tirnih vozil,

– kopenskih vozil brez lastnega pogona;

4. zavarovanje tirnih vozil je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo tirnih vozil;

5. letalsko zavarovanje je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav;

6. zavarovanje plovil je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo morskih, rečnih in jezerskih plovil;

7. zavarovanje prevoza blaga je zavarovanje, ki krije vse škode na oziroma izgubo blaga, vključno s prtljago, ne glede na vrsto prevoza;

8. zavarovanje požara in elementarnih nesreč je zavarovanje, ki krije vse škode na premoženju (razen škod na premoženju, ki jih krijejo zavarovanja iz 3. do 7. točke tega odstavka), ki nastane zaradi:

– požara,
– eksplozije,
– nevihte,
– drugih naravnih dogodkov, razen neviht,
– jedrske energije,
– pogrezanja in drsenja tal;

9. drugo škodno zavarovanje je zavarovanje, ki krije vse škode na premoženju (razen škod na premoženju, ki jih krijejo zavarovanja iz 3. do 7. točke tega odstavka), ki nastane zaradi toče, pozebe ali zaradi drugih vzrokov (na primer tatvine), razen vzrokov iz 8. točke tega odstavka;

10. zavarovanje odgovornosti pri uporabi vozil je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe kopenskih vozil z lastnim pogonom (vključno s prevozniško odgovornostjo);

11. zavarovanje odgovornosti pri uporabi zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav (vključno s prevozniško odgovornostjo);

12. zavarovanje odgovornosti pri uporabi plovil je zavarovanje, ki krije vse vrste odgovornosti, ki izhajajo iz uporabe morskih, rečnih in jezerskih plovil (vključno s prevozniško odgovornostjo);

13. splošno zavarovanje odgovornosti je zavarovanje, ki krije druge vrste odgovornosti, razen odgovornosti iz 10. do 12. točke tega odstavka;

14. kreditno zavarovanje je zavarovanje, ki krije:

– nevarnost neplačila (oziroma zamude plačila) zaradi nesolventnosti ali drugih dogodkov (ravnanj ali dejstev),
– izvozne kredite in druge nevarnosti, povezane z izvozom, trgovino in vlaganji na tujih in domačih trgih,
– kredite z obročnim odplačevanjem,
– hipotekarne in lombardne kredite,
– kmetijske kredite in
– druge kredite in posojila;

15. kavcijsko zavarovanje je zavarovanje, ki krije in neposredno ali posredno jamči za izpolnitev obveznosti dolžnikov;

16. zavarovanje različnih finančnih izgub je zavarovanje, ki krije finančne izgube zaradi:

– poklicnih nevarnosti,
– nezadostnih prihodkov (na splošno),
– slabega vremena,
– izgubljenega dobička,
– nepredvidenih splošnih stroškov,
– nepredvidenih poslovnih stroškov,
– izgube tržne vrednosti,
– izpada najemnine oziroma prihodka,
– posrednih poslovnih izgub, razen izgub iz prejšnjih alinej,
– drugih neposlovnih izgub,
– drugih finančnih izgub;

17. zavarovanje stroškov postopka je zavarovanje, ki krije stroške odvetnikov in druge stroške postopka;

18. zavarovanje pomoči je zavarovanje, ki krije pomoč osebam, ki zaidejo v težave na potovanju oziroma v drugih primerih odsotnosti od njihovega doma oziroma stalnega prebivališča;

19. življenjsko zavarovanje (razen zavarovanj iz 20. do 24. točke tega odstavka) je zavarovanje, ki obsega zlasti zavarovanje za primer doživetja, zavarovanje za primer smrti, mešano življenjsko zavarovanje, rentno zavarovanje, življenjsko zavarovanje z vračilom premij;

20. zavarovanje za primer poroke oziroma rojstva;

21. življenjsko zavarovanje, vezano na enote investicijskih skladov oziroma na enote kritnega sklada, je zavarovanje, pri katerem zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, povezano s spremembo vrednosti investicijskih kuponov oziroma drugih vrednostnih papirjev investicijskih skladov oziroma povezano s spremembo vrednosti enote premoženja kritnega sklada;

22. tontine je zavarovanje, pri katerem se skupina zavarovancev dogovori, da bo skupno kapitalizirala svoje prispevke in razdelila tako kapitalizirano premoženje med tiste zavarovance, ki doživijo določeno starost oziroma med dediče umrlih zavarovancev oziroma med upravičence, ki so jih določili umrli zavarovanci;

23. zavarovanje s kapitalizacijo izplačil je zavarovanje, ki temelji na aktuarskih izračunih in pri katerem prejme zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec v zameno za enkratno oziroma obročno vplačevanje premij izplačila v določenem obdobju in višini;

24. zavarovanje izpada dohodkov zaradi nezgode ali bolezni, ki ga zavarovalnica ne more odpovedati.

(3) Zavarovanja, ki združujejo zavarovanja iz več zavarovalnih vrst, se razvrščajo v naslednje zavarovalne podskupine:

1. nezgodna in zdravstvena zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. in 2. točke drugega odstavka tega člena,

2. zavarovanja vozil so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz četrte alinee 1. točke ter 3., 7. in 10. točke drugega odstavka tega člena,

3. pomorska in transportna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz četrte alinee 1. točke ter 4., 6., 7. in 12. točke drugega odstavka tega člena,

4. zavarovanja zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz četrte alinee 1. točke ter 5., 7. in 11. točke drugega odstavka tega člena,

5. požarna in druga škodna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 8. in 9. točke drugega odstavka tega člena,

6. zavarovanja odgovornosti so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 10. do 13. točke drugega odstavka tega člena,

7. kreditna in kavcijska zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 14. in 15. točke drugega odstavka tega člena,

8. škodna in nezgodna zavarovanja so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. ter 3. do 13. in 16. točke drugega odstavka tega člena.

(4) Zavarovanja, ki združujejo zavarovanja iz več zavarovalnih vrst, se združujejo v naslednje zavarovalne skupine:

1. premoženjska zavarovanja po tem zakonu so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 1. do 18. točke drugega odstavka tega člena,

2. življenjska zavarovanja po tem zakonu so zavarovanja iz zavarovalnih vrst iz 19. do 24. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Pozavarovanje je zavarovanje presežkov iznad stopnje lastnega izravnavanja nevarnosti ene zavarovalnice pri drugi zavarovalnici.

(6) Obvezna zavarovanja v prometu so zavarovanja, ki jih ureja Zakon o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 70/94).

(7) Dopolnilna zdravstvena zavarovanja so prostovoljna zdravstvena zavarovanja, ki krijejo razliko ali del razlike med celotnimi stroški zdravstvenih storitev in stroški teh storitev, ki jih krije obvezno zdravstveno zavarovanje po zakonu, ki ureja obvezna zdravstvena zavarovanja.

Opravljanje zavarovalnih poslov

3. člen

(1) Zavarovalne posle lahko opravlja:

1. zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;

2. podružnica tuje zavarovalnice, ki je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor;

3. zavarovalnica države članice Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom pooblaščena neposredno opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije.

(2) Osebe iz prvega odstavka tega člena smejo zavarovalne posle opravljati samo v zavarovalnih vrstah, za katere so pridobile dovoljenje pristojnega organa.

Prepoved opravljanja zavarovalnih poslov

4. člen

Nihče drug razen oseb iz 3. člena tega zakona ne sme opravljati zavarovalnih poslov.

Uporaba zakona za domače zavarovalnice

5. člen

(1) Ta zakon se uporablja za zavarovalnice, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: zavarovalnice).

(2) Določbe tega zakona se uporabljajo tudi za zavarovalnice, ki opravljajo izključno posle pozavarovanj (v nadaljnjem besedilu: pozavarovalnice), če v posameznih primerih ni drugače določeno. Ne glede na določbe prejšnjega stavka se za pozavarovanja ne uporabljajo določbe 80. do 86. člena, 88., 89., 91., 92. člena, 125. do 133. člena in 208. do 213. člena tega zakona.

(3) Določbe tega zakona se uporabljajo tudi za Družbo za zavarovanje in financiranje izvoza Slovenije (v nadaljnjem besedilu: Slovenska izvozna družba), ustanovljeno na podlagi Zakona o Družbi za zavarovanje in financiranje izvoza Slovenije (Uradni list RS, št. 32/92, 37/95, 34/96, 31/97, 99/99 in 2/04 – ZZFMGP), na področju zavarovanja za njen lasten račun, če s predpisi ni drugače določeno.

Uporaba zakona za zavarovalnice držav članic

6. člen

(1) Ta zakon se uporablja za zavarovalnice, ki imajo sedež na območju držav članic Evropskih skupnosti, ki delujejo v okviru Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: zavarovalnice držav članic), če:

1. v Republiki Sloveniji ustanovijo podružnico, ali

2. če v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropskih skupnosti sklepajo zavarovanja, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji (v nadaljevanju: neposredno opravljanje zavarovalnih poslov).

(2) Šteje se, da zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji:

1. v primeru premoženjskih zavarovanj:

– pri zavarovanju nevarnosti v zvezi z zemljišči in stavbami ter v zvezi s premičnimi stvarmi v teh stavbah, ki so zavarovane z isto zavarovalno pogodbo, če se nepremičnine nahajajo na območju Republike Slovenije;

– pri zavarovanju prometnih sredstev, če so ta prometna sredstva registrirana na območju Republike Slovenije;

– pri zavarovanju nevarnosti v zvezi s potovanji in počitnicami kadar zavarovalna pogodba velja največ štiri mesece, če je bilo na območju Republike Slovenije opravljeno pravno dejanje, ki je privedlo do sklenitve zavarovalne pogodbe;

2. v primeru drugih premoženjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz 1. točke tega odstavka, in v primeru življenjskih zavarovanj:

– kadar je sklenitelj zavarovanja fizična oseba, če ima ta oseba bivališče na območju Republike Slovenije;

– kadar je sklenitelj zavarovanja pravna oseba, če se premoženje te osebe, na katerega se nanaša zavarovanje, nahaja na območju Republike Slovenije.

(3) Oseba države članice po tem zakonu je pravna oseba, ki ima sedež na območju države članice, oziroma fizična oseba, ki ima bivališče na območju države članice.

Uporaba zakona za tuje zavarovalnice

7. člen

(1) Ta zakon se uporablja za zavarovalnice, ki imajo sedež v tuji državi, če sklepajo zavarovalne pogodbe v Republiki Sloveniji ali če na kakršenkoli način reklamirajo svoje storitve v Republiki Sloveniji.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena se šteje, da je bila zavarovalna pogodba sklenjena v Republiki Sloveniji, tudi če je sklenitelj zavarovanja fizična oseba, ki ima bivališče na območju Republike Slovenije, kadar je bila zavarovalna pogodba sklenjena s posredovanjem poklicnega posrednika ali svetovalca, in sicer ne glede na vrsto takšnega posredovanja.

(3) Za tujo državo iz prvega odstavka tega člena se šteje območje države, ki ni država članica.

(4) Tuja oseba po tem zakonu je pravna oseba, ki ima sedež na območju tuje države, oziroma fizična oseba, ki ima bivališče na območju tuje države.

(5) Posebne določbe tega zakona o zavarovalnicah s sedežem v Švicarskih konfederacijah (v nadaljnjem besedilu: švicarske zavarovalnice) in podružnicah teh zavarovalnic veljajo samo za premoženjska zavarovanja.

Uporaba zakona za druge osebe

8. člen

Določbe tega zakona se uporabljajo za osebe, ki na območju Republike Slovenije na kakršen koli način posredujejo pri sklepanju zavarovanj, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji.

Udeležba in kvalificirani delež

9. člen

(1) Po tem zakonu je posamezna oseba udeležena v drugi osebi, če je posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležena pri upravljanju druge osebe oziroma v kapitalu druge osebe z najmanj 20% deležem.

(2) Kvalificirani delež po tem zakonu je posredno ali neposredno imetništvo poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih pridobi imetnik 10% delež glasovalnih pravic ali deleže v kapitalu določene pravne osebe.

Povezane osebe in posredne naložbe

10. člen

(1) Povezane osebe po tem zakonu so pravno samostojne osebe, ki so med seboj bodisi upravljalsko, kapitalsko ali kako drugače povezane tako, da zaradi navedenih povezav skupno oblikujejo poslovno politiko in delujejo usklajeno z namenom doseganja skupnih poslovnih ciljev, oziroma tako, da ima ena oseba možnost usmerjati drugo ali bistveno vplivati nanjo pri odločanju o financiranju in poslovanju, oziroma tako, da poslovanje ene osebe oziroma njeni rezultati poslovanja lahko pomembno vplivajo na poslovanje oziroma rezultate poslovanja druge osebe.

(2) Za povezane osebe po tem zakonu se štejejo zlasti osebe, ki so med seboj povezane:

1. kot ožji družinski člani;

2. tako, da je ena oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena, skupaj, posredno ali neposredno udeležena v drugi osebi;

3. tako, da je v obeh osebah udeležena ista oseba oziroma osebe, ki se štejejo za povezane po drugih točkah tega člena;

4. tako, da tvorijo koncern po zakonu, ki ureja gospodarske družbe (v nadaljnjem besedilu: ZGD);

5. kot člani uprave, nadzornega sveta ali prokuristi oziroma zaposleni na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe, z družbo, v kateri opravljajo to funkcijo oziroma v kateri so zaposleni, in ožji družinski člani te osebe.

(3) Za ožje družinske člane posamezne osebe po tem zakonu se štejejo:

1. zakonec te osebe oziroma oseba, s katero živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja oziroma zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti, enake pravne posledice kot zakonska zveza;

2. otroci oziroma posvojenci te osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti;

3. druge osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti in so osebi dodeljene v skrbništvo.

(4) Odvisna oziroma obvladujoča družba po tem zakonu je odvisna oziroma obvladujoča družba v smislu določb ZGD, ki opredeljujejo pojem odvisne in obvladujoče družbe.

(5) Obvladovanje po tem zakonu je razmerje med odvisno in obvladujočo družbo oziroma temu razmerju podobno razmerje med katerokoli fizično in pravno osebo.

(6) Kadar je v tem zakonu določeno, da zavarovalnica ne sme imeti naložb v določeni pravni osebi, se prepoved nanaša tako na neposredne kot tudi posredne naložbe.

(7) Posredne naložbe so naložbe v osebe, ki so povezane z določeno pravno osebo iz šestega odstavka tega člena.

Posredna pridobitev

11. člen

(1) Posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju oziroma v kapitalu, je oseba, za račun katere je druga oseba kot neposredni imetnik pridobila te delnice, poslovne deleže oziroma druge pravice, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju.

(2) Šteje se, da je posamezna oseba posredni imetnik delnic, poslovnih deležev oziroma drugih pravic, ki zagotavljajo udeležbo pri upravljanju, oziroma drugih vrednostnih papirjev, katerih neposredni imetnik je druga oseba, ki jo ta oseba obvladuje.

Uskladitev denarnih zneskov

12. člen

Minister, pristojen za finance, uskladi denarne zneske, določene v 110., 112., 237. in 338. členu tega zakona, če se za več kot 10% spremeni razmerje tolarja proti evru po tečaju Banke Slovenije.

2. STATUSNE DOLOČBE

2.1. **Skupne določbe**

Pravno organizacijska oblika

13. člen

(1) Zavarovalnica je lahko organizirana samo kot delniška družba ali kot družba za vzajemno zavarovanje.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena je pozavarovalnica lahko organizirana samo kot delniška družba.

Dejavnost zavarovalnice

14. člen

(1) Zavarovalnica sme opravljati samo zavarovalne posle.

(2) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle v posamezni zavarovalni vrsti ali skupini; skupaj pa lahko opravlja zavarovalne posle le v eni od naslednjih zavarovalnih skupin:

1. življenjska zavarovanja,

2. premoženjska zavarovanja.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah nezgodnega in zdravstvenega zavarovanja iz 1. in 2. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov le v zavarovalni vrsti iz 1. in 2. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, opravlja tudi zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah iz skupine življenjskih zavarovanj

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalnica opravlja tudi posle, ki so z zavarovalnimi posli v neposredni zvezi.

(6) Za posle iz prejšnjega odstavka tega člena se štejejo zlasti:

1. terminske pogodbe, opcije in ostale izvedene finančne instrumente, če ti prispevajo k zniževanju tveganj, ki nastajajo zaradi sprememb in nihanj tečajev in obrestnih mer, in so v skladu z določbami 124. člena tega zakona (zaščita naložb pred tržnimi tveganji),

2. posredovanje pri prodaji oziroma prodaja v zavarovalnih primerih poškodovanih predmetov, ki ob reševanju škodnih primerov pripadejo zavarovalnici,

3. izvajanje ukrepov za preprečevanje in odpravljanje nevarnosti, ki ogrožajo zavarovano premoženje in osebe,

4. ocena stopnje izpostavljenosti zavarovalnega objekta in ocenjevanje škod,

5. opravljanje drugih intelektualnih in tehničnih storitev v zvezi z zavarovalnimi posli,

6. posredovanje pri sklepanju zavarovalnih poslov za zavarovalnice iz iste zavarovalniške skupine.

(7) Za posle iz petega odstavka tega člena se štejejo tudi posli:

– posredovanja pri sklepanju bančnih storitev in drugih kreditnih poslov po zakonu, ki ureja bančništvo,

– posredovanja pri storitvah v zvezi z vrednostnimi papirji po zakonu, ki ureja trg vrednostnih papirjev,

– posredovanja pri izdajanju in upravljanju drugih plačilnih instrumentov (npr. plačilne in kreditne kartice, potovalni čeki, bančne menice),

– posredovanja pri nakupu ali prodaji investicijskih kuponov vzajemnih skladov po zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje,

kolikor gre za posredovanje za banko oziroma drugo finančno organizacijo po zakonu, ki ureja bančništvo oziroma trg vrednostnih papirjev. Dovoljenje za opravljanje poslov v skladu s tem odstavkom izda Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije oziroma Agencije za trg vrednostnih papirjev. Za izdajo dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe petega in šestega odstavka 227. člena tega zakona oziroma v teh delih zakona, ki ureja bančništvo oziroma trg vrednostnih papirjev.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavaro-

valni skupini življenjskih zavarovanj, opravlja tudi dejavnost upravljanja pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninske sklade, če izpolnjuje pogoje, ki jih določa navedeni zakon.

(9) Zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj lahko opravlja samo pozavarovalnica. Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko pozavarovalnica opravlja zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj v vseh zavarovalnih skupinah.

(10) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica opravlja zavarovalne posle tudi na indirektni način. Za indirektni način opravljanja zavarovalnih poslov gre, ko zavarovalnica sprejme v zavarovanje posamezno nevarnost bodisi kot sozavarovanje bodisi kot fakultativno kvotno pozavarovanje.

(11) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v eni ali več zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, lahko opravlja zavarovalne posle tudi v zavarovalnih vrstah premoženjskih zavarovanj, za katere ni pridobila dovoljenja, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če zavarovanje krije nevarnost,

– ki je povezana z nevarnostjo, ki jo krije zavarovanje v zavarovalni vrsti, za katero je zavarovalnica pridobila dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: glavna nevarnost),

– ki je v zvezi z istim predmetom kot glavna nevarnost, in

– ki je pokrita z isto zavarovalno pogodbo;

2. če gre za nevarnost, ki je v razmerju do glavne nevarnosti pomožnega pomena;

3. če ne gre za nevarnost, ki jo krijejo zavarovanja iz 14. in 15. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona;

4. v primerih zavarovanj iz 17. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona pa, če so izpolnjeni tudi naslednji pogoji:

– če glavno nevarnost krije zavarovanje iz 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, ali

– če je glavna nevarnost povezana na uporabo morskih plovil oziroma je povezano z uporabo morskih plovil.

(12) Dopolnilna zdravstvena zavarovanja iz sedmega odstavka 2. člena tega zakona predstavljajo javni interes Republike Slovenije in se izvajajo po načelu medgeneracijske vzajemnosti. Vse zavarovalnice, ki izvajajo ta zavarovanja, so obvezno vključene v izravnalne sheme za izravnavo razlik v stroških zdravstvenih storitev med zavarovalnicami, ki izhajajo iz razlik v starostni strukturi in strukturi po spolu portfelja posameznih zavarovalnic v skladu z zakonom, ki ureja prostovoljna zdravstvena zavarovanja. Podrobno ureditev izvajanja izravnalnih shem se uredi v posebnem zakonu.

(13) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, lahko k življenjskim zavarovanjem sklepa tudi dodatna zavarovanja. Dodatna zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, ki opravlja posle v zavarovalni skupini življenjskih zavarovanj, obsegajo predvsem zavarovanje invalidnosti zaradi nezgode ali bolezni, zavarovanje smrti zaradi nezgode ter zavarovanje za primer poškodbe vključno z zavarovanjem nesposobnosti opravljanja poklica zaradi poškodbe, vendar le, če so te oblike zavarovanj sklenjene kot dodatna zavarovanja k življenjskemu zavarovanju.

(14) Zavarovalnica, ki skladno s tretjim in četrtim odstavkom tega člena opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, mora:

– voditi poslovne knjige ter sestavljati računovodske izkaze in poslovna poročila ločeno za posle premoženjskih in življenjskih zavarovanj;

– računovodske izkaze sestavljati tako, da so rezultati prikazani ločeno za vsako od zavarovalnih skupin. V ta namen se vsi prihodki in odhodki prikažejo glede na izvor. Postavke, ki so skupne za obe zavarovalni skupini, se vnesejo v skladu z metodo porazdelitve. Metodo porazdelitve prihodkov in odhodkov določi zavarovalnica in mora zanjo pridobiti naknadno soglasje Agencije za zavarovalni nadzor. Soglasje Agencije za zavarovalni nadzor je potrebno tudi k spremembam oziroma dopolnitvam metode porazdelitve;

– na podlagi računovodskih izkazov pripraviti izjavo, v kateri so jasno opredeljene postavke, ki sestavljajo minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona;

– ugotavljati in zagotavljati minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona in zajamčeni kapital iz 112. člena tega zakona ločeno za posle premoženjskih in življenjskih zavarovanj.

V primeru kapitalske neustreznosti v skupini življenjskih ali premoženjskih zavarovanj lahko Agencija za zavarovalni nadzor dovoli prenos prostih sredstev iz ene skupine v drugo.

2.2. **Zavarovalna delniška družba**

2.2.1. *Splošne določbe*

Pojem

15. člen

(1) Zavarovalna delniška družba je delniška družba, ki pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Zavarovalna delniška družba mora imeti nadzorni svet.

(3) Za zavarovalno delniško družbo se uporabljajo določbe ZGD, če ni v tem zakonu drugače določeno.

2.2.2. *Osnovni kapital in delnice*

Osnovni kapital

16. člen

Najnižji znesek osnovnega kapitala zavarovalne delniške družbe je enak višini zajamčenega kapitala iz 112. člena tega zakona.

Delnice

17. člen

(1) Delnice zavarovalne delniške družbe so lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice zavarovalne delniške družbe morajo biti v celoti vplačane v denarju in pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala zavarovalne delniške družbe v sodni register.

(3) Delnice zavarovalne delniške družbe morajo biti izdane v nematerializirani obliki.

(4) Določba drugega odstavka tega člena se ne uporablja v naslednjih primerih:

– ustanovitve zavarovalnice oziroma povečanja osnovnega kapitala zavarovalnice zaradi izvedbe združitve oziroma delitve,

– povečanja osnovnega kapitala zavarovalnice s stvarnim vložkom, katerega predmet so delnice druge zavarovalnice, če je zavarovalnica za takšno povečanje pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(5) Za dovoljenje iz druge alinee prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za združitev.

2.2.3. *Kvalificirani deleži*

Dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža

18. člen

(1) Za pridobitev delnic zavarovalnice, na podlagi katerih oseba posredno ali neposredno doseže ali preseže kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani imetnik) v zavarovalnici, je potrebno predhodno dovoljenje Agencije za

zavarovalni nadzor (dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža).

(2) Oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, mora za vsako nadaljnjo pridobitev delnic zavarovalnice, na podlagi katere doseže ali preseže mejo 20%, 33% ali 50% deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu zavarovalnice, ali na podlagi katerih oseba postane obvladujoča družba zavarovalnice, predhodno pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Če namerava oseba, ki je pridobila dovoljenje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena odtujiti delnice tako, da bi se zaradi tega njen delež zmanjšal pod mejo, za katero je pridobila dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše način obveščanja iz tretjega odstavka tega člena.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena posvetovati s pristojnim nadzornim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica ali druga nadzorovana finančna organizacija, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, bančnih poslov ali poslov v zvezi z vrednostnimi papirji;

2. nadrejena družba zavarovalnice ali druge nadzorovane finančne organizacije iz 1. točke tega odstavka, pri čemer se za nadrejeno družbo šteje družba, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančne konglomerate;

3. fizična ali pravna oseba, ki obvladuje zavarovalnico ali drugo nadzorovano finančno organizacijo iz 1. točke tega odstavka.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor se s pristojnimi nadzornimi organi držav članic posvetuje in izmenjuje informacije zlasti glede primernosti delničarjev, dobrega imena in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine. Če Agencija za zavarovalni nadzor odloča o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena v postopku, v katerem odloča tudi o dovoljenju za opravljanje zavarovalniških storitev, se s pristojnim nadzornim organom države članice posvetuje tudi glede izpolnjevanja kadrovskih, organizacijskih in tehničnih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov.

(7) Če je bodoči kvalificirani imetnik zavarovalnica države članice oziroma tuja zavarovalnica ter druga nadzorovana finančna organizacija države članice oziroma tuje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža oziroma deleža iz drugega odstavka tega člena priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, takšno soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

(8) Dovoljenje iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena preneha veljati, če oseba v šestih mesecih od vročitve odločbe Agencije za zavarovalni nadzor o izdaji dovoljenja ne pridobi delnic, na katere se dovoljenje nanaša.«.

Odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža

19. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora oseba, ki želi pridobiti kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), priložiti listine iz 4. oziroma 5. točke 66. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja:

1. da bi bilo zaradi pravnega oziroma finančnega položaja bodočega kvalificiranega imetnika oziroma zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, lahko ogroženo poslovanje zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj;

2. da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja bodoči kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma načina povezanosti med temi osebami, lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalno delniško družbo.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža tujemu bodočemu kvalificiranemu imetniku, če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(4) Pred odločitvijo na podlagi drugega oziroma tretjega odstavka tega člena mora dati Agencija za zavarovalni nadzor osebi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, da se izjasni o razlogih za zavrnitev dovoljenja.

(5) Če je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

Predhodno pisno obvestilo o nameri pridobitve kvalificiranega deleža v tuji finančni organizaciji

19.a člen

(1) Zavarovalnica mora pred pridobitvijo kvalificiranega deleža v drugi zavarovalnici oziroma drugi finančni organizaciji s sedežem izven območja Republike Slovenije in izven območja države članice (v nadaljnjem besedilu: tuja finančna organizacija) o nameri pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer najmanj tri mesece pred pridobitvijo.

(2) Zavarovalnica iz prvega odstavka tega člena mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo, na podlagi katere bo dosegla ali presegla mejo 20%, 33% ali 50% deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu tuje finančne organizacije, ali na podlagi katerega bo zavarovalnica postala obvladujoča družba tuje finančne organizacije, o nameri pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer najmanj tri mesece pred pridobitvijo.

(3) Če namerava zavarovalnica odtujiti delnice oziroma poslovne deleže tako, da bi se njen delež v tuji finančni organizaciji zmanjšal pod mejo iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena, mora o tem predhodno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Predhodnemu pisnemu obvestilu iz prvega odstavka tega člena je potrebno priložiti:

1. seznam imetnikov kvalificiranih deležev v tuji finančni organizaciji s podatki o njihovih deležih ter prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za vsakega izmed njih,

2. prevod overjenega izpiska iz sodnega registra oziroma drugega javnega registra za tujo finančno organizacijo,

3. letni poročili tuje finančne organizacije za zadnji dve poslovni leti,

4. če je tuja finančna organizacija po predpisih države sedeža zavezana k revidiranju: revizorjevo poročilo z mnenjem k letnemu poročilu za zadnji dve poslovni leti,

5. seznam oseb, ki so povezane s tujo finančno organizacijo z opisom načina povezav,

6. strategijo upravljanja tuje finančne organizacije z oceno ekonomske učinkovitosti naložbe.

Sankcija za kršitev

20. člen

(1) Če oseba pridobi delnice v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 18. člena tega zakona, iz delnic

zavarovalne delniške družbe, s katerimi bi bila udeležena pri upravljanju zavarovalne delniške družbe v deležu, glede katerega krši navedeni določbi, nima glasovalne pravice.

(2) Glasovalne pravice iz prvega odstavka tega člena se za čas, dokler iz teh delnic imetnik, ki jih je pridobil v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 18. člena tega zakona, nima glasovalnih pravic, prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev zavarovalne delniške družbe v sorazmerju z njihovo udeležbo v osnovnem kapitalu zavarovalne delniške družbe, tako da je imetnik pri glasovanju udeležen zgolj z deležem delnic, s katerimi ne krši določbe prvega oziroma drugega odstavka 18. člena tega zakona. Določbe tega odstavka se smiselno uporabljajo tudi za primere, ko je v skladu z ZGD za sprejetje sklepov skupščine potrebna večina na seji prisotnega kapitala.

(3) Če pridobi imetnik delnice v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 18. člena tega zakona in v enem mesecu od pridobitve delnic ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 18. člena tega zakona, mu Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo o odpravi kršitev naloži, da delnice, ki jih je pridobil v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 18. člena tega zakona, odsvoji v roku, določenem z odredbo, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(4) Imetnik iz četrtega odstavka tega člena mora do roka, določenega v odredbi Agencije za zavarovalni nadzor, predložiti poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora obsegati podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic, in ji predložiti dokaze o odsvojitvi.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od pridobitelja delnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da se izjasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun. Agencija za zavarovalni nadzor lahko v postopku presoje, ali je imetnik ravnal v skladu z odredbo iz četrtega odstavka tega člena, izvede ustrezne dokaze o okoliščini, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice. V postopku iz prejšnjega stavka se smiselno uporabljajo določbe 328.a člena tega zakona.

(6) Če imetnik iz četrtega odstavka tega člena delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo Agencije za zavarovalni nadzor, oziroma če Agencija za zavarovalni nadzor v postopku po šestem odstavku tega člena ugotovi, da ima pridobitelj delnic iz petega odstavka tega člena delnice v svojem imenu in za račun imetnika iz četrtega odstavka tega člena, izda odločbo, s katero ugotovi, da imetnik ni ravnal v skladu z odredbo iz četrtega odstavka tega člena. Odločba iz prejšnjega stavka se vroči tudi zavarovalnici.

(7) Od izdaje odločbe iz sedmega odstavka tega člena imetnik iz četrtega odstavka tega člena oziroma pridobitelj teh delnic iz petega odstavka tega člena iz delnic, ki jih ima v nasprotju z odredbo Agencije za zavarovalni nadzor iz četrtega odstavka tega člena, v razmerju do zavarovalnice ne more uresničevati nobenih pravic. Agencija za zavarovalni nadzor v izreku odločbe iz sedmega odstavka tega člena navede podatke o imetniku oziroma pridobiteljih in številu delnic, v zvezi s katerimi navedene osebe v razmerju do zavarovalnice iz delnic ne morejo uresničevati nobenih pravic, in prepove zavarovalnici, da bi navedenim osebam na kakršenkoli način omogočila uresničevanje pravic iz teh delnic.

(8) Če je zavarovalnica v obdobju od izdaje odločbe Agencije za zavarovalni nadzor iz sedmega odstavka tega člena do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala odločba Agencije za zavarovalni nadzor, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora zavarovalnica dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh po tem, ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

(9) Določbe tretjega do devetega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v naslednjih primerih:

– če imetnik pridobi delnice v nasprotju s prvim oziroma drugim odstavkom 18. člena tega zakona in v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja iz prvega oziroma drugega odstavka 18. člena tega zakona, pa je ta zahteva zavrnjena, zavržena oziroma umaknjena,

– če je imetniku odvzeto dovoljenje iz prvega oziroma drugega odstavka 18. člena tega zakona.

Obvestilo o delničarskem sporazumu

20.a člen

(1) Če posamezni delničarji zavarovalnice sklenejo sporazum, s katerim se dogovorijo o usklajenem izvrševanju upravljavskih upravičenj iz delnic, katerih imetniki so, mora vsak izmed njih v treh delovnih dneh od sklenitve sporazuma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o sklenitvi sporazuma in obvestilu priložiti kopijo tega sporazuma. V primeru iz prejšnjega stavka lahko sklenitelji sporazuma pooblastijo posameznega sklenitelja, da v imenu ostalih skleniteljev obvesti Agencijo za zavarovalni nadzor o sklenitvi sporazuma.

(2) Če posamezni delničarji zavarovalnice sklenejo sporazum o usklajenem izvrševanju upravljavskih upravičenj iz delnic, katerih imetniki so, in skupna višina teh delnic oziroma upravljavskih upravičenj presega meje kvalificiranega deleža, morajo predhodno za sklenitev sporazuma pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

Odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža

21. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v naslednjih primerih:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

2. če je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je storil kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, ogroženo poslovanje zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj;

3. če je zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih opravlja kvalificirani imetnik oziroma z njim povezane osebe, oziroma načina povezanosti med temi osebami, onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalno delniško družbo;

4. v primeru tujega kvalificiranega imetnika: če je ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano oziroma bistveno oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona;

5. če kvalificirani imetnik ponavljajoče krši obveznosti poročanja oziroma kako drugače ponavljajoče ovira opravljanje nadzora nad zavarovalniško skupino.

(2) Za ponavljajočo se kršitev iz 5. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri kvalificirani imetnik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(3) S pravnomočnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža imetnik kvalificiranega deleža izgubi glasovalne pravice iz delnic, na podlagi katerih je njegov delež pri glasovanju večji kot 10%.

2.2.4. *Uprava zavarovalne delniške družbe*

Uprava zavarovalne delniške družbe

22. člen

(1) Uprava zavarovalne delniške družbe mora imeti najmanj dva člana, ki zavarovalno delniško družbo skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu. Nobeden izmed članov uprave zavarovalne delniške družbe oziroma prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje zavarovalne delniške družbe za celoten obseg poslov iz dejavnosti zavarovalnice.

(2) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo biti v zavarovalni delniški družbi v delovnem razmerju za nedoločen čas in polni delovni čas.

(3) Najmanj en član uprave mora obvladati slovenski jezik. Najmanj en član uprave mora imeti v Republiki Sloveniji središče uresničevanja svojih življenjskih interesov.

(4) Uprava mora voditi posle zavarovalne delniške družbe v Republiki Sloveniji.

(5) Razveljavljen.

Pogodba o zaposlitvi članov uprave

23. člen

(1) Z dnem imenovanja izredne uprave prenehajo vse posebne ugodnosti, ki jih imajo člani uprave zavarovalne delniške družbe in drugi delavci zavarovalne delniške družbe na podlagi pogodbe o zaposlitvi, za katero ne velja tarifni del kolektivne pogodbe.

(2) Določba pogodbe o zaposlitvi člana uprave zavarovalne delniške družbe oziroma drugega delavca zavarovalne delniške družbe, ki je v nasprotju s prvim odstavkom tega člena, je nična.

(3) Posebne ugodnosti iz prvega odstavka tega člena so ugodnosti, ki se po predpisih o dohodnini štejejo za bonitete.

Pogoji za člana uprave zavarovalne delniške družbe

24. člen

(1) Član uprave zavarovalne delniške družbe je lahko oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za vodenje poslov zavarovalnice;

2. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti (129. člen Kazenskega zakonika, Uradni list RS, št. 63/94, 70/94 – popr., 23/99, 60/99 – odločba US in 110/02 – ZDT-B; v nadaljnjem besedilu: KZ), hude telesne poškodbe (134. člen KZ), posebno hude telesne poškodbe (135. člen KZ), ogrožanja varnosti pri delu (208. člen KZ), prikrivanja (221. člen KZ), izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti (241. člen KZ), pranja denarja (252. člen KZ), izdaje uradne tajnosti (266. člen KZ), povzročitve splošne nevarnosti (317. člen KZ) ali izdaje državne tajnosti (359. člen KZ), ki še niso bila izbrisana iz evidence.

(2) Pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena je izpolnjen, če ima oseba zadostna teoretična in praktična znanja za vodenje zavarovalnih poslov ter najmanj štiriletne izkušnje pri vodenju poslov zavarovalnice oziroma podjetja primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov.

(3) Podatke iz 2. točke prvega odstavka tega člena pridobi Agencija za zavarovalni nadzor od kandidata za člana uprave zavarovalne delniške družbe, lahko pa jih pridobi iz kazenske evidence.

Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave

25. člen

(1) Za člana uprave zavarovalne delniške družbe je lahko imenovana le oseba, ki pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalne delniške družbe.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora kandidat za člana uprave priložiti dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 24. člena tega zakona. Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobno vsebino dokumentacije, s katero kandidat za člana uprave dokazuje izpolnjevanje pogojev iz 24. člena tega zakona. Kandidat mora zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena priložiti tudi pisno izjavo o imenovanju in prenehanju njegove funkcije v nadzornih in upravnih organih drugih pravnih oseb.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko odloči, da mora kandidat za člana uprave v postopku odločanja o dovoljenju opraviti predstavitev vodenja poslov zavarovalne delniške družbe.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če na podlagi listin iz drugega odstavka tega člena in predstavitve iz tretjega odstavka tega člena zaključi, da kandidat izpolnjuje pogoje za člana uprave zavarovalne delniške družbe.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja, da bi bilo zaradi dejavnosti ali poslov, ki jih oseba opravlja, oziroma zaradi ravnanj, ki jih je oseba storila, lahko ogroženo poslovanje zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili o obvladovanju tveganj ali da na podlagi predstavitve iz tretjega odstavka tega člena presodi, da kandidat ne bo zagotovil poslovanja zavarovalne delniške družbe v skladu s pravili, določenimi v tem zakonu in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalne delniške družbe in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, ali če ugotovi, da je oseba v zahtevi za izdajo dovoljenja oziroma tekom predstavitve iz tretjega odstavka tega člena navajala netočne podatke.

(6) Če je oseba pridobila dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave mora pred imenovanjem za opravljanje te funkcije v drugi zavarovalnici pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za imenovanje. Za dovoljenje se smiselno uporabljajo določbe tretjega in petega odstavka tega člena ter 2. točke prvega odstavka 24. člena tega zakona.

(7) Če je pravna oseba vložila zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, se postopek odločanja o dovoljenju iz prvega odstavka tega člena združi s postopkom odločanja o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

(8) Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena preneha veljati:

– če oseba v roku šestih mesecev od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave ni imenovana za člana uprave zavarovalne delniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša, in je bil postopek za izdajo dovoljenja združen s postopkom za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic;

– če oseba v roku treh mesecev od prejema dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave ni imenovana za člana uprave zavarovalne delniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša;

– če osebi preneha funkcija člana uprave zavarovalne delniške družbe, na katero se dovoljenje nanaša, z dnem prenehanja funkcije;

– če osebi preneha pogodba o zaposlitvi v zavarovalni delniški družbi, na katero se dovoljenje nanaša, z dnem prenehanja.

(9) Če dovoljenje iz prvega odstavka tega člena preneha veljati zaradi razlogov iz osmega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo veljati.

(10) Zavarovalna delniška družba lahko podeli prokuro in jo vpiše v register le osebi, ki izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka 29.a člena tega zakona.

(11) Če je bilo članu uprave odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalne delniške družbe, zavarovalna delniška družba tej osebi pet let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja ne sme podeliti prokure in prokure ne sme vpisati v register.

(12) Agencija za zavarovalni nadzor lahko z odredbo naloži upravi in nadzornemu svetu zavarovalne delniške družbe, da razreši prokurista, če:

– ta ne izpolnjuje pogojev iz prvega in drugega odstavka 29.a člena tega zakona;

– če je kršena določba prejšnjega odstavka.

Dolžnosti člana uprave zavarovalne delniške družbe

26. člen

(1) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo zagotoviti, da zavarovalna delniška družba posluje v skladu z določbami tega zakona in predpisi, izdanimi na njegovi podlagi, oziroma drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalne delniške družbe, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi, pri čemer morajo upoštevati tudi dobro prakso obvladovanja tveganj.

(2) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo zagotoviti spremljanje tveganj, katerim je zavarovalna delniška družba izpostavljena pri poslovanju, ter sprejeti ustrezne ukrepe, s katerimi zavarovalna delniška družba obvladuje tveganja.

(3) Člani uprave morajo zagotoviti organizacijo sistema notranjih kontrol na vseh področjih poslovanja zavarovalne delniške družbe in notranjo revizijo ter zagotoviti njihovo delovanje v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(4) Člani uprave zavarovalne delniške družbe morajo zagotoviti, da zavarovalna delniška družba vodi poslovne in druge knjige ter poslovno dokumentacijo, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke, sestavlja računovodska in druga poročila ter poroča oziroma obvešča Agencijo za zavarovalni nadzor v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(5) Člani uprave morajo o vsakem imenovanju ali prenehanju njihove funkcije v nadzornih in upravnih organih drugih pravnih oseb pisno obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor, in sicer v roku osmih dni po nastopu omenjenih dveh dejstev.

Obveščanje nadzornega sveta

27. člen

(1) Uprava zavarovalne delniške družbe mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet zavarovalne delniške družbe o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali solventnost zavarovalne delniške družbe,

2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma prepoved opravljanja posameznih zavarovalnih poslov,

3. če se finančni položaj zavarovalne delniške družbe spremeni tako, da zavarovalna delniška družba ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

(2) Član uprave zavarovalne delniške družbe mora nadzorni svet nemudoma pisno obvestiti o:

1. imenovanju in prenehanju njegove funkcije v nadzornih organih drugih pravnih oseb,

2. pravnih poslih, na podlagi katerih je posredno ali neposredno, član uprave sam oziroma njegov ožji družinski član pridobil delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih član uprave skupaj z njegovimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež, oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža,

3. o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave.

Odvzem dovoljenja

28. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave zavarovalne delniške družbe:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. če član uprave huje krši dolžnosti člana uprave iz 26. in 27. člena tega zakona,

3. če je pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja iz 2. točke prvega odstavka 24. člena tega zakona.

(2) Če je bil nad članom uprave začet postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave zaradi kršitev, zaradi katerih je bil nad zavarovalno delniško družbo začet postopek za odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov, lahko Agencija za zavarovalni nadzor oba postopka združi.

(3) Če je bilo članu uprave pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave ali mu je dovoljenje prenehalo zaradi prenehanja pogodbe o zaposlitvi, je nadzorni svet zavarovalne delniške družbe dolžan nemudoma razrešiti člana oziroma člane uprave ter imenovati novega oziroma nove.

2.2.5. *Nadzorni svet zavarovalne delniške družbe*

Člani nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe

29. člen

(1) Za člana nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe ne more biti imenovana oseba,

1. ki je povezana s pravnimi osebami, v katerih ima zavarovalna delniška družba več kot 5% delež glasovalnih pravic ali delež v njihovem osnovnem kapitalu,

2. ki je član nadzornega sveta ali uprave ali prokurist v drugi zavarovalnici.

(2) Razveljavljen.

(3) Razveljavljen.

(4) Prepoved iz 2. točke prvega odstavka tega člena ne velja za osebe, ki so člani nadzornega sveta, uprave ali prokuristi nadrejene zavarovalnice ali druge nadrejene družbe v zavarovalniški skupini.

Pogoji za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta zavarovalnice

29.a člen

(1) Za člana nadzornega sveta zavarovalnice je lahko imenovana le oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je ustrezno strokovno usposobljena in ima lastnosti in izkušnje, potrebne za nadziranje poslov zavarovalnice;

2. da ni bila pravnomočno obsojena v skladu z 2. točko prvega odstavka 24. člena tega zakona;

3. da ni bila član uprave podjetja, nad katerim je bil začet postopek prisilne poravnave, prisilne likvidacije, stečaja ali izredne uprave.

(2) Šteje se, da je pogoj iz 1. točke prvega odstavka tega člena izpolnjen, če ima oseba najmanj štiriletne izkušnje pri vodenju ali nadziranju poslov družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot zavarovalnica oziroma drugih primerljivih poslov, ali je strokovnjak na teh področjih.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva od uprave zavarovalnice, da skliče skupščino zavarovalnice in predlaga razrešitev člana nadzornega sveta zavarovalnice, če:

1. član nadzornega sveta krši dolžnosti iz 31. člena tega zakona;

2. so kršene določbe 29. člena tega zakona;

3. ne izpolnjuje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

Pristojnosti nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe

30. člen

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet po ZGD, ima nadzorni svet zavarovalne delniške družbe tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike zavarovalne delniške družbe,
2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta zavarovalne delniške družbe,
3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol,
4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela notranje revizije,
5. odločanje o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

Dolžnosti članov nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe

31. člen

(1) Člani nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe morajo:
1. nadzirati primernost postopkov in učinkovitost delovanja notranje revizije,
2. obravnavati ugotovitve Agencije za zavarovalni nadzor, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad zavarovalno delniško družbo,
3. preveriti letna in druga finančna poročila zavarovalne delniške družbe in o tem izdelati pisno poročilo skupščini,
4. obrazložiti skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave.

(2) Člani nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe solidarno odgovarjajo zavarovalnici za škodo, ki je nastala kot posledica opustitve njihovih dolžnosti po prvem odstavku tega člena, razen če dokažejo, da so pošteno in vestno izpolnjevali svoje dolžnosti.

(3) Član nadzornega sveta zavarovalne delniške družbe mora Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti o:
1. imenovanju in prenehanju njegove funkcije v upravnih in nadzornih organih drugih pravnih oseb,
2. pravnih poslih, na podlagi katerih so posredno ali neposredno, član nadzornega sveta sam oziroma njegovi ožji družinski člani, pridobili delnice oziroma poslovne deleže pravne osebe, na podlagi katerih član nadzornega sveta skupaj z njegovimi ožjimi družinskimi člani v tej pravni osebi doseže ali preseže kvalificirani delež oziroma se njihov delež zmanjša pod mejo kvalificiranega deleža.

2.2.6. *Redna likvidacija zavarovalne delniške družbe*

Sklep skupščine o začetku likvidacijskega postopka

32. člen

(1) Skupščina zavarovalne delniške družbe lahko sprejme sklep o prenehanju zavarovalne delniške družbe.

(2) Skupščina zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, lahko sprejme sklep iz prvega odstavka tega člena šele po pridobitvi mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor mora mnenje podati v roku 30 dni od dneva prejema zaprosila. V primeru, da Agencija za zavarovalni nadzor mnenja ne poda v roku 30 dni, lahko skupščina zavarovalnice, takoj po izteku roka, sprejme sklep o prenehanju zavarovalnice.

(4) Za likvidacijo zavarovalne delniške družbe na podlagi sklepa iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo določbe ZGD o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v tem razdelku drugače določeno.

(5) Za likvidacijo zavarovalnice, ki ima podružnico v drugi državi članici, se smiselno uporabljajo tudi določbe 193. a, 193.b, 193.c in 193.č člena ter drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 194. člena tega zakona, pri čemer se dolžnost obveščanja o začetku redne likvidacije zavarovalnice nanaša na likvidacijskega upravitelja.

(6) Določbe tega razdelka se smiselno uporabljajo tudi kadar skupščina zavarovalne delniške družbe sprejme sklep, s katerim se dejavnost zavarovalne delniške družbe spremeni tako, da zavarovalna delniška družba ne opravlja več zavarovalnih poslov.

Likvidacijski upravitelj zavarovalne delniške družbe

33. člen

Za likvidacijskega upravitelja zavarovalne delniške družbe je lahko imenovana samo fizična oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje za člana uprave zavarovalne delniške družbe.

Omejitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

34. člen

(1) Uprava zavarovalne delniške družbe mora obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o sklepu iz prvega odstavka 32. člena tega zakona naslednji delovni dan po sprejemu sklepa.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi obvestila iz prvega odstavka tega člena izda odločbo, s katero:
1. omeji veljavnost dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov na posle, ki so potrebni za izvedbo likvidacije zavarovalne delniške družbe,
2. določi, v katerem obsegu se za zavarovalno delniško družbo v likvidaciji uporabljajo pravila o obvladovanju tveganj.

(3) Po začetku likvidacije lahko zavarovalna delniška družba opravlja samo še tiste zavarovalne posle, ki so določeni z odločbo iz drugega odstavka tega člena.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor namerava izdati odločbo iz drugega odstavka tega člena zavarovalnici, ki ima podružnico v državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti pristojni nadzorni organ države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz četrtega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

Ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

35. člen

(1) Če skupščina zavarovalne delniške družbe odloči, da zavarovalna delniška družba deluje dalje, lahko zavarovalna delniška družba ponovno prične opravljati zavarovalne posle samo, če ponovno pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prvega odstavka tega člena v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

2.3. **Družba za vzajemno zavarovanje**

2.3.1. *Splošne določbe*

Pojem

36. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje je pravna oseba, ki opravlja zavarovalne posle za svoje člane po načelu vzajemnosti in je za opravljanje teh poslov pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Družba za vzajemno zavarovanje lahko opravlja zavarovalne posle tudi za nečlane, če statut tako določa.

(3) Družba za vzajemno zavarovanje lahko opravlja vse zavarovalne posle, razen poslov pozavarovanja.

Uporaba določb

37. člen

Za družbo za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo temeljne pravne institute prava družb, firmo, sedež, zastopanje, poslovno skrivnost in prepoved konkurence in sodni register, če ni v tem razdelku drugače določeno.

Firma

38. člen

Firma družbe za vzajemno zavarovanje mora vsebovati označbo, da gre za družbo za vzajemno zavarovanje (»d.v.z.«).

2.3.2. *Ustanovitev družbe za vzajemno zavarovanje*

Ustanovitev

39. člen

Družba za vzajemno zavarovanje se ustanovi tako, da ustanovitelji sprejmejo in podpišejo statut in vplačajo ustanovni kapital.

Statut

40. člen

(1) Statut družbe za vzajemno zavarovanje mora biti izdelan v obliki notarskega zapisa.

(2) Statut družbe za vzajemno zavarovanje mora določati:

1. firmo in sedež družbe;
2. vrste zavarovalnih poslov, ki jih bo družba za vzajemno zavarovanje opravljala;
3. obliko in način objav, pomembnih za družbo oziroma za člane;
4. začetek in prenehanje članstva;
5. višino ustanovnega kapitala;
6. pogoje in način vplačila sredstev s strani članov ter izplačila sredstev članom;
7. višino ter način oblikovanja varnostnih rezerv;
8. pogoje in način uporabe dobička oziroma kritja izgub;
9. število članov uprave in nadzornega sveta;
10. najmanjše število članov skupščine, ki lahko uresničujejo manjšinske pravice.

(3) Poleg primerov, določenih v 68. členu tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja zavarovalnih poslov družbi za vzajemno zavarovanje, če so zaradi določb statuta ogroženi interesi članov.

(4) Družba za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zavarovanje, mora ob sklenitvi zavarovalne pogodbe dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja, ki je temelj za pridobitev članstva v družbi, članu izročiti izvod veljavnega statuta v pisni ali elektronski obliki in ga o nadaljnjih spremembah statuta primerno obveščati.

Vpis v sodni register

41. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje pridobi lastnost pravne osebe z vpisom v sodni register.

(2) Pri družbi za vzajemno zavarovanje se v sodni register vpišejo podatki, določeni v 4. členu Zakona o sodnem registru (Uradni list RS, št. 13/94 – v nadaljevanju: ZSR), razen podatkov iz 7. točke 4. člena ZSR, in podatki, določeni v 1. točki prvega odstavka 5. člena ZSR.

(3) Poleg podatkov iz drugega odstavka tega člena se pri družbi za vzajemno zavarovanje v sodni register vpiše tudi višina ustanovnega kapitala.

2.3.3. *Razmerja med družbo za vzajemno zavarovanje in člani*

Članstvo v družbi za vzajemno zavarovanje

42. člen

(1) Članstvo v družbi za vzajemno zavarovanje je vezano na obstoj zavarovalne pogodbe z družbo.

(2) Družba za vzajemno zavarovanje lahko, če je tako izrecno določeno v statutu, sklepa zavarovalne pogodbe tudi tako, da s sklenitvijo zavarovalne pogodbe zavarovalec ne pridobi položaja člana družbe za vzajemno zavarovanje. S sklenitvijo zavarovalne pogodbe dopolnilnega zdravstvenega zavarovanja zavarovalec, ki ni hkrati zavarovanec, ne pridobi položaja člana družbe, temveč postane član družbe zavarovanec.

Pravice, obveznosti in odgovornosti članov

43. člen

(1) Člani ne odgovarjajo za obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje.

(2) Član ne more pobotati svoje obveznosti do družbe za vzajemno zavarovanje na plačilo prispevkov in naknadnih vplačil s svojo terjatvijo do družbe za vzajemno zavarovanje.

(3) Prispevki in naknadna vplačila članov, kakor tudi obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje v razmerju do članov, se lahko določijo ob enakih predpostavkah samo z uporabo enakih meril.

2.3.4. *Viri sredstev družbe za vzajemno zavarovanje*

Ustanovni kapital

44. člen

(1) Ob ustanovitvi družbe za vzajemno zavarovanje je potrebno oblikovati ustanovni kapital, ki je namenjen kritju stroškov ustanovitve ter kritju organizacijskih in drugih stroškov, povezanih z začetkom poslovanja. Če statut ne določa drugače, se ustanovni kapital lahko uporabi tudi za oblikovanje varnostnih rezerv.

(2) Najnižji ustanovni kapital družbe za vzajemno zavarovanje je enak zajamčenemu kapitalu iz drugega odstavka 112. člena tega zakona.

(3) Statut mora določiti pogoje in način vračila sredstev, vplačanih za oblikovanje ustanovnega kapitala. Če statut določa, da se sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala, ne vračajo, mora določiti način uporabe teh sredstev.

(4) Kadar družba za vzajemno zavarovanje po ustanovitvi zahteva izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v dodatnih zavarovalnih vrstah, mora Agencija za zavarovalni nadzor kot pogoj za izdajo dovoljenja zahtevati ustrezno zvišanje ustanovnega kapitala, če kritja stroškov, povezanih z začetkom poslovanja v novih zavarovalnih vrstah, ni mogoče zagotoviti na drugačen način.

Sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje

44.a člen

(1) Statut družbe za vzajemno zavarovanje lahko določi, da se kot temeljni kapital družbe za vzajemno zavarovanje upoštevajo tudi sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje.

(2) Sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje se lahko upoštevajo kot temeljni kapital družbe za vzajemno zavarovanje, če statut določa, da:

– so izplačila iz računov članov mogoča le, če to dejanje ne ogroža kapitalske ustreznosti družbe, oziroma po končanem postopku likvidacije, ko so poravnani že vsi ostali dolgovi;

– mora družba za vzajemno zavarovanje en mesec pred izplačilom iz računov članov (razen vračil v primeru prenehanja članstva) obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o nameravanem izplačilu;

– družba za vzajemno zavarovanje ne sme spremeniti statuta v obsegu, ki se nanaša na osebne račune, brez predhodnega dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor.

Vplačilo in vračilo ustanovnega kapitala

45. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje lahko prične s poslovanjem šele, ko so v celoti in v denarju vplačana sredstva v višini ustanovnega kapitala.

(2) Sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala, se lahko vračajo samo iz dobička posameznega poslovnega leta. Vračila v posameznem letu ne smejo presegati zneska, ki je bil v tem letu namenjen oblikovanju varnostnih rezerv.

(3) Osebe, ki so zagotovile sredstva za oblikovanje ustanovnega kapitala, in ki niso člani družbe za vzajemno zavarovanje, nimajo pravice do vračila teh sredstev pred izpolnitvijo pogojev, določenih v drugem odstavku tega člena. Statut pa lahko določa, da imajo te osebe pravico sodelovati pri upravljanju družbe za vzajemno zavarovanje, oziroma da imajo pravico do izplačila obresti iz letnih prejemkov in do udeležbe na dobičku, ugotovljenem v letnem poročilu.

Premije in naknadna vplačila

46. člen

(1) Statut mora določati pogoje in način za zagotavljanje sredstev za poslovanje družbe za vzajemno zavarovanje s strani članov. Sredstva, potrebna za poslovanje družbe za vzajemno zavarovanje v posameznem letu, se krijejo iz vnaprej določenih prispevkov (premij) članov.

(2) Statut mora določati, ali in v kakšnem obsegu so člani dolžni vplačati naknadna vplačila, če ostala sredstva družbe za vzajemno zavarovanje ne zadoščajo za kritje izgub. Statut lahko namesto oziroma poleg naknadnih vplačil določi, da se znižajo obveznosti zavarovalnice, če sredstva družbe za vzajemno zavarovanje ne zadoščajo za kritje izgub.

(3) Če statut določa obveznost naknadnih vplačil, morajo naknadna vplačila vplačati tudi osebe, ki so postale člani med letom, oziroma osebe, katerih članstvo je v tem letu prenehalo, in sicer v sorazmerju z obdobjem članstva v tem letu. Če se med poslovnim letom spremenijo prispevki (premije) oziroma zavarovalne vsote, ki so podlaga za določitev višine naknadnih vplačil, se naknadna vplačila merijo na podlagi višje osnove.

Varnostne rezerve

47. člen

Statut mora določiti način oblikovanja rezerv za kritje izgub iz poslovanja (varnostne rezerve) in določiti kateri prispevki (premije) se letno uporabijo za oblikovanje varnostnih rezerv in najnižjo višino, ki jo morajo varnostne rezerve dosegati.

Dodatni kapital

48. člen

Družba za vzajemno zavarovanje lahko na podlagi soglasja skupščine zbira dodatni kapital z izdajo podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 107. člena tega zakona.

Uporaba letnega dobička

49. člen

(1) Dobiček, izkazan v letnem poročilu, se lahko razdeli članom ali prenese v naslednje poslovno leto v obsegu, ki ni potreben za:

1. oblikovanje varnostnih rezerv oziroma drugih, s statutom določenih rezerv, ali

2. vračilo ustanovnega kapitala oziroma za druga izplačila, določena v statutu (tretji odstavek 45. člena zakona).

(2) Statut mora določati merila, po katerih se dobiček razdeli članom, in zlasti, ali se dobiček posameznega poslovnega leta razdeli tudi osebam, ki so med letom izstopile iz članstva.

2.3.5. *Organi družbe za vzajemno zavarovanje*

Organi družbe

50. člen

Organi družbe za vzajemno zavarovanje so uprava, nadzorni svet in skupščina.

Uprava družbe za vzajemno zavarovanje

51. člen

(1) Upravo družbe za vzajemno zavarovanje imenuje nadzorni svet.

(2) Za upravo družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo upravo delniške družbe, razen določbe ZGD, ki ureja udeležbo članov uprave pri dobičku, ter določbe 22. do 28. člena tega zakona.

Nadzorni svet družbe za vzajemno zavarovanje

52. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje mora imeti najmanj tričlanski nadzorni svet. Statut lahko določa, da ima nadzorni svet več kot tri člane, vendar največ dvajset članov.

(2) Za nadzorni svet družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo nadzorni svet delniške družbe, razen določb ZGD, ki urejajo obveznost izvolitve nadzornega sveta ter število članov nadzornega sveta ter določb, ki urejajo udeležbo članov nadzornega sveta na dobičku, ter določbe 29. do 31. člena tega zakona.

Skupščina družbe za vzajemno zavarovanje

53. člen

(1) Člani družbe za vzajemno zavarovanje uresničujejo svoje pravice v družbi za vzajemno zavarovanje na skupščini, če zakon ne določa drugače.

(2) Skupščina je lahko organizirana kot skupščina vseh članov (skupščina članov) ali kot skupščina zastopnikov članov, ki morajo tudi sami biti člani (skupščina zastopnikov). Če statut določa, da je skupščina družbe za vzajemno zavarovanje organizirana kot skupščina zastopnikov, mora določiti tudi sestavo skupščine ter pogoje in način predlaganja elektorjev, ki volijo zastopnike članov v skupščino. Statut in pravilnik, ki urejata način in postopek volitev v skupščino, stopita v veljavo, ko da nanju soglasje minister, pristojen za zdravje.

(3) Sestava in izvolitev skupščine zastopnikov družbe za vzajemno zavarovanje, ki izvaja dopolnilno zdravstveno zavarovanje, mora odražati sestavo njenih zavarovancev dopolnilnega zavarovanja glede na razporeditev v starostne razrede iz sedmega odstavka 62.e člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju. Zaposleni družbe za vzajemno zavarovanje ne morejo biti člani skupščine zastopnikov.

(4) Skupščina odloča v zadevah, za katere zakon ali statut izrecno določa, da o njih odloča skupščina. O vprašanjih v zvezi z vodenjem poslov lahko odloča skupščina samo, če to zahteva uprava, ali če to v primeru, ko to dopuščajo določbe ZGD, ki urejajo pristojnosti nadzornega sveta, to zahteva nadzorni svet.

(5) Kadar določbe ZGD, ki se uporabljajo za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi tega zakona, določajo manjšinske pravice delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo določen delež osnovnega kapitala, mora statut določati ustrezno število (manjšino) članov skupščine.

Sklic skupščine in odločanje

54. člen

(1) Za sklic skupščine družbe za vzajemno zavarovanje, udeležbo na skupščini, zapisnik skupščine in pravico članov do obveščenosti se smiselno uporabljajo določbe ZGD o skupščini delniške družbe, ki urejajo možnost članov uprave in nadzornega sveta, da se udeležijo skupščine tudi, če niso delničarji, materijo, o kateri odloča skupščina, sklic skupščine, sklic skupščine na zahtevo manjšine, rok sklica skupščine, objavo dnevnega reda skupščine, predloge delničarjev, volilne predloge delničarjev, zapisnik skupščine, delničarjevo pravico do obveščenosti in sodno odločbo o pravici do obveščenosti. Kadar navedene določbe govorijo o delničarjih, se pri uporabi za skupščino družbe za vzajemno zavarovanje šteje, da gre za člane skupščine.

(2) Na skupščini se sestavi seznam prisotnih članov skupščine in njihovih zastopnikov, ki vsebuje njihovo ime in prebivališče. Seznam, ki ga podpiše predsednik, se pred glasovanjem da na vpogled udeležencem skupščine.

(3) Za sprejem sklepa skupščine je potrebna večina oddanih glasov (navadna večina), če zakon ali statut ne določata višje večine. Za volitve lahko statut določi drugačne zahteve.

(4) Če je skupščina organizirana kot skupščina članov, lahko za člane glasovalno pravico uresničujejo pooblaščenci. Pooblastilo mora biti pisno in ostane shranjeno pri družbi.

(5) Član skupščine ne more niti v svojem imenu niti kot pooblaščenec oziroma zastopnik drugega člana sodelovati pri odločanju o tem, da se oprosti določene obveznosti ali o uveljavljanju zahtevka družbe proti njemu.

Izredna in posebna revizija

55. člen

Za izredno in posebno revizijo družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja prevzeme, in ki urejajo posebno revizijo ter uveljavljanje odškodninskih zahtevkov. Kadar navedene določbe govorijo o delničarjih, se pri uporabi za izredno oziroma posebno revizijo družbe za vzajemno zavarovanje šteje, da gre za člane skupščine.

Ničnost in izpodbojnost skupščinskih sklepov

56. člen

Za uveljavljanje ničnosti oziroma izpodbijanje sklepov skupščine družbe za vzajemno zavarovanje se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo ničnost in izpodbojnost, razen določb, ki urejajo izpodbijanje sklepa o povečanju osnovnega kapitala. Kadar navedene določbe govorijo o delničarju, se pri uporabi za uveljavljanje ničnosti oziroma izpodbijanje sklepov skupščine družbe za vzajemno zavarovanje, v primeru določbe ZGD, ki ureja vložitev tožbe zaradi izpodbijanja sklepa skupščine, šteje, da gre za člana družbe za vzajemno zavarovanje, v vseh ostalih primerih pa, da gre za člana skupščine.

2.3.6. *Prenehanje družbe za vzajemno zavarovanje*

Razlogi prenehanja

57. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje preneha:

1. s pretekom časa, za katerega je bila ustanovljena;
2. na podlagi sklepa skupščine (prostovoljna likvidacija);
3. če je nad družbo zaključen stečajni postopek oziroma postopek prisilne likvidacije.

(2) Za sklep skupščine o prenehanju družbe je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov.

(3) Za veljavnost sklepa iz drugega odstavka tega člena je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za dovoljenje samo, če v primeru prenehanja družbe za vzajemno zavarovanje interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ne bi bili v zadostni meri zaščiteni.

Prostovoljna likvidacija

58. člen

(1) Na podlagi veljavnega sklepa skupščine o prenehanju družbe izvede družba postopek za svojo likvidacijo.

(2) Med likvidacijo veljajo za družbo za vzajemno zavarovanje enaki predpisi kot so veljali pred začetkom likvidacije, če iz določb tega zakona ali namena likvidacije ne izhaja drugače.

(3) Med likvidacijo družba ne sme sklepati novih zavarovanj niti povečati oziroma podaljšati obstoječih zavarovanj.

(4) Sredstva, vplačana za oblikovanje ustanovnega kapitala in sredstva na računih članov družbe, ki so bila upoštevana kot temeljni kapital, se lahko vrnejo šele, ko so poplačane ostale obveznosti družbe vključno z obveznostmi do članov iz zavarovanj, oziroma zagotovljeno ustrezno zavarovanje za poplačilo teh obveznosti.

(5) Premoženje, ki ostane po poplačilu oziroma zagotoviti zavarovanja za poplačilo obveznosti iz četrtega odstavka tega člena, se razdeli osebam, ki so bile člani družbe za vzajemno zavarovanje v trenutku sprejema sklepa o prenehanju družbe. Razdelitev se opravi po merilih, ki jih statut določa za razdelitev dobička članom.

(6) Za likvidacijske upravitelje se smiselno uporabljajo določbe o upravi družbe za vzajemno zavarovanje.

(7) Če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno se za prostovoljno likvidacijo družbe za vzajemno zavarovanje smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo vsebino sklepa o likvidacijo, postopek likvidacije, označbo v firmi v primeru likvidacijskega postopka, pooblastila likvidacijskega upravitelja, ustavitev postopka likvidacije in nadaljevanje postopka stečaja, rok za razdelitev premoženja v postopku likvidacije, dolžnosti likvidacijskega upravitelja po končani razdelitvi, odškodninsko odgovornosti likvidacijskega upravitelja ter varstvo upnikov in določbe 32. do 35. člena tega zakona in smiselno določbe 193.a, 193.b, 193.c, 193.č, 193.d in 193.e člena tega zakona, pri čemer se dolžnost obveščanja o uvedbi prostovoljne likvidacije družbe za vzajemno zavarovanje nanaša na skupščino družbe.

Prenos zavarovalnih pogodb

59. člen

(1) Za prenos zavarovalnih pogodb je poleg pogojev, določenih v 80. do 82. členu tega zakona, potrebno tudi soglasje skupščine. Za sklep skupščine o soglasju k prenosu zavarovalnih pogodb je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prevzem zavarovalnih pogodb tudi, če interesi članov iz članskega razmerja v družbi za

vzajemno zavarovanje zaradi prenosa zavarovalnih pogodb ne bi bili zaščiteni v zadostni meri.

Združitev

60. člen

(1) Dve ali več družb za vzajemno zavarovanje se lahko združijo, in sicer:

1. s prenosom premoženja ene ali več družb (prevzeta družba) na drugo družbo (prevzemna družba), pri čemer postanejo člani prevzetih družb člani prevzemne družbe (pripojitev),

2. z ustanovitvijo nove družbe za vzajemno zavarovanje, na katero se prenese premoženje prevzetih družb, pri čemer postanejo člani prevzetih družb člani novoustanovljene prevzemne družbe (spojitev).

(2) Za združitev je potrebno soglasje skupščin družb, ki se združujejo. Za sklep skupščine o soglasju k združitvi je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

(3) Če ni v prejšnjih odstavkih drugače določeno, se za združitev družb za vzajemno zavarovanje smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo pogodbo o pripojitvi, poročilo o pripojitvi, revizijo pripojitve, pripravo in izvedbo skupščine v primeru pripojitve, obliko pripojitvene pogodbe, predlog za vpis pripojitve ter vpis pripojitve, varstvo upnikov, varstvo imetnikov posebnih pravic, odškodninsko odgovornost uprave in nadzornega sveta, uveljavljanje in zastaranje odškodninskih zahtevkov, ničnost in izpodbojnost sklepa skupščine prevzete družbe o soglasju za pripojitev, konvalidacijo sklepa o soglasju za pripojitev, izključitev razlogov za izpodbijanje sklepa skupščine o soglasju za pripojitev, sodni preizkus menjalnega razmerja, odpoved pravici do dodatnega denarnega doplačila, skupnega zastopnika, poravnavo in poravnalni odbor izvedencev za preizkus menjalnega razmerja, učinke pravnomočnih sodnih odločb in poravnav, obrestovanje dodatnih denarnih doplačil ter izdajo dodatnih delnic, objavo pravnomočne sodne odločbe oziroma poravnave, stroške postopka ter spojitev. Kadar navedene določbe govorijo o delničarjih oziroma delnicah se šteje, da gre za člane oziroma pravice in obveznosti članov.

Dovoljenje za združitev

60.a člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje mora pred združitvijo z drugo družbo za vzajemno zavarovanje pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Za odločanje o dovoljenju za združitev se smiselno uporabljajo določbe 66. do 68. člena tega zakona.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za združitev tudi, če organ, pristojen za varstvo konkurence, zavrne zahtevo za soglasje za združitev oziroma prepove združitev na podlagi zakona, ki ureja varstvo konkurence.

(3) Če zaradi združitve nastane nova pravna oseba, ki bo opravljala zavarovalne posle, mora nova pravna oseba pred vpisom združitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Če se družba za vzajemno zavarovanje pripoji prevzemni družbi, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, oziroma če del sredstev in obveznosti družbe za vzajemno zavarovanje na podlagi delitve s prevzemom prevzame prevzemna družba, ki ni družba za vzajemno zavarovanje, in če bo prevzemna družba v navedenih primerih opravljala zavarovalne posle, mora prevzemna družba pred vpisom združitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov.

(5) V primerih iz tretjega oziroma četrtega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor združi postopek odločanja o dovoljenju za združitev in postopek odločanja o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov.

(6) Določbe prejšnjih odstavkov se smiselno uporabljajo tudi v primeru delitve družbe za vzajemno zavarovanje.

Prenos premoženja na zavarovalno delniško družbo

61. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje lahko svoje celotno premoženje brez predhodne likvidacije prenese na zavarovalno delniško družbo.

(2) Za prenos premoženja družbe za vzajemno zavarovanje na zavarovalno delniško družbo se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo pripojitev. Družba za vzajemno zavarovanje se šteje za prevzeto družbo, zavarovalna delniška družba pa za prevzemno družbo.

(3) Za sklep skupščine družbe za vzajemno zavarovanje o soglasju k pogodbi o pripojitvi je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

Preoblikovanje v delniško družbo

62. člen

(1) Družba za vzajemno zavarovanje se lahko preoblikuje v delniško družbo na podlagi sklepa skupščine. Za sklep skupščine je potrebna tričetrtinska večina oddanih glasov, če statut ne določa višje večine.

(2) Vsak član lahko do izteka tretjega dne pred zasedanjem skupščine ugovarja preoblikovanju s priporočenim pismom.

(3) Najkasneje hkrati s sklicem skupščine mora uprava vse člane družbe obvestiti o vsebini predlaganega sklepa o preoblikovanju na način, ki ga za objave družbe določa statut. V obvestilu je potrebno člane poučiti o pravici do ugovora iz drugega odstavka tega člena in pravicah, ki izhajajo iz vloženega ugovora.

(4) Za preoblikovanje je potrebno dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja, če bi preoblikovanje lahko ogrozilo interese članov.

(Opomba: avtentična razlaga prvega stavka četrtega odstavka:
»Dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor se šteje kot obvezen pogoj za začetek in izvedbo postopka preoblikovanja družbe za vzajemno zavarovanje v delniško družbo.«.

Sklep o preoblikovanju

63. člen

(1) Sklep o preoblikovanju mora določati osnovni kapital in znesek, na katerega se glasijo delnice, in druge za preoblikovanje potrebne spremembe statuta. Nominalni znesek osnovnega kapitala ne sme presegati vrednosti premoženja družbe za vzajemno zavarovanje zmanjšane za njene obveznosti. Znesek, na katerega se glasijo delnice, mora biti enak najnižjemu znesku, na katerega se lahko glasijo delnice, ki ga določa ZGD.

(2) Če sklep o preoblikovanju ne določa drugače, so člani družbe za vzajemno zavarovanje udeleženi v osnovnem kapitalu. Kadar sklep ne določa, da so vsi člani družbe za vzajemno zavarovanje v osnovnem kapitalu delniške družbe udeleženi z enakim deležem, se lahko delež posameznega člana določi samo na podlagi enega oziroma več naslednjih meril:

1. višine zavarovalne vsote;
2. višine prispevka (premije);
3. višine zahtevanega kritja v primeru življenjskih zavarovanj;
4. meril za razdelitev dobička;
5. čas trajanja članstva.

(3) Če udeležba posameznega člana ne doseže najnižjega nominalnega zneska delnice, se njegov delež v osnovnem kapitalu ne upošteva. Ostali deleži se zaokrožijo tako, da so deljivi z najnižjim nominalnim zneskom delnice, in da je razdeljen celoten osnovni kapital.

(4) Če je nominalni znesek, s katerim je član udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, višji od deleža, določenega na podlagi prvega oziroma drugega odstavka tega člena, mora član razliko vplačati delniški družbi. Če pa je nominalni znesek, s katerim je član udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, nižji od deleža, določenega na podlagi prvega oziroma drugega odstavka tega člena, oziroma če član ni udeležen v osnovnem kapitalu delniške družbe, mora razliko oziroma delež članu izplačati delniška družba.

Izvedba preoblikovanja

64. člen

(1) Če ni v tem zakonu drugače določeno se za preoblikovanje družbe za vzajemno zavarovanje v delniško družbo smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo ustanovitev delniške družbe in se nanašajo na posebne ugodnosti posameznim delničarjem ter ustanovitvene stroške, ustanovitveno poročilo, ustanovitveno revizijo ter nesoglasja med ustanovitelji in ustanovitvenimi revizorji ter določbe ZGD, ki urejajo prijavo preoblikovanja.

(2) Delniška družba obstaja od vpisa preoblikovanja v sodni register dalje. Člani družbe za vzajemno zavarovanje so od tega trenutka dalje delničarji v skladu s sklepom o preoblikovanju.

(3) Vsak delničar, ki je na način iz drugega odstavka 62. člena tega zakona ugovarjal preoblikovanju, lahko da svoje delnice družbi na razpolago. V takem primeru se smiselno uporabljajo določbe ZGD, ki urejajo ugovarjajoče družbenike.

3. OPRAVLJANJE ZAVAROVALNIH POSLOV

3.1. **Dovoljenja v zvezi z opravljanjem zavarovalnih poslov**

3.1.1. *Vrste dovoljenj*

Vrste dovoljenj

65. člen

(1) Zavarovalnica mora pred vpisom ustanovitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje zavarovalnih poslov (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov).

(2) Če se zavarovalnica združi z drugo zavarovalnico oziroma drugo pravno osebo oziroma če se zavarovalnica deli, mora prevzemna zavarovalnica oziroma zavarovalnica, ki se deli, pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za združitev oziroma delitev). Za odločanje o dovoljenju za združitev oziroma delitev se smiselno uporabljajo določbe 60.a ter 66. do 68. člena tega zakona.

(3) Zavarovalnica mora pred ustanovitvijo podružnice v tujini pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice v tujini).

(4) Zavarovalnica mora pred prenosom zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(5) Zavarovalnica mora za sklenitev pogodbe, s katero prenese pomemben del poslovanja na drugo zavarovalnico oziroma drugo osebo, pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za prenos izločenih poslov). Zavarovalnica mora pridobiti dovoljenje za prenos izločenih poslov tudi za vsako spremembo pogodbe o izločenih poslih, če se z njo spremeni predmet pogodbe.

(6) O dovoljenju iz drugega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor hkrati z odločitvijo o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov, razen kadar je bila zahteva za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena vložena po tem, ko je prevzemna zavarovalnica pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

3.1.2. *Dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov*

Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

66. člen

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov je treba priložiti:

1. poslovni načrt;
2. statut zavarovalnice v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;
3. seznam delničarjev z navedbo imena in priimka ter naslova oziroma firme in sedeža, skupnega nominalnega zneska delnic in odstotkov udeležbe v osnovnem kapitalu zavarovalnice;
4. za delničarje – pravne osebe, ki so imetniki kvalificiranih deležev,

– izpisek iz sodnega registra oziroma drugega ustreznega javnega registra,

– če je delničar delniška družba pa tudi izpisek delničarjev iz knjige delničarjev oziroma, če so bile izdane prinosniške delnice, overjen prepis notarskega zapisa prisotnih na zadnji skupščini; za delničarje, ki so tuje pravne osebe je potrebno listine predložiti v overjenem prevodu,

– računovodske izkaze za zadnji dve poslovni leti;

5. seznam oseb, ki so povezane z imetniki kvalificiranih deležev, z opisom načina povezave;
6. pogodbe o opravljanju izločenih poslov, kadar bo zavarovalnica za opravljanje posameznih poslov pooblastila druge osebe;
7. opis metode porazdelitve prihodkov in odhodkov na obe zavarovalni skupini.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov mora biti priloženo tudi potrdilo pooblaščenega aktuarja, da bo zavarovalnica sposobna zagotavljati kapitalsko ustreznost glede na vrste zavarovanj in obseg poslov, ki jih bo opravljala.

Posvetovanje s pristojnimi organi drugih držav članic Evropske unije

66.a člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetovati s pristojnimi nadzornimi organi druge države članice, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja:

1. podrejena oseba zavarovalnice ali druge nadzorovane finančne organizacije, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalniških storitev, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji;
2. podrejena oseba osebe, ki je nadrejena zavarovalci ali drugi nadzorovani finančni organizaciji, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalniških storitev, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor se mora pred izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov posvetovati s pristojnimi nadzornimi organi drugih držav članic tudi, če je zavarovalnica, na katero se nanaša zahteva za izdajo tega dovoljenja, družba, ki jo obvladuje ista fizična ali pravna

oseba, ki obvladuje zavarovalnico ali drugo nadzorovano finančno organizacijo, ki je v drugi državi članici pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalniških storitev, bančnih storitev ali storitev v zvezi z vrednostnimi papirji.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor se s pristojnimi nadzornimi organi držav članic posvetuje in izmenjava informacije zlasti o primernosti delničarjev, dobrem imenu in izkušnjah članov uprav družb znotraj iste skupine ter tudi o izpolnjevanju kadrovskih, organizacijskih in tehničnih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov.

Odločanje o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov

67. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloči o izdaji dovoljenja za vsako zavarovalno vrsto, v kateri sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrst, če ugotovi, da zavarovalnica izpolnjuje pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov v tej zavarovalni vrsti.

(3) V izreku dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor izrecno navede zavarovalne vrste, za katere dovoljenje velja. Če dovoljenje velja za vse zavarovalne vrste iz posamezne zavarovalne podskupine, lahko Agencija za zavarovalni nadzor v izreku dovoljenja navede to zavarovalno podskupino.

(4) Ne glede na določbe prvega do tretjega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor o dovoljenju za opravljanje zavarovalnih poslov sklepanja pozavarovanj za vse zavarovalne vrste in v izreku dovoljenja navede, da velja izključno za zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj.

Zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

68. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov:

1. če delničarji, ki so imetniki kvalificiranih deležev, nimajo dovoljenja iz prvega odstavka 18. člena tega zakona;

2. če člani uprave nimajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave;

3. če iz statuta zavarovalnice in druge dokumentacije izhaja, da zavarovalnica ni organizirana v skladu s tem zakonom;

4. če iz statuta zavarovalnice in druge dokumentacije izhaja, da niso zagotovljeni pogoji za poslovanje zavarovalnice, določeni s tem zakonom oziroma predpisi, izdanimi na njegovi podlagi;

5. če iz dokumentacije in drugih znanih okoliščin izhaja, da zavarovalnica kadrovsko, organizacijsko oziroma tehnično ne bo sposobna opravljati v poslovnem načrtu predvidenega obsega zavarovalnih poslov;

6. če so določbe statuta zavarovalnice v nasprotju z določbami tega zakona oziroma določbami predpisov, izdanih na njegovi podlagi;

7. če izračunane premije in rezervacije ne zadoščajo za trajno in polno kritje obveznosti zavarovalnice iz zavarovalnih pogodb;

8. če zavarovalnica ne izpolnjuje drugih pogojev, določenih s tem oziroma drugim zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov v delu, v katerem se nanaša na obvezna zavarovanja v prometu oziroma dopolnilna zdravstvena zavarovanja, če so splošni in posebni zavarovalni pogoji v nasprotju z zakonom, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu oziroma dopolnilna zdravstvena zavarovanja.

Prenehanje dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov

69. člen

(1) Dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov preneha:

1. če zavarovalnica ne začne poslovati v dvanajstih mesecih od izdaje dovoljenja,

2. če zavarovalnica preneha opravljati zavarovalne posle za več kot šest mesecev,

3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije,

4. z zaključkom redne likvidacije zavarovalnice,

5. s prenosom vseh zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico.

(2) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo.

(3) Zavarovalnica ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem zavarovalnih poslov:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena od dneva vročitve odločbe iz drugega odstavka tega člena,

2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena od dneva, ko je oklic o začetku stečajnega postopka nabit na oglasno desko, oziroma od dneva, ko ji je vročena odločba, s katero Agencija za zavarovalni nadzor odloči o začetku postopka prisilne likvidacije,

3. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena od dneva sprejema sklepa iz prvega odstavka 32. člena tega zakona,

4. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena z dnem, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb.

Poslovni načrt

70. člen

(1) Poslovni načrt iz 1. točke prvega odstavka 66. člena tega zakona mora vsebovati:

1. temelje poslovne politike,

2. navedbo posameznih zavarovalnih vrst, v katerih bo zavarovalnica opravljala zavarovalne posle,

3. program predvidenega pozavarovanja s tabelami maksimalnega kritja za vse zavarovalne vrste,

4. izračun zneska minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona opredelitev posamičnih sestavin, ki ga sestavljajo,

5. predvideno višino ustanovnih stroškov, organizacijskih stroškov in stroškov razvijanja ter vire financiranja teh stroškov,

6. oceno predvidenega likvidnostnega položaja in finančna sredstva, ki bodo na razpolago za kritje obveznosti in za zagotovitev kapitalske ustreznosti,

7. elaborat o pričakovanih poslovnih izidih za najmanj triletno obdobje, zlasti o pričakovanih premijskih prihodkih, pričakovanih odškodninah oziroma zavarovalninah, pričakovanih stroških za provizije in drugih obratovalnih stroških ter o pričakovanem oblikovanju zavarovalno-tehničnih rezervacij in rezerv.

(2) Če se poslovni načrt nanaša na zavarovalne posle sklepanja pozavarovanj, mora vsebovati samo sestavine iz 1., 4., 5. in 7. točke prvega odstavka tega člena.

(3) Če namerava zavarovalnica opravljati obvezna zavarovanja v prometu oziroma dopolnilna zdravstvena zavarovanja, mora poslovni načrt obsegati tudi splošne in

posebne zavarovalne pogoje, premijske sisteme ter druge zavarovalne podlage za izračun zavarovalnih premij in za oblikovanje zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(4) Če namerava zavarovalnica opravljati zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, mora poslovni načrt obsegati tudi opis sredstev, s katerimi zavarovalnica razpolaga, in ki so potrebna za izpolnitev nedenarnih obveznosti (nudenja pomoči) zavarovalnice iz teh zavarovanj.

Pričetek opravljanja zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti

71. člen

Zavarovalnica mora obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor o začetku oziroma prenehanju opravljanja zavarovalnih poslov v posamezni zavarovalni vrsti, za katere je pridobila dovoljenje.

Sprememba zavarovalnih vrst

72. člen

(1) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v določenih zavarovalnih vrstah, mora v primeru, če namerava pričeti z opravljanjem zavarovalnih poslov v drugih zavarovalnih vrstah, pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za takšno spremembo zavarovalnih vrst.

(2) Za dovoljenje za spremembo zavarovalnih vrst iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 66. do 70. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za spremembo zavarovalnih vrst tudi:

1. če ugotovi, da bi bilo zaradi opravljanja poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja, ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj,

2. če zavarovalnica ne izpolnjuje drugih pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

3.1.3. *Pooblaščeni aktuar*

Pooblaščeni aktuar

73. člen

(1) Pooblaščeni aktuar je oseba, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je uspešno opravila preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja,

2. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje in gospodarstvo na zaporno kazen najmanj treh mesecev,

3. da ji v preteklosti ni bilo odvzeto dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. če je bil pooblaščeni aktuar pravnomočno nepogojno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje in gospodarstvo na zaporno kazen najmanj treh mesecev,

3. če pooblaščeni aktuar huje krši pravila aktuarske stroke.

(5) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se dovoljenje ne odvzame, če pooblaščeni aktuar v času, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, ki pa ne sme biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od treh let (v nadaljnjem besedilu: preizkusna doba), ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje (v nadaljnjem besedilu: pogojni odvzem dovoljenja). Preizkusna doba začne teči z dnem pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če pooblaščeni aktuar v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(7) O odvzemu dovoljenja za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti zavarovalnice, za katere oseba, ki ji je bilo dovoljenje odvzeto, opravlja naloge pooblaščenega aktuarja.

(8) Nadzor nad pooblaščenimi aktuarji opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Za nadzor nad pooblaščenim aktuarjem se smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 174., 175., 177., 179., 180., 183. in 184. člena tega zakona.

Imenovanje pooblaščenega aktuarja

74. člen

(1) Zavarovalnica, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, mora imenovati pooblaščenega aktuarja.

(2) Za pooblaščenega aktuarja ne more biti imenovana oseba, ki v zavarovalnici opravlja funkcijo člana uprave ali prokurista ali ki je posredno ali neposredno udeležena v zavarovalnici z več kot 0,1‰ deleža v glasovalnih pravicah ali deleža v kapitalu.

(3) O imenovanju pooblaščenega aktuarja mora zavarovalnica obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(4) Če zavarovalnica v treh mesecih ne imenuje pooblaščenega aktuarja oziroma za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja imenuje osebo, ki ne izpolnjuje pogojev za imenovanje, imenuje pooblaščenega aktuarja Agencija za zavarovalni nadzor.

Razrešitev pooblaščenega aktuarja

75. člen

(1) Če po imenovanju pooblaščenega aktuarja Agencija za zavarovalni nadzor imenovani osebi odvzame dovoljenje za opravljanje nalog pooblaščenega aktuarja oziroma, če v zvezi z imenovano osebo nastopijo okoliščine iz drugega odstavka 74. člena tega zakona, mora zavarovalnica imenovati novega pooblaščenega aktuarja.

(2) Če zavarovalnica v primeru iz prvega odstavka tega člena ne imenuje novega pooblaščenega aktuarja, ji Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo o odpravi kršitev naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od 60dni, imenuje novega pooblaščenega aktuarja.

(3) Če zavarovalnica v roku iz drugega odstavka tega člena ne imenuje novega pooblaščenega aktuarja, ga imenuje Agencija za zavarovalni nadzor.

Naloge pooblaščenega aktuarja

76. člen

(1) Pooblaščeni aktuar mora preveriti, ali se izračunavajo premije in oblikujejo zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi in ali so izračunane oziroma oblikovane tako, da zagotavljajo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti zavarovalnice iz zavarovalnih pogodb.

(2) Uprava mora dati pooblaščenemu aktuarju na razpolago vse podatke, ki jih ta potrebuje za opravljanje nalog iz prvega odstavka tega člena.

(3) Pooblaščeni aktuar mora nadzornemu svetu in upravi hkrati z mnenjem k letnemu poročilu iz 158. člena tega zakona predložiti poročilo o ugotovitvah pooblaščenega aktuarja v zvezi z nadzorom, ki ga je v preteklem poslovnem letu opravljal na podlagi prvega odstavka tega člena. Poročilo mora obsegati zlasti razloge za pritrdilno mnenje, mnenje s pridržkom oziroma odklonilno mnenje pooblaščenega aktuarja k letnim izkazom.

(4) Če pooblaščeni aktuar pri opravljanju nalog iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da se premije ne izračunavajo oziroma zavarovalno-tehnične rezervacije ne oblikujejo v skladu s predpisi oziroma, da so izračunane oziroma oblikovane tako, da je ogroženo trajno izpolnjevanje vseh obveznosti zavarovalnice iz zavarovalnih pogodb, mora o tem nemudoma poročati upravi zavarovalnice. Če uprava poročila pooblaščenega aktuarja ne upošteva na ustrezen način, mora pooblaščeni aktuar o tem nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(5) Pooblaščeni aktuar mora ob prenehanju funkcije pooblaščenega aktuarja v zavarovalnici v osmih dneh po prenehanju obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

3.1.4. *Prenos izločenih poslov*

Pogodba o prenosu izločenih poslov

77. člen

(1) Pogodba o prenosu izločenih poslov je pogodba, s katero zavarovalnica prenese pomemben del poslovanja na drugo zavarovalnico oziroma drugo osebo.

(2) Za pogodbe iz prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti pogodbe, s katerimi zavarovalnica za nedoločen čas oziroma za daljše obdobje prenese opravljanje naslednjih poslov v celoti ali v znatnem obsegu (v nadaljnjem besedilu: izločeni posli):

1. zastopanje pri sklepanju zavarovalnih pogodb;
2. upravljanje s kritnim premoženjem zavarovalnice oziroma kritnim skladom;
3. obdelavo škodnih primerov;
4. vodenje računovodstva;
5. vzdrževanje in vodenje zbirk osebnih podatkov iz drugega odstavka 154. člena tega zakona;
6. računalniška obdelava podatkov.

(3) Pogodba o prenosu izločenih poslov mora določati obveznost osebe, ki prevzema opravljanje izločenih poslov, da zavarovalnici posreduje podatke iz drugega odstavka 79. člena tega zakona, ki jih sme zavarovalnica uporabiti samo za namen iz drugega odstavka 79. člena tega zakona.

Dovoljenje za prenos izločenih poslov

78. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za dovoljenje za prenos izločenih poslov, če bi bili glede na vrsto oziroma obseg izločenih poslov lahko ogroženi interesi zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, ali če bi bilo zaradi prenosa izločenih poslov lahko onemogočeno oziroma bistveno oteženo opravljanje nadzora nad zavarovalnimi posli, ki jih opravlja zavarovalnica.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko veljavnost dovoljenja veže na določene pogoje, če je to potrebno za zaščito interesov zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

Nadzor nad opravljanjem izločenih poslov

79. člen

(1) Določbe tega zakona o nadzoru nad zavarovalnicami se smiselno uporabljajo tudi za nadzor nad osebo, ki opravlja izločene posle.

(2) Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor tej posredovati vse podatke o pravnem in finančnem položaju ter poslovanju osebe, s katero je sklenila pogodbo o prenosu izločenih poslov.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za prenos izločenih poslov:

1. če nastopijo okoliščine iz prvega odstavka 78. člena tega zakona,
2. če zavarovalnica ne izpolni pogojev, določenih na podlagi drugega odstavka 78. člena tega zakona.

3.1.5. *Prenos zavarovalnih pogodb*

Prenos zavarovalnih pogodb

80. člen

(1) Zavarovalnica lahko s pogodbo na drugo zavarovalnico (v nadaljnjem besedilu: prevzemna zavarovalnica) prenese zavarovalne pogodbe v posamezni zavarovalni skupini ali zavarovalni vrsti (v nadaljnjem besedilu: zavarovalni portfelj) hkrati s prenosom kritnega premoženja v vrednosti rezervacij, ki jih je potrebno oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa, oziroma kritnega sklada, ki ga je potrebno oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa.

(2) Za prenos zavarovalnih pogodb ni potrebno soglasje zavarovalcev.

(3) Pogodba iz prvega odstavka tega člena prične učinkovati z dnem, ko zavarovalnica pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb. Pred tem zavarovalnega portfelja ni dovoljeno prenesti na prevzemno zavarovalnico.

(4) Prevzemna zavarovalnica mora o prenosu zavarovalnih pogodb obvestiti zavarovalce z objavami v sredstvih javnega obveščanja na območju, na katerem zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo nevarnosti razen v primeru zavarovanja izvoznih kreditov, kjer je potrebno zavarovalce obvestiti v sredstvih javnega obveščanja na območju njihovega sedeža.

(5) Zavarovalnica lahko prenese zavarovalne pogodbe na:

1. drugo zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji,
2. svojo podružnico oziroma podružnico druge zavarovalnice, s sedežem v Republiki Sloveniji, če ima podružnica sedež v državi članici,
3. zavarovalnico države članice oziroma njeno podružnico v Republiki Sloveniji oziroma drugi državi članici,
4. podružnico tuje zavarovalnice, če je sedež podružnice v Republiki Sloveniji,
5. podružnico tuje zavarovalnice, če je sedež podružnice v državi članici, in če zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo izključno nevarnosti v tej državi članici.

(6) Zavarovalnica mora zavarovalne pogodbe prenesti na prevzemno zavarovalnico najpozneje v treh mesecih od dneva prejema dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor za prenos zavarovalnih pogodb, sicer dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb preneha.

(7) Zavarovalnica mora v roku 30 dni od dneva prenosa zavarovalnih pogodb Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti dokazila, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene na prevzemno zavarovalnico.

(8) Če zavarovalnica Agenciji za zavarovalni nadzor v roku štirih mesecev od dneva prejema dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb ne predloži dokazil iz sedmega odstavka tega člena, oziroma če iz dokazil ne izhaja, da so bile zavarovalne pogodbe prenesene v roku iz šestega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo ugotovi, da je dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb prenehalo veljati.

Zahteva za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb

81. člen

Zahteva za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb mora obsegati:

1. seznam zavarovalnih pogodb po posameznih zavarovalnih vrstah, ki so predmet prenosa, s splošnimi pogoji za ta zavarovanja, in izračuni rezervacij za ta zavarovanja;

2. seznam kritnega premoženja oziroma premoženja kritnega sklada z navedbo vrednosti in podatkov, na podlagi katerih je mogoče preveriti izračun te vrednosti;

3. v primeru iz 1., 2. in 4. točke petega odstavka 80. člena tega zakona: spremembo poslovnega načrta prevzemne zavarovalnice, ki je potrebna zaradi prevzema zavarovalnih pogodb;

4. pogodbo o prenosu zavarovalnih pogodb.

Odločanje o dovoljenju za prenos zavarovalnih pogodb

82. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za prenos zavarovalnih pogodb, če je vrednost kritnega premoženja oziroma premoženja kritnega sklada nižja od višine rezervacij, ki jih je potrebno oblikovati za zavarovalni portfelj, ki je predmet prenosa, oziroma če obstojajo drugi razlogi, zaradi katerih bi lahko bili ogroženi interesi zavarovalcev.

(2) V primerih iz 1., 2. in 4. točke petega odstavka 80. člena tega zakona Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja tudi, če prevzemna zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalnih skupinah oziroma vrstah, ki so predmet prenosa, oziroma če bi bilo zaradi prevzema portfelja ogroženo poslovanje prevzemne zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

(3) Če zavarovalnica prenaša zavarovalne pogodbe na svojo podružnico v državi članici, mora Agencija za zavarovalni nadzor pred odločitvijo o izdaji dovoljenja zaprositi za mnenje pristojni nadzorni organ države članice. Če pristojni nadzorni organ države članice v roku treh mesecev od prejema zaprosila ne odgovori, se šteje, da prenosu zavarovalnih pogodb ne nasprotuje.

(4) V primeru iz 3. točke petega odstavka 80. člena tega zakona lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če pristojni nadzorni organ države članice izda potrdilo, da bo zavarovalnica države članice dosegala minimalno kapitalsko ustreznost tudi po prevzemu zavarovalnih pogodb.

(5) Če v primeru iz četrtega odstavka tega člena zavarovanje krije nevarnosti tudi v drugi državi članici, lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za prenos zavarovalnih pogodb samo, če s prenosom soglaša pristojni nadzorni organ te države članice. Če pristojni nadzorni organ te države članice v roku treh mesecev od prejema zahteve za soglasje o soglasju ne odloči, se šteje, da s prenosom soglaša.

(6) Določbe četrtega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi v primeru, če se zavarovalne pogodbe prenašajo na podružnico švicarske zavarovalnice v Republiki Sloveniji.

(7) Če potrebuje tuja zavarovalnica za prenos zavarovalnih pogodb njene podružnice v državi članici soglasje Agencije za zavarovalni nadzor, mora Agencija za zavarovalni nadzor odločiti o tem soglasju.

(8) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na svojo podružnico v Republiki Sloveniji, mora Agencija za zavarovalni nadzor morebitne ugovore proti prenosu sporočiti pristojnemu nadzornemu organu države članice v roku treh mesecev od prejema zaprosila za mnenje.

(9) Če je za prenos zavarovalnih pogodb zavarovalnice države članice potrebno potrdilo Agencije za zavarovalni nadzor v smislu četrtega odstavka tega člena, mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati ustrezno potrdilo oziroma odločiti o zavrnitvi zahteve za izdajo takega potrdila.

(10) Če zavarovalnica države članice prenaša zavarovalne pogodbe na zavarovalnico te ali druge države članice in zavarovanja, ki so predmet prenosa, krijejo tudi nevarnosti v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavrne soglasje v smislu petega odstavka tega člena, če s prenosom interesi zavarovalcev niso zaščiteni v zadostni meri. O zavrnitvi soglasja mora odločiti v roku treh mesecev od prejema obvestila pristojnega nadzornega organa države članice o nameravanem prenosu.

3.2. **Zavarovalni pogoji in obveščanje zavarovalcev**

Zavarovalna pogodba in splošni zavarovalni pogoji

83. člen

(1) Če zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, mora zavarovalna pogodba obsegati zlasti določbe o:

1. dogodkih, z nastopom katerih nastane obveznost zavarovalnice opraviti izpolnitev na podlagi zavarovalne pogodbe, in primerih, v katerih je zaradi posebnih razlogov obveznost zavarovalnice izključena;

2. načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice;

3. določitvi in plačilu premije in o pravnih posledicah, če premija ni plačana;

4. trajanju zavarovalne pogodbe, in sicer zlasti:

– če in na kakšen način se trajanje molče podaljša,

– če, na kakšen način in v katerem časovnem trenutku je zavarovalno pogodbo mogoče odpovedati oziroma sicer v celoti oziroma delno razvezati, in kakšne so obveznosti zavarovalnice v takšnih primerih. V primeru življenjskih zavarovanj rok za odpoved pogodbe ne sme biti krajši od štirinajstih in ne daljši od tridesetih dni od dneva sklenitve zavarovalne pogodbe;

5. izgubi zahtevkov iz zavarovalne pogodbe v primeru zamude rokov;

6. v primeru življenjskih zavarovanj tudi o pogojih in obsegu izplačil akontacij in posojil na zavarovalno polico, o pogojih, pod katerimi je zavarovalec udeležen na dobičku zavarovalnice, in merilih za izračun te udeležbe, ter o pogojih in načinu izračuna odkupne vrednosti ter kapitalizacije;

7. v primeru življenjskih zavarovanj, vezanih na enote investicijskih skladov oziroma enote kritnega sklada, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje (21. točka drugega odstavka 2. člena tega zakona), tudi o znesku premije, ki je osnova za določitev obveznosti zavarovalnice do zavarovanca, oziroma višini vseh stroškov, ki so upoštevani v plačani premiji;

8. v primeru zdravstvenih zavarovanj, pri katerih se oblikujejo rezervacije za starost oziroma matematične rezervacije, tudi o pogojih in načinu izračunavanja teh rezervacij in s tem povezanih sprememb premije zaradi staranja zavarovanca, o pravicah, ki izhajajo iz že oblikovanih rezervacij za starost oziroma matematičnih rezervacij v primeru prenehanja zavarovanja oziroma v primeru menjave zavarovanja v okviru istega zavarovatelja ali v primeru menjave zavarovatelja ter o vplivih drugih dejavnikov na spreminjanje premije.

(2) V primeru družbe za vzajemno zavarovanje so obvezne določbe iz prvega odstavka tega člena lahko namesto v zavarovalni pogodbi vsebovane v statutu.

(3) Določbe zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka tega člena lahko v škodo zavarovalca odstopajo od splošnih zavarovalnih pogojev samo:

1. če so za to podani razlogi, ki so utemeljeni glede na predmet zavarovanja, in

2. če je zavarovalec na takšno odstopanje izrecno pisno pristal.

(4) V primeru zavarovanja stroškov postopka iz 17. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona zavarovalna pogodba ne sme določati, da zavarovalnica krije samo stroške pravnega zastopanja po odvetniku oziroma drugi osebi, ki jo imenuje zavarovalnica.

(5) Zavarovalna pogodba ne sme biti v nasprotju s prisilnimi določbami drugih zakonov, ki urejajo zavarovalno pogodbo oziroma posamezne vrste zavarovalnih pogodb.

(6) Zavarovalnice vse ponudnike oziroma potencialne zavarovance, ki želijo dostopiti do zavarovalnih storitev, obravnavajo enako, vendar v postopku selekcije in ocene nevarnosti ter pri določanju premij in pri izplačevanju zavarovalnin lahko upoštevajo merila zavarovalne stroke oziroma le naslednje zavarovančeve osebne okoliščine in značilnosti: starost, zdravstveno stanje, invalidnost in poklic ter druge osebne okoliščine, ki lahko utemeljeno vplivajo na višino prevzete nevarnosti, razen spola, materinstva in nosečnosti.

(7) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka lahko zavarovalnice v postopku selekcije in ocene nevarnosti pri sklepanju zavarovanj ter pri določanju premij in pri izplačevanju zavarovalnin v zvezi z zavarovanji iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj in zavarovalne vrste nezgodno zavarovanje ter zdravstveno zavarovanje, upoštevajo osebno okoliščino spola, kadar jo na podlagi ustreznih in točnih aktuarskih in statističnih podatkov uporabljajo kot odločilni faktor pri oceni tveganja.

(8) Ne glede na določbe prejšnjega odstavka se dopolnilno zdravstveno zavarovanje izvaja v skladu z določbami zakona, ki ureja zdravstveno varstvo in zdravstveno zavarovanje.

Obveščanje zavarovalcev ob sklenitvi zavarovalne pogodbe

84. člen

(1) Kadar je zavarovalec fizična oseba, mora zavarovalnica ob sklenitvi zavarovalne pogodbe iz 83. člena tega zakona s pisnim obvestilom zavarovalca seznaniti s podatki o:

1. firmi, pravno organizacijski obliki, sedežu in naslovu zavarovalnice in podružnice, preko katere se sklepa zavarovalna pogodba;

2. splošnih zavarovalnih pogojih, ki veljajo za zavarovalno razmerje, in pravu, ki velja za zavarovalno pogodbo;

3. kadar se za zavarovalno razmerje ne uporabljajo splošni pogoji: o načinu izpolnitve, obsegu in dospelosti obveznosti zavarovalnice;

4. času trajanja zavarovalne pogodbe;

5. o višini premije, pri čemer mora biti zavarovalna premija razčlenjena na zavarovalno premijo za posamezne nevarnosti, če zavarovalno razmerje krije nevarnosti iz več zavarovalnih vrst, in o višini prispevkov, davkov in drugih stroškov, ki se zaračunavajo poleg premije, in o skupnem znesku plačil;

6. roku, v katerem ponudnika veže ponudba;

7. pravici do preklica oziroma odstopa;

8. nazivu in naslovu nadzornega organa, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnico.

(2) V primeru življenjskega zavarovanja in nezgodnega zavarovanja s pravico do povračila dela zavarovalne premije, mora obvestilo zavarovalcu poleg podatkov iz prvega odstavka obsegati tudi podatke o:

1. osnovah in merilih za udeležbo na dobičku;

2. tabeli odkupnih vrednosti;

3. minimalni zavarovalni vsoti za spremembo zavarovanja v zavarovanje brez premije (kapitalizacija) in o pravicah iz takega zavarovanja;

4. v primeru zavarovanj, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje: o kritnem skladu, ki je oblikovan za ta zavarovanja, in strukturi naložb tega kritnega sklada;

5. o davčni ureditvi, ki velja v primeru zavarovanja.

Obveščanje zavarovalcev v času trajanja zavarovalne pogodbe

85. člen

(1) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz 83. člena tega zakona mora zavarovalnica zavarovalce obveščati o:

1. spremembi firme, pravno organizacijske oblike, sedeža ali naslova zavarovalnice oziroma podružnice, preko katere je bila sklenjena zavarovalna pogodba;

2. spremembah podatkov iz 3. do 5. točke prvega odstavka 84. člena tega zakona oziroma podatkov iz 1. do 4. točke drugega odstavka 84. člena tega zakona, če je do teh sprememb prišlo zaradi spremembe predpisov.

(2) V času trajanja zavarovalne pogodbe iz drugega odstavka 84. člena tega zakona mora zavarovalnica oziroma zavarovalni posrednik enkrat letno obvestiti zavarovalca tudi o stanju udeležbe na dobičku.

Vsebina splošnih pogojev in obvestil

86. člen

Besedilo splošnih zavarovalnih pogojev in obvestil iz 84. oziroma 85. člena tega zakona mora biti enopomensko oblikovano, pregledno razčlenjeno, razumljivo in sestavljeno v slovenskem jeziku.

3.3. **Opravljanje zavarovalnih poslov izven območja Republike Slovenije**

Opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici

87. člen

(1) Zavarovalnica lahko opravlja zavarovalne posle, za katere je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice bodisi preko podružnice bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Šteje se, da zavarovalnica opravlja zavarovalne posle v državi članici, če sklepa zavarovanja, ki krijejo nevarnosti v tej državi.

(3) Pri določitvi države članice, v kateri zavarovanja krijejo nevarnosti, se primerno uporablja drugi odstavek 6. člena tega zakona.

Pričetek opravljanja zavarovalnih poslov v državi članici

88. člen

(1) Zavarovalnica, ki namerava pričeti z opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, mora o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor in navesti državo članico, v kateri namerava pričeti z opravljanjem zavarovalnih poslov. Obvestilo mora obsegati opis zavarovalnih poslov, ki jih bo opravljala, z navedbo vrste in obsega teh poslov po posameznih zavarovalnih vrstah. Če namerava zavarovalnica v državi članici ustanoviti podružnico, mora obvestilo obsegati tudi:

1. imena oseb, pooblaščenih za vodenje poslov podružnice;

2. naslov podružnice v državi članici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici;

3. spremembo poslovnega načrta z navedbo zavarovalnih vrst, v katerih namerava opravljati zavarovalne posle ter organizacijsko strukturo podružnice.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora najkasneje v enem mesecu obvestilo iz prvega odstavka tega člena posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice in o tem obvestiti zavarovalnico.

(3) Hkrati z obvestilom iz drugega odstavka tega člena mora Agencija za zavarovalni nadzor pristojnemu nadzornemu organu države članice posredovati tudi:

1. izjavo, da zavarovalnica dosega minimalno kapitalsko ustreznost,

2. podatke o zavarovalnih vrstah, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov.

(4) Zavarovalnica lahko prične z opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici z iztekom dveh mesecev, šteto od dne, ko prejme obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz drugega odstavka tega člena.

(5) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za posredovanje obvestila nadzornemu organu države članice, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije iz prvega odstavka tega člena in ob upoštevanju načrtovanega obsega poslovanja ugotovi, da zavarovalnica ne dosega minimalne kapitalske ustreznosti, oziroma, če bi bilo zaradi začetka opravljanja zavarovalnih poslov v državi članici lahko ogroženo poslovanje zavarovalnice v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor prepove zavarovalnici nadaljnje opravljanje zavarovalnih poslov v državi članici, če nastopijo okoliščine iz petega odstavka tega člena.

Sprememba podatkov iz obvestila

89. člen

(1) Določba 88. člena tega zakona se smiselno uporablja tudi, če namerava zavarovalnica, ki je v skladu s četrtim odstavkom 88. člena tega zakona pričela z opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici, razširiti opravljanje zavarovalnih poslov na posle v zavarovalnih vrstah, ki niso bile navedene v obvestilu iz prvega odstavka 88. člena tega zakona, oziroma če se spremenijo druge okoliščine oziroma pogoji, o katerih je Agencija za zavarovalni nadzor obvestila pristojni nadzorni organ države članice z obvestilom iz drugega odstavka 88. člena.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena mora Agencija za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice, če zavarovalnica ne dosega minimalne kapitalske ustreznosti.

Nadzor nad opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici

90. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad podružnico zavarovalnice v državi članici oziroma nad neposrednim opravljanjem zavarovalnih poslov v državi članici.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaprosi pristojni nadzorni organ države članice, v kateri zavarovalnica opravlja zavarovalne posle, da opravi pregled poslovanja podružnice zavarovalnice v tej državi članici, če se s tem postopek nadzora pospeši oziroma poenostavi oziroma če je to v skladu z interesi učinkovitosti, enostavnosti, hitrosti oziroma manjših stroškov postopka. Pod enakimi pogoji se lahko pooblaščene osebe Agencije za zavarovalni nadzor udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni nadzorni organ države članice.

(3) Če zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici, kljub opozorilu pristojnega nadzornega organa države članice krši predpise te države članice, sprejme Agencija za zavarovalni nadzor ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom. Agencija za zavarovalni nadzor mora nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ države članice o ukrepih, ki jih je sprejela.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih zavarovalnica opravlja zavarovalne posle.

Poročanje o zavarovalnih poslih v državah članicah

91. člen

(1) Zavarovalnica, ki opravlja zavarovalne posle v državi članici, mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o zavarovalnih poslih v posamezni državi članici, in sicer ločeno za zavarovalne posle, ki jih opravlja preko podružnice, in za zavarovalne posle, ki jih opravlja na podlagi neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov.

(2) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora obsegati podatke o višini premij, zahtevkov in provizij, brez odbitkov pozavarovanj.

(3) Podrobnejšo vsebino poročil ter način in roke poročanja predpiše Agencija za zavarovalni nadzor.

(4) Na zahtevo pristojnega nadzornega organa države članice posreduje Agencija za zavarovalni nadzor informacije o vsebini poročil iz prvega odstavka tega člena v agregatni obliki pristojnemu nadzornemu organu države članice.

Opravljanje zavarovalnih poslov v tuji državi

92. člen

(1) Zavarovalnica sme opravljati zavarovalne posle v tuji državi bodisi preko podružnice bodisi neposredno, ob upoštevanju predpisov te države.

(2) Za ustanovitev podružnice v tujini mora zavarovalnica pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(3) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice v tujini se smiselno uporabljajo določbe prvega in četrtega do šestega odstavka 88. člena tega zakona.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tujini tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava zavarovalnica ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvrševanju teh predpisov, verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(5) Zavarovalnica mora v roku osmih dni po pričetku neposrednega opravljanja zavarovalnih poslov v tuji državi o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

3.4. **Prosto opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic**

Zavarovalnice držav članic

93. člen

(1) Zavarovalnica, ki je v državi članici upravičena opravljati zavarovalne posle v posameznih zavarovalnih vrstah, lahko zavarovalne posle v teh zavarovalnih vrstah opravlja tudi na območju Republike Slovenije, bodisi preko podružnice, bodisi neposredno.

(2) Za zavarovalnico iz prvega odstavka tega člena oziroma njeno podružnico na območju Republike Slovenije veljajo naslednje določbe zakonov in na njihovi podlagi izdanih predpisov:

1. 83. do 86. člen tega zakona,

2. 228. člen tega zakona,

3. določbe zakonov iz šestega in sedmega odstavka 2. člena tega zakona,

4. določbe drugih zakonov, ki zaradi zaščite javne koristi urejajo varstvo potrošnikov, preprečevanje pranja denarja oziroma druga področja, in ki veljajo za zavarovalnice s sedežem v Republiki Sloveniji.

Pričetek opravljanja zavarovalnih poslov

94. člen

(1) Zavarovalnica države članice lahko v Republiki Sloveniji začne opravljati zavarovalne posle neposredno, če pristojni nadzorni organ države članice Agenciji za zavarovalni nadzor posreduje naslednjo dokumentacijo:

1. izjavo pristojnega nadzornega organa matične države članice, da zavarovalnica države članice razpolaga s potrebni kapitalom;

2. seznam zavarovalnih vrst, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov;

3. seznam zavarovalnih vrst, ki jih bo zavarovalnica sklepala na območju Republike Slovenije;

4. ime in naslov sedeža zavarovalnice, oziroma naslove poslovalnic, če ti niso enaki kot naslov sedeža.

(2) Podružnica zavarovalnice države članice lahko v Republiki Sloveniji začne opravljati zavarovalne posle z iztekom dveh mesecev, šteto od dne, ko je Agencija za zavarovalni nadzor prejela obvestilo pristojnega nadzornega organa države članice, z naslednjo dokumentacijo:

1. poslovnim načrtom, ki med drugim določa vrste načrtovanih poslov in organizacijsko strukturo podružnice;

2. seznamom zavarovalnih vrst, v katerih sme zavarovalnica opravljati zavarovalne posle, v skladu z dovoljenjem za opravljanje zavarovalnih poslov;

3. naslov podružnice v državi članici, kjer se lahko pridobijo listine in kamor jih je mogoče predložiti;

4. imenom osebe, pooblaščene za vodenje podružnice;

5. izjavo pristojnega nadzornega organa matične države članice, da zavarovalnica države članice razpolaga s potrebnim kapitalom.

(3) Če je potrebno zaradi varovanja javne koristi v povezavi s 3. in 4. točko drugega odstavka 93. člena tega zakona opredeliti dodatne pogoje za opravljanje zavarovalnih poslov, bodisi preko podružnice, bodisi neposredno, Agencija za zavarovalni nadzor o teh pogojih obvesti pristojni nadzorni organ države članice v dveh mesecih od prejema popolnega obvestila iz prejšnjega odstavka. Podružnica zavarovalnice države članice lahko v tem primeru začne opravljati zavarovalne posle na območju Republike Slovenije po prejemu obvestila Agencije za zavarovalni nadzor oziroma z iztekom dveh mesecev, šteto od dneva, ko Agencija za zavarovalni nadzor prejme obvestilo pristojnega nadzornega organa države članice iz drugega odstavka tega člena.

(4) Zavarovalnica države članice, ki namerava v Republiki Sloveniji opravljati zavarovalne posle neposredno, lahko prične z opravljanjem teh z dnem, ko jo pristojni nadzorni organ države članice obvesti o tem, da je posredoval podatke iz prvega odstavka tega člena Agenciji za zavarovalni nadzor.

(5) Za spremembo zavarovalnih vrst, v katerih podružnica države članice opravlja zavarovalne posle se smiselno uporablja 2. točka prvega odstavka in drugi odstavek tega člena.

(6) Zavarovalnica države članice mora prenehati z opravljanjem zavarovalnih poslov v Republiki Sloveniji:

1. če pristojni nadzorni organ države članice odloči, da zavarovalnica države članice ne razpolaga z ustreznim kapitalom za nadaljnje opravljanje zavarovalnih poslov prek podružnice, ali

2. če preneha dovoljenje zavarovalnice države članice za opravljanje zavarovalnih poslov, ali

3. če podružnica zavarovalnice države članice ne izpolnjuje pogojev iz drugega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sme zavarovalnica države članice pričeti z opravljanjem obveznih zavarovanj v prometu, če Agenciji za zavarovalni nadzor predloži potrdilo Slovenskega zavarovalnega združenja, iz katerega izhaja, da je zavarovalnica države članice:

1. članica Slovenskega zavarovalnega združenja,

2. pristopila k škodnemu skladu ter odškodninskemu uradu, kot ju predpisuje zakon, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena sme zavarovalnica države članice pričeti z opravljanjem obveznih zavarovanj v prometu oziroma dopolnilnih zdravstvenih zavarovanj samo, če Agencijo za zavarovalni nadzor predhodno seznani s splošnimi in posebnimi zavarovalnimi pogoji, in sicer najmanj en mesec preden jih začne uporabljati.

(9) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da zavarovalni pogoji iz prejšnjega odstavka niso v skladu s predpisi, zavarovalnici države članice odredi, da zavarovalne pogoje uskladi s predpisi. Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ države članice te zavarovalnice.

Nadzor nad opravljanjem zavarovalnih poslov zavarovalnice države članice

95. člen

(1) Nadzor nad zavarovalnico države članice, ki opravlja zavarovalne posle na območju Republike Slovenije, opravlja pristojni nadzorni organ države članice.

(2) Pristojni nadzorni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja zavarovalnice te države članice.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena ima pristojni nadzorni organ oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi določb 301. do 306. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega nadzornega organa države članice mora Agencija za zavarovalni nadzor opraviti pregled poslovanja podružnice zavarovalnice te države članice na območju Republike Slovenije.

(5) Ne glede na določbe prejšnjih odstavkov tega člena je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna opraviti pregled poslovanja zavarovalnice te države članice na območju Republike Slovenije v skladu z določbami 301. do 306. člena tega zakona zaradi nadzora nad poslovanjem v skladu z določbami iz drugega odstavka 93. člena tega zakona.

Ukrepi nadzora nad zavarovalnico države članice

96. člen

(1) Če zavarovalnica države članice na območju Republike Slovenije krši določbe iz drugega odstavka 93. člena tega zakona, ji Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo naloži odpravo kršitev.

(2) Če zavarovalnica države članice v roku, določenem z odredbo, ne ravna v skladu z odredbo iz prvega odstavka tega člena, obvesti Agencija za zavarovalni nadzor pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zavarovalnici države članice za kršitve storjene na območju Republike Slovenije izreče tudi dodatni ukrep prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb, če so izpolnjeni pogoji, določeni v 10. točki drugega odstavka 181. člena tega zakona.

(4) Pred izrekom ukrepa iz tretjega odstavka tega člena mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti pristojni nadzorni organ države članice.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici države članice izreče začasno prepoved sklepanja novih zavarovalnih pogodb, ne da bi predhodno obvestila pristojni nadzorni organ države članice, če zaradi zaščite interesov zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev ni mogoče odlašati.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor mora o začasni prepovedi sklepanja zavarovalnih pogodb obvestiti pristojni nadzorni organ države članice in Evropsko komisijo takoj, ko je to mogoče.

3.5. **Opravljanje zavarovalnih poslov tujih zavarovalnic**

Opravljanje zavarovalnih poslov tuje zavarovalnice

97. člen

(1) Tuja zavarovalnica lahko na ozemlju Republike Slovenije opravlja zavarovalne posle samo preko podružnice.

(2) Podružnica tuje zavarovalnice mora izpolnjevati naslednje pogoje:

1. posle podružnice morata voditi dve poslovodji, za kateri se smiselno uporabljajo določbe 22. do 26. člena in 28. člena tega zakona;

2. podružnica mora biti ustrezno kadrovsko in tehnično usposobljena za opravljanje zavarovalnih poslov;

3. podružnica mora razpolagati z ustreznim lastnim kapitalom; za lastni kapital podružnice se smiselno uporabljajo določbe 110. oziroma 111. člena tega zakona;

4. podružnica mora na ozemlju Republike Slovenije razpolagati z ustreznim premoženjem najmanj v višini ene polovice zajamčenega kapitala, kot je predpisan v 112. členu tega zakona, ter deponirati denarni znesek kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz zavarovalnih pogodb, sklenjenih na območju Republike Slovenije, oziroma, ki krijejo nevarnosti v Republiki Sloveniji v višini ene četrtine zajamčenega kapitala podružnice (v nadaljnjem besedilu: jamstveni depozit). Presežek lastnih sredstev podružnice nad zahtevanim minimalnim kapitalom oziroma zajamčenim kapitalom, glede na to, kateri je višji, mora biti naložen na območju države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

(3) Za podružnico tuje zavarovalnice veljajo naslednje določbe tega zakona in na njihovi podlagi izdani predpisi:

1. 83. do 86. člen,

2. 227. člen,

3. določbe zakonov iz šestega in sedmega odstavka 2. člena tega zakona,

4. določbe 5., 7. in 8. poglavja.

(4) Za nadzor nad tujo zavarovalnico in podružnico, ki jo je ustanovila na območju Republike Slovenije, se smiselno uporabljajo določbe 11. poglavja tega zakona.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

98. člen

(1) Tuja zavarovalnica lahko na ozemlju Republike Slovenije ustanovi podružnico, če pridobi dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice je potrebno priložiti:

1. akt o ustanovitvi podružnice;

2. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično zavarovalnico;

3. statut oziroma pravila matične zavarovalnice;

4. revidirana letna poročila matične zavarovalnice za zadnja tri leta poslovanja;

5. če iz izpiska iz 2. točke niso razvidni podatki o lastnikih matične zavarovalnice: ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje lastnike in njihove deleže pri upravljanju matične zavarovalnice;

6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so pri upravljanju matične zavarovalnice udeležene z več kot 10%;

7. poslovni načrt z vsebino, določeno v 70. členu tega zakona;

8. izjavo, da bo podružnica vodila in hranila vso dokumentacijo, ki se nanaša na poslovanje podružnice, na sedežu podružnice;

9. dokaze o zagotovitvi ustreznega lastnega kapitala in jamstvenega depozita;

10. dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva za izdajo dovoljenja.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor v dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje zavarovalnice določi način zagotovitve jamstvenega depozita.

(4) Za odločanje o dovoljenju za ustanovitev podružnice tuje zavarovalnice se smiselno uporablja 66. do 68. člen tega zakona.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice tuje zavarovalnice tudi,

1. če je ob upoštevanju predpisov države sedeža te zavarovalnice oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona, ali

2. če zavarovalnice s sedežem v Republiki Sloveniji v tej državi ne morejo opravljati zavarovalnih poslov ali če zaradi predpisov te države oziroma prakse pri izvrševanju teh predpisov nimajo enakih konkurenčnih možnosti za opravljanje zavarovalnih poslov kot jih imajo zavarovalnice te države.

Posebne določbe za podružnico švicarske zavarovalnice

99. člen

(1) Za podružnico švicarske zavarovalnice na območju Republike Slovenije se ne uporabljajo naslednje določbe tega zakona:

– 7. točka 68. člena v zvezi s četrtim odstavkom 98. člena tega zakona,

– 3. in 4. točka drugega odstavka 97. člena tega zakona,

– 2. točka petega odstavka 98. člena tega zakona.

(2) Pred odločitvijo o izdaji dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprositi za mnenje. Če pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije v roku treh mesecev od prejema zaprosila ne odgovori, se šteje, da ustanovitvi podružnice ne nasprotuje.

(3) Pred odločitvijo o odvzemu dovoljenja za ustanovitev podružnice švicarske zavarovalnice mora Agencija za zavarovalni nadzor obvestiti pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije in ga zaprositi za mnenje. Če Agencija za zavarovalni nadzor pred pridobitvijo mnenja iz prejšnjega stavka podružnici švicarske zavarovalnice izreče prepoved sklepanja zavarovalnih pogodb, mora o tem nemudoma obvestiti pristojni nadzorni organ Švicarske konfederacije.

4. SODELOVANJE Z NADZORNIMI ORGANI IN ORGANI EVROPSKIH SKUPNOSTI

Medsebojno sodelovanje domačih nadzornih organov

100. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor in organi, ki so pristojni za nadzor drugih finančnih organizacij, morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede zavarovalnice oziroma druge finančne organizacije, ki jih potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora nad finančno organizacijo, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj oziroma pri odločanju o drugih posamičnih zadevah.

(2) Nadzorni organi morajo drug drugega obveščati o nepravilnostih, ki jih pri opravljanju nadzora ugotovijo, če so te ugotovitve pomembne tudi za delo drugih nadzornih organov.

(3) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja nadzornih organov določi minister, pristojen za finance, na podlagi predhodnega mnenja nadzornih organov.

(4) Nadzorni organi morajo vse podatke, ki jih pridobijo na podlagi prejšnjih odstavkov tega člena oziroma na podlagi izmenjave podatkov z nadzornimi organi držav članic oziroma tujih držav, varovati kot zaupne in jih smejo uporabiti samo za namene, za katere so bili ti podatki pridobljeni.

Obdelava podatkov in posredovanje informacij

101. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor je pristojna zbirati in obdelovati podatke o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izvrševanje njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Za podatke iz prvega odstavka tega člena, ki so pomembni za izvrševanje nalog in pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor, določenih s tem zakonom, se štejejo zlasti podatki o:

1. dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in drugih dovoljenjih, ki jih izda Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona;

2. članih uprave in nadzornih svetov zavarovalnic, njihovi organizaciji, delovanju notranjih revizij;

3. podružnicah oziroma neposrednem opravljanju zavarovalnih poslov zavarovalnic v državah članicah in podružnicah oziroma neposrednem opravljanju zavarovalnih poslov zavarovalnic držav članic v Republiki Sloveniji;

4. podružnicah zavarovalnic v tuji državi in podružnicah tujih zavarovalnic v Republiki Sloveniji;

5. spoštovanju določb o obvladovanju tveganj iz 5. poglavja in 6. poglavja tega zakona in na njihovi podlagi izdanih predpisov;

6. poročilih iz 140. člena tega zakona;

7. imetnikih kvalificiranih deležev iz 18. člena tega zakona;

8. revidiranih letnih poročilih iz 167. člena tega zakona;

9. izvršenih ukrepih nadzora iz 178. člena tega zakona;

10. informacije, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor pridobila v okviru izmenjave informacij od pristojnih nadzornih organov držav članic.

(3) Podatke iz drugega odstavka tega člena sme Agencija za zavarovalni nadzor posredovati:

1. domačim nadzornim organom v okviru sodelovanja domačih nadzornih organov na podlagi 100. člena tega zakona;

2. pristojnim organom držav članic, če jih potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog nadzora nad opravljanjem zavarovalnih poslov in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

3. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih potrebujejo za izpolnjevanje njihovih nalog nadzora nad opravljanjem zavarovalnih poslov, ob pogoju vzajemnosti, in če za te organe velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

4. centralnim bankam držav članic, če jih te potrebujejo za opravljanje nalog iz svoje pristojnosti in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

5. centralnim bankam tujih držav, če jih te potrebujejo za opravljanje nalog iz njihovih pristojnosti, ob pogoju vzajemnosti in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

6. pristojnim nadzornim organom držav članic, če jih ti potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog nadzora nad plačilnimi sistemi in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

7. pristojnim nadzornim organom tujih držav, če jih ti potrebujejo za izpolnjevanje svojih nalog nadzora nad plačilnimi sistemi, ob pogoju vzajemnosti, in če zanje velja obveznost varovanja zaupnih podatkov v obsegu, določenem v četrtem odstavku 100. člena tega zakona;

8. sodišču, če jih potrebuje v postopku stečaja nad zavarovalnico;

9. Slovenskemu inštitutu za revizijo, če jih potrebuje v postopku nadzora nad revizijsko družbo, ki je revidirala računovodske izkaze zavarovalnice;

10. Ministrstvu za finance Republike Slovenije, če jih ta potrebuje za pripravo predpisov, vodenje statistike ali vodenje strategije na področju finančnega sistema in davčnega sistema, pri čemer zanj velja dolžnost varovanja zaupnih podatkov najmanj v obsegu, kot je določen v prvem odstavku 260. člena tega zakona.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena sme Agencija za zavarovalni nadzor podatke iz 10. točke drugega odstavka tega člena posredovati samo, če je to izrecno dovolil organ, ki je te podatke posredoval Agenciji za zavarovalni nadzor. Ti podatki se lahko uporabijo samo za namen, za katerega je bilo dano dovoljenje.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor mora obveščati Komisijo Evropskih skupnosti in nadzorne organe drugih držav članic o tem, katerim subjektom iz tretjega odstavka tega člena se posreduje podatke iz drugega odstavka tega člena.

Obveščanje Evropske komisije o zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila

102. člen

Agencija za zavarovalni nadzor mora obveščati Evropsko komisijo o zavrnitvah zahtev za posredovanje obvestila iz petega odstavka 88. člena tega zakona.

Obveščanje Evropske komisije o razmerjih s tujimi državami

103. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora obvestiti Evropsko komisijo ter pristojne nadzorne organe držav članic o:

1. izdaji vsakega dovoljenja zavarovalnici, katere posredno ali neposredno nadrejena družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi;

2. izdaji vsakega dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba postane nadrejena družba zavarovalnice.

(2) Obvestilo iz 1. točke prejšnjega odstavka pomeni uradno obvestilo, v katerem Agencija za zavarovalni nadzor navede tudi organizacijsko strukturo skupine.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor obvešča Evropsko komisijo o vseh pomembnejših ovirah, na katere so naletele zavarovalnice pri opravljanju zavarovalnih poslov v tujih državah.

(4) Če Evropska komisija odloči, da morajo nadzorni organi držav članic zadržati oziroma prekiniti odločanje o zahtevah oseb posamezne tuje države, mora Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom prekiniti postopek za največ tri mesece v zadevah odločanja o:

1. zahtevah za izdajo dovoljenja zavarovalnici, katere posredno ali neposredno obvladujoča družba je pravna oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije;

2. zahtevah za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega tuja oseba s sedežem v tuji državi, na katero se nanaša odločitev Evropske komisije, postane obvladujoča družba zavarovalnice.

(5) V obdobju, ko traja prekinitev postopka na podlagi tretjega odstavka tega člena, rok za odločitev iz prvega odstavka 329. člena tega zakona ne teče.

(6) Če Evropski svet odloči, da se zadržanje oziroma prekinitev postopkov iz tretjega odstavka tega člena podaljša, mora Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom podaljšati

prekinitev postopka iz tretjega odstavka tega člena za obdobje, določeno z odločitvijo Evropskega sveta.

(7) Ukrepi iz tretjega in petega odstavka tega člena ne veljajo za:

1. ustanovitev zavarovalnice kot odvisne družbe zavarovalnice, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati zavarovalne posle v državi članici, oziroma od te zavarovalnice odvisne družbe;

2. pridobitev kvalificiranega deleža, katerega bodoči imetnik bo zavarovalnica, ki je v trenutku sprejema odločitve iz tretjega oziroma petega odstavka tega člena upravičena opravljati zavarovalne posle v državi članici, oziroma od te zavarovalnice odvisna družba.

(8) Agencija za zavarovalni nadzor mora Evropsko komisijo na njeno zahtevo obvestiti o vsaki zahtevi za izdajo dovoljenja iz prvega odstavka tega člena oziroma o vsaki zahtevi za pridobitev kvalificiranega deleža, na podlagi katerega bi tuji imetnik postal obvladujoča družba zavarovalnice, če Evropska komisija te podatke potrebuje za ugotovitev dejstev, pomembnih za sprejem odločitve na podlagi tretjega oziroma petega odstavka tega člena.

5. OBVLADOVANJE TVEGANJ

5.1. **Splošne določbe**

Obvladovanje tveganj

104. člen

(1) Zavarovalnica mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom, glede na obseg in vrste zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, ter tveganja, ki jim je izpostavljena pri opravljanju teh poslov (kapitalska ustreznost).

(2) Zavarovalnica mora poslovati tako, da tveganja, ki jim je zavarovalnica izpostavljena pri posameznih oziroma vseh vrstah zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, nikoli ne presežejo omejitev določenih s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(3) Zavarovalnica mora poslovati tako, da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati zapadle obveznosti (likvidnost) ter da je trajno sposobna izpolniti vse svoje obveznosti (solventnost).

5.2. **Kapital zavarovalnice**

Kapital zavarovalnice

105. člen

Kapital zavarovalnice se zaradi ugotavljanja izpolnjevanja določb o obvladovanju tveganj (v nadaljnjem besedilu: kapital) izračuna na način, določen v naslednjih členih tega razdelka.

Temeljni kapital

106. člen

(1) Pri izračunu temeljnega kapitala zavarovalnice se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital delniške družbe, razen na podlagi kumulativnih prednostnih delnic vplačanega osnovnega kapitala oziroma ustanovni kapital in sredstva na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje;

2. kapitalske rezerve, razen kapitalskih rezerv povezanih s kumulativnimi prednostnimi delnicami;

3. rezerve iz dobička, razen rezerv za lastne delnice in lastne poslovne deleže;

4. preneseni čisti dobiček iz prejšnjih let;

5. presežek iz prevrednotenja v zvezi s sredstvi, ki niso financirana iz zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Pri izračunu temeljnega kapitala se kot odbitne upoštevajo naslednje postavke:

1. lastne delnice in lastni poslovni deleži;

2. neopredmetena dolgoročna sredstva;

3. prenesena čista izguba iz prejšnjih let in izguba tekočega leta;

4. razlika med nediskontiranimi in diskontiranimi škodnimi rezervacijami.

(3) Ne glede na določbo 4. točke drugega odstavka tega člena se razlika med nediskontiranimi in diskontiranimi škodnimi rezervacijami ne upošteva kot odbitna postavka za zavarovanje nevarnosti iz 1. in 2. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona in za rezervacije iz naslova rent v ostalih zavarovalnih vrstah.

(4) Temeljni kapital mora biti vedno najmanj enak zajamčenemu kapitalu iz 112. člena tega zakona.

Dodatni kapital

107. člen

(1) Pri izračunu dodatnega kapitala zavarovalnice se upoštevajo naslednje postavke:

1. vplačani osnovni kapital na podlagi kumulativnih prednostnih delnic;

2. kapitalske rezerve povezane s kumulativnimi prednostnimi delnicami;

3. podrejeni dolžniški instrumenti;

4. izravnalne rezervacije, ki jih oblikujejo zavarovalnice po lastni presoji;

5. druge postavke.

(2) Postavke iz prvega odstavka tega člena se pri izračunu dodatnega kapitala upoštevajo največ v obsegu, določenem s predpisom iz 109. člena tega zakona glede na nižjega izmed kapitala zavarovalnice iz 106. člena tega zakona ali minimalnega kapitala zavarovalnice iz 110. in 111. člena tega zakona. Med druge postavke iz 5. točke prvega odstavka tega člena se na podlagi zahteve zavarovalnice, podprte z ustreznimi dokazili, in z dovoljenjem Agencije za zavarovalni nadzor šteje:

– vrednost matematične rezervacije, ki v izračunu ne upošteva oziroma delno upošteva strošek pridobivanja zavarovanj iz premijskega izračuna, zmanjšana za matematično rezervacijo, ki v izračunu upošteva strošek pridobivanja zavarovanj iz premijskega izračuna. Stroški pridobivanja zavarovanj v izračunu matematične rezervacije ne smejo presegati 3,5% od zavarovalne vsote. V izračunu razlik matematičnih rezervacij se negativne vrednosti postavijo na nič;

– polovica nevplačanega vpoklicanega kapitala delniške družbe oziroma ustanovnega kapitala vzajemne družbe.

(3) Podrejeni dolžniški instrumenti so vrednostni papirji in drugi finančni instrumenti, iz katerih ima imetnik v primeru stečaja oziroma likvidacije izdajatelja pravico do poplačila šele po poplačilu drugih upnikov izdajatelja, oziroma ki so glede dospelosti in drugih lastnosti primerni za pokrivanje morebitnih izgub zaradi tveganj, ki jim je pri poslovanju izpostavljena zavarovalnica.

Izračun kapitala

108. člen

(1) Pri izračunu kapitala zavarovalnice se seštevek temeljnega in dodatnega kapitala zmanjša za naslednje postavke:

1. udeležbo v drugih zavarovalnicah, pozavarovalnicah, zavarovalnih holdingih, bankah, borzno-posredniških družbah, družbah za upravljanje in drugih finančnih institucijah, kolikor skladno s predpisi izračunavajo kapitalsko ustreznost, v katerih je zavarovalnica udeležena skladno s prvim odstavkom 9. člena tega zakona;

2. naložbe v podrejene dolžniške instrumente in druge naložbe v osebe iz prejšnje točke, ki se pri ugotavljanju kapi-

talske ustreznosti teh oseb upoštevajo pri izračunu njihovega kapitala in v katerih je zavarovalnica udeležena skladno s prvim odstavkom 9. člena tega zakona;

3. nelikvidna sredstva.

(2) Nelikvidna sredstva so naložbe zavarovalnice v delnice borze, klirinško depotne družbe, terjatve iz naslova vplačil v jamstveni sklad pri klirinško depotni družbi, terjatve iz naslova vplačil v druge sklade, ki so namenjeni vzajemnemu jamstvu za izpolnitev obveznosti več oseb, in druga sredstva, ki jih ni mogoče unovčiti v času, ki je potreben zaradi pravočasne izpolnitve zapadlih denarnih obveznosti.

Predpis o obvladovanju tveganj

109. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejša pravila za obvladovanje tveganj, s katerimi določi:

1. način in obseg upoštevanja posameznih postavk pri izračunu kapitala zavarovalnice in kapitalske ustreznosti,

2. podrobnejše lastnosti in vrste postavk, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala in kapitalske ustreznosti,

3. podrobnejše lastnosti podrejenih dolžniških instrumentov iz tretjega odstavka 107. člena tega zakona in nelikvidnih sredstev iz drugega odstavka 108. člena tega zakona ter sredstev na računih članov družbe za vzajemno zavarovanje iz 44.a člena tega zakona,

4. podrobnejša pravila za izračun minimalnega kapitala zavarovalnice iz 110., 111. in 139. člena tega zakona,

5. podrobnejša pravila in minimalne standarde, lahko pa tudi metodologijo, za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij,

6. podrobnejše vrste in lastnosti kritnega premoženja in premoženja kritnega sklada ter podrobnejša pravila za razpršitev in omejitev teh naložb, njihovo vrednotenje in njihovo usklajenost,

7. usmeritve za izračun lastnih deležev zavarovalnice v tabelah maksimalnega kritja in usmeritve za ugotavljanje največje verjetne škode,

8. podrobnejši način izračuna količnikov likvidnosti in najmanjši obseg likvidnosti, ki jo mora zavarovalnica zagotavljati,

9. podrobnejšo vsebino poročil iz 140. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

5.3. **Kapitalska ustreznost**

Minimalni kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini premoženjskih zavarovanj

110. člen

(1) Kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini premoženjskih zavarovanj, in kapital pozavarovalnice mora biti vedno najmanj enak kapitalskim zahtevam, izračunanim z uporabo premijskega količnika oziroma škodnega količnika, in sicer tistim od obeh, ki so višje.

(2) Kapitalske zahteve se z uporabo premijskega količnika izračunajo na naslednji način:

1. vsota zavarovalnih premij, doseženih v zadnjem poslovnem letu, do skupne višine 50,000.000 eurov se pomnoži z 0,18, vsota teh zavarovalnih premij, v višini, ki presega 50,000.000 eurov, pa se pomnoži z 0,16;

2. vsota obeh zmnožkov iz 1. točke tega odstavka se pomnoži z deležem, ki za zadnja tri poslovna leta ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, zmanjšanim za terjatve, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, in

– skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, vključno s terjatvami, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5;

3. kot vsota zavarovalnih premij, doseženih v zadnjem poslovnem letu, se upošteva znesek, ki je enak večjemu izmed kosmatih obračunanih premij ali kosmatih prihodkov od premij. Pred določitvijo vsote iz prejšnjega stavka se upoštevajo določila 4., 5. in 6. točke tega odstavka;

4. pri izračunu vsote zavarovalnih premij, doseženih v zadnjem poslovnem letu, se za 50% poveča obračunana kosmata zavarovalna premija oziroma kosmati prihodki od premij za zavarovalne vrste iz 11., 12. in 13. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona;

5. pri izračunu vsote zavarovalnih premij se upošteva tudi premija za rizike, sprejete v sozavarovanje ali pozavarovanje;

6. od vsote zavarovalnih premij se odšteje premija za zavarovanja, ki so bila odpovedana v poslovnem letu, ter celotni zneski morebitnih davkov ali prispevkov, vključenih v vsoti zavarovalnih premij.

(3) Kapitalske zahteve se z uporabo škodnega količnika izračunajo na naslednji način:

1. letna vsota terjatev na izplačilo odškodnin, vključno s terjatvami, ki jih krije pozavarovanje, do skupne višine 35,000.000 eurov se pomnoži z 0,26, vsota teh terjatev v višini, ki presega 35,000.000 eurov pa z 0,23;

2. vsota obeh zmnožkov iz 1. točke tega odstavka se pomnoži z deležem, ki za zadnja tri poslovna leta ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, zmanjšanim za terjatve, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, in

– skupnim zneskom terjatev na izplačilo odškodnin v tem obdobju, vključno s terjatvami, ki jih krije sozavarovanje oziroma pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5;

3. v zavarovalnih vrstah iz 11., 12. in 13. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona se obračunan znesek škod, škodne rezervacije in terjatve iz naslova izplačanih odškodnin oziroma zavarovalnin poveča za 50%;

4. letna vsota terjatev na izplačilo odškodnin se izračuna tako, da se znesek kosmatih obračunanih škod za obdobje, določeno v četrtem in petem odstavku tega člena, povečan za znesek kosmatih škodnih rezervacij na koncu obdobja ter zmanjšan za znesek kosmatih škodnih rezervacij na začetku obdobja in zmanjšan za znesek uveljavljenih regresnih terjatev v navedenem obdobju, deli s številom let v obdobju;

5. letna vsota terjatev na izplačilo odškodnin zajema v izračunu tudi v sozavarovanje in v pozavarovanje sprejete pogodbe.

(4) Pri izračunu letnih vsot terjatev na izplačilo odškodnin iz 1. točke tretjega odstavka tega člena se upošteva obdobje zadnjih treh poslovnih let.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena, se v primeru, če zavarovalnica izključno oziroma v prevladujočem deležu sklepa zavarovanja, ki krijejo nevarnosti kredita, nevihte, toče ali pozebe, pri izračunu letnih vsot terjatev na izplačilo odškodnin upošteva obdobje zadnjih sedmih poslovnih let.

(6) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena so kapitalske zahteve za zdravstvena zavarovanja, za katera se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja, ena tretjina kapitalskih zahtev iz prvega odstavka tega člena oziroma enake kapitalskim zahtevam, izračunanim po drugem odstavku 111. člena tega zakona, če so te višje, in če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če se zavarovalne premije izračunavajo na podlagi verjetnostnih izračunov z uporabo zavarovalno-tehničnih podlag,

2. če zavarovalnica v zvezi s temi zavarovanji oblikuje rezervacije za starost,

3. če premije obsegajo varnostni dodatek,

4. če zavarovalnica najkasneje po izteku treh let nima več pravice odpovedati zavarovalne pogodbe,

5. če je z zavarovalno pogodbo določena možnost zvišanja premij oziroma zmanjšanja obveznosti zavarovalnice.

(7) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena se kapitalske zahteve za prvo leto poslovanja zavarovalnice izračunajo z uporabo premijskega količnika.

(8) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital zavarovalnice ne sme biti nikoli manjši od zneska zajamčenega kapitala iz 112. člena tega zakona.

(9) Pri izračunu skupnega zneska terjatev za izplačilo odškodnin iz drugega in tretjega odstavka tega člena se poleg prijavljenih terjatev upoštevajo tudi ocenjene terjatve, za katere se oblikujerjo škodne rezervacije po 116. členu tega zakona.

(10) V primeru, ko je izračunani minimalni kapital zavarovalnice za tekoče leto manjši od izračunanega minimalnega kapitala za preteklo leto, mora biti minimalni kapital zavarovalnice najmanj enak minimalnemu kapitalu zavarovalnice za preteklo leto, pomnoženemu z razmerjem med navedenimi čistimi škodnimi rezervacijami na koncu tekočega leta in s čistimi škodnimi rezervacijami na koncu preteklega leta, vendar ne z več kot 1.

(11) Ko Evropska komisija v Uradnem listu Evropske skupnosti objavi spremembe zneskov iz člena 1(3) Direktive 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživljenjskega zavarovanja (UL L št. 77 z dne 20. marca 2002, str. 17), Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske, ki se uporabljajo pri izračunu kapitalskih zahtev iz 1. točke drugega odstavka in iz 1. točke tretjega odstavka tega člena.

Minimalni kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih zavarovanj

111. člen

(1) Kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih zavarovanj, se izračuna, kot je določeno v drugem, tretjem, četrtem, petem, šestem in sedmem odstavku tega člena.

(2) Kapital zavarovalnice, ki opravlja zavarovalne posle v zavarovalni vrsti iz 19. in 20. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, mora biti vedno najmanj enak kapitalskim zahtevam, izračunanim kot vsota prvega in drugega rezultata.

Prvi rezultat se izračuna na naslednji način:

1. vsota matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, se pomnoži z 0,04;

2. zmnožek iz prejšnje točke se pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom matematičnih rezervacij na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za matematične rezervacije za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in

– skupnim zneskom matematičnih rezervacij, oblikovanih na zadnji dan preteklega poslovnega leta, vključno z matematičnimi rezervacijami, oblikovanimi za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje,

vendar ne z manj kot 0,85.

Drugi rezultat se izračuna samo za zavarovanja, pri katerih tvegani kapital ni negativen, in sicer na naslednji način:

1. znesek tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, se pomnoži z 0,003;

2. zmnožek iz prejšnje točke se pomnoži z deležem, ki za zadnje poslovno leto ustreza razmerju med:

– skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega poslovnega leta, zmanjšanim za znesek tveganega kapitala za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, in

– skupnim zneskom tveganega kapitala na zadnji dan preteklega leta, vključno s tveganim kapitalom za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, vendar ne z manj kot 0,5.

3. Ne glede na določbo druge alinee prejšnje točke se pri izračunu kapitalskih zahtev za življenjska zavarovanja za primer smrti znesek iz druge alinee prejšnje točke pomnoži z 0,001, če je zavarovanje sklenjeno do največ treh let oziroma z 0,0015, če je zavarovanje sklenjeno za več kot tri leta in največ pet let.

(3) Za zavarovanja s kapitalizacijo izplačil iz 23. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona so kapitalske zahteve enake prvemu rezultatu iz drugega odstavka tega člena.

(4) Za zavarovanja iz 21. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona in za posle upravljanja pokojninskih skladov (osmi odstavek 14. člena tega zakona) se kapitalske zahteve izračunajo na naslednji način:

a) 4% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu s prvim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če zavarovalnica prevzema naložbeno tveganje;

b) 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij v višini, določeni v skladu s prvim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če zavarovalnica ne prevzema naložbenega tveganja, vendar so stroški upravljanja določeni in nespremenljivi za obdobje daljše od petih let;

c) 25% neto administrativnih stroškov preteklega poslovnega leta, ki se nanašajo na izvajanje teh zavarovanj, če zavarovalnica ne prevzema naložbenega tveganja in stroški upravljanja niso določeni in nespremenljivi;

d) 0,3% tveganega kapitala v višini, določeni v skladu z drugim rezultatom iz drugega odstavka tega člena, če zavarovalnica krije nevarnost smrti.

(5) Za tontine iz 22. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona so kapitalske zahteve enake 0,01 vrednosti kapitaliziranega premoženja.

(6) Za dodatna zavarovanja, definirana v dvanajstem odstavku 14. člena tega zakona, se v izračunu minimalnega kapitala upoštevata premijski in škodni količnik v skladu s 110. členom tega zakona.

(7) Za zavarovalno vrsto iz 24. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona se minimalni kapital izračuna kot vsota prvega rezultata iz drugega odstavka tega člena in zneska, izračunanega v skladu s 110. členom tega zakona.

(8) Tvegani kapital iz tretjega odstavka tega člena je razlika med zavarovalno vsoto za primer smrti in oblikovano matematično rezervacijo.

(9) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena kapital zavarovalnice ne sme biti nikoli manjši od zneska zajamčenega kapitala iz 112. člena tega zakona.

Zajamčeni kapital

112. člen

(1) Zajamčeni kapital predstavlja eno tretjino minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zajamčeni kapital zavarovalnice, ki ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov iz zavarovalne skupine premoženjskih zavarovanj, ne sme biti nikoli nižji od:

1. zneska 2,000.000 eurov,

2. zneska 3,000.000 eurov, če ima zavarovalnica dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov za vse ali nekatere zavarovalne vrste iz 10. do 15. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zajamčeni kapital ne sme biti nikoli nižji od zneska 3,000.000 eurov, če ima zavarovalnica dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, ki krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena zajamčeni kapital pozavarovalnice ne sme biti nikoli nižji od zneska 3,000.000 eurov.

(5) Ko Evropska komisija v Uradnem listu Evropske skupnosti objavi spremembo zneska iz člena 1(4) Direktive 2002/13/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. marca 2002 o spremembi Direktive Sveta 73/239/EGS o zahtevani kapitalski ustreznosti zavarovalnic, ki opravljajo posle neživljenjskega zavarovanja (UL L št. 77 z dne 20. marca 2002, str. 17) ali zneska iz člena 29 Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju (UL L št. 345 z dne 19. decembra 2002, str. 1), Vlada Republike Slovenije v Uradnem listu Republike Slovenije objavi tako spremenjene zneske zajamčenega kapitala iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena.

5.4. **Zavarovalno-tehnične rezervacije**

Zavarovalno-tehnične rezervacije

113. člen

(1) Zavarovalnica mora v zvezi z vsemi zavarovalnimi posli, ki jih opravlja, oblikovati ustrezne zavarovalno-tehnične rezervacije, namenjene kritju bodočih obveznosti iz zavarovanj in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz zavarovalnih poslov, ki jih opravlja.

(2) Zavarovalnica mora oblikovati naslednje vrste zavarovalno-tehničnih rezervacij:

1. rezervacije za prenosne premije,
2. rezervacije za bonuse, popuste in storno,
3. škodne rezervacije,
4. izravnalne rezervacije,
5. druge zavarovalno-tehnične rezervacije.

(3) Zavarovalnica, ki sklepa življenjska zavarovanja oziroma nezgodna ali zdravstvena zavarovanja, za katere se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja, mora v zvezi s temi zavarovanji oblikovati tudi matematične rezervacije.

(4) Zavarovalnica, ki sklepa zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, mora v zvezi s temi zavarovanji oblikovati tudi posebne rezervacije.

Rezervacije za prenosne premije

114. člen

Rezervacije za prenosne premije pri posameznem zavarovanju se oblikuje v višini tistega dela obračunane premije, ki se nanaša na zavarovalno kritje za zavarovalno obdobje po zaključku obračunskega obdobja, za katerega se izračunava rezervacija.

Rezervacije za bonuse, popuste in storno

115. člen

Rezervacije za bonuse in popuste se oblikujejo v višini zneskov, do izplačila katerih so upravičeni zavarovalci, zavarovanci ali drugi upravičenci iz naslova:

1. pravice do udeležbe v dobičku iz njihovih zavarovanj oziroma drugih upravičenj na podlagi zavarovalne pogodbe (bonusi),
2. pravice do delnega znižanja premije (popusti),
3. pravice do povrnitve dela premije za neporabljeni čas zavarovanja zaradi predčasnega prenehanja zavarovanja (storno).

Škodne rezervacije

116. člen

(1) Škodne rezervacije se oblikujejo v višini ocenjenih obveznosti, ki jih je zavarovalnica dolžna izplačati na podlagi zavarovalnih pogodb, pri katerih je zavarovalni primer nastopil do konca obračunskega obdobja, in sicer ne glede na to ali je zavarovalni primer že prijavljen, vključno z vsemi stroški, ki na podlagi teh pogodb bremenijo zavarovalnico.

(2) Škodne rezervacije morajo vključevati poleg ocenjenih obveznosti za prijavljene nastale, a še nerešene škode, tudi ocenjene obveznosti za že nastale, a še neprijavljene škode.

Matematične rezervacije

117. člen

(1) Matematične rezervacije se oblikujejo v višini sedanje vrednosti ocenjenih bodočih obveznosti zavarovalnice na podlagi sklenjenih zavarovanj zmanjšano za sedanjo ocenjeno vrednost bodočih premij, ki bodo vplačane na podlagi teh zavarovanj.

(2) Matematične rezervacije se izračunavajo z uporabo ustreznega aktuarskega vrednotenja, ki upošteva vse bodoče obveznosti zavarovalnice, na podlagi posamezne zavarovalne pogodbe, vključno z:

1. zajamčenimi izplačili, do katerih je zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec upravičen,
2. bonusi, do katerih je upravičen zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec bodisi samostojno bodisi skupaj z drugimi zavarovalci, zavarovanci ali drugimi upravičenci, ne glede na to, v kakšni obliki so izraženi,
3. vsemi upravičenji, med katerimi lahko zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec izbira na podlagi zavarovalne pogodbe,
4. stroški, vključno s provizijami.

(3) Pri izbiri metode aktuarskega vrednotenja mora zavarovalnica ustrezno upoštevati tudi metode vrednotenja kritnega premoženja, ki jih uporablja.

(4) Zavarovalnica mora izračunavati matematične rezervacije posamično za vsako zavarovalno pogodbo. Uporaba ustreznih približkov oziroma posplošitev je dovoljena samo, kadar je verjetno, da bo njihova uporaba privedla do približno enakega rezultata kot posamični izračun.

(5) Kadar ima zavarovalec, zavarovanec ali drug upravičenec na podlagi zavarovalne pogodbe pravico do izplačila odkupne vrednosti, matematične rezervacije oblikovane v zvezi s to pogodbo ne smejo biti manjše od odkupne vrednosti.

(6) Rezervacije za starost so matematične rezervacije zdravstvenih zavarovanj, ki so oblikovane v višini, ki zadošča za pokrivanje obveznosti doživljenjskega zavarovanja. Namenjene so pokrivanju primanjkljaja zaradi premije, ki se v času trajanja zavarovanja ne spreminja, medtem ko se zaradi naraščajoče starosti zdravstveno tveganje povečuje. Ne glede na določbe prvega stavka tega odstavka so lahko rezervacije za starost oblikovane v višini, ki zadošča za pokrivanje obveznosti za obdobje najmanj do tiste starosti zavarovanca, od katere naprej ima zavarovanec iste zavarovane nevarnosti, kot po zavarovalni pogodbi, v celoti krite že po samem zakonu. Pri izračunu rezervacij za starost se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja. Določbe tega odstavka se ne uporabljajo za zavarovanja iz enajstega odstavka 14. člena tega zakona.

(7) Zavarovalnica mora v dodatku k letnemu poročilu opisati podlage in metode, ki jih uporablja pri izračunu matematičnih rezervacij.

Izravnalne rezervacije

118. člen

(1) Zavarovalnica oblikuje izravnalne rezervacije samo v zavarovalni vrsti kreditno zavarovanje iz 14. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Način oblikovanja izravnalnih rezervacij iz prvega odstavka tega člena predpiše Agencija za zavarovalni nadzor v skladu s Prilogo D k direktivi Sveta 87/343/ES z dne 22. junija 1987 o spremembi prve direktive 73/239/EGS o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o začetku opra-

vljanja in opravljanju dejavnosti neposrednega zavarovanja razen življenjskega zavarovanje, zlasti glede kreditnega in kavcijskega zavarovanja (UL L št. 185 z dne 4. julija 1987, str. 72).

Druge zavarovalno-tehnične rezervacije

119. člen

Druge zavarovalno-tehnične rezervacije oblikuje zavarovalnica glede na predvidene bodoče obveznosti in tveganja velikih škod, ki izhajajo na primer iz zavarovanja odgovornosti za jedrsko škodo, proizvajalčeve odgovornosti za farmacevtske izdelke, potresa, poplave in druge obveznosti in tveganja, v zvezi s katerimi ne oblikuje posameznih rezervacij iz 1. do 4. točke drugega odstavka ter tretjega in četrtega odstavka 113. člena tega zakona.

5.5. **Kritno premoženje**

5.5.1. *Splošne določbe*

Kritno premoženje

120. člen

(1) Kritno premoženje je premoženje zavarovalnice, namenjeno kritju bodočih obveznosti iz zavarovanj, ki jih sklepa zavarovalnica in morebitnih izgub zaradi tveganj, ki izhajajo iz zavarovalnih poslov, ki jih opravlja zavarovalnica, ter v zvezi s katerimi je zavarovalnica dolžna oblikovati zavarovalno-tehnične rezervacije.

(2) Zavarovalnica mora kritno premoženje naložiti v skladu z določbami tega razdelka in predpisa, izdanega na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona. Vrednost kritnega premoženja mora biti najmanj enaka višini zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(3) Pri izbiri naložb kritnega premoženja mora zavarovalnica upoštevati vrste zavarovalnih poslov, ki jih opravlja, tako, da je zagotovljena varnost, donosnost in tržnost naložb ter ustrezna ročnost, raznovrstnost in razpršitev teh naložb.

Vrste dovoljenih naložb

121. člen

(1) Kritno premoženje lahko predstavljajo samo naslednje vrste naložb:

1. vrednosti papirji, katerih izdajatelj je Republika Slovenija, Banka Slovenije, država podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma država članica OECD oziroma mednarodna finančna organizacija, oziroma za katere jamči ena od teh oseb,

2. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma državi članici OECD,

3. obveznice oziroma drugi dolžniški vrednostni papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji oziroma državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma državi članici OECD,

4. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev v Republiki Sloveniji, državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma državi članici OECD,

5. delnice in druge lastniške vrednostne papirje s spremenljivim donosom, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev, če je njihov izdajatelj pravna oseba s sedežem v Republiki Sloveniji, državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma državi članici OECD, in če so izdane kot vrednostni papir,

6. investicijski kuponi vzajemnih skladov oziroma delnice investicijskih družb, ki svoje premoženje nalagajo izključno v vrednostne papirje in druge likvidne finančne naložbe,

7. terjatev iz naslova posojil, zavarovanih z zastavno pravico na nepremičnini, če je zastavna pravica vpisana v zemljiški oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, in če višina terjatve ni višja od 60 odstotkov vrednosti nepremičnine, ugotovljene na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način, če je na nepremičnini že vpisana ena ali več zastavnih pravic, višina terjatve ne sme biti višja od 60 odstotkov vrednosti nepremičnine, zmanjšane za vrednost že vpisane zastavne oziroma zastavnih pravic,

8. terjatve iz naslova posojil bankam s sedežem v Republiki Sloveniji, državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma državi članici OECD, oziroma za izplačilo katerih, vključno z obrestmi, jamči banka s sedežem v Republiki Sloveniji, državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma državi članici OECD,

9. terjatve iz naslova posojil, ki so zavarovane z zastavno pravico na vrednostnih papirjih iz 1., 2. oziroma 4. točke tega odstavka,

10. terjatve iz naslova drugih posojil, ki so ustrezno zavarovane,

11. predplačila na račun odkupne vrednosti zavarovanja na podlagi zavarovalnih polic in posojila zavarovana z odkupno vrednostjo zavarovalne police,

12. nepremičnine in druge stvarne pravice na nepremičnini (na primer stavbna pravica):

– če so vpisane v zemljiški knjigi oziroma drugi javni knjigi v Republiki Sloveniji oziroma državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru,

– če dajejo donos oziroma je v zvezi z njimi mogoče pričakovati donos, in

– če je bila nakupna cena določena na podlagi cenitve cenilca ustrezne stroke oziroma na drug primeren način,

– če je prosta vseh bremen, razen stvarnih služnosti,

13. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki s sedežem v Republiki Sloveniji, državi podpisnici Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru oziroma državi članici OECD,

14. gotovino v blagajni oziroma na vpoglednem denarnem računu,

15. terjatve iz naslova povračila davkov,

16. terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov,

17. opredmetena osnovna sredstva, razen zemljišč in zgradb, ki se vrednotijo glede na amortizacijo po načelu preudarnosti, če:

– se nahajajo v oziroma na nepremičnini ali so kako drugače povezane z nepremičnino, ki je dopustna naložba kritnega premoženja,

– dajejo donos in

– so prosta vseh bremen.

(2) Na vrednostnih papirjih, ki pomenijo dovoljene naložbe kritnega premoženja, ne sme biti vpisana zastavna pravica.

(3) S predpisom, izdanim na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona, lahko Agencija za zavarovalni nadzor določi tudi druge vrste naložb, ki so glede na varnost, donosnost in tržnost primerne za kritno premoženje in za te naložbe določi tudi omejitve.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne zavarovalnice tej dovoli, da kritno premoženje naloži v druge vrste naložb, kot naložbe, dovoljene na podlagi prvega odstavka tega člena in predpisa, izdanega na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona. Veljavnost dovoljenja mora biti omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdal,

določi Agencija za zavarovalni nadzor. Pri tem Agencija za zavarovalni nadzor upošteva predvsem boniteto vrednostnega papirja oziroma njegovega izdajatelja.

(5) Za banke po tem členu se štejejo banke in druge institucije, ki imajo dovoljenje pristojnega organa Republike Slovenije oziroma druge države za opravljanje bančnih storitev.

Omejitve posameznih naložb

122. člen

(1) Vrednost posameznih vrst naložb kritnega premoženja ne sme presegati naslednjih odstotkov od skupne višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, vključno z zavarovalno-tehničnimi rezervacijami za zavarovanja, ki jih krije pozavarovanje, katerih kritju je namenjeno kritno premoženje:

1. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. do 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona in terjatve iz naslova posojil iz 7. do 9. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo skupno presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

2. ne glede na omejitve iz prejšnje točke tega odstavka lahko naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 2. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona dosegajo do 40% zavarovalno-tehničnih rezervacij, če ti vrednostni papirji izpolnjujejo naslednje pogoje:

– skladno s posebnim zakonom so predmet posebnega javnega nadzora z namenom zaščite pravic imetnikov teh vrednostnih papirjev,

– izdani so s strani banke ali druge kreditne institucije, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančne konglomerate, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali v državi članici,

– denarna sredstva oziroma kupnina od njihove izdaje se skladno s posebnim zakonom nalaga le v premoženje, ki tekom celotnega obdobja do njihove dospelosti omogoča poravnavanje obveznosti, nastalih na njihovi podlagi, in ki je v primeru nezmožnosti izpolnitve obveznosti prednostno uporabljeno za poplačilo glavnice in natečenih obresti,

3. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 3. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij, razen v primeru, ko ob novi izdaji vrednostnih papirjev izdajatelj v prospektu določi, da bodo novi vrednostni papirji, po pridobitvi vseh dovoljenj, uvrščeni na organiziran trg vrednostnih papirjev. V tem primeru tovrstne naložbe ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij, vendar največ za šest mesecev od datuma nakupa,

4. naložbe v vrednostne papirje iz 3. in 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

5. naložbe v vrednostne papirje iz 4. in 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona in naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona, ki morajo po pravilih sklada imeti več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki ne dajejo zajamčenega donosa, skupaj ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

6. naložbe v vrednostne papirje istega izdajatelja iz 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 1% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

7. naložbe v vrednostne papirje iz 5. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

8. naložbe v tiste investicijske kupone vzajemnih skladov oziroma investicijskih družb iz 6. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona, ki morajo po pravilih sklada imeti več kot polovico naložb v vrednostnih papirjih, ki dajejo zajamčen donos, skupaj ne smejo presegati 40% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

9. naložbe v terjatve iz naslova posojil posameznemu posojilojemalcu iz 10. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse terjatve iz naslova teh posojil ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

10. naložbe v eno nepremičnino oziroma več nepremičnin, ki so med seboj tako blizu, da pomenijo eno samo naložbo ter naložbe v eno opredmeteno osnovno sredstvo iz 17. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 10% višine zavarovalno-tehničnih rezervacij, skupno pa vse naložbe v nepremičnine in druge stvarne pravice iz 12. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ter vse naložbe v opredmetena osnovna sredstva iz 17. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

11. naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri banki iz 13. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 30% zavarovalno-tehničnih rezervacij, pri čemer naložbe v depozite ali potrdila o vlogah pri posamezni banki skupno ne smejo presegati 10% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe pri posamezni hranilnici ali hranilno-kreditni službi skupno ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

12. naložbe v obliki gotovine v blagajni in na vpoglednih računih iz 14. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 3% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

13. naložbe v terjatve iz naslova povračila davkov iz 15. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij,

14. naložbe v terjatve do garancijskih, solidarnostnih in škodnih skladov iz 16. točke prvega odstavka 121. člena tega zakona skupno ne smejo presegati 5% zavarovalno-tehničnih rezervacij. Ne glede na določbo prejšnjega stavka naložbe v terjatve do posameznega garancijskega, solidarnostnega in škodnega sklada ne smejo presegati 2% zavarovalno-tehničnih rezervacij.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne zavarovalnice tej dovoli, da v zvezi s posamezno vrsto naložb prekorači omejitve, določene na podlagi prvega odstavka tega člena in predpisa, izdanega na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona. Veljavnost dovoljenja mora biti omejena za čas, ki ga ob upoštevanju razlogov, iz katerih je dovoljenje izdal, določi Agencija za zavarovalni nadzor.

Lokalizacija kritnega premoženja

123. člen

(1) Zavarovalnica lahko nalaga kritno premoženje na celotnem območju držav podpisnic Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru ter na območju držav članic OECD.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko zavarovalnica v zvezi z zavarovanji, ki jih sklepa in krijejo nevarnosti na območju države, ki ni podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, nalaga kritno premoženje tudi na območju te države.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko iz posebej utemeljenih razlogov na zahtevo posamezne zavarovalnice, tej dovoli, da kot kritno premoženje uporabi tudi naložbo, ki ne izpolnjuje pogoja iz prvega odstavka tega člena.

Usklajenost naložb

124. člen

(1) Zavarovalnica mora naložbe kritnega premoženja, zaradi katerih je izpostavljena tveganjem morebitnih izgub zaradi spremembe obrestnih mer, tečajev tujih valut oziroma drugih tržnih tveganj, ustrezno uskladiti z njenimi obveznostmi na podlagi zavarovalnih pogodb, katerih višina je odvisna od enakih sprememb.

(2) Zavarovalnica mora pri nalaganju naložb kritnega premoženja ustrezno upoštevati dospelost obveznosti iz zavarovalnih pogodb.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena mora zavarovalnica naložbe kritnega premoženja uskladiti s svojimi obveznostmi na podlagi zavarovalnih pogodb, katerih višina je odvisna od sprememb tečajev tujih valut, najmanj do 80%.

Uporaba izvedenih finančnih instrumentov

124.a člen

(1) Zavarovalnica lahko v zvezi z naložbami kritnega premoženja uporablja terminske pogodbe, opcije in ostale izvedene finančne instrumente, če ti prispevajo k zniževanju tveganj iz prvega odstavka 124. člena tega zakona ali olajšajo učinkovito upravljanje zavarovalnega portfelja.

(2) Zavarovalnica poroča o uporabi izvedenih finančnih instrumentov Agenciji za zavarovalni nadzor v okviru predpisa, izdanega na podlagi tega člena, v katerem Agencija za zavarovalni nadzor predpiše tudi podrobnejša pravila za uporabo izvedenih finančnih instrumentov.

5.5.2. *Kritni sklad*

Kritni sklad

125. člen

(1) Kritni sklad je kritno premoženje namenjeno kritju obveznosti zavarovalnice iz tistih vrst zavarovanj, za katere je potrebno oblikovati matematične rezervacije.

(2) Premoženje kritnega sklada je dovoljeno uporabiti samo za izplačilo terjatev iz zavarovanj, v zvezi s katerimi je bil oblikovan kritni sklad.

Zahtevano kritje

126. člen

(1) Zahtevano kritje obsega matematične rezervacije. Pri zdravstvenih zavarovanjih in življenjskih zavarovanjih, vključno z življenjskimi zavarovanji, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje, obsega zahtevano kritje poleg matematičnih rezervacij tudi rezervacije za prenosne premije, škodne rezervacije in rezervacije za bonuse in popuste.

(2) Zahtevano kritje mora izračunavati ločeno za vsako od vrst zavarovanj iz drugega odstavka 127. člena tega zakona.

Obveznost oblikovati kritni sklad

127. člen

(1) Zavarovalnica, ki sklepa zavarovanja v zavarovalnih vrstah, za katere je potrebno oblikovati matematične rezervacije, mora oblikovati kritni sklad in s premoženjem kritnega sklada upravljati ločeno od drugega premoženja.

(2) Zavarovalnica mora oblikovati poseben kritni sklad za vsako od naslednjih vrst zavarovanj:

1. za zavarovanja iz zavarovalne skupine življenjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz 2. do 5. točke tega odstavka;

2. za zavarovanja iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja investicijskih skladov oziroma povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev, razen prenosnih premij, škodnih rezervacij in dodatnih zavarovalno-tehničnih rezervacij za zajamčeno najmanjše izplačilo;

3. za zavarovanja iz zavarovalne vrste življenjskega zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno vezana na vrednost enote premoženja kritnega sklada, razen prenosnih premij, škodnih rezervacij in dodatnih zavarovalno-tehničnih rezervacij za zajamčeno najmanjše izplačilo, za vsako vrsto zavarovalne pogodbe posebej;

4. za zavarovanja iz zavarovalne vrste tontine;

5. za zavarovanje iz zavarovalne vrste zavarovanja izpada dohodkov zaradi nezgode ali bolezni;

6. za zdravstvena zavarovanja, za katera se oblikujejo rezervacije za starost;

7. za zavarovanja iz drugih zavarovalnih vrst, za katere je potrebno oblikovati matematične rezervacije.

(3) Kadar zavarovalnica v skladu z drugim odstavkom tega člena oblikuje več kritnih skladov, se določbe tega zakona o kritnem skladu in poplačilu iz premoženja kritnega sklada uporabljajo ločeno za vsakega od kritnih skladov, ki jih je oblikovala zavarovalnica.

(4) Vrednost premoženja kritnega sklada mora biti vedno najmanj enaka višini zahtevanega kritja.

(5) Zavarovalnica mora skrbeti, da je vrednost premoženja kritnega sklada vedno najmanj enaka višini zahtevanega kritja. Zavarovalnica mora ob zaključku vsakega trimesečja za račun kritnega sklada pridobiti dodatno premoženje, če je to potrebno zaradi uskladitve vrednosti premoženja kritnega sklada z višino zahtevanega kritja.

Naložbe kritnega sklada

128. člen

(1) Za naložbe kritnega sklada se uporabljajo določbe 121. do 124. člena tega zakona.

(2) Omejitve posameznih naložb, določenih v 122. členu tega zakona in predpisu, izdanem na podlagi 6. točke 109. člena tega zakona, veljajo ločeno za vsak kritni sklad, ki ga oblikuje zavarovalnica.

Posebne določbe za zavarovanja, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje

129. člen

(1) Kadar so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana z vrednostjo enote premoženja vzajemnega oziroma investicijskega sklada, morajo naložbe kritnega sklada, ki ga zavarovalnica oblikuje v zvezi s temi zavarovanji, v največji možni meri obsegati naložbe v investicijske kupone oziroma druge vrednostne papirje, ki predstavljajo enote premoženja tega vzajemnega oziroma investicijskega sklada.

(2) Kadar so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno povezana s spremembo indeksa vrednostnih papirjev oziroma druge referenčne vrednosti, morajo naložbe kritnega sklada, ki ga zavarovalnica oblikuje v zvezi s temi zavarovanji, v največji možni meri obsegati naložbe v ustrezne vrednostne papirje, ki po lastnostih in tržnosti ustrezajo tistim, ki so podlaga za določitev indeksa oziroma druge referenčne vrednosti.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor podrobneje predpiše vrste in omejitve naložb kritnega sklada za zavarovanje iz zavarovalne vrste življenjskih zavarovanj, pri katerih zavarovanec prevzema naložbeno tveganje in so upravičenja, ki gredo zavarovalcu, zavarovancu ali drugemu upravičencu na podlagi zavarovalne pogodbe, neposredno vezana na vrednost enote premoženja kritnega sklada.

(4) Za zavarovanja iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena se ne uporablja določba 128. člena tega zakona.

(5) Ne glede na določbo četrtega odstavka tega člena se za zavarovanja iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena v primeru, kadar upravičenja zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev obsegajo tudi minimalno zajamčeno izplačilo, do katerega je zavarovalec, zavarova-

nec ali drugi upravičenec upravičen ne glede na spremembo referenčne vrednosti iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, uporablja določba 128. člena tega zakona za tisti del naložb kritnega sklada, ki ustreza višini zavarovalno-tehničnih rezervacij, ki jih mora zavarovalnica oblikovati v zvezi s temi zajamčenimi izplačili.

Ločitev premoženja kritnega sklada od premoženja zavarovalnice

130. člen

(1) Zavarovalnica mora premoženje kritnega sklada ločiti od svojega premoženja na način, ki je glede na vrsto tega premoženja določen v naslednjih členih tega zakona.

(2) Na premoženje kritnega sklada iz prvega odstavka tega člena je dovoljena izvršba samo za zavarovanje oziroma poplačilo terjatve zavarovalca, zavarovanca ali drugega upravičenca iz zavarovalne pogodbe, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad.

(3) V primeru življenjskih zavarovanj in v primeru zdravstvenih ali nezgodnih zavarovanj, za katera se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja, je izvršba na premoženje kritnega sklada omejena na tisti del premoženja kritnega sklada, katerega vrednost:

1. je v enakem razmerju z zahtevanim kritjem v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, kot je razmerje med celotno vrednostjo premoženja kritnega sklada in zahtevanim kritjem za vsa zavarovanja, ki jih je sklenila zavarovalnica v zavarovalni vrsti, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad in

2. ni večja od zahtevanega kritja v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev.

Ločitev naložb v vrednostne papirje

131. člen

(1) Zavarovalnica mora zagotoviti, da klirinško depotna družba za vsakega od kritnih skladov, ki ga upravlja zavarovalnica, odpre poseben račun, na katerem se ločeno vodijo stanja vrednostnih papirjev za ta kritni sklad, s katerimi se trguje na organiziranem trgu, in vrednostnih papirjev, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu, če so bili ti izdani v nematerializirani obliki.

(2) V zvezi z vrednostnimi papirji, s katerimi se ne trguje na organiziranem trgu vrednostnih papirjev in so bili izdani kot pisne listine, mora zavarovalnica s pogodbo, ki jo sklene z banko, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje poslov hrambe vrednostnih papirjev, ki niso bili javno ponujeni, pooblastiti le-to za opravljanje vseh poslov v zvezi s hrambo teh vrednostnih papirjev za račun posameznih kritnih skladov, ki jih upravlja.

(3) Za hrambo iz drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe prvega odstavka tega člena.

(4) Klirinško depotna družba oziroma banka iz tretjega odstavka tega člena mora Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo posredovati podatke o stanju vrednostnih papirjev, ki jih hrani za račun kritnih skladov, in ji omogočiti pregled teh stanj.

Naložbe v bančne denarne depozite oziroma posojila

132. člen

(1) Zavarovalnica mora v zvezi z naložbami kritnega sklada v bančne denarne depozite oziroma posojila skleniti pogodbo z banko oziroma posojilojemalcem v svojem imenu in za račun kritnega sklada. Iz pogodbe mora biti jasno razvidno, da je sklenjena za račun kritnega sklada.

(2) Kadar je posojilo iz prvega odstavka tega člena zavarovano z zastavno pravico na nepremičnini, mora zavarovalnica zagotoviti, da se zastavna pravica v zemljiški knjigi vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(3) Kadar je posojilo iz prvega odstavka tega člena zavarovano z zastavno pravico na vrednostnih papirjih, ki so bili izdani v nematerializirani obliki, mora zavarovalnica zagotoviti, da se zastavna pravica v centralnem registru nematerializiranih vrednostnih papirjev vknjiži v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika.

(4) V vseh drugih primerih zavarovanja posojila iz prvega odstavka tega člena, ki jih ne urejata drugi in tretji odstavek tega člena, mora biti zastavna pravica ustanovljena v korist kritnega sklada kot zastavnega upnika v skladu s pravili, ki veljajo za ustanovitev zastavne pravice na premoženju, ki je predmet zastave.

Transakcijski račun kritnega sklada

133. člen

Zavarovalnica mora pri banki za vsak kritni sklad, ki ga mora oblikovati, odpreti transakcijski račun kritnega sklada, preko katerega sprejema vplačila in opravlja izplačila iz naslova celotnega poslovanja kritnega sklada in vodi denarna sredstva kritnega sklada.

5.6. **Drugi ukrepi obvladovanja tveganj**

Dolžnost pozavarovanja

134. člen

Zavarovalnica mora s pozavarovanjem kriti tisti del v zavarovanje prevzetih nevarnosti, ki po tabelah maksimalnega kritja presegajo lastne deleže v izravnavanju nevarnosti.

Program načrtovanega pozavarovanja

135. člen

(1) Zavarovalnica mora za vsako poslovno leto sprejeti program načrtovanega pozavarovanja.

(2) Program načrtovanega pozavarovanja mora obsegati:

1. izračunane lastne deleže po posameznih zavarovalnih vrstah,

2. na podlagi izračunov iz 1. točke tega odstavka izdelano tabelo maksimalnega kritja,

3. postopke, osnove in merila za ugotavljanje največje verjetne škode za posamezne v zavarovanje prevzete nevarnosti.

(3) Pri izračunih iz 1. točke drugega odstavka tega člena upošteva zavarovalnica zlasti:

1. višino kapitala in minimalnega kapitala,

2. skupni poslovni obseg,

3. zaračunane zavarovalne premije v zavarovalnih skupinah in zavarovalnih vrstah,

4. deleže zavarovanj po posameznih zavarovalnih vrstah v osnovah iz 2. in 3. točke tega odstavka,

5. popravke zaradi odstopanj v posameznih zavarovalnih vrstah.

Sozavarovanje

136. člen

(1) Zavarovalnica v sozavarovanje ne sme prevzeti nevarnosti v obsegu, ki presegajo njene lastne deleže po posameznih zavarovalnih vrstah po tabelah maksimalnega kritja iz 2. točke drugega odstavka 135. člena tega zakona.

(2) Obseg prevzetih nevarnosti iz prejšnjega odstavka pomeni nevarnosti, ki ostanejo v lastni izravnavi zavarovalnice, če ta prevzete nevarnosti pozavaruje.

(3) Zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji lahko sozavaruje vse nevarnosti iz zavarovalnih vrst, za katera ima dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov.

Sozavarovanje v okviru Evropskih skupnosti in tujih držav

136.a člen

(1) Za namen tega člena je sozavarovanje v okviru Evropskih skupnosti zavarovanje, pri katerem so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) zavarovanje krije nevarnosti iz skupine premoženjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz zavarovalne vrste iz 1., 2., 17. in 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona,

b) zavarovanje krije nevarnost z eno samo pogodbo, ob plačilu celotne premije, za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovateljev, vsak za svoj delež, pri čemer je eden od zavarovateljev vodilni zavarovatelj,

c) zavarovanje krije nevarnost, ki se nahaja znotraj Evropskih skupnosti,

d) vodilni zavarovatelj je zavarovalnica, ki ima sedež na območju države članice Evropskih skupnosti, in je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša kritje nevarnosti,

e) vsaj eden od zavarovateljev je v pogodbi udeležen preko sedeža zavarovalnice ali podružnice, ustanovljene v državi članici Evropskih skupnosti, ki ni država članice vodilnega zavarovatelja,

f) vodilni zavarovatelj v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja in določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.

(2) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnost v smislu določb prvega odstavka tega člena, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljen, če pa takšnih predpisov ni, skladno z običajno prakso v tej državi.

(3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo biti škodne rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilni zavarovatelj, skladno s predpisi države članice, v kateri je ustanovljen.

(4) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnost v smislu določb prvega odstavka tega člena in ima sedež v Republiki Sloveniji, oblikuje naložbe, s katerimi krije obveznosti iz tretjega odstavka tega člena, v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(5) Sozavarovanje v okviru tujih držav je zavarovanje, kjer so izpolnjeni naslednji pogoji:

a) zavarovanje krije nevarnosti iz skupine premoženjskih zavarovanj, razen zavarovanj iz zavarovalne vrste iz 1., 2., 17. in 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona,

b) zavarovanje krije nevarnosti z eno samo pogodbo, ob plačilu celotne premije, za isto obdobje s strani dveh ali več zavarovateljev, vsak za svoj delež, pri čemer je eden od zavarovateljev vodilni zavarovatelj,

c) pogodba o sozavarovanju se lahko sklene v obliki pozavarovalne pogodbe,

d) zavarovanje krije nevarnosti, ki se nahajajo v tujih državah,

e) vodilni zavarovatelj je zavarovalnica, ki ima sedež na območju države članice Evropskih skupnosti ali na območju tuje države in je pridobila dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v zavarovalni vrsti, na katero se nanaša kritje nevarnosti,

f) vodilni zavarovatelj v celoti prevzame vodilno vlogo v postopku sozavarovanja in določi zavarovalne pogoje, vključno s premijo, in izda polico.

(6) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnosti v smislu določb šestega odstavka tega člena, oblikuje zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi države, v kateri je ustanovljen, če pa takšnih predpisov ni, skladno z običajno prakso v tej državi.

(7) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka morajo biti škodne rezervacije najmanj enake tistim, ki jih določi vodilni zavarovatelj, skladno s predpisi države, v kateri je ustanovljen.

(8) Vsak zavarovatelj, ki krije nevarnosti v smislu določb šestega odstavka tega člena in ima sedež v Republiki Sloveniji, oblikuje naložbe, s katerimi krije obveznosti iz osmega odstavka tega člena, v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi.

(9) Določbe prejšnjih odstavkov se ne uporabljajo za sozavarovanja, ki se sklepajo v okviru Evropskih skupnosti in tujih držav ter pri katerih niso izpolnjeni pogoji iz prvega oziroma petega odstavka tega člena.

Zavarovalni statistični standardi

137. člen

(1) Zavarovalnica mora pri statističnih obdelavah sklenjenih zavarovanj, nevarnosti, ki jih krijejo zavarovanja, zavarovalnih primerov in škod uporabljati zavarovalne statistične standarde.

(2) Zavarovalne statistične standarde sprejme Slovensko zavarovalno združenje s predhodnim soglasjem z Agencijo za zavarovalni nadzor.

Upravljanje z likvidnostjo

138. člen

(1) Zavarovalnica mora gospodariti z viri in naložbami tako, da je v vsakem trenutku sposobna izpolniti vse dospele obveznosti.

(2) Zavarovalnica mora za zavarovanje pred likvidnostnim tveganjem oblikovati in izvajati politiko rednega upravljanja z likvidnostjo, ki obsega:

1. načrtovanje pričakovanih znanih in morebitnih denarnih odtokov in zadostnih denarnih pritokov zanje;

2. redno spremljanje likvidnosti;

3. sprejemanje ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov nelikvidnosti.

(3) Zavarovalnica mora tekoče izračunavati količnike likvidnosti sredstev.

Izračunavanje in ugotavljanje

139. člen

(1) Zavarovalnica mora za vsako trimesečje izračunavati oziroma ugotavljati:

1. višino kapitala,

2. kapitalske zahteve,

3. kapitalsko ustreznost,

4. višino zavarovalno-tehničnih rezervacij,

5. vrednost in vrste naložb, ki niso financirane iz zavarovalno-tehničnih rezervacij,

6. vrednost kritnega premoženja,

7. vrste, razpršenost, usklajenost in lokalizacijo naložb kritnega premoženja oziroma kritnih skladov,

8. zavarovalno-statistične podatke,

9. bilanco stanja in izkaz poslovnega izida.

(2) Kapitalske zahteve za posamezno trimesečje se izračunajo z uporabo 110. in 111. člena tega zakona, pri čemer se v premijskem in škodnem količniku upošteva drseče leto, pri izračunu skupnega zneska terjatev za izplačilo odškodnin iz devetega odstavka 110. člena tega zakona in pri prvem in drugem rezultatu iz 111. člena tega zakona pa stanje na zadnji dan trimesečja.

Poročilo o merjenju tveganj

140. člen

Zavarovalnica mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o podatkih iz 139. člena tega zakona.

Prepoved izplačila dobička

141. člen

Zavarovalnica ne sme izplačati dobička niti v obliki vmesne dividende oziroma dividende, niti v obliki izplačila

iz naslova udeležbe v dobičku uprave družbe, nadzornega sveta oziroma zaposlenih, v naslednjih primerih:

1. če je kapital zavarovalnice manjši od minimalnega kapitala, določenega v 110. oziroma 111. členu tega zakona;

2. če bi se kapital zavarovalnice zaradi izplačila dobička zmanjšal tako, da ne bi več dosegal minimalnega kapitala, določenega v 110. oziroma 111. členu tega zakona;

3. če zavarovalnica ne zagotavlja najmanjšega obsega likvidnosti, določenega s predpisom iz 8. točke 109. člena tega zakona;

4. če zavarovalnica zaradi izplačila dobička ne bi več zagotavljala najmanjšega obsega likvidnosti, določenega s predpisom iz 8. točke 109. člena tega zakona;

5. če je Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici odredila odpravo kršitev v zvezi z napačnim izkazovanjem aktivnih oziroma pasivnih bilančnih postavk, katerih pravilno izkazovanje bi vplivalo na izkaz poslovnega izida zavarovalnice, in zavarovalnica ni ravnala v skladu s to odredbo o odpravi kršitev.

Ukrepi uprave za zagotovitev minimalnega kapitala

142. člen

(1) Če kapital zavarovalnice zaradi povečanih kapitalskih zahtev ali drugih vzrokov ne dosega minimalnega kapitala, določenega v 110. oziroma 111. členu tega zakona, mora uprava zavarovalnice nemudoma sprejeti tiste ukrepe za zagotovitev minimalnega kapitala, za odločanje o katerih je pristojna sama, oziroma izdelati predlog tistih ukrepov, za odločanje o katerih so pristojni drugi organi zavarovalnice.

(2) O ukrepih oziroma predlogih ukrepov iz prvega odstavka tega člena mora uprava poročati Agenciji za zavarovalni nadzor v roku osmih dni od njihovega sprejema.

Ukrepi Agencije za zavarovalni nadzor

142.a člen

(1) V primeru ogroženosti pravic zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev lahko Agencija za zavarovalni nadzor od zavarovalnice zahteva, da izdela finančni načrt s predlogi ukrepov za naslednja tri leta, ki mora obsegati:

1. oceno upravljavskih stroškov s poudarkom na tekočih splošnih stroških in provizijah,

2. podrobno oceno prihodkov in odhodkov iz neposrednih zavarovalnih poslov in pozavarovanja,

3. načrt bilance stanja,

4. oceno potrebnih finančnih sredstev za zagotavljanje kapitalske ustreznosti in pokritje vseh obveznosti zavarovalnice,

5. oris politike pozavarovanja.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva višji minimalni kapital, kot je predpisan v zakonu, v primeru, če so zaradi poslabšanega finančnega položaja zavarovalnice ogrožene pravice zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev. Višino minimalnega kapitala določi na podlagi finančnega načrta s predlogi ukrepov za naslednja tri leta.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva znižanje vrednosti sredstev zavarovalnice, ki se upoštevajo pri ugotavljanju kapitala zavarovalnice, če je od konca preteklega poslovnega leta prišlo do večjih sprememb tržne vrednosti sredstev.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zahteva prilagoditev izračuna minimalnega kapitala zavarovalnice za znesek pozavarovanja, če se je glede na preteklo poslovno leto narava ali bistvena sestavina pozavarovalnih pogodb spremenila ali če pozavarovalne pogodbe ne zagotavljajo ustreznega prenosa rizika.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejši način ugotavljanja ogroženosti pravic zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(6) Če je Agencija za zavarovalni nadzor zahtevala predlog ukrepov po prvem odstavku, ne sme zavarovalnici izdati dovoljenja iz tretjega odstavka 80. člena tega zakona ter izjave iz 1. točke tretjega odstavka 88. člena tega zakona.

6. NADZOR NAD ZAVAROVALNIŠKO SKUPINO

Dodaten nadzor

143. člen

(1) Nad zavarovalnico, ki je v zavarovalniški skupini, opravlja Agencija za zavarovalni nadzor nadzor tudi v obsegu določenem v tem poglavju.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja tudi nadzor nad zavarovalnim holdingom, mešanim zavarovalnim holdingom in osebami, v katerih je udeležena zavarovalnica oziroma, ki so udeležene v zavarovalnici s sedežem v Republiki Sloveniji državi članici oziroma tuji državi.

Zavarovalniška skupina

144. člen

(1) Zavarovalniška skupina po tem zakonu je skupina, v kateri je zavarovalnica ali zavarovalni oziroma mešani zavarovalni holding s sedežem v Republiki Sloveniji nadrejena družba (v nadaljnjem besedilu: nadrejena zavarovalnica, zavarovalni oziroma mešani zavarovalni holding), eni ali večim zavarovalnicam, s sedežem v Republiki Sloveniji, državi članici ali tuji državi (v nadaljnjem besedilu: podrejene zavarovalnice).

(2) Šteje se, da je zavarovalnica ali zavarovalni oziroma mešani zavarovalni holding nadrejena družba drugi družbi v smislu prvega odstavka tega člena:

1. če ima večino glasovalnih pravic v drugi družbi, ali

2. če ima pravico imenovati oziroma odpoklicati večino članov uprave ali nadzornega sveta druge družbe, ali

3. če ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv nad drugo družbo na podlagi podjetniške pogodbe oziroma na podlagi drugega pravnega temelja, ali

4. če ima v drugi družbi najmanj 20% glasovalnih pravic in je bila večina članov uprave ali nadzornega sveta te družbe, ki so opravljali funkcijo v preteklem poslovnem letu in jo še opravljajo takrat, ko je potrebno izdelati konsolidirana poročila, imenovana izključno zaradi izvrševanja glasovalnih pravic nadrejene družbe, ali

5. če je delničar oziroma družbenik v drugi družbi in če na podlagi dogovora z drugim delničarjem oziroma družbenikom te družbe nadzoruje večino glasovalnih pravic v tej družbi, ali

6. če je udeležena v kapitalu te družbe z najmanj 20%.

(3) Za zavarovalniško skupino gre tudi, če ima zavarovalni oziroma mešani zavarovalni holding sedež v državi članici in je finančnemu holdingu na enega od načinov iz drugega odstavka tega člena podrejena najmanj ena zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji.

(4) Za nadrejeno zavarovalnico v zavarovalniški skupini se, ne glede na drugi odstavek tega člena, ne šteje zavarovalnica s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je hkrati podrejena drugi zavarovalnici s sedežem v Republiki Sloveniji.

Pojmi povezani z zavarovalniško skupino

145. člen

(1) Zavarovalni holding je nadrejena oseba, katere glavna dejavnost je pridobivanje deležev in udeležba v podrejenih osebah, ki so izključno ali pretežno zavarovalnice, pokojninske družbe ali pozavarovalnice s sedežem v Evropski uniji ali tuji državi, kjer je vsaj ena oseba zavarovalnica ali pozavarovalnica, pri čemer ta zavarovalni holding ni mešani

finančni holding, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate.

(2) Mešani zavarovalni holding je nadrejena oseba, ki ni zavarovalnica oziroma pokojninska družba s sedežem v Evropski uniji ali zavarovalnica iz tuje države ali pozavarovalnica ali zavarovalni holding iz prejšnjega odstavka ali mešani finančni holding kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančne konglomerate, in ki ji je podrejena vsaj ena zavarovalnica.

Obveznosti zavarovalnice v zavarovalniški skupini

146. člen

(1) Zavarovalnice v zavarovalniški skupini morajo nadrejeni zavarovalnici, zavarovalnemu oziroma mešanemu zavarovalnemu holdingu posredovati vse podatke in informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnjevanje obveznosti do Agencije za zavarovalni nadzor oziroma nadzornega organa v državi članici v zvezi z nadzorom nad zavarovalniško skupino.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko pridobi informacije, potrebne za opravljanje nadzora, tudi od povezanih družb zavarovalnic, družb, ki so udeležene v zavarovalnici, in povezanih družb, ki so udeležene v zavarovalnici, v primeru, da je Agencija za zavarovalni nadzor te informacije zahtevala od zavarovalnice in jih ta ni posredovala.

(3) Zavarovalnice v zavarovalniški skupini morajo zagotoviti ustrezne postopke notranjega nadzora nad pravilnostjo podatkov in informacij iz prvega odstavka tega člena.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora na zahtevo nadzornega organa države članice opraviti pregled poslovanja zavarovalnice oziroma družb iz drugega odstavka tega člena zaradi preveritve podatkov in informacij iz prvega odstavka tega člena, ki jih pristojni nadzorni organ te države članice potrebuje za opravljanje nadzora nad zavarovalniško skupino.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v zvezi z zahtevo iz prejšnjega odstavka opravi pregled poslovanja zavarovalnice oziroma družb iz drugega odstavka tega člena zaradi preveritve podatkov in informacij iz prvega odstavka tega člena, tako da v skladu s svojimi pristojnostmi:

– sama preveri informacije, ki jih je nadzornemu organu države članice posredovala zavarovalnica oziroma družba iz drugega odstavka tega člena;

– dovoli revizorju ali drugemu strokovnjaku, da preveri navedene informacije, ali

– dovoli nadzornemu organu države članice, ki je podal zahtevo, da navedene informacije preveri sam.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor mora omogočiti, da lahko pristojni nadzorni organ, ki je podal zahtevo, sodeluje pri preveritvi v primerih iz prejšnjega odstavka.

Poročanje o poslih v zavarovalniški skupini

147. člen

(1) Zaradi zagotovitve nadzora nad tem, ali posli v zavarovalniški skupini potekajo po normalnih tržnih pogojih, mora zavarovalnica v zavarovalniški skupini poročati Agenciji za zavarovalni nadzor o pomembnejših poslih v skupini sklenjenih oziroma opravljenih med zavarovalnico in naslednjimi osebami:

1. pravnimi osebami, ki so podrejene družbe zavarovalnici,

2. pravnimi osebami, ki so nadrejene družbe zavarovalnice,

3. pravnimi osebami, ki so podrejene pravnim osebam iz 2. točke tega odstavka,

4. fizičnimi osebami, ki so udeležene v:

– zavarovalnici oziroma pravnih osebah, v katerih je udeležena zavarovalnica,

– pravnih osebah, ki so udeležene v zavarovalnici,

– pravnih osebah, ki so udeležene v pravnih osebah iz druge alinee te točke.

(2) Za pomembnejše posle iz prvega odstavka tega člena se štejejo zlasti:

1. posojila in krediti,

2. garancije in drugi posli, zaradi katerih nastanejo zunajbilančne obveznosti,

3. pravni posli, katerih predmet so naložbe v vrednostne papirje, druge finančne instrumente oziroma nepremičnine,

4. drugi pravni posli, ki pomembneje vplivajo na izračun prilagojenih kapitalskih zahtev,

5. pozavarovalni posli,

6. sporazumi o delitvi stroškov.

(3) Zavarovalnica mora za odkrivanje, merjenje in spremljanje poslov iz prejšnjega odstavka ter nadzor nad njimi vzpostaviti ustrezne postopke obvladovanja tveganj in sisteme notranjih kontrol, ki vključujejo tudi zanesljive postopke poročanja in računovodske postopke.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor lahko zaradi preveritve pravilnosti podatkov o poslih v zavarovalniški skupini opravi tudi pregled poslovanja oseb iz prvega odstavka tega člena.

(5) Pregled poslovanja iz tretjega odstavka tega člena opravi Agencija za zavarovalni nadzor tudi na zahtevo nadzornega organa države članice, zaradi preveritve pravilnosti podatkov o poslih v zavarovalniški skupini, ki jih pristojni nadzorni organ te države članice potrebuje za opravljanje nadzora nad zavarovalniško skupino.

Prilagojene kapitalske zahteve za nadrejene zavarovalnice

148. člen

(1) Nadrejena zavarovalnica v zavarovalniški skupini mora izračunavati tudi prilagojene kapitalske zahteve in izdelati letno poročilo o prilagojenih kapitalskih zahtevah.

(2) Podrejene zavarovalnice in podrejeni zavarovalni holdingi morajo nadrejeni zavarovalnici v zavarovalniški skupini posredovati vse podatke, ki jih potrebuje nadrejena zavarovalnica za izračun prilagojenih kapitalskih zahtev.

(3) Nadrejena zavarovalnica v zavarovalniški skupini mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o prilagojenih kapitalskih zahtevah.

(4) Določbe 10. poglavja tega zakona o revidiranju letnega poročila zavarovalnice se smiselno uporabljajo tudi za revidiranje letnega poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah nadrejene zavarovalnice.

Prilagojene kapitalske zahteve za nadrejene zavarovalne holdinge

149. člen

(1) Nadrejeni zavarovalni holding v zavarovalniški skupini mora izračunavati tudi prilagojene kapitalske zahteve in izdelati letno poročilo o prilagojenih kapitalskih zahtevah.

(2) Podrejene zavarovalnice morajo nadrejenemu zavarovalnemu holdingu v zavarovalniški skupini posredovati vse podatke, ki jih potrebuje nadrejeni zavarovalni holding za izračun prilagojenih kapitalskih zahtev.

(3) Nadrejeni zavarovalni holding v zavarovalniški skupini mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o prilagojenih kapitalskih zahtevah.

(4) Določbe 10. poglavja tega zakona o revidiranju letnega poročila zavarovalnice se smiselno uporabljajo tudi za revidiranje letnega poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah nadrejenega zavarovalnega holdinga.

Pogoji za člana uprave zavarovalnega holdinga

149.a člen

(1) Član uprave zavarovalnega holdinga je lahko oseba, ki izpolnjuje pogoje iz prvega in drugega odstavka 24. člena tega zakona.

(2) Kadar je zavarovalni holding predmet dopolnilnega nadzora v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, mora organ, ki je pristojen za imenovanje in odpoklic oseb iz prvega odstavka tega člena, v skladu s pooblastili, kot jih ima na podlagi ZGD oziroma statuta družbe, zagotoviti izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena.

(3) Organ iz drugega odstavka tega člena mora v treh dneh od dneva ugotovitve o neizpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

Obveščanje Agencije za zavarovalni nadzor in razkrivanje podatkov

150. člen

(1) Zavarovalnica mora Agencijo za zavarovalni nadzor tekoče obveščati o vseh dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za presojo, ali gre za zavarovalniško skupino po tem zakonu.

(2) Zavarovalnica v zavarovalniški skupini mora v posebnem dodatku k letnem poročilu razkriti podatke o podrejenih oziroma nadrejenih družbah v zavarovalniški skupini.

Predpis o nadzoru nad zavarovalniško skupino

151. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejšo vsebino poročil iz prvega odstavka 147. člena tega zakona ter roke in način poročanja,

2. način izračuna prilagojenih kapitalskih zahtev za nadrejene zavarovalnice iz prvega odstavka 148. člena tega zakona in za nadrejene zavarovalne holdinge iz prvega odstavka 149. člena tega zakona,

3. podrobnejšo vsebino poročil iz tretjega odstavka 148. člena in tretjega odstavka 149. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

7. VAROVANJE ZAUPNIH PODATKOV

Zaupni podatki

152. člen

Zavarovalnica mora kot zaupne varovati vse podatke, dejstva in okoliščine, za katere je izvedela pri poslovanju s posameznim zavarovalcem oziroma zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovanja.

Dolžnost varovanja zaupnih podatkov

153. člen

(1) Člani organov zavarovalnice, delničarji zavarovalnice, delavci zavarovalnice oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v zavarovalnici oziroma opravljanju storitev za zavarovalnico na kakršen koli način dostopni zaupni podatki iz 152. člena tega zakona, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam niti jih sami izkoriščati ali omogočiti, da bi jih izkoriščale tretje osebe.

(2) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja v naslednjih primerih:

1. če zavarovalec izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki,

2. če so podatki potrebni za ugotavljanje dejstev v kazenskih postopkih in predložitev teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče,

3. določenih z zakonom o preprečevanju pranja denarja,

4. če so ti podatki potrebni za odločitev o pravnih razmerjih med zavarovalnico in zavarovalcem oziroma zavarovancem oziroma drugim upravičencem iz zavarovanja v sodnem sporu,

5. če so ti podatki potrebni v zapuščinskem postopku in predložitev teh podatkov zahteva oziroma naloži pristojno sodišče,

6. če so ti podatki potrebni zaradi izvršbe na premoženje zavarovalca oziroma zavarovanca oziroma drugega upravičenca iz zavarovanja in predložitev teh podatkov pisno zahteva oziroma naloži pristojno sodišče,

7. če te podatke potrebuje Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drug nadzorni organ za potrebe nadzora, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,

8. če te podatke potrebuje davčni organ v postopku, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti,

9. v primerih, določenih z Zakonom o obveznih zavarovanjih v prometu (Uradni list RS, št. 70/94).

(3) Agencija za zavarovalni nadzor oziroma drugi organi in sodišča smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi drugega odstavka tega člena, uporabiti izključno za namen, zaradi katerega so bili podatki pridobljeni.

Pridobivanje, vodenje in uporaba zbirk osebnih podatkov

154. člen

(1) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje zbirajo, obdelujejo, shranjujejo, posredujejo in uporabljajo osebne podatke, potrebne za sklepanje zavarovanj in za likvidacijo škod, ki izvirajo iz zavarovanj po tem zakonu, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov in posebnimi predpisi o zbirkah podatkov s področja zavarovanja.

(2) Zavarovalnice in Slovensko zavarovalno združenje lahko vzpostavijo, vzdržujejo in vodijo naslednje zbirke podatkov:

1. zbirko podatkov o zavarovalcih,

2. zbirko podatkov o škodnih dogodkih,

3. zbirko podatkov za presojo zavarovalnega kritja in višine odškodnine.

(3) V zbirki podatkov iz 1. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji osebni podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno prebivališče zavarovalca, davčna številka zavarovalca,

2. ime zavarovalnice, številka police, trajanje zavarovanja, zavarovalni predmet in zavarovalno kritje.

(4) V zbirki podatkov iz 2. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji osebni podatki:

1. ime in priimek, datum in kraj rojstva, stalno in začasno prebivališče, državljanstvo v škodnem dogodku udeleženih oseb in prič,

2. kazniva dejanja in prekrški v zvezi s škodnimi dogodki,

3. vrsta škodnega dogodka,

4. kraj, čas in potek škodnega dogodka,

5. opis škode v škodnem dogodku.

(5) V zbirki podatkov iz 3. točke drugega odstavka tega člena se zbirajo naslednji podatki:

1. ime in priimek, spol, datum in kraj rojstva, stalno prebivališče in davčna številka zavarovane osebe, za katero se ugotavlja zavarovalno kritje in odškodnina,

2. prehodne poškodbe in zdravstveno stanje, vrsta telesnih poškodb, trajanje zdravljenja in posledice zavarovanca in oškodovanca,

3. dohodki zavarovanca in oškodovanca,

4. upokojitve (redne in invalidske), prekvalifikacije in stopnje invalidnosti zavarovanca in oškodovanca,

5. stroški za medicinsko oskrbo, zdravila in ortopedske pripomočke zavarovanca in oškodovanca.

(6) Osebni podatki iz tretjega, četrtega in petega odstavka tega člena se zbirajo na naslednji način:

1. praviloma neposredno od posameznika, na katerega se nanašajo,

2. od drugih oseb (prič škodnih dogodkov),

3. podatki iz tretjega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov posameznih zavarovalnic in Slovenskega zavarovalnega združenja,

4. podatki iz 1., 3., 4. in 5. točke četrtega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov ministrstva, pristojnega za notranje zadeve,

5. podatki iz 2. točke četrtega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi iz zbirk podatkov pravosodnih organov,

6. podatki iz petega odstavka tega člena se lahko zbirajo tudi:

– podatki iz 2. in 5. točke iz zbirk podatkov zdravstvenih ustanov,

– podatki iz 3. točke iz zbirk podatkov delodajalca, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in centrov za socialno delo,

– podatki iz 4. točke iz zbirk podatkov Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

(7) Organi, organizacije in posamezniki, ki imajo podatke oziroma zbirke podatkov iz prejšnjih odstavkov, morajo te podatke na pisno zahtevo posredovati zavarovalnici oziroma Slovenskemu zavarovalnemu združenju.

(8) Podatki iz 1. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po prenehanju zavarovalne pogodbe, v primeru nastanka škodnega dogodka pa deset let po koncu obdelave škodnega dogodka. Podatki iz 2. in 3. točke drugega odstavka tega člena se shranjujejo deset let po koncu obdelave škodnega dogodka. Po preteku roka za shranjevanje se podatki iz zbirk podatkov iz drugega odstavka tega člena zbrišejo.

8. POSLOVNE KNJIGE IN LETNO POROČILO

Splošna določba

155. člen

Zavarovalnica mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke in sestavljati računovodska poročila v skladu z ZGD in drugimi predpisi, ter ob upoštevanju računovodskih in finančnih standardov in načel ter splošnih računovodskih predpostavk, če ni v tem poglavju drugače določeno.

Vodenje poslovnih knjig, evidenc in dokumentacije

156. člen

Zavarovalnica mora organizirati poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj.

Kontni okvir in sheme izkazov

157. člen

(1) Zavarovalnica razvršča podatke v računovodske evidence po kontnem okviru za zavarovalnice.

(2) Zavarovalnica pri sestavljanju računovodskih izkazov uporablja sheme računovodskih izkazov za zavarovalnice.

Letno poročilo

158. člen

(1) Zavarovalnica sestavlja računovodske izkaze in poslovno poročilo za poslovno leto, ki je enako koledarskemu letu.

(2) Zavarovalnica mora predložiti Agenciji za zavarovalni nadzor nerevidirano letno poročilo v treh mesecih po preteku koledarskega leta.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena mora pozavarovalnica predložiti Agenciji za zavarovalni nadzor nerevidirano letno poročilo v štirih mesecih po preteku koledarskega leta.

Konsolidirano letno poročilo

158.a člen

(1) Nadrejena zavarovalnica v skupini mora izdelati tudi konsolidirano letno poročilo.

(2) V konsolidacijo se vključijo nadrejena zavarovalnica in vse podrejene družbe v skupini.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejši način ter obseg konsolidacije in vsebino konsolidiranih računovodskih izkazov.

Mnenje pooblaščenega aktuarja k letnemu poročilu

159. člen

(1) Zavarovalnica mora v roku 14 dni po tem, ko je predložila letno poročilo, Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti tudi poročilo pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka 76. člena tega zakona z mnenjem pooblaščenega aktuarja o tem, ali je zavarovalnica izračunavala premije in zavarovalno-tehnične rezervacije v skladu s predpisi.

(2) Za mnenje pooblaščenega aktuarja se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja revidiranje, o mnenju pooblaščenega revizorja.

Predpis o poslovnih knjigah in letnem poročilu

160. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. kontni okvir za zavarovalnice;
2. vrste in sheme računovodskih izkazov zavarovalnic;
3. podrobnejšo vsebino in rok za predložitev letnega poročila in konsolidiranega letnega poročila zavarovalnic in dodatkov k temu poročilu;
4. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk in sestavljanja računovodskih izkazov;
5. podrobnejšo vsebino poročila pooblaščenega aktuarja iz tretjega odstavka 76. člena tega zakona.

9. NOTRANJA REVIZIJA

Notranja revizija

161. člen

(1) Zavarovalnica mora organizirati notranjo revizijo kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi zavarovalnice ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov zavarovalnice.

(2) Uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom določi pravila delovanja notranje revizije.

Naloge notranje revizije

162. člen

(1) Notranja revizija izvaja stalen in celovit nadzor nad poslovanjem zavarovalnice z namenom preverjanja, če zavarovalnica:

1. opravlja zavarovalne posle pravilno in v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, ter notranjimi pravili, ki urejajo poslovanje zavarovalnice,
2. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke in sestavlja računovodska ter druga poročila v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi, ter notranjimi pravili, ki urejajo poslovanje zavarovalnice,
3. vodi register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalnici opravljajo posle zavarovalnega zastopanja v skladu s tem zakonom in na njegovi podlagi izdanimi predpisi ter notranjimi pravili, ki urejajo poslovanje zavarovalnice.

(2) Notranja revizija opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s strokovnimi načeli in standardi notranjega revidiranja, kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev ter pravili delovanja notranje revizije, ki jih v soglasju z nadzornim svetom sprejme uprava zavarovalnice.

(3) Notranja revizija mora uskladiti metode svojega dela z delom zunanjih revizorjev zavarovalnice, ki pregledujejo letne računovodske izkaze oziroma opravljajo posebno revizijo na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor oziroma posebno ali izredno revizijo na podlagi določb zakona, ki ureja prevzeme.

Delavci notranje revizije

163. člen

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora zavarovalnica zaposliti najmanj eno osebo, ki je pridobila naziv revizor, preizkušeni notranji revizor oziroma pooblaščeni revizor v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v zavarovalnici ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranje revizije ne smejo opravljati člani uprave zavarovalnice.

Letni program dela notranje revizije

164. člen

(1) Uprava zavarovalnice v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni program dela notranje revizije.

(2) Letni program mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo notranja revizija opravila pregled poslovanja,

2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(3) Podrobnejši načrt dela notranje revizije sprejme uprava zavarovalnice.

Poročilo o notranjem revidiranju

165. člen

(1) Notranja revizija mora najmanj dvakrat letno izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja,

2. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol,

3. kršitve in nepravilnosti, ki jih je notranja revizija ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti,

4. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila notranja revizija.

(2) Notranja revizija mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega programa dela,

2. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(3) Polletno in letno poročilo mora notranja revizija predložiti upravi in nadzornemu svetu.

(4) Uprava mora seznaniti skupščino z letnim poročilom o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta.

Obveščanje uprave zavarovalnice in nadzornega sveta

166. člen

(1) Če notranja revizija pri pregledu poslovanja ugotovi, da zavarovalnica krši pravila o obvladovanju tveganj ter ji zaradi tega grozi nelikvidnost ali nesolventnost, ali da je ogrožena varnost poslovanja oziroma zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, mora o tem nemudoma obvestiti upravo zavarovalnice.

(2) Če notranja revizija pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava zavarovalnice krši pravila o obvladovanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti tudi nadzorni svet.

10. REVIDIRANJE

Revidiranje letnega poročila

167. člen

(1) Letno poročilo zavarovalnice in konsolidirano letno poročilo skupine mora pregledati pooblaščeni revizor. Naloge revidiranja letnih poročil iz prejšnjega stavka lahko pri revizijski družbi opravlja pooblaščeni revizor, ki ima dovoljenje Slovenskega inštituta za revizijo za opravljanje nalog revidiranja.

(2) Zavarovalnica mora zamenjati revizijsko družbo, ki je revidirala letno poročilo v najmanj zadnjih petih zaporednih letih.

(3) Zavarovalnica mora Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti revidirano letno poročilo in revizorjevo poročilo v roku osmih dni po prejemu revizorjevega poročila oziroma najkasneje v šestih mesecih po izteku koledarskega leta.

(4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka mora pozavarovalnica predložiti revidirano letno poročilo in revizorjevo poročilo v sedmih mesecih po izteku koledarskega leta.

Poročanje Agenciji za zavarovalni nadzor

168. člen

Če revizor pri pregledu ugotovi, da zavarovalnica oziroma z zavarovalnico povezana oseba krši pravila o obvladovanju tveganj ter zavarovalnici zaradi tega grozi nelikvidnost ali nesolventnost, ali da je ogrožena varnost poslovanja oziroma zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev, mora o tem nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

Dolžnost zavarovalnice do posredovanja informacij

169. člen

(1) Uprava zavarovalnice mora revizorju posredovati vso potrebno dokumentacijo in mu omogočiti vpogled v poslovne knjige, spise in računalniške zapise. Revizorjem mora zavarovalnica v okviru običajnega poslovnega časa omogočiti dostop do poslovnih in delovnih prostorov.

(2) Za izvajanje revizije mora zavarovalnica dati revizorski družbi na razpolago ustrezne prostore in pripomočke. Če so bili opravljeni vnosi ali shranjevanje podatkov z uporabo računalniške obdelave, mora zavarovalnica na lastne stroške v primernem roku revizorju dati na razpolago pripomočke, ki so potrebni za branje dokumentacije in, če je potrebno, zagotoviti berljive trajne izpise v potrebnem številu kopij.

Vsebina revizijskega pregleda

170. člen

(1) Revizor pregleduje in poroča predvsem o:

1. bilanci stanja;

2. izkazu poslovnega izida;

3. izkazu denarnih tokov;

4. izkazu gibanja kapitala;

5. stanju in spremembah zavarovalno-tehničnih rezervacij;

6. stanju in strukturi naložb kritnega premoženja;

7. stanju in strukturi naložb kritnih skladov, ki jih upravlja zavarovalnica;

8. izpolnjevanju pravil o obvladovanju tveganj;

9. delovanju notranje revizije;

10. načinu vodenja poslovnih knjig;

11. kvaliteti informacijskega sistema v zavarovalnici;

12. pravilnosti in popolnosti obvestil in poročil Agenciji za zavarovalni nadzor;

13. vrednotenju bilančnih in zunaj bilančnih postavk in računovodskih politikah.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo obliko in najmanjši obseg ter vsebino revizijskega pregleda in revizorjevega poročila.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko od revizorja zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(4) Če revizijski pregled oziroma poročilo ni opravljeno oziroma izdelano v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor zavrne poročilo in zahteva, da revizijski pregled opravi drug pooblaščeni revizor na stroške zavarovalnice.

Objava povzetka revidiranega letnega poročila

171. člen

(1) Zavarovalnica v dnevnem tisku oziroma strokovnem finančnem tisku, ki izhaja najmanj enkrat tedensko, objavi povzetek revidiranega letnega poročila z mnenjem revizorja in mnenjem pooblaščenega aktuarja v osmih dneh po tem, ko je sprejeto, vendar najkasneje v osmih mesecih po preteku koledarskega leta.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino povzetka iz prvega odstavka tega člena.

11. NADZOR NAD ZAVAROVALNICAMI

11.1. **Splošne določbe**

Nadzor nad zavarovalnicami

172. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnicami z namenom preverjanja, če zavarovalnice spoštujejo pravila o obvladovanju tveganj in druga pravila, določena s tem zakonom in predpisi izdanimi na njegovi podlagi oziroma drugimi zakoni, ki urejajo poslovanje zavarovalnic, in predpisi izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor tudi nad pravnimi osebami, povezanimi z zavarovalnico, če je to potrebno zaradi nadzora nad poslovanjem zavarovalnice.

(3) Če je za nadzor nad posamezno družbo iz drugega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Agencija za zavarovalni nadzor pregled poslovanja te družbe v sodelovanju s pristojnim nadzornim organom.

(4) Če zavarovalnica opravlja zavarovalne posle iz 18. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, opravlja Agencija za zavarovalni nadzor tudi nadzor nad tehnično usposobljenostjo oseb, ki nudijo pomoč v težavah.

Način opravljanja nadzora

173. člen

Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor nad zavarovalnicami s:

1. spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil zavarovalnic in drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;
2. opravljanjem pregledov poslovanja zavarovalnic;
3. izrekanjem ukrepov nadzora po tem zakonu.

Letno nadomestilo za opravljanje nadzora

174. člen

(1) Za opravljanje nadzora iz 1. in 2. točke 173. člena tega zakona plačujejo zavarovalnice nadomestilo za nadzor, ki ga glede na višino vplačanih premij določa tarifa, ki jo sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko določi nadomestilo iz prvega odstavka tega člena največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse zavarovalnice za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora iz 1. in 2. točke 173. člena tega zakona v tem letu.

(3) Če zavarovalnica ne plača nadomestila v rokih, ki jih določa tarifa iz prvega odstavka tega člena, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici z odločbo naloži plačilo.

(4) Dokončna odločba iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

Stroški nadzora

175. člen

(1) Kadar je zavarovalnici izrečen ukrep nadzora po tem zakonu mora Agenciji za zavarovalni nadzor plačati pavšalno nadomestilo stroškov postopka, ki ga glede na vrsto in obseg kršitev določa tarifa, ki jo sprejme Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) O povrnitvi stroškov iz prvega odstavka tega člena odloči Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo oziroma odločbo o izreku ukrepa nadzora.

(3) Proti odločbi o povrnitvi stroškov iz drugega odstavka tega člena je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva tudi, če proti odredbi oziroma odločbi o izreku ukrepa nadzora postopek sodnega varstva ni dopusten.

(4) Dokončna odločba iz tretjega odstavka tega člena je izvršilni naslov.

11.2. **Poročanje**

Redno poročanje in poročanje na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor

176. člen

(1) Zavarovalnica mora poročati Agenciji za zavarovalni nadzor o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. vpisu in spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini;
3. imetnikih delnic zavarovalnice ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev iz 18. člena tega zakona;
4. razrešitvi in imenovanju članov uprave;
5. razrešitvi pooblaščenega aktuarja;
6. spremembi vodje notranje revizije oziroma o spremembi notranjega revizorja, če ima zavarovalnica zaposlenega samo enega revizorja;
7. nameravanem odprtju, preselitvi, zaprtju ali začasnem prenehanju podružnice ali predstavništva, oziroma spremembah vrste poslov, ki jih opravlja podružnica;
8. naložbah, na podlagi katerih je zavarovalnica posredno ali neposredno pridobila kvalificirani delež v drugi pravni osebi, in o vsaki nadaljnji naložbi v to pravno osebo;
9. pomembnejših spremembah v strukturi kapitala;
10. prenehanju opravljanja posameznih zavarovalnih poslov.

(2) Zavarovalnica mora Agencijo za zavarovalni nadzor obveščati o tehničnih podlagah, ki jih uporablja za izračun premijskih cenikov, in sicer izključno za namen preverjanja, ali so te v skladu z akturskimi načeli.

(3) Uprava zavarovalnice mora Agencijo za zavarovalni nadzor nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:

1. če je ogrožena likvidnost ali solventnost zavarovalnice,
2. če nastopijo razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,
3. če se finančni položaj zavarovalnice spremeni tako, da zavarovalnica ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

(4) Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

Predpis o poročanju

177. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše podrobnejšo vsebino poročil in obvestil iz prvega do tretjega odstavka 176. člena tega zakona ter način in roke poročanja oziroma obveščanja.

11.3. **Ukrepi nadzora**

11.3.1. *Splošna določba*

Ukrepi nadzora

178. člen

Ukrepi nadzora nad zavarovalnico po tem zakonu so:
1. odreditev odprave kršitev;
2. odreditev dodatnih ukrepov;
3. odvzem dovoljenja;
4. izredna uprava;
5. prisilna likvidacija zavarovalnice;
6. odločanje o razlogih za stečaj zavarovalnice.

11.3.2. *Odprava kršitev*

Odredba o odpravi kršitev

179. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odredbo o odpravi kršitev, če pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico ugotovi:

1. da član uprave zavarovalnice nima dovoljenja iz 25. člena tega zakona;
2. da zavarovalnica ne izpolnjuje pogojev za opravljanje zavarovalnih poslov;
3. da zavarovalnica opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne sme opravljati;
4. da zavarovalnica krši pravila o obvladovanju tveganj;
5. da zavarovalnica krši pravila o vodenju poslovnih knjig in letnem poročilu, notranji reviziji oziroma o revidiranju letnega poročila;
6. da zavarovalnica krši obveznosti poročanja in obveščanja;
7. da zavarovalnica krši pravila o imenovanju pooblaščenega aktuarja;
8. da zavarovalnica krši druge določbe tega zakona oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisov oziroma drugih zakonov, ki urejajo poslovanje zavarovalnic.

(2) V odredbi iz prvega odstavka tega člena določi Agencija za zavarovalni nadzor primeren rok za odpravo kršitev.

Poročilo o odpravi kršitev

180. člen

(1) Zavarovalnica mora v roku iz drugega odstavka 179. člena tega zakona odpraviti ugotovljene kršitve in Agenciji za zavarovalni nadzor v istem roku, če ni z odredbo določen drugačen rok, dostaviti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilu je potrebno priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.

(2) Če iz poročila iz prvega odstavka tega člena in priloženih dokazov izhaja, da so bile kršitve odpravljene, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene. Agencija za zavarovalni nadzor lahko pred izdajo odločbe opravi ponoven pregled poslovanja v obsegu, potrebnem za ugotovitev ali so kršitve odpravljene. Pri izvedbi ponovnega pregleda se uporabljajo določbe 304. člena tega zakona.

(3) Če je poročilo nepopolno oziroma iz poročila in priloženih dokazov ne izhaja, da so ugotovljene kršitve odpravljene, Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici z odredbo naloži dopolnitev poročila in ji določi rok za dopolnitev.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora odločbo oziroma odredbo iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena izdati v tridesetih dneh po prejemu poročila o odpravi kršitev, sicer se šteje, da so bile kršitve odpravljene.

(5) Če so z odredbo odrejeni dodatni ukrepi po 181. členu tega zakona, se določbe tega člena, ki se nanašajo na odpravo kršitev in na poročilo o odpravi kršitev, nanašajo tudi na izvedbo dodatnih ukrepov ter na poročanje o izvedbi dodatnih ukrepov.

Dodatni ukrepi za uresničevanje pravil o obvladovanju tveganj

181. člen

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor pri izvajanju nadzora ugotovi, da zavarovalnica huje krši pravila o obvladovanju tveganj, lahko z odredbo o odpravi kršitev odredi tudi naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme načrt ukrepov za zagotovitev minimalnega kapitala zavarovalnice,
2. naloži upravi zavarovalnice in nadzornemu svetu, da skličeta skupščino delničarjev zavarovalnice ter predlagata sprejem ustreznih sklepov, kot na primer:
   – sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice z novimi vložki,
   – sklep o povečanju osnovnega kapitala zavarovalnice iz sredstev dobička,
3. prepove zavarovalnici sklepanje novih zavarovalnih pogodb v posameznih ali vseh zavarovalnih vrstah,
4. prepove zavarovalnici opravljanje določenih vrst izplačil oziroma izplačil določenim osebam,
5. prepove zavarovalnici sklepanje poslov s posameznimi delničarji, člani uprave, člani nadzornega sveta, povezanimi družbami ali investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z zavarovalnico povezana oseba,
6. naloži upravi zavarovalnice, da sprejme in opravi ukrepe za:
   – izboljšanje postopkov upravljanja s tveganji,
   – spremembo področij poslovanja zavarovalnice,
   – omejitev dajanja posojil,
   – izboljšanje postopkov izterjatve zapadlih terjatev zavarovalnice,
   – pravilno vrednotenje bilančnih in zunajbilančnih postavk,
   – izboljšanje računovodsko informacijskega sistema,
   – izboljšanje postopkov notranjih kontrol in notranjega revidiranja,
   – druge ukrepe, potrebne za uresničitev pravil o obvladovanju tveganj,
7. prepove oziroma omeji zavarovalnici razpolaganje s kritnim premoženjem oziroma premoženjem kritnih skladov, ki jih upravlja zavarovalnica.

(2) Šteje se, da zavarovalnica huje krši pravila o obvladovanju tveganj, če:

1. ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona ali ni izvršila ukrepov iz 142.a člena tega zakona oziroma ne dosega minimalnega obsega likvidnosti, določenega s predpisom iz 8. točke 109. člena tega zakona;
2. ni organizirala poslovanja oziroma ne vodi tekoče poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter drugih administrativnih in poslovnih evidenc tako, da je mogoče kadarkoli preveriti ali posluje v skladu s pravili o obvladovanju tveganj;
3. ne sprejme ukrepov in določi pravil za ustrezno vrednotenje bilančnih in zunajbilančnih postavk oziroma če te postavke vrednoti v nasprotju s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;

4. opravlja dejavnosti, ki jih po tem zakonu ne sme opravljati;
5. krši določbe 120. do 133. člena tega zakona;
6. izplača dividende v nasprotju s 141. členom tega zakona;
7. pogosto krši obveznosti pravočasnega in pravilnega poročanja, določene s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;
8. sklepa navidezne posle z namenom napačnega prikazovanja finančnega položaja zavarovalnice;
9. opravlja druge posle, ki lahko ogrozijo njeno likvidnost oziroma solventnost;
10. ponavljajoče krši določbe 83. do 86. člena oziroma 228. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor naloži nadzornemu svetu zavarovalnice, da razreši člana oziroma člane uprave in imenuje novega člana oziroma člane uprave:
1. če zavarovalnica ne ravna v skladu z odredbo o odpravi kršitev, oziroma,
2. če uprava zavarovalnice ne opravi dodatnih ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ki jih je odredil, oziroma,
3. če zavarovalnica ponavljajoče krši dolžnost pravočasnega in pravilnega poročanja oziroma obveščanja Agencije za zavarovalni nadzor ali če ovira opravljanje nadzora v skladu z določbami 301. do 306. člena tega zakona.

(4) Za ponavljajočo se kršitev iz 10. točke drugega odstavka tega člena ter iz 3. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalnica kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

11.3.3. *Odvzem dovoljenja*

Razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje dejavnosti

182. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v naslednjih primerih:
1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,
2. če je zavarovalnici odredila dodatni ukrep iz tretjega odstavka 181. člena tega zakona in nadzorni svet v roku, določenem za izvršitev dodatnega ukrepa, ni razrešil člana oziroma članov uprave in imenoval novih, oziroma če tudi novo imenovani člani uprave v roku dveh mesecev od imenovanja niso zagotovili odpravo kršitev oziroma izvršitev dodatnih ukrepov, ki so bili razlog za dodatni ukrep iz tretjega odstavka 181. člena tega zakona,
3. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža iz prvega odstavka 21. člena tega zakona osebi, ki je neposredno oziroma posredno obvladujoča družba zavarovalnice.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov v posameznih zavarovalnih vrstah, če se razlogi iz prvega odstavka tega člena nanašajo samo na zavarovalne posle v teh zavarovalnih vrstah.

Pogojni odvzem dovoljenja

183. člen

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Agencija za zavarovalni nadzor hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če zavarovalnica v času, ki ga določi Agencija za zavarovalni nadzor, ki pa ne sme biti krajši od šestih mesecev in ne daljši od enega leta (preizkusna doba), ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Agencija za zavarovalni nadzor izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo odvzem dovoljenja izvršen tudi, če zavarovalnica v določenem roku ne odpravi kršitev oziroma opravi dodatnih ukrepov, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti določi Agencija za zavarovalni nadzor v mejah preizkusne dobe.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

184. člen

Agencija za zavarovalni nadzor prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če zavarovalnica v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, oziroma če ne izpolni dodatnih pogojev iz drugega odstavka 183. člena tega zakona.

11.3.4. *Izredna uprava*

Odločba o izredni upravi

185. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi v naslednjih primerih:
1. če je zavarovalnici odredila dodatne ukrepe iz prvega in tretjega odstavka 181. člena tega zakona in zavarovalnica v rokih, določenih za izvajanje dodatnih ukrepov, ni pričela z izvajanjem teh ukrepov oziroma jih ni izvedla;
2. če zavarovalnica kljub izvedenim dodatnim ukrepom ne dosega minimalnega kapitala iz 110. oziroma 111. člena tega zakona;
3. če bi nadaljnje poslovanje zavarovalnice lahko ogrozilo njeno likvidnost oziroma solventnost oziroma varnost zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(2) Z odločbo o izredni upravi določi Agencija za zavarovalni nadzor rok trajanja izredne uprave, ki ne sme biti daljši od enega leta.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o izredni upravi zavarovalnici, ki ima podružnico v državi članici, mora še pred izdajo odločbe obvestiti pristojni nadzorni organ države članice. V obvestilu mora navesti tudi pravne posledice in dejanske učinke izdane odločbe.

(4) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi z izdajo odločbe iz tretjega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

Člani izredne uprave

186. člen

Z odločbo o izredni upravi Agencija za zavarovalni nadzor imenuje dva ali več izrednih upraviteljev, ki so člani izredne uprave zavarovalnice, in določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni izredni upravitelj.

Vpis v sodni register

187. člen

(1) V sodni register se vpiše izdaja odločbe o izredni upravi. Hkrati se vpiše tudi ustrezna sprememba oseb, pooblaščenih za zastopanje zavarovalnice.

(2) Predlog za vpis podatkov iz prvega odstavka tega člena mora izredna uprava vložiti v roku treh dni od prejema odločbe. Predlogu mora priložiti odločbo Agencije za zavarovalni nadzor o izredni upravi.

Pravne posledice izredne uprave

188. člen

(1) V času trajanja izredne uprave izvršuje pristojnosti nadzornega sveta Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena ima Agencija za zavarovalni nadzor pravico dajati izrednemu upravitelju navodila za vodenje poslov zavarovalnice, ki so zanj obvezna.

(3) Določbe tega zakona, ki se nanašajo na člana uprave, se uporabljajo tudi za izrednega upravitelja, če Agencija za zavarovalni nadzor z navodili iz drugega odstavka tega člena ne določi drugače.

(4) Z dnem izdaje odločbe o izredni upravi prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in nadzornega sveta zavarovalnice ter pristojnosti skupščine, razen pristojnosti iz 191. člena tega zakona.

Pooblastila v času trajanja izredne uprave

189. člen

(1) Člani uprave morajo izredni upravi nemudoma omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije zavarovalnice in pripraviti poročilo o predaji poslov.

(2) Izredni upravi ali posameznemu izrednemu upravitelju morajo člani uprave zavarovalnice na zahtevo dati vsa pojasnila oziroma dodatna poročila o poslovanju zavarovalnice.

(3) Izredni upravitelj ima pravico odstraniti osebo, ki ovira njegovo delo, glede na okoliščine primera pa tudi zahtevati pomoč pristojnega organa za notranje zadeve.

Poročila izredne uprave

190. člen

(1) Izredna uprava mora najmanj vsake tri mesece izdelati in izročiti Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi.

(2) Izredna uprava mora v devetih mesecih po imenovanju izredne uprave izročiti Agenciji za zavarovalni nadzor poročilo o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi, skupaj z oceno ekonomske stabilnosti zavarovalnice in možnosti za nadaljnje poslovanje zavarovalnice, ki vključuje:

1. oceno in posledice prevzemanja izgub zavarovalnice s strani delničarjev zavarovalnice;
2. možnosti za alokacijo in razpršitev ostalih izgub zavarovalnice;
3. nepredvidene odhodke, ki lahko vplivajo na obveznosti zavarovalnice;
4. oceno možnih ukrepov za odpravo finančnih težav zavarovalnice, vključno s prenosom zavarovalnih pogodb, z oceno stroškov izvedbe teh ukrepov;
5. oceno pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja zavarovalnice.

Povečanje osnovnega kapitala zaradi zagotovitve ekonomske stabilnosti zavarovalnice

191. člen

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi poročila izredne uprave iz prvega oziroma drugega odstavka 190. člena tega zakona oceni, da je zaradi zagotovitve minimalnega kapitala zavarovalnice oziroma zaradi odprave vzrokov nelikvidnosti ali nesolventnosti zavarovalnice potrebno ustrezno povečati osnovni kapital zavarovalnice z novimi denarnimi vložki, naloži izredni upravi, da skliče skupščino delničarjev zavarovalnice in ji predlaga sprejem sklepa o takšnem povečanju osnovnega kapitala.

(2) Izredna uprava mora objaviti sklic skupščine zaradi odločanja o povečanju osnovnega kapitala iz prvega odstavka tega člena najkasneje v roku osmih dni po prejemu naloga Agencije za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena.

(3) V sklicu skupščine morajo biti delničarji opozorjeni na pravne posledice iz 2. točke prvega odstavka 193. člena tega zakona.

Ocena rezultatov izredne uprave

192. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora najmanj enkrat na tri mesece oceniti rezultate izredne uprave.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora sprejeti končno oceno rezultatov izredne uprave najkasneje v treh mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona. Končno oceno sprejme senat z izdajo odločbe iz tretjega, četrtega ali petega odstavka tega člena.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se je v času trajanja izredne uprave izboljšalo finančno stanje zavarovalnice tako, da je zavarovalnica dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona in redno izpolnjuje svoje dospele obveznosti, mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati odločbo o prenehanju izredne uprave in odpoklicu izrednih upraviteljev.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje zavarovalnice ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona oziroma da bi bila sposobno tekoče izpolnjevati dospele obveznosti, izda odločbo o začetku likvidacije oziroma o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja zavarovalnice.

(5) V primeru iz četrtega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor izda tudi odločbo o podaljšanju izredne uprave za največ šest mesecev, če ni pogojev za začetek stečaja zavarovalnice in če Agencija za zavarovalni nadzor oceni, da bo zavarovalnica v nadaljnjih šestih mesecih lahko dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona.

11.3.5. *Prisilna likvidacija*

Razlogi za začetek prisilne likvidacije

193. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o začetku prisilne likvidacije v naslednjih primerih:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo tako, da bi zavarovalnica dosegla minimalni kapital iz 110. oziroma 111. člena tega zakona in ni pogojev za začetek stečajnega postopka,
2. če skupščina delničarjev zavrne predlog sklepa iz prvega odstavka 190. člena tega zakona ali če prva prodaja delnic na podlagi sklepa, ki ga skupščina sprejme na predlog iz prvega odstavka 190. člena tega zakona ni uspešna,
3. če je zavarovalnici odvzeto dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov,
4. če je zavarovalnici prenehalo dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov in zavarovalnica v roku treh mesecev od prejema ugotovitvene odločbe iz drugega odstavka 69. člena tega zakona ni pričela s postopkom za preoblikovanje ali prenehanje zavarovalnice ali s postopkom za ponovno pridobitev dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov,
5. če je članu uprave zavarovalnice pravnomočno odvzeto dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave oziroma če je član uprave razrešen oziroma če član uprave ne opravlja funkcije člana uprave več kot šest mesecev in nadzorni svet v roku treh mesecev ne imenuje novega člana uprave v skladu s tem zakonom ter zavarovalnica zaradi tega nima najmanj dveh članov uprave.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora izdati odločbo o začetku prisilne likvidacije v roku osmih dni, ki teče:

1. v primeru iz 1. točke prvega odstavka tega člena od izteka roka za sprejem končnega poročila o oceni rezultatov izredne uprave iz drugega odstavka 192. člena tega zakona,
2. v primeru iz 2. točke prvega odstavka tega člena od dneva, ko je skupščina zavrnila predlog sklepa iz prvega

odstavka 191. člena tega zakona oziroma od dneva, ko je iztekel rok za vpis in vplačilo delnic na podlagi neuspešne prve prodaje,

3. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena od dneva izdaje odločbe o odvzemu dovoljenja,

4. v primeru iz 4. točke prvega odstavka tega člena od izteka treh mesecev od pravnomočnosti ugotovitvene odločbe iz drugega odstavka 69. člena tega zakona,

5. v primeru iz 5. točke prvega odstavka tega člena od izteka trimesečnega roka za imenovanje novega člana uprave.

Obveščanje pristojnih nadzornih organov države članice o začetku postopka prisilne likvidacije

193.a člen

(1) Za uvedbo postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico ustanovljeno v drugi državi članici, je izključno pristojna Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor mora o izdani odločbi o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico v državi članici, čimprej obvestiti pristojni nadzorni organ te države članice.

(3) Za vodenje postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico ustanovljeno v državi članici, ter vsa ostala vprašanja v zvezi s postopkom, se uporablja pravo Republike Slovenije.

Učinkovanje odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije

193.b člen

Odločba o začetku postopka, ki ima enak učinek kot odločba o prenehanju zavarovalnice po tem zakonu, nad zavarovalnico države članice, ki ima podružnico v Republiki Sloveniji, ki jo izda pristojni nadzorni organ države članice, kjer je sedež zavarovalnice, ima brez posebnega postopka priznanja in izvršitve neposredni učinek na območju Republike Slovenije in sicer takoj, ko postane izvršljiva v državi članici.

Objava povzetka odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu Evropskih skupnosti

193.c člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico v drugi državi članici, javno objaviti, povzetek odločbe pa mora objaviti tudi v Uradnem listu Evropskih skupnosti. Povzetek odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije se objavi v slovenskem jeziku.

(2) Povzetek iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati zlasti:

– ime in naslov organa, ki bo vodil postopek prisilne likvidacije;

– pravo, po katerem bo tekel postopek prisilne likvidacije;

– imena likvidacijskih upraviteljev;

– rok za prijavo terjatev in pravne posledice, če upnik terjatve ne prijavi.

Obveščanje znanih upnikov o začetku postopka prisilne likvidacije

193.č člen

(1) O izdaji odločbe o začetku prisilne likvidacije nad zavarovalnico s sedežem v Republiki Sloveniji, ki ima podružnico v državi članici, mora likvidacijski upravitelj posamično, v slovenskem jeziku, takoj obvestiti tudi vse znane upnike zavarovalnice, ki imajo prebivališče oziroma sedež na območju držav članic, in sicer na posebnem obrazcu, na katerem je v vseh uradnih jezikih Evropskih skupnosti naslov: »Vabilo za prijavo terjatev in roki, ki jih je potrebno spoštovati«.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora vsebovati zlasti naslednje informacije:

– ime in naslov organa, ki bo vodil postopek prisilne likvidacije, in organa, kateremu je potrebno poslati prijavo terjatev;

– rok, v katerem morajo upniki prijaviti svoje terjatve in posledice zamude roka;

– pravicah in dolžnostih upnikov v postopku prisilne likvidacije, predvsem ali morajo upniki, ki imajo priviligirane terjatve, in upniki, ki imajo terjatve zavarovane s stvarnimi pravicami, prav tako vložiti prijavo;

– vplivu začetka postopka prisilne likvidacije na zavarovalne pogodbe, še posebej o datumu prenehanja njihove veljavnosti in posledicah na pravice in dolžnosti zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev.

(3) Za obveščanje upnikov iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja pravdni postopek, v delu kjer je urejena osebna vročitev.

Prijava terjatev upnikov

193.d člen

(1) Upnik prijavi terjatev v likvidacijsko maso v uradnem jeziku države članice, kjer ima prebivališče oziroma sedež, in sicer na posebnem obrazcu. Naslov obrazca: »Prijava terjatve« mora biti naveden v slovenskem jeziku.

(2) Podrobnejšo vsebino obrazca za prijavo terjatev upnikov določi Agencija za zavarovalni nadzor s podzakonskim aktom.

Uporaba določil v postopku stečaja na zavarovalnico

193.e člen

V primeru začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico, ki ima podružnico v državi članici, se smiselno uporabljajo tudi določbe 193.a, 193.c, 193.č, 193.d ter drugega, tretjega, četrtega in petega odstavka 194. člena tega zakona, s tem da sklep o začetku stečajnega postopka v obliki kratkega povzetka v Uradnem listu Evropskih skupnosti objavi stečajno sodišče. Terjatve upnikov se prijavijo stečajnemu sodišču.

Likvidacijski upravitelji

194. člen

(1) Z odločbo o začetku prisilne likvidacije Agencija za zavarovalni nadzor imenuje dva ali več likvidacijskih upraviteljev in določi vrsto in obseg poslov, ki jih opravlja posamezni likvidacijski upravitelj.

(2) Likvidacijski upravitelj, ki je imenovan z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi tega zakona, lahko izvršuje svoje pristojnosti neposredno tudi na območju države članice, kjer ima zavarovalnica podružnico, in ima pri tem enake pristojnosti kot jih ima na območju Republike Slovenije. Pri tem mora spoštovati zakonodajo države članice, na območju katere izvršuje svoje pristojnosti. Likvidacijski upravitelj, ki ga imenuje Agencija za zavarovalni nadzor, je dolžan redno in na primeren način obveščati vse upnike o poteku postopka.

(3) Likvidacijski upravitelj lahko imenuje tudi osebe za pomoč in, če je to primerno, za zastopanje v državi članici, kjer ima zavarovalnica podružnico.

(4) Likvidacijski upravitelj, imenovan z odločbo pristojnega nadzornega organa države članice, lahko opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji s pristojnostmi, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov. Pri tem mora spoštovati zakonodajo Republike Slovenije.

(5) Imenovanje za likvidacijskega upravitelja se v državi članici dokazuje z overjenim izvodom originalne odločbe, s katero je imenovan. Od likvidacijskega upravitelja iz države članice, ki opravlja dejanja v postopku prisilne likvidacije v Republiki Sloveniji, lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva prevod odločbe v slovenski jezik

Pravne posledice prisilne likvidacije

195. člen

(1) Z dnem izdaje odločbe o prisilni likvidaciji prenehajo vse pristojnosti in pooblastila članom uprave in članom nadzornega sveta zavarovalnice ter pooblastila skupščine, razen pristojnosti na podlagi določb iz 1. točke 196. člena tega zakona.

(2) V postopku prisilne likvidacije izvršuje pristojnosti nadzornega sveta zavarovalnice in pristojnosti skupščine, razen pristojnosti na podlagi določb iz 1. točke 196. člena tega zakona, Agencija za zavarovalni nadzor.

Postopek prisilne likvidacije

196. člen

Če v tem podrazdelku ni drugače določeno, se za postopek prisilne likvidacije zavarovalnice smiselno uporabljajo določbe:

1. ZGD, ki urejajo likvidacijski postopek in sicer vsebino sklepa o likvidaciji, označbo v firmi, razrešitev likvidacijskega upravitelja, pooblastila likvidacijskega upravitelja, poročilo o poteku postopka in predlog za razdelitev premoženja, organ, ki sklepa o predlogu poročila o poteku postopka in razdelitve premoženja, rok za razdelitev premoženja, razdelitev premoženja, odškodninsko odgovornost likvidacijskega upravitelja, terjatve delničarjev, varstvo upnikov, nagrado likvidacijskega upravitelja, shranjevanje poslovnih knjig, ter

2. 187. člena, tretjega odstavka 188. člena in 189. člena tega zakona.

Prepoved sklepanja novih poslov

197. člen

V postopku prisilne likvidacije zavarovalnica ne sme sklepati nobenih novih poslov, razen tistih, ki so potrebni za unovčenje likvidacijske mase in tistih, ki so potrebni za prenos zavarovalnih pogodb na drugo zavarovalnico.

Nastop stečajnega razloga

198. člen

Če likvidacijski upravitelji ugotovijo, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice, ali da zavarovalnica nima zadosti likvidnih sredstev, da bi lahko ob dospelosti izplačala terjatve upnikov, morajo o tem nemudoma obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

Prisilna likvidacija podružnice tuje zavarovalnice

198.a člen

(1) Če Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije nad podružnico tuje zavarovalnice, mora še pred izdajo odločbe obvestiti vse pristojne nadzorne organe držav članic, v katerih ima tuja zavarovalnica podružnice. V obvestilu mora navesti pravne posledice in dejanske učinke takšnega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank zavarovalnice oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejemom odločbe iz prvega odstavka ni mogoče odlašati, Agencija za zavarovalni nadzor obvesti pristojni nadzorni organ takoj po izdaji odločbe.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor mora v postopku prisilne likvidacije iz prvega odstavka tega člena uskladiti svoja dejanja z dejanji pristojnih nadzornih organov drugih držav članic. K usklajevanju svojih dejanj so zavezani tudi likvidacijski upravitelji.

12. STEČAJ

12.1. **Skupne določbe**

Prepoved prisilne poravnave

199. člen

Nad zavarovalnico ni mogoče začeti postopka prisilne poravnave.

Uporaba določb za stečajni postopek

200. člen

Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za stečajni postopek nad zavarovalnico uporabljajo določbe Zakona o prisilni poravnavi, stečaju in likvidaciji (Uradni list RS, št. 67/93 in 39/97 – v nadaljnjem besedilu: ZPPSL).

Stečajni razlogi

201. člen

Agencija za zavarovalni nadzor izda odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka v naslednjih primerih:

1. če na podlagi poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona oceni, da se v času trajanja izredne uprave finančno stanje ni izboljšalo in zavarovalnica kljub izredni upravi ni sposobna tekoče izpolnjevati dospelih obveznosti;

2. če pri opravljanju nadzora nad zavarovalnico ugotovi, da premoženje zavarovalnice ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov zavarovalnice.

Začetek stečajnega postopka

202. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora pri pristojnem sodišču vložiti predlog za začetek stečajnega postopka naslednji delovni dan po izdaji pisnega odpravka odločbe o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka. Predlogu mora priložiti odločbo o ugotovitvi pogojev za začetek stečajnega postopka.

(2) Sodišče izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka v roku treh delovnih dni od vložitve predloga iz prvega odstavka tega člena.

(3) Proti sklepu o začetku stečajnega postopka iz drugega odstavka tega člena ni pritožbe.

Stečajni upravitelj

203. člen

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor. Agencija za zavarovalni nadzor lahko za stečajnega upravitelja predlaga samo osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje funkcije stečajnega upravitelja.

(2) Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja, mora sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor in jo pozvati, da se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

Oklic o začetku stečajnega postopka

204. člen

Oklic o začetku stečajnega postopka nad zavarovalnico mora poleg podatkov, ki jih mora obsegati oklic po ZPPSL, obsegati tudi:

1. opozorilo zavarovalcev, zavarovancev ali drugih upravičencev na pravne posledice začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico iz 205. oziroma 210. člena tega zakona;
2. ime, priimek in naslov kuratorja, če je bil ta postavljen.

Prenehanje zavarovalnih pogodb

205. člen

Zavarovalne pogodbe, ki jih je sklenila zavarovalnica, prenehajo veljati z iztekom 30 dne šteto od objave oklica o začetku stečajnega postopka nad zavarovalnico v Uradnem listu Republike Slovenije.

Mnenje Agencije za zavarovalni nadzor

206. člen

(1) Kadar sodišče v zvezi z unovčevanjem stečajne mase po ZPPSL odloča na podlagi predhodnega mnenja upniškega odbora, mora v primeru stečaja zavarovalnice pridobiti tudi mnenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe ZPPSL o mnenju upniškega odbora.

Obveščanje Agencije za zavarovalni nadzor

207. člen

Izvod poročil stečajnega upravitelja o poteku stečajnega postopka vroči sodišče tudi Agenciji za zavarovalni nadzor.

Prednostno poplačilo terjatev iz zavarovalnih pogodb

208. člen

(1) Terjatve iz zavarovalnih pogodb se iz stečajne mase izplačajo kot strošek stečajnega postopka pred poplačilom upnikov iz drugega in tretjega odstavka 160. člena ZPPSL.

(2) Terjatve iz prvega odstavka tega člena se poplačajo po naslednjem vrstnem redu:

1. terjatve iz zavarovanj iz drugega odstavka 211. člena tega zakona v višini zahtevanega kritja v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, in ki jih ni bilo mogoče poplačati iz premoženja kritnega sklada;
2. terjatve iz četrtega odstavka 211. člena tega zakona, ki jih ni bilo mogoče poplačati iz premoženja kritnega sklada;
3. terjatve iz premoženjskih zavarovanj in drugih zavarovanj, v zvezi s katerimi se ne oblikujejo matematične rezervacije, na izplačilo odškodnine za škodne dogodke, ki so nastopili pred začetkom stečaja;
4. terjatve iz premoženjskih zavarovanj in drugih zavarovanj, v zvezi s katerimi se ne oblikujejo matematične rezervacije, na povrnitev dela premije vplačane za obdobje po prenehanju zavarovanja.

12.2. **Posebne določbe za poplačilo terjatev iz tistih vrst zavarovanj, za katera je potrebno oblikovati matematične rezervacije**

Uporaba določb

209. člen

Določbe tega razdelka se uporabljajo za življenjska zavarovanja in nezgodna ter zdravstvena zavarovanja, za katera se uporabljajo podobne verjetnostne tabele in izračuni kot za življenjska zavarovanja.

Prenehanje zavarovalnih pogodb

210. člen

Z dnem začetka stečajnega postopka nad zavarovalnico prenehajo zavarovalne pogodbe iz 209. člena tega zakona.

Pravica do ločenega poplačila iz premoženja kritnega sklada

211. člen

(1) Z dnem začetka stečajnega postopka pridobijo upravičenci iz zavarovanj iz 209. člena tega zakona ločitveno pravico na premoženju kritnega sklada za poplačilo njihovih terjatev iz teh zavarovanj.

(2) Upravičenci iz življenjskih zavarovanj in iz nezgodnih ter zdravstvenih zavarovanj, pri katerih za obveznosti zavarovalnice veljajo pravila življenjskih zavarovanj, imajo pravico, da se iz premoženja kritnega sklada, pred ostalimi terjatvami, katerih kritju je namenjen posamezen kritni sklad, poplačajo njihove terjatve v višini, ki je enaka zahtevanemu kritju v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev.

(3) Če premoženje kritnega sklada ne zadošča za celotno poplačilo terjatev iz drugega odstavka tega člena se te terjatve poplačajo v višini, ki je v enakem razmerju z zahtevanim kritjem v zvezi z zavarovanjem, iz katerega izvira terjatev, kot je razmerje med celotno vrednostjo premoženja kritnega sklada in zahtevanim kritjem za vsa zavarovanja, ki jih je sklenila zavarovalnica v zavarovalni vrsti, v zvezi s katero je bil oblikovan kritni sklad.

(4) Ostale terjatve iz zavarovanj iz 209. člena tega zakona se poplačajo iz premoženja kritnega sklada, ki ostane po poplačilu terjatev iz drugega odstavka tega člena.

(5) Če premoženje kritnega sklada ne zadošča za celotno poplačilo ostalih terjatev iz četrtega odstavka tega člena, se te terjatve iz premoženja kritnega sklada poplačajo sorazmerno.

(6) Za ugotavljanje višine terjatve in skupne višine zahtevanega kritja je odločilno stanje na dan začetka stečajnega postopka.

Ločen račun denarnih sredstev v stečaju

212. člen

(1) Stečajni upravitelj mora pri organizaciji, ki opravlja posle plačilnega prometa, poleg splošnega računa stečajnega dolžnika, za vsak kritni sklad odpreti poseben denarni račun kritnega sklada.

(2) Celotno poslovanje z denarnimi sredstvi, pridobljenimi z unovčenjem premoženja kritnega sklada, mora stečajni upravitelj opravljati preko posebnega denarnega računa kritnega sklada.

(3) Vsak nalog za izplačilo iz posebnega denarnega računa kritnega sklada mora poleg stečajnega upravitelja odobriti tudi kurator.

Kurator

213. člen

(1) Zaradi zaščite interesov upravičencev iz prvega odstavka 211. člena tega zakona imenuje stečajno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor s sklepom o začetku stečajnega postopka kuratorja.

(2) Za kuratorja je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje pogoje za imenovanje za stečajnega upravitelja in ki ima ustrezna znanja in izkušnje s področja zavarovalništva.

(3) Stečajni upravitelj mora kuratorju omogočiti pregled poslovnih knjig in drugih evidenc ter dokumentacije zavarovalnice, v obsegu, ki je potreben za ugotovitev obsega premoženja kritnega sklada, prijavo terjatev upravičencev ter uresničevanje drugih pooblastil, ki jih ima kurator po tem zakonu.

(4) Kadar ZPPSL določa, da je potrebno pridobiti mnenje oziroma soglasje upniškega odbora, je potrebno v zvezi s premoženjem kritnega sklada pridobiti tudi mnenje oziroma soglasje kuratorja.

(5) Glede nagrade kuratorja ter njegovih pooblastil in dolžnosti se smiselno uporabljajo predpisi, ki veljajo za stečajnega upravitelja.

Prijava in preizkus terjatev

214. člen

(1) Rok za prijavo terjatev iz prvega odstavka 211. člena tega zakona je tri mesece od objave oklica o začetku stečajnega postopka v Uradnem listu Republike Slovenije.

(2) Kurator mora v imenu in za račun upravičencev prijaviti terjatve iz prvega odstavka 211. člena tega zakona in o prijavi obvestiti upravičence. Upravičenci lahko tudi sami prijavijo svoje terjatve.

(3) Terjatve, ki jih prijavi kurator, veljajo v stečajnem postopku zavarovalnice za ugotovljene in se zanje ne uporabljajo določbe ZPPSL o preizkusu terjatev.

(4) Kadar je terjatev poleg kuratorja prijavil tudi upravičenec, se prijava terjatve upravičenca upošteva in preizkusi samo v delu, v katerem presega terjatev, ki jo je v imenu in za račun tega upravičenca prijavil kurator.

13. ZAVAROVALNI ZASTOPNIKI IN POSREDNIKI

13.1. **Zavarovalni zastopniki**

Zavarovalni zastopnik

215. člen

(1) Zavarovalni zastopnik je oseba, ki je na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z zavarovalnico oziroma zavarovalno zastopniško družbo pooblaščena za sklepanje zavarovalnih pogodb v imenu in za račun zavarovalnice. Poleg sklepanja pogodb se za zavarovalno zastopstvo štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebej pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.

(2) Pooblastilo zavarovalnega zastopnika za sklenitev zavarovalne pogodbe obsega tudi pooblastilo za spremembo oziroma podaljšanje te pogodbe in sprejemanje izjav zavarovalca o odstopu od zavarovalne pogodbe.

(3) Za zavarovalne zastopnike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle zastopanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalne zastopniške družbe iz 216. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;

– zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;

– zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;

– primarna poklicna dejavnost osebe, ki opravlja posle zavarovalnega zastopanja, ni zavarovalno zastopanje;

– zavarovanje pomeni dopolnitev oziroma je v povezavi s proizvodom oziroma storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:

a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja proizvodov ali stvari;

b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in drugih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano preko turistične agencije, čeprav zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje pomeni pomožno oziroma dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije nevarnosti, povezane s turističnim potovanjem;

– znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 eurov in če zavarovalna pogodba, ob upoštevanju vseh podaljšanj, ni sklenjena za dalj kot pet let.

(4) Poleg sklepanja pogodb se za zavarovalno zastopstvo zavarovalno zastopniških družb štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebej pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico.

Zavarovalna zastopniška družba

216. člen

(1) Zavarovalna zastopniška družba je pravna oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve zastopanja zavarovalnic ali zavarovalno zastopniških družb pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Določbe tega zakona o zavarovalni zastopniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za podjetnika posameznika po ZGD, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve zastopanja zavarovalnic ali zavarovalno zastopniških družb pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

Obveznosti zastopnika in odgovornost zavarovalnice

217. člen

(1) Določbe 83. do 86. člena tega zakona veljajo tudi za zavarovalnega zastopnika.

(2) Pred sklenitvijo in, če je potrebno, tudi pri kasnejših spremembah in dopolnitvah zavarovalne pogodbe mora zavarovalni zastopnik zavarovalca pisno seznaniti tudi s podatki o:

1. svojem imenu in priimku ter naslovu,

2. dovoljenju za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja,

3. tem, za katere zavarovalnice deluje,

4. tem, da ima sam oziroma njegova zavarovalno zastopniška družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalnice,

5. tem, da ima zavarovalnica oziroma od nje odvisna družba neposreden ali posreden delež, ki predstavlja več kot 10% delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu zavarovalno zastopniške družbe, v kateri je zavarovalni zastopnik zaposlen oziroma je z njo v drugem pravnem razmerju,

6. izvensodnem postopku reševanja sporov med potrošniki in ponudniki ter o internem postopku za reševanje pritožb zavarovalcev iz 333.a člena tega zakona.

(3) Poleg podatkov iz prejšnjega odstavka mora zavarovalni zastopnik v zvezi z zavarovalno pogodbo zavarovalca pisno seznaniti tudi o tem, ali:

1. daje zavarovalcu nasvet za sklenitev pogodbe iz četrtega odstavka tega člena, ki vključuje analizo na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostopnih na tržišču, oziroma

2. je obligacijsko zavezan kot ekskluzivni zastopnik za eno ali več zavarovalnic. V tem primeru mora na zahtevo zavarovalca le-tega obvestiti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa, oziroma

3. ni obligacijsko zavezan kot ekskluzivni zastopnik za eno ali več zavarovalnic in da ne daje nasveta za sklenitev pogodbe na podlagi četrtega odstavka tega člena. V tem primeru mora na zahtevo zavarovalca le-tega obvestiti tudi o nazivih zavarovalnic, ki jih zastopa. Zavarovalni zastopnik mora zavarovalca obvestiti o njegovi pravici, da v primeru iz 2. in 3. točke tega odstavka lahko zahteva podatke o nazivih zavarovalnic.

(4) Če zavarovalni zastopnik zavarovalca obvesti o tem, da mu daje nasvet za sklenitev pogodbe na podlagi korektne in poštene analize, je dolžan takšen nasvet oblikovati na podlagi primerno velikega števila zavarovalnih pogodb, dostop-

nih na tržišču, ki mu omogočajo podati priporočilo v skladu s profesionalnimi kriteriji, da bo lahko zavarovalec s sklenitvijo takšne pogodbe uresničil svoje potrebe in zahteve.

(5) Zavarovalni zastopnik mora pred sklenitvijo pogodbe, na podlagi informacij pridobljenih od zavarovalca, temu opredeliti potrebe in želje kot tudi razloge za nasvete dane zavarovalcu glede zavarovalnih produktov.

(6) Informacij, navedenih v prvem, drugem, tretjem in četrtem odstavku tega člena zavarovalnemu zastopniku ni potrebno podati, če gre za primere iz šestega odstavka 338. člena tega zakona.

(7) Za ravnanja zavarovalnega zastopnika in zavarovalno zastopniške družbe odgovarja zavarovalnica kot za svoja lastna ravnanja.

Omejitev pooblastil zastopnika

218. člen

(1) Če je pooblastilo zastopnika omejeno samo na določeno območje, je zastopnik pooblaščen opravljati pravna dejanja iz 215. člena tega zakona samo v zvezi z zavarovanji, ki se nanašajo na premoženje, ki se nahaja na tem območju, oziroma osebe, ki na tem območju bivajo.

(2) Če je pooblastilo za zastopanje omejeno bodisi tako, da zastopnik ni pooblaščen za opravljanje vseh pravnih dejanj iz 215. člena tega zakona, bodisi na način iz prvega odstavka tega člena, učinkuje omejitev pooblastila za zastopanje nasproti zavarovalcu samo, če mu je bila ta omejitev znana oziroma mu ni mogla ostati neznana.

(3) Šteje se, da zavarovalcu omejitev pooblastila zastopnika ni mogla ostati neznana po drugem odstavku tega člena, samo če za omejitev ni vedel zaradi hude malomarnosti.

13.2. **Zavarovalni posredniki**

Zavarovalni posrednik

219. člen

(1) Zavarovalni posrednik je oseba, ki posreduje pri sklepanju zavarovalnih pogodb za eno ali več zavarovalnic.

(2) Posredovanje po prvem odstavku tega člena je storitev, katere predmet je prizadevanje spraviti zavarovalca v stik z zavarovalnico, da bi se z njo pogajal za sklenitev zavarovalne pogodbe. Poleg navedenega se pod zavarovalno posredništvo štejejo tudi aktivnosti, ki so povezane s pripravo na sklenitev zavarovalne pogodbe ter pomoč pri izvrševanju pravic iz pogodbe, še posebej pri reševanju odškodninskih zahtevkov, naslovljenih na zavarovalnico. Navedeno velja tudi za zavarovalno posredniške družbe iz 220. člena tega zakona.

(3) Za zavarovalno posredovanje se uporabljajo splošna pravila obligacijskega prava o posredniški pogodbi, razen pravil o posredniškem dnevniku in posredniškem listu, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(4) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe, ki opravljajo posle posredovanja, smiselno pa tudi ne za zavarovalno posredniške družbe iz 220. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

– če sklepanje zavarovalne pogodbe zahteva samo znanje o nevarnostih, ki jih krije;

– če zavarovalna pogodba ni pogodba o življenjskem zavarovanju;

– če zavarovalna pogodba ne krije zavarovanja odgovornosti;

– če primarna poklicna dejavnost osebe, ki opravlja posle zavarovalnega posredovanja, ni zavarovalno posredovanje;

– če zavarovanje predstavlja dopolnitev oziroma je v povezavi s proizvodom oziroma storitvijo, ki se zagotavlja, in če takšno zavarovanje krije:

a) nevarnost uničenja, izgube ali poškodovanja proizvodov ali stvari;

b) nevarnost poškodovanja ali izgube prtljage in ostalih nevarnosti, povezanih s turističnim potovanjem, ki je bilo rezervirano preko turistične agencije, četudi zavarovalna pogodba vsebuje določila o življenjskem zavarovanju ali zavarovanju odgovornosti, če takšne vrste zavarovanje prestavlja pomožno oziroma dopolnilno obliko zavarovanja, ki krije rizike, povezane s turističnim potovanjem;

– če znesek letne premije zavarovanja ni višji od zneska 500 eurov in če zavarovalna pogodba, vštevši vsa podaljšanja, ni sklenjena za dalj kot pet let.

(5) Za zavarovalne posrednike iz prvega odstavka tega člena se ne štejejo osebe in družbe, ki v okviru opravljanja svoje poklicne dejavnosti strankam dajejo informacije o zavarovanju, pri čemer ne sme iti za aktivnosti iz prvega in drugega odstavka tega člena.

Zavarovalna posredniška družba

220. člen

(1) Zavarovalna posredniška družba je pravna oseba, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

(2) Določbe tega zakona o zavarovalni posredniški družbi se smiselno uporabljajo tudi za podjetnika posameznika po ZGD, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve posredovanja pri sklepanju zavarovalnih pogodb.

Zaščita interesov strank

221. člen

(1) Zavarovalni posrednik mora pri opravljanju zavarovalnega posredovanja ščiti zlasti interese zavarovalca.

(2) V razmerju do zavarovalnice mora zavarovalni posrednik ščititi tiste interese zavarovalnice, na katere mora pred oziroma po sklenitvi zavarovalne pogodbe paziti tudi zavarovalec. Zlasti mora zavarovalni posrednik zavarovalnico pri pripravi zavarovalne pogodbe obvestiti o vseh posebnih nevarnostih, ki so mu znane oziroma bi mu morale biti znane.

Obveznosti zavarovalnega posrednika

222. člen

(1) Obveznost zavarovalnega posrednika ščititi interese zavarovalca iz prvega odstavka 221. člena tega zakona obsega tudi pojasnila in svetovanje zavarovalcu o vseh okoliščinah, pomembnih za odločitev zavarovalca za sklenitev zavarovalne pogodbe za določene vrste zavarovanja oziroma z določeno zavarovalnico.

(2) Zaradi izpolnitve obveznosti iz prvega odstavka tega člena mora zavarovalni posrednik zlasti:

1. za zavarovalca izdelati primerno analizo nevarnosti in primerna načela kritja;

2. za zavarovalca na podlagi strokovnih informacij, ki so mu dostopne, izdelati oceno o kapitalski ustreznosti zavarovalnice;

3. za zavarovalca posredovati pri sklenitvi zavarovanja, ki glede na okoliščine posameznega primera zavarovalcu nudi največje varstvo, pri čemer se ta obveznost lahko omeji zgolj na določene zavarovalne proizvode, če o tem zavarovalni posrednik zavarovalca izrecno obvesti;

4. obvestiti zavarovalnico o zavarovalčevi ponudbi za sklenitev zavarovalne pogodbe; izročiti zavarovalcu zavarovalne pogoje in ga seznaniti s pravili za izračun premije;

5. preveriti vsebino zavarovalne police;

6. nuditi pomoč zavarovalcu v času trajanja zavarovalne pogodbe in sicer tako pred kot tudi po nastopu zavarovalnega primera, in zlasti skrbeti, da zavarovalec pravna dejanja,

ki so pomembna za ohranitev oziroma uresničitev pravic na podlagi zavarovalne pogodbe, opravi v rokih, določenih za opravo teh pravnih dejanj;

7. stalno preverjati zavarovalne pogodbe, ki jih je zavarovalec sklenil z njegovim posredovanjem, in izdelati predloge za spremembe teh zavarovalnih pogodb z namenom doseči večje varstvo.

(3) Za ravnanje zavarovalnega posrednika v razmerju do zavarovalca se smiselno uporabljajo določbe 217. člena tega zakona.

(4) Zavarovalni posrednik mora imeti zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1,000.000 eurov na en odškodninski zahtevek oziroma 1,500.000 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu, razen če je pogodba o zavarovanju poklicne odgovornosti sklenjena v okviru pravne osebe, v imenu in za račun katere nastopa posrednik.

Nasprotje interesov

223. člen

(1) Zavarovalni posrednik mora zavarovalcu razkriti vse pravne in ekonomske povezave s posamezno zavarovalnico, ki lahko vplivajo na nepristranost zavarovalnega posrednika pri izpolnjevanju obveznosti do zavarovalca in zlasti obveznosti iz 3. in 7. točke drugega odstavka 222. člena tega zakona.

(2) Za pravne in ekonomske povezave po prvem odstavku tega člena se štejejo zlasti določbe posredniške pogodbe z zavarovalnico, na podlagi katerih je zavarovalni posrednik:

1. zavezan posredovati izključno pri sklepanju zavarovanj s to zavarovalnico,

2. upravičen do posebne provizije (provizije za uspeh) oziroma do višje provizije za posredovanje pri določenih vrstah zavarovanj.

Provizija

224. člen

(1) Zavarovalni posrednik nima pravice od zavarovalca zahtevati plačilo provizije oziroma kakršno koli drugo plačilo, če ni s posredniško pogodbo, sklenjeno z zavarovalcem, izrecno pisno drugače dogovorjeno.

(2) Če je s posredniško pogodbo iz prvega odstavka tega člena izrecno pisno dogovorjeno, da ima zavarovalni posrednik pravico do provizije, pridobi pravico do provizije, ko prične veljati zavarovalna pogodba, pri sklenitvi katere je posredoval.

Prisilne določbe

225. člen

(1) Obveznosti posrednika iz prvega odstavka 221. člena in iz 222. člena tega zakona s pogodbo ni mogoče izključiti niti omejiti.

(2) Določba posredniške pogodbe, ki je v nasprotju s prvim odstavkom tega člena oziroma drugim odstavkom 224. člena tega zakona, je nična.

Prepoved posredovanja

226. člen

(1) Zavarovalni posrednik ne sme posredovati pri sklenitvi pogodb z zavarovalnico, zavarovalnico države članice oziroma tujo zavarovalnico, če bi bila s sklenitvijo zavarovalne pogodbe kršena določba 3. člena tega zakona.

(2) Zavarovalni posrednik ne sme posredovati pri sklenitvi zavarovalne pogodbe, ki bi bila v nasprotju s 83. členom tega zakona.

Reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki

226.a člen

Za reševanje sporov med zavarovalnimi posredniki in potrošniki se smiselno uporablja določba 333.a člena tega zakona.

13.3. **Pogoji za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja**

13.3.1. *Skupne določbe*

Splošna določba

227. člen

(1) Storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko opravlja samo zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Nihče drug razen oseb iz prvega odstavka tega člena ne sme opravljati storitev zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(3) Za opravljanje storitev po prvem odstavku tega člena se ne štejejo posli zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ki jih opravljajo fizične osebe na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalnici oziroma družbi iz prvega odstavka tega člena.

(4) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko storitve zavarovalnega zastopanja opravljajo tudi druge osebe, če sklepajo zavarovanja, ki so v neposredni zvezi z glavno storitvijo, ki jo opravljajo (na primer potovalne agencije, špediterji in osebe, ki opravljajo tehnične preglede vozil) in so pridobile dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja.

(5) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko storitve zavarovalnega posredovanja opravljajo tudi banke, ki so za opravljanje teh storitev pridobile dovoljenje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda dovoljenje na podlagi predhodnega mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor mora mnenje iz prejšnjega odstavka podati v roku 45 dni od dneva prejema zaprosila. Če Agencija za zavarovalni nadzor v tem roku ne poda mnenja, se šteje, da je mnenje podano oziroma da lahko Banka Slovenije izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka tudi brez mnenja Agencije za zavarovalni nadzor.

Obveznost zavarovalnice

228. člen

Zavarovalnica mora zagotoviti, da zanjo storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja opravljajo samo osebe iz prvega, četrtega oziroma petega odstavka 227. člena tega zakona.

Združenje zavarovalnih agencij

229. člen

(1) Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe se združijo v združenje zavarovalnih agencij, organizirano kot gospodarsko interesno združenje.

(2) Združenje zavarovalnih agencij:

1. (črtana);

2. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma drugih aktih združenja.

Dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

230. člen

(1) Posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko pri zavarovalnici, zavarovalni zastopniški družbi oziroma zavarovalni posredniški družbi oziroma osebi iz četrtega odstavka 227. člena tega zakona oziroma banki iz petega odstavka 227. člena tega zakona samostojno opravljajo samo fizične osebe, ki imajo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Pomožni zavarovalni zastopnik oziroma posrednik je oseba, ki išče potencialne zavarovalce brez posredovanja vsebine zavarovalnega zastopanja in brez podpisovanja kakršnihkoli zavarovalnih dokumentov. Pomožni zavarovalni zastopnik lahko prejme zavarovalno ponudbo, ki je naslovljena na zavarovalnico. Opravljanje del pomožnega zavarovalnega zastopnika oziroma posrednika se všteva v dokazovanje pogoja enoletnih izkušenj, ki so potrebne za pridobitev dovoljenja za opravljanje poslov, če je opravljal dela pod mentorstvom osebe, ki ima dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(3) Odvisni zavarovalni zastopnik je oseba, ki opravlja posle zavarovalnega zastopanja v imenu in za račun ene ali več zavarovalnic v primeru zavarovalnih produktov, ki si med seboj ne konkurirajo, vendar ta oseba ne pobira premij ali zneskov, namenjenih strankam, in deluje pod polno odgovornostjo zavarovalnic za produkte, ki jih zadevajo. Oseba, ki opravlja posle zavarovalnega zastopanja poleg svoje glavne poklicne dejavnosti, se prav tako šteje za odvisnega zavarovalnega zastopnika, ki deluje pod polno odgovornostjo zavarovalnice za zavarovalne produkte, ki jih nudi, če je zavarovanje dopolnitev blaga in storitev, dobavljenih v okviru te glavne poklicne dejavnosti in oseba ne pobira premij ali zneskov, namenjenih strankam.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, če oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je uspešno opravila preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,

2. da ima najmanj enoletne izkušnje s področja zavarovalnih poslov, ki jih je pridobil na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z zavarovalnico oziroma zavarovalno zastopniško ali posredniško družbo,

3. da obvlada slovenski jezik,

4. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja fizični osebi, ki bo samostojno opravljala posle zavarovalnega zastopanja pri osebi iz četrtega odstavka 227. člena tega zakona, če ta oseba izpolnjuje naslednje pogoje:

1. da je uspešno opravila preizkus strokovnega znanja, potrebnega za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,

2. da obvlada slovenski jezik,

3. da ni bila pravnomočno nepogojno obsojena za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev.

(6) Zavarovalni posrednik mora vlogi za izdajo dovoljenja za opravljanja poslov zavarovalnega posredovanja predložiti tudi potrdilo o sklenjenem zavarovanju iz četrtega odstavka 222. člena tega zakona.

(7) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja:

1. če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov,

2. če je bil zavarovalni zastopnik oziroma posrednik pravnomočno nepogojno obsojen za kaznivo dejanje zoper premoženje oziroma gospodarstvo na kazen zapora več kot treh mesecev,

3. če zavarovalni zastopnik ponavljajoče krši določbe tega zakona iz 217. člena tega zakona,

4. če zavarovalni posrednik ponavljajoče krši prepovedi iz 225. člena tega zakona,

5. če je zavarovalni zastopnik oziroma posrednik huje kršil dobre poslovne običaje pri opravljanju poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,

6. če zavarovalni posrednik nima zavarovane poklicne odgovornosti v skladu s četrtim odstavkom 222. člena tega zakona,

7. če zavarovalni posrednik ponavljajoče krši obveznosti iz 221. člena ali iz prvega, drugega ali tretjega odstavka 222. člena tega zakona.

(8) Za ponavljajočo se kršitev iz 3., 4. in 7. točke prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalni zastopnik oziroma posrednik kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(9) Predlog za odvzem dovoljenja za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja lahko da Združenje zavarovalnih agencij, zavarovalnica, delodajalec ali Slovensko zavarovalno združenje. O odvzetih dovoljenjih Agencija za zavarovalni nadzor obvesti vlagatelja predloga za odvzem dovoljenja in Slovensko zavarovalno združenje.

Register zavarovalnih zastopnikov in posrednikov

231. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor vodi register zavarovalnih zastopniških družb in zavarovalnih posredniških družb, ki so na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom upravičene opravljati storitve zavarovalniškega zastopanja ali posredovanja.

(2) Zavarovalnica mora voditi register zavarovalno zastopniških družb, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja, in register zavarovalnih zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja z njo opravljajo posle zavarovalnega zastopanja.

(3) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona mora voditi register zavarovalnih posrednikov oziroma zastopnikov, ki na podlagi zaposlitve oziroma drugega pravnega razmerja v zavarovalno zastopniški oziroma posredniški družbi oziroma banki opravljajo posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja. Zavarovalna zastopniška družba mora voditi register zavarovalnih zastopniških družb, ki zanjo na podlagi pravnega razmerja opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja.

(4) Registri iz prejšnjih odstavkov tega člena so javni.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor tekoče obvešča Združenje zavarovalnih agencij o:

1. izdaji in odvzemu dovoljenj za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja,

2. obvestilih zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb iz 241. člena tega zakona,

3. izdaji in odvzemu dovoljenj za ustanovitev podružnice tuje zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe.

(6) Registri zavarovalno zastopniških in zavarovalno posredniških družb morajo vsebovati tudi navedbo oseb v vodstvu teh družb. Navedeni registri morajo vsebovati tudi informacije o registrih zavarovalno zastopniških in posredniških družb v državah članicah, o nadzornih organih v državah članicah ter o državah, v katerih lahko zavarovalni zastopniki in zavarovalni posredniki opravljajo svojo dejavnost oziroma posle.

Nadzor

232. člen

(1) Nadzor nad zavarovalnimi zastopniki oziroma posredniki in zavarovalnimi zastopniškimi oziroma posredniškimi družbami opravlja Agencija za zavarovalni nadzor. Nadzor nad bankami iz petega odstavka 227. člena tega zakona opravlja Agencija za zavarovalni nadzor v sodelovanju z Banko Slovenije.

(2) Za nadzor iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 175., prvega in četrtega odstavka 176., 177., 179., 180., 183. in 184. člena tega zakona.

Predpis o zavarovalnih zastopnikih in posrednikih

233. člen

Agencija za zavarovalni nadzor predpiše:

1. podrobnejše pogoje za pridobitev in preizkus strokovnih znanj, potrebnih za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 1. točke četrtega odstavka ter 1. točke petega odstavka 230. člena tega zakona,

2. podrobnejša pravila o načinu vodenja registrov iz 231. člena tega zakona, podatkih, ki se vpisujejo v te registre, in načinu javnega dostopa do teh podatkov,

3. podrobnejšo vsebino poročil iz prvega odstavka 239. člena tega zakona ter roke in način poročanja.

13.3.2. *Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe*

Uporaba določb

234. člen

(1) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo se uporabljajo določbe ZGD, če ni v tem zakonu drugače določeno.

(2) Za zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo in za banko iz petega odstavka 227. člena tega zakona se smiselno uporablja določba 228. člena tega zakona, kadar opravlja svojo dejavnost preko drugih zavarovalno zastopniških oziroma posredniških družb.

Pravnoorganizacijska oblika

235. člen

(1) Dejavnost opravljanja storitev zavarovalnega zastopanja ali posredovanja lahko opravlja gospodarska družba ali samostojni podjetnik po ZGD.

(2) Kadar se samostojni podjetnik, ki kot gospodarsko dejavnost opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, po ZGD ne vpiše v sodni register, se določbe tega zakona o vpisu v sodni register smiselno uporabljajo za vpis v ustrezen drug register samostojnih podjetnikov.

Dejavnost zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe

236. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba lahko opravlja samo storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba opravlja tudi:

1. storitve kreditnega posredovanja, oziroma storitve posredovanja investicijskih kuponov vzajemnih skladov oziroma drugih podobnih finančnih proizvodov, če izpolnjuje pogoje za opravljanje teh storitev, določenih z zakoni oziroma drugimi predpisi, ki urejajo opravljanje teh storitev,

2. storitve iz 2. do 5. točke šestega odstavka 14. člena tega zakona.

Zavarovanje odgovornosti zavarovalne posredniške družbe

237. člen

Zavarovalna posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona mora imeti zavarovano poklicno odgovornost za zavarovalno vsoto, ki ne sme biti manjša od 1,000.000 eurov na en odškodninski zahtevek oziroma 1,500.000 eurov za vse odškodninske zahtevke skupno v enem letu.

Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

238. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba mora pred vpisom ustanovitve v sodni register oziroma pred vpisom ustrezne spremembe dejavnosti v sodni register pridobiti dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(2) Za zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja se smiselno uporabljajo določbe 2. do 5. točke prvega odstavka 66. člena tega zakona. Zahtevi za izdajo dovoljenja mora zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba priložiti tudi dokaze, iz katerih izhaja, da izpolnjuje pogoje, določene v 234. do 237. členu tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor izda dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba izpolnjuje pogoje, določene v 234. do 237. členu tega zakona.

(4) Pred zavrnitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja mora dati Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalni zastopniški oziroma posredniški družbi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, da se izjasni o razlogih za zavrnitev dovoljenja iz četrtega odstavka tega člena.

(5) Določbe prvega do tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi za mnenje Agencije za zavarovalni nadzor iz petega odstavka 227. člena tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor odvzame dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v naslednjih primerih:

– če je bilo dovoljenje pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov;

– če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba ali zavarovalni zastopnik ali posrednik, ki dela zanjo, huje krši določbe 217., 218., 221., 222., 223. ali 225. člena tega zakona;

– če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba krši določbo 236. člena tega zakona;

– če zavarovalno posredniška družba nima zavarovane odgovornosti v skladu s 237. členom tega zakona;

– če zavarovalna posredniška družba ponavljajoče krši obveznosti poročanja in obveščanja.

(7) Za ponavljajočo se kršitev iz pete alinee prejšnjega odstavka se šteje kršitev, pri kateri zavarovalna posredniška družba kršitev ponovno stori vsaj enkrat v petih letih po storitvi istovrstne kršitve.

(8) Dovoljenje za opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja preneha veljati:

1. če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba ne začne poslovati v šestih mesecih od izdaje dovoljenja,

2. če zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba preneha z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja za več kot eno leto,

3. z začetkom stečajnega postopka oziroma postopka prisilne likvidacije,

4. z zaključkom redne likvidacije.

(9) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba mora Agencijo za zavarovalni nadzor obvestiti o začetku oziroma prenehanju opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(10) Če nastopi razlog iz sedmega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da je dovoljenje prenehalo

Poročanje

239. člen

(1) Zavarovalna posredniška družba mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati tudi o:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register,

2. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravil za te zavarovalnice,

3. pravnih in ekonomskih povezavah iz drugega odstavka 223. člena tega zakona,

4. o izpolnjevanju obveznosti iz 237. člena tega zakona.

(2) Banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona mora Agenciji za zavarovalni nadzor poročati o:

1. strukturi in obsegu posredniških poslov po zavarovalnicah, ki jih je v posameznem poslovnem letu opravila za te zavarovalnice,

2. izpolnjevanju obveznosti iz 237. člena tega zakona.

13.3.2.a *Opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in posredovanja v državi članici*

Opravljanje dejavnosti zavarovalnega zastopanja in posredovanja v državi članici

239.a člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba lahko opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, za katero je pridobila dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, na območju države članice bodisi preko podružnice, bodisi neposredno, če izpolnjuje pogoje, določene s predpisi te države članice.

(2) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba, ki namerava pričeti z opravljanjem dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v državi članici, mora o tem obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor mora najkasneje v enem mesecu obvestilo iz prejšnjega odstavka posredovati pristojnemu nadzornemu organu države članice, ki je izjavil, da želi biti seznanjen o namenu zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, in o tem obvestiti zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo.

(4) Zavarovalno zastopniška oziroma posredniška družba lahko prične z opravljanjem dejavnosti v drugi državi članici z iztekom enega meseca, od dne, ko prejme obvestilo Agencije za zavarovalni nadzor iz prejšnjega odstavka. Dejavnost lahko prične opravljati takoj, če pristojni nadzorni organ te države članice ne želi izvedeti za namero družbe, da bo začela opravljati dejavnost.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika oziroma zavarovalnega posrednika v državi članici.

13.3.3. *Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic*

Zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic

240. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba, ki je v državi članici upravičena opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja bodisi preko podružnice bodisi neposredno.

(2) Za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena veljajo določbe 215. do 227. člena tega zakona ter določba 239. člena tega zakona glede poslov, ki jih zavarovalna posredniška družba opravlja na območju Republike Slovenije.

Pričetek opravljanja dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja

241. člen

(1) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba iz prvega odstavka 240. člena tega zakona, ki namerava opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v Republiki Sloveniji, mora o tem obvestiti nadzorni organ države svojega sedeža. Ta mora o tem v roku enega meseca obvestiti Agencijo za zavarovalni nadzor.

(2) Zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba iz prvega odstavka 240. člena tega zakona lahko prične opravljati dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v Republiki Sloveniji v enem mesecu po tem, ko je bila s strani nadzornega organa države svojega sedeža obveščena o obvestilu, s katerim je ta obvestil Agencijo za zavarovalni nadzor o nameri zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, da bo opravljala dejavnost.

(3) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo za opravljanje poslov zavarovalnega zastopnika oziroma zavarovalnega posrednika države članice v Republiki Sloveniji.

(4) Nadzorni organi držav članic se med seboj obveščajo in izmenjujejo informacije, ki se nanašajo na zavarovalne zastopnike in posrednike in zavarovalno zastopniške oziroma posredniške družbe, zlasti v primeru, ko zoper njih izrečejo ukrepe, ker ti ne poslujejo v skladu z zakonodajo države, kjer se opravljajo posli oziroma dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

13.3.4. *Tuje zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe*

Podružnica tuje zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe

242. člen

(1) Tuja zavarovalna zastopniška oziroma posredniška družba lahko na območju Republike Slovenije opravlja dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja samo preko podružnice.

(2) Za tujo zavarovalno zastopniško oziroma posredniško družbo, ki je na območju Republike Slovenije ustanovila podružnico, veljajo določbe 215. do 239. člena tega zakona.

Dovoljenje za ustanovitev podružnice

243. člen

Za dovoljenje za ustanovitev podružnice iz prvega odstavka 242. člena tega zakona in odvzem tega dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe drugega do četrtega odstavka 19. člena, 98. člena in 238. člena tega zakona.

14. NADZOR NAD DRUGIMI OSEBAMI

Nadzor nad drugimi osebami

244. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor opravlja tudi nadzor nad osebami, ki poleg drugih dejavnosti ali kot edino dejavnost opravljajo:

1. zavarovalne posle, ne da bi za opravljanje teh poslov pridobile oziroma imele dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor,

2. dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ne da bi za opravljanje teh dejavnosti pridobile oziroma imele dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Za nadzor iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 175., četrtega odstavka 176., 177., 179. in 180. člena tega zakona, če ni v 245. členu tega zakona drugače določeno.

Ukrepi nadzora

245. člen

(1) Če iz podatkov, s katerimi Agencija za zavarovalni nadzor razpolaga, izhaja, da oseba opravlja zavarovalne posle oziroma dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja, ne da bi za opravljanje teh poslov oziroma dejavnosti pridobila oziroma imela dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor, izda tej osebi odredbo, s katero ji naloži, da preneha z opravljanjem teh poslov oziroma dejavnosti.

(2) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor še pred izdajo odredbe opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe in zbere druge dokaze, zaradi ugotovitve, ali oseba opravlja zavarovalne posle oziroma dejavnost zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(3) V odredbi iz prvega odstavka tega člena Agencija za zavarovalni nadzor osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem opravljanja zavarovalnih poslov oziroma dejavnosti zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja.

(4) Če pravna oseba, pri kateri se opravlja nadzor, ne ravna po odredbi iz prvega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da obstoji razlog za likvidacijo te osebe.

(5) Odločba iz četrtega odstavka tega člena mora biti obrazložena.

(6) Na podlagi pravnomočne odločbe iz četrtega odstavka tega člena začne pristojno sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor postopek likvidacije.

15. AGENCIJA ZA ZAVAROVALNI NADZOR

15.1. **Položaj Agencije za zavarovalni nadzor**

Položaj Agencije za zavarovalni nadzor

246. člen

(1) S tem zakonom se ustanovi Agencija za zavarovalni nadzor.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor je pravna oseba.

(3) Pri izvrševanju svojih nalog in pristojnosti je Agencija za zavarovalni nadzor samostojna in neodvisna.

(4) Sedež Agencije za zavarovalni nadzor je v Ljubljani.

Poslovnik Agencije za zavarovalni nadzor

247. člen

Agencija za zavarovalni nadzor ima poslovnik, ki določa podrobnejšo notranjo organizacijo in poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor.

Pečat

248. člen

Agencija za zavarovalni nadzor ima pečat, na katerem sta ime »Agencija za zavarovalni nadzor« in grb Republike Slovenije.

Poročanje o stanju na področju zavarovalništva

249. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o stanju in razmerah na področju zavarovalništva.

(2) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora obsegati podatke o obsegu zavarovalnih poslov po zavarovalnih vrstah.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto mora Agencija za zavarovalni nadzor predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

Letno poročilo o delu

250. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor letno poroča Državnemu zboru Republike Slovenije o svojem delu.

(2) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora obsegati podatke o ukrepih Agencije za zavarovalni nadzor po izvedenih postopkih nadzora, izdanih dovoljenjih za opravljanje zavarovalnih poslov in o drugih dovoljenjih, ki jih izdaja Agencija za zavarovalni nadzor, ter podatke o sodelovanju Agencije za zavarovalni nadzor z drugimi domačimi in tujimi nadzornimi organi.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena za preteklo leto mora Agencija za zavarovalni nadzor predložiti Državnemu zboru do 30. junija tekočega leta.

15.2. *Organi Agencije za zavarovalni nadzor*

Organi Agencije za zavarovalni nadzor

251. člen

Organa Agencije za zavarovalni nadzor sta strokovni svet in direktor Agencije za zavarovalni nadzor.

Sestava strokovnega sveta

252. člen

Strokovni svet sestavljajo predsednik in šest članov.

Imenovanje in razrešitev članov in predsednika strokovnega sveta

253. člen

(1) Člane in predsednika strokovnega sveta imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance.

(2) Člani in predsednik strokovnega sveta se imenujejo za dobo petih let in so lahko ponovno imenovani.

Pogoji za imenovanje članov in predsednika strokovnega sveta

254. člen

(1) Za člana oziroma predsednika strokovnega sveta je lahko imenovana oseba, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. je državljan Republike Slovenije,
2. ima univerzitetno izobrazbo,
3. je priznan strokovnjak s področja zavarovalništva, financ ali gospodarskega prava,
4. da ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti (129. člen KZ), hude telesne poškodbe (134. člen KZ), posebno hude telesne poškodbe (135. člen KZ), ogrožanja varnosti pri delu (208. člen KZ), prikrivanja (221. člen KZ), izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti (241. člen KZ), pranja denarja (252. člen KZ), izdaje uradne tajnosti (266. člen KZ), povzročitve splošne nevarnosti (317. člen KZ) ali izdaje državne tajnosti (359. člen KZ), ki še niso bila izbrisana iz evidence.

(2) Člani in predsednik strokovnega sveta ne smejo biti pogodbeno vezani, zaposleni ali imeti lastniških deležev pravnih oseb, ki jim Agencija za zavarovalni nadzor izdaja dovoljenje oziroma soglasje za poslovanje, in ne smejo opravljati nalog v organih političnih strank.

Razrešitev članov in predsednika strokovnega sveta

255. člen

Član oziroma predsednik strokovnega sveta se sme predčasno razrešiti:
1. če to sam zahteva,
2. če je pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja iz 4. točke prvega odstavka 254. člena tega zakona,
3. zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
4. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (260. člen),
5. če krši prepoved iz drugega odstavka 254. člena tega zakona,
6. če se naknadno izkaže, da ne izpolnjuje pogojev za imenovanje,
7. če ne opravlja nalog, določenih v tem zakonu in poslovniku Agencije za zavarovalni nadzor, oziroma jih opravlja nevestno ali nestrokovno.

Pristojnosti strokovnega sveta

256. člen

Strokovni svet:
1. odloča o dovoljenjih in soglasjih ter o drugih posamičnih zadevah, o katerih v skladu z zakonom odloča Agencija za zavarovalni nadzor, če ni v tem ali drugem zakonu drugače določeno,
2. sprejema predpise, kadar zakon določa, da takšen akt sprejme Agencija za zavarovalni nadzor,
3. sprejema poslovnik Agencije za zavarovalni nadzor,
4. sprejema poročilo o stanju na področju zavarovalništva in letno poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor,
5. sprejema letni načrt dela strokovnih služb Agencije za zavarovalni nadzor in poročilo o delu Agencije za zavarovalni nadzor,
6. izvršuje druge naloge iz pristojnosti Agencije za zavarovalni nadzor, če ni v zakonu določeno, da je za izvrševanje teh nalog pristojen drug organ Agencije za zavarovalni nadzor.

Odločanje strokovnega sveta o izdaji predpisov

257. člen

(1) Strokovni svet veljavno odloča o izdaji predpisov, ki jih je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna izdajati, če je na seji navzoča večina članov strokovnega sveta.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor posreduje vse osnutke predpisov v obravnavo Slovenskemu zavarovalnemu združenju in ministrstvu, pristojnemu za finance, Združenju zavarovalnih agencij pa samo tiste osnutke, ki se nanašajo na delovanje zavarovalnih zastopnikov, zavarovalnih posrednikov, zavarovalnih zastopniških družb ter zavarovalnih posredniških družb in prouči vse prejete pripombe ter predloge.

(3) Predpis je sprejet, če zanj glasuje večina članov strokovnega sveta.

Objava predpisov

258. člen

Predpisi Agencije za zavarovalni nadzor se objavijo v Uradnem listu Republike Slovenije.

Direktor Agencije za zavarovalni nadzor

259. člen

(1) Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor po izvedenem javnem natečaju imenuje in razrešuje Vlada Republike Slovenije na predlog ministra, pristojnega za finance, za dobo petih let z možnostjo večkratnega imenovanja.

(2) Minister, pristojen za finance, predlaga Vladi Republike Slovenije direktorja Agencije za zavarovalni nadzor na podlagi izvedenega javnega natečaja, ki mora biti objavljen najmanj šest mesecev pred potekom mandata obstoječemu direktorju.

(3) Poleg pogojev za direktorja iz drugega odstavka 19. člena Zakona o javnih agencijah (Uradni list RS, št. 52/02; v nadaljnjem besedilu: ZJA) mora oseba, ki je imenovana za direktorja Agencije za zavarovalni nadzor, izpolnjevati še sledeče pogoje:
– ima univerzitetno izobrazbo ustrezne smeri,
– je priznan strokovnjak s področja financ ali gospodarskega prava,
– ima strokovne, vodstvene, organizacijske in druge sposobnosti ter teoretična in tehnična znanja, potrebna za vodenje poslovanja Agencije za zavarovalni nadzor,
– aktivno obvlada vsaj en svetovni jezik,
– da ni bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja, storjenega z naklepom, ki se preganja po uradni dolžnosti, ali zaradi enega od naslednjih kaznivih dejanj, storjenih iz malomarnosti: povzročitve smrti iz malomarnosti (129. člen KZ), hude telesne poškodbe (134. člen KZ), posebno hude telesne poškodbe (135. člen KZ), ogrožanja varnosti pri delu (208. člen KZ), prikrivanja (221. člen KZ), izdaje in neupravičene pridobitve poslovne tajnosti (241. člen KZ), pranja denarja (252. člen KZ), izdaje uradne tajnosti (266. člen KZ), povzročitve splošne nevarnosti (317. člen KZ) ali izdaje državne tajnosti (359. člen KZ), ki še niso bila izbrisana iz evidence.

Podatke iz zadnje alinee se pridobi od kandidata za direktorja Agencije za zavarovalni nadzor, lahko pa se jih pridobi iz kazenske evidence.

(4) Direktor Agencije za zavarovalni nadzor ne sme biti pogodbeno vezan, zaposlen ali imeti lastniških deležev pravnih oseb, ki jim Agencija za zavarovalni nadzor izdaja dovoljenje oziroma soglasje za poslovanje, in ne sme imeti funkcije v organih političnih strank.

(5) Direktor Agencije za zavarovalni nadzor vodi poslovanje Agencije za zavarovalni nadzor in organizira njeno delo.

(6) Direktor mora zagotoviti, da Agencija za zavarovalni nadzor posluje v skladu s tem zakonom. Pri svojem delu je direktor Agencije za zavarovalni nadzor dolžan varovati poslovne skrivnosti Agencije za zavarovalni nadzor.

Razlogi za predčasno razrešitev direktorja Agencije za zavarovalni nadzor

259.a člen

Direktorja Agencije za zavarovalni nadzor se sme predčasno razrešiti v primerih, naštetih v prvem odstavku 23. člena ZJA ter dodatno v primerih:

1. če je bil pravnomočno obsojen zaradi kaznivega dejanja iz pete alinee tretjega odstavka 259. člena tega zakona, ki še ni bilo izbrisano iz kazenske evidence,
2. zaradi trajne izgube delovne zmožnosti za opravljanje funkcije,
3. če krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov (260. člen tega zakona),
4. če krši prepoved iz četrtega odstavka 259. člena tega zakona.

Varovanje zaupnih podatkov

260. člen

(1) Člani in predsednik strokovnega sveta ter delavci Agencije za zavarovalni nadzor morajo kot zaupne varovati podatke o osebah, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor in druge podatke o dejstvih in okoliščinah, za katere so izvedeli v zvezi z opravljanjem funkcije oziroma dela, razen podatkov, ki so po določbah tega zakona javno dostopni, in sicer tudi po prenehanju njihove funkcije oziroma delovnega razmerja.

(2) Zaposleni na Agenciji za zavarovalni nadzor ne smejo biti člani organov zavarovalnic oziroma drugih pravnih oseb, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor, in tudi ne smejo opravljati nalog za te pravne osebe.

15.3. **Sredstva za delo**

Tarifa in sejnine

261. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izda tarifo, v kateri določi višino taks za odločanje o posamičnih zadevah ter za izdajo izpisov iz registrov, ki jih vodi, ter višino letnih nadomestil ter pavšalnih nadomestil stroškov, ki so jih za opravljanje nadzora dolžne plačevati osebe, nad katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor po tem ali drugem zakonu.

(2) Tarifa Agencije za zavarovalni nadzor oziroma njene spremembe začnejo veljati, ko Agencija za zavarovalni nadzor pridobi soglasje Vlade Republike Slovenije k tarifi oziroma njenim spremembam in objavi tarifo oziroma njene spremembe v Uradnem listu Republike Slovenije.

(3) Sejnine, do katere so upravičeni predsednik in člani strokovnega sveta, določi strokovni svet v soglasju z Vlado Republike Slovenije.

Viri sredstev

262. člen

(1) Sredstva za delo Agencije za zavarovalni nadzor se zagotavljajo:

1. iz taks in nadomestil,
2. iz drugih prihodkov, ki jih ustvari Agencija za zavarovalni nadzor s svojim poslovanjem.

(2) Iz presežka prihodkov nad odhodki se del izloči v rezerve Agencije za zavarovalni nadzor v višini, določeni s finančnim načrtom Agencije za zavarovalni nadzor za leto v katerem je bil presežek realiziran, preostanek pa se usmeri v proračun Republike Slovenije.

Presežek odhodkov nad prihodki

263. člen

(1) Presežek odhodkov nad prihodki Agencije za zavarovalni nadzor se krije iz rezerv Agencije za zavarovalni nadzor, če pa sredstva rezerv ne zadostujejo, se presežek odhodkov krije iz proračuna Republike Slovenije.

(2) Sredstva proračuna Republike Slovenije se lahko zagotovijo samo, če bi bilo sicer resno ogroženo opravljanje nalog Agencije za zavarovalni nadzor.

Finančni načrt in letni obračun

264. člen

(1) Strokovni svet mora najpozneje do 31. marca vsakega leta sprejeti letni obračun za prejšnje leto in finančni načrt tekočega leta.

(2) Do soglasja Vlade Republike Slovenije k finančnem načrtu Agencije za zavarovalni nadzor se financiranje Agencije za zavarovalni nadzor izvaja po sklepu o začasnem financiranju, ki ga sprejme strokovni svet.

(3) Letni obračun Agencije za zavarovalni nadzor mora pregledati pooblaščeni revizor.

(4) Agencija za zavarovalni nadzor mora ministru, pristojnemu za finance, v roku desetih dni po sprejemu, dostaviti letni obračun z revizorjevim poročilom in finančni načrt. K letnemu obračunu in finančnemu načrtu da soglasje Vlada Republike Slovenije.

15.4. **Nadzor nad uporabo sredstev**

Nadzor nad uporabo sredstev

265. člen

Nadzor nad zakonitostjo, namembnostjo, gospodarno in učinkovito rabo sredstev Agencije za zavarovalni nadzor opravlja računsko sodišče.

16. POSTOPEK ODLOČANJA AGENCIJE ZA ZAVAROVALNI NADZOR V POSAMIČNIH ZADEVAH

16.1. **Splošna določba**

Uporaba določb o postopku

266. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopku, določenem v tem poglavju, če ni v drugih poglavjih tega zakona ali drugem zakonu drugače določeno.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Agencije za zavarovalni nadzor uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena v postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(4) Ne glede na določbo tretjega odstavka tega člena, je v postopku odvzema dovoljenja, ki ga je izdala Agencija za zavarovalni nadzor, dovoljena obnova postopka, vendar samo zaradi novih dejstev in novih dokazov in če je predlog za obnovo postopka vložen v roku enega leta od pravnomočnosti odločbe o odvzemu dovoljenja.

16.2. **Pristojnosti in sestava organov postopka**

Organi postopka

267. člen

Organa postopka sta senat in predsednik senata.

Pristojnost in sestava senata

268. člen

(1) Senat sestavljajo vsi člani strokovnega sveta, od katerih je eden predsednik senata.

(2) Senat odloča o vseh zadevah, če zakon za posamezno zadevo ne določa, da o njej odloča predsednik senata.

(3) Senat odloča o ugovorih proti odredbam predsednika senata.

Pristojnosti predsednika senata

269. člen

(1) Pristojnosti predsednika senata pri vodenju postopka in odločanju o posamezni zadevi opravlja član strokovnega sveta, določen z razporedom dela Agencije za zavarovalni nadzor.

(2) Predsednik senata:

1. izdaja odredbe v postopkih nadzora;

2. odloča o vprašanjih, ki se tičejo postopka in o tistih vprašanjih, ki se kot postranska vprašanja pojavijo v zvezi z izvedbo postopka in se o njih ne odloča z odločbo;

3. odloča o drugih vprašanjih, kadar zakon tako določa.

(3) Posamezna procesna dejanja pred izdajo odločbe oziroma odredbe, ki jih je pristojen opraviti predsednik senata, lahko opravi tudi strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, če ga za opravilo teh dejanj pooblasti predsednik senata.

16.3. **Postopek do izdaje odločbe**

Izjave strank

270. člen

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 272. člena tega zakona lahko stranke dajo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

Možnost izjave

271. člen

(1) Pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti in proti kateri ni ugovora, mora Agencija za zavarovalni nadzor stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembna za odločitev, kolikor zakon v posameznem primeru ne določa drugačnega načina zagotovitve možnosti stranki, da se izjavi.

(2) Poziv iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;

2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osem dni;

3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe zakona o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje

272. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor odloča brez naroka.

(2) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko predsednik senata razpiše ustno obravnavo, če presodi, da je to potrebno za razjasnitev ali ugotovitev odločilnih dejstev.

16.4. **Odločbe Agencije za zavarovalni nadzor in odločanje**

16.4.1. *Skupne določbe*

Vrste odločb Agencije za zavarovalni nadzor

273. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor izdaja odločbe v obliki odločb, sklepov in odredb.

(2) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor ni pritožbe.

Seja senata

274. člen

(1) Senat sprejema odločbe po posvetovanju z glasovanjem na seji, ki ni javna.

(2) Senat veljavno odloča, če je na seji navzoča večina članov senata.

(3) Predsednik senata vodi posvetovanje in glasovanje in glasuje zadnji. Njegova dolžnost je skrbeti, da se vsa vprašanja vsestransko in popolnoma pretresejo.

(4) Če so glasovi glede posameznih vprašanj, o katerih se glasuje, porazdeljeni na več različnih mnenj, tako da nobeno od njih nima potrebne večine, se vprašanja ločijo in glasovanje ponavlja, dokler se ne doseže večina. Če se na ta način ne dobi večina, se odločitev doseže tako, da se glasovi, ki so za subjekt nadzora najmanj ugodni, prištejejo glasovom, ki so od teh manj neugodni, dokler se ne doseže potrebna večina.

(5) Člani senata ne smejo odkloniti glasovanja o vprašanjih, ki jih postavi predsednik senata. Vendar pa član senata, ki je glasoval za ustavitev postopka za odvzem dovoljenja in ostal v manjšini, ni dolžan glasovati o sankciji. Če ne glasuje, se šteje, da se strinja z glasom, ki je za subjekt nadzora najugodnejši.

(6) Odločitev je veljavno sprejeta, če zanjo glasuje večina članov senata, ki so navzoči na seji.

(7) Ne glede na šesti odstavek tega člena, je odločitev o odvzemu dovoljenja sprejeta, če zanjo glasuje večina vseh članov senata.

Zapisnik o posvetovanju in glasovanju

275. člen

(1) O posvetovanju in glasovanju se sestavi poseben zapisnik.

(2) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju obsega potek glasovanja in sprejeto odločbo.

(3) Posebna mnenja se priložijo zapisniku o posvetovanju in glasovanju, če niso vpisana v samem zapisniku.

(4) Zapisnik podpišejo vsi člani senata in zapisnikar.

(5) Zapisnik o posvetovanju in glasovanju se zapre v poseben ovitek. Ta zapisnik sme pregledati samo Vrhovno sodišče Republike Slovenije, ko odloča v postopku sodnega varstva. V tem primeru mora Vrhovno sodišče Republike Slovenije zapisnik spet zapreti v poseben ovitek in na ovitku označiti, da je zapisnik pregledalo.

Korespondenčna seja

276. člen

(1) Ne glede na določbo 274. člena tega zakona lahko senat o izdaji dovoljenj oziroma soglasij odloča na korespondenčni seji, če nihče izmed članov senata ne nasprotuje odločanju na korespondenčni seji.

(2) Korespondenčno sejo razpiše predsednik senata z vabilom članom senata.

(3) Vabilo iz drugega odstavka tega člena mora obsegati:

1. vsebino zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,

2. poziv članu senata, da glasuje za oziroma proti izdaji dovoljenja oziroma soglasja,

3. rok za glasovanje, določen z dnevom in uro, do katerega mora član senata pisno sporočiti Agenciji za zavarovalni nadzor vsebino svoje odločitve o glasovanju oziroma izjaviti, da korespondenčni seji nasprotuje.

(4) Odločitev je na korespondenčni seji veljavno sprejeta, če zanjo do roka za glasovanje glasuje večina vseh članov senata in če v tem roku nihče izmed članov senata ni izjavil, da korespondenčni seji nasprotuje.

(5) Če je odločitev na korespondenčni seji veljavno sprejeta, se z glasovnicami članov senata postopa po petem odstavku 275. člena tega zakona.

(6) Če odločitev na korespondenčni seji ni veljavno sprejeta, mora predsednik senata zadevo uvrstiti na prvo naslednjo sejo.

16.4.2. *Odločba*

Odločba

277. člen

Z odločbo Agencija za zavarovalni nadzor odloča o izdaji oziroma odvzemu dovoljenja in o drugih zadevah, za katere zakon ne določa, da o njih odloča s sklepom oziroma odredbo.

Oblika in vročitev odločbe

278. člen

(1) Odločba se izda pisno.

(2) Izvirnik odločbe podpiše predsednik senata.

(3) Strankam se vroči overjen prepis odločbe.

Sestavni deli odločbe

279. člen

(1) Vsaka odločba mora obsegati uvod, izrek in pouk o pravnem sredstvu.

(2) Poleg podatkov, ki jih mora obsegati uvod odločbe po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, mora odločba Agencije za zavarovalni nadzor obsegati tudi ime in priimek predsednika in članov senata, ki so sodelovali pri odločanju.

(3) Odločba mora biti obrazložena. V obrazložitvi morajo biti obrazloženi tudi tisti sklepi, proti katerim ni dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

16.4.3. *Sklep*

Sklep

280. člen

(1) S sklepom odloča Agencija za zavarovalni nadzor o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom.

(2) Sklep mora biti obrazložen in vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

(3) Za sklep se smiselno uporabljajo določbe 278. in 279. člena tega zakona.

(4) Poseben postopek sodnega varstva je dovoljen zoper sklep, zoper katerega je po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek, dovoljena pritožba.

16.5. **Postopek sodnega varstva**

16.5.1. *Skupne določbe*

Postopek sodnega varstva

281. člen

(1) Sodno varstvo proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor se zagotavlja v postopku, določenim s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

(2) Za postopek sodnega varstva iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe Zakonu o upravnem sporu – v nadaljnjem besedilu ZUS (Uradni list RS, št. 50/97), če ni s tem zakonom drugače določeno.

Pravica do sodnega varstva

282. člen

(1) Proti odločbam Agencije za zavarovalni nadzor je dovoljeno začeti postopek sodnega varstva.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena proti odločbi, s katero Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ni posebnega postopka sodnega varstva.

(3) O tožbi proti odločbi, s katero Agencija za zavarovalni nadzor odloči o ugovoru proti odredbi in ga zavrže, zavrne ali spremeni odredbo, mora Vrhovno sodišče Republike Slovenije odločiti v roku treh mesecev.

(4) Odločba iz drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

Pristojnost in sestava sodišča

283. člen

V postopku sodnega varstva odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije v senatu petih sodnikov.

Tožba in odgovor na tožbo

284. člen

(1) Tožbo je potrebno vložiti v roku 15 dni.

(2) Rok za odgovor na tožbo je osem dni.

Nova dejstva in dokazi

285. člen

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa

286. člen

Sodišče preizkusi odločbo Agencije za zavarovalni nadzor v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka iz tretjega odstavka 25. člena ZUS.

Seja

287. člen

Sodišče odloča brez obravnave.

Pravna sredstva

288. člen

Proti sodbi oziroma sklepu, izdanem v postopku sodnega varstva, ni pritožbe.

16.5.2. *Postopek sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice*

Uporaba določb

289. člen

Določbe tega podrazdelka se uporabljajo v postopku sodnega varstva proti odločbi o začetku prisilne likvidacije in proti odločbi o ugotovitvi pogojev za začetek stečaja (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju zavarovalnice).

Tožnik

290. člen

(1) Tožbo proti odločbi o prenehanju zavarovalnice lahko vloži:

1. zavarovalnica,

2. delničarji, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala ali nominalni znesek 100,000.000 tolarjev.

(2) Če je tožnik zavarovalnica, jo v postopku sodnega varstva zastopa uprava, ki so ji zaradi odločbe o prenehanju zavarovalnice prenehala druga pooblastila in pristojnosti.

Nova dejstva in dokazi

291. člen

(1) Ne glede na določbo 285. člena tega zakona lahko tožnik v tožbi proti odločbi o prenehanju zavarovalnice navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v tožbi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tožbi priložiti.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor lahko v odgovoru na tožbo navaja nova dejstva in nove dokaze. Če se v odgovoru na tožbo sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze odgovoru na tožbo priložiti.

(3) Če tožnik oziroma Agencija za zavarovalni nadzor tožbi oziroma odgovoru na tožbo ne priloži listinskih dokazov, na katere se sklicuje, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč sodišče pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so tožbi oziroma odgovoru na tožbo priloženi.

(4) Po izteku roka za vložitev tožbe oziroma odgovora na tožbo stranke nimajo pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Glavna obravnava in seja

292. člen

(1) Sodišče odloči po opravljeni glavni obravnavi.

(2) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če v pripravljalnem postopku ugotovi, da je bilo dejansko stanje v postopku izdaje odločbe o prenehanju zavarovalnice popolno in pravilno ugotovljeno ali pa to ni sporno.

Odločanje

293. člen

(1) Če sodišče ugotovi, da so podani razlogi, zaradi katerih bi lahko po 61. členu ZUS upravni akt odpravilo in s sodbo odločilo o stvari, sodišče odločbe o prenehanju zavarovalnice ne odpravi, temveč s sodbo samo ugotovi, da je odločba o prenehanju zavarovalnice nezakonita in da ni bilo pogojev za začetek prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(2) Sodba iz prvega odstavka tega člena ne vpliva na tek postopka prisilne likvidacije oziroma stečaja.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena lahko delničarji uveljavijo morebitne odškodninske zahtevke v pravdi.

(4) Proti sodbi, s katero sodišče odloči v postopku sodnega varstva proti odločbi o prenehanju zavarovalnice, je, ne glede na določbo 288. člena tega zakona, dovoljena pritožba, o kateri odloča Vrhovno sodišče v senatu sedmih sodnikov.

16.6. **Postopek nadzora**

16.6.1. *Splošne določbe*

Uporaba določb

294. člen

(1) Določbe tega razdelka o postopku nadzora veljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi določb tega zakona, kolikor zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) Če ni v tem razdelku posebnih določb, veljajo v postopku nadzora skupne določbe poglavja o postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor.

Stranka postopka nadzora

295. člen

(1) Stranka postopka nadzora je oseba, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor (v nadaljevanju: subjekt nadzora).

(2) Stranke postopka nadzora nad zavarovalnico so tudi člani uprave zavarovalnice.

Vročanje

296. člen

(1) Spis se subjektu nadzora, ki je pravna oseba oziroma podjetnik posameznik, vroči tako, da se spis izroči osebi, ki je pooblaščena za sprejem, ali delavcu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave zavarovalnice se opravljajo z vročanjem zavarovalnici. Šteje se, da je z vročitvijo zavarovalnici opravljena tudi vročitev članom uprave.

(3) Kadar stranko v postopku nadzora zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je spis vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

(4) Subjektu nadzora, ki ni oseba iz prvega, drugega oziroma tretjega odstavka tega člena, se spisi vročijo tako, da se mu izročijo v stanovanju ali poslovnem prostoru osebe, pri kateri je zaposlen.

Nadomestna osebna vročitev

297. člen

(1) Če se vročitev spisa, ki ga je potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 296. členu tega zakona, pa ni ugotovljeno, da je tisti, ki mu je treba spis vročiti odsoten, ga izroči vročevalec Agenciji za zavarovalni nadzor. Na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnega prostora naslovnika oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, vročevalec pusti pismeno sporočilo, v katerem je navedeno, kje se spis nahaja in rok osmih dni, v katerem mora naslovnik spis dvigniti. Na sporočilu in na samem spisu navede vročevalec vzrok za takšno ravnanje in dan, ko je sporočilo pustil na vratih oziroma poštnem nabiralniku naslovnika, oziroma osebe, pri kateri je ta zaposlen, ter se podpiše.

(2) Če naslovnik spisa ne dvigne v roku osmih dni, se šteje, da je bila vročitev opravljena na dan, ko je bilo sporočilo puščeno na vratih oziroma v poštnem nabiralniku prostorov iz prejšnjega odstavka, na kar je potrebno naslovnika opozoriti v samem sporočilu.

Posredna vročitev

298. člen

Če se vročitev spisa, ki ga ni potrebno vročiti osebno, ne da opraviti tako, kot je predpisano v 296. členu tega zakona, vročevalec spis pusti na vratih oziroma v poštnem nabiralniku stanovanja ali poslovnih prostorov naslovnika oziroma osebe, pri kateri je zaposlen. Vročevalec na spisu navede vzrok takšne vročitve in datum ter se podpiše. Šteje se, da je s tem vročitev opravljena.

16.6.2. *Opravljanje nadzora*

Opravljanje nadzora

299. člen

Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor:

1. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem poročil in obvestil zavarovalnic in drugih oseb, ki so po določbah tega

zakona oziroma drugih zakonov dolžne poročati Agenciji za zavarovalni nadzor oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;

2. z opravljanjem pregledov poslovanja subjektov nadzora.

Pooblaščene osebe

300. člen

(1) Pregled poslovanja zavarovalnice opravi strokovni delavec Agencije za zavarovalni nadzor, ki ga za opravljanje pregleda pooblasti direktor Agencije za zavarovalni nadzor (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Agencije za zavarovalni nadzor).

(2) Za izvajanje posameznih nalog v zvezi s pregledi poslovanja lahko direktor Agencije za zavarovalni nadzor pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo.

(3) Pooblaščene osebe iz drugega odstavka tega člena imajo pri opravljanju nalog pregleda poslovanja, za katere jih je pooblastil direktor Agencije za zavarovalni nadzor, enake pristojnosti kot Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi 301. do 306. člena tega zakona.

Obseg pregleda

301. člen

(1) Zavarovalnica mora pooblaščeni osebi omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije.

(2) Zavarovalnica mora na zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(3) Člani uprave in zaposleni pri zavarovalnici morajo pooblaščeni osebi na njeno zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora.

(4) Pooblaščena oseba lahko opravi tudi pregled poslovanja pravnih oseb, povezanih z zavarovalnico, če je to potrebno zaradi popolnega pregleda poslovanja zavarovalnice.

Poročila in informacije

302. člen

(1) Pri opravljanju nadzora lahko Agencija za zavarovalni nadzor od subjekta nadzora zahteva poročila in informacije o vseh zadevah, ki so glede na namen posameznega nadzora pomembne za presojo, ali subjekt nadzora spoštuje določbe zakona oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisov.

(2) Poročila in informacije iz prvega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor zahteva tudi od članov uprave subjekta nadzora in oseb, zaposlenih pri subjektu nadzora.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor lahko osebe iz drugega odstavka tega člena pozove, da o zadevah iz prvega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

Pregled poslovanja

303. člen

(1) Subjekt nadzora mora inšpektorju Agencije za zavarovalni nadzor na njegovo zahtevo omogočiti, da opravi pregled poslovanja na sedežu subjekta nadzora in v drugih prostorih, v katerih subjekt nadzora oziroma druga oseba po njegovem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Agencija za zavarovalni nadzor opravlja nadzor.

(2) Subjekt nadzora mora inšpektorju Agencije za zavarovalni nadzor na njegovo zahtevo omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora oziroma v obsegu, določenem z zakonom, ki ureja posamezen nadzor.

(3) Subjekt nadzora mora Agenciji za zavarovalni nadzor na njeno zahtevo izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(4) Pregled poslovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena opravlja Agencija za zavarovalni nadzor ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Agencija za zavarovalni nadzor opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med nedelovnimi dnevi.

(5) Agencija za zavarovalni nadzor mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje subjekta nadzora samo v takšni meri kot je nujno za opravljanje nadzora v skladu z namenom posameznega nadzora.

Zahteva za pregled poslovanja

304. člen

(1) Zahteva za pregled poslovanja mora biti subjektu nadzora vročena najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko pooblaščena oseba zahtevo za pregled poslovanja vroči šele ob začetku opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ne bi bilo mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki so predmet pregleda.

(4) V primeru iz tretjega odstavka 303. člena tega zakona mora zahteva za pregled obsegati določno navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc, ki jih je v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij potrebno izročiti, in rok, ki ne sme biti krajši od petih delovnih dni, v nujnih primerih, kar mora biti v zahtevi za pregled posebej obrazloženo, pa od treh delovnih dni od seznanitve z zahtevo.

(5) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če subjekt nadzora ne bo ravnal v skladu z zahtevo za pregled poslovanja oziroma Agenciji za zavarovalni nadzor ne bo omogočil opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 303. členu tega zakona.

(6) Agencija za zavarovalni nadzor lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata tretji in četrti odstavek tega člena.

Pogoji za opravljanje pregleda

305. člen

(1) Subjekt nadzora mora pooblaščenim osebam Agencije za zavarovalni nadzor zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Subjekt nadzora mora zagotoviti, da so v času, v katerem pooblaščene osebe Agencije za zavarovalni nadzor opravljajo pregled poslovanja v prostorih iz prvega odstavka 303. člena tega zakona, v teh prostorih prisotne pooblaščene osebe subjekta nadzora, ki lahko na zahtevo pooblaščenih oseb Agencije za zavarovalni nadzor podajo pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

Pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc

306. člen

(1) Subjekt nadzora, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora na zahtevo pooblaščene osebe Agencije za zavarovalni nadzor zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Nadzornemu organu mora subjekt nadzora izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računalniškega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računalniškega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščeno dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve (računalniških programov) iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe, skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

Izrekanje ukrepov nadzora

307. člen

(1) Ukrepe nadzora po tem zakonu izreka Agencija za zavarovalni nadzor po uradni dolžnosti.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor pred izrekom ukrepa obvesti subjekt nadzora in mu da možnost, da se o njem izjavi. Rok za izjavo ne sme biti krajši od osmih dni in ne daljši od 15 dni.

(3) Ne glede na določbo prvega odstavka tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor izreče ukrep zavarovalnici tudi na predlog člana uprave ali nadzornega sveta zavarovalnice ali delničarjev, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala zavarovalnice ali nominalni znesek 100,000.000 tolarjev.

16.6.3. *Odprava kršitev*

Odredba

308. člen

Kadar Agencija za zavarovalni nadzor pri opravljanju nadzora ugotovi kršitve tega zakona oziroma na njegovi podlagi izdanih predpisov oziroma drugih predpisov, ki urejajo poslovanje zavarovalnic, z odredbo subjektu nadzora naloži, da odpravi kršitve oziroma nepravilnosti, oziroma, da opravi ali opusti določena dejanja (v nadaljevanju: odprava kršitev).

Vsebina odredbe

309. člen

(1) Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitve, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da kršitve odpravi na določen način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Agencija za zavarovalni nadzor subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

(2) Odredba mora biti obrazložena.

Predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev

310. člen

Kadar Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi kršitve pri vodenju poslovnih knjig oziroma administrativnih in drugih evidenc, ki jih je dolžna voditi zavarovalnica, oziroma obsežnejše kršitve pri poslovanju zavarovalnice, lahko zavarovalnici z odredbo naloži tudi, da o odpravi kršitev predloži poročilo, s pozitivnim mnenjem pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

Ugovor proti odredbi

311. člen

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora pravico vložiti ugovor v roku osmih dni od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na drugi odstavek tega člena lahko Agencija za zavarovalni nadzor z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, kadar zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(4) O ugovoru mora Agencija za zavarovalni nadzor odločiti v roku 15 dni od prejema ugovora.

Razlogi za ugovor

312. člen

Ugovor proti odredbi je dopusten iz naslednjih razlogov:

1. če je odredbo izdala oseba, ki ni bila pristojna za izdajo odredbe;
2. če kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;
3. če dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
4. če odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti na način, določen z odredbo;
5. če bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
6. če je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Agencija za zavarovalni nadzor ni pristojna opravljati nadzora;
7. če je z odredbo v nasprotju z zakonom naložena predložitev poročila pooblaščenega revizorja o odpravi kršitev;
8. če je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje.

Vsebina ugovora

313. člen

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. razloge za ugovor;
4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(3) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(4) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Meje preizkusa odredbe

314. člen

Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

Odločanje o ugovoru

315. člen

(1) O ugovoru odloča Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo razveljavi.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2., 3. ali 6. točke 312. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da je podan razlog iz 4., 5., 7. ali 8. točke 312. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo oziroma jo spremeni. Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju o ugovoru odredbe ne sme spremeniti v škodo subjekta nadzora.

Poročilo o odpravi kršitev

316. člen

(1) Subjekt nadzora mora v roku, določenem z odredbo, odpraviti ugotovljene kršitve in Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev. Poročilu mora priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile ugotovljene kršitve odpravljene.

(2) V primeru iz 310. člena tega zakona mora subjekt nadzora poročilu o odpravi kršitev priložiti tudi poročilo pooblaščenega revizorja.

(3) Če iz poročila iz prvega odstavka tega člena in priloženih dokazov oziroma poročila iz drugega odstavka tega člena izhaja, da so kršitve odpravljene, izda Agencija za zavarovalni nadzor odločbo, s katero ugotovi, da so kršitve, ugotovljene z odredbo, odpravljene.

(4) Če so z odredbo odrejeni dodatni ukrepi v skladu s 181. členom tega zakona, se določbe tega člena, ki se nanašajo na odpravo kršitev in na poročilo o odpravi kršitev, nanašajo tudi na izvedbo dodatnih ukrepov ter na poročanje o izvedbi dodatnih ukrepov.

16.6.4. *Odvzem dovoljenja*

Začetek postopka za odvzem dovoljenja

317. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek za odvzem dovoljenja, ki ga je izdala, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen z zakonom.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Agencija za zavarovalni nadzor z odločbo (v nadaljevanju: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora vsebovati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki naj bi bile razlog za začetek postopka,

2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Agencija za zavarovalni nadzor zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena,

3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Agencija za zavarovalni nadzor določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljevanju: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

Izjava o razlogih za odvzem dovoljenja

318. člen

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Agencija za zavarovalni nadzor pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

Odločanje o odvzemu dovoljenja

319. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora odločiti o odvzemu dovoljenja v roku 30 dni od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za takšno izjavo.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka, in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

Ustavitev postopka

320. člen

Agencija za zavarovalni nadzor ustavi postopek za odvzem dovoljenja:

1. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 319. člena tega zakona zaključi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja, ali

2. če na podlagi dokazov iz drugega odstavka 319. člena tega zakona zaključi, da ni dokazano, da je subjekt nadzora storil dejanje, oziroma da so podane okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja.

Odločba o odvzemu dovoljenja

321. člen

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja, z označbo številke in datuma izdaje dovoljenja,

2. firmo in sedež oziroma ime in priimek in datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto,

3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

Preklic pogojnega odvzema dovoljenja

322. člen

Za postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja se smiselno uporabljajo določbe tega podrazdelka o postopku odvzema dovoljenja.

16.7. **Postopek odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij**

Uporaba določb

323. člen

(1) Določbe tega razdelka se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij, o katerih odloča Agencija za zavarovalni nadzor, kolikor zakon za posamezen postopek izdaje dovoljenja oziroma soglasja ne določa drugače.

(2) Če ni v tem razdelku posebnih določb, veljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj oziroma soglasij skupne določbe poglavja o postopku odločanja Agencije za zavarovalni nadzor.

Taksa za odločanje

324. člen

Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj oziroma soglasij morajo vložniki plačati takso, določeno s tarifo Agencije za zavarovalni nadzor.

Stranka v postopku

325. člen

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljevanju: vložnik zahteve).

(2) Stranka v postopku je tudi oseba, katere pravni interes utegne biti z odločbo Agencije za zavarovalni nadzor prizadet, če svojo udeležbo v postopku priglasi s pisno vlogo.

(3) Vsaka stranka nosi svoje stroške postopka.

Začetek postopka

326. člen

(1) Postopek se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja (v nadaljevanju: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na zahtevo drugega pristojnega organa začne Agencija za zavarovalni nadzor postopek samo, kadar tako določa zakon.

Vsebina zahteve

327. člen

(1) Zahteva mora obsegati:

1. firmo, sedež in matično številko vložnika zahteve, če jo je vložnik že pridobil,
2. določen zahtevek za izdajo dovoljenja oziroma soglasja,
3. druge podatke, določene z zakonom.

(2) Zahtevi je potrebno priložiti listine, določene z zakonom, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

Procesne predpostavke za odločanje

328. člen

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Agencija za zavarovalni nadzor preizkusi, ali so izpolnjene procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba,
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati,
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine,
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Agencije za zavarovalni nadzor,
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene, gre pa za pomanjkljivosti, ki jih ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Agencija za zavarovalni nadzor ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, naloži vložniku s sklepom, da pomanjkljivosti odpravi. V sklepu določi rok za odpravo pomanjkljivosti, ki ne sme biti krajši od osem dni in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik v primeru iz tretjega odstavka tega člena pomanjkljivosti v določenem roku ne odpravi, Agencija za zavarovalni nadzor s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Zoper sklep iz tretjega odstavka tega člena ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov oziroma za združitev oziroma delitev mora Agencija za zavarovalni nadzor izdati sklep iz tretjega odstavka tega člena v dveh mesecih od prejema vloge, v vseh ostalih primerih pa v 30 dneh od prejema vloge.

Izvajanje dokazov in odločanje

328.a člen

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Agencija za zavarovalni nadzor izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Agencija za zavarovalni nadzor od vložnika zahteva:

1. da ji v roku, ki ne sme biti krajši od osem dni, predloži dodatne podatke oziroma listine,
2. da ji omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja oziroma poslovanja z njim povezanih oseb.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 299. do 306. člena tega zakona.

(3) Agencija za zavarovalni nadzor zavrne zahtevo:

1. če vložnik v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin, ali
2. če vložnik odkloni zahtevo Agencije za zavarovalni nadzor iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

(4) Pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve na podlagi dejstev, ugotovljenih po prvem odstavku tega člena oziroma na podlagi tretjega odstavka tega člena, mora Agencija za zavarovalni nadzor vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembna za odločitev. V primeru iz prejšnjega stavka se smiselno uporablja 271. člen tega zakona.

Rok za odločitev

329. člen

(1) O zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje zavarovalnih poslov ali za združitev oziroma delitev mora Agencija za zavarovalni nadzor odločiti v roku šestih mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja, o ostalih zahtevah pa v roku treh mesecev od prejema zahteve za izdajo dovoljenja oziroma soglasja.

(2) Če Agencija za zavarovalni nadzor ni odločila v rokih iz prejšnjega odstavka, lahko vložnik zahteve uveljavlja sodno varstvo, kot da bi bila zahteva zavrnjena.

(3) Če je Agencija za zavarovalni nadzor izdala sklep iz šestega odstavka 328. člena tega zakona, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve sklepa do izteka roka za odpravo pomanjkljivosti oziroma do prejema dopolnitve oziroma poprave vloge, če je ta dopolnjena v roku, določenem s sklepom.

(4) Če je Agencija za zavarovalni nadzor vložnika zahteve po četrtem odstavku 19. člena ali četrtem odstavku 328.a člena tega zakona pozvala, da se izjavi o razlogih za zavrnitev dovoljenja, rok iz prvega odstavka tega člena za

odločitev o dovoljenju oziroma soglasju ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

16.8. **Izvršitev odločb nadzornega organa**

Odločbe, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti

330. člen

Dokončne odločbe Agencije za zavarovalni nadzor, ki se glasijo na izpolnitev denarne obveznosti, izvrši sodišče na predlog Agencije za zavarovalni nadzor.

Odredba o odpravi kršitev

331. člen

Odredbe o odpravi kršitev ni mogoče prisilno izvršiti.

17. ZAVAROVALNI IN POZAVAROVALNI POOLI

Zavarovalni in pozavarovalni pooli

332. člen

(1) Dve ali več zavarovalnic lahko ustanovi zavarovalni oziroma pozavarovalni pool za opravljanje zavarovalnih oziroma pozavarovalnih poslov, ki krijejo nevarnosti velikih premoženjskih škod, škod iz odgovornosti za jedrsko škodo, proizvajalčeve odgovornosti za farmacevtske izdelke oziroma drugih velikih škod.

(2) Za zavarovalni oziroma pozavarovalni pool se uporabljajo določbe ZGD o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Za zavarovalni oziroma pozavarovalni pool se smiselno uporabljajo določbe 3. poglavja ter 5. do 12. poglavja tega zakona, razen določbe prvega odstavka 163. člena tega zakona.

18. SLOVENSKO ZAVAROVALNO ZDRUŽENJE

Slovensko zavarovalno združenje

333. člen

(1) Zavarovalnice se združijo v Slovensko zavarovalno združenje.

(2) Za Slovensko zavarovalno združenje se uporabljajo določbe ZGD o gospodarskem interesnem združenju, če ni v tem členu drugače določeno.

(3) Slovensko zavarovalno združenje:

1. opravlja posle, predvidene s sprejetimi mednarodnimi sporazumi o zavarovanju lastnikov vozil proti odgovornosti (zelena karta) in predstavlja zavarovalnice v mednarodnih organizacijah zavarovalnic v zvezi s temi posli,

2. sprejema zavarovalne statistične standarde,

3. opravlja naloge v zvezi s škodnim skladom za:

– izplačilo škod, ki jih povzročijo vozniki neznanih in nezavarovanih vozil in nezavarovanih zrakoplovov oziroma drugih letalnih naprav ter nezavarovanih čolnov,

– izplačilo odškodnin potnikom v javnem prometu, če lastnik javnega prometnega sredstva ni sklenil zavarovalne pogodbe,

– izplačilo odškodnin v primeru, ko je bil uveden stečajni postopek nad zavarovalnico, ki je dolžna plačati odškodnino,

4. opravlja naloge skupnega pomena za zavarovalnice, določene v pogodbi o ustanovitvi oziroma statutu, oziroma za katere ga pooblastijo članice,

5. opravlja naloge v zvezi z informacijskim centrom in odškodninskim uradom po zakonu, ki ureja obvezna zavarovanja v prometu.

(4) Slovensko zavarovalno združenje organizira izobraževanje ter opravlja preizkuse strokovnih znanj za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja iz 1. točke četrtega in 1. točke petega odstavka 230. člena tega zakona.

(5) Za opravljanje poslov Slovenskega zavarovalnega združenja iz 3. točke tretjega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe 70. člena, 116. člena, prvega odstavka 137. člena ter 8., 10. in 11. poglavja tega zakona.

(6) V primeru iz četrtega odstavka tega člena se za nadzor nad organiziranjem izobraževanj in opravljanjem preizkusov znanj smiselno uporabljajo določbe 172., 173., 175., 177., 179. in 180. člena tega zakona.

Reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki

333.a člen

(1) Zavarovalnice morajo vzpostaviti shemo izvensodnega reševanja sporov med ponudniki zavarovalniških storitev in strankami (potrošniki).

(2) Obliko in sestavo telesa, ki odloča v sporu, način ter postopek odločanja predpiše zavarovalnica s svojim notranjim aktom ter ga javno objavi v dnevnem tisku oziroma strokovnem tisku, ki je namenjen potrošnikom.

(3) Zavarovalnica mora v zavarovalnih pogojih objaviti informacijo o shemi izvensodnega reševanja sporov.

(4) Zavarovalnice morajo vzpostaviti interni postopek za reševanje pritožb zavarovalcev.

19. PRAVO, KI SE UPORABI ZA ZAVAROVALNO POGODBO

Uporaba določb

334. člen

(1) Določbe tega poglavja veljajo za določanje prava za zavarovalne pogodbe z mednarodnim elementom, kadar zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji oziroma državi članici.

(2) Če ni v tem poglavju drugače določeno, se za določanje prava za zavarovalne pogodbe iz prvega odstavka tega člena uporabljajo določbe splošnega zakona, ki ureja pravila o določanju prava za razmerja z mednarodnim elementom.

(3) Določbe tega poglavja se ne uporabljajo za pozavarovalne pogodbe.

Napotilo na materialnopravne določbe tujega prava

335. člen

(1) Če določbe tega poglavja napotujejo na tuje pravo, se upoštevajo samo materialnopravne določbe tega prava, ki urejajo vsebino pravnega razmerja, in ne določbe tega prava o napotilu na drugo pravo.

(2) Če obsega posamezna država, katere pravo je treba uporabiti, več delov, na katerih veljajo različne določbe iz prvega odstavka tega člena, se pri uporabi določb tega poglavja vsak tak del države šteje za samostojno državo.

Tuje pravo, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi

336. člen

Določbe tega poglavja ne izključujejo uporabe določb tega oziroma drugih zakonov, ki na prisilen način urejajo vsebino pravnega razmerja na podlagi zavarovalne pogodbe, ne glede na to, katero pravo se uporabi.

Avtonomija strank pri izbiri prava za premoženjska zavarovanja

337. člen

Za zavarovalno pogodbo se v primeru premoženjskih zavarovanj uporabi pravo, ki ga izbereta pogodbeni stranki, če je izbira prava v skladu s 338. členom tega zakona.

Omejitev avtonomije strank pri izbiri prava za premoženjska zavarovanja

338. člen

(1) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v Republiki Sloveniji in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, se za zavarovalno pogodbo uporabi pravo Republike Slovenije.

(2) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v državi članici in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v tej državi, lahko stranki izbereta pravo druge države, če pravo države članice dovoljuje izbiro drugega prava.

(3) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v državi članici in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v Republiki Sloveniji, lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta bodisi pravo Republike Slovenije bodisi pravo države članice, v kateri ima zavarovalec sedež oziroma bivališče, razen če pravo te države dovoljuje izbiro drugega prava.

(4) Če ima zavarovalec sedež oziroma bivališče v Republiki Sloveniji in premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti v državi članici, lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta bodisi pravo Republike Slovenije bodisi pravo države članice, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, razen če pravo te države dovoljuje izbiro drugega prava.

(5) Če premoženjsko zavarovanje krije nevarnosti povezane z gospodarsko dejavnostjo, ki jo opravlja zavarovalec, in zavarovanje krije nevarnosti v več kot eni državi članici oziroma v Republiki Sloveniji in vsaj eni državi članici, lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta pravo katerekoli države članice, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, oziroma Republike Slovenije, razen če pravo vsaj ene izmed držav članic, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, dovoljuje izbiro drugega prava.

(6) Ne glede na določbe prvega do petega odstavka tega člena lahko stranki za zavarovalno pogodbo v primeru premoženjskih zavarovanj izbereta pravo katerekoli države v naslednjih primerih:

1. za zavarovanja iz 4. do 7., 11. in 12. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona,

2. za zavarovanja iz prvega odstavka 14. in 15. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, če zavarovalec opravlja gospodarsko dejavnost in se nevarnosti, ki jih krijejo ta zavarovanja nanašajo na to dejavnost,

3. za zavarovanja iz 3., 8., 9., 10., 13. in 16. točke drugega odstavka 2. člena tega zakona, če zavarovalec izpolnjuje najmanj dva od naslednjih pogojev:

– vrednost aktive ob koncu leta presega 6,200.000 eurov;

– čisti prihodki od prodaje v poslovnem letu so večji od 12,800.000 eurov;

– povprečno število zaposlenih v poslovnem letu presega 250.

Pravo, ki se uporabi za premoženjska zavarovanja, če stranki nista izbrali prava

339. člen

Če stranki za zavarovalno pogodbo v primeru premoženjskih zavarovanj nista izbrali prava, ki naj se uporabi, oziroma sta to pravo izbrali v nasprotju s 338. členom tega zakona, se za zavarovalno pogodbo uporabi:

1. pravo države članice, v kateri zavarovanje krije nevarnosti, če ima zavarovalec tudi sedež oziroma bivališče v tej državi,

2. v drugih primerih pravo države, ki je z zavarovanjem v najtesnejši zvezi; pri tem se šteje, da je z zavarovanjem v najtesnejši zvezi pravo države, v kateri je ob sklenitvi zavarovalne pogodbe zavarovanje krilo nevarnosti.

Pravo, ki se uporabi za življenjska zavarovanja

340. člen

(1) Če ima zavarovalec bivališče v Republiki Sloveniji se za zavarovalno pogodbo življenjskega zavarovanja uporabi pravo Republike Slovenije.

(2) Če ima zavarovalec bivališče v državi članici, se za zavarovalno pogodbo življenjskega zavarovanja uporabi pravo te države.

(3) Ne glede na določbo prvega oziroma drugega odstavka tega člena lahko stranki za zavarovalno pogodbo izbereta pravo države, katere državljan je zavarovalec.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena lahko stranki izbereta pravo druge države, če pravo države članice, v kateri ima zavarovalec bivališče, dovoljuje izbiro drugega prava.

20. KAZENSKE DOLOČBE

Najhujše kršitve zavarovalnice

341. člen

(1) Z globo od 20,000.000 do 90,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalnica:

1. če v nasprotju s 14. členom tega zakona opravlja druge dejavnosti, razen zavarovalnih poslov;

2. če opravlja zavarovalne posle v zavarovalnih vrstah, v katerih ni pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (prvi odstavek 67. člena);

3. če prične opravljati zavarovalne posle v državi članici v nasprotju z 88. členom tega zakona;

4. če prične opravljati zavarovalne posle v tujini, ne da bi za to pridobila dovoljenja Agencije za zavarovalni nadzor (drugi odstavek 92. člena);

5. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o merjenju tveganj, z vsebino, v rokih in na način, določen s predpisom, izdanim na podlagi 9. točke 109. člena tega zakona;

6. če nalaga kritno premoženje v nasprotju z določbami 120. do 124. člena tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njihovi podlagi;

7. če ne oblikuje kritnega sklada oziroma upravlja s premoženjem kritnega sklada v nasprotju z določbami 125. do 133. člena tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njihovi podlagi;

8. če nadrejeni zavarovalnici, oziroma nadrejenemu zavarovalnemu oziroma mešanemu zavarovalnemu holdingu v zavarovalni skupini ne sporoča podatkov iz prvega odstavka 146. člena tega zakona;

9. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o poslih v skupini v skladu s 147. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njegovi podlagi;

10. če kot nadrejena zavarovalnica v zavarovalni skupini ne sestavlja poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah oziroma ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s 148. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njegovi podlagi;

11. če vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavi letno poročilo v nasprotju s 155. do 159. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 160. člena tega zakona;

12. če ne organizira notranje revizije v skladu s 161. do 166. členom tega zakona;

13. če ne imenuje pooblaščenega aktuarja v skladu s 74. oziroma 75. členom tega zakona.

(2) Z globo od 600.000 do 3,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Lažje kršitve zavarovalnice

342. člen

(1) Z globo od 3,000.000 do 30,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalnica:

1. če ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s prvim oziroma tretjim odstavkom 176. člena tega zakona oziroma predpisom, izdanim na podlagi 177. člena tega zakona;

2. če pooblaščeni osebi ne omogoči pregleda na način, določen v 301. do 306. členu tega zakona;

3. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži nerevidiranega letnega poročila v roku treh oziroma štirih mesecev po preteku koledarskega leta (drugi oziroma tretji odstavek 158. člena);

4. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne predloži revidiranega letnega poročila v roku, določenem v drugem oziroma tretjem odstavku 167. člena tega zakona;

5. če krši določbe 83. do 86. člena tega zakona;

6. če krši določbe 228. oziroma prvega odstavka 230. člena tega zakona.

(2) Z globo od 100.000 do 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kršitve člana uprave oziroma nadzornega sveta

343. člen

(1) Z globo od 300.000 do 3,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje član uprave zavarovalnice:

1. ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz tretjega odstavka 176. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300.000 do 3,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje član nadzornega sveta zavarovalnice, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz tretjega odstavka 31. člena tega zakona.

Kršitve zavarovalne zastopniške družbe in zavarovalnega zastopnika

344. člen

(1) Z globo od 3,000.000 do 30,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalna zastopniška družba:

1. če krši določbe 83. do 86. člena tega zakona;

2. če krši določbe 228. oziroma prvega odstavka 230. člena tega zakona.

(2) Z globo od 100.000 do 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalne zastopniške družbe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 100.000 do 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalni zastopnik, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kršitve zavarovalne posredniške družbe in zavarovalnega posrednika

345. člen

(1) Z globo od 3,000.000 do 30,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalna posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona:

1. če krši določbe 221. do 226. člena tega zakona;

2. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o podatkih iz 239. člena tega zakona, z vsebino, v rokih in na način, določen s predpisom, izdanim na podlagi 3. točke 233. člena tega zakona;

3. če nima sklenjene police o zavarovanju odgovornosti na podlagi 237. člena tega zakona.

(2) Z globo od 3,000.000 do 30,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalna posredniška družba oziroma banka iz petega odstavka 227. člena tega zakona:

1. če krši določbe 83. do 86. člena tega zakona;

2. če krši določbe 228. oziroma prvega odstavka 230. člena tega zakona.

(3) Z globo od 100.000 do 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalne posredniške družbe oziroma banke iz petega odstavka 227. člena tega zakona, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 100.000 do 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalne posredniške družbe oziroma banke iz petega odstavka 227. člena tega zakona, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.

(5) Z globo od 100.000 do 1,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalni posrednik, ki stori prekršek iz prvega ali drugega odstavka tega člena.

Kršitve zavarovalnega holdinga

346. člen

(1) Z globo od 10,000.000 do 90,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalni holding:

1. če Agenciji za zavarovalni nadzor ne poroča o poslih v skupini v skladu s 147. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njegovi podlagi;

2. če kot nadrejeni zavarovalni holding v zavarovalni skupini ne sestavlja poročila o prilagojenih kapitalskih zahtevah oziroma ne poroča Agenciji za zavarovalni nadzor v skladu s 149. členom tega zakona oziroma predpisom, izdanim na njegovi podlagi.

(2) Z globo od 300.000 do 3,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnega holdinga, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Kršitve drugih oseb

347. člen

(1) Z globo od 10,000.000 do 90,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. če opravlja zavarovalne posle v nasprotju s prepovedjo iz 4. člena tega zakona;

2. če opravlja storitve zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prepovedjo iz drugega odstavka 227. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300.000 do 3,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 90.000 do 900.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba:

1. če opravlja zavarovalne posle v nasprotju s prepovedjo iz 4. člena tega zakona;

2. če opravlja posle zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja v nasprotju s prvim odstavkom 230. člena tega zakona.

Kršitve revizorja

348. člen

Z globo od 90.000 do 900.000 tolarjev se za prekršek kaznuje revizor, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz 168. člena tega zakona.

Kršitve pooblaščenega aktuarja

349. člen

Z globo od 90.000 do 900.000 tolarjev se za prekršek kaznuje pooblaščeni aktuar, ki ne obvesti nemudoma Agencije za zavarovalni nadzor o okoliščinah iz četrtega odstavka 76. člena tega zakona.

Kršitve izrednega upravitelja

350. člen

Z globo od 90.000 do 900.000 tolarjev se za prekršek kaznuje izredni upravitelj:

1. če v treh mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila o finančnem stanju in pogojih poslovanja zavarovalnice v izredni upravi (prvi odstavek 190. člena);

2. če v devetih mesecih po imenovanju Agenciji za zavarovalni nadzor ne izroči poročila iz drugega odstavka 190. člena tega zakona;

3. če v primeru iz prvega odstavka 191. člena tega zakona ne objavi sklica skupščine z dnevnim redom in v roku iz drugega odstavka 191. člena tega zakona.

Kršitve v zvezi z varovanjem zaupnih podatkov

351. člen

(1) Z globo od 10,000.000 do 90,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje zavarovalnica, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov iz 153. člena tega zakona.

(2) Z globo od 300.000 do 3,000.000 tolarjev se za prekršek kaznuje odgovorna oseba zavarovalnice, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(3) Z globo od 90.000 do 900.000 tolarjev se za prekršek kaznuje fizična oseba iz prvega odstavka 153. člena tega zakona, ki krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov.

Prekrškovni organ

351.a člen

Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Agencija za zavarovalni nadzor.

Postopek o prekršku

351.b člen

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščena uradna oseba Agencije za zavarovalni nadzor, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi sprejetih predpisih.

(2) Agencija za zavarovalni nadzor z notranjim aktom podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščeno uradno osebo Agencije za zavarovalni nadzor iz prvega odstavka tega člena.

(3) Ne glede na določbo drugega odstavka 266. člena tega zakona se postopek o prekršku vodi po določbah predpisa, ki ureja prekrške.

Zakon o zavarovalništvu – ZZavar (Uradni list RS, št. 13/2000) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe, kot so bile dopolnjene ali spremenjene z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-A (Uradni list RS, št. 21/02), Zakon o davku od dohodkov pravnih oseb – ZDDPO-1 (Uradni list RS, št. 40/04) in Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-B (Uradni list RS, št. 50/04):

21. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Agencija za zavarovalni nadzor

352. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor prične z opravljanjem nalog in pristojnosti po tem zakonu, ko Vlada Republike Slovenije imenuje predsednika in člane strokovnega sveta ter direktorja.

(2) Minister, pristojen za finance, mora v roku enega meseca od uveljavitve tega zakona Vladi Republike Slovenije predlagati imenovanje predsednika in članov strokovnega sveta in direktorja. Vlada Republike Slovenije mora o imenovanju odločiti v roku enega meseca od prejema predloga za imenovanje.

(3) Z dnem imenovanja iz prvega odstavka tega člena se ukine Urad za zavarovalni nadzor Republike Slovenije.

(4) Delavci Urada za zavarovalni nadzor Republike Slovenije nadaljujejo z delom v Agenciji za zavarovalni nadzor.

(5) Po imenovanju predsednika in članov strokovnega sveta je Agencija za zavarovalni nadzor pristojna za odločanje o vseh zahtevah za izdajo dovoljenj, o katerih Urad za zavarovalni nadzor Republike Slovenije še ni izdal odločbe.

(6) Ministrstvo, pristojno za finance, zagotovi finančne, tehnične in druge materialne pogoje za začetek dela Agencije za zavarovalni nadzor.

Uskladitev zavarovalnic

353. člen

(1) Zavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za poslovanje, nadaljujejo s poslovanjem kot zavarovalnice po tem zakonu v mejah poslov na podlagi obstoječega dovoljenja.

(2) Zavarovalnice iz prvega odstavka tega člena morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona:

1. uskladiti delnice s prvim in tretjim odstavkom 17. člena tega zakona, če so organizirane kot zavarovalne delniške družbe;

2. zagotoviti, da člani uprave pridobijo dovoljenje Agencije za zavarovalni nadzor za opravljanje funkcije člana uprave oziroma za člana uprave imenovati osebo, ki je pridobila takšno dovoljenje;

3. uskladiti svoje poslovanje z drugimi določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v četrtem in petem odstavku tega člena določen daljši rok.

(3) Ne glede na določbo 2. točke prejšnjega odstavka se za osebo, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana uprave zavarovalniške delniške družbe in je to funkcijo opravljala najmanj štiri leta pred uveljavitvijo tega zakona, šteje, da je dovoljenje za opravljanje te funkcije pridobila z dnem uveljavitve tega zakona.

(4) Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena mora zavarovalnica, za katero se uporabljajo določbe Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic, uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona o osnovnem kapitalu v roku enega leta po vpisu pravnih posledic lastninskega preoblikovanja te zavarovalnice v sodni register.

(5) Zavarovalnice se morajo uskladiti z naslednjimi določbami tega zakona v naslednjih rokih:

1. s 4. točko 139. člena do 1. 1. 2002; do takrat morajo višini zavarovalno-tehničnih rezervacij izračunavati polletno,

2. s prvim odstavkom 122. člena do 1. 1. 2003,

3. z 228. členom v roku iz 356. oziroma 357. člena tega zakona,

4. s prvim odstavkom 230. člena v roku enega leta, šteto od dne, ko Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz 1. točke 233. člena tega zakona.

(6) Zavarovalnica iz prvega odstavka tega člena mora Agenciji za zavarovalni nadzor v roku enega leta od uveljavitve tega zakona predložiti poročilo o uskladitvah iz drugega odstavka tega člena. Poročilu mora priložiti:

1. statut v obliki overjenega notarskega zapisa,

2. izpisek delničarjev iz centralnega registra nematerializiranih vrednostnih papirjev za imetnike kvalificiranih deležev,

3. opis organizacije notranje revizije in pravila poslovanja notranje revizije,

4. druge dokaze o uskladitvah, ki jih zahteva Agencija za zavarovalni nadzor.

(7) Če zavarovalnica ravna v nasprotju z drugim oziroma šestim odstavkom tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor začne postopek prisilne likvidacije po določbah tega zakona.

(8) Če iz poročila iz šestega odstavka tega člena in poročilu priloženih dokazov izhaja, da se je zavarovalnica uskladila z določbami iz drugega odstavka tega člena, izda Agencija za zavarovalni nadzor zavarovalnici dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov z vsebino, določeno v 67. členu tega zakona.

Uskladitev zavarovalnic, ki opravljajo življenjska in premoženjska zavarovanja

354. člen

(1) Ne glede na določbo drugega odstavka 353. člena tega zakona se zavarovalnica, ki na dan uveljavitve tega zakona na podlagi obstoječega dovoljenja opravlja zavarovalne posle v zavarovalni skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, ni dolžna uskladiti z drugim odstavkom 14. člena tega zakona.

(2) Če zavarovalnica v skladu s prvim odstavkom tega člena opravlja zavarovalne posle v skupini življenjskih in premoženjskih zavarovanj, se določbe tega zakona zanjo uporabljajo na naslednji način:

1. zavarovalnica mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodska in poslovna poročila ločeno za premoženjska in življenjska zavarovanja, ki jih opravlja,

2. kapitalska ustreznost se ugotavlja ločeno za premoženjska in življenjska zavarovanja, ki jih opravlja zavarovalnica,

3. v primeru kapitalske neustreznosti v skupini življenjskih ali premoženjskih zavarovanj lahko Agencija za zavarovalni nadzor dovoli prenos prostih sredstev iz ene skupine v drugo.

Uskladitev poslovanja Slovenske izvozne družbe

355. člen

Kolikor s posebnimi predpisi ni drugače določeno, se za poslovanje Slovenske izvozne družbe, d.d. Ljubljana na področju zavarovanja za njen lasten račun v obdobju do 31. decembra 2004 smiselno uporabljajo določbe 1. do 5. člena, 8. člena, 13. do 15. člena, 65. do 72. člena, 74. do 91. člena, 104. člena, 109. in 110. člena, 112. do 116. člena, 118. do 124. člena, 134. do 141. člena, 152. do 171. člena, 174. do 183. člena, 214. do 240. člena, 331. in 332. člena, 352. člena ter 359. do 361. člena tega zakona.

Uskladitev zavarovalnih zastopniških družb

356. člen

(1) Zavarovalne zastopniške družbe, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo dejavnost zavarovalnega zastopanja, morajo v roku šestih mesecev od uveljavitve tega zakona uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v naslednjem odstavku tega člena določen daljši rok.

(2) Zavarovalne zastopniške družbe se morajo uskladiti s prvim odstavkom 230. člena tega zakona v roku enega leta, šteto od dne, ko Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz 1. točke 233. člena tega zakona.

(3) Za zavarovalne zastopniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe šestega do osmega odstavka 353. člena tega zakona.

Uskladitev zavarovalnih posredniških družb

357. člen

(1) Zavarovalne posredniške družbe, ki ob uveljavitvi tega zakona opravljajo dejavnost zavarovalnega posredovanja, morajo v roku enega leta od uveljavitve tega zakona uskladiti svoje poslovanje z določbami tega zakona, če ni za uskladitev s posameznimi določbami v naslednjem odstavku tega člena določen daljši rok.

(2) Zavarovalne posredniške družbe se morajo uskladiti s prvim odstavkom 230. člena tega zakona v roku enega leta, šteto od dne, ko Agencija za zavarovalni nadzor izda predpis iz 1. točke 233. člena tega zakona.

(3) Za zavarovalne posredniške družbe iz prvega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo določbe šestega do osmega odstavka 353. člena tega zakona.

Zavarovalni zastopniki in posredniki

358. člen

Za osebe, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dopolnjena tri leta delovne dobe na delovnem mestu zavarovalnega zastopnika ali posrednika, se šteje, da so pridobile dovoljenje za opravljanje poslov zavarovalnega zastopanja oziroma posredovanja po tem zakonu.

Pooblaščeni aktuarji

359. člen

Za osebe, ki so do uveljavitve tega zakona pridobile naziv pooblaščeni aktuar po predpisih, ki so veljali do uveljavitve tega zakona, se šteje, da so pridobile naziv pooblaščeni aktuar po tem zakonu.

Postopki

360. člen

Vsi postopki za pridobitev dovoljenj in soglasij, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih je po petem odstavku 352. člena tega zakona za odločanje pristojna Agencija za zavarovalni nadzor, se dokončajo po določbah tega zakona.

Izdaja predpisov

361. člen

(1) Agencija za zavarovalni nadzor mora v roku šestih mesecev od imenovanja predsednika in članov strokovnega sveta in direktorja izdati predpise na podlagi tega zakona.

(2) Do izdaje predpisov na podlagi tega zakona se smiselno uporabljajo predpisi, izdani na podlagi zakona iz prvega odstavka 362. člena tega zakona.

Razveljavitev predpisov

362. člen

(1) Z dnem ko začne veljati ta zakon preneha veljati zakon o zavarovalnicah (Uradni list RS, št. 64/94, 35/95 – pop. in 22/97).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona prenehajo veljati vsi predpisi, izdani na podlagi določb zakona iz prvega odstavka tega člena.

Uveljavitev posameznih določb zakona

363. člen

(1) Določbe petega odstavka 18. člena, 2. do 4. točke petega odstavka 80. člena, tretjega do desetega odstavka 82. člena, 87. do 91. člena, 93. do 96. člena, 99. člena, 2. točke tretjega odstavka 101. člena, 102. člena, 103. člena, 240. člena in 241. člena tega zakona začnejo veljati z dnem polnopravnega članstva Republike Slovenije v Evropskih skupnostih.

(2) Do uveljavitve določb iz prvega odstavka tega člena se:

1. za odločanje o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža osebe države članice uporablja tretji odstavek 19. člena tega zakona,

2. za opravljanje zavarovalnih poslov zavarovalnic v državah članicah uporablja določba 92. člena tega zakona,

3. za opravljanje storitev zavarovalnic držav članic v Republiki Sloveniji uporabljajo določbe 7., 97. in 98. člena tega zakona,

4. za posredovanje podatkov nadzornim organom držav članic uporabljajo določba 3. točke tretjega odstavka 101. člena tega zakona,

5. za zavarovalne zastopniške oziroma posredniške družbe držav članic uporabljajo določbe 242. in 243. člena tega zakona.

Uveljavitev zakona

364. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, če ni v 363. členu tega zakona drugače določeno.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-A vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

3. člen

Do ureditve obdavčenja izravnalnih rezervacij v zakonu, ki ureja davek od dobička pravnih oseb, se znesek, ki ga v tekočem letu zavarovalnica namenja za oblikovanje izravnalnih rezervacij nad ravnijo določeno v osmem in devetem odstavku 1. člena tega zakona všteva v davčno osnovo za izračun davka od dobička.

(Opomba: glej tretji odstavek 88. člena Zakona o davku od dohodkov pravnih oseb (ZDDPO-1)

4. člen

V primeru prenehanja obveznosti oblikovanja izravnalnih rezervacij po prvem in četrtem odstavku 1. člena tega zakona zavarovalnica zmanjša izravnalne rezervacije v naslednjih petih letih, in sicer vsako leto za eno petino zneska oblikovanih izravnalnih rezervacij, doseženega ob prenehanju pogojev za njihovo oblikovanje.

5. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-B vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

152. člen

Agencija za zavarovalni nadzor mora izdati podzakonske akte na podlagi določb tega zakona v roku devetih mesecev od uveljavitve tega zakona.

153. člen

(1) Zavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za poslovanje, se morajo z določbami iz 48. do 50. člena tega zakona uskladiti najkasneje do dne 20. marca 2007.

(2) Za ugotavljanje minimalnega kapitala se v obdobju do izteka roka iz prvega odstavka tega člena upoštevajo naslednji zneski:

– za izračun minimalnega kapitala po premijskem količniku se namesto 12.000,000.000 tolarjev upošteva 2.000,000.000 tolarjev,

– za izračun minimalnega kapitala po škodnem količniku se namesto 8.400,000.000 tolarjev upošteva 1.400,000.000 tolarjev.

(3) Zajamčeni kapital v obdobju do izteka roka iz prvega odstavka tega člena ne sme biti nikoli nižji od:

– zneska 160,000.000 tolarjev, če zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalnih vrst iz 1. do 13. in 15. do 18. točke drugega odstavka 2. člena zakona;

– zneska 560,000.000 tolarjev, če zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalne vrste iz 14. točke drugega odstavka 2. člena zakona;

– zneska 320,000.000 tolarjev, če zavarovanja, ki jih sklepa zavarovalnica, krijejo vse ali nekatere nevarnosti iz zavarovalne vrste iz 19. do 24. točke drugega odstavka 2. člena zakona;

– zneska 320,000.000 tolarjev, če zavarovalnica opravlja posle pozavarovanja.

(4) Zavarovalnice morajo do dne 31. julija 2006 Agenciji za zavarovalni nadzor predložiti poročilo o uskladitvah oziroma poročilo o ukrepih za uskladitev z določbami iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če se zavarovalnica z določbami od 48. do 50. člena tega zakona ne uskladi v roku, določenem v prvem odstavku tega člena, lahko Agencija za zavarovalni nadzor na podlagi predhodnega zaprosila zavarovalnice in predložitve načrta ukrepov zavarovalnice za zagotovitev kapitalske ustreznosti ta rok podaljša še za nadaljnji dve leti.

154. člen

Obdobje petih let opravljanja revizije v zavarovalnici iz drugega odstavka 167. člena zakona začne teči od uveljavitve tega zakona.

155. člen

Določba četrtega odstavka 222. člena in 237. člena zakona, ki se nanaša na zavarovanje poklicne odgovornosti zavarovalnih posrednikov in zavarovalno posredniških družb, se začne uporabljati dne 1. januarja 2005.

156. člen

Zavarovalnice morajo shemo iz 333.a člena zakona vzpostaviti v roku devetih mesecev od uveljavitve tega zakona.

157. člen

Globe, določene s tem zakonom, se do začetka uporabe Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 7/03) izrekajo kot denarne kazni, in sicer za:

1. prekršek iz 341. člena zakona:

– zavarovalnica v razponu od 6,000.000 do 30,000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalnice v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev;

2. prekršek iz 342. člena zakona:

– zavarovalnica v razponu od 1,000.000 do 10,000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalnice v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

3. prekršek iz 343. člena zakona:

– član uprave zavarovalnice v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;

– član nadzornega sveta zavarovalnice v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;

4. prekršek iz 344. člena zakona:

– zavarovalna zastopniška družba v razponu od 500.000 do 3,000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalne zastopniške družbe v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

– zavarovalni zastopnik v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

5. prekršek iz 345. člena zakona:

– zavarovalna posredniška družba v razponu od 500.000 do 3,000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalne posredniške družbe v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

– zavarovalni posrednik v razponu od 50.000 do 500.000 tolarjev;

6. prekršek iz 346. člena zakona:

– zavarovalni holding v razponu od 3,000.000 do 30,000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalnega holdinga zastopniške družbe v razponu od 250.000 do 1,500.000 tolarjev;

7. prekršek iz 347. člena zakona:

– pravna oseba v razponu od 2,000.000 do 20,000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba pravne osebe v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;

– fizična oseba v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

8. prekršek iz 348. člena zakona:

– revizor v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

9. prekršek iz 349. člena zakona:

– pooblaščeni aktuar v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

10. prekršek iz 350. člena zakona:

– izredni upravitelj v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev;

11. prekršek iz 351. člena zakona:

– zavarovalnica v razponu od 2,000.000 do 20,000.000 tolarjev;

– odgovorna oseba zavarovalnice v razponu od 100.000 do 750.000 tolarjev;

– fizična oseba v razponu od 50.000 do 450.000 tolarjev.

158. člen

Določba 148. člena tega zakona se začne uporabljati dne 1. januarja 2005.

159. člen

Do ureditve obdavčenja izravnalnih rezervacij v zakonu, ki ureja davek od dohodka pravnih oseb, se znesek, ki ga v tekočem letu zavarovalnica namenja za oblikovanje izravnalnih rezervacij v zavarovalnih vrstah, v katerih zavarovalnice skladno s prvim odstavkom 118. člena zakona niso dolžne oblikovati izravnalnih rezervacij, všteva v davčno osnovo za izračun davka od dobička.

160. člen

Z dnem pristopa Republike Slovenije k Evropski skupnosti se določbe zakona, ki se nanašajo na države članice Evropske skupnosti, uporabljajo za vse države podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru.

161. člen

Vsi postopki za pridobitev dovoljenj in soglasij, ki so bili začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po določbah, ki so veljale pred uveljavitvijo tega zakona.

162. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o zavarovalništvu – ZZavar-C (Uradni list RS, št. 79/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

99. člen

Zavarovalnice, ki imajo na dan uveljavitve tega zakona dovoljenje za opravljanje zavarovalnih poslov, morajo metodo iz štirinajstega odstavka 14. člena zakona predložiti v soglasje Agenciji za zavarovalni nadzor najkasneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

100. člen

Slovensko zavarovalno združenje mora pripraviti in na podlagi predhodnega soglasja Agencije za zavarovalni nadzor sprejeti zavarovalne statistične standarde iz 137. člena zakona v 12 mesecih od uveljavitve tega zakona.

101. člen

(1) Zavarovalnica, ki ima na dan uveljavitve tega zakona oblikovane izravnalne rezervacije:

– v katerikoli zavarovalni vrsti, razen v zavarovalni vrsti kreditno zavarovanje (14. točka drugega odstavka 2. člena zakona)

– iz 4. točke prvega odstavka 107. člena zakona ali

– v zavarovalni vrsti kreditnih zavarovanj, in sicer nad zgornjo mejo, kot jo določena v Sklepu o podrobnejših pravilih in minimalnih standardih za izračun zavarovalno-tehničnih rezervacij (Uradni list RS, št. 3/01, 69/01 in 85/05)

mora te izravnalne rezervacije znižati tako, da bo njihovo stanje na dan 1. januarja 2007 enako nič.

(2) Zavarovalnica do 31. decembra 2006 stanje še nerazgrajenih izravnalnih rezervacij iz prvega odstavka tega člena vključuje med postavke dodatnega kapitala.

102. člen

Osebe iz četrtega odstavka 227. člena zakona in fizične osebe, ki pri njih samostojno opravljajo posle zavarovalnega zastopanja, morajo pridobiti dovoljenje za opravljanje dejavnosti oziroma poslov zavarovalnega zastopanja iz 238. člena zakona oziroma iz 230. člena zakona v štiriindvajsetih mesecih od uveljavitve tega zakona.

103. člen

Agencija za zavarovalni nadzor mora izdati podzakonski predpis na podlagi 233. člena zakona v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

104. člen

Do dneva uvedbe eura kot valute v Republiki Sloveniji se:

– v 110. členu v drugemu odstavku v 1. točki namesto zneska »50,000.000 eurov« uporablja znesek »12.000,000.000 tolarjev«;

– v 110. členu v tretjem odstavku v 1. točki namesto zneska »35,000.000 eurov« uporablja znesek »8.400,000.000 tolarjev«;

– v 112. členu v drugem odstavku v 1. točki namesto zneska »2,000.000 eurov« uporablja znesek »480,000.000 tolarjev«;

– v 112. členu v drugem odstavku v 2. točki, v tretjem in četrtem odstavku namesto zneska »3,000.000 eurov« uporablja znesek »720,000.000 tolarjev«;

– v 215. členu v tretjem odstavku v šesti alinei namesto zneska »500 eurov« uporablja znesek »120.000 tolarjev«;

– v 219. členu v četrtem odstavku v šesti alinei namesto zneska »500 eurov« uporablja znesek »120.000 tolarjev«;

– v 222. členu v četrtem odstavku namesto zneska »1,000.000 eurov« uporablja znesek »240,000.000 tolarjev« in namesto zneska »1,500.000 eurov« uporablja znesek »360,000.000 tolarjev«;

– v 237. členu namesto zneska »1,000.000 eurov« uporablja znesek »240,000.000 tolarjev« in namesto zneska »1,500.000 eurov« uporablja znesek »360,000.000 tolarjev«;

– v 338. členu v šestem odstavku v 3. točki v prvi alinei namesto zneska »6,200.000 eurov« uporablja znesek »1.500,000.000 tolarjev«;

– v 338. členu v šestem odstavku v 3. točki v drugi alinei namesto zneska »12,800.000 eurov.« uporablja znesek »3.072,000.000 tolarjev«.

105. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

4648. Zakon o volitvah v državni zbor (uradno prečiščeno besedilo) (ZVDZ-UPB1)

Na podlagi 153. člena Poslovnika državnega zbora je Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 29. septembra 2006 potrdil uradno prečiščeno besedilo Zakona o volitvah v državni zbor, ki obsega:

– Zakon o volitvah v državni zbor – ZVDZ (Uradni list RS, št. 44/92 z dne 12. 9. 1992),

– Zakon o dopolnitvi Zakona o volitvah v državni zbor – ZVDZ-A (Uradni list RS, št. 60/95 z dne 20. 10. 1995),

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o političnih strankah – ZPolS-A (Uradni list RS, št. 70/00 z dne 8. 8. 2000) in

– Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o volitvah v državni zbor – ZVDZ-B (Uradni list RS, št. 78/06 z dne 25. 7. 2006).

Številka: 004-01/92-3/76
Ljubljana, dne 29. septembra 2006
EPA 994-IV

Predsednik
Državnega zbora
Republike Slovenije
France Cukjati, dr. med., l.r.

Z A K O N
O VOLITVAH V DRŽAVNI ZBOR uradno prečiščeno besedilo (ZVDZ-UPB1)

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Poslanci državnega zbora se volijo na podlagi splošne in enake volilne pravice na svobodnih in neposrednih volitvah s tajnim glasovanjem.

2. člen

Poslanci se volijo po volilnih enotah.

Poslanci se volijo po načelu, da se en poslanec voli na približno enako število prebivalcev, in po načelu, da so v državnem zboru sorazmerno zastopani politični interesi.

Italijanska in madžarska narodna skupnost volita v državni zbor vsaka po enega poslanca.

3. člen

Kolikor ta zakon nima posebnih določb za volitve poslancev italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti, se za te volitve smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za volitve drugih poslancev.

4. člen

Roki po tem zakonu tečejo ne glede na nedelje, državne praznike in druge dela proste dneve.

Vloge, ki so po tem zakonu vezane na roke, se vlagajo neposredno pri pristojnih organih.

5. člen

Javna volilna propaganda se mora končati najkasneje 24 ur pred dnem glasovanja.

6. člen

Stroški za izvedbo volitev se krijejo iz proračuna Republike Slovenije.

Šteje se, da so sredstva za izvedbo volitev v smislu zakonov, ki urejajo javne finance in javna naročila, zagotovljena z dnem, ki je z razpisom volitev določen kot dan, s katerim začnejo teči roki za volilna opravila.

Javna naročila, potrebna za izvedbo volitev, se pri rednih volitvah lahko začnejo še pred dnem razpisa volitev.

Če zaradi rokov, ki jih zahteva izvedba volitev, ni mogoče spoštovati rokov, določenih z zakonom, ki ureja javna naročila, se javno naročilo odda po postopku s pogajanji brez predhodne objave.

II. VOLILNA PRAVICA

7. člen

Pravico voliti in biti voljen za poslanca ima državljan Republike Slovenije, ki je na dan glasovanja dopolnil osemnajst let starosti.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka pravice voliti in biti voljen nima državljan Republike Slovenije, ki je dopolnil osemnajst let starosti, pa mu je bila zaradi duševne bolezni, zaostalosti ali prizadetosti popolnoma odvzeta poslovna sposobnost ali podaljšana roditeljska pravica staršev ali drugih oseb čez njegovo polnoletnost ter ni sposoben razumeti pomena, namena in učinkov volitev.

Sodišče v postopku za odvzem poslovne sposobnosti ali podaljšanje roditeljske pravice čez polnoletnost posebej odloči o odvzemu pravice voliti in biti voljen.

Pravico voliti uresničuje volivec v volilni enoti, v kateri ima stalno prebivališče.

Volivec, ki nima stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, uresničuje pravico voliti v volilni enoti, v kateri je imel zadnje stalno prebivališče sam ali eden od staršev. Če tega ni mogoče ugotoviti, volivec sam odloči, v kateri volilni enoti in volilnem okraju bo uresničeval volilno pravico.

8. člen

Pravico voliti in biti voljen za poslanca italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti imajo pripadniki teh narodnih skupnosti, ki imajo volilno pravico.

9. člen

Volivci glasujejo osebno. Nihče ne more glasovati po pooblaščencu.

Glasuje se tajno z glasovnicami.

Osebi, ki je vpisana v volilni imenik, se ne sme odvzeti glasovalne pravice in tudi ne preprečiti glasovanja.

10. člen

Volivcu morata biti zagotovljeni svoboda in tajnost glasovanja.

Nihče ne sme biti klican na odgovornost zaradi glasovanja, niti se ne sme od njega zahtevati, naj pove, ali je glasoval, kako je glasoval oziroma zakaj ni glasoval.

11. člen

Evidenco volilne pravice ureja zakon.

III. SPLOŠNE VOLITVE

12. člen

Splošne volitve v državni zbor so redne in predčasne.

Redne volitve se opravijo na štiri leta.

Predčasne volitve se opravijo, če se državni zbor razpusti pred potekom štiriletne mandatne dobe.

13. člen

Redne volitve se opravijo najprej dva meseca in najkasneje petnajst dni pred potekom štirih let od prve seje prejšnjega državnega zbora. V primeru podaljšanja mandatne dobe se ta rok šteje od dneva izteka podaljšane mandatne dobe.

Predčasne volitve se opravijo najkasneje dva meseca po razpustu državnega zbora.

Mandatna doba prejšnjega državnega zbora se konča s prvo sejo novega državnega zbora. Za prvo sejo novega državnega zbora se šteje seja, na kateri je potrjenih več kot polovica poslanskih mandatov.

14. člen

Splošne volitve razpiše predsednik republike.

Predčasne volitve razpiše predsednik republike z aktom o razpustitvi državnega zbora.

Akt o razpisu volitev se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

15. člen

Redne volitve se razpišejo najprej 135 dni in najkasneje 75 dni pred potekom štirih let od prve seje prejšnjega državnega zbora.

Od dneva razpisa volitev do dneva glasovanja ne sme preteči več kot 90 dni in ne manj kot 60 dni.

Predčasne volitve se lahko opravijo najprej v 40 dneh od dneva razpisa.

16. člen

V aktu o razpisu volitev se določi dan razpisa volitev in dan glasovanja.

Z dnem, ki je določen kot dan razpisa volitev, začnejo teči roki za volilna opravila.

Za dan glasovanja se določi nedelja ali drug dela prost dan.

IV. NADOMESTNE VOLITVE

17. člen

Če poslancu preneha mandat, razen če je odstopil prej kot v šestih mesecih od potrditve mandata, postane poslanec za preostanek mandatne dobe tisti kandidat z iste liste kandidatov, ki bi bil izvoljen, če ne bi bil izvoljen poslanec, ki mu je prenehal mandat.

Če preneha mandat poslancu narodne skupnosti, postane poslanec za preostanek mandatne dobe tisti kandidat s seznama kandidatov, ki bi bil izvoljen, če ne bi bil izvoljen poslanec, ki mu je prenehal mandat.

Če kandidat iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena v roku osmih dni ne sporoči, da sprejema mandat, se ta pravica prenese na naslednjega kandidata.

18. člen

Če na listi oziroma seznamu iz prejšnjega člena ni naslednjega kandidata, se opravijo nadomestne volitve.

Nadomestne volitve se opravijo tudi, če poslancu v primeru iz prvega odstavka prejšnjega člena preneha mandat, ker je odstopil prej kot v šestih mesecih od potrditve mandata.

Nadomestne volitve se ne opravijo, če poslancu preneha mandat manj kot šest mesecev pred potekom mandatne dobe državnega zbora, razen če zbor odloči drugače.

Na nadomestnih volitvah se poslanec izvoli za čas do izteka mandatne dobe državnega zbora.

19. člen

Nadomestne volitve razpiše predsednik republike najkasneje v petnajstih dneh po ugotovitvi državnega zbora o prenehanju mandata.

Nadomestne volitve se opravijo v volilni enoti, v kateri je bil izvoljen poslanec, ki mu je prenehal mandat.

Na nadomestnih volitvah je izvoljen kandidat, ki je dobil največ glasov.

Če se na nadomestnih volitvah v volilni enoti voli dvoje ali več poslancev, se glasuje o vseh kandidatih na listah kandidatov v vseh volilnih okrajih. Volivec lahko glasuje za največ toliko kandidatov, kolikor poslancev se voli na nadomestnih volitvah v volilni enoti. Izvoljeni so kandidati, ki so dobili največ glasov.

Nadomestne volitve se opravijo po določbah tega zakona, ki veljajo za splošne volitve, kolikor ni v tem členu drugače določeno.

V. VOLILNE ENOTE

20. člen

Za volitve poslancev državnega zbora se oblikuje osem volilnih enot. V vsaki volilni enoti se voli enajst poslancev.

Volilne enote se oblikujejo v skladu z načelom, da se en poslanec voli na približno enako število prebivalcev.

Pri oblikovanju volilnih enot in volilnih okrajev je treba upoštevati geografsko zaokroženost ter skupne kulturne in druge značilnosti teh.

Volilni okraj lahko obsega območje ene občine, območje dveh ali več občin, ali območje dela občine.

Vsaka volilna enota se razdeli na enajst volilnih okrajev, tako da je v vsakem volilnem okraju približno enako število prebivalcev. V vsakem volilnem okraju se glasuje za enega kandidata.

Za volitve poslancev italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti se na območjih, kjer ti skupnosti živita, oblikujeta posebni volilni enoti.

21. člen

Volilne enote in volilne okraje določa zakon.

VI. VOLILNI ORGANI

22. člen

Volitve poslancev vodijo in izvajajo volilne komisije in volilni odbori (v nadaljnjem besedilu: volilni organi).

Volilne komisije se imenujejo za štiri leta, volilni odbori pa za vsake volitve.

23. člen

Volilne komisije so:

1) državna volilna komisija,
2) volilne komisije volilnih enot,
3) okrajne volilne komisije.

Za volitve poslancev italijanske in madžarske narodne skupnosti se imenujeta volilni komisiji posebnih volilnih enot.

24. člen

Volilni organ sestavljajo predsednik in člani ter njihovi namestniki (v nadaljnjem besedilu: člani).

Člani volilnih organov so lahko samo osebe, ki imajo volilno pravico.

Nihče ne more biti član več kot enega volilnega organa.

25. člen

Član volilnega organa ne more hkrati kandidirati na volitvah.

Če član volilnega organa sprejme kandidaturo, mu po zakonu preneha funkcija člana v volilnem organu.

Člani volilnih organov ne morejo biti predstavniki oziroma zaupniki list kandidatov.

26. člen

Funkcija v volilnem organu je častna.

Člani volilnih organov morajo opravljati svojo funkcijo vestno, odgovorno in morajo delovati samo na podlagi zakonov in drugih predpisov, neodvisno od kakršnihkoli drugih navodil.

Člani volilnih organov imajo zaradi dela v volilnem organu pravico do ustreznega nadomestila. Višino nadomestil oziroma povračil stroškov članov volilnih organov, tajnikov in drugih oseb, ki opravljajo dolžnosti pri volitvah, določi državna volilna komisija v soglasju z ministrstvom, pristojnim za finance. Za člane državne volilne komisije se višina nadomestil določi za vsak začeti mesec izvajanja volilnih opravil na osnovi osnovne plače predsednika ustavnega sodišča, in sicer za predsednika državne volilne komisije in njegovega namestnika v višini največ ene četrtine osnovne plače predsednika ustavnega sodišča, za druge člane državne volilne komisije pa v višini največ ene šestine osnovne plače predsednika ustavnega sodišča. Državna volilna komisija določi višino nadomestil v odvisnosti od udeležbe na sejah in drugih aktivnosti. V času, ko ni volitev, predsednik državne volilne komisije prejema nadomestilo v višini 10% osnovne plače predsednika ustavnega sodišča, njegov namestnik pa nadomestilo v višini 5% osnovne plače predsednika ustavnega sodišča.

27. člen

Volilni organ je sklepčen, če so navzoči vsi člani oziroma njihovi namestniki.

Volilni organ je sklepčen, če so namesto odsotnih članov navzoči katerikoli namestniki. Predsednika lahko nadomešča samo njegov namestnik.

28. člen

Volilni organ odloča z večino glasov vseh članov.

Če zaradi enakega števila glasov za in proti ne pride do odločitve, odloči glas predsednika volilnega organa.

Če volilni organ pravočasno ne sprejme odločitve, ki je nujno potrebna za izvedbo volitev, odloči predsednik volilnega organa.

29. člen

Državni organi in organi lokalne samouprave so dolžni pomagati volilnim organom pri njihovem delu ter jim na njihovo zahtevo dati podatke, ki jih potrebujejo pri svojem delu.

Administrativne in tehnične pogoje za delovanje okrajnih volilnih komisij in volilnih komisij volilnih enot zagotavljajo upravne enote, na katerih je sedež teh komisij.

Če izvedba javnega naročila zaradi rokov, ki jih zahteva izvedba predčasnih volitev, ali drugih resnih razlogov ni mogoča, poskrbi za tisk in distribucijo tiskanega gradiva, ki ga določi pristojni volilni organ, podjetje, ki ga zakon določa kot založnika Uradnega lista Republike Slovenije.

30. člen

Pri delu volilnih komisij volilnih enot in državne volilne komisije so lahko navzoči predstavniki list kandidatov.

Pri delu volilnih odborov in okrajnih volilnih komisij so lahko navzoči zaupniki list kandidatov.

Predstavniki in zaupniki list kandidatov lahko opozorijo predsednika volilnega organa na nepravilnosti.

31. člen

Predstavnika liste kandidatov določi predlagatelj liste ob predložitvi liste kandidatov volilni komisiji volilne enote.

Imena zaupnikov liste kandidatov sporoči predstavnik liste okrajni volilni komisiji najkasneje pet dni pred dnem glasovanja.

Predstavnik oziroma zaupnik liste kandidatov ne sme biti kandidat.

Zaupnik liste kandidatov je lahko samo oseba, ki je vpisana v evidenco volilne pravice na območju volilne enote.

32. člen

Državno volilno komisijo imenuje državni zbor.

Državno volilno komisijo sestavljajo predsednik in pet članov ter njihovi namestniki.

Za predsednika državne volilne komisije in njegovega namestnika se imenujeta sodnika vrhovnega sodišča.

Dva člana in dva namestnika članov državne volilne komisije se imenujeta izmed pravnih strokovnjakov. Trije člani in namestniki članov državne volilne komisije se imenujejo po predlogih poslanskih skupin, pri čemer se upošteva sorazmerna zastopanost političnih strank.

33. člen

Volilne komisije volilnih enot imenuje državna volilna komisija.

Volilno komisijo volilne enote sestavljajo predsednik in trije člani ter njihovi namestniki.

Predsednik in namestnik predsednika volilne komisije volilne enote se imenujeta izmed sodnikov.

En član in en namestnik člana volilne komisije volilne enote se imenujeta izmed pravnih strokovnjakov. Dva člana in dva namestnika članov volilne komisije volilne enote se imenujeta po predlogih poslanskih skupin, pri čemer se upošteva sorazmerna zastopanost političnih strank.

V volilni komisiji posebne volilne enote za izvolitev poslanca narodne skupnosti mora biti vsaj en član pripadnik narodne skupnosti.

34. člen

Okrajne volilne komisije imenuje državna volilna komisija.

Okrajna volilna komisija se imenuje za območje volilnega okraja.

Okrajno volilno komisijo sestavljajo predsednik in trije člani ter njihovi namestniki. Predsednik okrajne volilne komisije se imenuje izmed sodnikov, njegov namestnik pa izmed drugih diplomiranih pravnikov.

Ostali člani okrajne volilne komisije in njihovi namestniki se imenujejo po predlogih političnih strank, pri čemer se upošteva njihova sorazmerna zastopanost. Predloge za imenovanje članov okrajnih volilnih komisij in njihovih namestnikov lahko dajo tudi predstavniški organi lokalnih skupnosti z območja volilnega okraja.

Pri imenovanju članov okrajnih volilnih komisij in njihovih namestnikov po prejšnjem odstavku se najprej upoštevajo predlogi političnih strank, s katerih list kandidatov so bili na zadnjih volitvah v državni zbor izvoljeni kandidati, in sicer po vrstnem redu glede na število izvoljenih kandidatov pri čemer v primeru enakega števila odloči žreb, nato pa predlogi drugih političnih strank in lokalnih skupnosti, tako da je zagotovljena politično pluralna sestava volilnih komisij. Če predlogov ni ali jih je premalo, se za manjkajoče člane in njihove namestnike določijo uradniki, zaposleni v organih državne uprave ali upravi lokalne skupnosti.

35. člen

Če bi članom volilnih komisij prenehal mandat v času po razpisu volitev, se jim mandat podaljša do konca volitev.

36. člen

Volilna komisija ima tajnika, ki ima lahko največ dva namestnika. Tajnika in namestnika volilna komisija imenuje izmed uradnikov.

37. člen

Državna volilna komisija:

1) skrbi za zakonitost volitev in enotno uporabo določb tega zakona, ki se nanašajo na volilne postopke,

2) usklajuje delo volilnih komisij volilnih enot in okrajnih volilnih komisij in daje strokovna navodila v zvezi z izvajanjem tega zakona ter nadzoruje njihovo delo,

3) predpiše obrazce za izvrševanje tega zakona,

4) določa enotne standarde za volilni material in določa druge materialne pogoje za izvedbo volilnih opravil,

5) objavlja izide volitev v državni zbor,

6) izdaja potrdila o izvolitvi,

7) ugotavlja, katere liste kandidatov so na ravni države prejele štiri ali več odstotkov glasov, oddanih za vse liste,

8) skrbi za izvedbo glasovanja na diplomatsko-konzularnih predstavništvih Republike Slovenije,

9) organizira izobraževanje za člane drugih volilnih organov,

10) opravlja druge naloge, ki jih določa zakon.

Državna volilna komisija določi, katere volilne spise ji mora poslati volilna komisija volilne enote oziroma okrajna volilna komisija, v kakšnem roku in na kakšen način.

Državna volilna komisija lahko prenese na volilno komisijo posebne volilne enote za volitve poslancev narodnih skupnosti posamična opravila iz svoje pristojnosti.

Strokovne, administrativne in tehnične naloge za državno volilno komisijo opravlja služba državne volilne komisije. Organizacijo in delo te službe uredi državna volilna komisija z aktom. Službo državne volilne komisije vodi direktor, ki opravlja tudi naloge tajnika te komisije. Direktorja, na podlagi javnega natečaja za mandatno obdobje petih let, imenuje državna volilna komisija. Za postopek izbire, imenovanja in razrešitve se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja javne uslužbence, in se nanašajo na generalne direktorje direktoratov, razen določb, ki omogočajo razrešitev iz nekrivdnih razlogov.

38. člen

Volilna komisija volilne enote:

1) skrbi za zakonitost volitev poslancev, ki se volijo v volilni enoti,

2) ugotavlja ali so posamične kandidature oziroma liste kandidatov v skladu z zakonom,

3) ugotavlja rezultate glasovanja in razglasi, kateri poslanci so izvoljeni v volilni enoti po 90. členu tega zakona, ter daje poročila o izidu,

4) vodi neposredno tehnično delo v zvezi z volitvami,

5) opravlja druge naloge, ki jih določa zakon.

39. člen

Okrajna volilna komisija:

1) določa volišča in območja volišč,

2) imenuje volilne odbore,

3) ugotavlja izid glasovanja v volilnem okraju,

4) vodi neposredno tehnično delo v zvezi z volitvami,

5) opravlja druge naloge, ki jih določa zakon.

Naloge iz prejšnjega odstavka pri volitvah poslancev italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti opravlja volilna komisija posebne volilne enote.

40. člen

Glasovanje na voliščih vodijo volilni odbori.

Za vsako volišče se določi najmanj en volilni odbor.

41. člen

Volilni odbor sestavljajo predsednik in parno število članov ter njihovi namestniki.

Predsednik in člani volilnega odbora ter njihovi namestniki se imenujejo izmed državljanov, ki imajo stalno prebivališče na območju volilnega okraja.

Politične stranke lahko najkasneje v desetih dneh po razpisu volitev dajo svoje predloge za imenovanje predsednika in članov volilnega odbora ter njihovih namestnikov okrajni volilni komisiji. Pri imenovanju članov volilnih odborov se najprej upoštevajo predlogi političnih strank, s katerih list kandidatov so bili na zadnjih volitvah v državni zbor izvoljeni kandidati, in sicer po vrstnem redu glede na število izvoljenih kandidatov pri čemer v primeru enakega števila odloči žreb, nato pa predlogi drugih političnih strank in lokalnih skupnosti ter njihovih delov, tako da je zagotovljena politično pluralna sestava volilnih odborov. Če predlogov ni ali jih je premalo, se za manjkajoče člane določijo uradniki, zaposleni v organih državne uprave ali upravi lokalne skupnosti.

VII. KANDIDIRANJE

42. člen

Kandidate lahko predlagajo politične stranke in volivci.

43. člen

Politična stranka določi kandidate po postopku, določenem z njenimi pravili. Lista kandidatov se določi s tajnim glasovanjem.

Politična stranka lahko vloži listo kandidatov v vsaki volilni enoti, če njene liste kandidatov podprejo s podpisi najmanj trije poslanci državnega zbora. Podpisi poslancev na predpisanih obrazcih se predložijo državni volilni komisiji.

Politična stranka lahko vloži listo kandidatov v posamezni volilni enoti, če listo kandidatov določijo člani politične stranke, ki imajo volilno pravico in stalno prebivališče v volilni enoti, in če listo kandidatov podpre s podpisi najmanj petdeset volivcev, ki imajo stalno prebivališče v volilni enoti.

Politična stranka lahko vloži listo kandidatov v posamezni volilni enoti tudi v primeru, če lista kandidatov ni določena na način iz prejšnjega odstavka, ob pogoju, da listo kandidatov podpre s podpisi najmanj sto volivcev, ki imajo stalno prebivališče v volilni enoti.

Dvoje ali več političnih strank lahko predloži skupno kandidatno listo.

Na kandidatni listi noben spol ne sme biti zastopan z manj kakor 35% od skupnega dejanskega števila kandidatk in kandidatov na listi.

Določba prejšnjega odstavka ne velja za kandidatne liste, na katere so uvrščeni trije kandidati oziroma kandidatke, pri čemer mora biti na kandidatni listi, na katero so uvrščeni trije kandidati oziroma kandidatke, najmanj en predstavnik vsakega od spolov.

44. člen

Volivci določijo listo kandidatov s podpisovanjem.

V posamezni volilni enoti lahko določi listo kandidatov s podpisi skupina najmanj tisoč volivcev, ki imajo stalno prebivališče v volilni enoti.

Za liste iz tega člena se uporablja določba šestega odstavka 43. člena tega zakona.

45. člen

Kandidata za poslanca italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti določi s podpisi najmanj trideset volivcev – pripadnikov italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti.

46. člen

Podpora s podpisi se lahko daje od dneva, ki je določen za začetek volilnih opravil, do dneva, ki je določen za predložitev list kandidatov.

Volivec oziroma poslanec lahko da svojo podporo s podpisom samo enkrat.

47. člen

Volivec da svojo podporo s podpisom na predpisanem obrazcu. Obrazec podpiše osebno pred pristojnim organom, ki vodi evidenco volilne pravice, ne glede na kraj stalnega prebivališča.

Organi iz prejšnjega odstavka vodijo posebno evidenco potrjenih obrazcev. Ta evidenca je uradna tajnost in pravico vpogleda vanjo ima samo pristojna volilna komisija oziroma sodišče. Če je dana podpora na način iz prejšnjega odstavka, mora predlagatelj liste kandidatov pred vložitvijo te poskrbeti za vpis podpore v evidenco potrjenih obrazcev.

Poslanec da svojo podporo s podpisom na predpisanem obrazcu, ki mu ga izda pristojna služba državnega zbora.

Osebe, ki so med potekom roka, določenega za predložitev list kandidatov, v bolnišnicah, domovih za starejše občane, zavodih za invalidne osebe in podobnih zavodih, in osebe na prestajanju zaporne kazni, lahko svojo podporo izrazijo tako, da njihov podpis na obrazcu potrdi posebej za to pooblaščena oseba organa oziroma pravne osebe.

Osebe, ki med potekom roka za zbiranje podpisov stalno ali začasno prebivajo v tujini, lahko svojo podporo izrazijo tako, da njihov podpis na obrazcu potrdi uradna oseba diplomatsko-konzularnega predstavništva Republike Slovenije v tujini ali oseba, ki jo za potrjevanje identitete volivcev določi ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve.

Osebe, ki imajo v Republiki Sloveniji prijavljeno stalno ali začasno prebivališče, vendar zaradi bolezni ali invalidnosti ne morejo pred pristojni organ osebno in se ne nahajajo v zavodih iz četrtega odstavka tega člena, lahko svojo podporo kandidatu ali listi kandidatov dajo pred uradno osebo pristojnega organa, ki takšno osebo obišče na domu najpozneje šest dni pred iztekom roka za predložitev list kandidatov.

Zahteva za izdajo obrazca iz četrtega in petega odstavka tega člena in zahteva za obisk uradne osebe iz šestega odstavka tega člena se lahko vloži najkasneje petnajst dni pred potekom roka za predložitev list kandidatov.

48. člen

Na listi kandidatov je lahko največ toliko kandidatov, kolikor poslancev se voli v volilni enoti.

Vsakdo lahko kandidira samo v eni volilni enoti in samo na eni listi kandidatov.

49. člen

Pri določitvi liste kandidatov je treba določiti tudi, v katerem volilnem okraju se bo glasovalo o posameznem kandidatu z liste kandidatov.

V posameznem volilnem okraju se glasuje samo o enem kandidatu z liste kandidatov.

Če na listi kandidatov ni toliko kandidatov, kolikor poslancev se voli v volilni enoti, se o posameznem kandidatu s te liste lahko glasuje največ v dveh volilnih okrajih.

Če je na listi kandidatov, ki so jo določili volivci, samo en kandidat, se o njem glasuje v vseh volilnih okrajih.

50. člen

Za vsako kandidaturo je potrebno pisno soglasje kandidata. Soglasje kandidata je nepreklicno.

51. člen

Lista kandidatov se vloži pri volilni komisiji volilne enote. Predlog liste kandidatov mora vsebovati oznako volilne enote, ime predlagatelja, ime liste, osebne podatke kandidatov – ime, priimek, rojstni podatki, poklic in delo, ki ga opravlja, in stalno prebivališče ter ime, priimek in naslov stalnega prebivališča predstavnika liste. Listi morajo biti priložena pisna soglasja kandidatov, da sprejemajo kandidaturo, ter s tem zakonom določeno najmanjše število podpisov volivcev na predpisanih obrazcih.

Predlogu liste je treba priložiti tudi razporeditev kandidatov z liste kandidatov po volilnih okrajih.

Listi kandidatov, ki jo vloži politična stranka, mora biti priložen tudi zapisnik o določitvi liste kandidatov in pravila politične stranke, ki se nanašajo na določanje kandidatov na volitvah v državni zbor.

52. člen

Ime liste kandidatov, ki jo je vložila politična stranka, je ime politične stranke. Sestavni del imena liste je lahko tudi skrajšano ime stranke ali kratica njenega imena. Imenu liste se lahko doda simbol oziroma znak stranke.

Če dvoje ali več političnih strank vloži skupno listo kandidatov, določijo ime skupne liste, pri čemer mora biti razvidno, da gre za skupno listo dveh ali več političnih strank.

53. člen

Ime liste kandidatov, ki jo vložijo volivci, določijo sami volivci. Če ime liste ni določeno, se za ime liste šteje ime in priimek prvega kandidata na listi.

53.a člen

Ime liste kandidatov ne sme vsebovati imena tuje države ali tuje stranke in njihovih simbolov ter kratic, ki jih ti uporabljajo.

VIII. POTRJEVANJE LIST KANDIDATOV

54. člen

Liste kandidatov se predložijo volilni komisiji volilne enote najkasneje petindvajseti dan pred dnem glasovanja.

Ko volilna komisija volilne enote prejme listo kandidatov, takoj preizkusi, ali je pravočasno vložena in ali je določena v skladu s tem zakonom.

55. člen

Če volilna komisija volilne enote ugotovi, da je lista kandidatov vložena prepozno, jo zavrne.

56. člen

Če volilna komisija volilne enote ugotovi, da lista kandidatov ni določena v skladu s tem zakonom, jo zavrne.

Če volilna komisija volilne enote ugotovi formalne pomanjkljivosti liste kandidatov, zahteva takoj od predlagatelja, da jih v treh dneh odpravi. Če formalne pomanjkljivosti niso pravočasno odpravljene, volilna komisija listo kandidatov zavrne.

V primerih iz prejšnjih dveh odstavkov volilna komisija listo kandidatov zavrne v celoti ali samo glede posameznih kandidatov.

57. člen

Če volilna komisija volilne enote ugotovi, da je posamezni kandidat določen na dveh ali več listah kandidatov v volilni enoti, šteje za veljavno kandidaturo, ki je bila prva določena, in o tem takoj obvesti kandidata in predstavnike list kandidatov.

Volilne komisije volilnih enot takoj pošljejo državni volilni komisiji podatke o vloženih listah kandidatov. Če državna volilna komisija ugotovi, da posamezni kandidat kandidira na listah v več volilnih enotah, šteje za veljavno kandidaturo, ki je bila prva določena, in o tem takoj obvesti volilne komisije volilnih enot, kandidata in predstavnike list kandidatov.

58. člen

Listo kandidatov, ki je pravočasno vložena in določena v skladu s tem zakonom, volilna komisija volilne enote potrdi.

59. člen

Odločbo o potrditvi oziroma o zavrnitvi liste kandidatov izda volilna komisija volilne enote najpozneje do osemnajstega dne pred dnem glasovanja. Odločbo pošlje predstavniku liste kandidatov.

60. člen

Volilna komisija volilne enote sestavi seznam potrjenih list kandidatov v volilni enoti po vrstnem redu, ki se določi z žrebom.

Volilna komisija volilne enote sestavi tudi seznam kandidatov, o katerih se glasuje v posameznih volilnih okrajih. Vrstni red kandidatov na seznamu je enak vrstnemu redu list na seznamu potrjenih list kandidatov.

61. člen

Seznami potrjenih list kandidatov in seznami kandidatov, o katerih se glasuje v posameznih volilnih okrajih, se objavijo v medijih ali na drug način, ki ga določi državna volilna komisija, upoštevaje načelo čim širše obveščenosti volivcev ter načelo gospodarnosti, najpozneje petnajst dni pred dnem glasovanja. Za objavo skrbi državna volilna komisija.

62. člen

Mediji morajo objaviti sezname list kandidatov s podatki, določenimi v tem zakonu.

Državna volilna komisija določi medije, v katerih se objavijo seznami list kandidatov. Stroški objave se krijejo iz sredstev, namenjenih za izvedbo volitev.

IX. GLASOVANJE NA VOLIŠČIH

1. **Organizacija in delo na volišču**

63. člen

Volišča določi okrajna volilna komisija.

Volišča imajo zaporedno številko.

64. člen

Za vsako volišče se določi poseben prostor. Prostor, kjer se glasuje, mora biti urejen tako, da je zagotovljeno tajno izpolnjevanje glasovnice. Volišče mora biti opremljeno na način, ki preprečuje opazovanje volivca pri izpolnjevanju glasovnice.

Za volišče se šteje zgradba, v kateri se glasuje, dvorišče te zgradbe in določen prostor okrog zgradbe.

Volilne komisije pripravijo pravočasno za vsa volišča, ki so jih določile, potrebno število prosojnih glasovalnih skrinjic, tiskane glasovnice in drugo volilno gradivo.

Na volišču je treba razobesiti razglase s seznami list kandidatov, o katerih se glasuje.

65. člen

Na dan glasovanja je prepovedana vsaka agitacija na volišču.

66. člen

Na dan pred volitvami se zberejo predsednik in člani volilnega odbora v prostoru, kjer se bo glasovalo, in zagotovijo, da je prostor primerno urejen za izvedbo glasovanja ter prevzamejo potrebno število glasovalnih skrinjic in glasovnic, overjen volilni imenik za območje volišča, razglase in drugo, kar je potrebno za izvedbo glasovanja na volišču.

Volilni material iz prejšnjega odstavka lahko predsednik in člani volilnega odbora prevzamejo tudi najkasneje pol ure pred pričetkom glasovanja.

O prevzemu volišča in volilnega gradiva iz prvega odstavka tega člena napravi volilni odbor zapisnik, ki ga podpišejo vsi člani in predsednik volilnega odbora.

67. člen

Najkasneje pol ure pred začetkom glasovanja se zberejo predsednik in člani volilnega odbora v prostoru, kjer se glasuje in pregledajo, če je prostor v enakem stanju, kot so ga zapustili na dan pred volitvami, in če je volilni material v enakem stanju, kot na dan pred glasovanjem, zlasti pri tem preverijo, če je volilna skrinjica prazna. O tem se sestavi zapisnik, ki ga podpišejo predsednik in člani volilnega odbora.

2. **Glasovanje**

68. člen

Glasovanje traja nepretrgoma od 7. do 19. ure. Volišče, na katerem so glasovali vsi v volilni imenik vpisani volivci, se lahko zapre že pred 19. uro.

Volilni odbori lahko v sporazumu z okrajno volilno komisijo določijo, da se glasovanje konča po 19. uri, če je to potrebno, da se omogoči glasovanje volivcem, ki sicer ne bi mogli glasovati. O tem, da se bo glasovanje na volišču končalo po 19. uri, mora okrajna volilna komisija obvestiti predstavnike list kandidatov takoj, ko je bila sprejeta takšna odločitev.

Ne glede na določbo drugega odstavka tega člena se glasovanje ne more začeti pred 4. uro in ne končati po 23. uri.

69. člen

Volivci, ki so na dan glasovanja odsotni, lahko glasujejo pred tem dnem, vendar pa ne prej kot pet dni pred dnem glasovanja in ne kasneje kot dva dni pred dnem glasovanja. Glasovanje se opravi na posebnem volišču na sedežu okrajne volilne komisije.

Glasovanje vodi volilni odbor, ki ga okrajna volilna komisija imenuje na način, določen v 41. členu tega zakona.

Po vsakokratnem zaključku predčasnega glasovanja se volilne skrinjice in drug volilni material zapečatijo; odpečatijo se ob vsakokratnem nadaljevanju predčasnega glasovanja in pred ugotavljanjem izida glasovanja. Državna volilna komisija določi enotne standarde varovanja volilnih skrinjic in drugega volilnega gradiva v času od predčasnega glasovanja do ugotavljanja izida glasovanja.

70. člen

Okrajna volilna komisija obvesti volivce o dnevu glasovanja in o volišču, na katerem so vpisani v volilni imenik.

71. člen

Volivec glasuje osebno na volišču, na katerem je vpisan v volilni imenik.

Volivec najprej pove svoj priimek in rojstno ime, po potrebi pa tudi svoje prebivališče.

Predsednik ali član volilnega odbora ugotovi istovetnost volivca z osebnim dokumentom ali na drug način. Istovetnost se lahko ugotovi na podlagi vsakega osebnega dokumenta, ki izkazuje osebne podatke volivca.

Nato predsednik ali član volilnega odbora obkroži zaporedno številko pred imenom volivca v volilnem imeniku, volivec pa se podpiše v za to namenjen prostor v volilnem imeniku. Predsednik ali član volilnega odbora preveri, ali se je volivec podpisal na pravo mesto in mu izroči glasovnico. Volivcu se izroči glasovnica tudi, če se ne more ali noče podpisati. Če se ne more podpisati zaradi telesne hibe ali drugega razloga ali če se noče podpisati, volilni odbor to posebej označi v volilnem imeniku. Predsednik ali član volilnega odbora volivcu na njegovo zahtevo da pojasnilo o tehničnih vidikih glasovanja.

Če kdo pomotoma ni vpisan v volilni imenik, glasuje na podlagi potrdila pristojnega organa, da je vpisan kot volivec za območje volišča, na katerem želi glasovati. To se vpiše v zapisnik; potrdilo se priloži zapisniku.

72. člen

Volilni odbor ne sme odreči glasovanja nikomur, ki je vpisan v volilni imenik za to volišče, in tudi ne osebam, ki so se izkazale s potrdili.

Če ima član volilnega odbora glede posameznih volivcev, ki hočejo glasovati, kakšno pripombo, se ta vpiše v zapisnik.

Če hoče glasovati oseba, katere ime je v volilnem imeniku že obkroženo in pri njenem imenu že obstaja podpis

volivca, oziroma je v rubriki opombe označba o drugem načinu glasovanja, se njeno osebno ime, prebivališče in njena morebitna izjava vpišejo v zapisnik, glasovati pa ji volilni odbor ne dovoli.

73. člen

Glasovanje se opravi z glasovnico.

Glasovnica za glasovanje o kandidatih v volilnih okrajih vsebuje:

– oznako volilne enote,

– oznako volilnega okraja,

– zaporedne številke in imena list kandidatov po vrstnem redu iz seznama list kandidatov ter priimke in imena kandidatov, o katerih se glasuje v volilnem okraju,

– navodilo o načinu glasovanja.

Volivec lahko glasuje samo za enega kandidata. Volivec glasuje tako, da na glasovnici obkroži zaporedno številko pred priimkom in imenom kandidata, za katerega glasuje.

74. člen

Glasovnica za glasovanje o kandidatih za poslanca italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti vsebuje:

– oznako volilne enote,

– priimke in imena kandidatov po vrstnem redu iz seznama kandidatov,

– navodilo o načinu glasovanja.

Volivec glasuje tako, da pred priimki in imeni kandidatov označi prednostni vrstni red kandidatov s številkami od 1 naprej.

75. člen

Ko volivec izpolni glasovnico, jo odda v glasovalno skrinjico in odide z volišča.

76. člen

Neizpolnjena glasovnica in glasovnica, na kateri ni mogoče ugotoviti, za katerega kandidata je volivec glasoval, sta neveljavni.

Glasovnica je veljavna, če je volivec glasoval na drugačen način, kot je določeno v 73. in 74. členu tega zakona, pa je iz nje jasno razvidno, za katerega kandidata je glasoval.

77. člen

Ves čas glasovanja morajo biti navzoči vsi člani volilnega odbora oziroma njihovi namestniki.

Ves čas glasovanja so lahko navzoči zaupniki posameznih list kandidatov.

Lista kandidatov ima lahko največ po enega zaupnika na volišču. Okrajna volilna komisija izda zaupniku potrdilo, s katerim se izkaže pri volilnem odboru.

78. člen

Predsednik volilnega odbora skrbi s pomočjo članov odbora za red in mir na volišču. Če je treba, lahko zahteva pomoč policije. Dokler so policisti na volišču, so pod njegovim vodstvom in je glasovanje prekinjeno.

Predsednik volilnega odbora lahko vsakogar, ki moti red na volišču, odstrani z volišča, kar se vpiše v zapisnik. O odstranitvi zaupnika odloči volilni odbor.

Nihče ne sme priti na volišče z orožjem ali nevarnim orodjem, razen policistov v primeru iz prvega odstavka tega člena.

Če je to potrebno zaradi nemotenega glasovanja, lahko predsednik volilnega odbora odredi, da se volivci puščajo na volišče samo v določenem številu ali posamično.

79. člen

Če volivec zaradi telesne hibe ali zato, ker je nepismen, ne bi mogel glasovati tako, kot je določeno v tem zakonu, ima pravico pripeljati s seboj osebo, ki mu pomaga izpolniti oziroma oddati glasovnico. O tem odloči volilni odbor in vpiše to v zapisnik.

79.a člen

Okrajna volilna komisija za območje okraja določi najmanj eno volišče, ki je dostopno invalidom. Volivci, ki želijo glasovati na tem volišču, morajo to svojo namero sporočiti okrajni volilni komisiji najpozneje tri dni pred dnem glasovanja. Na tem volišču lahko volilna komisija omogoči glasovanje s posebej prilagojenimi glasovnicami in glasovalnimi stroji.

Okrajna volilna komisija določi tudi najmanj eno volišče, na katerem lahko glasujejo volivci, ki nimajo stalnega prebivališča na območju okraja, če to svojo namero sporočijo okrajni volilni komisiji, na območju katere so vpisani v volilni imenik, najpozneje tri dni pred dnem glasovanja.

80. člen

O glasovanju se piše zapisnik, v katerega se vpišejo vsi pomembni dogodki na volišču.

Na zahtevo vsakega člana volilnega odbora in vsakega zaupnika se vpišejo v zapisnik posamezne okoliščine, njegovo posebno mnenje in njegove pripombe k zapisniku. Zapisnik podpišejo predsednik in člani volilnega odbora.

81. člen

Volivci ne smejo biti vpoklicani na vojaške vaje na dan glasovanja.

Po pošti lahko glasujejo tudi oskrbovanci domov za starejše, ki nimajo stalnega prebivališča v domu, ter volivci, ki so na zdravljenju v bolnišnicah, če to sporočijo okrajni volilni komisiji ali volilni komisiji volilne enote najkasneje deset dni pred dnem glasovanja.

Glasovanje po pošti se opravi pred dnem, ki je določen z razpisom kot dan glasovanja.

82. člen

Volivci, ki so vpisani v evidenco volilne pravice državljanov Republike Slovenije, ki nimajo stalnega prebivališča v Republiki Sloveniji, lahko glasujejo po pošti ali na diplomatsko-konzularnem predstavništvu Republike Slovenije, če država, v kateri prebivajo, dopušča tako glasovanje, oziroma če to omogoča meddržavni sporazum. Tem volivcem se pravočasno pošlje glasovnica s priloženo volilno karto.

Volivci, ki so na dan glasovanja v tujini, ker tam začasno prebivajo, lahko glasujejo po pošti ali na diplomatsko konzularnem predstavništvu Republike Slovenije, če to sporočijo državni volilni komisiji najkasneje 30 dni pred dnem glasovanja in če država, v kateri prebivajo, dopušča tako glasovanje, oziroma če to omogoča meddržavni sporazum.

Če volivec glasuje po pošti, se glasovnica upošteva, če je kuverti z glasovnico priložena lastnoročno podpisana volilna karta.

Za glasovanje po pošti v tujini in na diplomatsko-konzularnih predstavništvih Republike Slovenije se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo za glasovanje v Republiki Sloveniji.

Ne glede na določbe 73. in 74. člena tega zakona se lahko glasovanje opravi z uradno prazno glasovnico, ki vsebuje oznako volilne enote in volilnega okraja ter navodilo o načinu glasovanja. Volivec izrazi svojo voljo tako, da v prostor na glasovnici lastnoročno ali na drug način vpiše ime in priimek kandidata, za katerega glasuje, ali ime liste kandidatov, za katero glasuje.

83. člen

Volivci, ki se zaradi bolezni ne morejo osebno zglasiti na volišču, v katerem so vpisani v volilni imenik, lahko glasujejo pred volilnim odborom na svojem domu. To morajo sporočiti okrajni volilni komisiji najkasneje tri dni pred dnem glasovanja.

3. Ugotavljanje izida glasovanja na volišču

84. člen

Ko je glasovanje končano, volilni odbor brez prekinitve začne ugotavljati izide glasovanja. Najprej prešteje neuporabljene glasovnice ter jih da v poseben omot in omot zapečati. Nato ugotovi po volilnem imeniku in po potrdilih skupno število volivcev, ki so glasovali, odpre glasovalno skrinjico, ugotovi število oddanih glasovnic, koliko glasovnic je neveljavnih in koliko glasov so dobili posamezni kandidati.

Pri volitvah poslanca narodne skupnosti ugotovi volilni odbor prednostni vrstni red kandidatov.

85. člen

O delu volilnega odbora pri ugotavljanju izida glasovanja se sestavi zapisnik. Vanj se vpiše: koliko je na območju volišča volilnih upravičencev po volilnem imeniku, koliko volivcev je glasovalo po volilnem imeniku, koliko jih je glasovalo s potrdilom in koliko jih je skupno glasovalo po glasovnicah, koliko glasovnic je bilo neveljavnih in koliko glasov so dobili posamezni kandidati.

V primeru iz drugega odstavka prejšnjega člena se v zapisnik vpiše prednostni vrstni red kandidatov.

V zapisnik se vpišejo tudi morebitna posebna mnenja in pripombe članov volilnega odbora in zaupnikov list kandidatov.

Zapisnik podpišejo predsednik in člani volilnega odbora.

86. člen

Predsednik volilnega odbora razglasi izid glasovanja na volišču, vendar ne pred 19. uro.

Zapisnik o svojem delu in drug volilni material pošlje volilni odbor okrajni volilni komisiji.

X. UGOTAVLJANJE IZIDA GLASOVANJA PO VOLILNIH KOMISIJAH

87. člen

Okrajna volilna komisija ugotovi za območje volilnega okraja, koliko volivcev je vpisanih v volilni imenik, koliko jih je na voliščih glasovalo po volilnem imeniku in koliko jih je glasovalo s potrdili, koliko jih je glasovalo po pošti, koliko glasovnic je bilo neveljavnih ter koliko glasov so dobili posamezni kandidati in posamezne liste kandidatov. Volilna komisija ugotovi tudi izid glasovanja po pošti, pri čemer upošteva glasovnice, ki so prispele po pošti do 12. ure na dan po dnevu glasovanja, razen za glasovnice, ki so prispele iz tujine. Pri ugotavljanju izida glasovanja po pošti iz tujine se upoštevajo glasovnice, ki so prispele po pošti do 12. ure osmega dne po dnevu glasovanja.

88. člen

Okrajna volilna komisija sestavi o svojem delu pri ugotavljanju volilnega izida za območje volilnega okraja zapisnik, ki ga podpišejo predsednik in člani okrajne volilne komisije.

Okrajna volilna komisija pošlje zapisnik o svojem delu in drug volilni material volilni komisiji volilne enote v roku, ki ga določi državna volilna komisija.

89. člen

Volilna komisija volilne enote ugotovi za vsako listo kandidatov, koliko glasov so dobili posamezni kandidati z liste po volilnih okrajih in delež glasov posameznih kandidatov v skupnem številu glasov, oddanih v volilnem okraju, ter skupno število glasov, ki so bili oddani za listo v volilni enoti.

Če se je o posameznem kandidatu z liste kandidatov glasovalo v dveh volilnih okrajih, volilna komisija volilne enote ugotovi delež glasov takega kandidata v skupnem številu glasov, oddanih v obeh volilnih okrajih.

Volilna komisija ugotovi tudi skupno število glasov, oddanih za vse liste kandidatov v volilni enoti.

89.a člen

Državna volilna komisija ugotovi za območje države, koliko glasov so dobili posamezni kandidati z liste po volilnih okrajih, koliko glasov so dobile liste po volilnih enotah in skupno število glasov, oddanih za vse liste kandidatov na območju države. Pri tem volilna komisija upošteva tudi izid glasovanja na diplomatsko-konzularnih predstavništvih Republike Slovenije in po pošti iz tujine, ki je prispela v državno volilno komisijo v roku iz 87. člena tega zakona. Izid glasovanja iz prejšnjega stavka državna volilna komisija ugotavlja po volilnih okrajih.

Državna volilna komisija sporoči volilnim komisijam volilnih enot končni izid glasovanja za posamezno volilno enoto.

Na podlagi ugotovljenega izida glasovanja za območje države državna volilna komisija ugotovi, katere liste kandidatov oziroma istoimenske liste kandidatov so na območju države dobile najmanj 4% od skupnega števila glasov, oddanih za vse liste na območju države, in se upoštevajo pri delitvi mandatov.

X.a UGOTAVLJANJE IZIDA VOLITEV

90. člen

Število mandatov, ki jih dobi posamezna lista, se ugotovi s količnikom, ki se izračuna tako, da se skupno število glasov, oddanih za vse liste kandidatov v volilni enoti, deli s številom poslancev, ki se volijo v volilni enoti, povečanim za ena, kar se zaokroži na celo število navzgor. S tem količnikom se deli število glasov za listo. Listi pripada toliko mandatov, kolikokrat je količnik vsebovan v številu glasov za listo.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, lista, ki ne izpolnjuje pogoja iz tretjega odstavka 92. člena tega zakona, mandata ne pridobi.

91. člen

Z liste kandidatov je izvoljenih toliko kandidatov, kolikor mandatov je dobila lista.

Z liste kandidatov so izvoljeni kandidati po vrstnem redu dobljenega deleža glasov v skupnem številu glasov v volilnem okraju oziroma v skupnem številu glasov v dveh volilnih okrajih.

Če sta dva kandidata dobila enak delež glasov, o izvolitvi med njima odloča žreb.

92. člen

Mandati, ki niso bili razdeljeni v volilnih enotah, se razdelijo na ravni države tako, da se listam oziroma istoimenskim listam dodeli toliko mandatov, kolikor znaša razlika med številom mandatov, ki bi jim pripadli na podlagi seštevkov glasov na ravni države, in številom mandatov, ki so jih dobile v volilnih enotah.

Za razdelitev teh mandatov se najprej ugotovi, koliko od vseh 88 mandatov bi pripadlo listam oziroma istoimenskim listam sorazmerno številu glasov, ki so jih dobile v vseh volilnih enotah. To se ugotovi na podlagi zaporedja najvišjih količnikov, ki se izračunajo tako, da se seštevki glasov, ki so jih dobile liste oziroma istoimenske liste v vseh volilnih enotah, delijo z vsemi števili od 1 do 88 (d'Hondtov sistem).

Tiste liste oziroma istoimenske liste, ki na območju države niso dobile najmanj 4% od skupnega števila glasov, se pri delitvi mandatov ne upoštevajo.

Mandati iz prvega odstavka tega člena se dodelijo listam oziroma istoimenskim listam po vrstnem redu najvišjih količnikov iz prejšnjega odstavka, pri čemer se višji količniki štejejo kot mandati, ki jih je lista oziroma istoimenska lista prejela na podlagi 90. člena tega zakona.

Če bi kateri od list oziroma istoimenskih list pri delitvi mandatov v skladu s prvim odstavkom tega člena pripadlo manj mandatov, kakor jih je dobila pri delitvi na ravni volilne enote, se pri ugotavljanju, koliko mandatov bi pripadlo listam oziroma istoimenskim listam na podlagi seštevkov glasov na ravni države, upošteva zmanjšano skupno število mandatov, ki jih je treba še razdeliti na ravni države.

93. člen

Mandati, ki jih dobijo istoimenske liste pri delitvi na državni ravni, se dodelijo listam v volilnih enotah, ki imajo največje ostanke glasov v razmerju do količnika v volilni enoti iz 90. člena tega zakona. Če so v volilni enoti že razdeljeni vsi mandati, se mandat dodeli listi v volilni enoti, v kateri ima lista naslednji največji ostanek glasov v razmerju do količnika v volilni enoti. Z liste kandidatov so izvoljeni kandidati v skladu z 91. členom tega zakona.

94. člen

Izid volitev v volilni enoti ugotovi volilna komisija volilne enote. O tem in o svojem delu sestavi zapisnik, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije. Zapisnik in drug volilni material pošlje državni volilni komisiji.

Izid volitev na državni ravni ugotovi državna volilna komisija. O tem sestavi zapisnik, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije.

95. člen

Volilna komisija posebne volilne enote za volitve poslancev italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti ugotovi, koliko volivcev je vpisano v volilni imenik, koliko od njih je glasovalo, koliko jih je glasovalo po pošti, koliko glasovnic je bilo neveljavnih in prednostni vrstni red kandidatov.

Prednostni vrstni red kandidatov se točkuje. Za vsako prvo mesto se dodeli kandidatu toliko točk, kolikor je kandidatov na glasovnici. Za vsako naslednje mesto se dodeli točka manj. Točke, ki jih dobi posamezni kandidat, se seštejejo.

96. člen

Za poslanca italijanske oziroma madžarske narodne skupnosti je izvoljen tisti kandidat, ki je dobil največje število točk v volilni enoti. Če je dvoje ali več kandidatov dobilo enako največje število točk, med njimi o izvolitvi odloči žreb. Žreb opravi volilna komisija posebne volilne enote ob navzočnosti kandidatov oziroma njihovih predstavnikov.

Volilni izid iz prejšnjega odstavka ugotovi volilna komisija posebne volilne enote. O tem in o svojem delu sestavi zapisnik, ki ga podpišejo predsednik in člani komisije. Zapisnik in drug volilni material pošlje državni volilni komisiji.

97. člen

Izid volitev v državni zbor se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

98. člen

Izvoljenemu poslancu izda državna volilna komisija potrdilo o izvolitvi.

XI. NAKNADNE IN PONOVNE VOLITVE

99. člen

Naknadne volitve se opravijo, če v volilni enoti oziroma na posameznem volišču ni bilo izvedeno glasovanje na dan, ki je določen za glasovanje. Naknadne volitve razpiše volilna komisija volilne enote. Za naknadne volitve se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o splošnih volitvah, opraviti pa se morajo najkasneje v 30 dneh od dneva, ki je bil določen za glasovanje na splošnih volitvah.

100. člen

Ponovne volitve se opravijo, če pristojna volilna komisija zaradi nepravilnosti, ki bi utegnile vplivati na izid volitev, razveljavi glasovanje na volišču in odredi ponovne volitve.

Ponovne volitve razpiše volilna komisija volilne enote, če pa je razveljavila volitve državna volilna komisija, razpiše volitve ta komisija.

101. člen

Ponovne volitve se opravijo tudi v primeru, če državni zbor oziroma ustavno sodišče v primeru pritožbe ne potrdi poslanskega mandata in državna volilna komisija ugotovi, da je zaradi tega potrebno opraviti ponovne volitve.

Ponovne volitve v primeru iz prejšnjega odstavka razpiše državna volilna komisija.

102. člen

V aktu o razpisu volitev se določi dan glasovanja na ponovnih volitvah.

Ponovne volitve na podlagi obstoječih kandidatur se opravijo najkasneje v 15 dneh od dneva razpisa volitev. Ponovne volitve na podlagi novih kandidatur se opravijo najkasneje v dveh mesecih od dneva razpisa volitev.

XII. VARSTVO VOLILNE PRAVICE

103. člen

Zaradi nepravilnosti v postopku kandidiranja ima vsak kandidat oziroma predstavnik liste kandidatov pravico vložiti ugovor pri volilni komisiji volilne enote. Ugovor se lahko vloži do roka, določenega za predložitev liste kandidatov.

Volilna komisija volilne enote mora o ugovoru odločiti v postopku ugotavljanja zakonitosti list kandidatov, najpozneje v 48 urah od izteka roka za predložitev list kandidatov.

104. člen

Državna volilna komisija lahko razveljavi ali spremeni odločbo volilne komisije volilne enote, izdano v postopku potrjevanja list kandidatov, če ugotovi, da je odločba nepravilna ali nezakonita, in sicer najpozneje do dneva, določenega za objavo list kandidatov.

105. člen

Zoper odločbo volilne komisije, s katero se zavrne lista kandidatov, zoper odločbo volilne komisije iz drugega odstavka 103. člena tega zakona ter zoper odločbo državne volilne komisije iz prejšnjega člena se lahko vloži pritožba na sodišče, pristojno za upravne spore, v 48 urah po prejemu odločbe.

Sodišče mora odločiti o pritožbi najkasneje v 48 urah po prejemu pritožbe.

Sodišče odloča v senatu treh sodnikov.

Sodišče odloča ob primerni uporabi določb zakona o upravnih sporih.

106. člen

Zaradi nepravilnosti pri delu volilnega odbora oziroma okrajne volilne komisije pri volitvah ima vsak kandidat,

predstavnik liste kandidatov in vsak volivec pravico vložiti ugovor pri volilni komisiji volilne enote.

Ugovor se lahko vloži v treh dneh od dneva glasovanja. Volilna komisija volilne enote mora o ugovoru odločiti v roku 48 ur.

107. člen

Če volilna komisija volilne enote ugotovi takšne nepravilnosti pri glasovanju na volišču oziroma pri delu volilnega odbora, ki so ali bi lahko bistveno vplivale na izid volitev, razveljavi glasovanje na volišču ter odredi ponovne volitve v obsegu, v katerem je bilo glasovanje razveljavljeno.

Če volilna komisija volilne enote ugotovi takšne nepravilnosti pri delu okrajne volilne komisije, ki so ali bi lahko bistveno vplivale na izid volitev, sama ugotovi izid volitev v volilnem okraju.

108. člen

Če državna volilna komisija ugotovi takšne nepravilnosti pri delu volilne komisije volilne enote, ki so ali bi lahko bistveno vplivale na izid volitev, sama ugotovi izid volitev v volilni enoti.

109. člen

Zoper odločitev volilne komisije, ki lahko vpliva na potrditev poslanskih mandatov, ima vsak kandidat in predstavnik liste kandidatov pravico do pritožbe na državni zbor. Pritožba se lahko vloži najkasneje do prve seje državnega zbora, pritožba, ki se nanaša na naknadne ali ponovne volitve, pa najkasneje 15 dni od dneva teh volitev. Državni zbor odloča o pritožbi ob potrditvi poslanskih mandatov.

XIII. KAZENSKE DOLOČBE

110. člen

Z globo najmanj 30.000 tolarjev se kaznuje za prekršek:

1. kdor ravna v nasprotju s 5. členom tega zakona,
2. kdor agitira na volišču (65. člen),
3. kdor potem, ko je glasoval, na opomin predsednika volilnega odbora noče oditi z volišča (75. člen),
4. kdor moti red na volišču (78. člen).

Z globo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje za prekršek, kdor v nasprotju z 78. členom tega zakona pride na volišče z orožjem ali nevarnim orodjem ali kdor brez naročila predsednika volilnega odbora ukaže, da se pripelje na volišče oborožena sila ali jo pripelje sam.

Z globo najmanj 200.000 tolarjev se kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s 5. členom tega zakona.

Z globo najmanj 50.000 tolarjev se kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki ravna v nasprotju s 5. členom tega zakona.

Naloge prekrškovnega organa za kršitve iz 75. in 78. člena tega zakona opravlja Policija, za kršitve iz 5. in 65. člena tega zakona pa ministrstvo, pristojno za notranje zadeve.

Zakon o volitvah v državni zbor – ZVDZ (Uradni list RS, št. 44/92) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

XIV. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

111. člen

Pri prvih volitvah v državni zbor politične stranke lahko vložijo liste kandidatov v vsaki volilni enoti, če liste kandidatov podprejo s podpisi najmanj trije delegati zborov Skupščine Republike Slovenije.

112. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati zakon o volitvah v skupščine (Uradni list SRS, št. 42/89 in 5/90, Uradni list RS, št. 10/90 in 45/90), razen določb o nadomestnih volitvah delegatov zborov skupščin občin in posebnih družbenopolitičnih skupnosti.

113. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o dopolnitvi Zakona o volitvah v državni zbor – ZVDZ-A (Uradni list RS, št. 60/95) vsebuje naslednjo končno določbo:

2. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o volitvah v državni zbor – ZVDZ-B (Uradni list RS, št. 78/06) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

32. člen

Osebe, ki jim je bila zaradi duševne bolezni, zaostalosti ali prizadetosti s pravnomočno sodno odločbo popolnoma odvzeta poslovna sposobnost ali podaljšana roditeljska pravica staršev ali drugih oseb čez njihovo polnoletnost pred uveljavitvijo tega zakona, nimajo pravice biti voljene, imajo pa pravico voliti.

Na predlog osebe, ki je upravičena vložiti predlog za uvedbo postopka iz prejšnjega odstavka, sodišče odloči o volilni pravici osebe iz prejšnjega odstavka v skladu z drugim in tretjim odstavkom 2. člena tega zakona.

33. člen

Ne glede na določbi 10. in 11. člena tega zakona na prvih volitvah v državni zbor, ki bodo izvedene po uveljavitvi tega zakona, noben spol na kandidatni listi ne sme biti zastopan z manj kakor 25% od dejanskega skupnega števila kandidatk in kandidatov na kandidatni listi.

34. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona sedanji tajnik republiške volilne komisije nastopi petletni mandat direktorja službe državne volilne komisije.

35. člen

Določbe 16. in drugih členov tega zakona, ki se nanašajo na uvedbo prosojnih glasovalnih skrinjic, se začnejo uporabljati s 1. 1. 2007.

36. člen

Ne glede na določbe Zakona o evidenci volilne pravice (Uradni list RS, št. 52/02) se volilni imeniki sestavijo tako, da se v njih določi tudi prostor za podpis volivca, in izročijo pristojnim volilnim komisijam deveti dan pred dnem glasovanja.

37. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

MINISTRSTVA

4649. Pravilnik o vodenju evidence o davkih

Na podlagi četrtega odstavka 26. člena Zakona o davčni službi (Uradni list RS, št. 17/05 – uradno prečiščeno besedilo in 59/05 – odločba US) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K
o vodenju evidence o davkih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina pravilnika)

Ta pravilnik ureja obliko in način vodenja evidence o davkih (v nadaljnjem besedilu: evidenca), ki jo vzpostavi Davčna uprava Republike Slovenije.

2. člen

(vodenje evidence)

(1) Evidenco vodijo in vzdržujejo davčni uradi in izpostave davčnih uradov ter Generalni davčni urad.

(2) Evidenca se vodi po posamezni vrsti davka.

II. OBLIKA

3. člen

(oblika)

(1) Evidenca se vodi v elektronski obliki.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se evidenca, za katero ni zagotovljeno vodenje v elektronski obliki, vodi v papirni obliki.

III. NAČIN VODENJA

4. člen

(načela vodenja)

(1) Podatki se v evidenco vpisujejo v skladu s časovnim zaporedjem nastanka posameznih dejanj. Vpisi morajo biti popolni, pravilni in ažurni.

(2) Posamezni vpisi se ne smejo brisati niti na drug način uničiti. Popravki pomotoma vpisanih podatkov morajo biti razvidni.

5. člen

(obdobje, za katero se vodi evidenca)

Evidenca se vodi za vsako koledarsko leto posebej.

6. člen

(vpis podatkov)

Vpis podatkov, spremembo vpisov ter urejanje podatkov v evidenci lahko opravi le pooblaščena oseba, in sicer:

1. vodja oddelka oziroma vodja referata, kjer se evidenca vodi in vzdržuje,
2. oseba, ki vodi postopek kontrole, davčne izvršbe oziroma drug postopek,
3. oseba, ki vodi postopek razkrivanja podatkov iz te evidence,
4. druga oseba, pooblaščena za vpis in urejanje podatkov.

7. člen

(nadzor nad vpisi v evidenco)

Nadzor nad pravilnostjo in pravočasnostjo vpisanih podatkov v evidenco izvaja vodja oddelka oziroma vodja referata, kjer se evidenca vodi in vzdržuje, ali druga oseba, pooblaščena za opravljanje nadzora. Nadzor se konča s podpisom izpisa, ki se hrani v popisu dosjeja zadeve.

IV. VSEBINA EVIDENCE

8. člen

(podatki iz davčnih napovedi in iz obračunov davka)

(1) Podatki iz davčnih napovedi in iz obračunov davka se vodijo v vsebini, določeni z zakonom o obdavčenju in zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) V evidenco se vpišejo davčna številka, firma oziroma ime, sedež in naslov pravne osebe, za fizične osebe pa davčna številka, osebni podatki, naslov stalnega in začasnega prebivališča iz davčnega registra (v nadaljnjem besedilu: podatki, ki omogočajo identifikacijo davčnega zavezanca) ter zlasti naslednji podatki za posamezno vrsto napovedi oziroma obračuna davka:

1. Napovedi po zakonih o obdavčenju (dohodnina, davki občanov, davek na promet nepremičnin, davek na motorna vozila, davek na dodano vrednost ter drugi davki in takse):
– vrsta davka oziroma navedba naziva napovedi,
– datum vložitve napovedi davčnemu organu,
– obdobje na katero se nanaša obdavčitev,
– bruto prejemki oziroma bruto osnova,
– znižanje davčne osnove v obliki odhodkov, odbitkov in davčnih olajšav.

2. Obračuni davka po zakonih o obdavčenju (obračun akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, obračun davka od dohodkov pravnih oseb, obračun davka na motorna vozila, obračun davka na dodano vrednost, obračun davčnih odtegljajev ter drugi obračuni):
– vrsta davka oziroma navedba naziva obračuna,
– datum predložitve obračuna davčnemu organu,
– obdobje na katero se nanaša obdavčitev,
– dohodki/prejemki oziroma davčna osnova,
– znižanje davčne osnove v obliki odhodkov, odbitkov in davčnih olajšav,
– obračunani davek.

9. člen

(podatki iz odločb o odmeri davkov, zapisnikov, sklepov in drugih dejanj davčne službe)

(1) Podatki iz odločb o odmeri davkov, zapisnikov, sklepov in drugih dejanj davčne službe se vodijo v vsebini, ki je določena z zakonom o obdavčenju in zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) V evidenco se vpišejo podatki, ki omogočajo identifikacijo davčnega zavezanca iz davčnega registra ter zlasti naslednji podatki za posamezno vrsto davčne napovedi oziroma davčnega obračuna:

1. Odločbe po zakonih o obdavčenju (dohodnina, davki občanov, davek na promet nepremičnin, davek na motorna vozila, davek na dodano vrednost ter drugi davki in takse):
– vrsta davka,
– splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
– številka odločbe,
– datum izdaje odločbe,
– datum vročitve odločbe,

– obdobje na katero se nanaša obdavčitev,
– znesek odmerjenega davka.

2. Zapisniki, sklepi in ostala dejanja v postopkih odmere po zakonih o obdavčenju in zakonom, ki ureja davčni postopek (obračun akontacije dohodnine od dohodka, doseženega z opravljanjem dejavnosti, obračun davka od dohodkov pravnih oseb, obračun davka na motorna vozila, obračun davka na dodano vrednost, obračun davčnih odtegljajev ter drugi obračuni):
– vrsta davka,
– splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
– številka dokumenta,
– datum izdaje dokumenta (zapisnik, sklep),
– oseba, ki je vodila postopek,
– obdobje na katero se nanaša postopek odmere.

10. člen

(podatki iz odločb o odpisih, delnih odpisih, odlogih in obročnem plačevanju davka ter neizterljivosti davka)

(1) Podatki iz odločb o odpisih, delnih odpisih, odlogih in obročnem plačevanju davka ter neizterljivosti davka se vodijo v vsebini, ki je določena z zakonom o obdavčenju in zakonom, ki ureja davčni postopek.

(2) V evidenco se vpišejo podatki, ki omogočajo identifikacijo davčnega zavezanca iz davčnega registra ter zlasti naslednji podatki za posamezno vrsto davčne obveznosti:

1. Vloge za odpis, odlog ali obročno plačilo davka:
– vrsta davka,
– splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
– vrsta zahtevka (odpis, odlog, obročno plačilo),
– datum vložitve vloge davčnemu organu,
– obravnava in odločanje o vlogi (se zavrže, zavrne, ugodi),
– podatki o znesku davka za katerega je dovoljen odpis, delni odpis, obročno plačilo ali odlog plačila (z navedbo rokov za plačilo v primeru obročnega plačila ali odloga plačila davka),
– oseba, ki je vodila postopek.

2. Neizterljivost davčne obveznosti:
– vrsta davka,
– splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
– številka odločbe,
– obravnava in odločanje o neizterljivosti,
– podatki o znesku davka za katerega je ugotovljena neizterljivost,
– datum izdaje odločbe,
– oseba, ki je vodila postopek.

11. člen

(podatki iz sklepov o davčni izvršbi in podatke o zavarovanju plačila davka v postopku davčne izvršbe)

V evidenco se o davčni izvršbi vpišejo zlasti naslednji podatki:

1. Podatki iz sklepov o davčni izvršbi:
– splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
– datum sklepa (opomina, rubeža, prodaje),
– številka sklepa,
– datum vročitve,
– vrsta sklepa (na dolžnikove denarne prejemke, na denarna sredstva pri bankah in hranilnicah, na druge denarne terjatve, na premičnine, na vrednostne papirje),
– vrsta in znesek davka ali druge obveznosti ter način prodaje,
– oseba, ki je vodila postopek.

2. Podatki iz predlogov za izvršbo na dolžnikovo nepremično premoženje in delež dolžnika v družbi ter iz premoženjskih pravic:
– splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
– številka predloga,
– datum predloga,
– vrsta in znesek davka ali druge davčne obveznosti,
– oseba, ki je vodila postopek,
– sodišče, ki je pristojno za postopek,
– številka sklepa sodišča,
– datum sklepa sodišča.

3. Podatki o zavarovanju plačila davka v postopku davčne izvršbe:
– vrsta zavarovanja (bančna garancija, gotovinski polog, zavarovanje z vknjižbo zastavne pravice na nepremičnini oziroma deležu družbenika in podobno),
– splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
– datum prejema instrumenta zavarovanja in vnovčitve,
– vrsta davka ali druge obveznosti, ki se zavaruje,
– znesek davka ali druge obveznosti, ki se zavaruje,
– oseba, ki je vodila postopek,
– sodišče, ki je pristojno za postopek,
– številka sklepa sodišča,
– datum sklepa sodišča.

12. člen

(podatki o upravni pomoči pristojnih organov držav članic Evropske unije v postopku davčne izvršbe in zavarovanja izpolnitve davčne obveznosti)

V evidenco se vpišejo zlasti naslednji podatki:

1. Podatki iz prejetih zahtevkov:
– splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
– datum zahtevka,
– številka zahtevka,
– datum vročitve zahtevka,
– vrsta sklepa (na dolžnikove denarne prejemke, na denarna sredstva pri bankah in hranilnicah, na druge denarne terjatve, na premičnine, na vrednostne papirje),
– vrsta zavarovanja,
– vrsta in znesek davka ali druge obveznosti ter način prodaje,
– oseba, ki je vodila postopek.

2. Podatki iz posredovanih zaprosil:
– splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
– datum zaprosila,
– številka zaprosila,
– datum vročitve zaprosila,
– vrsta in znesek davka ali druge obveznosti,
– oseba, ki je vodila postopek.

13. člen

(podatki iz začasnih sklepov za zavarovanja in o predloženih instrumentih zavarovanja)

V evidenco se o zavarovanjih izpolnitve davčne obveznosti vpišejo zlasti naslednji podatki iz začasnih sklepov za zavarovanje:

1. splošni podatki o zavezancu iz davčnega registra,
2. datum dokumenta,
3. številka dokumenta,
4. datum vročitve,
5. vrsta zavarovanja (zavarovanje z vknjižbo zastavne pravice na nepremičnini oziroma deležu družbenika, sklep na transakcijski račun),
6. vrsta in znesek davka ali druge davčne obveznosti,
7. oseba, ki je vodila postopek,
8. sodišče, ki je pristojno za postopek,
9. številka sklepa sodišča,
10. datum sklepa sodišča,
11. število vseh zavarovanj v koledarskem letu.

14. člen

(podatki o razkritju podatkov iz evidenc)

(1) V posamezne evidence iz tega pravilnika se vpisujejo tudi podatki o posameznem razkritju v vsebini določeni s pravilnikom, ki ureja fizične, organizacijske in tehnične

ukrepe ter postopke za varovanje podatkov, ki so davčna tajnost.

(2) V evidence se vpisujejo naslednji podatki o posameznem razkritju:

1. številka, datum in številka izvoda dokumenta, ki vsebuje razkriti podatek, ki je davčna tajnost,
2. osebno ime oziroma naziv osebe ali drug podatek, ki omogoča identifikacijo osebe, ki ji je bil razkrit podatek, ki je davčna tajnost,
3. številka zahtevka,
4. datum zahtevka,
5. datum prejetja zahtevka,
6. razlog razkritja,
7. datum in čas razkritja,
8. pravna podlaga za razkritje,
9. podatki o pisnem soglasju davčnega zavezanca za razkritje podatkov tretjim osebam (številka in datum dokumenta, datum prejema soglasja).

(3) Podatek o posameznem razkritju pristojnim organom Evropske Skupnosti, pristojnim organom držav članic Evropske unije in pristojnim organom drugih držav mora vsebovati podatke iz prejšnjega odstavka, razen podatkov iz 7. in 9. točke prejšnjega odstavka.

V. KONČNA DOLOČBA

15. člen

(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-274/2006/21
Ljubljana, dne 6. oktobra 2006
EVA 2006-1611-0013

dr. Andrej Bajuk l.r.
Minister
za finance

4650. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o podrobnejših kriterijih za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila davčnemu zavezancu – fizični osebi

Na podlagi četrtega odstavka 36. člena Zakona o davčnem postopku (Uradni list RS, št. 21/06 – uradno prečiščeno besedilo) izdaja minister za finance

P R A V I L N I K

o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o podrobnejših kriterijih za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila davčnemu zavezancu – fizični osebi

1. člen

V Pravilniku o podrobnejših kriterijih za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila davčnemu zavezancu – fizični osebi (Uradni list RS, št. 142/04 in 117/05) se v prvem odstavku 2. člena besedilo »za zadnje tri mesece« nadomesti z besedilom »za zadnjih šest mesecev«.

2. člen

V prvem odstavku 9. člena se besedilo »46.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »dvakratnega zneska osnovnega zneska minimalnega dohodka po zakonu, ki ureja socialno varstvo«.

3. člen

V drugem odstavku 11. člena se besedilo »70.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »60% minimalne plače po zakonu, ki ureja minimalno plačo«.

V tretjem odstavku 11. člena se besedilo »46.000 tolarjev« nadomesti z besedilom »osnovnega zneska minimalnega dohodka po zakonu, ki ureja socialno varstvo«.

4. člen

Priloga 1 in navodilo za izpolnjevanje, ki sta sestavni del pravilnika, se nadomestita z novo Prilogo 1 in navodilom za izpolnjevanje, ki sta v Prilogi 1 in sta sestavni del tega pravilnika.

5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-196/2006/10
Ljubljana, dne 2. oktobra 2006
EVA 2006-1611-0101

dr. Andrej Bajuk l.r.
Minister
za finance

PRILOGA 1

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE

_____
_____
_____
(navesti davčni organ)

Podatke vpisujte s tiskanimi črkami.

IZPOLNI URADNA OSEBA	
Prejeto:	Šifra:

VLOGA ZA ODPIS, DELNI ODPIS, ODLOG OZIROMA OBROČNO PLAČILO DAVKA

I. PODATKI O VLOŽNIKU

_____
osebno ime (ime in priimek)

EMŠO: [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ] Davčna št. [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ]

Rezident Republike Slovenije DA NE

Stalno prebivališče:

_____
ulica in hišna številka

[ ][ ][ ][ ] _____ _____
številka pošte *ime pošte* *kraj*

Začasno prebivališče:

_____
ulica in hišna številka

[ ][ ][ ][ ] _____ _____
številka pošte *ime pošte* *kraj*

II. DRUŽINSKI ČLANI VLOŽNIKA[1]

Podatki o skupnem gospodinjstvu	Potrdilo z dne

	Osebno ime	Davčna številka	Sorodstveno razmerje
1			
2			
3			
4			
5			
6			

[1] Podatke o skupnem gospodinjstvu si priskrbi davčni organ sam, razen če vložnik v priloženi pisni izjavi davčnemu organu izrecno prepove pridobivanje teh podatkov oziroma če družinski člani v priloženi izjavi izrecno ne soglašajo s pridobivanjem podatkov iz uradnih evidenc s strani davčnega organa.

III. PODATKI O DAVČNEM DOLGU IN ZAHTEVEK

Pri _____dolgujem naslednje davke in druge dajatve:
(navesti urad in izpostavo davčnega organa)

VRSTA DAJATVE	ZNESEK	ODLOČBA, OBRAČUN ALI DRUGI AKT, IZ KATEREGA IZVIRA DAVČNA OBVEZNOST
	SIT	
	SIT	
	SIT	
	SIT	
	SIT	

Znesek davčne obveznosti skupaj:_____SIT
Ker bi plačilo navedene davčne obveznosti lahko ogrozilo preživljanje mene in mojih družinskih članov, prosim, da mi davčni organ:

1. odpiše ali delno odpiše davčno obveznost,
2. odloži plačilo za dobo_____mesecev (največ 24),
3. dovoli obročno plačevanje v _____ obrokih (največ 24)

OPOMBA: Zgoraj obkrožite eno izmed navedenih možnosti.

V kolikor davčni organ ne bi ugodil moji vlogi, pa podrejeno predlagam:

_____

_____

OPOMBA: V primeru, da davčni organ vaši vlogi ne bi ugodil, lahko predlagate tudi katero drugo med zgoraj navedenimi možnostmi.

IV. PODATKI O MATERIALNEM STANJU VLOŽNIKA

Ali imate prihranke?	DA	Znesek: *SIT*
	NE	

A. Ali ste lastnik/solastnik nepremičnine ali drugega premoženja?[2]		Vrednost
1. stanovanja ali hiše, v kateri živite:	DA	
	NE	
2. drugega stanovanja ali hiše, vključno s prostori za počitek in rekreacijo:	DA	*SIT*
	NE	
3. osebnega vozila znamka: _____ letnik: _____	DA	*SIT*
znamka: _____ letnik: _____		*SIT*
	NE	
4. drugega vozila ali prikolice:	DA	*SIT*
	NE	
5. plovnega objekta, ki je vpisan v ustrezen register	DA	*SIT*
	NE	
6. vrednostnih papirjev in drugih deležev v družbah:	DA	*SIT*
	NE	
7. poslovnih prostorov, opreme, delovnih strojev, ki vam daje dohodke:	DA	
	NE	
8. kmetijskega in gozdnega zemljišča, gospodarskega poslopja in kmetijskih strojev, ki vam daje dohodke:	DA	
	NE	
9. stavbnega zemljišča:	DA	*SIT*
	NE	

[2] Tabelo o lastništvu nepremičnega in drugega premoženja izpolni vložnik samo v primeru, če davčnemu organu v priloženi izjavi izrecno prepove pridobivanje podatkov iz uradnih evidenc. Podatke o morebitnem drugem premoženju se vpiše v vsakem primeru.

10. garaže:	DA	*SIT*
	NE	
11. drugo, kaj: _____	DA	*SIT*
	NE	

B. OBČASNI DOHODKI, prejeti v zadnjih 12 mesecih pred mesecem vložitve	**datum prejema**	**znesek**
Regres		
Odpravnine, jubilejne nagrade		
Dividende		
Dediščine in darila		
Dobiček iz kapitala		
Drugo, kaj		

DOHODKI IN PREJEMKI, prejeti v zadnjih šestih mesecih pred mesecem vložitve vloge	mesec:	mesec:	mesec:	mesec:	mesec:	mesec:
	leto:	leto:	leto:	leto:	leto:	leto:
Plača in prejemki iz dela (plača, nadomestilo plače – bolniška, stimulacije in bonitete):	Datum izplačila:	Datum izplačila:	Datum izplačila:	Datum izplačila:	Datum izplačila:	Datum izplačila:
	Znesek:	Znesek:	Znesek:	Znesek:	Znesek:	Znesek:

Prejemki po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju:

- pokojnina						
- drugo (invalidnina, varstveni dodatek, odpravnina, oskrbnina,...)						

Prejemki po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti:

- denarno nadomestilo za brezposelnost						
- denarna pomoč za brezposelnost						
Prejemki po predpisih o družinskih prejemkih (porodniška, starševski dodatek)						
Nagrada za rejnika						
Preživnina, nadomestilo preživnine						
Posredno ugotovljeni dohodki in prejemki						
Dohodki iz premoženja (udeležba pri dobičku, najemnine)						
Prejemki, doseženi z opravljanjem storitev in poslov po pogodbah in na drugih podlagah						
Dohodki od premoženjskih pravic (avtorske pogodbe)						
Prejemki učencev/-nk in študentov/-tk, prejeti preko študentskih ali mladinskih organizacij						
Drugo (bolniška izplačana pri drugih izplačevalcih)						

Dohodek iz kmetijske dejavnosti[3]	- KD	za leto:	znesek:
	- dobiček	za leto:	znesek:
Dohodek iz dejavnosti[4]		za leto:	znesek:

[3] S podatkom o dohodku iz kmetijske dejavnosti razpolaga davčni organ in ga vložniku ni potrebno navesti.
[4] S podatkom o dohodku iz dejavnosti razpolaga davčni organ in ga vložniku ni potrebno navesti.

V. PODATKI O MATERIALNEM STANJU VLOŽNIKOVEGA DRUŽINSKEGA ČLANA _____

Ali imate prihranke?	DA	Znesek: *SIT*
	NE	

A. Ali ste lastnik/solastnik nepremičnine ali drugega premoženja?[5]		Vrednost
1. stanovanja ali hiše, v kateri živite:	DA	
	NE	
2. drugega stanovanja ali hiše, vključno s prostori za počitek in rekreacijo:	DA	*SIT*
	NE	
3. osebnega vozila znamka: _____ letnik: _____ znamka: _____ letnik: _____	DA	*SIT*
		SIT
	NE	
4. drugega vozila ali prikolice:	DA	*SIT*
	NE	
5. plovnega objekta, ki je vpisan v ustrezen register	DA	*SIT*
	NE	
6. vrednostnih papirjev in drugih deležev v družbah:	DA	*SIT*
	NE	
7. poslovnih prostorov, opreme, delovnih strojev, ki vam daje dohodke:	DA	
	NE	
8. kmetijskega in gozdnega zemljišča, gospodarskega poslopja in kmetijskih strojev, ki vam daje dohodke:	DA	
	NE	
9. stavbnega zemljišča:	DA	*SIT*
	NE	
10. garaže:	DA	*SIT*
	NE	
11. drugo, kaj: _____	DA	*SIT*
	NE	

B. OBČASNI DOHODKI, prejeti v zadnjih 12 mesecih pred mesecem vložitve	**datum prejema**	**znesek**
Regres		
Odpravnine, jubilejne nagrade		
Dividende		
Dediščine in darila		
Dobiček iz kapitala		
Drugo, kaj		

[5] Tabelo o lastništvu nepremičnega in drugega premoženja izpolni dolžnik samo v primeru, če družinski člani izrecno ne soglašajo s pridobivanjem podatkov iz uradnih evidenc s strani davčnega organa. Podatke o morebitnem drugem premoženju se vpiše v vsakem primeru.

DOHODKI IN PREJEMKI, prejeti v zadnjih šestih mesecih pred mesecem vložitve vloge	mesec:	mesec:	mesec:	mesec:	mesec:	mesec:
	leto:	leto:	leto:	leto:	leto:	leto:
Plača in prejemki iz dela (plača, nadomestilo plače – bolniška, stimulacije in bonitete):	Datum izplačila:	Datum izplačila:	Datum izplačila:	Datum izplačila:	Datum izplačila:	Datum izplačila:
	Znesek:	Znesek:	Znesek:	Znesek:	Znesek:	Znesek:

Prejemki po predpisih o pokojninskem in invalidskem zavarovanju:

- pokojnina						
- drugo (invalidnina, varstveni dodatek, odpravnina, oskrbnina,...)						

Prejemki po predpisih o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti:

- denarno nadomestilo za brezposelnost						
- denarna pomoč za brezposelnost						
Prejemki po predpisih o družinskih prejemkih (porodniška, starševski dodatek)						
Nagrada za rejnika						
Preživnina, nadomestilo preživnine						
Posredno ugotovljeni dohodki in prejemki						
Dohodki iz premoženja (udeležba pri dobičku, najemnine)						
Prejemki, doseženi z opravljanjem storitev in poslov po pogodbah in na drugih podlagah						
Dohodki od premoženjskih pravic (avtorske pogodbe)						
Prejemki učencev/-nk in študentov/-tk, prejeti preko študentskih ali mladinskih organizacij						
Drugo (bolniška izplačana pri drugih izplačevalcih)						

Dohodek iz kmetijske dejavnosti[6]	- KD	za leto:	znesek:
	- dobiček	za leto:	znesek:
Dohodek iz dejavnosti[7]		za leto:	znesek:

[6] S podatkom o dohodku iz kmetijske dejavnosti razpolaga davčni organ in ga vložniku ni potrebno navesti.
[7] S podatkom o dohodku iz dejavnosti razpolaga davčni organ in ga vložniku ni potrebno navesti.

VI. OSTALI PODATKI O DAVČNEM ZAVEZANCU IN DRUŽINSKIH ČLANIH (SOCIALNE RAZMERE, PRIPOMBE DAVČNEGA ZAVEZANCA)[8]

_____

_____

_____

_____

_____

_____

VII. TAKSA

Za vlogo je potrebno plačati _____ upravne takse po tarifnih številkah 1 in 3 Taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Uradni list RS, št. 114/05 – uradno prečiščeno besedilo).

[8] Podatke o vpisu v evidenco brezposelnih oseb ter o socialnem položaju vložnika in družinskih članov si priskrbi davčni organ sam, razen če vložnik v priloženi pisni izjavi davčnemu organu izrecno prepove pridobivanje teh podatkov oziroma če družinski člani v priloženi izjavi izrecno ne soglašajo s pridobivanjem podatkov iz uradnih evidenc s strani davčnega organa.

IZJAVA

Vložnik/-ica vloge za odpis, delni odpis, odlog oziroma obročno plačilo davka in polnoletni družinski člani izjavljam-o

1. da so vsi podatki, ki sem jih navedel/-la v vlogi resnični, točni in popolni;
2. da so v vlogi navedeni vsi dohodki in prejemki vseh družinskih članov za zahtevano obdobje;
3. da je v vlogi opisano celotno premoženje vseh družinskih članov.

V/Na_____, dne_____Podpis vložnika/-ice:_____

Podpis polnoletnih družinskih članov:

Osebno ime:	Podpis

V skladu s 139. členom Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo) si uradna oseba, ki vodi postopek, po uradni dolžnosti priskrbi podatke o dejstvih, o katerih vodi uradno evidenco organ, ki je pristojen za odločanje. Enako ravna uradna oseba glede dejstev, o katerih vodi uradno evidenco kakšen drug državni organ oziroma organ samoupravne lokalne skupnosti ali nosilec javnega pooblastila. Uradna oseba lahko pridobiva za potrebe ugotavljanja dejanskega stanja osebne podatke iz uradnih evidenc o stranki, ki je vložila zahtevo za uvedbo postopka, razen če je stranka pridobitev teh podatkov izrecno prepovedala. Če se vložnik ne strinja s takim načinom pridobivanja podatkov, mora to izrecno prepovedati:

_____

_____

(pisna prepoved vložnika)

_____

(podpis vložnika)

Izpolnijo družinski člani:
DRUŽINSKI ČLAN izjavljam:
da si davčni organ v postopku, ki je uveden na podlagi te vloge, po uradni dolžnosti pridobi vse podatke, ki so potrebni za odločitev v upravni stvari in o njih vodi evidenco organ, ki je pristojen za odločanje oziroma kakšen drug državni organ, organ samoupravne lokalne skupnosti ali nosilec javnega pooblastila, vključno s podatki, ki so davčna tajnost.

Ustrezno obkrožite		Datum	Osebno ime	Podpis
SOGLAŠAM	NE SOGLAŠAM	_____	_____	_____
SOGLAŠAM	NE SOGLAŠAM	_____	_____	_____
SOGLAŠAM	NE SOGLAŠAM	_____	_____	_____
SOGLAŠAM	NE SOGLAŠAM	_____	_____	_____

Opomba: Če **ne želite**, da se podatki pridobivajo na tak način, **niste dolžni podpisati izjave**.

V primeru, da vložnik/-ica oziroma družinski člani ne soglašajo s tem, da davčni organ pridobi potrebne podatke za odločitev v upravni zadevi, za pridobivanje katerih nima ustrezne zakonske podlage, mora te podatke priskrbeti vložnik/-ica sam.

NAVODILA ZA IZPOLNJEVANJE VLOGE ZA ODPIS, DELNI ODPIS, ODLOG OZIROMA OBROČNO PLAČILO DAVKA

I. PODATKI O VLOŽNIKU

Na črto je potrebno napisati osebno ime, kot je zapisano v osebnih dokumentih.
V polja pri EMŠO in Davčna št. je potrebno vpisati vsako številko v svoje polje.
Če ste rezident Republike Slovenije, obkrožite DA, sicer pa obkrožite NE.
Pri stalnem prebivališču navedite točne podatke, ki jih vpišete na posamezna za to predvidena mesta.
Rubriko začasno prebivališče izpolnijo samo tisti vložniki, ki imajo prijavljeno začasno prebivališče.

II. DRUŽINSKI ČLANI VLOŽNIKA

Vpiše se osebno ime in davčna številka vseh družinskih članov, ter sorodstveno razmerje z vložnikom. Družinski člani so osebe, ki z vložnikom živijo v skupnem gospodinjstvu in so z njim v krvnem sorodstvu v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštetega drugega kolena, ali če z njim živijo v zakonski zvezi oziroma v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza, ali v svaštvu do vštetega drugega kolena. Za družinskega člana se štejejo tudi pastorek, posvojenec oziroma potomec partnerja v zvezi, ki je izenačena z zakonsko skupnostjo.
Podatke o skupnem gospodinjstvu si priskrbi davčni organ sam, razen če vložnik v priloženi pisni izjavi davčnemu organu izrecno prepove pridobivanje teh podatkov oziroma če družinski člani v priloženi izjavi izrecno ne soglašajo s pridobivanjem podatkov iz uradnih evidenc s strani davčnega organa.

III. PODATKI O DAVČNEM DOLGU IN ZAHTEVEK

Navedite urad in izpostavo, ki vam je izdal akt, s katerim vam je naložil plačilo posameznega davka oziroma dajatve.
Pri vrsti dajatve navedite dajatev, ki vam je bila naložena in katere plačilo bi ogrozilo vaše preživljanje ali preživljanje vaših družinskih članov. Hkrati navedite tudi znesek te dajatve in številko odločbe, obračuna ali drugega akta, iz katerega izvira vaša davčna obveznost.
Pod tabelo navedite skupni znesek vseh dajatev, katerih plačilo bi ogrozilo vaše preživljanje ali preživljanje vaših družinskih članov.
Navesti morate tudi, o čem naj davčni organ odloči. To storite tako, da obkrožite ustrezno številko pred navedenimi možnostmi. Navesti pa morate tudi, kaj predlagate v primeru, da davčni organ vaši vlogi ne bi ugodil.

IV. PODATKI O MATERIALNEM STANJU VLOŽNIKA

- znak pomeni, da morate, v primeru, da imate določeno premoženje, prihranke ali dohodke, vlogi priložiti tudi ustrezno dokazilo o tem.

Podatke o prihrankih ter nepremičninah in drugem premoženju vpišejo samo tisti davčni zavezanci, ki želijo, da jim davčni organ v celoti ali delno odpiše njihovo davčno obveznost.

Prihranki
Če imate prihranke prekrižajte DA in v desni stolpec navedite znesek. Sicer prekrižajte NE. Prihranki so denarna sredstva davčnega zavezanca v domači in tuji valuti, ki jih ima v lasti na dan vložitve vloge, zlasti pa so to denarna sredstva na transakcijskih računih in hranilne vloge. V primeru, da ste prekrižali DA, morate vlogi priložiti ustrezna dokazila o prihrankih (fotokopija hranilne knjižice, izpisek o stanju na transakcijskem računu in podobno).

Nepremičnine in drugo premoženje
Če niste davčnemu organu prepovedali pridobiti teh podatkov, jih bo pridobil davčni organ iz uradnih evidenc. V tem primeru tabele ni potrebno izpolniti.

1. Če ste lastnik stanovanja ali hiše na območju Republike Slovenije, v katerem stalno prebivate, prekrižajte DA, sicer prekrižajte NE. Če nimate stalnega prebivališča na območju Republike Slovenije in ste lastnik stanovanja ali hiše, na območju Republike Slovenije kjer začasno prebivate, prekrižajte DA.
2. Če ste lastnik stanovanja ali hiše, kjer nimate stalnega prebivališča prekrižajte DA in vpišite tržno vrednost te nepremičnine, sicer pa prekrižajte NE.
3. Če ste lastnik osebnega avtomobila, prekrižajte DA, na črte vpišite znamko in leto izdelave avtomobila, v desno polje pa vpišite tržno vrednost avtomobila. V nasprotnem primeru prekrižajte NE.
4. Če ste lastnik drugega vozila ali prikolice, prekrižajte DA in vpišite tržno vrednost tega vozila ali prikolice. V nasprotnem primeru prekrižajte NE.
5. Če ste lastnik plovnega objekta (čolna, ladje in podobno), ki je vpisan v ustrezen register, prekrižajte DA in vpišite tržno vrednost plovnega objekta. V nasprotnem primeru prekrižajte NE.
6. Če ste lastnik vrednostnih papirjev in drugih deležev v družbah, prekrižajte DA in vpišite vrednost deleža. V nasprotnem primeru prekrižajte NE.
7. Če ste lastnik poslovnih prostorov, opreme, delovnih strojev, ki vam dajejo dohodke, prekrižajte DA. V nasprotnem primeru prekrižajte NE.
8. Če ste lastnik kmetijskega in gozdnega zemljišča. gospodarskega poslopja in kmetijskih strojev, ki vam daje dohodke, prekrižajte DA. V nasprotnem primeru prekrižajte NE.
9. Če ste lastnik stavbnega zemljišča, prekrižajte DA in vpišite vrednost tega zemljišča. V tem primeru vlogi priložite fotokopijo pogodbe, sklepa, sodbe ali odločbe, o prenosu lastninske pravice. V nasprotnem primeru prekrižajte NE.
10. Če ste lastnik garaže, prekrižajte DA in vpišite vrednost te garaže. V tem primeru vlogi priložite fotokopijo pogodbe, sklepa, sodbe ali odločbe, o prenosu lastninske pravice. V nasprotnem primeru prekrižajte NE.
11. Če ste lastnik kakšnega drugega premoženja, kot so npr. dragocenosti, zbirateljski predmeti, starine in nakit v višini najmanj 600.000 tolarjev, prekrižajte DA, napišite, za katero premoženje gre in vpišite vrednost tega premoženja. V nasprotnem primeru prekrižajte NE.

Dohodki in prejemki, prejeti v zadnjih šestih mesecih pred mesecem vložitve vloge
V prvi vrstici vpišite imena mesecev in leto za zadnjih šest mesecev pred vložitvijo vloge. Za vsako vrsto dohodka oziroma prejemka, ki ste ga prejeli, vpišite znesek za posamezne mesece.

Občasni dohodki, prejeti v zadnjih 12 mesecih pred mesecem vložitve

Za vsak posamezen dohodek navedite datum prejema in njegov znesek.

V. PODATKI O MATERIALNEM STANJU VLOŽNIKOVIH DRUŽINSKIH ČLANOV

Obrazec se izpolni za vse družinske člane, za vsakega posebej. Če je družinskih članov več, si skopirajte ta obrazec v zadostnem številu izvodov. Ta obrazec se izpolnjuje na enak način kot obrazec o podatkih o materialnem stanju vložnika. Če družinski člani izrecno soglašajo, da sme te podatke pridobiti davčni organ iz uradnih evidenc, tabele ni potrebno izpolniti, razen za morebitno drugo premoženje, kot so npr. dragocenosti, zbirateljski predmeti, starine in nakit v višini najmanj 600.000 tolarjev.

VI. OSTALI PODATKI O DAVČNEM ZAVEZANCU IN DRUŽINSKIH ČLANIH (SOCIALNE RAZMERE, PRIPOMBE DAVČNEGA ZAVEZANCA)

Na črte vpišite morebitna dodatna dejstva, ki so pomembna za odločanje. Če davčnemu organu niste prepovedali pridobiti podatkov, oziroma so družinski člani v priloženi pisni izjavi izrecno soglašali, da podatke pridobi davčni organ, bo podatke o vpisu v evidenco brezposelnih oseb ter o socialnem položaju vložnika in družinskih članov, pridobil sam davčni organ.

4651. Pravilnik o ocenjevanju znanja v višjih strokovnih šolah

Na podlagi 54. člena Zakona o višjem strokovnem izobraževanju (Uradni list RS, št. 86/04) minister za šolstvo in šport izdaja

PRAVILNIK
o ocenjevanju znanja v višjih strokovnih šolah

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

S tem pravilnikom se ureja ocenjevanje znanja študentov višjih strokovnih šol (v nadaljnjem besedilu: študenti) in izpitni red v višjih strokovnih šolah.

II. OCENJEVANJE ZNANJA

2. člen

Z ocenjevanjem znanja se ugotavlja uspešnost študentov pri izpolnjevanju obveznosti, določenih z višješolskim študijskim programom (v nadaljnjem besedilu: študijski program).

III. IZPITI IN DRUGE OBLIKE OCENJEVANJA ZNANJA

3. člen

Znanje se ocenjuje z izpiti, vajami in seminarskimi nalogami.

Če je tako določeno s študijskim programom, se znanje lahko ocenjuje tudi sproti po vsebinsko zaokroženih delih (delni izpit). Pri vajah se lahko ocenjujejo tudi grafični in tehnični izdelki, projektna dela, storitve, nastopi in podobno.

Znanje se ocenjuje tudi pri praktičnem izobraževanju.

4. člen

V višjih strokovnih šolah (v nadaljnjem besedilu: šole) se opravljajo predmetni izpiti in diplomski izpit. Diplomski izpit sestavljajo diplomsko delo in njegov zagovor, lahko pa tudi predmetni izpit, določen s študijskim programom.

Študentu, ki želi med študijem zamenjati študijski program ali prestopiti v drugo šolo, se lahko določijo diferencialni izpiti.

5. člen

Pri predmetnem izpitu se ocenjuje znanje, določeno s študijskim programom za posamezni predmet.

Pri diferencialnem izpitu se ocenjuje znanje, potrebno za nadaljevanje študija na drugi šoli oziroma v programu.

Pri diplomskem izpitu se posebej ocenjuje diplomsko delo, zagovor diplomskega dela in predmetni izpit, če je določen s študijskim programom.

6. člen

Znanje pri predmetnem in diplomskem izpitu, vajah in seminarjih ter pri praktičnem izobraževanju se ocenjuje z ocenami: odlično (10), prav dobro (9 in 8), dobro (7), zadostno (6) in nezadostno (1 do 5). Ocene od 1 do 5 so negativne, druge ocene so pozitivne.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se opravljene vaje in seminarske naloge, ki so s študijskim programom določene kot pogoj za opravljanje izpita, ocenjujejo z ocenama opravil(a), ni opravil(a).

Ocene, dosežene pri delnih izpitih, posameznih vajah in seminarjih, se upoštevajo pri izračunu končne ocene. Če je vsak od delnih izpitov oziroma če so posamezne vaje ali seminarske naloge pozitivno ocenjene, je končna ocena povprečna ocena, izračunana iz posameznih ocen.

Končna ocena diplomskega izpita je povprečna ocena, izračunana iz pozitivnih ocen posameznih delov diplomskega izpita.

Diferencialni izpiti se ocenjujejo z ocenama: opravil(a), ni opravil(a).

7. člen

Ocene se vpisujejo v predpisano dokumentacijo v skladu z zakonom in tem pravilnikom.

V diplomo se vpiše naziv strokovne izobrazbe, ki si ga je pridobil, kdor je opravil vse obveznosti po študijskem programu, in datum opravljanja diplomskega izpita. Ocene se v diplomo ne vpisujejo.

V indeks in potrdilo o opravljenih izpitih se ne vpisujejo negativne ocene.

8. člen

Študent ima v študijskem letu pravico trikrat opravljati predmetni izpit.

Če so s študijskim programom določeni delni izpiti, ima študent pravico vsakega opravljati enkrat.

Študent, ki je predmetni izpit opravil, pa želi izboljšati oceno, ima pravico do enkratnega vnovičnega opravljanja tega izpita. Upošteva se boljša ocena.

9. člen

Izpiti se v skladu s študijskim programom opravljajo ustno in pisno, lahko pa tudi samo ustno ali samo pisno.

10. člen

Znanje pri predmetnem izpitu, seminarski nalogi, vajah in praktičnem izobraževanju ocenjuje predavatelj šole (v nadaljnjem besedilu: predavatelj), ki je predmet poučeval oziroma je nosilec predmeta. Pri ocenjevanju vaj se posvetuje z inštruktorjem, ki je vodil vaje, pri ocenjevanju praktičnega izobraževanja pa z mentorjem, pri čemer upošteva še študentovo poročilo o opravljenem delu.

Diplomski izpiti so javni. Znanje pri diplomskem izpitu ocenjuje izpitna komisija, ki jo imenuje direktor oziroma ravnatelj šole (v nadaljnjem besedilu: ravnatelj) in jo sestavljajo trije predavatelji.

Znanje pri diferencialnem izpitu ocenjuje predavatelj, ki poučuje predmet, iz katerega se opravlja izpit.

11. člen

Ne glede na določbo prvega odstavka prejšnjega člena znanje študenta, ki predmetni izpit opravlja tretjič, ocenjuje izpitna komisija, ki jo imenuje ravnatelj in jo sestavljata najmanj dva predavatelja.

IV. IZPITNI ROKI

12. člen

Roki in postopek opravljanja izpitov se določijo z letnim delovnim načrtom in v skladu s študijskim programom tako, da študent lahko opravi vse obveznosti za napredovanje v drugi letnik do izteka študijskega leta. Pri tem je treba zagotoviti, da se:

– predmetni izpiti lahko opravljajo najmanj trikrat v študijskem letu, in sicer v 30 dneh po končanem zimskem semestru, v 30 dneh po končanem poletnem semestru in septembra;

– diplomski izpiti opravljajo najmanj v dveh rokih do izteka študijskega leta zaključnega letnika in najmanj v enem v 60 dneh po izteku študijskega leta;

– diferencialni izpiti opravljajo najmanj v dveh rokih, in sicer najpozneje junija in od 20. avgusta do poteka roka za vpis.

Če je s študijskim programom določeno, da se predavanja, vaje in seminarji končajo med semestrom, je treba najmanj en rok za opravljanje predmetnega izpita določiti v 30 dneh po njihovem končanju.

Če je v skladu s študijskim programom diplomski izpit sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela, se lahko opravlja v dveh delih, v dveh zaporednih rokih.

Ravnatelj iz utemeljenih razlogov lahko določi izredne izpitne roke. Za študente iz 40. člena Zakona o višjem strokovnem izobraževanju se izredni izpitni roki lahko določijo tudi po izteku študijskega leta.

V. IZPITNI RED

13. člen

Če s tem pravilnikom ni določeno drugače, morajo biti roki oziroma datumi za opravljanje izpitov objavljeni na oglasni deski šole najmanj 30 dni vnaprej, za opravljanje delnih izpitov pa sedem dni vnaprej.

14. člen

Študent se prijavi k predmetnemu ali diferencialnemu izpitu najkasneje pet dni pred izpitnim rokom, odjavi pa se lahko najkasneje tri dni pred njim.

Študent se prijavi in odjavi od diplomskega izpita v roku, ki ga določi ravnatelj.

Razpored kandidatov za izpit mora biti objavljen najmanj dva dni pred rokom za opravljanje izpita, razpored kandidatov za ustni del izpita pa hkrati z objavo rezultatov pisnega dela izpita.

Roke za prijavo in odjavo od izpita ter razpored kandidatov za izpite v izrednih izpitnih rokih določi ravnatelj.

Študent je praviloma lahko razporejen le k enemu izpitu na dan.

15. člen

Če se študent pravočasno ne odjavi, iz neupravičenih razlogov ne pride k izpitu ali izpit prekine, je neocenjen. Šteje se, da je izrabil enega od razpisanih rokov za opravljanje tega izpita.

Ravnatelj lahko dovoli študentu, ki iz upravičenih razlogov ne pride k izpitu, da ga vnovič opravlja še v istem, če to ni mogoče, pa v izrednem izpitnem roku, če v treh dneh po prenehanju ovire, vendar najkasneje v 30 dneh od dneva izpita, predloži pisno prošnjo in ustrezna dokazila.

O upravičenosti razlogov odloči ravnatelj najkasneje v 24 urah po predložitvi prošnje in dokazil.

16. člen

Pisni izpit oziroma pisni del izpita traja najmanj 45 in največ 90 minut. Ustni del izpita traja največ 20 minut, če je izpit samo usten, lahko traja največ 30 minut.

Študent ima pravico do 15-minutne priprave na ustni izpit oziroma ustni del izpita.

Določbe prvih dveh odstavkov tega člena ne veljajo za diplomski izpit.

17. člen

Rezultati pisnega ali pisnega dela izpita morajo biti objavljeni najkasneje v desetih dneh po njegovem opravljanju, ocena ustnega izpita pa se študentu sporoči takoj po izpitu.

Študent ima pravico do vpogleda popravljenega oziroma ocenjenega pisnega izpitnega izdelka v roku in na način, ki ga določi predavateljski zbor.

18. člen

Študent lahko v treh dneh po tem, ko je bil seznanjen z oceno pri izpitu, predloži ravnatelju ugovor zoper oceno. Ravnatelj mora v treh dneh od predložitve ugovora imenovati komisijo, ki najkasneje v naslednjih treh dneh vnovič oceni študentovo znanje. V komisijo mora imenovati vsaj enega člana, ki ni zaposlen na šoli. V komisijo ne sme biti imenovan predavatelj, ki je študentovo znanje ocenil. Vsaj en član komisije mora imeti izobrazbo, potrebno za poučevanje tega predmeta.

Če študentovega znanja ni mogoče oceniti na podlagi dokumentacije, ga komisija vnovič oceni pri izpitu.

Odločitev ravnatelja in ocena komisije sta dokončni.

VI. NAPREDOVANJE, PONOVNI VPIS IN NADALJEVANJE ŠTUDIJA PO PREKINITVI

19. člen

Študent lahko napreduje v drugi letnik, če je do konca študijskega leta opravil vse obveznosti, določene s študijskim programom.

20. člen

Študent, ki do konca študijskega leta ni opravil obveznosti iz študijskega programa, lahko enkrat ponavlja letnik v istem študijskem programu, če je do konca študijskega leta opravil najmanj tretjino obveznosti, določenih s študijskim programom. Obveznosti določi študijska komisija šole, šola pa z njimi seznani študenta na začetku študijskega leta.

Ne glede na določbo iz prejšnjega odstavka ima študent pravico večkrat obiskovati letnik, če zaradi bolezni, starševstva, izjemnih socialnih in družinskih okoliščin, zaradi uveljavljanja pravic iz 40. člena Zakona o višjem strokovnem izobraževanju in podobnih razlogov ni izpolnil vseh obveznosti iz študijskega programa.

Ravnatelj šole na predlog študijske komisije lahko odloči ali študent napreduje v naslednji letnik, in mu določi pogoje in roke, do katerih jih mora izpolniti.

21. člen

Študentu, ki je za več kot tri leta prekinil študij, ravnatelj določi pogoje za nadaljevanje in dokončanje študija, če se je študijski program medtem bistveno spremenil.

Prekinitev študija se računa od konca študijskega leta, v katerega je bil študent nazadnje vpisan.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

22. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o ocenjevanju znanja, javnih listinah in vodenju evidenc v višjih strokovnih šolah (Uradni list RS, št. 54/96 in 36/99).

23. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-83/2005
Ljubljana, dne 10. oktobra 2006
EVA 2006-3311-0012

dr. Milan Zver l.r.
Minister
za šolstvo in šport

OBČINE

KUNGOTA

4652. Odlok o spremembi zazidalnega načrta dela naselja Sp. Kungota – Gradiška II

Na podlagi 12., 23. in 73. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 08/03) in 18. člena Statuta Občine Kungota je Občinski svet Občine Kungota na 20. seji dne 12. 10. 2006 sprejel

O D L O K
o spremembi zazidalnega načrta dela naselja Sp. Kungota – Gradiška II

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom s sprejme sprememba zazidalnega načrta za del naselja Sp. Kungota – Gradiška II, ki ga je izdelal Zavod za urbanizem p.o. Maribor in je bil sprejet z Odlokom o zazidalnem načrtu za naselje Sp. Kungota II (MUV št. 38/84). Spremembe je izdelalo podjetje Bomix d.o.o., Pesnica pri Mariboru.

2. člen

Elaborat, ki je sestavni del tega odloka, vsebuje tekstualno obrazložitev nameravanega posega, zakonsko predpisane grafične priloge in soglasja kompetentnih organov in organizacij.

II. MEJA OBMOČJA OBDELAVE

3. člen

Meja območja obdelave zajema parcele št. 499/1, 499/2, 493/3, 494, 501/1, 501/2 in 501/3 k. o. Gradiška na jugovzhodnem delu naselja Gradiška II.

III. FUNKCIJA OBMOČJA ZA IZRABO IN KVALITETO GRADITVE

4. člen

Na območju je načrtovana individualna stanovanjska zazidava.

5. člen

Območje meri 27.601,0 m^2 in je razdeljeno na 21 parcel za individualno gradnjo.

IV. POGOJI ZA URBANISTIČNO IN ARHITEKTONSKO OBLIKOVANJE

6. člen

Obdelovano območje predstavlja del novejšega območja stanovanjske zazidave na jugovzhodni strani, ki naj bo oblikovno in funkcionalno zaključitev obstoječega območja. Velikost parcel znaša od 600 m^2–1000 m^2, slednje predvsem zaradi konfiguracije terena.

7. člen

Objekti naj bodo oblikovani v skladu s karakteristikama avtohtone arhitekture tega območja.

– Izvedba objektov je lahko montažna ali klasično grajena.

– Etažnost novogradenj bo K+P in K+P+M.

– Kletne etaže objektov na jugozahodnem delu bodo delno vkopane z ozirom na niveleto ulice.

– Strehe naj bodo simetrične dvokapnice in naklonom strešine 30°–45°, krite z opečno ali podobno

strešno kritino opečne barve. Možne so kombinacije tudi z manjšimi ravnimi deli strehe.

– Sleme bo potekalo v smeri severozahod–jugovzhod, možna je kombinacija s krajšimi kontra-slemeni.

– Strešna kritina naj bo opečna ali podobna strešna kritina opečne barve.

8. člen

– Garaže za osebne avtomobile je možno locirati v stanovanjskih objektih ali ob njih kot prizidek ali nadstrešnico zato niso prikazane v grafičnem delu spremembe zazidalnega načrta. Te se za posamezni primer definirajo v projektnih dokumentacijah. Urediti je treba trajno prečno prezračevanje, oblikovno pa naj bodo usklajene s stanovanjskim objektom.

9. člen

Prostor za odlaganje smeti se uredi pri vsakem objektu posebej.

10. člen

– Načelna gradbena črta in odmiki od parcelnih meja so podani v grafičnem delu, ki se v okviru toleranc lahko spremenijo.

– Tolerance so +- 0,50 m po horizontali in v višino, ne pa preko gradbene črte.

– Nulte točke se prilagodijo uvozu v garažo in se izvedejo po realizaciji ulic.

– Okvirni tlorisni gabariti objektov so podani v grafičnih prilogah (12.00 x 10.00 m).

K osnovni masi objekta je možno dodati ali odvzemati del tlorisa (± 2,00 m), kar ima za posledico bolj razgibano tlorisno zasnovo.

– Povečanje dimenzij, ki zmanjša odmik od parcelne meje (4.00 m), je dovoljeno le s predhodnim soglasjem soseda.

11. člen

Pozidava območja je možna fazno, in sicer po predhodno izvedeni komunalni infrastrukturi ter prometnimi površinami.

12. člen

Gradbene parcele so določene s parcelno mejo.

V. POGOJI ZA UREJANJE ZELENIH POVRŠIN

13. člen

Proste površine predstavljajo zelene površine v sklopu posameznih parcel. Zasejane naj bodo z avtohtonimi drevesi (sadno drevje, brajde, žive meje). Utrjene površine naj bodo tlakovane s tlakovci in kamenjem.

Glede na konfiguracijo terena je treba postaviti nekaj opornih zidov. Ti naj ne izstopajo iz konteksta prostorskega oblikovanja, po možnosti naj bodo zasajeni s pokrivnimi rastlinami in v največji meri grajeni iz lomljenega kamna.

VI. POGOJI ZA UREJANJE PROMETNIH POVRŠIN

14. člen

Vse novopredvidene in rekonstruirane ceste obravnavanega območja bodo dvosmerne in dvopasovne.

V skladu s konfiguracijo terena zazidave se za dostop do objektov zgradijo nove dostopne ulice skupne širine 9.00 m v ustrezno utrjeni, protiprašni izvedbi.

VII. POGOJI ZA UREJANJE KOMUNALNE IN ENERGETSKE INFRASTRUKTURE

15. člen

(javno dobro)

Investitor je dolžan na lastne stroške zgraditi predvideno komunalno infrastrukturo in jo po izgradnji in pridobitvi uporabnega dovoljenja, predati brezplačno v lastništvo in upravljanje občine. Medsebojna razmerja med investitorji oziroma lastniki zemljišč in Občino Kungota se uredijo s pogodbo o komunalnem opremljanju. Investitor je dolžan plačati priključnino za priključek na javno komunalno infrastrukturo.

16. člen

Naselje ima osnovno komunalno opremo (vodovod, kanalizacijo, telekomunikacije in elektriko).

Pri predvidenih posegih na območju obdelave je potrebno upoštevati vso obstoječo in predvideno komunalno infrastrukturo. Upoštevati je potrebno že izdelane zasnove napajanja in predvideno širitev infrastrukturnega omrežja.

Za vse komunalne vode velja, da je pri posegih v bližini njih oziroma pri novogradnjah potrebno določiti natančno lego le-teh, upoštevati vse predpisane odmike in zahteve upravljalcev, ki bodo predpisane v soglasjih k tehnični dokumentaciji.

Pred gradnjo je potrebno vse obstoječe komunalne vode zakoličiti tako, da v času izvajanja ne pride do izpada ali prekinitve oskrbe področja.

V času izgradnje komunalne infrastrukture mora upravljalec vse obstoječe priključke pregledati in po potrebi rekonstruirati oziroma nadomestiti z novimi.

Za oskrbo predvidene zazidave je potrebno izvesti naslednje:

Vodovod

V novih predvidenih ulicah je treba dograditi vodovodni cevovod s priključitvijo na obstoječ vodovodni cevovod TPE DN 90 II, na katerega se bodo lahko priključili novi objekti.

Požarna varnost se zagotovi z izgradnjo ustreznega števila hidrantov na obstoječem in predvidenem vodovodnem omrežju v skladu s Pravilnikom o tehničnih normativih za hidrantno omrežje za gašenje požarov (Uradni list RS, št. 71/93 in 87/01).

Kanalizacija

Za potrebe predvidene ureditve bo potrebno dograditi obstoječo in zgraditi novo kanalizacijo, ki se bo nadaljevala v centralno čistilno napravo.

Meteorne vode se lahko spuščajo po meteorni kanalizaciji v jaških.

Pri gradnji kanalizacijskih priključkov je potrebno upoštevati minimalne potrebne odmike med vodovodom in kanalizacijo (min. horizontalni odmik 3.0 m in min. vertikalni odmik 0.5 m).

Če ta ni mogoč, je potrebna dodatna zaščita vodovodnih cevi.

Vsa kanalizacija mora biti grajena v vodotesni izvedbi.

Elektrika in javna razsvetljava

Predvideni objekti se bodo napajali iz nadomestne transformatorske postaje (TP Gradiška 3 t-313 OE Elektro Maribor – okolica) ustreznega tipa in moči. Potrebno bo ustrezno povečati moč električnega omrežja in dograditi nizkonapetostno omrežje. Obstoječe nizkonapetostno omrežje na območju obdelave je potrebno kablirati in prilagoditi zazidavi. Za potrebe javne razsvetljave se iz TP položi nizkonapetostni kabel.

Telekomunikacije in CATV

Predvideni objekti se bodo lahko vključili v TK omrežje na osnovi prostih kapacitet centrale, za kar je potrebno naročiti ustrezen projekt vključitve pri pristojni TK organizaciji in zgraditi TK kabelsko omrežje. Istočasno naj se v skupni trasi s TK omrežjem položi tudi CATV kabel.

Ogrevanje

Ogrevanje predvidenih objektov se bo vršilo individualno s tekočim naftnim plinom ali ekstra lahkim kurilnim oljem.

Rezervoarji za tekoči naftni plin se morajo vizualno osamiti. Ogrevanje na trdo gorivo ni dopustno.

Odstranjevanje odpadkov

Odvoz smeti se mora urediti v skladu z veljavnim odlokom o ravnanju s komunalnimi odpadki.

Za odpadke, ki jih ni možno odlagati skupaj s komunalnimi odpadki, se je potrebno dogovoriti s komunalno organizacijo o njihovem zbiranju, odlaganju in odvažanju. Posode za odpadke se namestijo na vizualno neizpostavljenih mestih.

VIII. ETAPNOST IZGRADNJE

17. člen

Zazidavo je možno realizirati fazno. Pred gradnjo stanovanjskih in poslovnih objektov je potrebno predhodno zgraditi ustrezno prometno, komunalno in energetsko infrastrukturo.

IX. KONČNE DOLOČBE

18. člen

Sprememba zazidalnega načrta je stalno na vpogled v Občini Kungota.

19. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka izvaja Ministrstvo za okolje in prostor, urbanistični inšpektorat – enota Maribor.

20. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 011-12/2006
Zg. Kungota, dne 16. oktobra 2006

Župan
Občine Kungota
Jožef Karner l.r.

KUZMA

4653. Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Kuzma za leto 2006

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (uradno prečiščeno besedilo, Uradni list RS, št. 100/05), 40. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 15. člena Statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02, 90/02, 113/03 in 92/06) je Občinski svet Občine Kuzma na 24. redni seji dne 13. oktobra 2006 sprejel

O D L O K
o spremembah Odloka o proračunu Občine Kuzma za leto 2006

1. člen

V Odloku o proračunu Občine Kuzma za leto 2006 (Uradni list RS, št. 39/06) se 3. člen spremeni tako, da se glasi:

»Splošni del proračuna na ravni podskupin kontov se določa v naslednjih zneskih:

A)	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV	V tisoč tolarjev
Skupina/Podskupina kontov reb.proračuna 2006		
I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74)	347.515
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	145.939
70	DAVČNI PRIHODKI	44.456
	700 Davki na dohodek in dobiček	30.109
	703 Davki na premoženje	11.696
	704 Domači davki na blago in storitve	2.651
	706 Drugi davki	
71	NEDAVČNI PRIHODKI	101.483
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	84.830
	711 Takse in pristojbine	2.553
	712 Denarne kazni	
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	
	714 Drugi nedavčni prihodki	14.100
72	KAPITALSKI PRIHODKI	4.150
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	
	721 Prihodki od prodaje zalog	
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	4.150
73	PREJETE DONACIJE	500
	730 Prejete donacije iz domačih virov	500
	731 Prejete donacije iz tujine	
74	TRANSFERNI PRIHODKI	196.926
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih institucij	196.926
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43)	383.203
40	TEKOČI ODHODKI	131.665
	400 Plače in dodatki – zaposleni	27.347
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	7.988
	402 Izdatki za blago in storitve	75.230
	403 Plačila domačih obresti	6.100
	409 Rezerve	15.000
41	TEKOČI TRANSFERI	87.013
	410 Subvencije	1.000
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	43.160
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	22.847
	413 Drugi tekoči domači transferi	20.006
	414 Tekoči transferi v tujino	
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	160.070
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	160.070
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	5.936
	430 Investicijski transferi	4.436
	431 Invest. transferi fiz. in prav. osebam, ki niso pror. upor.	1.500
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (I.-II.) (PRORAČUNSKI PRIMANJKLAJ)	–37.169
B)	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPIT. DELEŽ. (750+751+752)	850
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL	850
	750 Prejeta vračila danih posojil	850
	751	
	752	
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPIT. DELEŽEV (440+441+442)	
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
	440 Dana posojila	
	441 Povečanje kapitalskih deležev in naložb	
	442 Poraba sredstev kupnin iz naslova privatizacije	
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPIT. DELEŽEV (IV.-V.)	850
C)	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	
50	ZADOLŽEVANJE	
	500 Domače zadolževanje	
VIII.	ODPLAČILA DOLGA (550)	
55	ODPLAČILA DOLGA	
	550 Odplačila domačega dolga	
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNU (I.+IV.+VII.-II.-V.-VIII.)	–36.319
X.	NETO ZADOLŽEVANJE (VII.-VIII.)	
XI.	NETO FINANCIRANJE (VI.+VII.-VIII.-IX.=-III.)	37.169

Splošni del občinskega proračuna – prihodki in odhodki, sestavljeni po področjih proračunske porabe, posebni občinskega proračuna in načrt razvojnih programov so priloga k temu odloku.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-1/2006-30
Kuzma, dne 13. oktobra 2006

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l.r.

4654. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o javnem redu in miru v Občini Kuzma

Na podlagi 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 100/05 – uradno prečiščeno besedilo ZLS-UPB1 in 121/05), 3. in 17. člena Zakona o prekrških (Uradni list RS, št. 70/06 – ZP-1, UPB3) in 15. člena Statuta Občine Kuzma (Uradni list RS, št. 21/99, 12/01, 72/02, 90/02, 113/03 in 92/06) je Občinski svet Občine Kuzma na 24. redni seji dne 13. oktobra 2006 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah Odloka o javnem redu in miru v Občini Kuzma

1. člen

V Odloku o javnem redu in miru v Občini Kuzma (Uradni list RS, št. 70/96) se za 11. členom doda novi 11.a člen, ki se glasi:

»Zaradi varstva zdravja, okolja in čistoče, so dolžni lastniki zemljišč in stavbnih parcel na območju Občine Kuzma poskrbeti, da bodo le-te primerno urejene, kar pomeni, da morajo biti očiščene, pokošene in da ne smejo ogrožati okolice.

Če lastnik na poziv Občinske uprave Občine Kuzma zemljišča ne uredi, se ureditev izvede preko pristojnih služb, stroški pa se od lastnika izterjajo naknadno.

Z globo 20.000 tolarjev se sankcionira fizična oseba, ki krši določila tega člena.«

2. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-3/2006-1
Kuzma, dne 13. oktobra 2006

Župan
Občine Kuzma
Jožef Škalič l.r.

MAJŠPERK

4655. Odlok o organiziranju, ustanavljanju in delovanju zaščite in reševanja v Občini Majšperk

Na podlagi 37. člena Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami (Uradni list RS, št. 64/94 in spremembe), 6. člena Zakona o varstvu pred požarom (Uradni list RS, št. 71/93 in spremembe), 6. člena Zakona o gasilstvu (Uradni list RS, št. 71/93 in spremembe), Uredbe o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja (Uradni list RS, št. 3/02 in spremembe) ter 17. člena Statuta Občine Majšperk (Uradni list RS, št. 23/99 in 92/03) je Občinski svet Občine Majšperk na 35. redni seji dne 5. 10. 2006 sprejel

O D L O K
o organiziranju, ustanavljanju in delovanju zaščite in reševanja v Občini Majšperk

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se v skladu z enotnimi temelji sistema organiziranja in delovanja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v Republiki Sloveniji za območje Občine Majšperk določa:

– ustanavljanje, organiziranje in delovanje štabov, enot in služb civilne zaščite ter drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč (v nadaljevanju: sile za zaščito in reševanje) ob naravnih in drugih nesrečah ter vojni,

– mobilizacijo in aktiviranje ter vodenje sil in sredstev za zaščito in reševanje,

– določanje in izvajanje zaščitnih ukrepov,

– opravljanje javne gasilske službe,

– organiziranje obveščanja, opozarjanja in alarmiranja o pretečih nevarnostih ter dajanju napotkov za zaščito, reševanje in pomoč.

Druge naloge v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami se v občini izvajajo na podlagi sistemskih izhodišč sistema zaščite in reševanja v Republiki Sloveniji ter zakona in podzakonskih predpisov.

2. člen

Sile za zaščito in reševanje v Občini Majšperk se aktivirajo ob naravnih in drugih nesrečah ter ob vojnih dejstvovanjih, katerih obseg in posledice presegajo zmožnosti delovanja rednih služb.

Sile za zaščito in reševanje aktivirajo: župan Občine Majšperk, poveljnik štaba civilne zaščite za njihovo območje delovanja, pristojni regijski organ za obrambne zadeve oziroma njegov štab civilne zaščite, v podjetjih, zavodih in drugih organizacijah pa njihovi poslovodni organi.

II. PROGRAMIRANJE IN NAČRTOVANJE

3. člen

Občinski svet Občine Majšperk sprejme program in letne načrte varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, skupaj z občinskim proračunom.

4. člen

Predlog programa letnih načrtov pred naravnimi in drugimi nesrečami izdela pristojen organ občinske uprave, skladno z nacionalnim programom varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami. Pri delu upošteva aktualno oceno ogroženosti Občine Majšperk, ki jo po potrebi tudi dopolnjuje.

5. člen

Ocena ogroženosti je kakovostna in količinska analiza naravnih in drugih danosti za nastanek naravne in druge nesreče, z oceno možnega poteka in posledic nesreče, s predlagano stopnjo zaščite pred nevarnostmi ter predlogom preventivnih in drugih ukrepov za zaščito, reševanje in pomoč.

Oceno ogroženosti za območje Občine Majšperk izdela pristojni organ občinske uprave, ki pri delu upošteva regijsko oceno ogroženosti Štaba civilne zaščite za Podravje.

Na podlagi Ocene ogroženosti izdela isti organ načrte zaščite, reševanja in pomoči za posamezna področja nevarnosti.

III. OPAZOVANJE, OBVEŠČANJE IN ALARMIRANJE

6. člen

Podatke, pomembne za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, morajo brezplačno sporočiti Regijskemu centru za obveščanje (tel. št. 112) vsi občani, reševalne službe, društva, klubi, gospodarske družbe in zavodi.

7. člen

Občina Majšperk zagotavlja opremo in sredstva za delovanje sistema zvez ZARE (enoten sistem zvez zaščite in reševanja) in sredstva za alarmiranje za potrebe varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami ter sistem javnega alarmiranja in seznanjanja občanov s posameznimi nevarnostmi.

8. člen

Vsakdo je dolžan obvestiti Regijski center za obveščanje (tel. št. 112), policijo (tel. št. 113) ali najbližjo gasilsko enoto o nevarnosti naravne ali druge nesreče, ki jo opazi ali posredno izve zanjo.

IV. ZAŠČITNI UKREPI IN NALOGE ZAŠČITE, REŠEVANJA IN POMOČI

9. člen

Pristojni organ občinske uprave skrbijo za izvajanje prostorskih, urbanističnih, gradbenih in drugih tehničnih ukrepov, ki preprečujejo oziroma zmanjšujejo škodljive vplive naravnih in drugih nesreč.

10. člen

V primeru naravne ali druge nesreče lahko župan odredi evakuacijo, v nujnih primerih pa tudi poveljnik Civilne zaščite ali vodja intervencije. Način in postopek evakuacije se določi v odgovarjajočih načrtih.

11. člen

Občina Majšperk zagotovi zatočišče in nujno oskrbo občanom, ki so zaradi naravne ali druge nesreče ostali brez doma in sredstev za preživetje.

Župan lahko izjemoma odredi, da morajo lastniki in uporabniki stanovanjskih hiš začasno sprejeti na stanovanje evakuirane in ogrožene osebe.

12. člen

Gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije na območju Občine Majšperk, ki v delovnem procesu uporabljajo, proizvajajo ali skladiščijo nevarne snovi oziroma kemikalije, morajo načrtovati in izvajati obvezne varnostne ukrepe za preprečevanje nesreč s kemikalijami, za zmanjševanje posledic nesreč za ljudi in okolje ter izdelati oceno ogroženosti z načrti za zaščito in reševanje.

Organi upravljanja organizacije, ki morajo izdelati načrte v skladu z Uredbo o vsebini in izdelavi načrtov zaščite in reševanja, morajo pristojnim občinskim organom dati podatke za izdelavo občinskih načrtov zaščite in reševanja pred začetkom obratovanja organizacije oziroma obrata.

13. člen

Zaščita kulturne dediščine se organizira po določilih veljavne zakonodaje in usmeritvah pristojnih organov Občine Majšperk in ustreznega zavoda za varstvo naraven in kulturne dediščine. Pod kulturno dediščino spadajo stavbe in njihovi deli, naprave, zemljišča, naselja ali njihovi posamezni deli, oblikovane in vegetacijske oblike narave, ki jih je ustvaril človek, kultura in zgodovinska krajina, premični predmeti in njihove zbirke, ki imajo za državo kulturno vrednost.

14. člen

Uprava RS za zaščito in reševanje razglasi povečano požarno ogroženost naravnega okolja v sodelovanju s Agencijo RS za okolje, Ministrstvom za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Zavodom za gozdove Slovenije ali na predlog občine (glede na geografske, vremenske in druge razmere).

V obdobju razglasitve velike ali zelo velike požarne ogroženosti je kurjenje, sežiganje ali uporaba odprtega ognja v naravnem okolju prepovedana. V času razglasitve velike ali zelo velike požarne ogroženosti naravnega okolja mora Občina Majšperk organizirati požarno stražo ter opazovanje in obveščanje o nevarnosti požarov.

V. OSEBNA IN VZAJEMNA ZAŠČITA

15. člen

Občina Majšperk skrbi za organiziranje, vzpodbujanje in usmerjanje osebne in vzajemne zaščite na območju občine v sodelovanju s pripadniki za Civilno zaščito. Prav tako skrbi za gradnjo, vzdrževanje in preglede javnega hidrantnega omrežja.

V okviru osebne in vzajemne zaščite morajo občani izvajati naslednje dejavnosti:

– samozaščito, samopomoč in vzajemno pomoč

– vzdrževati objekte (zaklonišča, zaklonilnike in druge prostore)

– nabavljati sredstva in opremo za skupinsko zaščito ob naravnih in drugih nesrečah

– izvajati druge ukrepe zaščite, reševanja in pomoči.

VI. ORGANIZACIJA SIL ZA ZAŠČITO, REŠEVANJE IN POMOČ

1. **Gasilska društva in Gasilska zveza Majšperk**

16. člen

Naloge gašenja in reševanja ob požarih ter reševanje ljudi izvajajo prostovoljno gasilska društva in Gasilska zveza Majšperk.

Gasilska zveza Majšperk opravlja naloge na področju požarnega varstva, ki zajema vodenje in koordinacijo gasilske organizacije, opravlja strokovne naloge na področju varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

Občina Majšperk jim zagotavlja sredstva, skladno z lastnim načrtom varstva pred požarom in merili za opremljanje in organiziranje gasilskih enot. Medsebojne obveznosti so podrobno navedene v pogodbi, ki zajema tudi sankcije za neprimerno opravljanje pogodbenih obveznosti.

17. člen

Gasilska društva in Gasilska zveza pripravljajo predloge letnega programa varstva pred požarom, ki zajema:

– letni načrt dela,

– finančni načrt,

– nabava opreme in investicijska nabava ter druga vlaganja,

– usposabljanje in zavarovanje prostovoljnih gasilcev.

18. člen

Gasilska društva in Gasilska zveza Majšperk lahko opravljajo svojo dejavnost tudi izven območja Občine Majšperk (sosednjih občinah) pod pogojem, da se občina, v kateri bodo gasilska društva in Gasilska zveza opravljali svojo dejavnost, obveže kriti stroške intervencij po vnaprej sprejetem ceniku, katerega potrdi župan Občine Majšperk oziroma v skladu s Dogovor o medsebojnem sodelovanju operativnih enot, ki so ga sklenile Mestna občina Ptuj, Občina Dornava, Občina Destrnik – Trnovska vas, Občina Gorišnica, Občina Juršinci, Občina Kidričevo, Občina Videm, Občina Zavrč in Občina Majšperk.

19. člen

Pri zaščiti, reševanju in pomoči sodelujejo z Gasilsko zvezi vsa prostovoljna gasilska društva. Gasilska društva (enote) so na podlagi veljavnih meril za organiziranje in opremljanje gasilskih enot razvrščena po kategorijah in skladno s tem usposobljena in tehnično opremljena.

Obveščanje in alarmiranje posameznih društev izvajajo po sprejetem Načrtu alarmiranja gasilskih enot v Občini Majšperk Regijski center za obveščanje Ptuj (ReCO), gasilske organizacije in pristojne službe.

O medsebojnem sodelovanju vseh prostovoljnih gasilskih društev z Gasilsko zvezo Majšperk je sklenjena posebna pogodba.

20. člen

Nadzor nad izvajanjem javne gasilske službe opravlja župan, ki ob ugotovitvi nepravilnosti določa roke za odpravo pomanjkljivosti, v hujših primerih pa pristojnosti gasilskega društva ustrezno omeji ali odvzame. Župan nadzoruje tudi namembnost uporabe dodeljenih sredstev iz občinskega proračuna.

2. **Gospodarske družbe, zavodi in druge organizacije**

21. člen

Župan določi gospodarske družbe, zavode in druge organizacije za opravljanje določenih operativnih nalog zaščite, reševanja in pomoči, ki imajo za ta namen ustrezne kadre in sredstva.

Z njimi lahko sklene Občina Majšperk pogodbe, v katerih se uredi vsebino, obseg in način opravljanja nalog na območju Občine Majšperk ter način njihovega financiranja, predvsem tistega dela, ki presega njihovo redno dejavnost v skladu s 73. in 75. členom Zakona o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami. Med te naloge spadajo:

– gradbeno-tehnično reševanje,

– reševanje ob ujmah, poplavah ter ekoloških nesrečah,

– izvajanje zaščite, reševanja in pomoči ob nesrečah z nevarnimi snovmi,
– pomoč ogroženim in prizadetim prebivalcem pri začasnem bivanju, prehrani, nujni oskrbi,
– pomoč pri iskanju pogrešanih oseb,
– prva veterinarska pomoč in drugo.

3. **Društva in druge nevladne organizacije**

22. člen

Za opravljanje nalog zaščite, reševanje in pomoči v Občini Majšperk se v okviru društev in drugih nevladnih organizacij po potrebi organizirajo naslednje enote:
– enota za vzpostavljanje zvez (radioamaterji).
V posebnih primerih se vključujejo tudi lovski družini na območju Občine Majšperk.
Ta društva in druge nevladne organizacije, če jih za to določi župan, morajo izpolnjevati predpisane pogoje skladno z merili za organiziranje in opremljanje enot, služb in drugih operativnih sestavov za zaščito, reševanje in pomoč.

23. člen

Podrobnosti o opravljanju nalog, financiranju, zavarovanju operativnih članov, sankcijah in drugih obojestranskih obveznosti se določi z ustreznimi pogodbami.
Nadzor nad izvajanjem nalog zaščite, reševanja in pomoči opravlja župan.

4. **Enote civilne zaščite**

24. člen

Sile za zaščito, reševanje in pomoč so v Občini Majšperk organizirane kot enoten sistem, ki ga vodi poveljnik z/do 5-članskim štabom in z naslednjimi enotami in službami civilne zaščite:
– enota za prvo pomoč,
– enota za tehnično reševanje,
– enota za RKB zaščito,
– služba za podporo,
– informacijski center,
– logistični center.

VII. AKTIVIRANJE IN MOBILIZACIJA

25. člen

Aktiviranje Civilne zaščite in drugih sil za zaščito, reševanje in pomoč ob naravnih in drugih nesrečah odredi župan, v njeni odsotnosti pa poveljnik Civilne zaščite ali namestnik poveljnika Civilne zaščite. Enaki postopki se uporabljajo tudi v primerih, če mobilizacijo odredi Vlada RS.

26. člen

Občina Majšperk zagotavlja pogoje, da se aktiviranje in mobilizacija opravijo v naslednjem času:

– Štab Civilne zaščite v sestavi, ki omogoča operativno delovanje	do 4 ure
– Službe za podporo	do 4 ure
– Službe in posamezniki po dolžnosti	do 8 ur
– Poklicne službe	do 4 ure
– Prostovoljci	do 8 ur

Prostovoljne gasilske enote v gasilskih društvih, ki opravljajo gasilsko službo na območju Občine Majšperk, morajo zagotoviti izvoz enote v času:
– osrednja gasilska enota 5 minut
– ostala prostovoljna gasilska društva v najkrajšem možnem času.

VIII. UPRAVLJANJE IN VODENJE VARSTVA V OBČINI MAJŠPERK

27. člen

Upravljanje in vodenje zaščite, reševanja in pomoči sta dela logično in tehnično enotnega procesa, ki zajema množico najrazličnejših dejavnosti, med katere spadajo načrtovanje, organiziranje, vodenje in nadzorovanje.

28. člen

Občinski svet Občine Majšperk v sistemu varstva zlasti:
– določa s krovnim dokumentom (odlokom) organiziranost in izvajanje varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami,
– sprejme občinski program varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami na predlog župan,
– odloča o obsegu in načinu delitve sredstev za odpravljanje posledic nesreč,
– spremlja uresničevanje programov in načrtov varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami.

29. člen

Župan Občine Majšperk:
– skrbi za izvajanje priprav za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami,
– sprejme letne načrte zaščite in reševanja za posamične vrste nesreč,
– skrbi za izvajanje ukrepov za preprečitev in zmanjšanje posledic naravnih in drugih nesreč,
– vodi zaščito, reševanje in pomoč ter odpravljanje posledic naravnih in drugih nesreč,
– skrbi za obveščanje prebivalcev o nevarnostih, stanju varstva in sprejetih zaščitnih ukrepih,
– skrbi za izdelavo osnutkov programa in letnih načrtov varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ocen ogroženosti in načrtov zaščite in reševanja,
– določa izvajalce nalog zaščite, reševanja in pomoči in obveznosti o ustanovitvi sil zaščite, reševanja in pomoči,
– določa izvajalce javne gasilske službe,
– določa programske aktivnosti in naloge sistema varstva občine Majšperk upravnim organom in službam,
– sklepa o ustanovitvi in imenuje organe vodenja Civilne zaščite,
– sklepa o organiziranju in ustanovitvi sil zaščite, reševanja in pomoči,
– zahteva pomoč za izvajanje nalog zaščite, reševanja in pomoči ter zagotavljanje osnovnih pogojev za življenje v skladu z zakonom,
– imenuje Odbor za razpolaganje s sredstvi požarnega sklada,
– občinskemu svetu podaja oceno o pripravljenosti sistema varstva občine Majšperk,
– opravlja druge naloge, ki jih določa zakon.
Za operativno-strokovno vodenje zaščite, reševanja in pomoči ob naravnih in drugih nesrečah župan imenuje poveljnika Civilne zaščite in štab Civilne zaščite.
Poveljnik Civilne zaščite Občine Majšperk je za svoje delo odgovoren županu.

30. člen

Poveljnik Civilne zaščite Občine Majšperk:
– usmerja priprave za ukrepanje ob nesrečah v skladu s svojimi pristojnostmi,
– sodeluje pri pripravi programa in letnega načrta varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami,
– preverja pripravljenost sil in sredstev za zaščito, reševanje in pomoč,
– spremlja nevarnosti naravnih in drugih nesreč ter sprejema ali predlaga ukrepe za zaščito,
– vodi in usmerja dejavnosti pri izvajanju zaščitnih ukrepov, reševanju in pomoči,
– daje mnenja in predloge za odpravo posledic nesreč,

– sodeluje pri pripravi programov, načrtovanju in imenovanju članov štaba CZ,
– javno predstavi načrte zaščite in reševanja,
– izvaja druge zakonske naloge in odredbe župana.

Poveljnik civilne zaščite ima svojega namestnika, ki mu pri delu pomaga, v času odsotnosti poveljnika pa prevzame vse njegove pristojnosti in je za svoje delo odgovoren županu.

31. člen

Naloge občinske uprave

Občinska uprava opravlja naslednje upravne in strokovne naloge s področja varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami:
– izdela predlog občinskega programa in letnega načrta varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami, ki ne smejo biti v nasprotju z nacionalnim programom,
– izdeluje ocene ogroženosti in druge strokovne podlage za načrtovanje zaščite, reševanje in pomoči,
– izdeluje načrte zaščite in reševanja občine Majšperk,
– usmerja in usklajuje ukrepe za preprečevanje ter zmanjšanje posledic naravnih in drugih nesreč.

32. člen

Poveljnik in člani štaba civilne zaščite Občine Majšperk usmerjajo izvajanje osebne in vzajemne zaščite reševanja in pomoči na področju krajevnih skupnosti v bivalnih okoljih.

Poveljnik Gasilske zveze Majšperk in poveljniki gasilskih društev imajo pristojnosti in naloge v skladu z zakonom o gasilstvu in Pravili gasilske službe.

IX. FINANCIRANJE

33. člen

Programi sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami se financirajo oziroma sofinancirajo iz občinskega proračuna na podlagi kriterijev in meril, ki jih predpisuje pristojno ministrstvo in v skladu s predpisi in akti Občine Majšperk za to področje.

Višino sredstev določi Občinski svet Občine Majšperk s proračunom. Poleg proračunskih sredstev se sistem financira tudi iz združenih sredstev lokalnih skupnosti, iz sredstev gospodarskih družb, namenskih sredstev požarnega sklada, prostovoljnih prispevkov, daril, mednarodne pomoči in iz drugih virov.

34. člen

Povzročitelj ogroženosti ali nesreče krije stroške ukrepanja ter zaščitnih in reševalnih intervencij. Zahtevek za plačilo stroškov, izdelan na podlagi posredovanih podatkov vseh sodelujočih sil, posreduje župan Občine Majšperk. Če povzročitelj ni znan, krije stroške občina iz občinskega proračuna (rezerve).

Predloge za financiranje in sofinanciranje programov varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami pripravi Občinski štab za civilno zaščito. Izvajalci programov in projektov s tega področja, ki se financirajo iz občinskega proračuna, morajo občinski upravi pošiljati polletna poročila o porabi teh sredstev. Gospodarske družbe, zavodi in ustanove morajo zagotoviti sredstva za nadomestilo plač za zaposlene v času njihovega usposabljanja, sredstva za priprave in druge stroške.

X. IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE

35. člen

Občina Majšperk organizira izobraževanje kot neobvezne oblike usposabljanja občanov za osebno in vzajemno zaščito ter za izvajanje zaščitnih ukrepov.

Za pripadnike organov vodenja in sil za zaščito, reševanje in pomoč ter civilne zaščite organizira izobraževanje in usposabljanje skladno s predpisanimi programi usposabljanja.

36. člen

Usposabljanje opravljajo skladno s svojimi načrti tudi upravljavci javnih služb na področju zaščite, reševanja in pomoči, društva in druge organizacije, gospodarske združbe ter druge organizacije, ki nastopajo kot izvajalci v sistemu varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami v Občini Majšperk.

XI. NADZOR IN INŠPEKCIJA

37. člen

Nadzorstvo nad delovanjem lokalne skupnosti na področju zaščite, reševanja in pomoči opravlja na podlagi zakonov in predpisov pristojni inšpektorat za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami.

XII. KAZENSKE DOLOČBE

38. člen

Fizična ali pravna oseba oziroma mladoletna oseba, za katero odgovarjajo starši oziroma rejniki, ki je namenoma ali iz velike malomarnosti povzročila ogroženost, katere posledica je ukrepanje in v zvezi s tem nastali stroški, mora pokriti:
– stroške zaščitnih in reševalnih intervencij,
– stroške sanacije in vzpostavitve v prejšnje stanje,
– stroške odškodnin fizičnim in pravnim osebam.

V primeru, ko nastopa več povzročiteljev ogroženosti oziroma nesreče in ni mogoče ugotoviti deleža posameznega povzročitelja, se krijejo stroški solidarno.

39. člen

Za ostale prekrške se kaznujejo pravne ali fizične osebe v skladu z veljavno zakonodajo in po veljavnih občinskih predpisih.

XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

40. člen

Župan in občinska uprava morata v roku šest mesecev po uveljavitvi tega odloka, izdati ustrezna navodila za izvedbo le-tega in vzpostavitve preglednih list in drugih ukrepov, določenih s tem odlokom.

41. člen

Organizacijo sistema varstva pred naravnimi in drugimi nesrečami je treba uskladiti v roku enega leta po njegovi uveljavitvi.

42. člen

V celotnem besedilu odloka se v vseh členih beseda »župan« uporablja za oba spola.

43. člen

Ta odlok začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 840-2/2006
Majšperk, dne 5. oktobra 2006

Županja
Občine Majšperk
dr. Darinka Fakin l.r.

NOVA GORICA

4656. Program priprave za spremembo lokacijskega načrta Športni park Solkan

Na podlagi 34. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02 in 8/03 popravek) ter 28. člena Statuta Mestne občine Nova Gorica (Uradne objave glasila Oko, št. 6/02 in 25/02 ter Uradni list RS, št. 38/05) je župan Mestne občine Nova Gorica dne 10. 10. 2006 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE
za spremembo lokacijskega načrta Športni park Solkan

1. člen

(Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga)

Lokacijski načrt za Športni park Solkan na območju urejanja ni v zadostni meri predvideval možnosti umeščanja gospodarske telekomunikacijske infrastrukture in objektov. Izkazala se je potreba po učinkovitem reševanju zagotavljanja kvalitetnih telekomunikacijskih uslug krajanom Solkana z umestitvijo bazne postaje mobilne telefonije s pripadajočim antenskim stolpom v območje športnega parka. To narekuje smiselnost spremembe in prilagoditve lokacijskega načrta novim dejstvom.

Pravno podlago za spremembo lokacijskega načrta po skrajšanem postopku daje 34. člen zakona o urejanju prostora.

2. člen

(Predmet in programska izhodišča)

Predmet spremembe lokacijskega načrta je uskladitev lokacijskega načrta z novo programsko vsebino. Spremembe se nanašajo zgolj na spremembo določil odloka tako, da bo dopuščal gradnjo gospodarske telekomunikacijske infrastrukture in objektov in nimajo nikakršnega vpliva na preostalo vsebino lokacijskega načrta, zato je skrajšani postopek utemeljen.

3. člen

(Okvirno ureditveno območje)

Ureditveno območje spremembe lokacijskega načrta ostaja enako območju lokacijskega načrta.

4. člen

(Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci)

Spremembo odloka o lokacijskem načrtu pripravi občinska strokovna služba.

Nosilci urejanja prostora, ki v postopku priprave spremembe načrta dajejo smernice in mnenja, so:

1. Elektro Primorska, področna enota Nova Gorica
2. Mestna občina Nova Gorica, Oddelek za infrastrukturo in gospodarske javne službe.

Kolikor se bo izkazalo, da bo potrebno pridobiti še dodatne smernice in mnenja organov, ki niso našteti v prejšnjem odstavku, bodo le-te pridobljene med postopkom.

5. člen

(Seznam potrebnih strokovnih podlag)

Za spremembo lokacijskega načrta posebne strokovne podlage niso potrebne.

6. člen

(Roki za pripravo)

Pridobitev usmeritev in pogojev	15 dni (november 2006)
javna razgrnitev predloga spremembe	15 dni (november 2006)
pridobitev soglasij in mnenj	15 dni (december 2006)
obravnava usklajenega predloga in sprejem odloka	(januar 2007)

9. člen

(Obveznosti v zvezi s financiranjem)

Finančna sredstva za izvedbo spremembe prostorskega akta niso potrebna.

10. člen

(Končna določba)

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 350-10/2002
Nova Gorica, dne 10. oktobra 2006

Župan
Mestne občine Nova Gorica
Mirko Brulc l.r.

NOVO MESTO

4657. Program priprave sprememb in dopolnitev Ureditvenega načrta za obrtno industrijsko cono Livada

Na podlagi 27. člena in v povezavi s 34. členom Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popravek in 58/03 – ZZK-1) ter na podlagi Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 96/06 – uradno prečiščeno besedilo) je župan Mestne občine Novo mesto dne 5. 10. 2006 sprejel

PROGRAM PRIPRAVE
sprememb in dopolnitev Ureditvenega načrta za obrtno industrijsko cono Livada

1. člen

(Ocena stanja, razlogi in pravna podlaga za pripravo sprememb in dopolnitev UN)

(1) Ocena stanja:

Odlok o ureditvenem načrtu za obrtno industrijsko cono Livada (Uradni list RS, št. 70/99); (v nadaljevanju: UN) je bil sprejet leta 1999, in sicer na območju opuščenih vojaških objektov. Območju se je spremenila namembnost v proizvodno storitveno cono, v kateri danes v obnovljenih ali novozgrajenih objektih obratujejo proizvodne in storitvene dejavnosti. Del območja je še nepozidanega: travniške površine ob zahodnem vstopu v območje in delno območje med obstoječimi objekti in podaljškom Mirnopeške ceste na severnem delu območja. Delno je bilo območje komunalno urejeno že pred uveljavitvijo UN, vendar veljavni UN predvideva komunalno ureditev celotnega območja, ki v celoti še ni izvedena.

(2) Razlogi za pripravo sprememb in dopolnitev UN:

Po sprejetju UN so se predvidene proizvodne in storitvene dejavnosti intenzivirale do mere, ko je za nadaljnje poslovanje potrebno zagotoviti razširjene prostorske pogoje ob upoštevanju prostorskih in drugih omejitev. Skladno z razširjenimi prostorskimi možnostmi je potrebno zagotoviti

spremenjene in dodatne ukrepe komunalnega urejanja, kar se predvidi v spremembah in dopolnitvah UN. V strokovnih podlagah za spremembe in dopolnitve UN se ugotovi tudi razloge za neizvedene že predvidene ureditve ter se na teh območjih zagotovi nove prostorske pogoje.

(3) Pravna podlaga:

Spremembe in dopolnitve UN se pripravi v skladu z določili Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 110/02, 8/03 – popravek in 58/03 – ZZK-1; v nadaljevanju ZUreP-1) in Pravilnikom o vsebini, obliki in načinu priprave državnih in občinskih lokacijskih načrtov ter vrstah njihovih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 86/04).

V skladu z določbami 34. člena ZUreP-1 se postopek sprememb in dopolnitev UN pripravi in sprejema po skrajšanem postopku. Spremembe se nanašajo le na spremembo podrobnejše namenske rabe, ne ovirajo pa dejavnosti osnovne namenske rabe. Poleg tega se načrtujejo taki posegi, ureditve in novi objekti, za katere ni predpisana obveznost presoje vplivov na okolje, predlagane spremembe pa tudi ne ogrožajo naravnih vrednot, zavarovanih območij in biotske raznovrstnosti ter kulturne dediščine, kar izhaja iz odločbe MOP št, 35409-231/2006 z dne 6. 9. 2006.

2. člen

(Predmet in programska izhodišča ter ureditveno območje)

(1) Predmet priprave sprememb in dopolnitev UN:

Predmet sprememb in dopolnitev UN je določitev sprememb podrobnejše namenske rabe površin in določitev pogojev za:

– gradnjo novih objektov,

– rekonstrukcijo obstoječih objektov,

– gradnjo gospodarske infrastrukture,

– pogoje za urejanje obstoječe grajene strukture vključno z infrastrukturo.

(2) Predmet in programska izhodišča priprave sprememb in dopolnitev UN:

Programska izhodišča se nanašajo na želje in potrebe lastnikov zemljišč in objektov v območju UN Livada ob upoštevanju prostorskih aktov in usmeritev MONM, in sicer:

– Za obstoječe, že urejene obrate (Elektro, Intertob, Tiskarna Novo mesto, Dolenjska projektiva) se predvidijo pogoji dodatnih ureditev in dopustna odstopanja ter možnost gradnje novih objektov, usklajeno s pobudo lastnika Loging d.o.o. in drugih pobud;

– Za stavbni otok A se uredi komunalna infrastruktura in določijo pogoji ureditev obstoječih objektov, usklajeno s pobudami lastnikov znotraj stavbnega otoka A tj. Mercator, Granit, Keragrad, CGP Novo mesto, Kleopatra, Tiskarstvo Šepic, Roletarstvo Medle, Tiskarstvo Opara, gradbeništvo Bele, Zomi d.o.o., Soke d.o.o. in Majcen d.o.o. in drugih pobud;

– Stavbni otoka B obsega vstopno lokacijo v obrtno cono, ki jo zaznamuje tudi vogalni poslovno trgovski objekt kot ena od lokalnih dominant v prostoru. Objekt mora biti odprt proti cesti, posebno pozornost je potrebno nameniti javnemu programu v obcestnem delu objektov; sprememba naj zagotovi ohlapnejše pogoje urejanja v skladu s splošnimi usmeritvami UN;

– Stavbni otok B1, ki je bil v prvotnem UN izvzet zaradi gradnje severne obvoznice, se pogojno vključi v območje urejanja v skladu s smernicami nosilcev urejanja prostora in interesi v prostoru v skladu s programsko zasnovo in splošnimi smernicami obstoječega odloka oziroma se mu določi podrobnejša namenska raba. V primeru, da se pri izdelavi sprememb in dopolnitev UN ugotovi, da za realizacijo predvidene prostorsko ureditve zadostujejo pogoji PUP, se območje v UN ne vključi.

– Stavbni otok C se nameni za proizvodne dejavnosti. Ob severni obvoznici se pogojno predvidi manjša bencinska črpalka. Območje se uredi usklajeno s potrebami lastnika Avtotransporti Zupančič in Elektro Ljubljana d.d. (širitev in ozemljitev obstoječe transformatorske postaje), pri čemer ima slednji zaradi že prej izvedenega stanja ter zagotavljanja javnega interesa in varnosti prednost postavljanja smernic in pogojev;

– Stavbni otok D se nameni za proizvodno storitvene dejavnosti, otok se uredi usklajeno s potrebami lastnika Remos d.o.o in drugih pobudnikov. V strokovnih podlagah za spremembe in dopolnitve UN se lahko preveri izvedba industrijskega tira na stroške pobudnika Remos po posebni pogodbi.

(3) Ureditveno območje sprememb in dopolnitev UN:

V območje urejanja je vključeno celotno območje veljavnega UN, tj. 13,94 ha, ter pogojno tudi območje B1 na jugovzhodnem vogalu križišča Mirnopeške in Straške ceste. Meja ureditvenega načrta se ohrani in pogojno razširi na območju, opisanem v prejšnjem stavku, prav tako se ohrani delitev na stavbne otoke A, B, C, D, ker izhajajo iz prostorsko zaokroženih celot, ki se po vsebini in namembnosti lahko izvajajo kot celote.

3. člen

(Nosilci urejanja prostora in drugi udeleženci, ki bodo sodelovali pri pripravi dokumenta)

Nosilci urejanja prostora, ki morajo pred pričetkom izdelave dokumenta podati smernice za njegovo pripravo, k dopolnjenemu predlogu dokumenta pa mnenje, so:

1. Komunala Novo mesto d.o.o., Podbevškova 12, 8000 Novo mesto;

2. JP Elektro Ljubljana, d.d., Slovenska 58, 1000 Ljubljana;

3. JP Elektro Ljubljana, d.d., Distribucijska enota Novo mesto, Ljubljanska cesta 7, 8000 Novo mesto;

4. Telekom Slovenije, d.d., Regionalna enota TK omrežja Zahod, Novi trg 7a, 8000 Novo mesto;

5. UPC TELEMACH d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 21, 1000 Ljubljana;

6. Ministrstvo za obrambo, Inšpektorat RS za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, Izpostava Novo mesto, Seidlova cesta 1, 8000 Novo mesto;

7. Ministrstvo za obrambo, Direktorat za obrambne zadeve, Sektor za civilno obrambo, Vojkova cesta 55, 1000 Ljubljana;

8. Ministrstvo za obrambo, Uprava RS za zaščito in reševanje, Vojkova cesta 61, 1000 Ljubljana;

9. Istrabenz plini d.o.o., PE Osrednja Slovenija, Podbevškova 10, 8000 Novo mesto;

10. Ministrstvo za okolje in prostor, Agencija RS za okolje, Oddelek območja spodnje Save, Novi trg 9, 8000 Novo mesto;

11. Ministrstvo za promet, Direkcija RS za ceste, Izpostava Novo mesto, Ljubljanska cesta 47, 8000 Novo mesto;

12. Mestna občina Novo mesto, Oddelek za krajevne skupnosti in komunalne zadeve, Novi trg 6, 8000 Novo mesto;

13. Zavod RS za varstvo narave, OE Novo mesto, Adamičeva 2, 8000 Novo mesto;

14. druge državne in občinske gospodarske javne službe ter drugi organi in organizacije, če bi se v postopku priprave sprememb in dopolnitev UN pokazalo, da so tangirane.

Nosilci urejanja prostora morajo v skladu s tretjim odstavkom 34. člena ZUreP-1 podati smernice in mnenja v 15 dneh od podane zahteve. V primeru, če kdo od navedenih nosilcev urejanja prostora v 15 dneh oziroma v zakonsko določenem roku ne poda smernic, se bo v skladu z 29. členom ZUreP-1 štelo, da smernic nima, pri čemer mora načrtovalec upoštevati vse zahteve, ki jih za načrtovanje predvidene prostorske ureditve določajo veljavni predpisi in drugi pravni akti. Če kdo od navedenih nosilcev urejanja prostora v 15 dneh oziroma v zakonsko določenem roku po prejemu zahtevka o izdaji mnenja ne bo podal odgovora, se bo štelo, da s predlagano prostorsko ureditvijo soglaša.

4. člen

(Seznam potrebnih strokovnih podlag in način njihove pridobitve)

(1) Predhodno pripravljene strokovne podlage in veljavna planska in urbanistična dokumentacija, ki jo je potrebno upoštevati pri pripravi dokumenta, so:

– prostorske sestavine dolgoročnega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 2000 in srednjeročnega družbenega plana Občine Novo mesto za obdobje od leta 1986 do leta 1990 – s spremembami in dopolnitvami od leta 1990 do leta 2004 (Skupščinski Dolenjski list št. 24/86, 18/88, 6/89, 3/90, 10/90, 15/90, 9/91 in 12/91 ter Uradni list RS, št. 7/92, 17/92, 23/92, 28/92, 35/92, 50/92, 1/93, 28/93, 32/93, 60/93, 69/93, 20/94, 45/94, 50/94, 71/94, 78/94, 23/95, 58/95, 68/95, 11/96, 16/96, 32/96, 21/97, 80/97, 39/98, 59/98, 21/99, 59/99, 92/99, 63/99, 52/00, 12/01, 33/01, 49/01, 68/01, 72/01, 4/02, 22/02, 35/02, 69/02, 92/02, 46/03, 57/03, 97/03, 15/04, 89/04 in 99/04, 31/06-popravek in 47/06-popravek);

– Ureditveni načrt za obrtno industrijsko cono Livada (Uradni list RS, št. 70/99);

– podatki o obstoječih infrastrukturnih vodih in napravah;

– digitalni katastrski načrt;

– digitalni orto-foto načrt.

(2) Za načrtovanje predvidene prostorske ureditve je potrebno izdelati še naslednje strokovne podlage:

– noveliran geodetski načrt z vnosom vseh objektov ter horizontalnih in vertikalnih koordinatnih točk gospodarske javne infrastrukture, (ki ga financirajo naročniki sprememb in dopolnitev UN) in mora biti izdelan v skladu s Pravilnikom o geodetskem načrtu (Uradni list RS, št. 40/04).

(3) Strokovne podlage za spremembe in dopolnitve UN se pripravijo v obsegu in vsebini, kot jih predpisuje Pravilnik o vsebini, obliki in načinu priprave državnih in občinskih lokacijskih načrtov ter vrstah njihovih strokovnih podlag (Uradni list RS, št. 86/04).

(4) V postopku izdelave sprememb in dopolnitev UN se v primeru posebnih in zakonskih potreb pripravijo tudi morebitne dodatne strokovne podlage, ki niso predmet osnovne pogodbe s pripravljavcem, izdelovalcem in naročnikom sprememb in dopolnitev UN.

(5) V postopku priprave sprememb in dopolnitev UN ni treba izvesti celovite presoje vplivov na okolje skladno z odločbo Ministrstva za okolje in prostor, št. 35409-231/2006 z dne 6. 9. 2006.

5. člen

(Terminski plan in postopek izdelave ter sprejemanja sprememb in dopolnitev UN)

Roki izdelave sprememb in dopolnitev UN so naslednji:

– poziv nosilcem urejanja prostora, da podajo smernice za načrtovanje (v 15 dneh po uveljavitvi programa priprave); v primeru molka nosilca urejanja prostora se šteje, da nimajo smernic;

– izdelava predloga sprememb in dopolnitev UN za javno razgrnitev z upoštevanjem pridobljenih smernic nosilcev urejanja prostora (10 delovnih dni po pridobitvi smernic nosilcev urejanja prostora);

– sprejem sklepa o javni razgrnitvi sprememb in dopolnitev UN; pripravljavec – župan;

– javna razgrnitev predloga sprememb in dopolnitev UN za najmanj 15 dni z javno obravnavo;

– podajanje pisnih pripomb v času trajanja javne razgrnitve predloga sprememb in dopolnitev UN s strani občanov, organov in organizacij ter drugih zainteresiranih oziroma prizadetih;

– obravnava predloga sprememb in dopolnitev UN na občinskih odborih ter na občinskem svetu Mestne občine Novo mesto;

– priprava stališč do pripomb in predlogov, podanih v času javne razgrnitve (5 delovnih dni po prejetju pripomb in predlogov z javne razgrnitve);

– zavzetje stališča do pripomb in predlogov, podanih v času javne razgrnitve (v 5 dneh po prejetju stališč do pripomb); pripravljavec – župan;

– dopolnitev predloga prostorskega akta v skladu s stališči do pripomb in predlogov, podanih v času javne razgrnitve (10 delovnih dni po sprejemu dokončnih stališč do pripomb);

– poziv nosilcem urejanja prostora, da podajo mnenja k dopolnjenemu predlogu sprememb in dopolnitev UN (v 15 dneh);

– izdelava usklajenega predloga sprememb in dopolnitev UN (10 delovnih dni po pridobitvi mnenj nosilcev urejanja prostora);

– posredovanje usklajenega predloga sprememb in dopolnitev UN občinskemu svetu Mestne občine Novo mesto v sprejem; župan;

– objava tekstualnega dela odloka v Uradnem listu RS;

– kompletiranje prostorskega akta (5 delovnih dni po objavi odloka v Uradnem listu RS).

6. člen

(Organizacija priprave in obveznosti v zvezi s financiranjem sprememb in dopolnitev UN)

(1) Pripravljavec sprememb in dopolnitev UN je Mestna občina Novo mesto.

(2) Sredstva za izdelavo sprememb in dopolnitev UN zagotovijo pobudniki sprememb in dopolnitev UN, ki so hkrati lastniki zemljišč.

7. člen

(Pričetek veljavnosti)

Ta program priprave se objavi v Uradnem listu RS in začne veljati z dnem objave.

Šifra: 350-1/2006
Novo mesto, dne 5. oktobra 2006

Župan
Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l.r.

4658. Obvezna razlaga Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za Novo mesto (izven mestnega jedra) in predmestna središča

Na podlagi 16. člena Statuta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 96/06 – uradno prečiščeno besedilo) ter 103. člena Poslovnika Občinskega sveta Mestne občine Novo mesto (Uradni list RS, št. 111/01 in 72/05) je Občinski svet Mestne občine Novo mesto na 31. redni seji Občinskega sveta Mestne občine Novo mesto dne 28. 9. 2006 na predlog Komisije za statut in poslovnik sprejel

OBVEZNO RAZLAGO

Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za Novo mesto (izven mestnega jedra) in predmestna središča

Glede na določila 39. člena Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za Novo mesto (izven mestnega jedra) in predmestna središča (Uradni list RS, št. 7/92, 32/93, 22/95, 37/95, 41/95, 35/97, 40/98, 38/99, 60/99, 96/00, 49/01, 69/02, 92/02 in 49/05 – v nadaljevanju: odlok) se na ureditveni enoti

»II/B5-2 – Drejčetova pot«, zaradi neobstoječega javnega mestnega prostora, smiselno uporabijo tudi določila odloka, ki določajo pogoje za gradbeno enoto individualne stanovanjske hiše, osnovni tip (GE ISH – osnovni tip).

Št. 350-11/2006
Novo mesto, dne 28. septembra 2006

Župan
Mestne občine Novo mesto
mag. Boštjan Kovačič l. r.

PTUJ

4659. Odlok o določitvi plovbnega režima na reki Dravi in Ptujskem jezeru

Na podlagi 4. in 13. člena Zakona o plovbi po celinskih vodah (Uradni list RS, št. 30/02 in 110/02 – ZGO-1) sta Občinski svet Občine Markovci na podlagi 16. člena Statuta Občine Markovci (Uradno glasilo slovenskih občin, št. 15/06) na 29. seji dne 21. septembra 2006 in Mestni svet Mestne občine Ptuj na podlagi 11. člena Statuta Mestne občine Ptuj (Uradni vestnik Mestne občine Ptuj, št. 6/99 – uradno prečiščeno besedilo, 2/01, 1/03 in 12/05) na 44. seji dne 25. septembra 2006 sprejela

O D L O K
o določitvi plovbnega režima na reki Dravi in Ptujskem jezeru

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem odlokom se na območju Mestne občine Ptuj in Občine Markovci ureja plovbni režim na reki Dravi in akumulacijskem jezeru Ptujsko jezero (v nadaljevanju besedila: Ptujsko jezero). Določa se plovbno območje, načine in pogoje za izvedbo prireditev, čas plovbe, pristanišče in vstopno izstopna mesta, vzdrževanje plovbnega območja in pristojbine, javni prevoz in oddajanje plovil, vpis čolnov in plavajočih naprav, omilitveni ukrepi in spremljanje stanja okolja v času izvajanja odloka, nadzor nad izvajanjem odloka in kazenske določbe v primeru kršitev določil tega odloka.

2. člen

(1) Plovbni režim sporazumno določata Mestna občina Ptuj in Občina Markovci na podlagi soglasja Dravskih elektrarn Maribor, d. o. o. (v nadaljevanju DEM), pri tem pa se mora plovbni režim prilagajati pogojem energetske izrabe reke Drave.

(2) Sredstva za izvajanje odloka zagotavljata občini v naslednjem razmerju:

– Mestna občina Ptuj 80,1%,

– Občina Markovci 19,9%.

(3) Upravljanje s pristanišči oziroma vstopno izstopnimi mesti je izbirna lokalna gospodarska javna služba. Za gradnjo in upravljanje s pristaniščem in vstopno izstopnimi mesti na plovbnem območju ter za gradnjo in upravljanje plavajočih naprav Mestna občina Ptuj in Občina Markovci izvedeta postopek izbire koncesionarja in podelita koncesijo.

3. člen

V tem odloku imajo posamezni pojmi pomen, kot je določeno v Pomorskem zakoniku (PZ, Uradni list RS, št. 37/04 – UPB-1, 98/05 in 49/06) in Zakonu o plovbi po celinskih vodah (ZPCV, Uradni list RS, št. 30/02 in 110/02 – ZGO-1) ter na njuni podlagi izdanih predpisov.

II. PLOVBNI REŽIM

A) PLOVBNO OBMOČJE

4. člen

(1) Plovbno območje je reka Drava od »sotočja« pri Termah Ptuj do Ptujskega jezera in Ptujsko jezero, do območja 500 m pred jezom v Markovcih.

(2) Plovba v plovbnem območju je dovoljena, če so na plovbnem območju zagotovljene ustrezne globine in širine, ki dovoljujejo varno plovbo.

5. člen

(1) Plovbno območje se deli na tri cone:

1. CONA A zajema del Ptujskega jezera na območju od pristanišča v Budini v ravni črti proti desnemu bregu Ptujskega jezera, dolvodno do območja 500 m pred jezom HE Formin v Markovcih.

2. CONA B zajema del Ptujskega jezera od pristanišča v Budini, gorvodno do železniškega mostu in reko Dravo od železniškega mostu, gorvodno do »sotočja« pri Termah Ptuj. Plovba je prepovedana v razdalji 50 m od obale, kar se označi s stabilnimi plavajočimi bojami (v nadaljevanju besedila: bojami).

3. CONA C zajema del Ptujskega jezera na območju 500 m pred jezom HE Formin v Markovcih, območje 100 m okoli ornitološko pomembnih otokov, območje betonskih daljnovodnih podstavkov na Ptujskem jezeru in 100 m pas ob njih ter desni del jezera na razdalji 50 m do 350 m od obale. Območje cone C mora biti označeno z bojami.

(2) Plovbno območje je prikazano na karti v merilu 1:25000, ki je sestavni del tega odloka. Karto globin z označbo plovbne poti je potrebno izdelati pred začetkom izvajanja plovbe na plovbnem območju.

6. člen

(1) CONA A: v njej je dovoljena plovba jadrnic, jadralnih desk in športnih veslaških čolnov ter plovil na motorni pogon, katerih hitrost ne presega 20 km/h. Dovoljeno je smučanje na vodi.

(2) CONA B: v njej je dovoljena plovba motornih čolnov in drugih plovil, razen plovil, ki v višino merijo več kot 2,5 m in jadralnih desk. Najvišja dovoljena hitrost od pristanišča v Budini, gorvodno do prvega mostu je 20 km/h, v nadaljevanju do »sotočja« pri Termah Ptuj pa 6 km/h. Ob športnih in turistično rekreacijskih prireditvah je hitrost plovbe lahko tudi višja, v skladu s pravili za izvedbo posamezne prireditve. Smučanje na vodi je dovoljeno od pristanišča v Budini, gorvodno do prvega mostu.

(3) CONA C: v njej velja prepoved plovbe za vsa plovila, razen za plovila za zaščito, vzdrževanje, reševanje in pomoč, plovila policije, inšpekcijskih služb, javnih služb na področju upravljanja voda in druga plovila državnih organov, ki izvajajo naloge iz svoje pristojnosti ter za plovila, namenjena za potrebe naravovarstvenega upravljanja in raziskovanja. Za vzdrževalna dela, naravovarstveno upravljanje in raziskovanje je potrebno predhodno pridobiti soglasje Zavoda RS za varstvo narave (v nadaljevanju: ZRSVN). Na območju 500 m pred jezom v Markovcih je zaradi varnosti plovil potrebna predhodna telefonska najava in soglasje obratovalne službe DEM.

7. člen

Na plovbnem območju mora vsak, ki upravlja plovilo, ravnati skladno z določili tega odloka in s pogoji za varno plovbo, ki jih določa ZPCV ter smiselni uporabi določb PZ in predpisov sprejetih na njuni podlagi.

8. člen

Z vseh plovil je prepovedano izlivati, odlagati ali odmetavati snovi ali predmete, ki zaradi svoje oblike, fizikalnih, kemijskih ali bioloških lastnosti, količine ali drugih lastnosti ogrožajo življenje in zdravje ljudi, vodnih in obvodnih organizmov, ovirajo pretok voda ali ogrožajo vodne objekte in naprave.

B) ŠPORTNE, REKREACIJSKE IN TURISTIČNE PRIREDITVE

9. člen

Na plovbnem območju so dovoljene športne, rekreacijske in turistične prireditve (v nadaljevanju besedila: prireditve). Organizator prireditve na plovbnem območju mora pridobiti dovoljenje pristojnega upravnega organa in ZRSVN. Pristojni organ z dovoljenjem odredi primerno območje prireditvenega prostora, glede na vrsto prireditve in določi pogoje za izvedbo same prireditve. V času prireditve ni dovoljena plovba in zadrževanje ostalih plovil na območju, ki je določeno za prireditev. Organizator prireditve mora prireditveni prostor vidno označiti, skrbeti za varen in nemoten potek prireditve in organizirati reševalno službo. Za prireditev je potrebno pridobiti tudi soglasje ZRSVN, DEM in skrbnika.

C) ČAS, V KATEREM JE DOVOLJENA PLOVBA

10. člen

(1) Plovba na plovbnem območju je dovoljena od 1. junija do 1. oktobra za vsa plovila v dnevnem času od 7. do 19. ure.

(2) Od 1. maja do 1. junija je dovoljena plovba s plovili na motorni pogon v coni B.

(3) Za plovila opredeljena v tretjem odstavku 6. člena in za namene opredeljene v 9. členu je plovba dovoljena tudi izven časa, določenega v prvem in drugem odstavku tega člena, v skladu s soglasji iz 9. člena.

(4) Skrbnik plovbnega območja lahko prepove plovbo na plovbnem območju, če so vremenske ali druge naravne danosti takšne, da ne dopuščajo varne plovbe. Nočna plovba ni dovoljena. Prav tako lahko tudi inšpektor za plovbo po celinskih vodah prepove plovbo na plovbnem območju, če ugotovi, da je stanje plovbnega območja takšno, da ogroža varnost plovbe.

III. PRISTANIŠČE IN VSTOPNO IZSTOPNA MESTA

11. člen

(1) Gradnja in upravljanje s pristaniščem in vstopno izstopnimi mesti na plovbnem območju ter gradnja in upravljanje plavajočih naprav na lokacijah, ki se določijo v soglasju z DEM in ZRSVN, je izbirna gospodarska javna služba, za katero se podeli koncesija. Pravice in obveznosti subjektov se definirajo s koncesijsko pogodbo. Pogoje, obseg, trajanje, financiranje in drugo v zvezi s koncesijo bo določal poseben koncesijski akt (odlok).

(2) Za skrbnika plovbnega območja se s tem odlokom imenuje Brodarsko društvo Ranca Ptuj. Razmerja med občinama in skrbnikom se bodo podrobneje uredila s posebno pogodbo. Skrbnik plovbnega območja z rednimi pregledi skrbi za varnost plovbe na plovbnem območju.

12. člen

Na plovbnem območju reke Drave in Ptujskega jezera je pristanišče na lokaciji pristana v Budini.

13. člen

Na plovbnem območju Mestne Občine Ptuj sta vstopno izstopni mesti na lokaciji pri peš mostu gorvodno (levi breg) in na lokaciji pri Termah Ptuj (desni breg).

14. člen

(1) Na plovbnem območju Občine Markovci sta vstopno izstopni mesti za vsa plovila v naselju Zabovci pri športnem parku in v naselju Markovci 600 m pred jezom HE Formin.

(2) Na desnem bregu pri železniškem mostu in na levem bregu na koncu parka sta dodatni vstopno izstopni mesti za vzdrževanje, naravovarstveno upravljanje ali raziskovanje, zaščito, reševanje in pomoč, plovila policije, inšpekcijskih služb, javnih služb na področju upravljanja in druga plovila državnih organov.

15. člen

Plovila je dovoljeno splaviti le v pristanišču, razen za plovila iz drugega odstavka 14. člena.

IV. VZDRŽEVANJE PLOVBNEGA OBMOČJA IN PRISTOJBINE

16. člen

(1) Vzdrževanje plovbnega območja se zagotovi s sredstvi proračuna Mestne občine Ptuj in Občine Markovci s pristojbino, ki jo pobira koncesionar od lastnikov plovil za spuščanje plovil v vodo, za stalne ali začasne priveze plovil ter od lastnikov plavajočih naprav. Pobrana sredstva koncesionar odvaja v proračuna obeh občin v razmerju iz drugega odstavka 2. člena tega odloka.

(2) Pristojbina se določa v točkah.

(3) Pristojbina za plovilo znaša za:

– spuščanje plovil v vodo 10 točk,
– stalen privez 350 točk na leto,
– začasen privez 7 točk na dan,
– priveze v času od 1. maja do 1. oktobra 150 točk.

(4) Pristojbina, ki jo plačajo lastniki plavajočih naprav, znaša 15 točk/m² na leto.

(5) Ne glede na 3. odstavek tega člena se pristojbina ne pobira za udeležence:

– prireditev,
– tekmovanj in
– treningov klubov iz Mestne občine Ptuj in Občine Markovci, ki se ukvarjajo z vodnimi športi in so člani Kajakaške zveze Slovenije ali Veslaške zveze Slovenije ali Jadralne zveze Slovenije.

(6) Z dnem uveljavitve tega odloka znaša vrednost točke 100 tolarjev. Vrednost točke se usklajuje s sklepom Mestnega sveta Mestne občine Ptuj in Občinskega sveta Občine Markovci.

17. člen

Plovila ali plavajoče naprave ni dovoljeno sidrati, privezovati na obalo ali polagati na vodno dno brez ustreznega dovoljenja ali v nasprotju z izdanim dovoljenjem.

V. JAVNI PREVOZ IN ODDAJANJE PLOVIL

18. člen

Javni prevoz oseb in stvari s plovili je dovoljen na podlagi plovbnega dovoljenja, ki ga izda pristojen upravni organ, po predhodnem soglasju z DEM. V dovoljenju se določijo pogoji za uporabo vodne površine, plovna pot in drugi pogoji. Javni prevoz oseb in stvari se lahko opravlja kot javni prevoz v linijski ali prosti plovbi. Prevoznik je dolžan opravljati javni prevoz oseb v linijski plovbi v vnaprej določeni liniji in po vnaprej določenem voznem redu.

19. člen

V pristanišču je dovoljeno oddajanje plovil. Na vidnem mestu mora biti izobešeno navodilo za uporabo oddanega plovila, cenik in čas oddajanja. Plovilo se sme oddati samo

osebi, ki izpolnjuje zakonsko predpisane pogoje za upravljanje s plovilom in ki ni pod vplivom alkohola ali drugih psihotropnih snovi ali v takšnem psihofizičnem stanju, da je nesposobna opravljati plovilo.

VI. VPIS ČOLNOV IN PLAVAJOČIH NAPRAV

20. člen

Plavajoče naprave, ki so daljše od 10 metrov in širše od 3 metrov, se vpišejo v vpisnik plavajočih naprav pri pristojni upravni enoti; čolni, ki se uporabljajo za celinsko plovbo, pa se vpišejo v vpisnik čolnov celinske plovbe pri pristojni upravni enoti.

21. člen

Čoln oziroma plavajoča naprava se označi v skladu z veljavnimi predpisi.

22. člen

Zahtevo za vpis, spremembo vpisa ali izpis čolna ali plavajoče naprave vloži lastnik pri pristojnemu organu.

VII. OMILITVENI UKREPI IN SPREMLJANJE STANJA OKOLJA V ČASU IZVAJANJA ODLOKA

23. člen

(1) Zaradi uvedbe plovbnega režima in ostalih določil odloka so za doseganje okoljskih ciljev potrebni dodatni omilitveni ukrepi za varstvo površinske vode in podtalnice ter za varstvo živega sveta, varovanih območij narave, ekološko pomembnih območij in naravnih vrednot.

(2) Dodatno spremljanje stanja okolja v času izvajanja odloka pa je potrebno z vidika hrupa, površinskih voda in podtalnice ter z vidika živega sveta, varovanih območij narave, ekološko pomembnih območij in naravnih vrednot.

(3) Načini spremljanja stanja okolja in načini izvajanja omilitvenih ukrepov v času izvajanja odloka se morajo izvajati v skladu z Okoljskim poročilom za Odlok o določitvi plovbnega režima na reki Dravi in Ptujskem jezeru skupaj z dodatkom za varovana območja, ki ga je pod številko 2781/05 z datumom marec 2006, dopolnjeno po reviziji 9. 5. 2006, izdelal Vodnogospodarski biro Maribor d. o. o.

VIII. NADZOR

24. člen

Nadzor nad izvajanjem določb tega odloka izvajajo za to pristojne inšpekcijske službe.

IX. KAZENSKE DOLOČBE

25. člen

(1) Z globo 200.000,00 tolarjev se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. ravna v nasprotju s 6. členom odloka,
2. ravna v nasprotju s 7. členom odloka,
3. ravna v nasprotju z 8. členom odloka,
4. ravna v nasprotju z 9. členom odloka,
5. ravna v nasprotju z 10. členom odloka,
6. ravna v nasprotju s 17. členom odloka,
7. ravna v nasprotju z 18. členom odloka,
8. ravna v nasprotju z 19. členom odloka,
9. ravna v nasprotju z 20. členom odloka,
10. ravna v nasprotju z 21. členom odloka.

(2) Za prekrške iz prvega odstavka tega člena se z globo 60.000,00 tolarjev kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe.

26. člen

(1) Z globo 150.000,00 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek v zvezi s samostojnim opravljanje dejavnosti, če:

1. ravna v nasprotju s 6. členom odloka,
2. ravna v nasprotju s 7. členom odloka,
3. ravna v nasprotju z 8. členom odloka,
4. ravna v nasprotju z 9. členom odloka,
5. ravna v nasprotju z 10. členom odloka,
6. ravna v nasprotju s 17. členom odloka,
7. ravna v nasprotju z 18. členom odloka,
8. ravna v nasprotju z 19. členom odloka,
9. ravna v nasprotju z 20. členom odloka,
10. ravna v nasprotju z 21. členom odloka.

(2) Z globo 60.000,00 tolarjev se za prekršek kaznuje posameznik, če:

1. ravna v nasprotju s 6. členom odloka,
2. ravna v nasprotju s 7. členom odloka,
3. ravna v nasprotju z 8. členom odloka,
4. ravna v nasprotju z 9. členom odloka,
5. ravna v nasprotju z 10. členom odloka,
6. ravna v nasprotju s 17. členom odloka,
7. ravna v nasprotju z 18. členom odloka,
8. ravna v nasprotju z 19. členom odloka,
9. ravna v nasprotju z 20. členom odloka,
10. ravna v nasprotju z 21. členom odloka.

X. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

27. člen

Plovbno območje, ki ga določa ta odlok, se uredi z izvedbenim prostorskim aktom – medobčinskim lokacijskim načrtom, ki ga sprejmeta Mestna občina Ptuj in Občina Markovci.

28. člen

(1) Koncesionar plovbnega območja mora postaviti ustrezno signalizacijo, ki bo zagotavljala varno plovbo, pred začetkom izvajanja plovbe na plovbnem območju.

(2) Koncesionar je prav tako dolžan poskrbeti, da bo vsak uporabnik reke Drave in Ptujskega jezera seznanjen s pogoji in omejitvami plovbe.

29. člen

Ta odlok začne veljati, ko ga v enakem besedilu sprejmeta Mestni svet Mestne občine Ptuj in Občinski svet Občine Markovci in naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 015-04/2005-9
Markovci, dne 21. septembra 2006

Župan
Občine Markovci
Franc Kekec l.r.

Št. 015-04-11/04
Ptuj, dne 25. septembra 2006

Župan
Mestne občine Ptuj
dr. Štefan Čelan l.r.

SLOVENSKA BISTRICA

4660. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Slovenska Bistrica za leto 2005

Na podlagi 29. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 72/93, 57/94, 14/95, 26/97, 70/97, 10/98, 74/98, 70/00 in 51/02), 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99, 124/00, 79/01 in 30/02) in 45. člena Statuta Občine Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 34/95, 72/99 in 65/02) je Občinski svet Občine Slovenska Bistrica na 26. redni seji dne 9. oktobra 2006 sprejel

O D L O K
o zaključnem računu proračuna Občine Slovenska Bistrica za leto 2005

1. člen

Sprejme se zaključni račun proračuna Občine Slovenska Bistrica za leto 2005, ki zajema vse prihodke in druge prejemke ter odhodke in druge izdatke proračuna.

2. člen

Prihodki in drugi prejemki ter odhodki in drugi izdatki proračuna Občine Slovenska Bistrica so v letu 2005 realizirani v naslednjih zneskih:

Postavka	Vrsta sredstev	Proračun	KS	Konsolidirano
A)	BILANCA PRIHODKOV IN ODHODKOV			
I.	Prihodki	4.458.053.325	445.240.847	4.591.080.310
II.	Odhodki	4.793.823.228	484.293.788	4.965.903.154
III.	Prihodki – Odhodki (Presežek – Primanjkljaj)	–335.769.903	–39.052.940	–374.822.843
B)	RAČUN FINANČNIH TERJATEV IN NALOŽB			
IV.	Prejeta vračila danih posojil in prodaja kapitalskih deležev	0	0	0
V.	Dana posojila in povečanje kapitalskih deležev	0	0	0
VI.	Prejeta posojila minus dana posojila in spremembe kapital. deležev	0	0	0
C)	RAČUN FINANCIRANJA			
VII.	Zadolžitev proračuna	300.000.000		300.000.000
VIII.	Odplačilo glavnic posojil	31.085.720	0	31.085.720
IX.	Neto zadolžitev proračuna	268.914.280	0	268.914.280
X.	Povečanje/zmanjšanje sredstev na računih	–66.855.623	–39.052.940	–105.908.563
	Ostanek sredstev na računih iz preteklega leta	53.462.269	87.023.753	140.486.022
XI.	Neto financiranje	335.769.903	39.052.940	374.822.843
	Ostanek sredstev	–13.393.354	47.970.813	34.577.459

Priloge k odloku so bilanca prihodkov in odhodkov, račun finančnih terjatev in naložb ter račun financiranja, ki so izkazani v splošnem delu zaključnega računa. Sestavni del odloka je tudi posebni del zaključnega računa, sestavljen iz finančnih načrtov neposrednih proračunskih uporabnikov po posameznih področjih proračunske porabe.

3. člen

Sredstva in poraba sredstev stalne proračunske rezerve za leto 2005 so dosežena v naslednjih zneskih:

1.	Prihodki	27.411.062
2.	Odhodki	27.411.062
3.	Ostanek sredstev rezerv konec leta	0

4. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-29/2006-2/26/5
Slovenska Bistrica, dne 9. oktobra 2006

Županja
Občine Slovenska Bistrica
Irena Majcen l.r.

4661. Odlok o uporabi sredstev proračunske rezerve za leto 2006

Na podlagi 49. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 79/99 ter kasnejše spremembe in dopolnitve) in 10. člena Statuta Občine Slovenska Bistrica ter v zvezi s 6. členom Odloka o proračunu Občine Slovenska Bistrica za leto 2006 (Uradni list RS, št. 24/06) je Občinski svet Občine Slovenska Bistrica na 26. redni seji dne 9. oktobra 2006 sprejel

O D L O K
o uporabi sredstev proračunske rezerve za leto 2006

1. člen

Ta odlok določa posamezne primere uporabe sredstev proračunske rezerve, ki presega višino, določeno s tretjim odstavkom 6. člena Odloka o proračunu Občine Slovenska Bistrica za leto 2006 (Uradni list RS, št. 24/06).

2. člen

Sredstva, iz prejšnjega člena, se porabijo za plačilo nastalih stroškov izvajanja sanacijskih del ter rednega vzdrževanja lokalnih in krajevnih cest, nastalih kot posledica neurji na območju Občine Slovenska Bistrica in sicer za plačilo naslednjih situacij:

1.	CPM – 6. začasna situacija	21.283.745,67 SIT
2.	TURIN OTO s.p. – sanacija zemeljskega plazu na LC Križni vrh – Loče	12.323.690,40 SIT

vendar največ v višini do 1,5% realiziranih prihodkov.

3. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 032-29/2006-2/26/7
Slovenska Bistrica, dne 9. oktobra 2006

Županja
Občine Slovenska Bistrica
Irena Majcen l.r.

4662. Odlok o poimenovanju novih ulic ter preimenovanju dela ulic v naselju Slovenska Bistrica

Na podlagi 8. člena Zakona o imenovanju in evidentiranju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 5/80, 42/86 in 8/90, določil Pravilnika o določanju imen naselij in ulic ter označevanju naselij, ulic in stavb (Uradni list SRS, št. 11/80), in skladno z 10. členom Statuta Občine Slovenska Bistrica (Uradni list RS, št. 35/95, 72/99 in 65/02) je Občinski svet Občine Slovenska Bistrica na 26. redni seji dne 9. oktobra 2006 sprejel

O D L O K
o poimenovanju novih ulic ter preimenovanju dela ulic v naselju Slovenska Bistrica

1. člen

S tem odlokom se v naselju Slovenska Bistrica poimenujejo nove ulice ter preimenujeta dela dveh obstoječih ulic (v nadaljevanju: odlok).

2. člen

V naselju Slovenska Bistrica se poimenujejo naslednje ulice:

Nova ulica, ki se v začetni točki navezuje na obstoječo Ljubljansko cesto in poteka proti severozahodu mimo Srednje šole Slovenska Bistrica ter se zaključi na Slomškovi ulici 19, se poimenuje ULICA DR. JOŽETA PUČNIKA.

Nova ulica, ki se v začetni točki navezuje na obstoječo Potrčevo ulico, se dotika Lackove ulice in poteka vzporedno s Krekovo ulico ter se zaključi na Stepišnikovi ulici pri Elektru, se poimenuje LIVADNA.

Novi ulici, ki je podaljšek Šolske ulice in bo predvidoma povezana na Špindlerjevo ulico, se potek osi ulice podaljša in ostane ŠOLSKA ULICA.

Nova ulica, ki se v začetni točki navezuje na Šolsko ulico pri novogradnji Kocijančič in poteka proti zahodu ter se priključi na Ulico Anice Černejeve, se poimenuje OSOJNA ULICA.

Novi ulici, ki se v začetni točki navezuje na Šolsko ulico in poteka vzporedno z Osojno ulico, se priključi v križišču Jenkove ulice in Ulice Anice Černejeve, se potek osi ulice podaljša in ostane JENKOVA ULICA.

Obstoječi del Jenkove ulice se preoštevilči.

Potek Žolgarjeve ulice se nadaljuje mimo trgovskega centra Spar proti jugovzhodu do avtoceste, se obrne proti severovzhodu in poteka vzporedno z avtocesto do Kolodvorske ulice, potek osi ulice podaljša in ostane ŽOLGARJEVA ULICA.

Nova ulica, ki se v začetni točki navezuje na Leskovarjevi ulici pri hišnih številkah 10–12 in poteka vzporedno s Slovensko ulico, se dotika Wintarjeve ulice ter se zaključi na Žolgarjevi ulici, se poimenuje ROMIHOVA ULICA.

Nova ulica, ki se v začetni točki navezuje na avtobusno postajo na Kolodvorski ulici in poteka vzporedno z Romihovo ulico ter se zaključi na Žolgarjevi ulici pri krožnem vozišču, se poimenuje PLEČNIKOVA ULICA.

Nova ulica, ki se v začetni točki navezuje na Plečnikovo ulico in poteka vzporedno s Kolodvorsko ulico proti jugovzhodu ter se slepo zaključi za poslovno stavbo Kolodvorska ulica 24, se poimenuje TOMAŽIČEVA ULICA.

Nova ulica, ki se v začetni točki navezuje na križišču Plečnikov ulice in poteka vzporedno s Tomažičevo ulico ter se zaključi na Žolgarjevi ulici pri avtocesti, se poimenuje INDUSTRIJSKA ULICA.

Nova ulica, ki se v začetni točki navezuje na Industrijsko ulico in poteka vzporedno s Plečnikovo ulico ter se zaključi na Žolgarjevi ulici pri Trgovskem centru Spar, se poimenuje TRGOVSKA ULICA.

Nova ulica, ki se v začetni točki navezuje na Industrijsko ulico in poteka vzporedno s Trgovsko ulico ter se zaključi na Žolgarjevi ulici, se poimenuje RIMSKA ULICA.

3. člen

V naselju Slovenska Bistrica se del Stepišnikove ulice s hišnimi številkami 2, 3, 4, 5 in 6, ki se v začetni točki navezuje na obstoječo Ljubljansko cesto pri hišni številki 93 in poteka proti jugu ter se slepo zaključi, preimenuje v PIRNIKOVA ULICA.

4. člen

Osnove ulic so prikazane na izseku iz kartografskega prikaza registra prostorskih enot – naselje Slovenska Bistrica, M 1: 5000, ki je sestavni del tega odloka in se hrani v arhivu občine Slovenska Bistrica.

5. člen

Vsi državni organi, ki vodijo uradne evidence, so dolžni v roku enega leta po uveljavitvi tega odloka po uradni dolžnosti uskladiti svoje evidence s tem odlokom.

6. člen

Geodetska uprava RS, OGU Maribor, Geodetska pisarna Slovenska Bistrica, mora izvesti predlagano spremembo v roku štirih mesecev po uveljavitvi tega odloka.

7. člen

Stroške za izdelavo hišne tablice v zvezi s poimenovanjem ulice nosi lastnik stavbe.

V primeru iz 3. člena odloka gredo stroški preimenovanja dela ulic v breme proračuna Občine Slovenska Bistrica. Izjema so lastniki stavb, ki še nimajo hišne številke oziroma tablice z imenom ulice.

V breme proračuna občine gredo tudi nastali stroški zamenjave osebnih dokumentov in hišnih številk, v zvezi s preoštevilčbo hišnih številk v Jenkovi ulici iz 2. člena tega odloka.

8. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu RS.

Št. 032-29/2006-2/26/8
Slovenska Bistrica, dne 9. oktobra 2006

Županja
Občine Slovenska Bistrica
Irena Majcen l.r.

SODRAŽICA

4663. Sklep o imenovanju Občinske volilne komisije Občine Sodražica

Na podlagi 38. in 25. člena Zakona o lokalnih volitvah (Uradni list RS, št. 22/06, ZLV-UPB2) ter 9. in 15. člena Statuta Občine Sodražica (Uradni list RS, št. 44/99, 80/00 in 12/06) je Občinski svet Občine Sodražica na 9. izredni seji dne 26. 9. 2006 sprejel

S K L E P

o imenovanju Občinske volilne komisije Občine Sodražica

I.

V Občinsko volilno komisijo Občine Sodražica se imenuje za:

– predsednico: Maruša Pakiž Arko, Glinškova ploščad 6, 1000 Ljubljana

– namestnika predsednice: Miha Klun, Gornje Lepovče 118, 1310 Ribnica

– člana: Stane Hočevar, Na Pesek 15, 1317 Sodražica

– namestnico člana: Anita Krajnc, Strmca 9, Sodražica

– članico: Lea Zajc, Žimarice 22, 1317 Sodražica

– namestnika članice: Branko Arko, Prvomajska c. 24, 1317 Sodražica

– članico: Francka Ambrožič, Zamostec 55 A, 1317 Sodražica

– namestnika članice: Janez Arko, Kračali 5, 1317 Sodražica

II.

Sedež Občinske volilne komisije je v Sodražici, Trg 25. maja 3.

III.

Mandatna doba članov Občinske volilne komisije traja štiri leta.

IV.

Mandat Občinski volilni komisiji, imenovani s tem sklepom, začne teči s prenehanjem mandata dosedanji volilni komisiji.

V.

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 040-1/06
Sodražica, dne 26. septembra 2006

Župan
Občine Sodražica
Andrej Pogorelc l.r.

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

4646. Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (uradno prečiščeno besedilo) (ZPIZ-1-UPB4) 11085
4647. Zakon o zavarovalništvu (uradno prečiščeno besedilo) (ZZavar-UPB2) 11154
4648. Zakon o volitvah v državni zbor (uradno prečiščeno besedilo) (ZVDZ-UPB1) 11223

MINISTRSTVA

4649. Pravilnik o vodenju evidence o davkih 11233
4650. Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o podrobnejših kriterijih za odpis, delni odpis, obročno plačilo in odlog plačila davčnemu zavezancu – fizični osebi 11235
4651. Pravilnik o ocenjevanju znanja v višjih strokovnih šolah 11246

OBČINE

KUNGOTA

4652. Odlok o spremembi zazidalnega načrta dela naselja Sp. Kungota – Gradiška II 11248

KUZMA

4653. Odlok o spremembah Odloka o proračunu Občine Kuzma za leto 2006 11249
4654. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o javnem redu in miru v Občini Kuzma 11250

MAJŠPERK

4655. Odlok o organiziranju, ustanavljanju in delovanju zaščite in reševanja v Občini Majšperk 11251

NOVA GORICA

4656. Program priprave za spremembo lokacijskega načrta Športni park Solkan 11255

NOVO MESTO

4657. Program priprave sprememb in dopolnitev Ureditvenega načrta za obrtno industrijsko cono Livada 11255
4658. Obvezna razlaga Odloka o prostorsko ureditvenih pogojih za Novo mesto (izven mestnega jedra) in predmestna središča 11257

PTUJ

4659. Odlok o določitvi plovbnega režima na reki Dravi in Ptujskem jezeru 11258

SLOVENSKA BISTRICA

4660. Odlok o zaključnem računu proračuna Občine Slovenska Bistrica za leto 2005 11261
4661. Odlok o uporabi sredstev proračunske rezerve za leto 2006 11262
4662. Odlok o poimenovanju novih ulic ter preimenovanju dela ulic v naselju Slovenska Bistrica 11262

SODRAŽICA

4663. Sklep o imenovanju Občinske volilne komisije Občine Sodražica 11263

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – direktor dr. Janez Pogorelec • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor mag. Damjan Žugelj • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Tisk Tiskarna SET, d.d., Vevče • Naročnina za leto 2006 je 26.400 SIT · 110,17 EUR (brez davka), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 8,5% DDV – Naročnina za tujino je 72.600 SIT · 302,95 EUR • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Slovenska 9 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo 4251419, računovodstvo 2001860, naročnine 4252357, telefaks 2001825, prodaja 2001838, preklici 4250294, telefaks 4251418, uredništvo 4257308, uredništvo (javni razpisi …) 200 18 66, uredništvo – telefaks 4250199 • Internet: http://www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767